I
137917a
Incunabel

E. S.

56. 5.

Psalterium beati Brunonis episcopi herbipolensis

Ex Catalogo Vallis Dei Inscripta.

I
137917 a
Incunabel

Corrigendi emendãdiq; psalterij plogus beati Brunonis: Episcopi Herbipoleñ. breuis cõmendatio. ꝛ quõ ꝓficue legẽdum sit istud psalterium institutio ꝛ cohortatio.

Qua non cudimus sed vetera renouam⁹ ꝗ̃uis vetera renouata nõ unq; soleant videri noua.

Quod ꝛ in hoc psalterio plerisq; posse euenire non dubitam⁹. qui vetus istud psalterũ per Origenez Hieronimũq; emendatũ. ac emendatõnis sue signis figurisq; insignitũ. sicuti nunc ab eis legendũ ecclesijs traditum est. atq; nunc longo tempore interuallo. ab vsu noticiaq; hominũ haud etiam mediocriter doctoꝝ abolitum. ꝛ pene ab hominuz memoria ablatum. iterum in lucem restitutũ. reintegratum. emendatũq; cõspicientes. nouũ illud atq; recenter ei⁹ horatũ autumabunt. quod pene in lingua latina vetustissimũ habeꝛ. vñ ꝛ illorum opinionis iudiciũ eiusdem psalterij vetusti codices qui hodie habentur ꝛ videntur cõfutant. Quinimo ꝛ ipm ꝛ tale fuisse ante ãnos mille. Origenis sanctoruinq; patrum Hieronymi ꝛ augustini in plurib⁹ sancte scripture locis testatur auctoritas. quoꝝ tempib⁹ ꝛ grecis ꝛ latinis ecclesijs ꝓcelebre habitum est. ꝛ post eos ꝙ multa temporũ volumina a studiosis viris diligenter obseruatũ. Porro tepescente hominũ ad diuinas lras studio inualescẽtibusq; illecebraꝝ ambitionis auriq; cupiditatibus. fastiditũ atq; adeo in desuetudinẽ iri paulatim missum est egregiuz opus (qõ tãmulto labore a patribus ꝙ cõmuni omniũ vtilitate fabre factũ est) vt nostra tempestate eius vix vestigiũ relictũ videatur. Et ꝓfecto nisi studioso⁹ ꝛ quoꝝdã etiã sanctoꝝ patrũ diligenti cura ꝛ curiosa diligentia, putse posteritati eius vel pauca exemplaria reliquisset. ꝛ nos ignorauisse mus nec alijs euestigio ꝓtradere istud potuissemus. Cuius pulcritudinẽ. vtilitatẽ ac dignitatẽ lõ non verbis cõmẽdandã exclamandãq; necessariuz arbitramur. ꝙ sese sine laudatore laudatũ. ꝛ sine ꝓcone ꝓconio omni dignum demonstret diligenter ꝛ sine inuidia legẽtibus. Quapropter nõ minimas grates pr̃i luminũ deo imortali ꝛ clemẽtissimo agere iustũ censem⁹. ꝙ etiã in hac re hũanã miseratus ignorantiã. veritatis sancte lucernã (tam multis seculis sub modio absconsam) sup cãdelabrũ reponens. oibus ꝙ in domo dei sunt relucere fecit. Sz ꝛ illis grates nõ habere insuetuz arbitramur. ꝙ quoꝝ religiosam solicitudinẽ eterna dei sapia salutarẽ nobis istã eruditõis doctrinã ad nos vsq; puenire voluit. Inter ꝙs beatus pr̃ Bruno sm seculi dignitatẽ Cõradi secundi ĩperatoris patruelis. sm deꝝ ꝺo electiõez herbipoleñ. olim ꝓclarus ẽps. religione ꝛ vita sanct⁹. postq; mortẽ istã tpalẽ (quam subijt anno dñi nr̃i iesu xr̃i millesimo quadragesimo quinto sexto kalendas iunij) etiam miraculis clarus. ꝓter maiora virtutuz opera quibus in dñico ouili pastor bonus ex fuisse quibusq; cõmissuz sibi a dño gregem ꝛ ope ꝛ exemplo semp pauit. thesaurisans nihilominus posteris filijs suis memorabilẽ ꝛ sanctũ psalmoꝝ libruz (ex quo ille impressus ẽ) sumptuo se scriptũ. quasi hereditatis spualis nõminimã portionem reliquit. Quod et ap̃lo nostro beatissimoq; ciuitatis herbipoleñ. primo episcopo sancto Kiliano offerens his eundẽ sanctũ patronũ

Prologus corrigendi emendandiqz.

nostrūz versiculis exorat. Sit collega me sortis pater o Rilliane. Antistes do no qui te veneratur in isto. Donū incē istud lucrosum. donum superogatōis. donuz a celesti patrefamilias digne re munerandū. Quot em ex eo anime p fecerint tot sup crediruz sibi a domino suo talentū lucra eidez dño gratissima acquisisse z suplucratū esse credenduz est. ꝓpter quod z gratiā memoriāqz p petuam apud deū z homines iuste me ruit. Si etenim (vt senatori nostro ma gno Cassiodoro placet diuinarū insti tutionuz libro primo) antiquarijs z li brox scriptoribus diuinox gratia ba benda est. q sese alioscz scribendo salu tariter instruunt z dñi pcepta longe la teqz disseminant. non minor habenda a. q̄ agenda gratia est eis quox studio z impensa scriptox manus sustentata salutares istas lras exarauit. Et ni fal lor laudibus iusti artificis omnib⁹ di gnus est qui artificem ad bonuz opus mouet dirigit z alit. Felix (inquit cas siodorus) intentio. laudāda sedulitas scriptoris. manu hominib⁹ pdicare. di gitis linguas aperire. salutē mortalib⁹ tacite dare z cōtra dyaboli surreptiōes illicitas calamo atramentoqz pugnare Tot enim vulnera Sathanas accipit quot antiquarius dñi verba describit. Sed non minus felix intentio non mi nus laudanda diligentia eius cui⁹ iussu z expensis ista bona fiunt. Magna igitur laude dignus. magna gratiarū actione psequendus. magno deniqz ex tollendus ꝓconio est beatissimus iste pater noster Bruno. cuius vigili cura z solicita prudentia egregiū istud psal terij titulis psalmox ac eozundez the matibus z sūmarijs. collectis. dyapsal matibus. obelis. asteriscisqz insignitū. atqz glosellis autēticis margināq̄ cam pis circumfusis sicut cernitur diserti exposituqz z nobis comparatuz z reli ctum est. Felix ꝓfecto pater qui filios p euangeliū in xpo genitos etiaz mo rtuus docet. felices filij qui caras istas patris reliquias religiosa pietate custo diunt. ac salutiferam doctrinā alta mē te reconditam. imitando in opus san ctum ducunt. Et quid em psalmorum istum codicem nisi beatissimi patris vi te morum actionūqz suarum testem ac caras preciosasqz et sanctas reliquias dixerim. Si quidem opera hominum vestigia sunt quibus eorum vita inue stigatur. Tibi igitur o pater luminū (a quo omnis sapientia z oīe datū opti mū z perfectū mortalibus datur) gra tias quales valemus (z si non quales debemus) dicim⁹. daqz vt dignas aga mus. qui p beatū patrem nostrū z nūc apud te petronū pciosum istū thesau rum z virtutis imitandū exemplar cō seruasti. dignare clementissime pr fru ctum quem in eo patre nostro semina sti. z hodie millesies multiplicare in fi lijs. vt in pfectu animarū nrarum no minis tui gloria magnificetur in secu la. Tibiqz o pater ter quaterqz beate. et pontifex toto euo venerāde felix Bru no grates referimus. impetra vt digne quoqz moribus respondeam⁹. Digniss simas em gratias agere est deo fideli ter seruire sanctorūqz vitam imitari. id ipm quoqz ē deo dignere psallere z in psalterio pficere. Propter qō admonē dus lector est vt si salutifere psalmorū doctrine particeps esse desideret. atqz psalterium non solum habere verūeti am in eo vtiliter psallere z sapite intel ligere velit psalmox mysteria nunquā sine oratione premissa legere z discere incipiat. Ideoqz enim z orationes psal terio ꝑscripte sunt vt ipo positionis or dine monstretur quod sine oratōe de uota vane exordiat lectio sacra. A pn-

cipio quoq; psalterij et primo psalmo legendi initium faciat ⁊ in finem continuando lectōem deducat. multa etēm in posteriorib⁹ psalmor⁹ glosul' omissa sunt que in prioribus scripta habent econtraq; in sequentibus inueniuntur que in p̄cedentibus nullibi reperiunt. quor⁹ tamen collatio ⁊ in prioribus ⁊ in subsequentibus intellectū plurimū iuuat. Sēp quoq; Cassiodori et glose ordinarie in vno plogo tradita de corpore ⁊ capite trifarie locutiōis instructiōnēti ⁊ memorie fixe hereat. Ne in vno eodemq; psalmo psonarū loquentiuz crebra mutatio. confusionē legenti pariat. intelligentiā impediat ⁊ legēdi fastidiū nauseamq; aggeneret. Nihil denīq; superficialiter p̄currat. verba singula trutinet. Nam vis magna in verbis ⁊ p̄prietas seruata est. nedū in textu verūetiam glosellis maxime Cassiodori. qui (vt oratorem decet) nihil incastigatū. nihil ineptiar. nihil denīq; in vbis improprietatis vulgaris admisit. Sed singula vocabula ad vnguē p̄specta in vi p̄pria originisq; natura in orationez disposuit.

¶ in sacra scriptura grāmatico⁹ regule non sp ⁊ vbiq; sunt obseruande.

Datum vo quemlibet etiā sciolum venimus. ne que fideliter sollicite q; emendando elaborata sunt. temeraria p̄sumptione immutet. Nec qō prima fronte dissonuz sibi aut absurduz vel regulis grāmatice artis cōtrariū iudicat. indocte positū aut emendatione dignuz existimans castiget. Sicut in secundo psalmo dirumpamus non dirumpamus. ⁊ p omnes psalmos quibus hoc verbum insertuz est dispositū est non a nobis sed ab his viris qui ante quadringentos imo mille annos eas compositiōis normas obseruare maluerunt. quibus fortasse facilior sensus legentibus p̄beberetur. q̄ grāmaticor⁹ obscuras rudibus tenere inuenticulas quibus ignorantiā intellectus impediret. Illis em nouissimis cōpositionū regulis subtilitatē euphonie. breuitatis ve modus cum difficultate intelligentie cōmēdatus est. Sancti vo patres attendentes verba p̄pter res ⁊ dicentis atq; scribentis intentōez intelligendas. Non vo p̄pter oblectare aures instituta. quo id facilius fieret planissimis vocabulis vsi sunt. Cum vt ait hilarius quarto de trinitate intelligētia dictor⁹ ex causis est assumēda dicendi. q; non sermoni res sed rei est sermo subiectus. ⁊ transumit extra ō ver. sig. intelligentia. Hinc etiā fortasse factū est vt sancti patres olim obprobriū non opprobriū. inluminat non illuminat. adstitit non astitit. ⁊ similia scribi voluerint. ne si artificiosius scriberet: opprobrium illumiat ⁊ astitit. ignaris huius compositionis regule ⁊ simpliciorib⁹ atq; i ea arte minus eruditis p̄pter p̄positionis infractōez obscuriorz ⁊ fortasse non intelligibilis redderetur oratio. atq; ita diuinam scripturaz (oī etati ⁊ cōditioni hominū ⁊ doctis ⁊ indoctis ad salutez necessariam) legendi p̄cluderetur aditus. vel difficultate intelligendi. delectatio in lectōne minueretur. tedium generaretur. animarum q; salus ex lectione frequenti ⁊ feruenti p̄roueniens impediretur. Sancti itaq; viri cognoscentes se sapientibus insipientibusq; debitores. omnes docere conati ⁊ nullu paruulum verbi obscuritate effugare: maluerunt existimo grāmatice p̄terire regulas aut earum in hoc etiam videri ignari. q̄ fratrez in

ea ante rudem in dei vero preceptoꝝ regulis eruditum artificiosa eloquētie obscuritate ꝛ disertitudine a lectōis studio salutari abigere vel retrahere. Et q̄ uis sine dirumpamus sine disrumpamus dicatur in sensu nulla surgat. ꝛ in significatione diuersitas. atq; ad intelligendū nulla aut prava valde obscuritas. vt etiam sine ista querela dirumpamus dici ꝛ scribi posset. quia tamē nō minor est sanctoꝝ patrū in canone scripturarū etiam quo ad grāmaticam q̄ donati seu pristiani auctoritas. maxime cuꝝ ꝛ ipi quod donatus quodq; p̄stianus scripsit non ignorauerint. atq; illis priores etiam tempore fuerint. immutari non licuit qđ non debuit. Nec in hoc eorum auctoritati p̄ferenda est cuiuscunq; grāmatici vel ratio vel auctoritas. quoꝝ nimirum etiam sine ista ratione omnibus iuste p̄fertur ꝛ digne veneratur a cunctis fidelibus sola auctoritas. Nec mirum cum ꝛ in grāmatica locutionū ꝛ assertionū multarum ꝛ in plerisq; regulis p̄ rōne redditur sola volūtas. vt si cur ita dixerint queritꝝ ita placuit ꝛ ita voluerunt nulla adiecta voluntatis eoꝝ rōne vel causa respōdetur. cur igitur sanctoꝝ in hoc minoris cur vel non equalis aut maioris auctoritatis voluntas habēda est. Nec nouum aut p̄sumptuosum putari debet q; nōnulli sancti patres nostri ꝛ grāmatici ꝛ oratores pristino tempe. scientia vero non posteriores eum sequi dedignati sunt. cum nec ipse suos maiores ꝛ grāmatice p̄fessores varronē dico (Tullio teste) facile omniū doctissimū. ꝛ didimū (Macrobio teste quinto Saturnaliū libro) omniū grāmaticoꝝ doctissimū alioq; per omnia secutꝰ p̄batur. Saluatorem igitur nostruꝝ. doctorem vtiq; solum ꝛ magistrū vnicuꝝ. sancti patres nostri secuti. qui euangelia sua planissime scribi voluit ꝛ p̄dicari. omnes secularīū litteruꝝ laborantes obscuraq; subtilitates circūeuntes planissima cuilibet verba posuerunt. Ne vel modica verboꝝ difficultate territꝰ legentis animus posset a cepta lectiōe ꝛ discendi studio resilire. Hinc ꝛ in plurib⁹ psalmis hui⁹ psalterij obprobriū non opprobrium vt innuimus reperit scriptū. Et psalmo. cxxxviij. (ne ambiguitatis nota vlla legentē cōturbaret) antiqui ꝛ maiores nostri augustino teste in eodem psalmo eodemq; versiculo scribi voluerunt. Non est occultatuꝝ ossum meum a te quod feciſti in occulto. ne si os dixissent ꝛ scripsissent. an ossis an oris nominatiuus esset dubitare tur. Verba vo augustini ibidem sunt ista. Os suum dicit quod vulgo ossum latine os dicitur. Nam possemus hic putare os eē ab eo quod sunt ora: non os correpte ab eo quod sunt ossa. Sic ergo ꝛ nos loquamur. non est occultatum ossum meum: melius est reprehendant nos grāmatici q̄ non intelligant populi. Vnō ꝛ p̄stianus ipe septimo maioris libro voluminis ossum antiquos dixisse cōmemorat. Deficiet dies si etiam ex gentilium literis exemplis omnia astruere velimus vbi ptemptis regulis artis istius nouissime etiaꝝ nec declinatōem attenderūt poete ꝛ oratores. que qui videre et legere affectant. Macrobij Saturnaliū primū libū. atq; Auligelij fere omnes libros acticarum noctium reuoluant. ꝛ ita eē inuenient ꝛ comprobabunt. Quoꝝ tamen vtiq; exempla huius rei gratia aliqua inseruissem⁹ nisi plixitas exosa p̄bibuisset. Vnde etiaꝝ Augustinus noster secundo de doctrina xp̄iana. in talibus ecclesie dictionum obseruatiōe. ne

mo ait magis q̄ infirmiores offendun
tur. ⁊ eo sunt infirmirmiores quo do-
ctiores videri volunt. non verum scien
tia qua edificantur. sed signorum qua
non inflari difficile est. cum etiam rerū
scientia sepe cervicem erigat nisi domi
nico iugo reprimatur. Hinc ⁊ beatus
Gregorius in prologo sup Job ita in-
tonat. Queso autē vt huius operis di-
cta percurrēs. in his verbor̄ foliis non
requiras. quia per sacra eloquia ab eo-
rum tractatoribus infructuose loquaci
tatis lenitas studiose compescitur. dū
in templo dei nemus plantari, phibet.
Et cuncti p̄oculdubio scimus. q̄ quo
tiens in foliis male lete segetis culmi, p
ficiunt. minore plenitudine spicarum
grana turgescunt. Vnde ipam artem
loquendi (quam magisteria discipline
exterioris insinuant) seruare despexi.
Nam sicut huius epistole tenor denū-
ciat. non metacismi collisionem fugio
non barbarismi confusionem deuito.
situs motusq̄ prepositionum etiam ca
sus seruare contemno. quia indignum
vehementer existimo. vt verba celestis
oraculi. restringam sub regulis donati
Neq̄ enim ab vllo interprete scripture
sacre seruate sunt. Ex quanimirum q̄
nostra expositio oritur: dignum profe
cto est vt quasi edita soboles speciem
sue matris imitetur. Ita inuenies o le
ctor in psalmo. xxx. fugierunt vbi nos
fugerunt. ita transduxi. vbi traduxit di
ceremus. Non igitur inscitie aut igno-
rantie ista ascribas. Ne dum nos imo
non nos sed translatorem expositorē-
q̄ detractionis dente imperas. Origē-
nem. Hieronymū. Augustinū. Cassio
dorum quorum he glose sunt maxios
in omni arte ⁊ doctrina viros (quibus
vel eruditior vel doctior videri nevel)
damnabiliter carpas. Nam Cassiodo-
rum in psalmo. xxxvij. egregius com-
paratiue posuisse. Et in psalmo. xxxix.
in secundo versu videlicet. Et exaudi-
vit p̄ces meas. ⁊ eduxit me de lacu mi
serie ⁊ de luto fecis. lutus masculine, p
lutum dixisse. Et in psalmo. lxvij. pre-
stauit (vbi nos p̄stitit dicimus) in glo-
sa posuisse atq̄ in psalmo. liij. in versu.
Tu vo hō vnanimis dux meus ⁊ no-
tus meus in glosa p̄dicaret rudes ani-
mos eundem scripsisse conspicies. Et
Hieronymus in psalmo. cxiij. in versu
Celum celi domino terram autem de-
dit filijs hominuz. quos illi predicare
runt scripsisse comperies. Cui simil lo
cutio in euāgelio inuenitur. pauperes
euangelizantur. Et in psalmo. xxxvj.
Augustinus dicit fenorat. atq̄ in psal-
mo. liij. in ver. Et non defecit hieronym⁹
dicit fenorauit. Item hieronym⁹
Augustinus ⁊ Cassiodorus in psalmo
xlv. sonauerūt. Et in psalmo. cxviij. in
versu, exitus aquarum deduxerunt ⁊c.
Augustini littera ⁊ trāslatio habet Exi
tus aquarum descenderunt oculi mei
Et in versu clamauit ad te: saluum me
fac. ⁊ greci ⁊ latini nōnulli codices ha
bent (teste augustino) clamauit te, saluū
me fac. In eodem psalmo obprobrauz
non opprobatum ⁊ in textu ⁊ glosa ha-
bes. Atq̄ in psalmo. xxxvj. Cassiodor
textus habet: Nec semen eius egentez
pane. quod in psalmo centesimo vice-
simooctauo. Cassiodorus int ydiomata
scripture censendum deputat. vide-
bis et temptauerunt vt Papias. non
tentauerunt: vt Augustino dicendum
docet. Et in psalmo centesimo quadra
gesimoseptimo in versu: Qui dat niue
sicut lanam. ait niuis est homo cum re
cedit a deo ponens nimis in nominati-
uo. quod tamen non ausi propter in-
doctos inmutatum relinquere quare

ꝓ eo nīl posuimus. Miscꝫ similia hic inde repertre potes. Deniqꝫ in quibusdam collectis conuertere deponentaliter ꝑ conuerti ponitur ⁊ semper auctorem ꝓ autore scriptum impressumqꝫ in glosis offendes: que si oīa emendare conaberis: ignorantiam tuam magis q̄ scientiā in scriptꝭ ostendes Videt vero nobis ita defensantibus scripturam sanctam ab iniurijs grāmaticorum calumniādi ac redarguendi commodasse materiā aduersantibus: dum em̄ difficultatis causa vitāde multa aliter scripta quā nos hodie scribim⁹ exēplis astruximus. inter īpa exempla aliqua: vitanda difficultate videnť granda. verum si habende intelligentie facultatē. causam solam ac rationē earū locutionū affirmassemus non etiā sanctorum patrū canonicꝫ ⁊ diuinissime scripture autoritatē. calumniā istā merito incidissemus. Si quos tñ aīo conturbat. Cur si verborum difficultas tātopere fugiēda est. spiritussanctus per ꝓphetas. immo ꝑ apostolos nonnulla obscurissime scribi voluerit: Illi hoc a nobis nunc responsum habeāt difficilima planissimis vbis ⁊ cuilibet patentibus esse cōscripta: neqꝫ eas difficultates ex verborꝫ significationibus sed oculatis sententijs nasci: vt verborꝫ curiosa obseruatio cultusqꝫ: deo contemptus. simplicitas vero eorundez. amata ꝓbaretur. Ne vero margarite p̄cio sissime porcorum tererent pedibus. et sanctū darent canibus teste glosa Mathei. vij. figuris ⁊ integiminibus velata est scriptura sancta. Insup fm Augustinū in ps̄. cxlvj. in versu. Qui opit celum nubibus. i. scripturam figuris ⁊ sacramentis. vt haberent posteri seruī dī quod interpretando influerent sup aures ⁊ corda audientium excipientium saginā leticie spiritualis. Vel fm Cassiodorum ibidem. vt sensus noster ad querendum incitetur.

Quemadmodum sacra scriptura sit grammaticaliter emēdanda

Iscegik quicunqꝫ ad reprehendendum vl̄ emendandū promptus es. discere certe prius asancto Augustino in libro de doctrina xp̄iana. Et cassiodoro diuinarū institutionuz libro primo. capitulo. xliij. ⁊ sequētibus quemadmodū sacri diuinarum litterarū libri emendandi sint. ⁊ cum plene didiceris: tunc ad limā manum extende. ⁊ que elimanda dinosces. magna cautela reformes. Ita vero ibidem cassiodorus ille orator magnus docendis ait. Nec illa verba in sancta scriptura tangenda sunt. que interduz contra artem quidem humanam posita reperiunť. sed autoritate multorum codicū vendicantur. Corrumpi siquidem nequeunt. que inspirāte dño dicta noscūtur. Et qm̄ interduz casus generaqꝫ nomina vel tempora. humanis regulis nequeunt conuenire. sed tñ eorum vsum ecclesiasticus amplectit. sensus duorum vel triū priscorum emendatorumqꝫ codicum autoritas inquiratur. Scriptum est em̄ in ore duorum vl̄ trium stabit oīe verbum. ⁊ ꝓsumi non licet qđ diuino vendicat eloquio. Expetit em̄ interdum ꝓtermittere humanarum formulas dictionū ⁊ diuini magis eloquij custodire mensuraz. Extra autoritatem vero sacri canonis libros sanctorum patrum siue epistolas siue quecunqꝫ eorꝫ scripta sic emendator ie gat. vt correctōis. eorꝫ mgrīs consocietur secularium litterarum. ⁊ vbicunqꝫ diuersitissimis ꝓbatissimisqꝫ seculariū litterarum hoibus discrepare inuenerit. intrepidus viciosa corrigat. Qm̄ viri su-

pdicti sic dicta sua composuisse credendi sunt. vt regulas artis grāmatice quas didicerant custodisse iudicentur. eis exceptis locis in quibus se non obseruasse pstant. Sicuti facit Augustinus in psalmo. xxxvj. dicens. Quid ad nos quid grāmatici velint. Melius in barbarismo nostro nos intelligitis ꝙ in nostra disertitudie vos diserti eritis. Et Gregorius in plogo moraliuz vt ostendimus non se cauere barbarismos pdixit. ne duz animaduerteret ex acte verboꝝ vicia. incideret forsitā morum. Ex quibus liquido apparet. extra bibliam apta vicia in doctoꝝ scriptiꝝ fore emendanda. que aūt regulis artis ñ obuiant etiam si aliter ꝙ iste prisciaꝰ sine alius opinatus est scribunt ⁊ que scienter sic posuerunt grāmatice artis ignari. relinquēda sunt inuiolata. Sacri vero canonis scriptura etiam a regulis artis grāmatice soluta est ⁊ libera. quapropter dicit canon in dignum xxxvij. dis. Scripture canonice iste honor deferendus est. vt verba celestiꝝ oraculi non restringant sub regulis donati. Addidit vero Cassiodorus. Si quā verba reperiant absurde posita. Aut ex his codicibus quos beatus Hieronymus in editione septuaginta interpꝛtuz emendauit. vel quos ipe ex hebreo transtulit intrepide corrigenda sunt. ne vere ꝓ libido ⁊ passim cuiqꝫ emendandi licentia cōcessa videretur. docuerūt patres ⁊ maiores nostri quēadmoduz quibusqꝫ preceptis obseruatis caute emendaturuz iri oporteat. Unde ⁊ idē cassiodorus subdit. Merito eñ patribus nostris de hac re maxima cura fuerit. ne tunica dñi saluatoris (que scripturam sanctam figurauit) ꝙtruculentis militibus scindere non licuit. lectoribꝰ subiaceat imperitis. Studiat spiritussāctus sinceriſſima. qui donauit. recipiat

illabata qui cōtulit. Tunc nos fideles sibi cognoscit. si dicta ipsius nulla presumptione carpamus. Ista o lector ſpmenti habeto.

Q psalteria propter diuersitatem temporum solam in verbis repertam non sunt emendanda

Eterum nec illud silentio ptere
c undū est. nanqꝫ ⁊ eadem ſverba in diuersis temporibus modisqꝫ ꝓpter translationum varietatem in psalmoꝝ codicibus posita legentes minime solicitent. vt alterū ex altero emēdandū necessarium ducat. verbi gratia in psalmo nono in futuro tempe exacerbabit dñm peccatoꝝ habet gallicana sed hebrea veritas ⁊ translatio romana exacerbauit in pterito. Et in pſ. cxviij. in vau littere octauo versu .ór. intranſlatione hebraice veritatis ⁊ exercebar i iustificationibus tuis in pterito. in gallicana vero translatione ⁊ romana exercebor i futuro .ór. Augustini similit littera pterite habet exercebar. In psalmo quoqꝫ lxxxix. in tertio versu ⁊ dixisti cōuertimini filij hoim. nostra translatio. hebrea aūt veritas ⁊ dices conuertimini filij hoim hz. Ita in eiusdem psalmi alio quodam versu inuenies in nostra translatione verbū preteriti temporis vbi hebrea veritas pſens habere inuenit. Sicqꝫ p totum psalterium in tempibꝰ modisqꝫ verba reperiunt plurimū varia sine vicio derelicta atqꝫ ex translationū varietate autoritatē ⁊ defensionē habentia. ꝓptereaqꝫ emendatione nulla corrigenda. Ut vo ne scribētiū erroꝛe magis ꝙ transferentiū interpꝛtatione varietatē hanc euenisse suspiceris. testē tibi in mediū sctm Hyeronimū ꝓducimus veritatē hanc astipulā

tem in epistola ad Cipꝛianum de expo
sitione psalmi.lxxxix. In cunctꝫ em̃ in-
quit pene locis hanc habẽt septuagin-
ta consuetudinez. vt quod apud hebꝛe-
os futurũ ostendit hoc illi quasi iaꝫ fa
ctum ꝛ pꝛeteritum referant. Aliter igit
Septuaginta. Aliter Hieronymus no
ster verba transtulerũt. que translatoꝝ
autoꝛitate inuariata manere opoꝛtet.
Qui ista legis. foꝛsitan doctus ab emẽ
datione pꝛesumpta manum retrahes.
aut cum timoꝛe reuerentia ꝛ pruden-
tia ad necessariam sanctoꝝm libꝛoꝝ
coꝛrectionem pꝛocedes.

¶ psalteria pꝛopter pũctoꝝ diuersam positionem solã non sunt emendanda.

Nonnã aũt non soluꝫ dictionũ
q verboꝝmq; in lectione verum
punctoꝝm ꝛ virgularuꝫ sensus
bene distinguentiũ obseruanda est ra-
tio atq; ad recte intelligendũ. recta arti
ficiosaq; positio. scire oẽs volumus. nõ
oẽs oim psalmoꝝ versus. ab oibus eti-
am sanctis expositoꝛibus vno eodem-
q; situ ꝛ loco punctari. sed aliter aliter-
q; eundem versum nonnunq; punctuꝫ
virgulis ve distingui. diuersosq; fed nõ
aduersos inde sensus generari. Si qui
dẽ punctationis varietatem. sequi ple-
runq; opoꝛtet sententie diuersitatẽ. Id
q; sine dei voluntate ꝛ pꝛouidentia fa-
ctum nequaq; arbitramur. verum spiri
tussanctus magistroꝝm optimus ꝛ il
lustratoꝛ coꝛdiũ. ijsdem verbis quinim
mo vno eodẽq; plura ꝛ significans et
doctis. vni sancto sensum vnum. alij
alium. ꝛ vni plures ꝛ alij pauciores (si
cuti placuit ac pro captu intellect⁹ vni-
uscuiusq;) inspirans. oẽs tñ a se intẽ-
tos sm varios verosq; ꝛ necessarios. vt
vtiles sensus. varia eoꝝdem sensuꝝ
pũcta distinctionũq; notas esse voluit
Nõ etiã vt factũ credit religiones va-
rie ecclesieq; diuerse ac hoies quicũq;
in diuinis lris studiosi alias atq; alias
sctoꝝ explanationes legentes. variata i
punctis ꝛ pausationũ notis sententias
distinguentibus. p totũ vere mundum
fecerint esse psalteriu. Proinde ista nõ
inutilis varietas. veritatez non minuit
nec impedit vel psalmoꝝ vel gloſaruꝫ.
nec suspectã reddit sed ampliat venu-
stat atq; decoꝛat. Est quippe iste solius
scripture sctẽ honoꝛ ꝛ haud paruus oꝛ
natus (nullis alijs litteris aut scientijs
humano ingenio inuentis vendicand⁹
sed quo sola ipa merito gaudet vtpote
splendoꝛ lucis diuine. speculumq; sine
macula diuinit⁹ inspirata) vnis (ꝛ ita
dicã) vbis variũ. vexꝫ pficuũ ab aspiran
teq; deo intentũ gestare ꝛ parere sensuꝫ
Iste siquidem est (vt Augeni placet)
specioſe eccl'ie vestitus deauratus. va-
rietate circumdatus. Sensus em̃ spiri-
talis ait vestitus ẽ deauratus. qui quo-
niã pluralis est ꝛ varius oꝛnatusq;. re-
cte dicit varietate circũdatus. Eapꝛopt
Cassiodoꝛus noster de diuinis institu-
tionibus libꝛo pꝛimo in fine psalterij.
scripturam diuinã potissimũ psalterij
pauõi pulcherrimo ꝛ lapidi Topasio
cõparans ait. psalteriũ est quedã celestꝫ
spera. stellis densa micantibusꝫ (vt ita
dixerim) quidam pano pulcerrimus.
qui velut oculoꝝ oꝛbibus coloꝛeq; mul
tiplici ꝛ decoꝛa varietate pingit. qui to
tiens diuersos reddit coloꝛes corporis
sui quotiens in eo defixus fuerit ocul⁹
intuentis. Eadẽq; natura topasij eẽ di-
citur vt variato quotienscunq; intuitu
coloꝛ totiens varius appareat. Ita in
psalmis quoq; dum pura nitet veritas
specioſa apparet ꝛ vera sensuũ resplen
dentiuꝫ varietas. Pꝛouenire aũt et

ista punctandi veritatē non solū expositionū diuinitus inspiratarū diuersitate nouerimus. verumetiaz trāslationū interptationū. vtilissima differētia. Ꝯstruere exemplis necessarium aut iustum putak. ne plixitas sit legenti onerosa. tam de variatione punctorum ex translationibus ꝓuenīente vnum. cū expositione diuersa. exemplum alterū sufficiat In psalmi. lj. versu ꝓmo. trāslatio ex hebreo sic habet. Quid gloriaris in malitia potens. misericordia dei est tota die. vbi post potens punctari necesse est. Sed in nostra translatione ante potens. Item in psalmo. v. in versu deduc me dñe in iusticia. scōm vnaz expositionē. ante dirige bene punctuatur. scōm aliam ante ꝓpter. ex vtraqz etenim distinctione sensus redādit bonū. Illa itaqz et puncta et verba romana habet interdum translatio. alia gallicana alia hebrea. et nostra que gallicana est nonnunqz verbis permutatis translationem redolet romanā. interdum etiam hebream. Quapropter admonitos esse oportet oēs ne ꝓpter verborum aut punctorum diuersitatem ad emendationem ꝓuant. sed prius translationuz diuersitate et sanctorum expositionib⁹ glosisqz diuersis diligenter conspectis quod emendatione dignum inuenerit corrigant et castigēt. Neqz eīm propter exhortationem nostram in emendatos libros relinqui volumus. cum reuera ipsi plurimū viciati et scriptorum ignorantia et inaduertentia legentiū. summopere correctore indigeant. sed ne imperiti (vt solent) leui diuersitate vel verborum vl punctorum ꝓmoti. solaqz ignorantia impatientes facti. emendare q̄ nesciunt mollant. atqz emendare se arbitrantes. emendatos codices deterius vicient. mendososqz magis efficiant ībi commemoram⁹. In summa igitur pium legentem quemlibet admonemus vt cautus et mature ac multa discretiōe et pietate viciata corrigat ac emendet.

Qd istud psalterium ꝓpt diuersitatem punctorum et dictionum solam non sit ad formam aliorum emendanduz nec aliorum ad illud

Dum igitur ꝗvel inanis glorie cupidus vel ꝓsumptione tumidus aut indiscreta aut impia deuotione solicitus queqz legit emendare festinat hortamur. ne occasione ex ista varietate accepta. vel ad verba nostri psalterij aliorum psalteriorū dictiones. vel istius verba ad aliorum dictiones transmutare laboret. verum prius discernet si potest an psalterij sui eūdem sensum quem nostri verba animaliū contineant. Et siquidem eundē. nihil cause est cur immutet. Sin vero aliū non tū alienū aut extortū et veritati dissonū sed ꝑium verū vtlemqz exhiberet sinat et verba sua intacta manere et nostra pariter non deleat. cum ita veritas alijs alijsqz verbis eliquata. pulchrior vt diximus ꝓculdubio resplēdeat. Nam et nostrum istud beatissimi antistitis brunonis psalterium. in verbis quandoqz cuz hebrea veritate aut romana interpretatione concordans. abusiuatis nostre gallicane translationis dictionibus dissonat. nec tamen ī verba nostre vsitate translationi diuersa mutauimus in alia. Itaqz nec illa vulgata verba in alijs psalmorum codicibus reperta iubemus nec debemus trāsmutare in nostra. nisi in glo. et ꝓpter glosā ꝓnexā ita faciēdū doceret. Punctatio q̄z ex glosis Hieronymi Augustini ac cassiodori. virorū vtiqz doctissimorū

in isto psalterio facta atq; nonnunq; ex
glosa vnius aliter q; alterius faciendā.
in pleriſq; locꝭ a cōmuni vſitataq; pū
ctatione diſcrepat. ſed nec ꝓpterea fm
nram punctatōem ꝙalia corrigere psal-
teria ſuademus niſi ꝓior pūctatio ſen
ſum veritati cōtrariū aut ꝓrſus red-
dat ineptum. Sin vo puncta in q̄buſ-
libet psalteriꝭ aliꝭs. ſentētiarūq; diſtin
ctiones (z vt paucis totum dicamus)
ſiue etiaz dictos z verba veritatis intel-
ligende ſenſum non inficiant. neq; ave
ra bonaq; intelligētia abducant q̄n po
tius in eandē inducāt. ſicut iſtius pſal
teriꝭ donec manet emendatū verba no
taſq; z puncta fm alioꝝ pſalterioꝝ ex-
emplar etiam bene emendatoꝝ fieri ꝙ
bibemus. ita alioꝝ Codicum punctaz
notas diſtinctionis ſenſuum zverba re
cte emendateq; poſitas. ad illius ver-
boꝝ notarūq; formulas traducere nō
iubemus nec ſuademus. Nihil em̄ ob
eſt vt ait Aug. xij. li. confeſſionū. cū di
uerſa in ijſdem verbis intelligi poſſunt
que tñ vera ſunt ſi alius aliud ſenſerit.
Idcirco ſi q̄s aliud ſenſerit dauid aut
quemlibet ꝓphetā vel autoꝛez ſcripſiſſe
q; alius ſentiat. nihil mali eſt dūmodo
virumq; verum eſt. Quinimo nec ob-
erit (ait Aug.) ſi quiſq; conatur id in
ſcriptura ſancta ſentire q̄ ꝛ ea ſenſit il-
le qui ſcripſit. Si hoc ſentiat q̄ tu lux
omniū veridicarū mentiū oſtendis ve
rum eſſe. etiaz ſi hoc non ſenſit ille q̄
legit. cum z ille verum nec tamen hoc
ſenſerit. ꝓpterea vt cōmemoraūimus.
ſancti dei omnes diuinitus inſpirati. plu
ra vera in vno verſu videntes ac ad cu
iuſlibet veri acomoda puncta figentes
fm variam quoq; translationū diuini
tus conceſſarū veritatē. alia z alia ver-
ba vnicuiq; vero deſeruientia expone-
tes. varietatē illam reddiderūt multuz
amabilez. Id igitur in ſuo pſalterio q̄
nos in noſtro ſategim⁹ efficere' quiſq;
ſtudeat. vt punctis ſignisq; z notis aꝛ
verbis ſiue dictōibus verum ſenſum z
bonum ex approbatis doctoꝝ eccie ex
poſitionibus reddat. ſiue ille ſit quem
z alter in ſuo pſalterio expoſitū habeat
ſiue alius. Sanctoꝝ igitur doctoꝛuz
glose expoſitioneſq; diuerſe verum z ꝙ
ficue ac ex adipe ſcripture ſancte ꝓdeū
tes neminē a legendo abſterreant. que
velut celeſte manna. diuerſum delecta
bilēq; ꝙ capacitate guſtus vniuſcuiuſ-
q; ſapoꝛem reddunt. Digitus etem̄ dei
in eis z ꝙ eos ſcribēs. qui coꝛda ſingu-
loꝝ ſcrutans. multoꝝq; languoꝛib⁹ an
tidota neceſſaria ſcripture ſancte litte-
ris occluſa ꝙ ſanctos viros eiuſdemq;
ſpūſſancti pingmentarios adhibens.
fracto alabaſtro. i. apertis ꝙ eoꝛundem
expoſitōem ſcripturis vngenta anima
rū ſaluberrima effudat. ac ita varijs ſpi
ritualiū ſenſuum odoꝛamentis. totam
domū dei replevit. vt adoleſcentule q̄s
odoꝛe illo ſuauiſſimo tracte. refecte at-
q; confoꝛtate. eſtuanti deſiderio nimio
q; amoꝛe ad amplexus illius alacriter
currant. Cuilibet igit faſtidiendi man
na. ſaltem bonus odoꝛ iſte variarū ex-
poſitionū non ſit in moꝛte ſed in vitaz
eternam. Ne vero de noſtro inflexiſſe
nos aliquid videamur ꝙ ipam ſcriptu
ram ſanctā alabaſtro comparamus vn
genti. Origenis verba in pſalmo nona
geſimo ſcripta attulimus iſta. habem⁹
inquit theſaurum iſtum in vaſis fictili
bus. habemus theſaurum diuinum in
verbis viliſſimis.

Quor sint glose in hoc psalterio positer quid lre capitales in glosis posite significent.

Postremo ne glosularū marginalīū ad psalmos impressaruz ignoretur aut leuis estimet auctoritas. earum nomina autor fide dignissimor assignare curauimus. Sed r ne integre scripta eorundez nomina totiens repetita impressori essent oneri legentibusq; quibuldā etiaz tedio. iporum nominū capita r primas lras decisas cuilibet glose ꝓponere maluim⁹. hocipo significare volentes legentib⁹. vt cuicunq; glose lram A ꝓpositā cernerent. eam vsq; ad finem eiusdem vel alterius autoris nominis primā lram sancti Hieronymi eē nossent. Cui vo A lram ꝓnotatam viderent. eam esse Augustini sancti vel ad finē vel ad aliam alterius autoris nominis primaz lram scirent. Cui aūt glose C lraz prie esse conspicerent eam esse magni senatoris ac oratoris Cassiodori eque vsq; ad capitalē alterius nominis lram seu vsq; ad finem (si nulla in eodem versu lra sequitur) non dubitarēt. Si cui vo glose B lram ꝓmissam intuerent. eaz esse Bede venerabilis presbri intelligerent. Eam quoq; glosam cui G lra ꝓlata est Gregorij magni esse. eadez lra indicaret. Verum vni dūtaxat (si bene memini) glose scz prime in toto psalterio B lra ꝓponitur. Et ad modū paucis glosellis G lra ꝓscripta inuenitur. reliquis omnibus vl A vel C vel A ꝓponitur. Et plerūq; vni glose vna istarum lrarū. nonunq; due. quandoq; etiam etsi rarissime tres ꝓponunt indicātes glosam istam vel vni⁹ illoz vel duorum aut etiam trium esse Hieronymi scz Augustini r Cassiodori. Est quoq; inuenire vnam glosam in duobus vel tribus istis autoribus. cuius tm̄ solum vni⁹ nominis auctoris prima lra ꝓponitur. Quod vel factum est ꝓpter eandez causam r rōnem qua nominū solas lras autorum positas diximus. vel quod istor vnus autorum alium idem scribentē secutus fuerit atq; ideo necessariū nō fuerit cōmēorari vtrūq; vel omnes. Expressimus vo r assignauimus nonunq; oim quor glosa ē autor lris suis nomina. vt quod iam diximus vnam vicz glosam esse pluriuz euidenter ostēderetur r intuentiū oculos exēplaris ostensio delectaret. Sūt vo lre iste autor maiorib⁹ capitalibus nigro colore: tū pp eaz euidētiā r opis ornamentū impresse. tum vt r legenti confusio omnis tolleretur et querenti ocius occurreret quod quereret.

Ceterum r hoc latere neminē volumus. vbicunq; A litera glosis preponitur r hieronymū indicat earū eē auctorem. posset Origenem subintelligi vere earundē glosarū fore autorem. pter glo. vltimā in quinto psalmo inversu: Deduc me que ē hieronymi in epistola ad Sunniam r fretulam. Siquidem in istius cōmentarij ꝓlogo super psalterium (ex quo cōmētario iste glose hieronymo ascripte sunt excerpte) hieronymus fatetur se. que Origenes super psalmos latius disseruerit in thomis r omeliis r ipse digna lectōne arbitrabatur. in hunc angustissimū commētariolum retulisse. Sunt itaq; glosule iste hieronymo assignate r Origenis r hieronymi. illius vt autoris. isti⁹ vt translatoris. r compilatoris. Inde r sibi honor nominis isste merito concessus putatur. vt glosis Origenis nō origenes sed hieronymus prescriberetur. veluti qui superflua amputans. et vtilia hinc inde dispersa colligens exa-

minata, prius et digesta in vnum volumen ꝛ commentarium laboriose. congessit. Videtur quoq; origenis in psalterio eximius abbreuiator Hieronimꝰ sicut ꝛ beati augustini. magnus Cassiodorus. propter quod ꝛ glosulis paucis exceptis quas ipse Cassiodorus post Augustinum noviter inuenit (vt testatur in prologo psalmorum) omnes glose Cassiodori in sententijs sanctissimi sunt patris augustini: licet verba ꝓ dentur esse Cassiodori. Qui igitur nosset in quibus glosis cassiodorus nō declinaret a sententia magni patris Augustini: intrepide allegando Cassiodorum allegaret ꝛ Augustinum. Verum quia hoc nisi frequenter Augustinum super psalmos legenti scitu esse nō poterit: sufficiat discretionez inter eas nescienti. glosam eam cui Cassiodorus ꝓscribitur se scire ꝛ allegādo dicere q̄ sit Cassiodori q̄ nescit esse augustini.

Que sit vtilitas summariorum ac thematuz Collectarumq; atq; qui psalmi sint alphabethodes quidq; nigre littere sūmarijs preposite significent.

Themata itemq; psalmorum sine summarij quibus succinctius materia atq; psalmorum omnium continentia ꝛ autoris intētio cōprehenditur. ac post psalmorum titulos. per modum rubrice vt tituli impressi psalmis preponuntur: eorum sunt autorum. quorum littere nigre illis capitales prepposite nomina indicant. id est Cassiodori Hieronimi Bede. Hieronimi vero pauci qui ꝛ Origenis putantur. Bede quoq; sunt non multi ꝛ siplures q̄ Hieronimi. Cassiodori vero pars maxima ꝛ fere omnes isti summarij ꝛ themata esse probantur. Quorum vtilitatem haud minimaz existimem⁹. cum plerumq; etiam sine glosis nedum ad intrandum intellectu psalmum ianuam aperiant: verum etiam vel totum vel eius partem maximam intelligibilem efficiant. Collecte insuper in fine psalmorum aut circa finem posite. ad eosdem psalmos quorum finem obseruant ꝛ decorant pertinentes. quasi in summa (preter orationis virtutez ꝛ vtilitatem) psalmorum etiam materiam demonstrant: vt duplici vtilitate commendabiles sese reddant vtpote quib⁹ quasi quibusdam epilogis: psalmorum continentia notificetur. ac deus fideliter exoratus reddatur propicius. Demum iam nec illud silentio preterimendum arbitramur. Ius illud quesitum esse atq; prescriptum ex multis pauca excerpentibus vt inter cisa longa verborum serie: breuiori habende sententie quandoq; verbum mutuent. ne imperfecta aut obscura relinquatur excerpta oratio: ita is qui quondaz istas glosulas ex multis patrum dictis veluti virentibus pratis floscules paucos eleganter excerpserat: sententias nonnunq; potius q̄ verba autorum assecutus composuit. vt ꝛ breuitas quesita sensusq; nihilominus integritas simul custoiretur. Quo factum est licet rarissime ꝛ fortasse vix terdecies. vt glose alicuius non verba omnia sed sensus et sententia autoris sic prescripti. Alias vero etiam verba singula non solū sententia est presignari autoris. Si qs igitur curiosius in originalibus eorum glosarum codicibus perquisierit. ꝛ ita vt dicimus factuz inuenerit: non ad cōuicia ꝛ calumnias fidelis excerptoris car: si in aliqua glosella autoris nō omnia verba reperiat. verum magis industriam abbreuiantis (qui potuit verbo

tum omissorum integram sententiam continua z grata atq decora breuitate tenere) admirando collaudet. Plura diximus verumtamen non omnia q̄ voluimus z que dicere hic expediret. Scimus certe scimus si dicēdis hic finem facere z quod sequitur tacere decreuissemus: clamitassent sub pectoris istis multorum cogitationes. Cum sint psalmi multi preter centesimum decimumoctauum alphabethodes. id est litteris alphabeti in versibus distincti. vt est. vicesimus quartus. tricesimus tertius. tricesimus sextus. centesimus decimus. centesimus undecim⁹. centesimus quadragesimus tertius. centesimus quadragesimus quartus. cur istorum psalmorum nulle littere sue aut earum nomina interposita sicut centesimo decimo octauo fuerint. Sed et nobis tacentibus respondet illis Hieronymus in psalmo centesimo undecimo. z Beda post eum his verbis. Denicq z septuaginta interpretes quia aliquis i his litteris scrupulus nascebatur. ponere in translatione hebreas litteras noluerūt Ipsa est ratio cur z nos dubia pro certis appōere formidamus. Cui vero hec ratio displicet ad psalterium suum illorum psalmorum alphabeti litteras cōpingat. nos enim de his alijsq̄ questionibus disputare z scribere etiam carta vetat propterea quoq z premonitionibus auisationibus instructionibus responsionibus atq apologie toti finem dare volumus. Reliqua enim que vel opportune vl necessario dicende restant sequentium prologorum sufficiēter docet institutio. Non ignoramus autem multorum nos maliuolentius ori ista prefatione z apologia exponere. ō tractionisq faucibus escam z inuidie ignibus fomitem ministrare, verum. quia laudis vituperationisq̄ suspitione nihil boni vel faciendum vel omittendum est. veritatiq falsam hominus amicitiam cedere oporteat. simplicius mentibus erroriq z seductioni facile patentibus his monitis atq auisamēntis occurrere voluimus et subuenire. Ne si dicenda hec silentio transissem⁹. incauti nimirum et earum rerum ignari. recte z bene posita. male corrigēdo viciarent ac aliud dicentibus nimis credulas aures comodantes. libris q̄q optime correctis atq autoribus iniuriam actitarent. veritatem denicq q̄ deus est offendentes. sibiq ea⁹ petra⁹ scandali et ruinam faciendo. inde anime periculum incurrerent vnde releuari debuissent. reatusq sui inde reportarent penam vnde veniam animeq salutem referre potuissent. Cum igitur labor iste totus ad salutem tendat non ad interitum animarum. salusq animarum ad gloriam datoris earum. cōsultius diximus rudiloquio isto earundem animarum preuenire periculum. q̄ utemq ac dei gloriam promouere: cū incauto atq nocino nostro silentio simplices incautos atq indoctos inflatis hominibus decipiendos exponere. diuinisq libris et litteris immo earum autori spiritui sancto iniuriam irrogari. eum deniq facere ad iram prouocari. per quem solum iustam dei iram placari. ac peccatorum veniam sperare iubemur et possum⁹ Veritas quippe ait. Qui peccat in patrem filiumq remittetur ei venia⁹ precanti. qui vero contra spiritum sanctum verbum dixerit. neq in hoc seculo neq in futuro ei remissio dabitur. Ne igitur indignationem dei presumptuosi incurrant. monitis his facile acquiescant ne non adquiescendo et opus dei violando non deo psallant sed magis ipsum psallēdo of-

sendant. frustra em̃ psalmoꝝ verba ore
resonant. si corde discordãt ⁊ moribus
dissonant. Propterea psallant omnes
corde. psallant ore. psallant et opere
quicunq; hoc psalterium legerint ora
nerint vel psallerint. vt mereantur in
summo celorum habitaculo cum cele-
stibus ⁊ angelicis spiritibus illoꝝ ⁊ no
strũ atq; oim rerum creatorem vnũ ve
rum eternũ ac sũme bonum in trinita-
te deũ laudare benedicere ⁊ glorificare
eternaliter ⁊ feliciter. Memẽrote que-
so etiã eius ꝓpter deũ in orõnibus vĩs
oẽs qui in hoc psalterio vobis dure la-
borauit.

¶ Incipit epistola beati hie-
ronimi ad paulam ⁊ Eustochiũ
de psalterio qõ rursus ꝑm editi
onez septuaginta correxerat in
qua docet quid sit obelus ⁊ aste
riscus.

PSalteriũ rome oudum positus
emendarã. ⁊ iuxta. lxx. interptes
(licet cursim) magna illud ex
pte correxerã. Quod qz rursum videꝛ
o paula ⁊ eustochiũ scriptoꝝ vicio de-
prauatum. plusq; antiquũ errorẽ quaz
nouã emẽdationẽ valere. cogitis. vt ve
luti quodã nouali scissum iam aruũ ex
erceã. ⁊ obliqs sulcis renascẽtes spinaꝛ
radicẽ. equũ esse dicẽtes. vt qõ crebro
male pullulat. crebrius succidat. Vnõ
psueta prefatione cõmoneo tam vos.
(quibus forte labor iste desudat) q̃ eos qui exemplaria habere istiusmodi
voluerint. vt que diligenter emendant
cũ cura ⁊ diligẽtia trãscribãt. Notet ãt
bi vnusq;sq; vl̃ iacentẽ lineã vl̃ signa ra
diantia: id est vel obelos ÷ vel
astericos ⁂ ⁊ vbicũq; viderit
virgulã p̃cedentẽ. ab eaq; ad
tria puncta que impressimus: sci
at in. lxx. translationibus plus
haberi. vbi aũt stelle similitudinez per-
spexerit. de hebreis voluminibus addi
tum nouerit eque vsq; ad tria puncta.
iuxta theodotionis dumtaxat editio-
nem. qui simplicitate sermonis. a. lxx.
interpretibus non discordat. Hec ergo
vobis ⁊ studioso cuiq; me fecisse sciens
non ambigo multos fore. qui vel inui-
dia vel supcilio malent contemnere p̃-
clara q̃ videre. et turbulento magis
riuo q̃ de purissimo fonte potare.

¶ Hieronymus quoq; in episto-
la ad Sunniam ⁊ fretulam de differ
entia septuaginta interpretum ⁊ he-
braice veritatis. de obelo ⁊ asteriſco sic
ait. vbi quid minus habetur in greco
⁊ translatione septuaginta ab hebraica
veritate. Origenes de translatione the-
odotionis addidit. ⁊ signũ posuit aste-
riscum. id est stellaz. que quod prius ab
sconditum videbatur illumiet ⁊ in me-
dium proferat. Vbi autem quod in he
breo non est. in grecis codicibus inue-
nitur. obelum. id est iacentez posuit vir
gulam. quam nos latine veru possum⁹
dicere. quo ostenditur iugulandum eẽ
⁊ confodiendum quod in autenticis li
bris non inuenitur. Que signa ⁊ in gre
corum latinorumq; poematibus inue
niuntur. Verum ne existimaretur vel
nulla necessitate vel vtilitate ista signa
apposita addidit beatus Hieronymus
in eadem epistola dicens. Que signa
scilicet obeli asteriſciq; sine (vt papias
dicit) asterici dum per scriptoꝝ negli
gentiam a plerisq; quasi superflua relin
quuntur. magnus in legendo error ob-
oritur. Nemo igitur temere despiciat.
quod ignoratum etiam damnum af-
fert

¶ Hieronimus de dyapsalmate siue dyapsalmate ad ruffinū. alias ad marcellam intitulata epistola

Que accepis reddenda cum fenore sunt. fortisq; dilatio. vsurā parturit. De dyapsalmate nr̄az sententiā flagitaras: eplē brevitatē causati sumus: z rem libri nō posse explicari lr̄is p̄texuimus. vex quid ꝓdest taciturnitas mea. cū in eo maior tibi cupiditas silentio ꝓcitet. Itaq; ne te diuti⁹ trahā. habeto pauca ꝓ pluribus. Quidam dyapsalma cōmutationē metri dixerūt esse. alij pausam spūs. nōnulli alterius sensus exordium. Sunt z que richmi distinctōez: z q; psalmi tūc tpis iuncta voce ad organū canebant. cuius diaz musice varietatis. Nobis nihil horum videt. cum aquila qui verboz hebreoz diligentissim⁹ explicator est. Sela (hoc est dyapsalma) semp transtulerit. z inueniamus in psalmoz quoq; fine dyapsalma positū. vt est illud in tertio ventes peccatoz ꝓtriuisti. dñe est salus. z sup populū tuuz benedictio tua. Sela. i. semp. Et in. xxiij. Quis est iste rex glorie. dñs virtutū ipe est rex glorie Dyapsalma. hoc est sp. Et cōtra in psalmis multoz versuum penitus nō inueniat. In. xxx. videlicet. vj. z. lxxvij. z. c. xviij. Rursus nonus psalm⁹ distinguatur cantico dyapsalmatis: cum vtiq; sicut quibusdam placet dyapsalma esse iudiciū silentij non possit. ex quo animaduertimus hoc verbū superioza z inferioza cōnectere: aut certe docere sempiterna esse que dicta sunt. vt est illud i tertio psalmo. Multi dicunt aie mee non est salus in deo suo. semper: z rursum. voce mea ad dñm clamaui. z exaudiuit me de monte sancto suo. semper. Et in quarto. vt quid diligitis vanitatē z queritis mendacium. Sela z infra. Que dicitis in cordibus vestr̄is. z in cubilib⁹ vr̄is cōpugimini. sp. Et i abacuc Deus ab austro veniet. z sctūs de monte pharan. semp. z infra. Juramēta tribubus que locutus es. semp. Scire aūt debes apud hebreos in fine libroz vnū e tribus solere subnecti vt aut. amē scribat. aut sela. aut salon qō exprimit pacem. vñ z salomon pacificus dr. Igitur vt nos solemus cōpletis opusculis ad distinctionē rei alterius subsequentis medium interponere explicit. aut feliciter. aut aliqō istiusmodi. ita z hebrei ea que scripta sunt roborant: vt dicant amen: aut in sempiternū z scripta z scribenda cōmemoraāt: vt ponant sela: aut trāsacta feliciter ꝓtestant: pacē in vltio subnotantes. Hec nos de intimo hebreoꝛum fonte libauimus. non opinionū riuolos. psequētes. neq; erroꝛ (quibus totus mundus expletus est) varietate p̄territi. sed cupientes z scire z docere q̄ vera sunt. Nō si tibi non videt onorosum quid origenes de dyapsalmate senserit. verbum interꝓtaboz ad verbū Cuidam scribens se interroganti. quid sibi verbū vellet dyapsalmatis in psalmis. vel ad quam referatur vtilitatem. inter cetera ait. Et quia nouicia inusta contemnis. saltem veteris vini auctoritate ducaris. Sepe requirens causas. cur in quibusdam psalmis interponatur dyapsalma. obseruaui diligentissime in hebreo. z cum greco contuli. inueniq; quia vbi lingua hebrea: sela. greca vero habet semper. aut aliquid istiusmodi: ibi. lxx. z theodotion et symachus transtulerunt dyapsalma. Neq; vero nocet exēplis affirmare quod dicimus in septuagesimoquarto psalmo cuius p̄incipium est. Cōfitebimur tibi deus confitebimur tibi z inuocabimus nomen tuum. post illud ergo con

firmauī colūnas eī⁹.apud.lxx. ⁊ theodotionem ⁊ symmachū est dyapsal'. p quo apud aquilam.ponderauī columnas eius semp. In quinta autem editione ego sum qui parauī colūnas eī⁹ semp. In sexta vo cōfirmauī colūnas eius iugiter. Porro in hebreo hz post amuda quod est columnas eius. Sela. Et rursum. In.lxxv. cuius principium est. Notus in iudea deus in israhel magnum eius: inuenimus apud.lxx. ⁊ theodotionem.post scutuz et framea ⁊ belluz.dyapsalma.apud symmachuz post clippeū ⁊ gladiuz ⁊ bellū sīt:dyapsalma. Pro quo apud aquilam post clippeum.⁊ gladium ⁊ bellum:semp. In sexta vo post scutum ⁊ gladium et bellum:infinē.eratq; rursum in hebraico post omola ama qō est bellum. Sela. Et in eodem psalmo. Post illuz locum vt saluos faciat mites terre. in sepruaginta dyapsalma. Apud symmachum similiter dyapsalma. ⁊ apud aq̄lam semper.necnon ⁊ apud quintam. in sexta vo:in finē. Et in hebraico erat. post ameares quod est mites terre. Sela. Atq; ita cū talem vniuscuiusq; opinionem repissemus.hec annotauim⁹. vtrum autem cuiusdā musice cantilene atq; richmi. immutatōem qui interpretati sunt.dyapsalma senserint aliud ve intellexerint:tuo iudicio relinquo. Hucusq; Origenes:cuius nos maluimus in hac disputatōne dumtaxat imperitiam sequi q̄ stultam habere scientiam nescientium.

Quid sit dyapsalma. Cassiodorus.

Ater expositores psalmoz de hoc nomine.quedā noscit̄ puenisse diuersitas. Hieronym⁹ hebraice lingue doctissimus inq̄sitor cōtinuatōem spūssancti esse cōfirmat, ob hoc q; dyapsalma significet semp. Beatus aūt Aug.rerum obscurarū subtilissimus indagator(inter ardua sine offensione discurrēs)hāc si potius ptem elegisse cognoscitur. vt magis diuisio esse videatur.nominis ipius.discutiēs qualitatem. Simpsalma quippe dicit̄ greco vocabulo.vocum adunata copulatio.dyapsalma vo sermonū rupta cōtinuatio.docens vbicunq; repertū fuerit.aut psonarū aut rerum fieri pmutatōem. Merito ergo tale nomen illic interponitur vbi vel sensus vel psone diuidi cōprobantur. vnde ⁊ nos diuisiones congrue faciemus. vbicunq; i psalmis dyapsalma potuerit inueniri. Reliquas autem put datum fuerit indagabimus. vbi tamē auctoritas huius nominis non potuerit inueniri.

Q; dyapsalmatū numerus et situs demonstrari nō possit.

De dyapsalmatibus vo et illud addere vtile visum est correctori. q; in isto psalterio(sic em̄ ecclesiastico vsu nominat vt ait Aug. in plogo psalmi.cxviij.)alijsq; oibus antiquissimis, omnia dyapsalmata in fine versuum ponuntur. Sed fm translatiōem psalterij beati Hieronymi ex hebrea veritate ⁊ eius intentiōem non nulla quoq; in medio versuum ponenda videntur. Sicut in psalmo quadragesimoquinto in versu fluminis impetus letificat ciuitatem dei:dyapsalma. Et in psalmo.xlviij.in versu. verūtamē deus redimet animā meā. dyapsalma de manu inferi cum acceperit me. Atq; in psalmo.lxxij.in versu. Donec intrem in sanctuarium dei. dyapsalma. Cur vo Cassiodorus alijq; in hoc doctissimū hieronymū non secuti.in fine eorundē versuum maluerint q̄ in me-

dio ponere dyapsalmata. docti diligē-
tisq; cuiusq; legentis ingenio relinquē
dum esse melius iudicaui q̄ meam in
hoc improbatā ferre ꝛ legētibus expo-
nere sententiam. Plura autem in me-
dio versuuꝫ reperisse me non memini.
si tamen diligētior eoꝝ inuestigator si-
ne hebreis grecis ve siue latinis codici
bus plura repererit in medio versuum
posita. par ō eis sicuti de istis ratio ha
benda est. Demostrare quoq; posse
nemo arbitretur quēq; siue etiam latī-
nas seu grecas vel hebreas lras callen
rem dyapsalmatū situꝫ ꝛ loca quib⁹ in-
serenda sunt. vel quo ad versus. vel q̄
ad psalmos. siue etiam quo ad eoꝝ nu
merū infallibili regula ꝛ rōne habēdū
cum id a spūsancto nondum ꝓbet re-
uelatum. ꝛ alij codices plura. alij pau-
cioza in eodez psalmo. alij in vno psal.
nullū. alij i eodē psal. plura. alij i vno
eodēq; psalmo numero paria. situ vo
disparia. ꝛ alijs ꝛ alijs versibus habere
inueniantur. Ideo cum eoꝝ numeruꝫ
positōemq; nec sancti atq; doctissimi
viri ante nos deꝑhendere potuerāt. ne
mo a me exigat vel expecter. quod vel
Hieronymū vel origenē. augustinum.
Cassiodoꝝ omnes doctissimos docuis
se nō inuenerit. docereq; non possit nisi
exemplarioꝝ auctozitate vetustioꝝ nu
merosioꝝq; consonantia ꝛ cōueniētia
eozundē. vnde mihi sufficiat sicut Au
gustino ex exemplaribus vetustiozib⁹
pluribusq; ꝓbare quod in nro impres-
sum inuenitur. fatetur nempe augusti
nus in. cxviij. psalmo necnō alijs psal-
mis se collatis multis exemplaribus.
vix in vno quod voluerit quodq; que-
siuerit reperisse. ꝛ ita sese emendata fe-
cisse exemplaria. ꝛ quis igit a me scio-
lo ꝛ illoꝝ comparione cecutiente et
non estimando. plus requiret. aut ibi
demonstratōem vbi esse non potest ex
pectabit. Fateoꝝ enim ꝛ ego eaꝫ me in
dyapsalmatū ꝛnumero ꝛ situ qua po-
tui non paucis hebdomadibus labo-
riosam fecisse diligentiam. nec tñ certu
vnumq; sumē numerū nec situm eoꝝ
positionemq; inuariatā vel in duobus
codicibus etiam antiquissimis compe
risse. Esset vo ad eoꝝ emendatōnem ꝛ
grecoꝝ ꝛ hebreoꝝ exemplarioꝝ copia.
atq; illaꝝ lrārū quas ego ignorare me
confiteoꝝ scientia plurimū necessaria.
q̄uis si codicibus grecis hebreisq; ista
varietas insit que nostris accidit. par i
illis sicut in nostris latinisq; codicib⁹
laboꝝ sudoꝝq; ꝛ incertitudo querēti oc
curreret. qō aūt latinis codicibus eue-
nisse videmus: grecis quoq; ꝛ hebreis
accidere potuisse quis negabit?

Cunq; nulla alia demonstratōe eoꝝ
vel numerus vel locus nisi librozꝝ ve-
terū ac scriptoꝝ auctozitate possit ha-
beri visis non minus sex exemplarib⁹
veteribus (quoꝝ duo quadringentos
duratione excesserunt annos.) Origē-
isq; cōmentario hieronymi etiaꝫ epi-
stolis ꝛ translationibus. Augustini q̄z
in psalmos voluminibus atq; Cassio-
dori magni illi⁹ senatozis in psalteriū
quinquagenis: signaui locis suis sin-
gula imprimenda. ꝛ numerū eoꝝ. lxx.
scz ꝛ. v. que in ꝓloge ante quadringen
tos quoq; ānos ꝛ vt arbitroꝝ ab his cō
scripto qui nam sine causa isto nume-
ro eozum summā constrinxerunt deꝑ-
hendi: inuiolatum cōseruaui. nolens
eum vel ex alijs codicibus non tot ha-
bētibus minuere vel ex alijs plura po
nentibus augere. quem etiam augeri
minui ve posse. ꝛ qua ratione ꝛ cuius
auctozitate non inueni. ratus quoq; sa
cratum istum numerū plurium exem
plarioꝝ ꝛ vetustioꝝ quaterq; centū
annos habentium esse securius tenen
dum, quam alium in nullo vel codi-

ce vel autore repertū ⁊ quez ꝓbare nō
possem. scriptoꝝ quoq; auctū forte mi
nutū ve erroꝛe constituere. Sup illum
vo dyapsalmatū numerū ꝑdictū qua
tuoꝛ dumtaxat supflua ab antiquis iu
dicata. obelis effodienda signata sunt.
primū in psalmo secundo post versuz:
Astiterunt reges. Secūdū in psalmo
.xxxiij. post verbum diuites egerunt.
Tercium in psalmo.lxxv. post versum
Cum exurgeret. Quartum in psalmo
xciij. post versuz. Quoadusq; iusticia
ꝛc. Istis itaq; quatuoꝛ dyapsalmatib⁹
ademptis ⁊ obelatis. numer⁹ restat eo
rum ꝑfinitus quinq; videlicz ⁊. lxx.

Canticoꝝ autem nullum habet
dyapsalma ꝓter abacuc canticum. qō
duobus dyapsalmatibus vt dixit Hie
ronymus in epla de dyapsalmate insi
gnitum est. Cuius causam paulus epi
scopus Burgensis super abacuc in ad
ditione ad postillā Nicolai de lyra assi
gnans dicit. quoniā hec abacuc oratio
(quā canticū dicimus) ad modū psal
moꝝ dauid. qui inter ꝓphetas expꝛessi
us de mysterijs xpi deuote cecinit cō
posita est. Et subdit vnde ⁊ pꝛiullegio
singulari magno ac admirabili psal
mi pꝛediti sunt. quod in oīi sacra scri
ptura nō inuenitur dyapsalma nisi in
psalmis ⁊ in hoc cantico. ꝓpter quod ⁊
in hoc illud canticum alia cantica pꝛe
cellit. q; qm̄ ⁊ de xpi gestis grandia ve
lat mysteria. solum sit signum dyapsal
mate. Quod autem grece dicitur dya
psalma. hebꝛeo sermone sela dicit. ⁊ in
latinum transtulit Hieronymus sem
per. Nā quod hebꝛaice sela. grece dya
psalma dicit: latine dicaī semp.

Quid sit psalteriū ⁊ psalmi q̄ re dicantur. Cassiodoꝛus.

Salteriū est (vt hieronim⁹ ait)
ꝑ in modum delte lre formati li
gni sonoꝛa concauitas. obesum
ventrem in supioꝛibus habēs. vbi coꝛ
darum fila religata disciplinabilit̄ ple
ctro ꝓcussa. suauissimā dicunt reddere
cantilenam. Huic citharе positio vide
tur esse cōtraria. dum quod ista in imo
continet. illud conuersa vice gestaī ca
pite. Hoc autem genus oꝛgani canoꝝ
atq; singulare. apꝛatur coꝛpoꝛi domini
saluatoꝛis. quoniā sicut istud de altio
ribus sonat. sic ⁊ illud: glorioſe institu
tionis superna concelebꝛat. Sicut ipse
in euangelio dicit. qui de terra est ō ter
ra loquitur. qui aūt ō celo venit que vi
dit ⁊ audiuit testatur. Nō quidā ⁊ hoc
opus dauiticum psalmos dictōs esse
pꝛefiniunt. quia de superno culmine re
tonare noscuntur. Cognosce vo q; isti
tm̄ ꝓ excellentia sui dicantur psalmi
qui hoc volumine continentur. Psal
terium quoq; esse genus musicoꝝ. Da
niel pꝛopheta testatur inquiens. vocez
tube. fistole. sambuce. citharе. psalterij.
⁊ simphonie. omniscq; generis musico
rum. Nam ⁊ paralipomenon exponit
cū dicit se de lignis tynis. gradꝰ factos
in domo domini. ⁊ i domo regia. citha
ras quoq; ⁊ psalteria cantoꝝibus. hoc
instrumentū musicū psalteriū. s. apud
hebꝛeos dicitur nablum. Quod tamē
in supꝛascripto libꝛo frequenti repeti
tione vulgatum est. Ipsuz vo psalmū
grecum constat esse vocabulū. quē dic
tum quidam volunt ab aptopsallin.
hoc est a tangendo. Nam ⁊ psalterias
citharedas vocam⁹. docto pollice mo
dulatōes musicas exꝛimentes.
Psalmus vo est cuz ex ipso solo instru

mento musico.i. psalterio modulatio quedā dulcis ⁊ canora pfunditur. Canticum quoq; est quod ad honorez dei cantur quando quis libertate propie vocis vtitur. nec loquaci instrumēto cuiquam musico consona modulatione sociatur. Hoc est q; etiam nūc in diuinitatis laudibus agitur. Psalmo canticū erat. cum instrumento musico precinente. canēs chorus sociatis vocibus acclamabat. diuinis dūtaxat sermonibus obsecutis Canticum psalmus erat cuz chorō ante canente. ars instrumenti musici in vnam conuenientiam comitere raptabatur. verbaq; hymni diuini suauis copula personabat. De qua differētia etiam circa titulum psalmi. lxvj. ⁊ lxvij. infra aliqua habes in glosa.

Quemadmodū in psalmis ō xpō dño sit sentiendum Cassiodorus.

Ribus modis psalmi loquunt de psona dñi xpi pro instructōe fidelium: Primuz per id quod ad humanitatem eius noscitur pertinere vt est illud secūdi psalmi. Astiterunt reges terre ⁊ principes conuenerūt in vnū. aduersus dñm ⁊ aduersus xpm ei⁹ In. xx. quoq; psalmo. Desiderīū aime eius tribuisti ei ⁊ voluntate labiorū ei⁹ non fraudasti euz. Scōo per id q; equalis ⁊ coeternus ostendit patri. vt est illud eiusdem secundi psalmi. Dixit dominus ad me. fili⁹ meus es tu. ego hodie genui te ⁊c. Et in. cix. tecum principiū in die virtutis tue. in splendoribus sanctoz. ex vtero ante luciferum genui te. Tertio a membris ecclesie. cuius ipse dux ⁊ caput est xps. vt est. xxj. psalmi Longe a salute mea: verba delictoz me orum. Et in. lxviij. Deus tu scis insipientiam meā. ⁊ delicta mea a te nō sunt abscondita. Quod dictuz pro vniquoq; fideliū debemus accipe. ceterū delicta xpo probant fundituz aliena. vnde tichonius in libro regularuz. latius diligenterq; disseruit. Hoc si animo recōdimus. nulla pfusione turbamur. q; error maximus inde nascit. qñ inconuenienter redditur alicui quod dictum constat ad aliud. Nam si vno modo fuisset locutus. quis eius geminā substantiaz potuisset agnoscere. Cum etiam nunc i tam euidentissima distinctione. naturā diuinitatis ⁊ humanitatis dñi xpi aliq nitantur sacrilega voluntate cōfundere. Multa quoq; fm litterā cōmonet. multa spiritaliter iubet. psonas subito decenter immutat. vt nunc xps deus ⁊ bum incarnatū ⁊ homo fact⁹. caput ecclesie. nunc ipsa ecclesia. nuc homo iustus. nunc penitēs loquī videat. vt oia necessaria tangat atq; concludat. Ubiq; plenissimū celestium rerum sanctuz vibrat eloquiuz. ⁊ multiplici diuersitate virtutū propter humani generis largiendam salutem. regni sui adoranda mysteria patri⁹ redēptor insinuat. Hec ideo prefati sumus. vt cum ventū fuerit ad loca talia. intrepidus lector audire possit quod se iam salubriter didicisse cognouit.

Hinc etiam in glo. ordinaria ad instructōem psalmos legentiuz sic. phemialiter premittitur modus tractandi in hoc volumine psalmorum talis est. Quandoq; agit de xpō fm qō caput ē Aliquādo fm corpus. Aliquando fm vtrunq;. Scōm caput tripliciter. quia vel fm diuinitatē. vt tecū principiū ⁊c. vel fm humanitatem. vt ego dormiui ⁊c. Aliquando per transsumptōem vt quādo vtitur voce membroz sicut ibi longe a salute mea ⁊c. Item de ecclesia

ribus modis. aliquādo ſm perfectos Aliquando ſm imperfectos. Aliquando ſm malos. qui ſunt in eccl'ia coporenon mente. numero nō merito. nomine non numine. Vñ t Caſſiodorus ait attende regulā vnitatis capitis t corpis. id eſt xp̄i t eccl'ie. quaſi em vna ꝑſona ē caput t corpus. ideoq; vna voce vtitur licet que dicunt ad diuerſos referantur Quedā em ſoli capiti conueniunt. Quedā ſolis mēbris. Quedā capiti t membris. Itē que membris. Quedā ꝓteritꝰ Quedā preſentibus. Quedā futuris. Ite m quedā ꝓfectis. Quedā imꝑfectis t tamē in tanta diuerſitate: vna vox eſt vt ſicut duo ſunt in carne vna. ſcz ſponſus t ſponſa xp̄s t eccleſia. ita ſint t in voce vna. vt tm vnicuiq; quod ſuum eſt tribuat. t ad ip̄m referat. Quō autem t quādo qualiterq; t vbi iſta exemplariter videri t itelligi poſſint: gloſa marginalis doctorum circa pſalmos impſa indicat luculenter.

Dicta ſancti Auguſtini i p. logo pſalterij et aliorum de virtutibus pſalmorum.

Anticum pſalmorum: animas decorat. inuitat angelos in adiutoriū. fugat demones. Expellit tenebras. Efficit ſanctitatē homini peccatori. Refectio mentis eſt. Delet peccata. Simile eſt elemoſinis ſanctorum. Auget fidē. ſpem. charitatem. Sicut ſol illuminat. Sicut aqua mundificat. Sicut ignis exurit. Sicut oleum leuificat. Dyabolū offendit. Deum oſtēdit. Voluptates carnales extinguit. Oleum miſericordie eſt. Sors letitie. Pars angelorꝝ electa: aſperitatē eiicit Dēm furē deprimit. Iracundiam frāgit. Laus dei aſſidua eſt. ſimile eſt melli: canticum pſalmorum. carmen electū eſt apud deū. Dē pctm expellit. Vinculū charitatis cōnectit. Dia penetrat. Dia implet oia docet. Dia ſignificat. Aiam magnificat. Os purificat. cor letificat. turrim excelſam edificat. hoiem clarificat. Senſum apit. oē malū occidit. pfectionē demōſtrat. Qui habz me moriā t amorē illius: habet etiā timorem t laudem dei in corde ſuo: neq; inde cadet vnq;. nec pibit oño eius. ſed in poſtremo apud deum gaudebit. Tranquillitas mentis eſt. t ſigniſer pacis. qz pſalmi orant. futura. gemunt de p̄tibus. penitent de ꝓteritis. gratulant de bonis operibus. gaudiū celeſtis regni cōmemorant. Per officiū ſepe cantatōnis ſcutū acquirit equitatis aduerſus diabolicas ptātes. Lumē veritatis oſtēdūt. Senibus ſolamē eſt. iuuenibus ornamentū et mentis ſenilitas t pfectio eſt. ip̄o adiuuante t donante q̄ hec per ora ꝓphetica inſtituit. t p eoꝝ iugē frequentationē ſeſe exorare docuit. Cui ē laus honor. t magnificentia. benedictio t claritas. ſapia. gr̄a; actio. virtus t fortitudo. vna cum deo patre. eiuſq; filio vnigēito. dño noſtro ihu xp̄o. per infinita ſecula ſeculorum. Amen.

De inſtitutione t autore ac cantoribus. nūero titulisq; pſalmorum.

Quid filius ieſſe cum eēt rex cōfirmat⁹ in regno ſuo. quattuor elegit pſalmodiarū principes. Aſaph. ſcz Eman. Erthan t Idithun. Ducēti aūt t octogintaocto pſalmos. t cantica dñi docebant. Sunt vero oēs pſalmi. C.l. Quoꝝ oim nonē ip̄ius david inſcribunt. Septuaginta duo vero ip̄i dauid. Triginta vero t duo ſupſcri

pti non sunt. Duodecim q̄z in Asaph
supscribunt. Duodecim in Idithun.
Octo filioꝝ chore. Duo in aggeū ⁊ za
charīā. vnus moysi ⁊ vnus salomoni.
Dyapsalmata vo ponunt in psalterio
lxxvj. Cantica vero graduū. nūero sūt
quindecim. Que etiā isto titulo sed nō
autoris noie inscribunt. Non em oīm
psalmoꝝ tituli. sunt aut autoꝝ siue etiā
cantoꝝ aut psallentiū. vel quorum
libet etiā hoīm alioꝝ nominibus supra
scripti. Nam ⁊ primus p̄s. nullo insi
gnitus est titulo. verū de primo alia rō
quā de ceteris psalmis est. primꝰ etem
psalmus nulli assignatus est. qm̄ oīm
psalmoꝝ caput principiū atq; quodā
modo titulus est. Deinde quis alius i
telligit in scō nisi dei filius primogeni
tus. cui tanq; pncipio p̄poni nil debuit
Cui etiā inscriptio ideo non fuit neces
saria. q; ipe psalmꝰ xp̄i mentionē facit.
vt aduersus xp̄m tuuz. pxprimēdo igit
psonā. inscribendi causam oīno non ha
buit. Ideoq; ⁊ titulum obelo notatuz
habet. Ordinem quoq; histozie immu
tatum legimus in titulis psalmoꝝ. Sz
psalmi non historiam. sed scōm ꝓphe
tias legunt ⁊ ita ordinem psalmoꝝ tur
bare non p̄t ordo titulorum. Psalmi
vero oēs qui inscribuntur ip̄i dauid ad
xp̄i ptinent sacramentū. quia dauid dic
tus est christus.

Sequunt orationes anteq; psalmi incipiantur

b Enignus ⁊ misericors deus. qui
reuocas errantes ⁊ saluas peni
tentes. medelā tribuis infirman
tibus. glorie coronā p̄seuerantib⁹. exau
di me miserū ⁊ indignū famulū tuum
p hos psalmos clementiam tuam im
plorantē. vt quicq̄d humiliter hic oro.
te largente adipisci merear. p dōm nr̄m

Alia oratio

d Eprecoz misericordiam tuam ⁊
pietatem dñe ihu xp̄e fili dei vi
ui. scio q; pius ⁊ misericors es.
patiens ⁊ multū benignus. te adoro. te
laudo. te deprecor. tu em exaudisti san
ctos ⁊ electos tuos ab initio mundi vs
q; in finem. tu etiaz exaudi me indignū
⁊ peccatorem te orantem ⁊ deprecantē
suscipe orationem ⁊ postulationē meā
oēmq; sensum spiritalem horuni psal
morum quos coram te suplicīter oro.
vel canto. tibi acceptabiles facito. Per
dōm nostrum ihm

Alia oratio

f Scipe clemēs ⁊ misericors de
us hanc oblationem psalmoruz
quam ego peccator oīmq; crimi
num reus p remedio aie mee offero.
vel p his in vtroq; sexu qui mihi cōsan
guinitate vel familiaritate piuncti sūt
⁊ p̄o his qui se in manus nostras com
miserunt. vel nobis cōfessi fuerunt. seu
quorum elemosinas suscepimus. ⁊ p
omni populo christiano viuis ⁊ defun
ctis. precor mitissime deus p̄sit eis ad
veniam ⁊ remissionē pcōꝝ Amen.

Psalmus primus

a ¶ Iste psalmus ideo titulū nō habet qm̄ capiti nr̄o saluatori de quo absolute dicturus est. nihil p̄poni debuit. Sanctā em̄ eius incarnatōis vitā. impiozūq; vltiones insinuat. vñ & materia huius psalmi eadē ē. que & totius libri. s. xp̄c integer. i. caput redēptor noster cū membris. i. oīb⁹ iustis & sanctis. a ¶ Beatus vir. dict⁹ quasi bene aptus (qui est xp̄c) est. cui optata oīa vel de siderata succedunt. Ai rum egregie subiunxit vir em̄ a viribus dict⁹ est. q̄ nescit tolerando aduersa. deficere aut ī p̄speris aliqua se elatione iactare. Tribus modis hic ostēdit euenire humanos errores Cogitatōne. facto & dicto. Cogitatōne peccatrice. abtrur. facto malo. statur longe a deo. dicto xo male doctrīe siue gloriatōis siue peccati cōsuetudine: in cathedra infidentе pestilentie sedet. ¶ Beatus igitur qui nō abijt cogitatōne a deo: in regionē longinquā dissimilitudinis. i. cogitatione nō peccauit cuius esset positus in cōsilio impioz. i. cuius ipij b molirent vt abiret. vel uti xp̄c cuius inē peccatores sit cōuersatus: in viā tñ eoz nō abijt Adam xo abijt: dum vrori a diabolo decepte cōsensit. impij vero hoc molientes sunt diaboli. scribe & pharisei. vel oēs mali in q̄rū vitā xp̄c sicut non abijt. ita in ea nō stetit. qm̄ eū secli & pctōz illecebra nō tenuit. nec in cathedra pestilentie sedit. i. prauā cōsuetudine vel poti⁹ doctrina. q̄ salubrē doctrinā docuit. & exempla male doctrine xp̄c posteris nō reliquit. ¶ Est em̄ cathedra doctoz. Tribunal iudicū. & regū solū. p̄te dī ¶ Hñ sensus versiculi illius est Beatus q̄ nō cogitauit. nō fecit. nō docuit mala.

b ¶ Lex dei. ē in declinādis pctis sancta p̄ceptio. in qua volūtas illius fuit. q̄ peccata nō fecit. ¶ Intende xo q̄ secūdo dicit in lege: non sub lege. q̄ xp̄c in lege fuit q̄ pctā nō habuit. ceteri mortales sub lege que delictis onerant. ¶ Lex dī eo q̄ alios nostros liget. suisq; teneat obnoxios p̄stitutis

Psalmus primus

Beatus vir qui nō abijt in p̄silio impioz & in via peccatoz non stetit: & in cathedra pestilētie nō b sedit. Sed in lege dñi voluntas eius: & in lege eius meditabitur die ac nocte. c Et erit tanq̄ lignū qđ plātatū ÷ est: ÷ secus decursus aquarū: qđ fructū suuz dabit in tempe suo. Et folium eius non defluet: et omia quecunq; faciet p̄sperabūtur. d Nō sic impij ÷ nō sic: ÷ sed tanq̄ puluis quem p̄jcit vent⁹ ÷ a facie terre: ÷

Meditari semp nullus valet legē dñi nisi xp̄c sed & ille qui membrū eius est: meditabit legem dei. q̄ eam oīm puritate inquantū poterit ip̄lebit. ¶ Sine em̄ manducat. siue bibit. siue dormit. ī nomīe dñi oīa faciēs. meditabit legem dei die ac nocte. ¶ Dies dicta est a paganoz diis. Nox eo q̄ noceat aspectibus siue actionibus nr̄is dicta. c ¶ Bene ligno fructifero cōparatus est xp̄c. p̄ter crucem quā p nobis sustinuit. Plantatū. i. p̄dicatum: secus decursus aquaz. sicut terrestris em̄ aqua. vita ē lignorum virentiū. sic aqua baptismi salus ē in crucifixū credentiū. Fructum dabit. i. eccl̄ias cōstituet. Tēpe suo. i. qñ beate incarnatōnis sacramēta suscepit. Fructus: a fruendo dicit̄. ¶ Lignū (cui xp̄c cōparat̄ m̄ membra sua id est q̄uis vere xp̄ianus) sapiam puto. de q̄ & salomon loquit̄. lignū est vite his qui sequūt̄ eam. & apls: xp̄m ait dei virtutē & dei sapiam. Erit itaq; xp̄ianus verus: tanq̄ lignū. hoc est xp̄o fi'lio dei cōformis fact⁹ corpori gloriе eius. s. xp̄i. d ¶ Folia ei⁹. sermones ip̄ius p̄missionis intellige. que nullo casu a veritate decidunt. sed oīa que agit in actu p̄speritatis pfecit. que oīa accipienda sunt fructus & folia. i. facta & dicta.

e ¶ Non sic impij. vox est terrentis. sicut est inuitantis beatus vir. qm̄ nō erit sic impius vt supius dixit beatos esse. Pulvis ē resolutio terre. cui hō terrenus compat̄: cū inflat̄ vento superbie. & abijcit̄ sua leuitate a firmamēto p̄ceptoz dei. Pulvis huc illucq;

dispgitur. sic ꝛ impius (qui semel deū negauerit) quocunq; eū aura diaboli traxerit: illuc errore pducit. f ℣ Impij sunt. q̄ sanctā trinitatē nullatenus confitent.

℣ ℟ Resurgunt impij: sed nō in iudicio. qz tam iudicati sūt ℣ Just⁹ surgit vt iudicet. peccatoz vt iudicet. Impius vt sine iudicio puniat. Peccatores sunt xp̄iani ß peccatis obnoxij. qui iō nō resurgunt in cōsilio iustoz. i. in iudicio iustoz. qz iam illis. s. iustis p grām confessiōis pctā dimissa sunt. In q̄ numero ꝛ sancti sunt. qz nullus nisi de⁹ sine pctō est. B sup Job Hic ordines notantur quattuoz de die iudicij. i. sancti q̄ iam iudicati sunt ad regnū. ꝛ cuz xp̄o veniunt ad iudicā dū. ꝛ impij tam adiudicati sunt ad suppliciū. Peccatozib⁹ dī qui penitentiā egerūt. venite benedicti. ꝛ qui nō egerūt. discedite a me In cōsilio. A Id est in eterno bono. qō sequi cōsiliū fuit sanctis.

℣ Vel in cōsilio. i. in iudicio. vt cū eis iudicent. Iudiciū. n. in cōsilio est: dū quasi ex cōsilio assessoruz. diuersa peccata diuersis penis puniunt. g ℣ Bonoz viā. i. opa dicit nos se deū. iter impioz perire: quasi dns vtrunq; nesciat. sed est sensus. hoc scit dns q̄ō in beatitudine pmanebit: hoc nescit: q̄ō peribit. i. diabolus cuz sequacib⁹ suis. q̄ est iter ipioz in pena ppetua. A peribit igit̄: p nō nouit dixit. sed ꝛ plani⁹ dicit. qz hoc est nesciri q̄ō perire. ꝛ scire: manere ꝛ esse. Oratio.

Fice nos dñe tanq; fructuosissimuz lignū ante cōspectū tuū: vt tuis imbrib⁹ irrigati mereamur tibi suauiū fructū yberrate placere. Per.

f Ideo nō resurgunt impij i iudicio: neq; pctōres i cō-
g silio iustoz. Qm̄ nouit dominus viam iustoz: ꝛ iter impioz peribit.

℣ Psalmus dauid:

℣ Prophetat de conuentu infideliū ꝛ xp̄m in passione loquit̄. Et dns xp̄c de oipotenti regno. ꝛ de inenarrabili generatōe sua.

Psalmus .ij.

a Quare fremuerūt gentes: pplī meditati sūt
b inania. Astiterūt reges terre ꝛ principes puenerūt in vnū aduersus dñm: ꝛ aduersus xp̄m eius.

Byapsalma:

c Disrūpamus vincula eoz ꝛ pijciamus a nobis: iu-
d gum ipoz. Qui habitat in cel irridebit eos: ꝛ dns
e subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua: et i furoze suo pturbabit eos

a ℣ Est iste psalmus habendus. primus in titulo. secūd⁹ in ordine. vñ in actib⁹ apl̄oꝝ dī p̄m⁹. A Vel q̄ apud hebreos iste cū primo vn⁹ psalm⁹ habet sine titulo. Per titulū autē intelligit vniuersiuscuiusq; psalmi intellectus: q̄d ē. n. titulus nisi clauis. vt ita dicerim. in domū ñ ingredi nisi per clauē. ita ꝛ vniuscuiusq; psalmi intellectus. p clauē hoc ē p titulū intelligitur. in cuius. s. psona cantat. aut in psona xp̄i aut in psona eccle aut in psona pphe. ꝛ de qua re sit ℣ Scriptū hic pphe ta pplos. nō solū iudeos ß ꝛ gentiles. cur fremuissent ō xp̄m q̄ō p̄o prie ferarū ē. fremuerūt enī beluino furoze. q̄ recta rōe carebāt. Meditati sunt inania. ñ intelligētes eius aduētū eē fructuosum oīb⁹ credentibus. b ℣ Reges aūt terre: herodes dicit q̄ infantes occidit alterūq; herodes nepotem eius q̄ pilato in nece xp̄i consensit. Principes pharise os dicit: princeps dictus q̄ p̄ma capiēs. venerūt in vnā volūtatē nō in vnū cōuētū. aduersus dñm. i. p̄ez. xp̄m ei⁹. i. filiū c ℣ Verba ista sunt demētiū iudeoꝝ. Putabāt. n. se vincula disrumpere. i. euāgelica p̄cepta: si in aucbozem legis ꝛ apl̄os ei⁹ maliuola volūtate cōsurgerēt ꝛ iugum ipoz pijcere. cū iugū dñi sit suaue ꝛ onus ei⁹ leue. vanaq; volūtate decepti: putabāt ei⁹ dñatiōz grauissimā. quā a se abijcere festinabāt: vñ saluari poterāt. d ℣ Celos hic sctōs dicit. q̄b⁹ xp̄c inhabitat. Irridebit ꝛ sbsānabit: ex hūano moze suscipiēda sc̄. ceteruz: nec irridebit vllū de⁹ nec vultu subsannatiß xtute sua p agit quecūq; disponit. e ℣ Tūc loquet. illud tp̄us significat venturi iudicij. Ira er

go dei ꝛ furor: vocaꝫ retributio pctoꝝ. nã illos motus diuinitas nõ patiꝫ. ꝑ hũana consuetudine hic loquiꝫ. ℣ Nõ aũt ait puniet sed turbabit. vt absq; penis q̃ turbatꝰ ẽ corrigaꝫ. nã tra aliq̃n necessaria correptio ẽ vt ꝓfs in filiũ. medici in egrotũ. f ℣ Ego aũt (vor xpi) cõstituꝰ sum rex a deo ꝓ̃ꝑ pte carnis. ℭ Syon hebraica lingua. latie specula dicit. ꝛ hic eccliaz significat. quã ꝛ montẽ appellat. ꝓpter altitudinẽ honoris ꝛ fidei firmitatẽ. ℣ Predicãs pceptũ. ℣ ℭ Hoc ẽ euãgeliũ. g ℭ Dominus: significat pñz. Filiꝰ meus es tu. vt in euãgelio. hic ẽ filiꝰ meus dilectus. dicẽdo ãt hodie. eoeternitatẽ sue maiestatis ostẽdit. Genui te. illã natiuitatẽ significat. de qua dicit. generatiõez eiꝰ q̃s enarrabit. h ℭ Postula a me. i. obedi vt possis postulare. ℣ Postulare eñ hic iubet. vt petat ꝑ hũanitatẽ. ꝛ accepta possideat. Hẽtes natões significat. Hẽs eñ a genere vocitatur Cuz dicit hereditatem tuã: naturã sue deitatꝫ oñdit. Hereditaſ abhero dicta ẽ. i. a dño q̃ in ea ptãte libera dñetur. Cum dicit possessionẽ vniuersas gẽtes credituras significat. Terminj terre subani ſ hoc oñm creaturaꝝ vult intelligi. i ℭ Reges eos. i. ptãtẽ tyrãnicam auferes ab eis. illi cñ regunt̃ qui saluãt̃. Virga ferrea: fortitudo ẽ eq̃tatis. Cõfriges. i. q̃ cõuersionis studiuz cõteres in eis terrenas cupiditates. Vñ em pctoꝝ vasa luteo cõpaꝫ. vt cõfractio eiꝰ faciꝫ ꝛ vita lutea mõstreꝫ ꝑ ꝛ inimiciꝰ repaꝫ cũ diuina gra in spiritalẽ hoiem ꝓducit,

f Ego aũt ꝓstitutus sum rex ÷ ab eo:- sup syon montez sanctũ eiꝰ: ꝓdicãs ꝓceptuz
g eius. Dñs dixit ad me filius meꝰ es tu: ego hodie
h genui te. Postula a me et dabo tibi gentes hereditatẽ tuã: ꝛ possessionẽ tuã ter
i minos terre. Reges eos in virga ferrea: ꝛ tanq̃ vas fi
k guli ꝓfringes eos. Et nũc reges intelligite: erudimini ÷ qui:- iudicatis terram.
l Seruite dño in timore: et exultare ÷ ei:- cuz tremore.
m Apprehẽdite disciplinaz: nequãdo iraſcaꝫ ÷ dñs:- et
n pereatis ỏ via ÷ iusta:- Cũ exarserit in breui ira eius: beati oẽs q̃ confidũt in eo.

¶ Psalmus dauid cuz fugeret a facie Absalon filij sui. ℭ Xpc ad patrez de pſecutoribus suis loquiꝫ. instruiꝫ fideꝫ ppls ne mortem formidet. q̃ autoꝝ eiꝰ resurgẽdo spem vere resurrectõis exhibuit. ℣ s. iij.

l ℭ Nunc reges. Reges dñatores viciorũ dicit. que hec intelligere ꝛ iplere dño ꝓstante valẽt. ℣ Eruditi: doceri est. ipi. n. bene iudicãt terrã. i. eccliaz. q̃ bona q̃ intelligũt alios docẽt. ℭ Terra aũt dicta ẽ a terendo. l ℣ Seruite dño. Et ne supbiant subdit in timore.

ℭ Sicut. n. timor dei delicta excludit. ita securitas culpas admittit. ꝑ ne misera seruitꝰ ꝓpter timorẽ videatur: addit exultate. ꝑ ne iterũ in temeritatẽ eatur. subdit cuz tremore. ita q̃ ne exultatio faceret nos elatos. addit cum tremore. vt reuerenter deo seruiaꝫ. m ℭ Il le apphẽdit disciplinã q̃ se munit pnia vera ꝺ noxia vicia. neq̃n in lõga de patia: pereat de via iusta. i. de xpo. q̃ est vera via recte ambulãtiũ ad vitã. dux. euntiũ iter. ad beatitudinẽ festinãtiũ. n ℭ Exarsit. n. in breui ira eius. i. in illo iudicio breui. vbi nõ est singulorꝝ discussio sed simul oĩa iudicat iudex. ℣ Beati oẽs q̃ nõ in hoibus neq; in semetipos ꝑ in deũ cõfidũt. Iste psalmus. vñ supior incipit. i. a beatitudie. ꝛ ideo apꝺ hebreos ꝓ vno habeaꝫ. Oratio.

Iesũpe dñe nr̃oꝝ vincula pctoꝝ. vt iugo tue fuitutis innexi. valeamus tibi cũ timore ꝛ reuerentia famulari. ℣ Per dñm nr̃m Jesum xpm. rẽ.

ℭ Totus hic psalmus ad personã christi refertur. oportet autem enim tertium locum tenere. quia sancte trinitatis ꝛ triduanẽ resurrectionis in se misteria continet. Nam ꝓ liberatiõem dauid resurrectio christi significatur,

a ℣ Ista verba dicit ꝓpheta admirãdo. cũ iudei dñm tribulassent ⁊ gẽtes. a q̃ saluari debeant. tã multi. n. fuerũt surgentes ꝯ xp̃m. vt ꝏ numero discipulo⁹ iudas illis fuerit vn⁹ aggregatus. b ℣ Repetit. multi dicũt. vt oñdat densissimã stultissimãq; impio⁹ vesaniã. iõ dicũt nõ est illi salus putabant. n. nõ hõe patrẽ dilectõem filij quez carnaliter ꝓmisit occidi. c ℣ Hic. filius: susceptorẽ p̃iem vocat fm formã serui. necnõ gloriã ⁊ exaltatõem capitis sui: vt diuia hũanaq; suba: vna eẽt sine aliqua ꝓfusione ꝓsona d ℣ Cuz dicit. voce mea ad dñm clamaui: hoc ẽ. p̃ clarifica filiũ tuũ. Exaudiuit me. vt ibi. clarificaui ⁊ iteruz clarificabo. De monte .i. de diuinitatis altissima summitate.

e ℣ Ego dormiui dixit. i. p⁹ passionẽ. in sepulchro ꝺeui. qz celeriter resurrexit. Soporatug sum. signat securã dormitõem. ẽ enĩ sopor dulcis ꝺes ⁊ somni suauitas. Exurrexi. cũ alacritate. depositamortalitate. Suscepit filiũ diuina potẽtia. qz p se nõ potuit resurgere hũana natura. f ℣ Timere nõ potuit iniquũ ꝓpl̃m cui erat in sua diuinitate maximũ ꝓsidiũ. Nõ dicit fili⁹ excitãdo p̃iem. exurge dñe ꝑ tropologice ⁊ figuraliter postulat in resurrectõe paternũ auxiliuz. Est enĩ tropus dictio. ab eo loco in quo ꝓpria est. transiata in eũ locũ in quo ꝓpria non ẽ. Est itaq; scripturis diuinis mos iste. ad exprimendã cãm. p tropologiaz ex nr̃a cõsuetudine aliqua de deo dicere.

g ℣ Percussit dñs pater aduersantes filio .i. hereticos. q̃ insequũtur catholicas regulas sine cã. i. sine rõne. Dẽtes ꝏtriuit. i. ꝛba mordacia: detrahentiũ diuinis dogmatib⁹. Dẽs dict⁹a demẽdo est. qm̃ oĩa deminut dentes.

h ℣ Dñi est salus .i. nõ ab hoie sed a deo p̃e ⁊ sup ꝓpl̃m xp̃ianũ bñdictio dñi descendit

Oratio.

Ffunde dñe bene dictõem tuã super ꝓpl̃m tuũ: vt tua resurrectõe muniti: ñ timeamus ab aduersantium viciꝯ malibus circũdari. ℣er.

a ℣ Psalmoꝯ finis nõ mõ significat alicuius rei cõsumptiõem. ⁊ pfectiõem. ⁊ ido hic ad xp̃m est referendũ: qui ẽ finis legis. Psalm⁹ est musicũ organũ capte sonoꝯ. vl̃ potius est melodia quo diuina p̃ conta canebant. Canticũ quod supnas laudes humanis vocibus psonabat. a ℣ Vox eccie ad xp̃m. lz sciat se esse auditã. tñ orare nõ cessat. Tribulatio est. que dilatat in martirio sanctam dei eccleſiam. quando eodem tempe confessores fiũt ⁊ martires cozonanẽ: totaq; turba iustoꝯ: contritionibus semper augetur

Psalmus

a Omine. quid multi plicati sunt q̃ tribume: multi insurgunt
b aduersum me. Multi dicũt aie mee: nõ ẽ salus ipi in deo ÷ eio: ÷ Byapsal.
c Tu aũt dñe susceptor meus ÷ es: ÷: gloria mea ⁊ ex-
d altans caput meũz. Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de mõte sancto suo. Byapsalma.
e Ego dormiui ⁊ soporat⁹ ÷ sum: ÷ ⁊ exurrexi: qz dñs su-
f scepit me. Non timebo milia populi circũdantis me ÷ ex: ÷ surge dñe saluũ me
g fac deus meus. Qm̃ ÷ tu: ÷ percussisti oĩes aduersantes mihi sine causa. dẽtes
b peccatoꝯ cõtriuisti. Domini est salus: ÷ ⁊ ÷ sup populũ tuũ benedictio tua.
*Byapsalma: ℣ In finẽ psalmus dauid canticũ.

℣ Ecclesia orat vt ei⁹ audiatur oratio. increpãs infideles qz vanitatẽ sequantur. monetq; generalitatẽ. vt sacrificiũ iusticie deo imolet. vñ ingentia eius beneficia ꝓsequant.

Psalmus .iij.

a Vm inuocarem exauduit me deus iusticie mee: in tribulatione dilatasti mihi.

b Ⓒ Miserendū sibi esse dicit pia mater: si eius oro. p filijs audiret. qm̄ quicq̄d mēbris tribuit: toti hoc corpi sine dubitatione p̄stat. c Ⓒ Graues corde: dicit filios. q̄ agnita veritate. hoc est xp̄o: adorare magis elegerunt ydola vanitat. Vanitas quidē nomē est generale vicioꝝ sed illud ꝓprie vanū dicitur: qō a deo ꝓbatur alienū. Mendaciū. hoc est ydolū. tale em̄ nomen merito susceperūt qz contra veritatē erecta sunt. Diligere em̄ debem⁹ ꝓficua. nō noxia. d Ⓒ Hic indicat ꝓpheta archanum sctē incarnatōis. Sanctū dicit. i. filiū. Merito se exauditū dic. qm̄ xp̄m pplūs p̄dicauit. clamat ad xp̄m. q̄ illū bonis opibus supplicat. e Ⓒ Irasci debem⁹ p̄teritis pctīs. s. penitē do. vt horreat nos: q̄ pecc.uim⁹. Cū dicit in corde⁹. t in cubilibus oñdit agnoscere deum cogitatōes hoim. Cubile em̄ a cubando dr. qō ē domicilīū ferar: t est sensus. deserite p̄auas cogitatōes: anteq̄ scelera ꝑpetretis. i. añq̄ in opa: malas cogitatōes ducat. dū adhuc in corde sūt: extīguite. f Ⓥ Nocte expiate p lachrymas: qō in die cogitādo peccastis. f Ⓒ Sup⁹ admōuit nr̄ clemētissima eccl'ia ab antiquis ydolorum sacrificijs t cultu ris recedendum. nunc horta. t christianos semetipos. non pecudes: recte viuēdo deo sacrificare. Sperareq̄ docemur in deo: q̄ salutaria eius ꝓmissa ꝯsequamur. Quis ostēdit nobis bona? dicunt multi dubitādo. qō nec pauci debuerūt. id est resurrectionem eē ventūrā t bonorū p̄mia: Cui interrogationi statim sctā mater respōdet dicens. Signatū tū tē. g Ⓒ Signatum est sup nos lumen vultus tui. quia sicut numus: imperatoris habet imaginem. ita fidelibus: signa celestis regis imprimunt in baptismo t alijs sacramentis hoc est. signaculū sancte crucis. quo diabolus effugat. Lumē est vultus dei: impressio crucis. qz eos il luminat semp: qui se ñ polluūt vlla prauitate. Leticiā dicit recte fidei tunc em̄ letamur veraciter: qñ recte credim⁹ A Vel lumē illud g̃tia dei est infusa menti repande. qua ratio insignit vt denarius regis imagine. t hoc lumē: est totū t verū bois bonū. h Ⓒ Admonet eos: q̄ carnalib⁹ rebus intenti esse ꝓbantur: multiplicati sūt ei pessimis actibus. id est mūdana voluptate cōpleti. Ideo addidit sui qz peccatores istis vtūtur terrenis fructib⁹: ñ scom̄ p̄cepta dei s̄ fm desideria sua. Vel sui. i. xp̄i. panis cui⁹ viu⁹ est t vinū inebrians. t oleū: caput. i. mentē impiguās: frumē vero dictū ē a frumine. i. a sūma parte gule: antiqui em̄ caput gule frumen vocabant. i Ⓒ Ne putares pacem istaz tē porale signific̄ari. sed incommutabilem celestemq̄ in corde permanentē. ideo dicit in id ipsum. vt intelligas. nulla varietate in seipsa veram pacem mutari. Dormiam id est in ipsa pace vitam finiam. Requiescaz: in futura beatitudine. quā do iam requies dabitur sanctis t pausatio gloriosa. l: Ⓒ Singularis spes est ecclesie in membris suis: quia sola recipit regnum dei. quod impij non possunt adipisci. cum dicit constituisti me significat dignam deliberatamq̄ sententiā. quam hic habem⁹ in spe. ibi possidetur in re. Oratio.

b Miserere mei: t exaudi oratiōnē meā. Filij hoim vsq̄ quo graui corde: vt q̄d diligitis vanitatē t q̄ritis mēdaciū. Diapsal. ✱Et: scitote qm̄ mirificauit dñs sanctū suum: dñs exaudiet me: cū clamauero ad eū c Irascimini et nolite peccare: que dicitis in cordibus vestris t in cubilibus vīs cōpūgimi Diapsal. f Sacrificate sacrificiū iustitie t sperate in dño: multi dicūt quis oñdit nobis bona. Signatū est super nos lumē vultus tui dñe: dedisti leticiā in corde meo. A fructu frumēti t vini et olei: sui multiplicati sunt. i In pace in idipsuz: dormiam et requiescam. Quoniam tu domie: singulariter in spe constituisti me.

C Psalm⁹ dauid pro ea q̄

Exaudi nos dñe. t in tribulationib⁹ no-

stris miserere nobis. ꝛ qui solus magnificaris in populis. spiritalē leticiā tribue. ꝛ i spe munerum futuroꝝ constitutis. Per dñm.

℣ Pro ea que hereditatē cōsequit. ecclesiam significat. cuius psona in hoc psalmo introducitur. qz resurgēte xp̄o. ad eam spiritalia bona puenerūt. i. fides spes charitas

a ℣ Psalmꝰ iste vt superior ad xp̄i ecclesiaz ptinet. Dicendo autez verba mea. ozis significat psalmodiā. Intelli ge clamoꝛē meū. vt affectū cordis apiret petit. Tria ista repetitio vnū significat. cum dicit pcipe. intellige. intende. p figuram methabolem. que est vniꝰ rei sub varietate verboꝝ iteratio auris ab auditu dicit.

b ℣ Intende voci. mō dicit. vt ōclaret oratiōnē hanc esse pfectā quaz inflāmat affectus mentis. Rex meus ꝛ deus me⁹ ꝛ qm̄ ad te ora bo dñe. ista sentētia distinguit in psonis. vnitas tn̄ credat in natura. ēquis em̄ tres nomi net non tn̄ intendite ꝑ intende tanꝝ ad vnuz dixit c ℣ Ad te ora bo. i. non ad alium. vt pagani ꝛ increduli. tūc le merito credit eccl̄ia mane exaudiri. cum in lucē celestis conuersationis erupit. ꝛ in exordio bonoꝝ actuū veritatem ceperit mens illuminata cognoscere Mane em̄ deprecat. q̄ in lucida ꝓuersatione degere dinoscit. mane em̄ dicimus. cum discussis tenebris. clari luminis aduentus infulsit. d ℣ Repetit mane. i. incipiente luce virtutuz in anima mea. quando tibi stare non alij sed tibi stare cepero. non sedere. nō iacere. sed stare. ꝛ stabueris supza petram pedes meos. tunc per istos gradus mereboꝝ te videre, vel astabo tibi recte viuendo. ꝛ videbo. subauditur te oculis cordis. ℣ Est ordo tu es deus. q̄ iniquitatem nolle cognoscere. quid em̄ aliud potest deus velle. nisi quod ipse p̄cipere sicut ait Esaias. ego dñs qui loquor iusticiam ꝛ annūcio recta. e ℣ Mequeunt habitare iuxta xp̄m in beato regno. q̄ gehenne cruciatiōe dāmnandi sunt. ℣ Recte illi coraz ipo non p manere dicuntur q̄ ab eius regno priuandi sē Si em̄ deus ignis est. ꝛ ignis consumens. q̄ cunctꝝ stipula est. quicū ꝙ lignum est. fugit ab igne ne ꝓsumat. Si vero aurum. ignem nō fugit quo purificatur.

f ℣ Non dixit qui operati sunt iniquitatē sed qui opāt iniquitatem. Maz habent odio a dño. qui pseuerant in peccatis vsꝙ in finem vite. amant qui quod operati sunt male. emēdant. Perdes eos. hereticos significat. qui tot homines cum mendacio occidunt. quod i heresim introducunt

g ℣ Vir sanguinuz est. qui humano cruore polluit. ille similiter. qui decipit in gratia viuum. vt heretici. Dolosus est. qui sciens malum. alienū operari nitit exitiū. vt eum fraude decipiat. Et est dolꝰ ꝓprie in facto. fraus in verbo. Illi abominantur. qui xp̄i premia ꝓsequi non merentur. A Solet ei abominati dici exheredati. Que aūt ꝓsequitur hereditatem celestē. exultat in spe dicens. Ego aūt ꝛc. b ℣ Introibunt iusti in domuz christi. id est sanctam ecclesiam. siue celestez hierusalem. ℣ Templum sanctum. corpus est domini. quod iure adorat ecclesia in timore, quia tunc fides firma est. q̄ amore

hereditatē cōsequit. ℣ Ecclesia suaz poscens oratiōnē audiri: ꝑdicat hereticos ꝛ scismaticos a domini munere excludēdos. felicia insup cōmemorās ꝑmia btoꝝ Psalmꝰ. vj.

a Verba mea ÷ aurib⁹ :· percipe dñe: intellige

b clamoꝛē meū ÷ Intēde voci orationis mee :· rex me⁹

c ꝛ deꝰ me⁹. Qm̄ ad te oraboꝝ dñe: mane exaudies vo

d cem meā. Mane astabo tibi ꝛ videbo: quoniā nō deus volens iniquitatem tu

e es. Nec̄ habitabit iuxta te malignus: nec̄ ꝑmanebunt iniusti ante oculos tu

f os. Odisti oēs qui opant iniquitatē: perdes ÷ oēs :· qui loquuntur mendaciū.

g Virum sanguinum ꝛ dolosum abominabitur dominus: ego autem in multitu

h dine misericordie tue. In-

castο ꝛ timore. diuinitas adorat. A Vel templum celeste ad quod adoro. dum ei operibus bonis ꝛ orationibus appropīquo. nō in eo vero sed prope ꝛ ad ipm adoro. dū gloriam dei non video. i ℭ Postulat a domino deduci ad eterna gaudia mater ecclesia. que hic fatigatur diuersis angustijs. Justum est. vt in sua iustici a velit christ⁹ suscipere supplicantes. propter inimicos. hoc est hereticos ꝛ paganos. Unus prauo dogmate maledicendo. alter non credēdo inimici dicti. ℌ Etiam. scripturam sanctam dicit. ne male intelligendo. in ea corruat. A vel viam quaitur ad te. precepta accipe. istam tuam viam dirige. id est ostende in ꝓspectu meo vt prec oculis habeam precepta. ꝛ per ea me regas. ℌ Dirige in cōspectu tuo viam meaz. nec. lxx. habent nec aquila nec Symachus nec Theodocion. sed sola coine editio. denicz ī hebreo habetur dirige in conspectu meo viam tuam. sicut in oratione eñ dominica nomen domini sanctificari petitur. nō quo nobis orantib⁹ sāctificetur quod p se sanctum est. sed quo petamus vt quod per naturam sui sanctum est. sanctificetur in nobis. Ergo ꝛ nunc propheta postulat. vt via domini que per se recta est. etiam sibi recta fiat. k ℌ ℭ Recte eñ dicitur. non esse in ore hereticoꝝ veritatem que christus est. quorum cor vanitas possidebat. quia nec in corde est. et non solum veritas non est in ore eorum. verum etiam sepulchrū ꝛc. l ℭ Sepulchr⁹ patuit. est guttur mentientis. quia sicut de sepulchro fetor mal⁹. ita de ore heretici prana doctrina profertur. ℙatens. si clausum esset. minus feteret. si tacuisset min⁹ nocuisset. Agebant dolose linguis. quia maliciam non solum in lingua sed etiam in actu ostendebant. non autez optauit ecclesia voto maledictionis. sed futura predixit. ℌ Judica illos deus. vt sentiant te iudicez. qui te patrem sentire nolunt. qui iudicaturus es in fine. iudica etiam nunc vt sciant te res humanas respicere

troibo in domū tuā: adorabo ad templū sanctū tuum
i in timore tuo. Bñe deduc me in iusticia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in conspectu meo viam tuam.
k Quoniaz non est in ore eorum veritas: coz eorum vanū est. Sepulchrū patens
l est guttur eoꝝ. linguis suis dolose agebant: iudica illos deus. Decidant a cogitatōibus suis: scōm multitudinē impietatū eorum
m expelle eos: quoniā irritauerūt te dñe. Et letent oēs q̄ sperant in te. ineternū exultabūt ꝛ habitabis i eis.
n Et gloriabunt i te ÷ oēs: q̄ diligūt nomē tuū. q̄niaz
o tu benedices iusto. Bñe. vt scuto bone voluntatis tue. coronasti eos.

m ℭ Decidere propꝛie dicitur. q̄ spei sue amissiōe frandatur. decidant igitur inimici. ne impietates impictatibus augeant. ℌ Expelle eos. ab impietatibus suis. vel ab ecclesia. ℭ Quia tā tum peccator ab illa lōgius redditur. quantū numeroso crimine dilatatur. Irritauerunt egroti mali. medicuz bonum. id est christum. qz remedia sue salutis respuerunt n ℭ Letentur ꝛ exultabunt in eternum. sperantes in domino. quoniam vidētur ꝛ impij in hoc seculo gaudere. soli autē iusti i futuro sclo gaudebunt. ℌ Felices sunt. qui merentur tabernacula esse christi. ℭ Letentur igitur nunc. qui in isto seculo sperant in domino. quoniam post mortem in eternum exultabunt.

o ℭ Gloziabuntur omnes. significant in illa patria esse felices. qui domini visione fruuntur. benedices iusto. ne quis putet p̄missa premia gaudiozuz. sibi suis meritis eē attributa. sed a benedictione domini fieri accipienda. A Gloziabuntur igitur tunc qui hic diligunt. quoniam ad fruendum habebunt quod diligūt. que est hereditas eterna. de qua psalmus intitulatur.

p ℭ Proteget nos dñs scuto bone voluntatis. cū nos ditabit ineffabilib⁹ muneribus. ꝛ ad regna ꝓpetua ad coronādū ꝓducet

¶ In finez in hymnis pro octaua dauid

Beda Fideles orant benivolū sibi iudicē fieri. erū nas ꝓpias quibus afflicti ingemiscūt narrātes. seqz a pctōz consortio segregā tes nullā cum ipis hīe cupiūt portionē. Ps. vj.

a Domine ne in furore tuo arguas me. neqz in ira tua corripias me

b Miserere mei dñe qm infirmus sum: sana me dñe qm

c ꝓturbata sūt ossa mea. Et aia mea turbata ē valde: et

d tu dñe vsqz quo. Cōuertere dñe t eripe aiaz meā: saluū me fac ꝓpter misericordiā tuā.

e Qm nō est in morte q mēor sit tui: i inferno ÷ āt :-

f qs ꝓfitebit tibi. Laborauī in gemitu meo: lauabo per

Bona itaqz dei volūtas t misericordia in p̄senti nobis est vt scutum protegens. in futuro: vt corona. ¶ Dicit vero bone nō iuste voluntatis. ostendēs sola dei bonitate nō nostra iusticia nos saluari. Oratio.

Je dñe. qui attriti cordis gemitū. prius qz ꝓferat intelligis: effice nos qm templū paracliti. vt mereamur festo celestis beniuolē tie: coronari. Per.

¶ In finē iam notuz est. Hymn⁹ est laus diuinitatis. metri alicuius lege cōposita. Siqdem hymn⁹ ꝓprie canticū laudis est. nō cuiuslibet. s dei: ąz qōlibet deest. nō ōr hymn⁹. Si uc em nō canat siue canat t nō in laudē. siue etiā in laudē sed nō dei canat: hymn⁹ dici non meret. Pro octaua xo significat aduentū dñi qm finita hebdomada scli: ad iudicādū venerit mundū. vñ t ps iste cū tremore maximo fecit initiū dicēs. dñe ne i ira tua arguas me. neqz in furore tuo corripias me. a ¶ Iste ps primus est psalmoz penitentie. Sequit. xxxi. xxxvij. l. ci. cxxix. cxliij. Jō septi o. qz. vij. mōis pctā dimittūt. i. baptismo. martirio. elemosinis. remittendo fratri peccata. ouertēdo peccatorem. abundantia charitatis. penitentia pura. addenda quoqz est cōmunio corporis xpi: inueniunt vero diligenter inquirēti fortasse t alij remissionis modi: psalmos vero penitentiales nō credas incassum ad septēnariū numerū a maioribus productos. ¶ Non em supplicat dñm ꝓpheta vt non arguatur. cum legit quos amo: arguo. sed ne in seueritate iudicij damnet. Ira est longa indignatio: furor velox accensio mētis. s ira vehementior. ąb⁹ dñs nunqz mouebit. sed tuta tranquillitate consistit etiā puniendo. Translatiuis iglr verbis hec de deo dicta sunt. b ¶ Infirmitatis cōfessio: dei misericordia mouet a quo facile impetrant remedia cū vulnera peccati manifestāt. Ossa hic fortitudinē mentis significant quassatq; que cum deficit: vigor mētis oīs elabit. sicut t ossibus corporis oē corpus infirmatur.

c ℣ Dixit aiaz suā turbatā esse scz p penitentiā ad emendandū ¶ Valde: iō dixit. ne clemēs xps pateret dilatius tardare adiutorium: Usqz quo. subaudi tur differs misereri. qui vsqz ad finē p̄ces supplicū non soles obliuisci. ℣ Ut vsqz quo aiam meā vehementer ꝓturbatā nō eripis. nō corrigis. non emēdas. d ¶ Cū dicit ꝓuertere: vidicte relaxatio postulat. vt non exigat a nobis debitas vltiones Eripe: ab imminenti supplicio. Saluū se petit fieri. nō fm sua merita: sed ꝓpter misericordiā diuinā. in qua duz fixa spes ponit: venia facilius impetratur.

e ¶ Bene pfidos dicimus esse immemores dei qui nullā fiduciā p̄fessionis habent. ℣ Est igitur mors: pctm mortale. ifern⁹: cecitas desperationis. ¶ Uel post mortē tempalē nō est p̄fessio ad veniā. q̄ dominus in inferno: ideo addit. Quis cōfitebit tibi: subaudit: ad veniā in inferno: vbi nulla remissio inuenit. f ¶ Gemitus est em dictus geminatus luct⁹ cum maloz nostroz reminiscimur t future pene timore terremur. Rectū: delectatoz corpis dicit. quā pōt hō lachrymis laware: si eū ꝓtingat celesti inspiratōe deflere. Stratū: significat cumulū pctoz. qō iō hō lachrymis rigat. vt eodē saluberrimo imbre: pctā deleant: Rect⁹ aūt ab electis ac mollibus herbis dict⁹ est. supra quas: antiqtus

quiescentiũ corpa remittebant in somnum. Rigare vberius aliqđ significat ꝙ lauare. q quotidie lachrymis stratũ rigat: nõ põt i cogitatione eius. libidinum pompa surripere.

g ℭ Oculus dict⁹ quasi ocior lux. qõ cito intenta respiciat. siue q palpebris occulẽtibus ꝓbat occult⁹ vñ hic. Oculũ corrdis dicit turbatũ. i. ℣ totuz ꝑncipale corrdis mei cõ tremuit. Inueterauí. i. ℭ in veteris hoís ade antiq̃tate pmãsi. Inter inimicos. i. inẽ spũs dyabolicos. siue inẽ nostra pctã. q ideo inimica: qz nras aias ad tartara deducũt. t ad hoc feralit blandiuntur.

h ℭ Petit ꝓbꝫ a se recedere societatem maloz vt securi⁹ possit suo dño seruire. vt que maloz collegio peccauerat. fugatis a se talibus: mandatis dñm deuotissimus appareret: eo quippe mõ se ꝓbat ad plenã correctionem venisse. qz se voluit a maloz societate diuidere: vñ sequit. Exaudiuit dñs. i ℭ Depcatio est: cũ pietate frequens oratio. t sola ẽ: que nimia decet. t importũa ꝑciliat. Nec vacat. q in vna postulatione: ter dñm dicit pstitisse qõ petijt: scz vt mõ straret sanctã trinitatẽ affuisse sue petitioni

i ℭ Cum dicit erubescãt: vult peccatores tanta cõpunctõe illumiari. vt ꝓ his que ꝑus faciebãt: se erubescant t emendent. Conturbent scz timore futuri iudicij. Dum dicit mei: relaxauit odiũ: cui multitudo erat donata culpaz. Auertant. i. vt nõ pmittant ire q tendũt. hoc est peccare. ℣ Erubescant: non leuiter sed vehemẽt. non crastino tpe sed cito. ℭ Et vide q iste penitẽs statim exaudit⁹ t a pctis liberatus. euãgelice regule obsecundãs: ꝓ inimicis suis vt quertant exorat. vt sicut ipe accepit venã: ita carnales inimicos ei⁹ ad dñi gratiã redire ꝓtigit.

singulas noctes lectũ meũ lachrymis meis stratũ meum rigabo. Turbatus est a furore oculus me⁹: inueteraui iter oẽs inimicos meos.

b Discedite a me oẽs qui operamini iniquitatẽ: qñ exaudiuit dñs vocẽ fletꝰ mei

i Exaudiuit dñs depcatõez meã: dñs orationẽ meã suscepit.

k Erubescant t ꝓturbent * vehementer: oẽs inimici mei: quertãt t erubescant valde velociter.

℣ Psalm⁹ dauid quẽ cãtauit dño ꝓ verbis chusi filij gemini. ℭ Iste psalm⁹ ad xpi humanitatẽ ptinet. qui ꝓ id q factus est humilis: scdm suã iusticiã veritatem q se expetit iudicari

℣ Psalmus. vij

a Domie de⁹ me⁹ in te speraui: saluũ me fac ex oib⁹ psequntib⁹ me t liba me.

b Ne qñ rapiat vt leo aiam meã: dũ ñ est q redimat neq̃ q saluũ faciat. Dñe de⁹

Auditor Dño oim deus. exaudi nr̃oz fletuũ suplicẽ vocem: t tribue infirmitatibus nostris ꝓpetuaz sospitatẽ: vt duz dignãter gemitũ nostri laboris iuspicis: tua nos spmificordia ꝓsoleãt. ꝓ.

℣ Sciẽdũ itaq chusi interptari ethiopẽ. et totũ istũ psalmum contra saul esse ꝓscritum: quẽ ethiopẽ vocat: ꝓpter tetros eius mores Semini vero dicit familia beniamin: ỏ qua saul ortus est. ℭ Aꝰ chusi. patre augustino docente interpretat si lentiũ. filij aũt gemini filij dextre interpretat

a ℭ Postulat ꝓphe ta liberari ỏ vniuersis inimicis. marie de spiritalibus nequicijs. qz carnales hostes: corꝓ impetũt. spirituales ỏ aias necare cõtendũt. Saluũ facta peccato libera: a diabolo vt ab ipius eñi potestate tollimur: quãdo misericordia dñi a delictoꝝ sordibus expiamur.

b ℭ Leoni confertur diabolus: leoni et comparatur christus. ille q ad interitum rapit. christ⁹ q eripit ad salutem. Non est q redimat. id est cum christ⁹ subuenire cessauerit obstantibus nostrꝫ peccatis. illo tempore prevalet diabolus rapere. c ℣ Iste versiculus t sequens ad christum pertinet. qui nullam iniquitatem perpetrauit. t ad dauid qui sauli bis in manu eius cadẽti. nulla mala reddidit.

meus si feci istud. si est iniquitas in manibus meis.
d Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidã merito ab inimicis meis inanis.
e Persequat inimicus aiaz meã ꝛ cõprehẽdat: ꝛ conculcet in terra vitaz meam: et gloriam meaz in puluerem deducat ¶ Byapsalmus
f ÷Ex :· surge dñe i ira tua: ꝛ exaltare i finib⁹ inimicoruz meoꝝ .* Et :· exurge ÷
g dñe deus meus :· in pcepto qđ mãdasti: ꝛ synagoga populoꝝ circumdabit te. Et
h pter hanc in altũ regredere: dñs iudicat populos.
i Judica me dñe scđm iusticiam meam: ꝛ scđm innocẽtiam meam sup me. Cõsumet nequicia peccatoꝝ: et diriges iustũ scrutãs corda et renes deus.
l Justum adiutoziũ meum a dño: qui saluos facit rectos
m corde. Deus iudex iustus fortis ÷ ꝛ :· patiens: nunqđ

d Nemo em̃ retribuit. nisi qui aliquid ante pcepit. Sed iste vir deo plenus ꝛ patiẽtie virtute firmissimus ꝛ benivolus petit. vt si malũ pro malo reddiderit. decidat ab inimicis tuis. i. vacuatus sit fructu magne mansuetudinis. Et nõ solum hoc verum etiaz (qđ graui⁹ est) Si reddidi tẽ. persequatur.

e Inimicũ. diabolum dicit. qui animas quas comprehendit cõterit. qz homines corpus soluz persequi possunt sed diabolus etiã animã qđ plus est. Ac si diriſſet. si inimicꝫ mala reddidi. quod tu pbibuisti. deducat honorem suscepti hominis (qui ad imaginem dei constat factus) in illuz puluerem. quem proiecit ventus a facie terre id est quasi in nihilum redigat.

f Consurgat dñs in ira. q̃ nõ habet iram id est in vindictam. ¶ verum hec vindicta que dicit ira. in diabolum poti⁹ debet adserti. qui totiens punitur quotiens sibi peccatoz eripit vt sic inimici illum sentiant per vindictam. quẽ noluerunt p beneficia.

g Exaltatur deus. quando conuersis peccatoribus. cõfessio laudis offertur christo. ꝛ hoc. In finibus. id est possessione diaboli. in qua vult exaltaꝛ christus. dum a conuersis laudatur.

h Mãdauit dominus in pcepto. hoc est in euangelio discipulis. tertia die resurgam. precedam vos in galileam. dixit vero propter certitudinem prophetie pteritum pro futuro. Synagoga. hic collectionem signat reproborum. quẽ christum circũdabat. non credendo propter rebelles iudeos qui xp̃m persequebanꝫ. ¶ Vel synagoga. populum fideliũ significat. qui credẽdo. xp̃m post resurrectionem circumdederũt

b Propter hanc. id est synagogam. in qua habitare christus non potuit propter infidelitatẽ. Regredi em̃ est. vnde veneris itera ta via reuerti. Cum dicit iudicat populos. oſ potentis patris maiestas ostenditur.

i Cum ponit indica me. humilitas christi humanitatis expliſ. que de marie vtero assumpta est. Cõstat etiam eum peccatũ nullatenus habuisse. qui peccatũ non fecit. ideo innocentiã suam ostendit

k Petit propheta i persona xp̃i accelerare nequitiã peccatorum. i. vt caro pro nobis cito crucifigeretur vt cito suus ascensus clarificet. Directus est iustus. quando resurrexit a mortuis. ꝛ ad celorum regna conscendit

l virtutis em̃ dei est. et corda nostra discutere ꝛ corporeas delectationes intelligere. hoc est corda scrutari ꝛ renes.

m Justũ adiutoziũ quia iam iusto tribuit. ꝛ est quasi medicia seruans salutẽ. Dicit etiam humanitas. suum adiutorium a pꝰ patre. vt nobis spem i se credentibus sue pietatis largiretur. quod rectis corde. ꝛ veniam ꝛ salutẽ. Justus iudex dicitur deus. quia tribuit vnicuiq; in fine quod gesſit. Fortis quia nullus valet resistere volũtati eius. Et patiens. quia quotidie expectat. vt conuertat se peccans in penitentiam Israeli enim iudicum more dicitur. cum illud in diuinitate non inueniꝫ. Per singu-

los dies. id est cunctis momentis. quibus peccata committimus. nam vbi esset gloria patientia. si non sequeretur sua vindicta culpam. n ℭ Gladiū vibrabit (Terret pheta cōtumaces iudeos qui cultur̄ idolor̄ seruiebant) id est vnicum filium suum sub lucente claritate missus est. Vibrare enim illud dicim⁹ quod modo lumen. modo tremulas vmbras ostēdit. quod constat de christi incarnatione prouenisse. qñ perfidis tenebras. fidelibus lumen sue deitatis ostendit. Arcū. scripturas noui ⁊ veteris testamenti accipimus. quibus cōtumaces terrentur. Tetendit dixit ne eius patientia remissa putaretur. Et parauit illum. hoc potest ō deo dici. vt mos ipse sagittantium plene videatur expressus

o ℭ Per arcuz vetus ac nouum testamētum diximus. vnde effectus mortⁱ venit malis qui ex scripturis ḡn doc̄ occasionem mortis capiunt. ⁊ sagittis ipsius vita prestatur. De isto arcu. egresse sē sagitte. id sunt apostoli. qui desiderantissimis animis. hoc est ardentibus. precepta salutaria vti sagitte transmisserunt. quibus impij vulnerentur ⁊ fideles curētur. Effecit id est operatus est. Et c̄uis hoc deus fecit. tamen ecce tē.

traſcetur per ſingulos dieſ
n ſſiſi conuerſi fueritis gladium ſuum vibrabit: arcū
ſuum tetendit ⁊ parauit il
o lum. Et in eo parauit vaſa
mortis: ſagittas ſuas ar
p dentibus effecit. Ecce par
turit iniuſticiam: et: concepit dolorem et peperit
q iniquitatem. Lacum aperuit et effodit eum: ⁊ incidit in foueam quam fecit.
r Conuertetur dolor eiuſ in caput eius: et in verticez ipſius iniquitas eius deſcendet. Confitebor domino ſcō iuſticiam eius: et pſallam nomini domini altiſſimi.

℄ In finem pro torcularibus. ℣ Pſalmus dauid.

ℭ Eccleſia laudes maieſtatēq; domini chriſti decantans. naturā eius hūana pro fraude hic ponitur. quem inde prauitas aperuit. quia primus nequiter contra chriſtum fraudem inchoauit. Effodit dum eum i sua damnatione perfecit. Incidit in foueam in mortis ſcilicet locuz. ℳ prius em̄ fraudator leditur damno i nocente. q̄ alius ledat damno pecunie.

r ℭ Dolor em̄ dictus quasi domabilis horror. hic debem⁹ caput pro anima accipere. huic subiecta sunt peccata obnoxia. quando refrenantur ne perpetrentur. Uerter em̄ dictus. q̄ dextra leuaq; vertat capillos. ſignat rationem. que supereminet menti. hec anima ſi peccatis facientibus inclinatur. ne ceſſe eſt. vt in verticem id est supra rationez ipſius. iniquitas deſcendat. nam cum supra impios peccata p̄ria deſcendunt. ſuis ſceleribus in penas debitas deſtinantur.

s ℭ Duobus modis confeſſio dicitur. cum peccata noſtra ſatiſfactione damnamus. aut dignas deo laudes cū exultatione celebram⁹? Iuſticiā qua ſuperbis reſiſtit. humilibus dat gratiam. quia ſuperbos facit ſua crimina ſuſtinere. humiles vero dignat abſoluere. ℣ Pſallere eſt mandata domini peragere ⁊ hymnos voce. ⁊ intimo corde cantare.

Oratio.

Crutator cordiū deus. libera nos a perſequentibus nos. ⁊ da nobis in tui expectatione iudicij. firmam cuſtodiam mentis. vt non retribuamus inimicis mala pro malis. ℣ Per dominum noſtrum ieſum tē.

ℭ In finē ſignificare dñm iā diximus. pro torcularibus. eccleſia declarata eſt. que prio ingreſſu laudē dñi leta decantat ℳ Eccia aūt eadē rōne torcular q̄ area dr. Multis ei

varijsq; similitudinibus eadem res in scripturis sepe insinuat. In area quippe grana a paleis. in torculari vinū a vinacijs diuiditur. ita in eccīa boni a malis nō loco sed affectu separāt. a ℣ Nomē dñi vocabulū inenarrabile sonat. vñ cum dicit. q̄ admirabile est: nō pōt explicare qō sentit. Vniuersa terra p totū mundū eius fligio sctā dilatat. ℟ Quia p nobis factꝰ est. q̄ mortuus. q̄ resurrexisti: in cūctis gentibꝰ est vulgatū sed t illud q̄ elevata est tē.

b ℣ Magnificētia dī ē archanū incarnatōis xp̄i: que eleuata est: qñ xp̄s resurgens ascēdit in celos: vt in alio psalmo exaltare dr̄ super celos deus. t sup oēz terram gloria tua.

c ℟ Hec ꝓphetia ī euāgelio cōpleta est qñ in templo pueri clamābāt osanna filio dauid benedictus qui venit ī nomine dñi. ℣ Vt sit sensus. non solum a perfectis t doctis es laudabilis. sed ētiā ab incipientium t oze parvulorum mirabilis prędicaris. vt per infantes t lactentes nō pueros materiali lacte alēdos sed in fide paruulos q̄ rudimentis fidei imbuti fortiorē cibū non recipiunt intelligamus. Inimicos: paganos t blasphemos designat: Defensorē: iudeū puidū. ℣ ℟ Vel hereticū dicit. A Vt diabolū sue secte defensorē t pctī: dicunt q̄z heretici fidē se defendere xp̄ianā. t pctōres veritatem dū peccata excusant. ℣ Inimicū vero t defensorē vel vltorem: iudeū perfidum specialiter dicit. q̄ dum patrez se putat defendere: filio existit inimicus. ita factū est vt dei quasi defensor aptissimus deo ꝓbaretur aduersarius. d ℣ Videbo celos. i. libros euangelicos. Digitus dei dicit: diuine operationis effectus. Lunam ecclesiam dicit: stellas: iustos homines. Fundasti vt intelligamus oīa in p̄destinatione dei fundata.

e ℣ Quid est hō cum dispectione ꝓnunciandum est. id est fragilis t caduci ade sequaz. qui in veteri peccato socia prauitate p mixtus est. Huius memor dñs est. quando ei per suam misericordiā peccata dimittit. Filiū hominis: filium virginis marie dic. A ℣ quit visitauit nos. corpus humilitatis nostre assumendo t ita a peccato veteri liberando. visitauit dei filius. hominis filium: quando dei filius factus est hominis filiꝰ f ℣ Minoratus est eñ. non necessitate sed pietate et spontanea volūtate formam serui accipiens: ex ea liquidē parte minor factus est angelis. qua crucem pro omnium salute suscepit. Bene autez dixit paulominus. qz t si mortalē carnem accepit: tamē nulla pctā habuit. ℟ Gloria cum in eius descensu inferi claruerūt Honore. cuz vicit mortem. Cozonatus: circūdatꝰ chōro sanctoꝝ rediit ex inferis. ℣ Dū dicit opera manuum: oīnis illi creatura subiecta monstratur

g ℣ Cum dicit oīa ostēdit t terrena t superiora ei esse subiecta. Oues electum populū signat. Boues p̄dicatores dicit. Insup. i. non solū sancti ꝑ etiam peccatores (quos pecora significant) ei subiecti sunt. qui bene sunt pecora: dum in mundi istiꝰ voluptate pascunt. Oues sunt autem cum intra dei septa claudunt.

b ℣ Volucres celi a volatu crebro dicte superbi homines sunt qui inflati vento iactantie quasi per inane aeris volitant. t humilia despiciunt. Pisces pbus dicit. que huius mundi naturam erratica curiositate pertractantes: sicut pisces in mari natant. q̄

nam. ad magnaz rerū dic
creuisse fastigia ℣ Ps. viij
a Omie dñs nr. q̄ admirabile ē nomē tuū ī
b vniūsa t̄ra. Qm̄ eleuata ē
magnificentia tua: sup ce-
c los. Ex ore infātiū t lactē
tiū pfeciſti laudē ꝓter ini
micos tuos: vt destruas
d inimicū t vltorē. Qm̄ vide
bo celos * tuos: opa digi
torum tuoz: lunā t stellas
e q̄s ÷ tu fundasti: Quid ē
homo q̄ memor es e?: aut
filius hois qm̄ visitas eū.
f Minuisti cū paulominus
ab angelis: gl̄a t honore
coronasti eū: t ꝓstituisti eū
g sup opa manuū tuaz. Oia
nia subiecisti sub pedibus
eius: oues t boues vni-
uersas insuper et pecora cā
b pi. Volucres celi t pisces

Per nimiā curiositatē nō cōtemplantes celestia. inter huius seculi fluctus. rerū fluentium occultas angustias scrutantes. putant esse vitam eternam. Et hi pedibus xpi subiecti sunt dum cōuertunt. Nam licz xpo oīa iure subiecta sint. illos tn̄ ꝓprie dicimus eē ſbiectos. qui ad ei⁹ onus leue puenire meruērūt i ℣ Repetit sctā ecclesia cōgrue tn̄quidem versum de laude dñi. quez in capite dixit. qz ipe dixit ego suz alpha z o. i. initiū z finis.

Oratio.

Omirabile nomē tuum omnipotēs dñe supplices exoramꝰ vt qui oēm creaturam mundi. ad vsus hominis subiecisti. nos ad tue seruitutis officium dignos digneris efficere. Per dñm.

℣ In finem. p occultis filij dauid psalmus Finis iste signat illuz: non in quo deficit sed in quo crescit. qui nobis initiū ē boni. finis est mali. Pro occultis filij: psonam significat saluatoris. cuius misteria z iudicia nobis sūt occulta. Tot⁹ hic psalmus. in psona ecclesie ꝓphetam canitur.

a ℣ In toto corde cōfitebor deum. q̄ nullis cogitatōibus mundanis fluctuat. quod ē pfectꝫ. Narrabo tē. ℣ Ac si dixisset quātum me docuisti tantū narrabo. Qui narrat quantuz intelligit: oīa mirabilia dei narrat. q̄ uis in se plura sint.

b ℣ Pluz est enim exultare q̄ letari. Exultare est animi z corporis motu maiori iocundissima libertate gaudere. letari vo: animo dilatari in gaudio. letitia enim quasi laticia. i. mētis latitudo. in gaudio dicitur. Psallam. ℣ Opere cōpleam. Nomen patris filius est. Altissimus ipe est deus. c ℣ Inimicū: dicit diabolum. cui domin⁹ dixit. vade retro sathanas putant enim quidā. nō petro sed diabolo Petro suggerenti dñm rn̄ disse. vade retro sathana. i. aduersari seu inimico. Infirmabuntur. Hic pluraliter oēs satellites diaboli cōphēdit. q̄ prius fortes erāt ꝓpter peccata nr̄a. modo infirmi: nos autē in deo fratres: peribunt ante faciem. ℣ Jā est ante faciem xpi.

d ℣ Feciſti iudicium meum. vox ecclesie ac si dicat: gentes elegisti. iudeos reprobasti. Causam meam. id ē causasti pro me contra aduersarios. z vindicasti me. z feciſti causam meam bonam. Thronum grecum est. latine sedes dei. quia vnusq̄q; sedes dei est.

℣ Hic p̄sens tempꝰ ꝓ futuro dixit iudicas quia iudicatur⁹ sit eq̄tatem. e ℣ Increpasti gentes. p apostolos. quia idola adorabant. Et perijt impius. quia ab impio per p̄dicatōnem factus est pius. Nomen eoz̄ deleuit. id est nomen impietatis. ℣ In seculum seculi. futurum regnum signat. quod nulla etate nullo tempore finietur. est enim seculum eternum post istud mutabile seculū. quod est seculum. id ē sequens eternitas istius seculi. id est isto fini

maris: qui pambulat semi
i tas maris. Bñe dñs noster: q̄admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra.

℣ In finē ꝓ occultis filij. psalmus dauid.

℣ Prophetā letum se dicit dño psalliturū qm̄ confudit diaboluz pauperū q̄ sanguinē vindicat. z peccatores cum antixpo dicens perituros. iudicij tps velociter aduenire deꝓcatur ne cuiuslibet iniquitas vltra ꝓualeat. Psalmus. ix.

a Onfitebor ÷ tibi :· domie i toto corde meo
narrabo oīa mirabilia tua
b Letabor z exultabo in te: psallam nomini tuo altissime. In ꝓuertēdo inimicuz
c meū retrorsum: infirmabūtur z peribunt à facie tua.
d Qm̄ feciſti iudiciū meuz z causam meaz: sediſti super thronū ÷ qui :· iudicas iu
e sticiaz. Increpasti gentes ÷ et :· perijt impius: nomē eoz̄ deleſti in eternum z in
f seculum ÷ seculi :· Inimici

to aliud incipit. f ℣ Inimici genitiuus casus est. i. diaboli. cuius frameaz defeciſſe

festat. qñ virt⁹ diaboli in fine oīpotētis iudicio destrueret. Framea hebraicus sermo latine gladius. Ciuitates. ppl'os infideles. quoꝝ pecora diabolus in hoc seculo possidebat: in vltima xpi manifestatōe dicit conuictos. g ℭ Cū sonitu dicit. i. cum clamore maximo. qō fieri solet qñ res ꝓspere grauissimo fine claudunt. Ut nec ptās eoꝝ videatur remanere. nec nom̄. Et ecce decora nimis q̄ apta diuersitas. q: prius dixit impios perire nunc in eternū dñm p̄manere dicit.

b ℭ Parauit. s. deus hō. vt qui hic in humilitate iudicatus est: ibi in maiestate iudicaturus aduenīat. Et ipe vtiq; dñs xpc iudicabit orbem terre: sanctos vir os debemus accipe isti iudicādi sunt in eq̄tate qui audituri sunt. venite benedicti patris mei. equitas eñ ꝓ placiditate ꝛ leni iudicio poni solet. Populos. pctores dicit. Isti cum iustitia iudicādi sunt: q̄bus dicit̄. ite in ignē eternum. i ℭ Magna cogitatio gaudiorū ipm habere refugiū quē ꝛ iudicē. Pauper dei est ille. qui terrena despiciens celestia desiderat. Illud adiutoriū dulcissimū ē quod i opportunitate. i. necessitate p̄statur. In tribulatione. cum animus afflictoꝝ ad compunctōem auidius incitat̄

s defecerunt framee in finē: ꝛ ciuitates eoꝝ destruxisti ℣ Perijt memoria eoꝝ cum sonitu: ꝛ dñs ineternū per

b manet. ℣ Parauit in iudicio thronū suū: ꝛ ipe iudicabit orbem terre in equitate: iudicabit populos i iusticia

i ℣ Et factus est dñs refugiū pauꝑi: adiutoꝛ in oportu-

k nitatibus i tribulatiōe. Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: qñ nō dereliquisti querētes te domie

l ℣ Psallite dño ÷ qui: habitat ÷ in: syon: ānūciate in-

m ter gentes studia eiꝰ. Qm̄ requirens sanguinē eoꝝ recordatus est: nō est oblitꝰ

n clamorē pauperū. ℣ Miserere mei dñe: vide būlitatē meā ō inimici meis. Qui

o exaltas me ō portis mortꝛ vt annunciē oēs laudatio-

li ℭ Sperēt in te. nō in seculi blanditiē ta respiciant. sed in tuā ꝓmissionē cōfidant. qui nouerunt nomen. i. qui maiestatē tuam sanctissima deuotione ꝛ venerantur.

℟ Nomen enim est dei dñs vel Est quod nouit. qui libenter ei seruit qui vere est. ideo nemo speret in trāsitoꝛijs ꝑter fuit ꝛ erit nihil habentibus. Nam quod in illis futuruꝫ est cum venerit fit statim preteritum. expectatur cum cupiditate. amittitur cum dolore. non tenetur cum certitudine. ℭ Sequitur causa cur sperent in deum. quia non patitur eos deserere quos videt ad se confugere. l ℣ Psallite domino. i. p̄dicate dominuꝫ ꝛ opere implete qō p̄dicatis. Syon speculatio dicitur. i. ecclesia in qua habitat christus. Annūciate. Hoc prophete admonet predicatoꝛes p̄dicare studia eius. i. mādata xp̄i. m ℭ Quia superꝰ dixit predicate gentibus ne quis putaret inultum esse sanguinem martyrum. dixit requirens sanguinē vt vindicta terreret psecutoꝛes. ꝛ martires ꝓmissio mulceret. Non est obtus dicit. ne putent obliuisci deuꝫ (ꝑter longanimitatē futuri iudicij) retribuere bōa paupertibus christi.

n ℭ Postulat sibi prophet̄a sic subueniri vt videatur a rege christo. q: eius conspectus auxiliū est. Supplicat iterum intelligi a dño suam humilitatem de superbia psecutoꝛ. qa tantū videntur extolli psecutoꝛes quantū humiliant martyres.

o ℭ Porta ho mortis est dyabolus vel vicia illecebrosa. per que introitur ad eternam mortem. Exaltas me. id est longe facis a talibus. Liberatus ex illis portis mortis. ꝓfiteor me ꝓnunciaturum laudes domini in portis syon. id est in toto orbe sancte dei ecclesie. ℟ Porte enim ecclesie sicut sunt apostoli. ita omnia optima studia per que venitur ad visionem pacis in ecclesia. ℣ Porte etiam mortis hereticī. ꝛ omnis mala doctria porte syon, id est ecclesie boni predicatoꝛes ꝛ sancti

doctrina. p ℭ Merito ergo se dicit prophe-
ta in ipso gaudere. i. in xpo. vbi gaudij
nullus est finis. Infixas enim gentes dicit.
que timore dñi non tenentur. id est q̃asi q̃-
busdam clauis peccato-
rum ligatas. vt non va-
leant se excutere. quod
nō improbe ad iudeos
ptinere dicimus. vt ita
sint malis suis affixi iu-
dei perfidi: sicut in cru-
ce clauis dñm infigere
decreuerunt. pena etiã
cuiq; sua est iniquitas
q ℭ Laqueũ vo oc-
cultauerunt quantum
potuerũt. ⁊ tamẽ xpm
nil celare valuerũt. Cõ-
prehensos illos dici-
mus quos captio no-
dosa cõstringit. sic fuit
pes eor. i. gressus ani-
mi. ⁊ desideriũ prauus
quod eos ambulare fe-
cit ad vicia. ℜ La-
queus quippe occult⁹
dolosa cogitatio. pes
anime amor. qui si pra-
uus est dicitur cupidi-
tas. si rectus charitas.
eo mouetur aia quasi
ad locũ quo tendit. i.
delectatõem bonam vl
malã. r ℭ Cognos-
cetur dominus quan-
do humanũ genus siue
a sinistris seu a dexeris
iudicio dei erit segre-
gatũ. Comphensus est
peccator operib⁹ suis.
cum fm qualitatẽ ope-
ris sui dignã recipit vl
tõem. s ℭ Cõuer-
tẽtur peccatores dicit
. i. ab huius mundi de-
lectatõne tollantur. ne
diutius possint in sua
voluptate gaudere. Infernus aũt dict⁹ est
ab eo q illic ãie iugiter inferanẽ. ad quẽ si-
ne dubio q̃uenturi sunt. q̃ dñi p̃cepta p̃tem-
nũt. Obliuisci dñm est se inuolui erroribus
supstitionũ ⁊ ceno voluptatis. nã ecõtrario
illius memores sunt q̃ talia nõ requirunt.
t ℭ Non enim obliuio erit pauperis qñ

nes tuas in portis filie syõ
p Exultabo i salutari tuo: in
fixe sunt gentes in interitu
q quẽ fecerũt. In laqueo isto
quẽ absconderũt. compre-
r hensus ẽ pes eor. Cognos-
cet dñs iudicia faciẽs: in
operibus manuũ suarũ cõ
prehensus est peccator.
Canticũ dyapsalmatis.
s Cõuertãtur peccatores in
infernũ: omnes gentes que
t obliuiscũtur deũ. Qm nõ
in finem obliuio erit pau-
peris: patientia pauperũ
v nõ peribit in finẽ. Exurge
dñe nõ cõfortetur homo.
iudicẽtur gentes in conspe
x ctu tuo. Cõstitue dñe legis
latorẽ sup eos: vt sciãt gẽ-
tes quoniã homines sunt.
y Psalma. Ut quid
dñe recessisti longe. despi-
cis in oportunitatib⁹ in tri
bulatõe. Dũ supbit impi⁹
incenditur pauper: comp-

venerit dñs in fine seculi iudicare mundũ.
dicit etiam non perire patientiã que fideles
coronat. Nam si deest homini patientia ani
ma eius non est pfecta. In finem.
ℜ Quia si differtur auriliũ a sanctis tñ
non aufertur nisi ve-
nit. v ℭ Prospexit
ppha aduentũ anti-
xpi ⁊ pclamauit. Exur
dñe. non cõfortetur. i.
non ꝓualeat homo pes
simus sez antichristus
cuius nequitiam non
valet sustinere huma-
na cõditio. Hentes eti
am petit iudicari celer
rimo aduentu. que cuꝫ
ipo antixpo scelera ma
gna facture sunt.
x ℭ Legislatorem.
hic antichristũ dicit⁹ vt
talis princeps deꝰ pec
catoribus. non qui eos
regat sed cum ipsis si-
mul depereat.
ℜ Sciant cum dã-
nate fuerint gentes tẽ.
quoniaꝫ spem suam in
hominẽ posuerũt ⁊ nõ
in deum.
ℭ Tamen legislator
verissimus solus deus
antichristus xo male
⁊ false legislator erit.
y ℭ Non cessit lon-
ge xpc. qz vbiq; totus
est. sed quasi recessisse
creditur cum subueni-
re tardauerit. Despici
emũ nos credimus si vl
minimo tempe ab auxi
lio dei differamur. hoc
dixit ppheta pro anxie-
tate gementium. Sed
ille tunc magis prestat
cũ magne patiẽtie no-
z ℭ Supbit impi⁹.
bis solacia mĩstrat.
Cũ facta sue maligne volũtatis supbus ex
pleuerit tñs magis incẽdit pauꝑ catholic⁹
ad studiũ xtutis. qz dũviderit pctorẽ nimis
exaltatũ facile nouit casurũ. ß isti ipij ꝓphẽ
dũe debit⁹ penis puniẽdi. ℜ Ali⁹ silijs
cogitatõnũ malaꝫ q̃b⁹ cogitãt ꝓphẽdẽ scos

ad affligēdū. Et cur supbiat impius subdit. qm̄ laudat̄ tc̄. Et hec ē magna ira dei in impiū. vt desit cozrectio t assit adulatio. adulātiū. n. lingue alligant aīas in peccatis.

a ℭ Malus eīm. dū ab alio peccatore laudat̄. extollit̄ in desiderio laudis. nec ō cozrectione cogitat. cui laudatoz blandiens inuenit̄. Sequit̄ argumentū eius iniq̄tatis. vt ille benedicat̄ qui male potius agere cognoscitur. deceptus adulātiū falsitate. b ℭ Exacerbabit dñm peccatoz .i. ad iracundiā concitabit sua indictibili supbia. qō ꝓprie ō antixpō dat̄ intelligi. qui irritat verū dñm. qm̄ se sua fallacia non solū terrenū regē sed etiā rerum oīm p̄dicabit deuz. sed boc ei erit ad ruinam. ideo vt falsus deus. flamis dignis punietur. Nō requiret deū antixp̄c: vt sua peccata crudelia dimittant̄. qz in cōspectu suo nō bz deū. ō subdit̄ non est tc̄.

c ℭ ℭp̄profunda cecitas. deum ante oculos nō habere. De antixpō dicit. oīes semitas eius eē pollutas. i. cogitatōes t facta soꝛdida. necesse eīm est vt sint cōtaminata q̄ pestifert ducatu dyaboli soꝛdidant̄. d ℭ Auferunt iudicia dei a coꝛde impij: qm̄ videt tardius venire qō celeriē meruerit sustinere. Ꝟ illi quoq; auget interitū: q dī tenere p̄inctū inimicoꝛ suoꝛ. qua gloriatōe ad scelera p̄ꝓꝛ erit: cum nullū sibi obuiā re cognouerit. e ℭ Dicit antixp̄c. nō mouebor. i. nullam gentē intactā relinquo. sed pgam ō gente in gentē vindicādus. Actus xo suos ostendit vno verbo: qm̄ se dicit sine malo nibil esse facturuz. f ℭ Requitia eius duplici quersitate describit. In oze quippe habendūtur in cōsilijs q̄bus

a cogitant. Qm̄ laudat̄ peccatoꝛ in desideriis aie sue:

b t iniquus benedicit. Exacerbabit dominū peccatoꝛ

ꝑm multitudinē ire sue nō

c queret. Non ē deus in cō-

spectu ei?: inquinate sunt

d vie illius in oī tpe. Auferunt̄ iudicia tua a facie ei?

oīm inimicoꝛ suoꝛ domi-

e nabitur. Dixit enim in coꝛde suo: ñ mouebor a gnātiōe i

f generatiōz sine malo. Cuius maledictōne os plenū est t amaritudine t dolo:

sub lingua eius laboꝛ t do-

g loꝛ. Sedet in insidijs cum diuitibus in occultis vt in

h terficiat innocentē. Oculi eius in pauperē respiciunt

insidiat in abscondito qua-

i si leo i spelūca sua. Insidiatur vt rapiat pauperē: rape-

k pauez dū attrahit eū. In

bebit blasphemā maledictōem. cuz se fillum dei mentit̄. Amaritudinē. qm̄ ꝑ dicentib? si bi penā mortis indicit t ad supplicia iubet puenire. Laboꝛ cum diuersis cladibus affligit innoxios. Doloꝛ: cū martires facit. Hec habet in oze que locutus est publice. hec xo habet sub lingua q̄ cogitat. Cogitat xo laborem t dolorem. qz sine his cōsummari nō pōt coꝛona martirij.

g ℭ Cum dicit. sedet in insidijs: act? antixp̄i compauit ꝑsuetudini latronū. qui se occultant vt interficiant innocentes. Diuites ō in malo accipiuntur. sicut pauperes in bono. ℜ Diuites enim seculi dicit. quos ditabit vt eoꝛ gloria alios decipiat. ℭ Interfice re innocentem. est ō religioso facere sacrilegium eiusq; animā ꝑpe tua morte damnare.

h ℭ Cum dicit. oculos eius in pauperem. sez spiritu respiceꝛe. sciendum. q non respicit vt p̄ficiat illi pauperi. sed ideo intendit vt occidat. ℵ Leonē antixp̄m nominat. diabolus quoq; t draco dicit̄. Leo qm̄ aperte persequitur. draco: quando occulte nocet.

ℭ Quod ait vt leo: ad vim pertinet. sed q addit in cubili suo. ad dolos pertinet suos. q

i ℭ Itera tio insidiarū: minuā calliditatē hostis ostendit. Rapere paupem: subitū periculū anime significat. Dum attrahit eū. i. dum illuz molitur a veritate reducere. t ad veneratōnem sui nominis inolitur adducere. k ℭ Laqueus: significat dolum. quo coꝛda simplicium capiunt̄. Humiliabit autem. qm̄ de vera religione cadunt ex suasione diaboli. qui ad insanam doctrinam perducuntur. Incli-

nabit se tyrannus. cum animū suū remiserit in aliquod ocium cessando a tanta psecutione numia acquisitōe pditor satiatus. Post penas afflictōesq; iustor: cadet nequissim⁹ cum suis sequacibus de sua p̄sumptōe quā-
do illi supuenerit repē
tinus interitus. finem
ēm seculi infelix nescit
qm̄ eum in sua potesta
te dn̄s cōstituit.

Ideo cum se spe-
rabit adhuc longe vi-
cturū: repentinus ei su
peruenient interitus.

Nimis stulta co-
gitatio. putans dn̄m fi
deles suos nolle respi-
cere p̄ quibus passio-
nē sustinuit. cum ꝓpter
ip̄m. doceāt oīa pena-
lia & aduersa sustinere

Exurge deus.
hoc est. celeriter veni.
Exaltetur manus tua.
opatōem iudicij signifi
cat. Illud ēm ꝓpha de-
siderabat venire. vnde
antixp̄c posset occūbe-
re. Ne obliuiscaris nūc
rogat. ne scōm votū ti-
ranni obliuiscatur pau
perū in finē seculi. vbi
retributio ē futura me
ritor.

Inter-
rogando ēm dicendus
est ꝓpter quid irritauit
impius deum. Respon
dendus. tō quippe. qm̄
deum impius putabat
non posse sua facta req
rere & pauperum iniu
rias. quasi circa cardi-
nes celi deus ambulās
nostra non considera-
ret sed inueniet memo
rem in futuro quē sperabat oblitum.

ꝓpheta loquit̄ ad deū. vides qm̄
tibi nullus illudat. consideras. n. laborem &
dolorē quē ille psidus sub lingua habuit. i.
in cogitatione sua reuoluit. Ut tradas eum
. i. iudicio traditus nō euadet. sed digna fa-
ctis recipiet cuz eterna dānatōe torquebit̄.

Cum
dicit tibi derelictus est pauper
ostendit quoniā q̄ domino dereliquitur nul-
la vtilitate fraudatur: hoc est enim pio prin
cipi dimitti quod bonis oībus tradi. Pau-
per enim dictus a paulo lare. Pupillus vo
dicit non cuius genitor carnalis occubuit.
sed cui pater sepult⁹ est. id ē mundus quem
non amauit. Tu eris
adiutor dicit. vt cum
carnaliter affligi vide-
as. eos nō dubites esse
liberandos.

Redit nequicia
antixp̄i ante oculos p̄-
phete & rogat. contere
brachiū eius. id est ad
nihilum redigi poten-
tiam. qua male vtebā
tur peccatores quia in
signiter impia faciebāt
Malignus. qz iniquus
suasor erit. vt quos ter
rore non potest peruer
tere. saltem pmissa pre
mia conetur declinare.

Queritur pecca-
tum illius nec inuenie
tur. hoc est ad emenda
tōem nō est dignus ve-
nire.

Addidit. nec
inuenietur. quia dubi
um non est perire scele
stam potestatem cuius
auctor est damnandus

Ut sic inueniatur
peccatuz & peccator ad
damnatōnem. que non
inueniuntur ad emen-
dationem.

Interfecto anti
xp̄o: redit prophetа ad
ordinem futurarum re
rum. vbi iam securitas
sanctorum & regnū et-
nuz xp̄o deo est. Gen-
tes: peccatores & impi
os dicit. qui feralit̄ vi-
uunt. De terra illius. regnum signat salua-
toris. quo soli beati perfruuntur.

Desiderium pauperum. dicit volun-
tem ecclesie. vt ei tribueret regna celorum.

Et preparationem cordis. i. concupiscē
tiam. que ostendit virtutē animi ardore mē
tis.

Aurem dei. clementiā diuinā dicit

Ecce auctoritate ꝓphetica admone-
mur pupillum humilem deo esse gratissimū.

queo suo hūiliabit eum: in
clinabit se & cadet cū dña-
tus fuerit pauperū. Dixit
enim in corde suo oblitus ē
deus: auertit faciē suaz ne
m videat in finē. ÷ Ex: surge
dñe deus: exaltet manus
tua ne obliuiscaris paupex
n ꝓpter quid irritauit im
pius deum: dixit enī in cor
o de suo nō requiret. Vides
qm̄ tu laborē & dolorē cō-
sideras: vt tradas eos in
p manus tuas. Tibi derelic-
tus est paup: orphano tu
q eris adiutor. Contere bra-
chiū peccatoris & maligni:
queret peccatū illius & nō
r inuenietur. Dñs regnabit
in eternū & in seculū ÷ secu
li: : pibitis gentes de terra
s illius. Desiderium pauperū
exaudiuit dñs: ꝑpatōz cor
dis eoz audiuit auris tua
t Judicare pupillor humili

Cuz pupillus humilis dicit: iustissimus approbat vt nō apponat vltra. h. ē. ℣ Ut nō eleuet antixp̄c se vltra sup electos dei. q̄ ℭ Tunc oīa mala finienda sunt: cum auctor mortis cuz sua plebe damnabitur. Hec sunt occulta filij q̄ psalmi huius titulus canit

Oratio.

Onfessioni nostre piam aurem deus clemens aperi. q̄ ui sperantes in te nunq̄ cō fueuisti relinquere. vt exaltati de portis mortis ꝓpetue. possim⁹ salui tentatoris occultas insidias effugere. Per ℭ Sciendū est hunc psalmuz ꝓbatū esse ad hereticos destruēdos. a ℣ In dño confido. Dor eccle ꝓtra hereticos. ℭ Ac si diceret dum ego sum i religionis fixo cacumine cōstitutus quō suadetis me. Transmigra in montē. i. ad hereticam prauitatem: mentiētes eē xp̄m ibi vbi veritas esse nlla ꝓbat. Mons significat eleuatā superbiam mentis. qua sola heresis incurrit. dū heretici humilibus cōsentire nolentes sup eccle siam se erigere conant. Passer hēticū signat. qui ad nequissimas p̄dicatōes inconstantis animi leuitate transfertur. Instabil' em̄ auis passer. t alij in foraminibus parietū. alij i roscidis vallibus. nōnulli in squalidis mōtib⁹ habitant. b ℣ Qm̄ ecce peccatores. i. hereticī. intenderūt arcum. i. oza illoz cōtra eccīam intenderunt arcum. i. potētiā ꝓbositatis sue. ℭ Parauerūt sagittas. i. verba venenosa. In pharetra. i. in corde. ℣ Ut sagittent tē. i. cum viderint in ecclesia obscuratos imperitia vel simplices laqueis dolosis vel occultis illiceant.

ℭ Recti corde sunt dicti qui nulla iniqua psuasione decipi poterunt. vel in obscuro. id est obscuris t ambiguis sententijs eoruz vel cum psecutōibus tetris pturbat ecclesia quando timore periculi carnalis homīes creduntur facilius imutari. c ℭ Dicit idem ꝓpheta destruxisse hereticos legem dei cum interpretationibus falsis. cōuertentes in necem que a dño ꝓphetata sunt ad salutē. Subtungitur defensio domini xp̄i. Justus quid fecit. ℣ Hoc ē xp̄c mundum redemit. ℭ Vel si scripturas subuertere volunt. q̄d fecit eis iustus q̄ etiaz illum psequunt.

d ℭ Templum em̄ dei sanctum est: quod estis vos. vt sciat hereticus se posse a deo disperdi: a quo noscūtur corda recte credentiuz possideri. Celum enim sanctos viros significat quos diuinitas insidere dignatur. Terre igitur hereticos a seductione bonoz. domini iudiciū nititur ꝓpheta. vt si iustos seducere non timent: saltez eum qui in iustis est et habitat timeant.

e ℣ Oculi domini .i. aspectus t clemētia diuinitatis: pauperem ꝓplm xp̄ianum respicit ad adiuuandū.

ℭ Palpebre dicte a palpitando: signant subtilitatē diuini iudicij ac iudicia dei occulta. in q̄bus nos interrogat. i. cognoscit. quid habeat vnusquisq̄

f ℣ Dūs interrogat. i. cognoscit t ꝓbat iustum t impium. ℭ Hoc ideo dicit: vt vnusquisq̄ circūspiciat conscientiā suaz. de qua nouit solum deum ferre iudiciū. Hō

vt non apponat vltra magnificare se hō sup terram

℣ In finē ÷ psa. ÷ dauid.

ℭ De hereticis ꝓba dicit. qui nituntur catholicos in suam conuertere prauitatē. dñi illis iudiciū cōminans. t quid in illa retributōne debeant sustinere.

Psalmus. x.

a ℣ In dño confido: qūo dicitis aie mee transmigra in mōtē sicut passer.

b Qm̄ ecce peccatores intēderunt arcum: parauerunt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde.

c Qm̄ que perfecisti destruxerūt: iust⁹ ÷ autem ÷ quid fecit.

d Dūs in templo sancto suo: dūs in celo sedes eius. Oculi ei⁹ ÷ in

e pauperem ÷ respiciūt: palpebre eius interrogāt filios

f hoim. Dūs interrogat iustum t impium: qui aūt di

euim iustus est quez homines dicunt ꝫ quē deus phat iustum. Quid est diligere iniquitatem nisi diabolū sequi: semetipm psequi qui diabolū sequit̄. dum illas semitas vult ire que ad fugienda loca penaz pducunt.

g ✠ Pluit. s. verba pdicationis que pijs: imbres sunt. pfidis autē laquei igniti. Ignis etiam est cum eos flamea cura consumit cupiditatis. ℞ Sulphur. putredo peccatorū. ✠ Spūs pcellarū. dum se confundunt mente tumultuosa. ps calicis eoz. i. mensura q̄ pollutis actib⁹ ebriātur. ℞ Vel ignis. cupiditas. Sulphur. peccatoz putredo. spiritus pcellarū: pena eē na: t quos ignis exurit tempestas examinat.

b ✠ Justuz dicit dominū: amare iusticiam uz nescit alios respicere: nisi qui nolūt custodire iusticiā. Equitatē illam. s. quam ipe propitius concedit. Cult⁹ dei ꝓpriatōem significat.

Oratio.

Irige oculos pietatis tue sup hūilem pauptatis nostre psonam oipotens dñe. t circūda nos fidei armis. vt ab iniquitatuz sagittis eruti valeam⁹ equitatē t iusticiam custodire. Per.

✠ In finem: p octaua die: vt in sexto psalmo iam dictum est ad eternam ptinet requiē. petit itaq; ꝓpheta iniq̄tatem mundi destrui: vt ad illam veritatē future ꝓmissiōis debeat puenire.

a ✠ Saluū me fac.

ligit iniquitatē odit animā suam. Pluit sup peccatores laqueos: ignis ✶ t: sulphur ✶ t: spūs pcellaz ps
b calicis eoz. Qm̄ iust⁹ dñs t iusticias dilexit: equitatem vidit vultus eius.

℣ In finem p octaua die. psalmus dauid. ✠ Saluum se ꝓpheta mūdi isti⁹ peruersitate fieri petit. qm̄ dolosi atq; supbi. potētiā dei sceleratis oblocutōnibus abnegabant. ꝓmissionēq; patris p filium dicēs faciendaz: eloquia dñi sub breuitate collaudant.

Psalmus. xj.

a Saluū ÷ me: fac domine qm̄ defecit sanct⁹: qm̄ diminute sunt veritab tes a filijs hoīm. Vana locuti sunt vnusquisq; ad pximū suum: labia dolosa in corde: t corde ÷ locuti sū:
c Disp dat dñs vniuersa labia dolosa: linguā magni-
d loquā. Qui dixer̄t linguaz nostram magnificabimus: labia nostra a nobis sunt: quis noster dominus est.

exclamat ad dñm ꝓpheta. petit se saluū fieri ab illo: a quo veram medicinā nouerat inuenire. dicens sanctū deesse: aliter em̄ sanctus deficere non poterat nisi fuisset inter homines veritas ūminuta. Verū cum dicit diminutas: euidenter ostendit depzauata dei munera ex culpis hominū t collata beneficia. p pzia peruersitate maculata. dicit ℣o veritates deveritatibus hominū loquens. vna est deve ritas qua illustrent̄ anime sancte.

b ✠ Vana falsa significat. quando contra dñm testimonia falsa querebant: tunc ūminute sē veritates. Pzoximos dicit. non tā cognatione generis q̄ participatōe sceleris sociatos. In corde t corde: quotiens volumus dolosos ostendere: duplicia eoz corda declaramus. quādo simplices vnum cor in eis esse testamur. Locuti sunt vt subandias mala.

c ✠ Dispdat dicit. contra iudeos. vt passim pereant. q̄ se invna pzauitate collegerant. Lingua magniloqua ē que sibi aliq̄d magne potestatis assumit. t ne hic in bono linguā magniloquā accepisses. p̄ dixit labia dolosa. Confidera ℣o pietatem dicentis q̄ non hominibus (quia aliqui cōuertendi erant) sed ipis vicijs maledicit.

d ✠ Illos exponit. qui in pzosperis rebus se iactantes: gloriaz suam exaltare presumūt. t sibipsis deputāt nō a deo accepisse. Istō q̄s

nostet dñs est: sacrilegoꝝ verba sunt contra dicentiꝫ vero deo. ⁊ supboꝝ. ℣ Ypocritarū ⁊ philosophoꝝ q̄ ingenio ⁊ studio scientias ⁊ eloquentiā acquisitas ex seipꝫis habere putant. cōtemnētes nō habentes eas. ideo subdit. e ✠ Exurgam dicit ꝓpheta in ꝑsona patris ō filio: exurgam .i. appaream et manifestaboꝝ in filio.

℣ Ut eos qui in miseria sunt in mundo redimat. f ℣ Ponaz in salutari (vox patris). i. salutē ⁊ cōsolatōem pauperū gentiuz in filio: qui est leticia ꝫ gemituz. Fiducialiter agam in eo. ✠ Id ē in filio. qz ptās patris: fiducia ē filij. cuiꝰ volūtati nullus valet obuiare. qz eloquia tē.

g ✠ Hic eloquia dominī laudāt (que nullo mēdacio. nulla adulterina falsitate fuscantur) cū dicit. eloq̄a casta. supius xo ſmo humanus arguit cū dicit vana locuti sunt. Argētum terre. igne examiatū solet esse purissimū. qñ frequenti fuerit decoctione mundatū. sic eloquia dñi pura. pulchra ⁊ rata. purgatū vt examinatū. cōtra illud ponitur: qō de peccatoribus ait. labia dolosa ī corde ⁊ corderē. Septuplū. septiformē spiritū significat. i. timorē dñi. pietatē. scientiam. fortitudinē. consiliū. intelligentiā. sapiam. ℣ Per que diuinū eloquiū splendet: duz verbi dei ꝑdicatores ⁊ ſm eloquia et⁹ viuentes his charismatiꝫ refulgent.

b ℣ Tu dñe seruabis nos ineternū (ecclesia rogat) id est in fide seruabis. Et custodies: ab hereticis vel iudeis. siue a peccatoribꝰ: siue a raleticis ⁊ pbis istiꝰ mūdi in eternū. ✠ Hic cōseruat ne pereamꝰ. ibi letificat: in eternū ⁊ coronat. i ✠ In circuitu impios ambulare. est toꝝ tuosis moꝝ viuere. qui nūq̄ rectam viam ambulant xp̄o derelicto. qui est vera via. Scōm altitudinem tuam. non ſm meritū hoīs sed ſm potentiā diuine volūtatis multiplicat eccia. Hoc est de pietate ⁊ mīa eius: ꝓcipiens in retributōe xp̄i. pmissa. ✠ In finem. hic tp̄s significat incarnatōis xp̄i.

e ℣ Propter miseriā inopuz ⁊ gemitū pauperū: nūc exurgam dicit dñs. ℣ Ponaz in salutari: fiducialit÷agā: i
g co. Eloquia dñi eloquia casta: argentū igne examinatū: pbatū terre purgatū septuplū. Tu dñe seruab nos
b ⁊ custodies nos a generatōe hac i eternū. In circuitu impij ambulant: ſm altitudinē tuaz multiplicasti
i filios hoim.

℣ In finem psalmꝰ dauid. ✠ Respiciēs ꝓpheta mūdū ydolatrie mancipatūz: credulitatē suā aduētu sancte incarnatiōis poscit expleri. vt vel sic ꝓfusa gentilitas suū posset agnoscere creatorē. ℣ Sō. xij.

a ℣ Sq̄quo dñe obliuisceris me in finē: vsq̄ quo auertis faciē tuā a me
b ℣ Quādiu ponaz consilia in

Oratio.

Iserere fragilitatis nostre sanctissime pater. ⁊ cōcede nobis eloquia tua. pudico corde continere. vt possimus multiloquaz dolositatē insanientiū declinare. ℣ per do.

a ✠ Totus hic psalmus de charitate loq̄tur xp̄i. plenus ꝓpheta dñi charitate cōsideter dicit differri se diutius ab expectatione sua et aduentu illius. quez lz firma fide crederet esse venturum. tñ de eiꝰ tarditate cōquerit: cuius adhuc speratū aduētū citius nō merebaꝫ cernere. qm̄ oī desiderāti: valde molesta dilatio ē
a ✠ Vsq̄quo cū dicit. apparitōem postulat xp̄i. quā in spū videbat. vsq̄quo. i. quousq̄ q̄diu nō liberas.

℣ Potest xo cū ꝓpheta quilibet penitēs sub peccatis gemēs dicere vsq̄quo tē. persequunt eū demones ⁊ mali hoīes grauissime vere penitentes ⁊ xp̄i mādata seruare cupientes. ✠ In finem. i. vsq̄ ad xp̄i aduētū. b ✠ Cum dicit q̄diu. exprimitur hic maximus ardoꝝ expectantis aduētū dei.

℣ Ac si dicat patioꝝ istam angustiā quousq̄ te videam. sicut ꝓmisisti venire.

℣ Dicit xo consilia. i. cogitatōes ⁊ tractatus. quo ⁊ qñ a seruitute peccati ⁊ diaboli liberari possit per aduentū saluatoꝛis. ⁊ quia spes salutis ꝓrabitur: crescit desideriuz in

dolorem. ℣ Per dies.i.p singulos dies ille amor tui aduentus. versus est in dolorē mentis q̄ tardaueris. c ℣ Inimicū. diabolus dicit. qui dicitur exaltatus añ aduētū dñi. cum gaudebat de humana captiuitate. Sup me.i. sup creduli tatem meā. Exaudi me non sibi tñ subuenire petit sed vniuersis fidelibus. Respice. ad illō referēdū vsq̄quo auertis faciem tuam a me. Exaudi ℣o. ad illō q̄ dicit in capite psalmi: vsq̄q̄ obliuisceris me in finem. d ℣ Duz petit illuminari oculos cordis oculos dicit. q̄ obdormiunt in morte. q̄n fidei lumine sepultor carnali delectatōne clauduntur. ipe est eīm somnus ō quo letatur inimicus. Inimicum: diabolum dicit z angelos eius. quor̄ p̄uetudo est insultare dū capiunt. z gaudere dum deceptos a se cognouerint possideri.

e ℣ Exultabūt si motus fuero.i. si a te fuero diuisus p incredulitatē vel peccatū: inimici efficiunt leti. In tua mīa dicit. q̄ qui aliunde suam spem ponit nisi in deum. sua fides vacua est. O virtus fidei z firmitas magna credentis: in eum credere a quo p certo scit posse saluari.

f ℣ Interior homo salutare dei conspexerat. quez cernere cupiebat carnalibus oculis Cantabo. scilz corde. vbi numia leticia cōplebatur. Psallam. operibus bonis. q̄ matime diuinitas querit.

Oratio.

Auertas faciem tuam a nobis omnipotens deus: ne inimici nostri exaltent aduersus nos: sed ita cor nr̄m salutaris tui exultatōe pfunde. vt facias somnū secunde mortis euadere. Per.

℣ Finis xp̄m significat. iō frequēter repetit. vt semp: ad oīpotētem audientis animus erigatur.

℣ Psalmus iste. iudeor̄ vesaniā vehemēti increpatōne castigat asper inuectōibus. terribilis. pphanis. amar? incredul'. vt hec increpatio merito detur ecclesie.

a ℣ Videōs pplm iudeor̄ xp̄m humilit̄ venisse dixit. non ē deus. nec intellexit ip̄m esse qui a pphetis p̄dictus est. Et ideo insup grauius est. quia dixerunt hoc non in labijs. sī in corde. vt malo voto peior incredulitas iunge ret. A Vel insipiēs etiam gentilis dicitur. deum non esse putans qui corruptus est mente lignū sibi deū faciēs

b ℣ Si eīm noticiā habuissent dei corrupti p infidelitatē z abhominabiles. i. odibiles non fuissent. Non est vsq̄ ad vnum.

℣ Reuera solus xp̄c ē. sine quo aliquod bonum vel incipe vel implere nuil? valet. Alia lra habet corrupti sunt in voluntatibus suis. voluntas autem dicta est a volatu. q̄n anim? quo vult nimia velocitate transfertur. Corrupti igitur sūt iudei duz ab scripturaruz sanitate recedentes. in vicios̄os sensus inciderūt. z ita nephandissima incredulitate maculati. ī penam peccati: etiam

anima mea. dolorē in cor
c de meo p diem. Vsq̄quo exaltabit inimicus meus super me: respice z exaudi
d me dñe deus meus. Illumina oculos meos ne vn-q̄ obdormiā in morte: ne-quando dicat inimic? me?
e p̄ualui aduersus euz. Qui tribulant me exultabunt si motus fuero: ego aūt i misericordia tua spaui. Exul-
f tabit cor meum in salutari tuo: cantabo dño qui ÷ bona: ÷ tribuit mihi: ÷ z psallam nomini dñi altissimi.

℣In finem ÷ ps̄: ÷ Dauid. ℣ Eccia iudeos increpās qui viso dño minime credi derunt. inani eos trepidatione dicit confundi q̄ fructuosuz timorē dñi cognoscere noluerūt. eor̄ in fine seculi cōuersionē p̄dicens.

Psalmus. xiij.

a Dixit insipiens in corde suo: non est deus.
b Corrupti sunt z abominabiles facti sunt in studijs ÷ suis: ÷ nō ē qui faciat bonū ÷ nō est vsq̄ ad vnuz: ÷

deo abominabiles facti sunt. c ℣ Prosperit dñs. s. vt nobis mitteret vnigenitū filiū suum. Sup filios. i. humanū genus. ℟ Vt videre sanctos suos faciat. p quos respicit. z in quibus habitat si sit sapiens.

℣ Qui deū mente intelligat esse verū deum z hoiem. z reḡat opatōe deum. sequēdo mādata eius. vt ab ei⁹ voluntate nō discrepet. ß quid viderīt sancti dei p quos deus videre dicit subdit oēs declinauerunt cē.

d ℣ Hic dicit oēs. i. totum z significat ptez Declinauerūt. s. a gra dei. z facti sunt inutiles sibi z alijs. Tāti ei z tot de iudeis ipij fuerunt. vt pene oēs perfidi esse ac perisse putarē tur. ℟ Similiter de gentibus. oēs igit nō intelligunt nec requirt sed declinauerūt taz iudei q̄z gentiles.

e ℣ Merito ergo sepulchr̄ dictū ē guttur eor̄: qui pestiferos sermones pferebant sicut sepulchr̄ fetidos odores exalat. Linguas suis dolose agebant. quibus mortifera verba loquebant. Aspidū ima ne genus est serpentiū qō naturali obstinatōe verba incantantiū phibet nō admittere. nec a voto suo pōt remoueri. z qō non valet vllo carmine mitigari. sicut alia genera serpentina quod significat surditatem mortiferam iudeor̄. Venenum dictuz est q̄ p venas currat. sic z vota malignoz occulta cogitatione crassantur.

f ℣ Quor̄ os. i. iudeor̄. quādo p bonis admonitionibus blasphemabāt xp̄m. Amaritudine: cum de nece eius tractabant. Pedes consilij, pgressus appellat. quibus p̄ incepto mouemur ad exitus rerum. Cum dicit veloces: defuisse illis ostendit consilia moderationis. Ad effundendū sanguinē. i. dñi saluatoris z suor̄. vt scelerate rei crescat immanitas actiōis. dū z dñm saluatorē: manoxias injiciunt.

c Dominus de celo pſpexit
sup filios hoim: vt videat
si est intelligens aut requi-
d rens deū. ℣ Oēs declinaue-
rūt: simul inutiles facti sūt
nō est qui faciat bonuz. nō
e est vsq̄ ad vnū. ÷ Sepul-
ctum patēs ē guttur eor̄: ÷
linguis suis dolose age-
bant: ÷ venenū aspidum
f ib labijs eor̄. ÷ Quor̄ os
maledictōe z amaritudine
plenuz est: ÷ veloces pe-
des eor̄ ad effundēdū san
g guinē. ÷ Contritio z infide
litas in vijs eor̄: ÷ z viaz
pacis non cognouerūt: ÷
÷ nō ē timor dei ante ocu-
h los eor̄: ℣ Nōne cognoscēt
omnes qui opantur iniq̄ta
tem: qui deuorant plebem
i meā sicut escaz panis. Do
minū nō inuocauerūt: illic
trepidauerūt timore ÷ vbi
k nō erat timor: ℣ Qm̄ deus
in generatione iusta est: cō

g ℟ Contritio. scz corporis in deor̄. infelicitas anime. In vijs. in opibus eor̄. Cur. qz viam pacis. i. xp̄m. nō cognouerunt. nec p fidem nec p opa. Quare quia non est timor dei in sensu eor̄. non enim metuūt futurū iudiciū ℣ Via impior̄ cōtritio est. qz terit z teritur infelicitasq̄ in ea ē. q̄a nūq̄ p ipam nisi ad infausta supplicia puenitur. h ℟ Nōne cognoscent. ac si dicat. si mō nō cognoscūt venturam vltōem: cognoscent in iudicio q̄ modo mala opantur. Plebem meā deuorant. id est heretici pplm xp̄ianum seducunt. vel mali occidunt bonos vel idolatre credētes. Sicut nullus esuriens sine pane bene pōt saturari. sic heretici nunq̄ satiant iniquitatib⁹ suis: nisi psequant xp̄ianos. ℣ Vel satiant psecutione xp̄ianor̄. sicut esca panis satiatur esuriens.

i ℟ Dñm nō inuocauerūt. si eū inuocassent salui essent. Illic trepidauerūt in idolis z ritibus vanis simulachror̄ qui deum timere debebant. ℣ Et qñ dicebant ō xp̄o. Si dimittimus eū sic cē.

k ℟ Qm̄ deus est in generatiōe iusta. i. in populo xp̄iano. ℣ Christi consiliū cōfudistis. i. suscipere noluistis.

℟ Dicentis pniam agite. Inops dicitur xp̄c. qui pro nobis paup factus est, Domi-

nus spes eius est. ℣ Pater vtiq; filij. q; humanitas confortata est de diuinitate.

A Vel quilibet membr xpi existens. quia dñs spes eius est: inde cõtemnit magis vñ magis reuerendus esset.

l O Cum dicit quis dabit. vult intelligi dñm patrẽ. qui dñm xpm in syon. i. in irlm mittere dignatus est. Ipe ẽ eterna salus isrl. i. credentiũ. Dũ auertit. i. diabolum damnauerit. qui dei plebem p sequi t captiuare festinat. Exultabit Jacob. id est iudeox t gentiũ ppls collectus p grãm dei. Letabit israel hoc est vniuersalis ecclesia

Oratio.

Ignare dñe de celo sancto tuo rspicere super filios hoim t da nobis agnoscere viam pacis. vt auersa vicio captiuitate celestis irlm habitaculo pfruamur. Per do.

O Psalmus iste nõ pfunditate velatus ẽ. sed pphetice interrogatõm respondet dñs. in decalogi exemplũ: decem virtutibus ad beatitudis sue atria pueniri. a O Tabernaculũ dictum ex duobus nominibus. i. a taberna (que est domus pauerũ. q; nõ adhuc tegulis sed tm trabibus tegebat) t cenaculo (q; ibi cenabant sicut anti quis mos erat semel in die cibus sumere (significat catholicã fidez in qua habitat sancta dei eccia. Mons signat futurã irlm. A Nõ autem querit. quis in ecclesia absolute habitet. in qua t boni t mali sunt. sed subaudiẽdum reliquit digne. Quis in ea. s. digne habitet. Võ ex eo pbat quod subdit aut qs tẽ

b O Ingredi taberna culũ sine oi macula solius dñi fuit. Operabat iusticiã: cũ eiecit de templo vendentes t ementes.

℣ Membrox xo suox ẽ sine macula peccati mortalis incedere. t p baptismũ sine oi macula ingredi. q; sine minimis eẽ nõ possumus. c ℣ Multi loquunt veritatem labijs sed nõ in corde. q videnc vera dicere. s cor cum labijs nõ cõsonat. quod xpc nõ fecit. Nõ egit dolum xpc. q; que locutus est ore cõpleuit ope. Ille dolose agit q aliud agit t aliõ dicit. d ℣ Proximi sunt nobis oes homines. t nulli debem? malum facere. Ille ob probriũ. i. detractiõem non accipit de fratre q primus nõ credit mala o illo antecp. pbat. Qui ista supius comphensa complet ille habitat in vita eterna.

e ℣ Ad nihilũ deductus ẽ malignus. i. diabolus. q; apud sanctos p nihilo habetur. Qui timent dñm timore sancto dñs eos magnificat. O Vel ad nihilũ deductus est qñ ei dixit. redi retro satanas non tentabis dñm deũ tuum.

f O Jurare eñ dcñ est. quasi iuste ozare. b est iuste loqui.

A Non decipit primũ: qui iurat dare t bñ uenire prio t pmissum reddit.

℣ Vel non decipit anima proximuz. id est corpus. si precepta dei obseruat q obseruare promittit. Sicut enim pecunia visibilis prohibetur ad vsuram dari. Ne is qui accipit magis spolietur cp iuuetur. Ita verbum dei non solum diuitibus qui pascunt verũ etiam paupibus hoibus gratis debet insi-

d iij

filium inopis confudistis: quoniã dñs spes eius est.

l Quis dabit ex syon salutare israꝫ: cũ auerterit dñs captiuitatẽ plebis sue: exultabit iacob t letabit israꝫ.

C Psalmus dd. O Prophetice interrogatõi rñdet dñs. in decalogi exemplũ decẽ virtutib? ad sue beatitudinis atria pueniri.

Psalmus. xiiij.

a Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in mõ-
b te sancto tuo. Qui ingredi tur sine macula: t opat iu-
c sticiam. Qui loquit veritatẽ in corde suo: qui nõ egit
d dolum in lingua sua. Nec fecit proximo suo malum: et obprobriũ nõ accepit ad-
e uersus proximos suos. Ad nihilũ deductus ẽ in ospectu eius malignus: timentes aut dominũ glorificat.
f Qui iurat ÷ proximo suo: et

nuari. Non accipit munera sup. i. contra innocētes qui iudiciū iustū ꝓpter aliquod munus non subuertit. g ℭ Nō dixit q̄ cantat. sed qui facit hec. ipe habitabit in tabernaculo dñi t in regno sancto eius requiescet vt nos ad actualem ꝟtutem interposita lege constringeret. ne secreta tanti misterij. intenti solis cantibus inaniter psallerem⁹.

Oratio.

Oncede nos pissime deus sine macula ingredi eccīaz tuam. t auerte nos a dolis ꝓximi vel vsuris. vt dum hec fm tuum obseruamus p̄ceptū non cōmoueamur ab emulis supplicijs in eternū Per dñm.

ℭ Tituli inscriptio ipi dauid. verū banc tituli inscriptiōem nō ad quamlibet aliaz psonā sed ad xp̄m referri debuisse: adiectū ē ipi dauid qō ad dñm saluatorem cōpetenter referri valet. Dep̄catur hic assumpta hūanitatis natura. p nr̄a ꝓtectōe cōseruari se a iudeis.

a ℭ Sperasse se semper dicit in dño. Dixi dño: filius dicit a forma serui ad patrem. q̄ in diuinitate equalis ē patri. ℣ Non indiguit pater fm suaz mestatē incarnatōis aut passiōis vel resurrectōnis que ad filiū ꝓtinēt fm humanitatē vt nos redimeret. Sed quib⁹ illa ꝓsint: addit Sanctis tē. istis hec sūt necessaria.

b ℭ Sanctos qui sunt in terra viuentiū. significat innocentes t iustos.

℣ In eccīa. que terra dicitur eius.

ℭ Per quos mire facte sunt voluntates dei saluatoris. quando illis obedientibus. t iussa Christi facientibus. reddidit eos de mortalibus eternos. ℟ Siue mirificauit dum eos magnificauit miraculis. ꝙ que miracula ostensum est ꝙ predicatio eoz t fides t opera fuerint voluntatis dei.

c ℣ Multiplicati sunt gentibus infirmitates. id est idola que (domio veniēte in carne) relinquentes celerrime ad eu⁹ sunt reuersi. habet enim hebraica veritas. multiplicata sunt idola eoz.

d ℭ Quas gentes dicit non sanguine pecudum aut victimaruz consuetudine congregandas. sed immolatōne corporis et sanguinis xp̄i. Non fuit ergo memor christus nominum illorum quib⁹ p̄ius nominabantur. dicti filij ire. filij diaboli sed nouoz nominū memor est. quibus dicuntur nunc xp̄iani et filij dei. Labia ꝟo xp̄i: duo testamenta significant quando vtraq; regnuz dei p̄dicant t in vnius soni concordia sicut labia tempantur.

e ℭ Pars hereditatis t calicis dñs est. Dicit filius ad patrem non deitate minor. sed humanitate subiectus esse patrem ꝓtem hereditatis sue. s. in fide gētium patri t filio credētium.

ℭ Calix. voluntatez ac distributōem domini signat. Restitues autem dixit. qm̄ faciente diabolo pierat genus humanū. ℣ Ipa hereditas restituta ē: qñ electos suos ad immortalitatē attraxit. ℭ Dicta est autē hereditas ab hero. i. domino.

non decipit: qui pecuniam suā nō dedit ad vsuram: t munera sup innocētes nō
s accepit. Qui facit hec: nō mouebit ineternum.

ℭ Tituli inscriptio ipsi: dauid. ℭ Xp̄c ꝙ humanitate suscepta a patre se cōseruari petit. eiq; grās refert ꝙ sua potentia iniquitatē huius seculi superauit: t post resurrectōis gloriā in delectatōibus dextere sue eū collocauit. Ps. xv.

a Onserua me dñe qm̄ speraui in te: dixi dño deus meus es tu: qm̄ bo-
b noz meoz non eges. Sanctis qui i terra sunt ei⁹: mirificauit ✱ oēs: volūtates
c meas in eis. Multiplicate sunt infirmitates eoz: po-
d stea accelerauerunt. Non congregabo ꝙuenticula eoz de sanguinib⁹: nec memor
e ero noim eoz ꝙ labia mea. Dns ps hereditatis mee t calicis mei: tu es q̄ restitues

f ℣ Funes: ꝓiarchas ⁊ ꝓphetas ⁊ apostolos vel quoscūq; aduocauerit. xp̄c signat quos ille recipit. in ꝓclaris. i. in optimis.

℟ Hereditas xp̄i: est multitudo sanctorū. que ꝓclara dicitur xp̄o. ꝯ ab seculi hominibus despiciat qz ab eo electa. Cecidisse dixit ꝓ venisse.

g ℟ Benedicit filio patri. ſm humanitatē tribuēti sibi intellectū. quo oīa vera sanctaq; cernebat. ne sibi humana infirmitas. aliquid sine gratia ꝑis applicaret. ℣ Nox significat tempus passionis ℟ Renes xo: cognatōem significant iudeorū. de qua xp̄c ſm carnem nascebatur. a quibus frequenter et vsq; in mortē increpatus ē. ℣ Vel renes. i. delectatōes carnis tūc increpant: qñ stimulāt vt peccet ⁊ ita est vox ista nō capitis sed mēbroꝝ xp̄i vel capitis ꝓ membris. h ℣ Nam q̄ dñm semp intuet oculis mentis: nullatenus ad delicta cōuertit. dicit autē causam cur nō moueatur. qm̄ a dextris est dñs. siquidem a dextris dño adiuuante: sinistra nō ꝑualent nocere q; si dñs dexterū ptē nō tenuerit: statim eaz diabolus occupabit.

i ℟ Propter hoc q; ille a dextris. s. astitit: ⁊ in corde suo iocunditatē ⁊ exultatōnem lingue sibi esse testatur.

℣ Caro: eccīam ſignificat. q̄ requieſcit ad tp̄s in spe future resurrectionis. Eccīa em̄ est caro xp̄i. ideo xp̄c loquitur. ecclia que est caro mea: i mō requieſcit in

f hereditatē meā mihi. Funes ceciderūt mihi in ꝓclaris: etenī hereditas mea ꝓ
g clara est mihi. Benedicaz dñm qui tribuit mihi intellectū: insup ⁊ vsq; ad noctē increpuerūt me renes mei
b Prouidebā dñm in ꝯspectu meo semp: quoniā a dextris est mihi ne ꝓmouear.
l Propter hoc letatū est cor meū: ⁊ exultauit lingua mea ÷ insup ⁊ caro mea requiescet i spe. Quoniā non derelinques aiam meā in inferno: nec dabis sanctū tuū
l videre corruptionē. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cuz vultu tuo: delectationes i dextera tua ÷ vsq; ⁊ in finē.

℣ Oratio dauid. Trifaria ozo ab hūanitate xp̄i i hoc psalmo depromit. Primo ſm iusticiaz suam sibi petit debere restitui: Scōo vt a iudeoꝝ insidijs eius puritas liberet. Tercio resurrectōem velocissimā depcat ne inimicis diutius liceat insultare. Ps. xvj.

a Xaudi dñe iusticiam

spe resurrectōis. vt vbi caput p̄cessit ⁊ membra sequant. qm̄ tē. ℟ Vel intelligit de carne hois xp̄i quā ꝓ nra salute suscepit. q̄ in sepulchro quieuit. in spe resurrectōis die tercia facte. k ℟ Ecce filio grās agit patri. qz eius aīa non sit morte cōi in inferno derelicta. ß clarificata celeri resurrectione. Hic corruptiōem. i. putredinē iuste negat fieri que carnē cōsumit hūanaz. Caro. n. xp̄i nō potuit corrumpi in sepulchro l ℣ Vox iustoꝝ. notas mihi feciſti id ē me cognoscere feciſti mandata xp̄i. Tūc erit plena leticia: cum aduenatum fuerit corpus. id ē eccīa in regno dei. vbi speculatur vultus dei.

℟ In dextera sua dicit. qm̄ nullaten⁹ a paterna contemplatōe discessit. Finis significat pfectōem atq; eternitatem. vt vsq; in finē. i. ꝑfecte ⁊ eternaliter.

Oratio.

Onſerna dñe speꝛantes inte. ⁊ efficе voluntates tuas nobiſcū: vt clarificati ! eticia resurrectōis tue merеamur a dextris tuis cum sanctis oībus delectari. Per dñm.

℣ Oratio Dauid. iſte psalmus cantatur] contra iudeos ex persona christi. vel cōtra hereticos ex ꝑsona ecclesie.

a ℟ Vox xp̄i in passione et vox ecclesie in tribulatiōe. ⁊ xp̄c petit exaudiri iusticiam suā. quia obediens fuit patri vsq; ad mortē. Inter depzecatōem ⁊ ozonem differētia est. Oratio sanctioꝝ est. que fit

p deuotis vt pseuerent. Depcatio xo p suis peccatis vel alienis: vel aliquid fortius est depcatio q̄ oratio. b ℣ Erat enī fili⁹ (ex infirmitate carnis. nō ex diminutōe deitatis) vt exaudiat q̄ rogat. Non in labijs dolosis. sicut est oratio eox qui me inique dānant z meos. vt sunt iudei. ℭ A iudeis ei manauit falsa sentētia apud quos innocens damnatus est. z latro cognoscit absolutus.

meam: intende depcatōem
b meā. Auribus pcipe oratōem meā: nō in labijs do-
c losis. De vultu tuo iudiciū meū pdeat: oculi tui vide-
d ant eq̄tates. ℣robasti cor meum ÷z:· visitasti nocte igne me examinasti. z nō ē
e inuenta in me iniq̄tas. Vt non loquat os meum opera hoīm: ꝓpter verba labiorū tuox ego custodiui vias
f duras. ℣erfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea.
g Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurem tuam mihi ÷z:· exaudi ver-
b ba mea. Mirifica mias tuas: qui saluos facis sperā-
i tes in te. A resistentib⁹ dextere tue custodi me: vt pu-
k pillam oculi. Sub vmbra alarū tuax ptege me: a facie impiox qui me afflixe-

c ℭ De vultu tuo. pdeat iudiciū. Inusitata locutio est. quia ō mente solet venire sententia non de vultu. ſ hoc xp̄o conuenienter aptatur. q⁹ ille q̄ iudicat videt. q̄ solus oīa secreta cognoscit. oculi met videant equitatē. Hic equitatē: ipam diuinitatem significat quā ipe filius semp videt. qui equalis est patri. Sic alia lra habet. Nostra habet oculi tui z tunc equitas nō diuinitatē sed merita xp̄i z iudeox significat.

d ℭ ℣robatio hic signat passionē. q̄ int̄ pericula mortis optima documenta patientie ostendit. visitatio. resurrectōem. visitat⁹ ē nocte. q̄ anima ei⁹ in inferno nō ē derelicta. Igne examinatus. id ē tribulatione passionis Non est inuenta iniq̄tas in illo. quam adustio nulla deeoqueret.

e ℭ Vie dure sunt. quas debent homīes imitari. quibus iter viciorum leue est. Nam cum peccata vitantur: homini vie dure sunt quas vias immaculat⁹ peccatis christ⁹ amb̄ulauit. A Uel vie dure dicūt opa hoīm q̄s sanctē opa hoīm. opa. n. mala sūt opa hoīm nō dei. illa autem merētur penā quaz

christus sustinuit.

f ℭ ℣etit ergo xp̄c gressus suos custodiri. i. actus humanos fideliū suox membrox in semitis. id est in mandatis suis perfice id est fac pseuerare. Uestigia. sunt signa plantarum que significant apostolos. pro quibus petit xp̄c vt se imitantes non moueant a patre. A Uel vestigia sē doctria sua ab eo relicta post ascensionem quam peti non moueri que ita firmata ē vt etiam celuz terraq̄ trāsibunt. verba aūt xp̄i nō.

g ℭ Ego clamaui. Ideo xp̄c clamauit ad patrez. id est oravit. q̄niam confidenter suaz oīonem exaudiri a patre sciebat. Inclinari autem petit. quoniam ad eum non valet humana infirmitas per se puenire tūc exaudit cū se benignū indulserit.

h ℣ Tunc mirificauit mīas pater suas. quando per apostolos z ceteros sanctos infirmitates indigentiū curauit. ℭ Saluos facis. id est in eterna vita constitues sperātes in te.

i ℭ Dextera enī patris filius est. cui iudei resistere id est repugnare ausi sunt. ℣upilla enim pars ē oculi. qua discernim⁹ qualitates rerum. dicta a paruitate quasi pusilla. Cui cōparatus est xp̄c. qui in suo iudicio iustos a peccatoribus segregandos cōspicit. Aptissime se petit custodiri vt pupillam. cum p ipam res visuales discernimus. z in nostro corpore nil p̄stantius inuenitur. k ℭA Ale sunt patris: misericordia z charitas. quibus se protegi sancta dei ecclesia expostulat. ℭ A facie impiorum demones significat z sequaces eox. qui ar-

dozem insidiarum in necem dñi vel in sctos cumulabant: facies instantiã impi᷑ notat vel ipo᷑ truculentã phtiam. l ℣ Inimi cos: iudeos dicit: Animã: vitam tempalem quam arripe voluerunt: cum eum gladijs et fustibus circumdederunt. Concludunt adipem qui multa vozacitate pinguescunt. sic iudei scelerum nimietate incrassati: locuti sunt supbiam cõtra chr̃istũ impij. ℣ Vel contra eccl̃iam. ℣ Sua mala facta defendedo m ℣ Projiciẽtes. s. xp̃m extra ciuitatẽ. Circũdederunt non obsequio sed furoze in cruce. Oculos mali declinant in terram: quãdo mala cogitatõe aliqua in mente voluunt.

℣ Vel oculos ĩ terram statuerunt declinare qñ de terrenis cogitabant. ᷑ de celestibus non meditabantur.

n ℣ Susceperũt me. id est iudei a pilato. qñ dixit tollite eum ᷑ crucifigite: leo diabol⁹ intelligitur. cui hic iudei merito compantur. cuz etiã eo peiozes visi sint qñ ille fuit ausus dominũ tentare. iudei autem dñm crucifigere. Catulus Leonis. reliquum pp̃m iudeo᷑ signat. qui se diaboli filios effecerunt. Habitans in abditis. i. in insidijs occultis. malo᷑ eñ hominũ cõsuetudo est malavota tegere. vt sic consilia eo᷑ possint ad effectũ venire. o ℣ Vox xp̃i ad p̃es vt pueniat anime sue ne lederet a principe diabolo. punitq᷑ eum potestas diuinitatis ᷑ alligauit ᷑ ad infernũ pduxit. ℣ Framea. mõ cõtũ. mõ lozicã. mõ gladium significat bis acutum. que tñ oĩa ad instrumẽta armo᷑ certũ est ptinere. ℣ Framea. est. n. p̃ris. aĩa saluatoris: qñ p ipm diabolũ vicit ℣ Sunt. n. diaboli inimici manus domini. qui humanũ genus contra voluntatẽ domini semp puersa voluntate dilacerant.

p ℣ Precatur etiam patrez filius. vt diuidant creduli a paucis. i. ab aplis. vt conuertant ad dñm de terra. s. huius mũdi vicio sa. Ju vita eo᷑. i. ĩ mũdo isto vbi penitentie locus est vt in xp̃m crederent. De abscõditis tuis. Omne peccatum illi abominabile ẽ atq᷑ a conspectu eius quasi abscõditũ. q᷑ extraneũ est illi. inde dicit adimpletũ esse ventrẽ. i. sensum incredulo᷑.

℣ Vel diuide iudeos a terra eo᷑ in vniuersum orbem. ᷑ hoc ĩ vita illa eo᷑ quã solaz suã putãt. de eterna desperantes. Jn futuro autem quid tunc erit.

q ℣ Saturati sũt filijs. s. iudei q̃ in pcreatiõe filio᷑ multiplicati sunt. ᷑ reb⁹ seculi. Dimiserũt reliq̃as maledictõis. hoc ẽ vindictã illã quã merebant dicẽtes. sanguis ei⁹ sup nos ᷑ sup filios nr̃os reliq̃ rũt filijs suis. q᷑ illi sicut p̃es excecati dispsq᷑ sunt. r ℣ Apparere se dicit in cõspectu patris cuz iusticia. qñ eius volũtatẽ iple uerat. Satiabo᷑ de humani generis credulitate. qñ nũerus sctõ᷑ ẽ supplẽdus. Gloria p̃is: manifestat in iudicio dñi saluatoris cuz vnusquisq᷑ recipiet p

1 runt. Jnimici mei animam meã circũdederunt: adipẽ suum cõcluserunt: os eorũ m locutũ est supbiam. ℣ Projicientes me nunc circũdederũt me: oculos suos statuerunt declinare in terrã. n Susceperunt me sicut leo paratus ad p̃dã: ᷑ sicut catulus leonis habitãs ĩ abo ditis. ÷ Ex: surge domine p̃ueni eũ ᷑ supplanta cuz: eripe aiam meã ab impio: frameã tuã ab inimicis ma p nus tue. Sñe a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est vẽter eo᷑. q Saturati sunt filijs: ᷑ dimiserunt reliquias suas parr uulis suis. Ego ÷ aũt: ĩ iusticia apparebo in ꝓspectu tuo: satiabo᷑ cuz apparuerit gloria tua.

℣ In finem puero dñi dauid. qui locutus ẽ ad dñm

oculos cordis nr̃i ad cernẽdã tui iudicij ueritatẽ. vt dñ̃ b igne spiritali pbamur. ꝺ tuis ĩ eũ ꝓspectib⁹ cũ fructũ iusticie sat̃emur. p.

Totus hic psalmus sub psona dauid ad xpm ptinet. qui est finis. ⁊ puer vocitatus. ⁊ manu fortis. qđ dauid sonat: Canticū ad cō templatōem ecclesiū rerum ptinet.

a ℭ Diligit dñm q̄ mādatis eius obtēpat Diligo dicit quasi de oībus eligo. Recte cōfitet dñm ee suam virtutē quo donante fortior factus ē dauid suis inimicis. Pulcre ostēdit pheta quis eius sit dñs. singulis eñ diuersis verbis p̄dicando: declarat quid sit dñs. qui ē modo virtus. mō firmamentū. modo refugius. modo adiutor. modo protector. modo liberator. mō cornu salutis. que oia xpc est ecclesie.

b ℭ Nam sperare ō futuro specialiter se dicit qui eum in pteritis senserat adiutorē.

c ℣ Protector meus. quia nec ptegis nec defendis. Cornu salutis. qz infirmitatē p̄fortabas. ℭ Ad inimicos dissipandos. Cornua eñ arma sunt beluarū. quib⁹ salutē suā solerti p̄certatōe defendunt. Susceptor me⁹.

℣ Ex̄ susceptus ē xpc a patre.

d ℭ Laudantē se dicit inuocare dñm. ⁊ ipi vniuersam suā victoriā tribuere (nō sibi) q̄ dignatus est cuncta pstare. Et ideo ab inimicis salū se faciendū dicit qz victoriā suā nō sibi videbat applicasse sed dño. Nam qui aliter facit vicijs suis captiuus redditur ⁊ quis hostes supasse videatur.

e ℣ Circūdederūt verba cantici hui⁹. in die qua eripuit eū dñs de manu oim inimicor⁹ eius: ⁊ ō manu saul ⁊ dixit. ℭ Pheta dño gratias agit. q̄ eum ō grauibus periculis liberauit. loquiturq̄ eccia q̄ ante aduentū dñi innumeras pertulerit calamitates: vox etiam xpi inducit vbi virtus eius potestasq̄ describitur. Ps. xvij.

a Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator meus. Deus me⁹ adiutor me⁹: ⁊ sperabo in
b eū. Protector meus ⁊ cornu salutis mee: ⁊ susceptor
c meus. Laudās inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis sal
d uus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis cōturbauerunt
e me. Dolores inferni circū dederunt me: p̄occupauerunt me laquei mortis. In
f tribulatōne mea inuocaui dñm: ⁊ ad deū meū clama
g ui. ÷ Et: exaudiuit de templo ÷ sancto: suo vocē meam: ⁊ clamor meus i ꝓspectu ei⁹ introiuit i aures ei⁹

xpm. qui in inferno gemebant. Torrens dicit fluuius excitatus hibernis imbribus. ⁊ significat turbam iniquor⁹ rapidam ad iniq̄tatem. qui ꝓturbāt ecclesiam. ⁊ more terrentis hieme tribulatiōis intumescunt. sed adiuuante domino cito deficiunt ⁊ defluunt.

f ℭ Fiat. istius versiculi talis est ordo verbor⁹. Circūdederūt me dolores inferni. ⁊ ō paganis dicit. qui erunt dolores inferni. i. qui ī inferno debito dolore torquendi sunt. Preoccupare dauid se dicit laqueos mortis. id est reatus originalē pec cati qui nos ab ipo cōceptu facit obnoxios p̄ uisq̄ nascamur in mundū. ℭ Vel christus in persona membrorū suor⁹ loquit hec.

g ℣ Vūanitas inuocauit diuinitatez in passione. ⁊ eccia xpm. ℭ Clamare aūt plus est q̄ inuocare. Cernit sermo. ꝓgrediente desiderio. ⁊ accensus animus ꝓsiliuit auidius ī clamorem.

h ℣ Templum. corpus dominicū. exaudi est humanitas a diuinitate.

ℭ Clamor iste: causse iusticia est. que ad deū intrare poterat. quia ꝓ mundi cladib⁹ supplicabat.

i ℣ Cōmota est t ꝓtremuit terra t fundamenta montium conturbata sunt t cōmota sunt. qñ iratus est ÷ eis :.

k ℣ Ascendit fumus in ira ei⁹ t ignis a facie eius exarsit carbones succensi sunt ab

l eo. Inclinauit celos t descendit et caligo sub pedi-

m bus eius. Et ascēdit super cherubin t volauit ÷ volauit :. sup pennas ventorū. ÷ Et :. posuit tenebras latibulū suū. in circuitu ei⁹ tabernaculū eius: tenebrosa

o aqua in nubib⁹ aeris. ℣ Prefulgure in conspectu eius nubes transierunt: ✶ grando t carbones ignis :. Et intonuit de celo dñs: altissimus dedit vocem suam: ✶ grādo t carbōes ignis :.

i ℣ Cōmota est t ꝓtremuit terra t fundamenta montium conturbata sunt t cōmota sunt. qñ iratus est ÷ eis :.

k ℣ Fundamēta montium. significat ꝑsumptōes supboꝝ. id est diuitias vel honores. ceteraq; hūana q̄ bus illi innituntᵉ. Iratus est eis deus. qz vicia hūana ꝓbantur domino esse exosa.

k ℣ Fumus hic in bono positus est. q̄ successus ꝓfudit lacrimas pñie. Ira eius conturbatōem signat timoris futuri iudicij quo conturbantur a deo peccatores. vt ad remedium pñie ꝓducātur. Ignis est charitas dei q̄ egreditur a facie dñi. quoniā ip̄ius illuminatiōe eis concedit charitas qui peccare dimittunt.

l ℣ Carbōes succēsos peccatores dicit. qui velut carbones mortui erant ꝓius peccando. iteruz reuiuiscūt succēsi igne penitentie. Quō autē succensi sint carbones mortui sequēter docetez veniente dño redēptore. qz inclinauit t̄c.

l ℣ Celi. i. angeli sunt inclinati. qñ Gabriel ad Mariā venit. Et descendit. s. xp̄c. i. venit in carne. Caligo est ꝓfunditas scripturarū quam dedit deus pedibus. hoc ē apostolis. vl̄ ceteris sanctis

m ℣ Vel caligo diabolus ē. qz mētes obnubilat.

m ℣ Cherubin interp̄tat̄ plenitudo scientie. Ascēdit sup cherubin xp̄c qñ videntib⁹ ap̄lis celos ꝓscēdit. Volauit. i. per nūdi specia eius fama velocioꝝ vēto cucurrit. qñ ip̄o in cunabulis iacente. magis eum stelle claritas nūciauit. Quid em̄ dici pōt velocius eo. qui mox vt natus in alia mundi p te conspectus est. Tunc ergo supata ē celeritas ventoꝝ q̄uis in mundo nihil velocius eis esse monstret.

n ℣ Tenebras. misterium dicit eius incarnatōis. vt qui in deitate sua videri non poterat velata carne hūana. redemptor noster appareret. Latibulum secretum maiestatis eius significat qō tunc reuelat iustis quando eum facie ad faciez vidēbūt in gloria. In circuitu. primitatē signat tabernaculi. i. dignitatez beatoꝝ sanctoꝝ. vt in celo iuxta ip̄m habitent: qui in eius ecclesia fideliter ꝓseuerant. Aquam: scripturam dicit. que est tenebrosa. i. obscura. in ꝓphetis. in ꝓdicatoribus verbi. quia t si dicta eoꝝ se quis putet intellige e. tamen ad ip̄am dictoꝝ virtutē sicuti est totaliter vix potest puenire.

o ℣ Prefulgure nominatiuus pluralis respōdat ad nubes. Nubes sunt ꝓdicatores diuini verbi. Et est sensus. Ille nubes q̄ aquā continent dei. id ē eloquia diuina. sicut ī hoc loco tenebrose. i. obscure videntur. ita in conspectu dei prefulgure sunt id ē ꝓlucide. vbi omnia ꝓclare patēt que hic sunt obscura. Transierūt nubes. i. ꝓdicatores ad gentes relicto israhelitico populo. Grando. hoc ē increpatio ꝓdicantiuz quibus corda incredulox stimulantur. Carbones ignis. charitatis incēdia. quib⁹ mēs fideliū reuiuiscit.

p ℣ Intonuit vox omnipotentis patris est. clarificaui t iterū clarificabo. Unde multi crediderunt tonitruum esse. Altissimus dedit vocem suam quando dixit. hic est filius meus dilectus t̄c.

A Vel intonit dominus per apostolos t ꝓdicatores minis. que sunt de penis eternis t per eosdem dedit suauem vocem que est de ꝓmijs eternis. quia nubes transierunt cōminando supplicia eterna non credentibus ꝓmia quoq; eterna credentibus ꝓmittendo.

q Et misit sagittas suas & dissipauit eos: fulgura multiplicauit & conturbauit eos

r Et apparuerunt fontes aquarum: & reuelata sunt fundamenta orbis terrarum:

s Ab increpatione tua: dñe ab inspiratione spus ire tue.

t Misit de summo & accepit me: & assumpsit me de aquis multis.

v Eripuit me de inimicis meis fortissimis & ab his qui oderunt me: quia confortati sunt sup me.

x Preuenerunt mee in die afflictionis mee: & factus est dñs protector meus.

y Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit quoniam voluit me.

z Et retribuet mihi dñs secundum iusticiam meam: & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

a Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.

b Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: & iusticias

q ✠ Sagittas. euangelistas dicit. virtutum penis. non suis sed eius a quo missi sunt recta itinera transuolates. Eos dissipauit. ad quos missi sunt. i. separauit. fideles recipiendo impios abijciendo. Fulgura multiplicauit. hoc est miracula multa fecit. ℣ Conturbauit. q. p miracula apostolorum confirmati sunt ad penitentiā. r ℣ Fontes. apostolos dicit. ✠ Qui aquas. i. predicamēta eterne vite ore fundebant. ℣ Fundamenta. prophetas atq apostolos dicit esse manifestos. ✠ Supra qs. orbis terrarum. i. ecclesie edificatio constructa est xpo cui veniēte. patuit. quo obscuritas diuini tegebat eloquij.

s ℣ Ab increpatione: cuz diceret nisi vos filius liberauerit. moriemini in peccatis vestris. ✠ Spiritus ire tue. predicatores dicit. q a spusancto inspirati: delinquentes populos increpabant. vel increpatio prophetarū obturgatōem notat iustaz in peccatores populos.

t ✠ Vox ecclesie. misit itaq; pr de summo. i. filium de celo & accepit ecclām. ac sibi cōiunxit. Assumpsit ecclesiaz de aquis q̄n baptismatis regeneratione eā conc̄rit. Siue de aquis multis. i. pplis multis collectas est eccia.

v ✠ ℣ Fortissimos inimicos psecutores & hereticos dicit. qui sanctā eccām semp affligebant.

✠ Et ideo se magis dicit ereptā quia inimici cōfortati sunt supra ipam in afflictione temporali. Tūc. n. crescere meruit cū eā data desuper ptāte inimicus afflixit. O vere diuina prudentia. vt suis nisibus destruat inimicus. & quanto se putat amplius ledere tāto necesse sit eum etiam seuissima insecutiōe prestare.

x ✠ Preuenerūt pseudo apostoli: predicatores xpi. conantes subuertere corda simplicium. In die afflictionis. quando martyria xpiani sustinuerunt. Ideo dr protector. q. homo exititit impugator. dr enī eccām in persecutōnibus protexit.

y ✠ Producta ē eccia in latitudinē. qñ p seuiciaz psecutor numerz creuisse constat fideliuz. Qñ voluit. i. me elegit q̄ gratis vocat vniuersos. & saluos efficit sibi subiectos. in eccia igitur catholica hunc esse morem fidelium nullus ignorat. vt quanto plus persecutionibus stringitur: tanto amplius fidei augmento dilatetur. tūc enī p gratiam dei exurgunt inuicti animi. tūc incendiū charitatis ardescit. & facto agmine: in gladios suauit ruūt qui eterne vite premia concupiscunt.

z ✠ Scōm iusticiaz meam. i. sm voluntatē meam a te mihi datam bonam p gratiam. Innocentiā manuū opera dicit pietatis quā sanctor virtus diuino munere semp exercet.

a ✠ Vie dñi. sunt dilectio dei & primi quas constat eos custodire: qui nolunt a mandato dei declīare. Impie agit. qui iussa dñi declinare p̄sumit.

b ✠ Habet in conspectu suo iudicia dei qui iugiter eius terribilia iudicia cogitat. Nunq̄ repulit iusticiam dei a se cui semper in corde xpc siue iusticia permanet. Repellūt iusticias dei qui carnis fragilitate superati. longa p̄ceptor obseruatione deficientes equitatem (quaz custodire cepe runt) deserunt.

t ℣ Ero immaculatus. i. perseuerabo in illa innocentia xpianitatis in qua vocatus sum. Obseruabo me. vt non cõuertar ad infidelitatem in qua prius fui. sed firmiter perseuerare volo in illa credulitate xpianitatis quam teneo.

d ℭ Justiciam meã quam tu deus donasti.

℣ Per oculos. aspectus intelligitur diuinitatis.

ℭ Quia sicut iusti sp corde deum considerãtes eos virt⁹ diuina iugiter respicit. ⁊ vnicuiq; reddit ꝑm puritatez bonoꝝ actuum.

e ℭ Cum sancto viro. i. domino saluatore ipo prestante sancti eẽ possumus. ꝓcipitur etiam vt cum innocentia eius innocentes eẽ mereamur. Solent enim mores hominũ frequẽter eis similes fieri qs habuerũt doctores ⁊ ꝓceptores. f ℭ Pertẽdũ est vt cum electione xpi (qui electus ab Esaia dicit) eligamur qõ tunc accidit nobis qñ ꝓceptis eius obedimus. Cum peruerso. i. cum diabolo subuerteris. qui ꝓpria iniquitate puersus est. illos etenim iniquissimos similes sibi facit quos ad sue obedientie iura cõuertit.

g ℭ Saluum faciet populum cum in die iudicij ad dexteram suaz bũiles collocabit. Oculi superboꝝ. arrogãtes dicit. ℣ Qui penitentiã agere dedignantur. ℭ Quos humiliabit cum descendent in

c eius ñ repuli a me. Et ero immaculatus cum eo: ⁊ obſuabo me ab iniq̃tate mea

d ÷ Et: retribuet mihi dñs ꝑm iusticiã meam: ⁊ ꝑm puritatem manuũ mearum in

e cõspectu oculoꝝ eius. Cũ sancto sanctus eris: ⁊ cum viro innocẽte innocẽs eris

f ÷ Et cum electo electus eris ⁊ cum peruerso puerteris.

g Quoniã tu pplm bũilẽ saluũ facies: ⁊ oculos superbo

h rũ humiliabis. Qm̃ tu illuminas lucernam meã: dñe deus meus illumina tene-

t bras meas. Quoniã in te eripiar a tentatõe: ⁊ in deo meo transgrediar murum.

k Deus ÷ meus: ÷ impolluta via eius: eloquia dñi igne examinata: ꝓtector ẽ oim

l sperãtiũ in se. Qm̃ qs deus ꝓter dñm: ⁊ quis deus ꝓter

m deũ nr̃m. Deus qui ꝓcinxit me virtute: ⁊ posuit immaculatam viam meam.

n Qui perfecit pedes meos

i ℭ Ju te eripiar. non a me. Temptatio diabolum signat. qui omnibus momentis temptat. Bene dixit transgrediar murum. id est obstaculum peccatorum quod est murus mortis non salutis quem inter deum et homines mortalium ne quicie construxerũt.

k ℭ Jmpolluta via eius. hoc est incarnatõ verbi. quam cõstat pollutõnem non habuisse peccati.

℣ Eloquia dei. sunt eius igne fidei siue tribulationis examinata mãdata. ideo deo sunt placita sicut aurũ igne ꝓbatum. Qui in christum credunt protegũtur.

ℭ Nullus dimissus est nisi qui in eum sperare neglexit.

l ℭ Hoc contra paganorum dementiã dicitur qui deos sibi multifaria vanitate finxere. Dominum posuit. quia ipsius serui sum⁹ ⁊ eum adoramus. Jste enim deus trinitas est inseparabilis. tñ distincta personis non substantia deitatis.

m ℣ Qõ ait ꝓcinxit me. scilicet spiritus sanctus. qui nos armat contra potestates iniquas.

ℭ Jmmaculataz viam. hoc est viam purissimam sine sorde delicti. quam solus ille ambulauit qui peccata nõ fecit ⁊ alios ambulare fecit in ea.

n ℭ Transmeauit xpc. delicta pungentia hui⁹ seculi ⁊ facies pec

pfunditatẽ gehen catoꝝ ꝓfundissimas sicut ceru⁹ spinosa fructecta. Sup̃ excelsa statuit eu. i. deus pi sup omnẽ altitudinẽ creaturaꝝ. Ut apls ait. Et donauit illi nomen, qõ ẽ sup oẽ nomen,

o ℭ Doceri. est ab imminẽtibus insidijs cautum fieri. Manus. operationes significant: ꝓlium certamen diaboli. brachia vero xp̃i. ꝓphete sunt ⁊ apostoli per quos desiderium sue voluntatis opatus est bis cõparat arcum ereum. quia nesciunt serui dei p̃dicando molescere. sed in celesti fortitudine pmanentes. verbis salutaribus emissis velut sagittis eminus iaculatis. deuotor hominus corda compungunt.

p ℭ Protectio salutis. gloriam significat resurrectõis. qñ mortali carne deposita eandem incorruptibilẽ resumpsit. Dextera. potẽtia diuinitatis est. que assumptã humanitatẽ in eterna maiestate cõstituit. q ℜ Vox ecclesie. quem enim diligit de⁹ corripit. Et doctrina tua (vt hz alia litera) ipa me docebit qz necesse est dum hic sumus semp sub doctria esse. vnde paulus. oĩs inquit doctrina. in pñti non videtur esse gaudij sed merozis. in futuro xo multum fructuz affert. r ℜ Dilatasti gressus meos. id ẽ sensuz meũ in amplitudine tue charitatis.

ℜ Quia latam feci/sti charitatez hũaniter operantẽ etiam in bis scz mortalibus rebus ⁊ membris que sunt ihs me. ℜ Nõ sunt infirmata vestigia. i. exẽpla eius. a successoribus sequenda. ⁊ doctrina eius. s ℜ Persequar. vox xp̃i. id ẽ xp̃c in ideos vel gentiles. qui ei iniuste inimici facti sunt. vel ecclesia psequit̃ carnales affectus. ⁊ cõphendã illos anteq̃ cõphendar ab illis. ⁊ nõ cõuertar. s. ab hac intentõe donec deficiãt hmõi carnales affectus in me. si ue inimici in dei ⁊ mali oĩs a malicia vl a cogitatõibus prauis. t ℜ Affligam illos (vt habet alia translatio) scz in multis mal. sicut iam factũ legimus. in deis tpibus Titi. nec stare poterant. qz in supbia erecti fuerant. Cadent. siue vt adorent se hũiliando. seu vt oculent̃ dãnati

tanq̃ ceruoz: ⁊ sup excelsa
o statuẽs me. Qui docet manus meas ad ꝓlium: ⁊ posuisti vt arcum ereum bra/
p chia mea. ÷ Et: dedisti mihi ꝓtectõem salutis tue: et dextera tua suscepit me.
q ÷ Et disciplia tua correxit me in finem: ⁊ disciplina
r tua ipa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: ⁊ nõ sunt infirmata ve
s stigia mea. ℜ Persequar inimicos ⁊ comꝑhendã illos ⁊ non conuertar donec de
t ficiãt. Confringã illos nec poterunt stare: cadent sub
v tus pedes meos. Et ꝑcinxisti me virtute ad bellum supplantasti insurgẽtes in
x me subt⁹ me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum ⁊ odientes me dispdidisti
y Clamauerũt nec erat q̃ saluos faceret ad dñm: nec ex
z audiuit eos. Et cõminuaz

v ℭ Precinctus. ẽ em̃ virtute xp̃c: qñ patiẽtia ⁊ fortitudine. aduersa iniquor supauit Supplantauit eos: qñ qui contra eum insana conspiratione tumuerũt suo iudicio sine dubio subdendi sunt. vt cum suo instigatore pereãt q̃ auctori suo credere noluerunt. boc ei de spiritibus ĩmundis dictum est. qui p ideos xp̃o iniqua certamina mouerũt.

x ℭ ℜ Dorsum. signat cõuersionẽ eor. q̃ resistentes noĩ xp̃i prodorsum vertẽt ad xp̃m nõ faciem. postea ꝓuerti facti sunt xp̃iani. vt paulus apostolus.

ℭ Vel dorsum dederunt qñ victi sunt. ⁊ cõuersi. quor fuga (que p dorsum signat) facta ẽ xp̃i gloriosa victoria Sicut saulus victus: factus est victor paul⁹ qñ alios vicit cõuertẽdo: prius ipse victus. Dispersit odientes. qñ ideos ĩ eor pfidia diuisit dicẽtes sanguis eius sup nos. hec enim causa dispsionis eorũ. sanguis xp̃i scz.

y ℜ Clamabũt im/pij ⁊ in dei in futuro in dicio ad xp̃m. cum viderint spem suaz in diabolo corruisse. ℭ Non exaudiet eos. qñ infructuosa illic est penitentia. vbi iam cognoscitur esse iusta damnatio. z ℭ Intelligant se supbi ⁊ grandiloqui cõminuendos vt pulverẽ: qui moliũt dño prauis mẽtibus cõtradicere. Ante faciem venti vt ꝑscere nõ possint cũ fuerint ĩminuti. Dũ luto

compat peccatores qui fetidis peccatis inq̃nant. Delebo.i. de medio sanctorũ tollam. qõ ptinet ad lutũ platearũ. lutum quippe qz mollissimũ facile tollit. a ℭ Ereptus ẽ xp̃s de contradictionibus populi: qñ explosis perfidis iudeis: ad gentiũ fidem deuotionemq; translatus ẽ. Cõstitutus est in caput gẽtiũ: qñ per fidem illorũ susceptus est. qz in frõtibus gentiũ. crucẽ habuẽrt vexilla radiare. b ℭ Seruiuit populus xp̃o. i. gẽtes crediderũt xp̃o. quẽ prius non cognouit. qz in illuz credit. ℣ Obediuit auditu auris: ḋa mirabilia dei nõ videntes neq; p̃sentiã corpalem. sed postea audiert z suis doctoribus obedientes crediderunt. z opere fidem impleuerunt. c ℣ Filij alieni. filij dyaboli. ḋbus ip̃e dixit vos ex patre diabolo est. ℭ Mẽtiti sunt mihi: qñ dicebant. magister scimus. qz a deo venisti z in veritate viam dei doces. Mentiri est em̃ contra mentẽ loqui. z illud in ligua ꝓmere: quod cõstat in aĩo non habere ℣ Inueterati sunt. id est in veteri homine remanserunt. ḋs innouare veni. Et claudicarunt. ℭ Nam claudicare dicimus eos qui vno pede debiles sunt. ℣ Ille claudicat: qui patrem credit. z filium non credit ℭ Iudei claudicãt. qui vnã partem scripture. vetus scz testamentũ carnaliter intelligẽtes. aliã. i. nouum testamentũ respuentes nõ habẽt. d ℣ recte dicit ecclesia. viuit dominus: quem iudei in sepulchro clauserant. ℭ Benedictus dicitur deus: cum ei digna deuotione laus psoluitur. Exaltetur. i. in toto orbe credaẽ. Nec poterat aliter exaltari: qui solus vocatur z est altissimus.

e ℣ Deus qui das vindictã mihi: subuertendo iudeos. vel de? q̃ das vindictas sctis apostolis eorũq; successoribus ecclie: soluendi z corrigẽdi. Et dedit potestatẽ p̃dicatorib?. ad regendũ gentes incredulas. Liberatorẽ: deũ dic. ꝓtit ecclia se liberari ab hereticis seu a peccatoribus z hoc ab iracundis. ℭ id est a feruida malignitate succensis: vindicari dicit ecclesia: qñ eius inimici ad vere religiõis penetralia reducuntur

f ℣ Ab insurgentibus. i. a persecutoribus A viro iniquo. i. a diabolo vt in euãgelio. inimicus homo hoc fecit. ℭ Vel quolibet scismatico. g ℭ Propter illa que supius dicta sunt. Confitebor tibi. i. laudabo te p populos xp̃ianos. Psalm? opus significat actuale q̃ vocibus laudat. qõ etiam deus citi? q̃ voces exaudit. vnde dicit confitebor. i. laudabo z opabor. h ℭ Magnificat pater regez ipsius. id est filium in toto orbe terrarum regnaturum christus vnctus interpretatur. ℣ Dauid manu fortis. ℭ Fecit in dauid misericordiam. quia eum de persequentium fero citate liberauit. Semẽ eius: dominum significat saluatorem. vsq; in seculum. hoc est vsq; in eternum. Semini christo misericordia facta est: quando resurrexit celosq; ascendit. z nunc sedet ad dexteram patris rex in eternũ

Firmamentum spei z refugium ℭ Oppressure pijssime deus. salua nos ab inimicis z a laqueis mortis. vt assumpti de multitudine circumstantium tribulationum: deuotissime sancto nomini tuo cum innocentie puritate psallamus. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum z̃.

eos vt puluerẽ ante faciez
vẽti: vt lutũ platearum de-
a lebo eos. Eripies me ỏ cõ
tradictoĩbus ppli: cõstitu-
b es me i caput gẽtiũ. Ppls
quẽ nõ cognoui seruiuit mi
hi ÷ in: auditu auris obe-
c diuit mihi. Filij alieni mẽ-
titi sunt mihi. filij alieni in
ueterati sunt: z claudicaue
d rũt a semitis suis. Viuit do
minus z bñdictus de? me
us: z exaltet deus salutis
e mee. De? q̃ das vindictas mihi. z subdis ppl̃os sub
me: liberator me? de inimicis meis ÷ iracundis:
f ✶Et: ab insurgẽtibus in
me exaltabis me: a viro ini
g quo eripies me. Propte-
rea ꝓfitebor tibi in natoĩb?
dñe z noi tuo psalmũ dicã
h Magnificãs salutes regis
ei?: z faciẽs misericordiaz

Psalmus

℣ In finem psalmus dauid: In scriptio tituli huius frequenter exposita est. q totū igit psalmū: ꝓphete verba sunt de xp̄o loquētis.
a ℣ Celi aplī sunt t ꝓphete. qui de aduētu xp̄i annunciāt gloriā ip̄ius. opa manuum eius. i. ipse homo q̄ ex manibus xp̄i plasmat⁹ est. Annūciāt firmamētū. i. p̄dicatōes. scz incarnationis xp̄i. p quā firmabat⁹ soliditas nostre fidei. t ita in plurali dici oportet annunciant. Sed fm istam litterā que habet annūciat: oportet dici firmamentū aplos t ꝓphetas. q̄ annunciāt opera dei. i. facta virtutuz fm hominem. vt incarnationem mortem tē

b ℣ Dies xp̄s siue apostoli ℣ Eructat verbum: cum irradiando corda apostolox purissima. celestia verba timauit. vel cū apostoli corda fidelium luminosa predicatione illuminat. ℣ Nox nocti indicat scientiā. Cuz iudas iudeis xp̄m prodidit ac tradidit ad occidendū
c ℣ ℣ Non sunt loquele. Negando dicit nullos esse sermōes neq̄ loquelas. q̄s apostoli non potuissent loqui ℣ Sermones: pertinet ad communes narrationes. loquele. ad publicas suasiones quod vtrunq̄ apostolos fecisse: certissimum est. d ℣ Terram: hic p̄omines debemus accipe. Sonus vero: fama miraculozum est. fines terre sunt reges. i. non solum ad humiles sed etiam ad principes gentium euangelij verba peruenerunt. t eēs homīes salubri doctrina docuerunt. e ℣ Manifestatōe. q̄ mānifeste venit. Dicit tabernaculū scz sui corpis. Et ip̄e. xp̄m dñm dicit qui tanq̄ sponsus ecclie sue. pcessit de thalamo suo. i. de vtero virginali. Bñ sponsus a spondēdo dr̄ xp̄s. q̄ totiens est pmissus a ꝓphetis f ℣ Bñ gigāti compar xp̄s. qui humanā naturam supans magnitudine sue potētie: oīa mundi vicia cū suo truculentissimo autore ꝓstrauit. Hic via cursum significat eius vite. q. scz hō nat⁹ creauit. docuit. passus est. Ab sūmo: patrē significat. Egressio: natiuitas filij: non tpalis: sed coeterna p̄ri. g ℣ Decursus eius. scōm hominē dr̄. q. post assumptionē carnis. in vtraq̄ natura xp̄s pmanēs occurrit vsq̄ ad sūmuz id est vsq̄ ad sedē patrne maiestatis. qua p̄ri filius sp equalis est. calor eius: spūssctūs est. a quo nemo pōt abscōdi. q: potentie sue diuinitat⁹ vniuscuiusq̄ cor da cognoscit.

h ℣ Lex dñi xp̄s ē irreprehensibilis. q. non habuit petrin. Cōuertit aīas: de captiuitate i libertatē. ℣ Testimonia q̄ dedit israhelitico pplo fidelia fuerūt. q. plenissima veritate cognita sunt. ℣ Sapientiā p̄stat paulis: ñ sensu: sed humilib⁹ t ī nocentibus. ℣ Alex dñi vetus: est immaculata. q. p legem nouam approbata.

i ℣ Justicie dñi reuera recte. q. nō aliter fecit dñs q̄ docuit. Recte em̄ ibi nō sunt. vbi aliud est in ore. Letifi-

xp̄o suo dauid: t semini e⁹ vsq̄ in seculum.

¶ In finem psalm⁹ dauid ℣ Bñi p̄dicatores prophete collaudās. ei⁹ incarnatōz speciosissime describit: nec nō p̄cepta noui ac veteris testamēti magnificās: ab occultis vicijs purgari se a dño deprecatur.

Psalmus. xviij.

a Eli enarrāt gloriā dei t opa mānuū e⁹ ānūci-
b ant firmamētū. Dies diei eructat ꝟbū: t nox nocti i-
c dicat sciaz. Nō sunt loque-
le neq̄ sermōes: quoz nō
d audiāt voces eoz. In oēz terrā exiuit sonus eoz: t ī fines orbis ÷ terre: verba
e eoz. In sole posuit tabernaculū suū: t ip̄e tanq̄ spōsus ꝓcedēs de thalāo suo
f Exultauit vt gigas ad currendā viam ÷ suā: a sūmo
g celo egressio ei⁹. Et occursus ei⁹ vsq̄ ad summū ei⁹ nec est q̄ se abscōdat. a ca-
h loze ei⁹. Lex dñi imaculata conuertēs aīas: testimonium dñi fidele: sapiaz p̄stās
i puul. Justicie dñi recte le-

canē corda: subaudiē iustorum. Lucidū pceptum dicit. qz sincerum ⁊ purum. Illuminat oculos. non istos carnales. sed illos interiores. k ℭ Timor dñi mixta cū pauore caritas est. qui imperturbata cōstantia non trepida ꝓfusione pmanet sctūs qui timor vsu seculari. reuerentia nūcupat. Judicia dei: dicit mādata dei. q̄ in veteri ⁊ nouo testamento ꝓscripta sunt. que in semetipis pmanēt. qz statutis eoz nulla varietate mutatur.

ℑ A Nec alteri⁹ autoritate (vt firma habeant) nisi dñi egent. q̄ neminē fallere pōt.

i ℭ Desiderabilia iudicia dñi. i. mandata noui ⁊ veteris testamēti: sup aurū. qō hūana cupiditas maxie desiderat possidere. Addidit lapidē ꝓciosum. q̄ multū valet in paruissimo margaritho. Sed qz inueniri poterāt q̄ diuitias ꝓtēnerēt addidit saporez: mel ⁊ fauū. Vetus testamentū superat mel. nouū vincit fauū.

m ℭ Cuz dicit seruꝰ tuus: iustū signat ⁊ denotū. q̄ iō custodit mandata dei. qz obedientibus retributio subsequitur. Merito dicta sunt multa qz comphēdi nō possunt vniuersa. que ꝓparauit deus diligentibus se.

n ℑ Delicta quis intelligit: nisi scrutator cordiū deus. qui etiam potens est dimittere ea. Ab occultis id est a preteritis peccatis.

tificātes corda: ꝑceptū dñi lucidū illuminans oculos

k Timor dñi sctūs pmanēs in sclm ÷ scū: : iudicia dñi vera iustificata i semetipsa

l Desiderabilia sup aurū et lapidē ꝑcioſū multū: ⁊ dulciora sup mel ⁊ fauū. Etenim seruꝰ tuꝰ custodit ea: in custodiēdis illis retributio

n multa. Delicta q̄s intelligit. ab occultis meis mūda me: ⁊ ab alienis ꝑce seruo

o tuo. Si mei nō fuerit dñatus: tūc imaculatꝰ ero. ⁊ emūdabor a delicto maxio. Et

p erūt vt ꝓplaceāt eloqa oris mei: ⁊ meditatō cordis mei

q i ꝓspectu tuo ÷ sp: . Bñe adiutor meꝰ: ⁊ redēptor meꝰ

ℭ In finez psalmus dauid

ℭ Rogat pphā eccliam exaudiri. petēs illi⁹ ꝓsiliū a dño ꝓfirmari. dicēsq̄ fideles. nō ptāte mūdana ꝑ diuina potentia magnificādos. Psalmus. xix.

o ℭ Occultum est quod originale dicit in quo concipimur ⁊ nascimur ⁊ secreta voluntate peccamus. Alienum est quod malis hominibus suadētibus. siue diabolo suadenti committit. ꝑ fit ꝓprium. qz cōsensus noster plectibilis ex arbitrio nostro adhibetur, ⁊ ex illa traduce massa mortalium ab hoste spiritali corrupta sine gra dei: velociter subuertit. qz in primo hoīe ꝓinobedientiā victata monstrat. Haz q̄facile est antiquo insidiatori infectis vetita suadere: qui potuit liberos atq; incorruptos sua calliditate decipere. Sunt ergo aliena: que ab alijs nostra suasione vl culpa acta sunt. vel aliorum suasu aut auxilio nos facimꝰ.

p ℑ Tunc delicta dicunt. cum homo seruus sit pcti. si ista peccata non ꝓtrauero. ero immaculatus. Et emūdabor a delicto maxio. id est a superbia

ℭ Qua ⁊ dyabolus cecidit ⁊ hominem traxit. ⁊ concessa deitatis dine vacuauit.

q ℑ Non ergo petit tolli a se hic oīa omnino peccata. quod est impossibile. sed ne dominentur.

p ℭ Possunt placere domino eloquia oris si a vitijs que superius dixit reddat homo alienus. Meditatio cordis que potest ad deuz peruenire est. spes. caritas ⁊ fides.

q ℭ Adiutorem suum dicit deuz in bonis actibus redemptorem: a malis. vt nemo meritis suis applicet: quod susceperit celesti largitate.

Oratio.

Jussimꝰ deus qui virginalis thalami egressu procedens. liberatis nobis ad patris dexteram conscendisti. immensam misericordiā tuam exposcimꝰ. vt lege tua ꝓuersi. ꝑceptꝭ illūinati. festiuitatis eruditi. mereamur ⁊ ab alienis ⁊ ab occultis vitijs emūdari. Qui.

ℭ Jam nota sunt verba tituli. Hūc rogat pphēta i hoc psalmo. ꝓspera] euenire sancte dei ecclie. que longo tpe fieri posse per aduētum dñi prenidebat dicendo. exaudiat tē.

a ✠ In die tribulatōis: ostendit tps gra uissime afflictōis. Cū dicit ꝓtegat te nomē dei iacob. hmōi benedictionē concedendaz petit ꝓpheta a dño christiano populo. sicut sanctus patriarcha iacob pristis tpibus ab ipo accepit qñ esau fratri plat̄us est. Audiri cognoscimur: qñ omnia modis aliqd obtinem⁹

b ✠ Optando dicēs mittat: oñdit a patre filiū missum suū in auxilium sctē dei ecclie. Syō eñ mons signat speculationem. que cōuenit diuinitati qm illi cūcta sunt nota. c ✠ Sacrificiū sancte ecclie. ē ritus accipiendus. qui nunc agit corpōris et sanguinis dñi immolatione solēni. Holocaustū: totū incensum dicitur. z repzesentat idem tam dictū sacrificiū: qō pingue fit atq; iocūdū: qñ nostra oblatio mentis z corpis a gra diuinitatis assumitur.

d ✠ Dicit tribuat tibi scōm cor tuū. i. scōm intellectum quem habes de dño. vt eum credas vnū ex ēnitate passum carne. resurrexisse ascendisse in celum tē. Et omne consiliū tuuz cōfirmet. hoc est cōsiliū sancte ecclesie: patrem z filium. z spm̄sanctuz vnum deum credere: a quo sunt omnia z ex cō silio deliberate: oīa ꝓ ista fide spernere mundi delectamenta.

e ✠ Nam in salutari ecclesie (qō ē christus ihs̄) letaturuz se esse declarauit. vt se vnum esse ex ex eius corpore monstraret. z in ipsius nomine se esse magnificandum. qz ex ipo christiani fuerāt nūcupandi. Magnificari est maguum fieri.

f ✠ Impleat dñs. fit iterum ad ecclesiam gratā conuersiō. Nunc cognoui dicendo magnam virtutem sue prophetationis ostendit cum se dicēt in psenti cognouisse: que post secula multa impletura erant. Saluum facit pater filiū: in resurrexione gloziosa z in celos ascensione. g ✠ Sensus iste talis ē Exaudiet filium pater de celo. quia in dextera eius est salus. quam habens ex ꝓpria deitate: tñ expetere videtur ex carne. Potentatib⁹ dicit. qz nos potentes efficit cum gratia sua i psenti. z in futura vita in beata perennitate custodiendo. que p dexteram intelligitur

h ✠ Per currus: voluptas mūdi siue cupiditas designat. qm̄ superbi z cupidi velut rote instabiles: mente huc illucq; discurrunt. Per equos: superbi intelligunt. ipsi sunt cupidi. ✠ ✠ Nos aūt in illis non gloziemur. sed in nomine dei quod ad psemia eterna perducit. i ✠ Dicit prophet̄a. humanis honozibus vel psauis desiderijs obligatos: ceci disse arrogantes. qō necesse est illis contingere: qui se videntur nexuosis errozibus illigare. Resurgere duobus modis christianus dicitur. scz a morte vicio rum. z in illa resurrectione. in qua iusti eterna psemia accipiūt. ō vtraq; hic intellige manifestum est. k Dicitur patri: saluum fac regem. id est. vt christus resurgat a mortuis. Ex audi nos. prouenit illud tunc generi humano: quando resurrectionem christi firme credit z letanter aspicit: vel per eum regem exaudi nos in die necessitatis nostre. Bño

Mple domine petitiones nostras. z tā pinguissimum nos holocaustum assume: vt inimicozum curribus obligatis: salutaris tui opitulatione letemur. Per do.

a Exaudiat te dñs in die tribulatōis: ꝓtegat te
b nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliū de sancto: z de
c syon tueat̄ te. Memor sit oīs sacrificij tui: z holocaustū tuū pingue fiat. Bya
d psalm⁹ Tribuat tibi scōz cor tuū: z oē consiliū tuum
e cōfirmet. Letabimur i salutari tuo: z i noie dei nostri
f magnificabimur. Impleat dñs oēs petitiones tuas: nunc cognoui qm̄ saluū fe
g cit dñs christuz suum. Exaudiet illum de celo sācto suo: in potentatibus salus
h dextre eius. Hi in currib⁹ z hi in equis: nos aūt i nomine dñi dei nr̄i inocabi-
i mus. Ipi obligati sūt z ceciderūt: nos aūt surrexim⁹
k z erecti sum⁹. Bñe saluum fac regem ÷ z: ÷ exaudi nos in die q̄ inuocauerim⁹ ÷ te: ÷

✠ In finem psalmus dauid.

¶ Ideo titulus hic nonodecimo psalmo par est. qm̃ & iste quidē de dño saluatore loquit sicut superior. sed sub aliqua diuersitate
a ¶ Dñe dicit pheta ad patrē. in virtute tua. i. in oīpotentia maiestatis tue. in qua & filius regnat. Letabitur rex. gaudet xp̃s ihs Exultabit. i. i eo q per eū saluasti hoīes: filius tuus exultabit. q̄ est saluator. Vehemēter ostēdit magnitudinē gaudij. vt quāta est copia ī beneficio tāta sit & gaudij magnitudo.
b ¶ Desiderīū aīe eius fuit p oīm salute occidi. vt pciosus sanguis eius: mundū redimeret. volūtas labiorū fuit: qñ immūdis spiritibus imperabat. languores diuersos senonis sui sanabat impio. & predicationes populis inserebat. Constat ī nullo voluntatez eius fuisse fraudatā: qñ oīa que fieri instit impleta sunt c ¶ Qm̃ preuenisti: significat humanitatem p̃uentam gratia diuinitatis. ¶ Benedictio dulcedīs fuit īmunitas peccati. qua donatus est xp̃us. nos enīz in amaritudīe adeo concipimur ¶ vel Benedictio dulcedinis fuit. quando dictum ē. hic est filius meus dilectus. Corona: consentum signat discipulorum. hec erat corona capitis. hoc regale diadema. quoniam ipsum docentem circuitus apostolorum ambiebat. Diadema illud non ideo vt ornaret est impositum. sed de christo potī ornaretur. Lapides preciosi: apostoli sunt. d ¶ Alta resurrectionem signat quam ille petijt dicendo. Pater clarifica filium tuum. Lōgitudo dierum: signat perennitatem christi, que nullo fine concluditur. In seculum seculi: indefectam stabilitatem futuri seculi indicat. Sed memento q hec & his similia. ab illa diuinē parte qua passus est. e ¶ Mag gloria & magnum decus: tempus signat iudicij vbi in deitate sua altissimus apparebit habēs gloriam. ex iudicio. de eorem de maiestate. sācte etiam incarnationi magna est gloria in salutari. id est ī verbo patris. f ℣ Quoniam dabis eum in benedictionem. quia omnis creatura benedicit eum. Letificabis eum ī gaudio: cum coadunata fuerit multitūdo sāctorum. etq̄ sanctorum numerus restitutus.
¶ Cuz vultu tuo dicit: vt vna intelligatur persona sine dubio esse christi. quia humanitas deitate gaudet. Quamuis etiaz de mēbris illud accipi christi recte possit.
g ¶ Rex est iste q̄ in passione sua asscriptus tribus linguis legebatur Sperauit ī domino: ſm hominem. Non commouebitur: a misericordia patris. qz protector est omnium sperantium in se.

¶ Hic ps. dñi saluatorī primo incarnatōz & postea deitatis facta p̃pha narrāte decātat. ℣ Ps. xx.

a ℣ Omie in virtute tua letabit rex: & sup salutare tuū exultabit vehemēter. Desiderīū cordis ei⁹ tribuisti ei: & volūtate labiorū eius nō fraudasti eum.
c ℣ Quapsalma Qm̃ preuenisti eū in bñdictōib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide precioso
d Vitā petijt a te & tribuisti ei: lōgitudinē dierū in seculū & in scīm̄ seculi: Magna glia eius ī salutari tuo gloriā & magnū decorē ī
f pones sup eū. Qm̃ dabis eum in benedictionē in seculū seculi: letificabis eū in gaudio cum vultu tuo.
g Quoniam rex sperat in domino: & in misericordia altissimi non commouebitur
b Inueniatur manus tua oī

b ¶ Inueniatur manus tua. id est operatio tua reperiatur.
℣ At reuertantur inimici afflicti potestate tua in bonum. Dextera patris: dominus est saluator: qui eum oderunt: pena perpetua damnandi sunt & sine fine cum diabolo & satellitibus suis. in eternis tenebris torquendi. Inuenitur igitur dei manus in iudicio futuro inimicis eius.

i ℣ Clibanus: est coquēdis panib⁹ enei vasculi deducta rotunditas. que suburenti bus flāmis ardet intrinsecus. qō signat pec catores. q̄ in iudicio torquēdi sunt: ⁊ mero re animi ⁊ penali excruciatō c. Tps vult⁹ di es est iudicij. ℣ Hic ira dei nō punit. ꝙ perturbat ad penitentiā. ⁊ hic ignis spūssacti de uorat. i. pctā consumit. ℣ Siue qñ audiēt ite in ignē eternū: tunc ut dicis snīa conturbabit ⁊ ignis devorabit ppe tuo. k ℣℣ Fructū: dicit opa iniquor. pdere de terra. i. de sancta ecclesia vel terra vi uētiū ℣ Semē. i. vo ta vel facta peccantiuz A filijs. i. de sanct⁹ eos facis alienos. quos in hereditatem eternam tua largitate missurus es. l ℣ Visi sunt iudei declinare mala ī christum quando dixe runt dignus est morte. Cogitauerunt cō cilium dicendo. iube ergo custodiri sepulchrū no lentes: nec etiam credē tes christum resurgere quod non potuerūt sta bilire: quia quando vo luit christus resurrexit ℣ Declinare dicim⁹ mala supra alios. peni tentia in alios causam iniquitat⁹ relidere. qō iudei christo fecerunt: dum destructionem ci uitatis ⁊ gēt⁹ vite chri sti ascripserunt dicētes Si dimittimus eum sic ⁊c. m A Positi sī iudei dorsum: quando vicio suo tarrena sapiē tes. non meruerunt ce lestia contueri. ℣ Preparabunt reliq̄ iudeorum: quando per enoch ⁊ helyam in fi ne crediturī sunt. ⁊ tunc preparabis vultum eorum scilicet in te credentiuz. vt scilicet cō uertantur corda patrum in filios.

m ℣ Exaltare in virtute. i. demonstra in iudicio maiestatem tuā ⁊ potestatem: qui prius venisti in humilitate. ℣ Cantare: est verba dñi ore profere: psallere mādata di uina bonis operibus cōstanter implere

bus inimicis tuis: dextera tua inueniat ÷ omnes: ⁊ q̄ te
i oderūt. ℣ Pones eos vt clibanū ignis in tpe vult⁹ tui dñs in ira sua conturbabit eos: ⁊ devorabit eos ignis
k Fructū eor de terra pdes: ⁊ semē eor a filijs hominū
l Qm̄ declinauerūt in te mala: cogitauerūt cōsilia q̄ nō
m potuerūt ÷ stabilire: ⁊. Qm̄ pones eos dorsum: in reliquijs tuis pparabis vultū
n eor. Exaltare dñe in virtute tua: cantabim⁹ ⁊ psallemus virtutes tuas.

¶ In finem pro susceptiōe matutina psalm⁹ ÷ dauid: ⁊
℣ In hoc psalmo. xp̄us de passione sua ad prēm loquit. admōetq̄ fideles laudare dñm. qz in resurrectō ne sua: catholicā respexerit ecclesiā ℣ Psalm⁹. xxj.
a Deus deꝰ me⁹ ÷ respice in me: ⁊: quare me ō reliquisti: lōge a salute mea verba delictorum meorum

peccata. A Dicit igit̄ se derelictū in p sona membror. q̄ qō petunt non accipiunt. eo q⁹ verba delictor sunt petitōes eor. dum vel petūt ꝑ salutē vel non mox exaudiri murmurant ⁊ derelictos se ꝙqueruntur.

Oratio

Benedic nos dom[i]ne benedictōe dui cedinis. ⁊ compie tibi placitum desideriuz nostrum: vt duz iugiter vtutes tuas suauj modulatione cōcinimus: longitudinem vite perpetue cōsequamur. ℣ Per. ℣ In finez. siue psalmus. siue dauid: quid signet expositum est. susceptio matutina: est tēpus resurrectionis. qñ mortale corp⁹ in mag̃ gloria clarificatum assumpsit. Matutinū dictum est. quasi manu p̄ mitiuum. quod temp⁹ī numeri locis: ad resurrectionem domini constat aptatum.

a ℣ Deus sermo grecus est. ⁊ interpretat⁹ timor. vnde xp̄s quasi vicina passione permot⁹ ex humanitate clamat. respice in me. deprecās sibi celerrimum auxilium resurrectionis ℣ Qz se dicit derelictum: non ex propria. ꝙ ex populi sui psona loquitur. cuius peccata ipse suscepit ℣ Dicit a se longe fieri verba que delicta parturiunt. et iterum sua dicit esse peccata: nostra delicta. qui non habuit

b Deus me⁹ clamabo p die
t nō exaudies: t nocte et
c nō ad insipientiā mihi. Tu
aūt in scō habitas: laus Is
d rahel. In te sperauerū t pa
tres nostri: sperauerūt t li
e berasti eos. Ad te clama
uerūt t salui facti sūt: in te
sperauerūt t nō sunt ꝓfusi.
f Ego aūt sum vermis t nō
hō: opprobriū hoim t ab
g iectio plebis. Oēs viden
tes me deriserūt me: locuti
sunt labijs. t mouerūt ca
b put. Sperauit in dño eripi
at eum: saluū faciat eū qm̄
i vult eum. Qm̄ tu es qui ex
traxisti me de ventre: spes
mea ad vberib⁹ matrⁱ mee
in te proiect⁹ sum ex vtero
k De ventre matris mee de
us meus es tu: ne discesse
l ris a me. Quoniam tribu
latio proxima est: quoni
am non est qui adiuuet.
m Circumdederunt me vi

b ℣ Clamabat humanitas verbi p diem quā non circūdabant tenebre peccatorum. ℟ Nō exaudiē: ꝓpter destinatos ad mortē. q noctis nōle vocitant. ℣ Nos ad insipientiā. subaudiendū reputabis mihi. i. pī filio. petebat ergo mediator dei t hoīm non insipienter sed prudenter t tñ nō ꝓstat auditū qz petitōe t passiōe mūdum erat redemptur⁹. ℟ ℣ A Vel dies ꝓspera. nox aduersa significat. In quib⁹ quā docꝫ petētes de⁹ nō exaudit. t hoc non ad insipientiā eox. sed vt sic sapientes fiant t discāt sapienter petere. nō terrena sed celestia. vel terrena ad salutē aīe

c ℣ In scō habitas laus. incarnatōz p hoc xpi declarauit ꝓpha. qz in filio habitat laus. i. pater qui est laus ysrahel. i. ecclie videntis p fidem te. Ideo etiā nō exauditum se ostendit nō ꝓpter insipientiā. ꝑ ꝓpter salutem generis humani p passionē suam sanctam. quoniā pater semper audit filium in quo semper habitat. d ℟ Sperauerunt patriarche. t liberauit eos de egypto.

A Sperauerunt i deserto t liberati sunt. cꝫ to amplius filium patⁱ liberat duz petit t vult liberari. e ℣ Clamauerunt martyres ad xpm: dum eos corporalis pena consumpsit. et putabanⁱ ab infidelibus non exaudiri. sed illi potius valde auditi sunt. qz coronam p̄cipe meruerunt. Hec sunt ꝓfusi: quos constat venisse ad ꝓmū. non eū confundit: qui eternū regnū consequit. f ℣ Vermis eī compat xps qz mortalis t de carne sine mixtione seminis natus est. Sil⁹ vermis sine ꝓcubitu nasciꝫ, Nō bō, i, non petōr, qō i illo esse non potuit. Opprobriū hoīm: qñ in eum spuebāt. t alapis verberabāt. Abiectio cum elegerūt barraban. xpm abiecerunt.

g ℣ Oēs. de malis suspiciendū est: deriserūt: nō credendo in xpm. ℟ Locuti sunt labijs: si filius dei ē descendat de cruce. mouerunt caput: ℣ Per iracundiam: quod minantes faciunt non iudicantes ex eorde. ore enim non corde loquebantur. quibus non p uenit ex firma deliberatione sententia.

h ℟ Vox ꝓphete. Sperauit hoc ē humanitas in diuinitatē. Eripiat. i. ō iudeis. vult eū qm̄ deus pater talem filium habere voluit sine peccato: p quem peccata tolleret mundi.

℣ vel meliuſ hoc per ironiam dictū est a iudeis. que figura latine irrisio dicit aliud cꝫ conatur quis ostendens.

i ℟ Vox humanitatis. eduxisti me de ventre. i. de vtero sācte marie ℣ Quia tunc ab originali peccati vicio sequestratus: tancꝫ spōsus ꝓcessit de thalamo Spes mea ab vberib⁹

℟ id ē scōz humanitatem ſm cꝫ non dedignatuſ est suggere vbera matris. Inte ꝓiect⁹ sum. ℣ Credit se fuisse ab humana iniquitata diuiſum.

k ℣ Cum dicit. de vētere matrⁱ mee: ostendit non fuisse sine deo nec ipam conceptionem carnis. Ne discedas ame. ℟ In die passionis l ℟ Qm̄ ꝓxima est tribulatō. vt ipe dixit. Surgite eamuſ. ecce appropinqbit q me tradet. Nō ē q adiuuet: neqꝫ ágelus neqꝫ hō nisi tu pater.

m ℣ Cituli ppli iudeox qui ignorato iugo dei: incōsiderata ꝓcitate lasciuiūt. ſil petulantes t fatui, qui gressus suos nulla

moderatione distinguūt. sed vagi ac pendu
li: ad iniqua ꝓfilia quibusdā saltibus efferū
tur Thauri: principes iudeoꝝ designēt. Ad
didit pingues. qz feroces circumdederunt
xp̄m cum gladijs ꝛ fustibus. animal cū un-
pinguatū: inquietū ꝛ fe
ror efficit. n ℣ Aper
uerūt in dei os dicen
tes. Crucifige. crucifi
ge. Suū videlicet. qō ñ
illis sapia apuit. sed co
gitatio scelerata. Rapi
ens: ptinet ad insaniſſi
mā seditionē. cum euz
raptū traxerūt ad tribu
nalia. Rugiēs: ad blas
phemas voces. quibuſ
dicebāt crucifige cruci
fige. o ℣ Ossa xp̄i
apli dicunt. ℣ qui
diſperſi sunt ꝛ effusi ſi
cut aqua qui orbem ter
rarū diuino imbre sati
antes: a sordib⁹ pctoꝝ
abluerūt. A vl xp̄s
ita viliter occisus sicut
aqua effundit ꝛ ei⁹ san
guinis effusio nos riga
uit ꝛ abluit. ꝛ diſpsi sūt
in morte eius discipuli
p ℣ Cor suū sapiē
tia suaz dixit. que ante
passionē suā non intel
ligebat. ℣ impleta
vero passione oīs veri
tas ꝓmissa reuelata est
Bene misteria legis cō
parata sunt cere q tunc
reddit splendorē lumi
nis: cum a calore diſſol
uit. sic p ignē passionis
xp̄i. illūiata sunt miſte
ria legis. Ventrē eccle
siam dicit.

q ℣ ℣ Virtus xp̄i
teste comparat qz sicut illa igne decocta. for
tior erit. sic virtus xp̄i in passione solidata ē
que prius quasi lutea videbat incredulis.
℣ Lingua sua: significat predicatores. q̄
adherent faucibus suis: dum ei⁹ mādata cu
stodiunt. In puluerem deductā dicit. ad vo
luntatez iudeoꝝ qui hoc nitebant ꝛ se feciſ
se putabant. qz ei⁹ resurrectionē credere no
luerunt. sed se putabant xp̄o mortez dediſſe

tuli multi: thauri pingues
n obsederūt me. Aperuerūt
sup me os suū: sicut leo ra-
o piens ꝛ rugiēs. Sicut aq̄
effusus sum: ꝛ diſpsa sunt
p oia ossa mea. Factū est cor
meū tanq̄ cera liqueſcēs: i
q medio ventris mei. Aruit
tanq̄ testa virtus mea: ꝛ li
gua mea adhesit faucibus
meis: ꝛ in puluerē mortis
r deduxisti me ÷ Qm̄ ꝛ circū
dederūt me canes ÷ multi ꝛ
ꝓciliū malignātiū obsedit
s me. Foderūt man⁹ meas ꝛ
pedes meos: dinūerauerūt
t oia ossa mea. Ipi vo ꝓside
rauerūt ꝛ inspexerunt me:
diuiſerūt sibi vestimēta mea
ꝛ sup vestē meā miserūt sor
v tē. Tu aūt dñe ne elōgaue-
ris auxiliū meū: ad defensi
x onē meā ꝓspice. Erue a fra
mea aiam meā ÷ ꝛ ꝛ de ma-
y nu canis vnicā meā. Salua

cōmunem. vt vsq̄ in puluerem perductum
crederent. r ℣ Carū natura est: dños
amare: latrones latrare: e contra iudei cōtra
suū dñm non loquentes recta sed latrantes
iniqua: latronem elegerunt. ℣ Conciliū
malignantū: qñ cogi
tabāt ibm dolo tenere.
morticq̄ tradere.

s ℣ Foderunt ma
nus. i. clauis. fixerunt.
ꝛ fructū magnum inue
nerunt. i. salutem oīm
gentiuz ℣ Dinume
rauerunt ossa eius. mi
stice. i. apostolos seu re
liquos xp̄ianos quos
querebant iudei perse
cutione facta extingue
re. nc in maiorē numer
conualescerent. Vl cor
pus eius sic ertēderūt
in cruce. vt ossa ei⁹ nu
merabilia viderent.

t ℣ Dicit iudeos cō
siderare scōm incredu
litatē eoꝝ. vt nō transi
tozie vel casualiter fe
cisse videant. sed dili
genter cōsiderasse ꝛ in
spexisse ad ea q̄ fiebant
ꝛ th cor eoꝝ lapideum.
tot miraculis nō fuisse
mollitū. Diuiserūt sibi
vestimenta mea. ℣
Hoc i passiōe xp̄i cōple
tū ē. qñ fecerūt q̄ttuor
ptes quattuor milites
tunica tamen non ē di
uisa significans vnita
tem ecclesie. que nō sci
det. Quis heretici eam
scinbere contendant.

v ℣ Hic humāitas
ad diuinitatem loquit
℣ Et resurrectionez
celerrimam deprecat: vt veniēte tali gloria
perfidorum incredulitas destruat. Auxiliū
signat resurrectionem christi que elongata
non est: quando triduana prouenti. ℣
Ad defensionem. ne quid pualeat in me ps
illa voracis inferni. x ℣ Liberari se po
stulat a morte q̄ subire voluit Framea antē
significat bastam. siue gladium seu quelibet
arma. ꝛ significat hic maliciam iudeorum.

De manu canis dixit: cum canis manus nō habeat. sed vult intelligi potestatem iudeorum. ℣ Unicam dicit animam suam. q̄ non habet peccatum: vel ecclesiam catholicam. ℭ vt intelligat doctrinas nouas ⁊ conciliabula perditor respuisse. ℣ ℭ De ore leonis: de potestate diaboli dicit. qui bene comparat feris. qm̄ humanis excijs semp delectatur. A cornibus id est a superbis. Unicornuum. qui nimia elatione surgētes: similes socios ferre non possūt a talibus secerni suos humiles xp̄s postulauit. talia quippe animalia que vno cornu armant. multo fortiores sunt his quibus duplicia tribuuntur.

ℨ ℭ Post sacrā passionem. Dicit gloriam diuinitat̄ toto orbe vulgandē. Narrabo. i. narrari facio: Fratres dicunt̄ qui diligūt ⁊ diligunt. In medio ecclie ℣ in medio credentium populoruz: predicabo te ⁊ laudabo te.

a ℭ Timor dei: iustus est ⁊ rectus. laudē q̄ generat. amorem tribuit: ⁊ ardorem charitatis inflamat. Semen iacob. qui fidei iacob. deuotione consentiunt ⁊ supplantatores vicio rum sunt: laudate igit̄ qui timetis id est reuerentiam habetis nomi nis eius. quia eū nō meretur predicare: nisi qui cognoscitur et timere. b ℣ Timeat eum oē semen israhel. i. vnusquisq̄ renatus p̄ baptismū. ⁊ mē te deū videns. Qm̄ non sprevit preces pauperum. i. fidelium. ℭ Sicut facere solent gloriātes in istius mundi honore. spernere paupes ⁊ despicere supplicātes. causamq̄: de habitus qualitate metiri. vt si sit vestib⁹ nitidus: verax putet. si amictu sordid⁹: mē

me ex ore leonis: ⁊ a cornibus vnicornium humilitatē meam. ℨ Narrabo nomē tuum fratrib⁹ meis: in medio ecclesie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eū: vniuersum semē iacob glorificate eū. Timeat eū oē semē israhel: qm̄ n̄ sprevit neq̄ despexit deprecatiōez paupis. Nec auertit faciē suā a me ⁊ cū clamarem ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum. Edent pauperes ⁊ saturabunt̄: ⁊ laudabūt dñm qui requirunt eum: viuent corda eorum in seculum seculi. Reminiscentur ⁊ cōuertētur ad dominum: vniuersi fines terre. Et adorabunt in conspectu eius: vniuerse familie gentium

dacissimus habeat. c ℣ Nec auertit faciē. sed resuscitauit me a mortuis. Cum clamarē. rndit clarificaui ⁊ iterq̄ clarificabo. ℭ Uel aliter clamauit. itq̄ vt mors n̄ra: ei⁹ morte finiret̄. ⁊ pectū veteris hois: redi mereť precio sctissime passiōis. d ℭ Apud te significat de te laus mea in ecclesia. scz catholica. magē em̄ ⁊ amplitudine dicit̄ ⁊ bonore. Vota: sacramēta corporis ⁊ sanguinis. que illis p̄sentibus reddūtur: qui ei sancto timore subiecti sunt. deniq̄ que sint vota ista subiungit. Edent pauperes ⁊c. e ℭ Pauperes. i. regnū dei esurientes. Saturari em̄ n̄ possunt nisi quos talis possidet esuries. Pauperes saturati: deū laudant. diuites semetip̄sos exaltāt. ℣ qui requirunt: fide ⁊ opere itelligētes q̄ ip̄e est panis q̄ de celo descendit. Viuit cor. i. spes eor̄ i mobilis vegetat̄. Illō viuere dicim⁹ veracit̄: q̄ in diuinitatis gratia p̄severat f ℭ Reminisci illos dicimus: q̄s constat post obliuionē christi. rediisse ad veraz medicinā. Et quando deus ab illis fidelit̄ cognoscit̄. recte ab eis dicitur reminisci. vt ad illū redeant veraciter: quē prius peruersa voluntate neglexerunt. Uniuersi fines. id est vniuersalis ecclesia. quam nunc cōstat toto orbe esse diffusam. ℵ Et quotidie religiosa doctrina ad verum xp̄m alios conuertere satagunt christi veri predicatores.

g ℭ Illi adorant in conspectu dñi: qui sincera fide ⁊ operibus christum nogant. Cōspectus em̄ illius non est nisi supra fidelissimos ⁊ beatos. Uniuerse familie cūctos credentes concluſit. qui nihil excepit

b ℣ Qm̃ dñi est regnũ. qz non sunt gentium regna sed dñi: qui ptãte sua ⁊ mutat reges et ptinet. Et necesse est ipm debere vbiqꝫ coli: quẽ pstat intelligi dñm oim rerum.

i ℟ Manducauerũt oes diuites. i. apli vel ceteri sancti corpus xpi. Adorauerũt: in fide ⁊ operatione. Descẽ dũt: a superbia seculi. vt adorent in humilitate pura. A ℣ vel hic pingues: diuites terre. qui etiã sacramẽtũ corporis xpi manducãt. si nõ saturabunt vt pauperes xpi. adorantqꝫ sed fraternitatẽ charitatis non hñt: ⁊ ideoqz mente in terrena descendũt cadent in infernum.

k ℣ Viam vero suã dicit deo patri viuere. qm̃ hunc mundũ imaculata conuersatõe transiit. ℟ Semẽ meũ filij ecclesie seruiũt xpo ℣ Vel opa xpi seruient laudando deum.

l ℟ ℣ Prophetat dicit generationẽ venturã: pplm gentiũ. que ex aqua ⁊ spũ erat pcreanda. hec annunciabitur dño. i. annunciãdo cõuertet dño hoc est in honorẽ dñi. ℟ Annunciãt celi. i. apli pdicant filiũ dei. qui est ẽm iusticia pris. ℣ Aptevero dictũ est xpianũ pplm dñm feciss̃e. qm̃ eum p̃destinauit añ secula ⁊ creauit illũ ⁊ redemit ⁊ suo sctõ corpe apctis libex fec̃. Ego Aput miscõie dei q̃ pter nos descẽdẽs in uterũ virginis addictus ligno. pfossus clauo. vestimentis insup sorte diuisis. surrexisti liber ab inferis: pcamur vt huius cõmercij non immemores: sis pplis ab ore leonis ereptor. qui fuisti quondã patribus i te sperantibus liberator. Qui viuis ⁊c.

℣ Psalmus dauid. per totum istum psalmum xpianus fidelis gratias agit dño. q̃ liberatus vetustate depsita: ad loca pascue: ⁊ aquam refectionis dño largiente sit pductus. a ℟ Loquit̃ hic ecclesia fiducialiter p fidem. Dñs regit me. qz ante aduentum christi: mundũ diabolus regebat. Nihil deerit boni ei qui adheret deo: In loco pascue id est in futura beatitudine eam collocabit. si iam in spe eiusdem beatitudinis collocauit. vt in ecclesie ⁊ fidei vnitate spem meam cõposuit

b ℟ ℣ Aqua refectionis: est baptismi lauacrum. quo anima sterilis irrigatur. Educauit. ℣ id est paulatim nutriuit. quasi paruulos ⁊ renatos doctrina. ℟ patriarcharum et prophetarũ siue apostolorum.

℣ Conuertit fidelis animam ad christum: q̃ dudum sub dyabolo pbatur esse captiua

c ℣ Semite iusticie: sunt duo precepta salutaria. id est dilectõ dei et proximi que semite dicuntur. quia arta ẽ vis ad regnum celorum

Propter nomen suum gaudet se famulus christi deductum esse ad illam scientiam. vt possit iussa dei vulgare. et hoc non suis meritis. sed diuina gratia sibi concessum esse. ac si diceret. deductus sum in semitas mandatorum. non propter meritũ meum sed pter nomẽ suũ

d ℣ Dicit catholicus si ambulauero inter hereticos (qui recte vmbre mortis dicuntur) non timebo eoꝝ prauas suasiones. qm̃ tu me dñe defendis ℟ vel inẽ scli obscuritates. ignorantias ⁊ pctã: pctã eñ vmbra mortis sunt. qz exprimunt similitudinẽ mortis. Sed ⁊ ideo non timebo quia virga tua ⁊c

---

b Qm̃ dñi est regnũ: ⁊ ipe
i dominabit gentiũ. Manducauerũt ⁊ adorauerunt
oes pingues terre: in spectu eius cadẽt oes qui de-
k scendũt in terrã. Et anima mea illi viuet: et semẽ meũ
l seruiet ipsi. Annunciabit dño generatio ventura: et
annũciabũt celi iusticiã ei⁹ pplo qui nascet quem fecit
dominus:

Psalmus dauid.

Per totũ psalmũ renatus in baptismo xpian⁹ gratias agit: qz de aridita-
te peccati ad loca pascue ⁊ ad aquas refectiõis sit inductus Ps. xxij.

a Omin⁹ regit me: ⁊:
nihil mihi deerit: i lo
b co pascue ibi me: collo-
cauit. Super aquam refec-
c tionis educauit me: ani-
mam meã cõuertit. Bedu-
xit me sup semitas iusticie:
d propter nomẽ suum. Nam

e ℭ Virga em̄ ad iusticiā ⁊ fortitudinez dñi saluatoris ptinet. Baculus: ad adiutoriū humanū quo gubernaf ⁊ a deo sustentatur hō. sicut infirmus baculo sustinef. quo ⁊ pes caute defigit. ⁊ totū corpus desup innixum ustinef. Istis ergo duab⁹ rebus fidelis ꝓsolaf. vna ē districtio que ꝓterit vicia. ⁊ malos q̄ bonis nocere cupiūt. altera gubernatio que sustinet fideles.

ℑ A virga certe etiam ꝓsolaf: qñ corrigēdo pctōrem in viam salutis ducit.

f ℭ Parasti. i. pdestinasti altare sctm̄. mēsa dicta a mēse. qm̄ q̄libet mēse ꝑmo die. quia ritu gentiū exercebanf. ⁊. ℑ signifi cat scripturā sctām. Adversus eos. i. hereticos qui tribulant ecclesiaz vel ꝓsecutores ecclesie ⁊ demones.

g ℑ Vox ecclesie. Letificasti caput. i. mētem meā. oleo hoc ē spiritali leticia. Calix ītel ligit verbum dei qō in ebriat mentē homis.

ℭ Preclarū itaq; qz ad regnū celorū pducit Vel calix sanguis xpi. q̄ digne sum̄tib⁹ ꝑclarus est. h ℭ Subsequit miscōia. fideli vti q̄ ad custodiā fr̄ pcedit ad grām ꝓferendā. Misi dñi misericordia subsequeret: facile humana fragilitas decipere tur. quia a tergo diabolus insidias parat: q̄ diu in hoc corpore mortali versatur. vnde nimis necessarium est vt semper nos gratia dei pcedat. ⁊ misericordia subsequatur. i A sa sibi. que dicta sunt fatef domus quippe dñi: futuraz

et si ambulauero in medio
vmbre mortis non timebo
e mala qm̄ tu mecū es. Virga tua ⁊ baculus tu⁹: ipsa
f me ꝓsolata sunt. Parasti i conspectu meo mensaz: adversus eos qui tribulāt me
g Impinguasti÷in:· oleo caput meū: ÷⁊:· calix meus i ebrians÷ q̄pleearus est:·
b Et misericordia tua subsequet me: oibus diebꝫ vite
i mee. ✶ Et:· ÷ vt:· inhabitē in domo domini: in lōgitudine dierum

℣ Ps̄. dō÷ p̄ma sabbati.

ℭ Prophetа testat xp̄i ditiōi vniuersuz orbē esse subiectū. diffiniēs quib⁹ ⁊ tutib⁹ p̄diti sunt in ei⁹ eccīa ꝓstituti alloq̄turq; supplitio sos vt vero domino famulentur. Psalmus. xxiij

a Domini ē terra ⁊ plenitudo ei⁹: orb̄ traz ⁊ ÷ vniuersi :· q̄ habitant in eo ✶
b Quia:· ipe sup maria fūdauit eū: et sup flumia p̄pauit
c eū. Quis ascendet in montez domini: aut quis stabit

Ideo illa concesf vt inhabitet ⁊c. signat hierusalē

que consistit in longitudine dierum. q: in ipsa est ꝑpetua leticia ⁊ beatitudo sine fine.

Ege eos dñe suauibus tue Gratio p̄ceptionis habenis. vt eterni taberna culi habitatione p̄cepta: plenitudine perennis poculi repleamur. Per dñm nostrum iesum chsistum filium tuum qui ⁊c.

ℭ Prima sabbati significat diem dominicum. quo dominus surrexit. ⁊ resurgendo isti seculo subuenit. mūdū q; ipo die creauit. q̄ ꝓpter ei excellentiam tanti miraculi: ꝓprie dies dominica nuncupaf. i. domini q̄us oēs sint dñi

a ℭ Dñi est terra. i. eccl̄ia. que dño speciali ter pura mente famulatur. Mā licet oīa ab ipso sint cōdita: tñ ipius esse ꝓpriū dicimus illō qō eum venerat autorem. Plenitudo. id est multitudo sctā qua replef eccl̄a. Ille habitat eccl̄iam: qui vsq; ad obitum suū in fide recta perseverat. habitare eī manere dicimus.

b ℭ Quid est supmaria fundare: nisi sup tremulos fluctus vicioru. eccl̄iam in firma fide solidare: flumina:

ℑ potētes scī vl cupidi. Sup ista flumina est eccl̄esia. vt illis predicet. et conuertantur.

c ℭ Quis omnia q̄ cōdidit dñi esse docuit sequenter interrogando ostendit quales esse debeant: qui se ipsius nuncupari desiderant.

ℑ Et est vox prophete interrogantis. qs ascendet in montē. i. celestem irlm. ℭ Vel iusticiam ad quā magno nisu tendimus qm̄ pctis obuiantibus impedimur. ℑ Aut quis stabit. i. quis ꝓseverabit in iusticia.

℣ Multo quippe vtilius est in sancto loco stare. q̄ ad eius vastigiū peruenire.
℟ quia multi ascendunt sed non perseuerant. Quis igitur p̄o raritate ponitur.
d ℣ Innocens manibus est: cuius operatio neminem ledit. ℟ iuuare contendit. Mūdo corde. ℟ Sanctus in cogitatione. Ille non accipit inuanum animam sui⁹ m: qui opera bōa agit. ℣ Per dolum itaq; iurat: quis quis aliter facturus est q̄ promittit. credens p iuriu⁹ non esse: decepisse nequiter credentis error em. e ℣ Ergo accipit benedictionem non ab alio. sed a domino. ℟ qui se custodierit ab istis supra dictis maculis ℣ salutar⁹ ergo noster: xp̄s est. a quo ℟ beatitudo tribuitur ℟ peccata laxantur. ℟ Miseri cordiam a deo solus ille consequitur: qui se miserum putat. ℣ ℟ nullus hominum est q̄ sibi misereri non egeat
f ℟ Generatio ℟ est populus christianorum qui iacuit in tenebris. sed nunc querens dñm. requirit facie dei p fidem ℟ operationem id est christi per illius illuminationez. qui posterius nato: primatu⁹ dedit honoris sez christiano populo. quod p iacob intelligi occulte dedit. g ℣ Precipit em̄ ꝓpheta portas mortis auferre. i. cupiditatē ℟ maliciam alia q̄ vicia. que principe diabolo posite erant. que iō porte appellate sunt. q⁹ p ea transeant peccatores sua facta portantes. ℟ p ea dyabolus ad corda intrat Siquidem a portando porta dicta est Et iterum p̄cepit eleuare portas id est ℟ fidez et charitatē que eternales sunt dicte. q⁹ per eas christus introiit ad ecclesias.
b ℟ Vox demonū. Ac si dicerēt nr̄m regem habemus dyabolū. iste rex quis est: vox iter⁹ angelox bonox. fortis est qr alligauit diabolum. Potens cū vicit infernū. In prelio potens cum spoliauit tartarum. Sic querere visi sunt diaboli: a gentiū cordibus. impero xp̄i ℟ p̄dicatione et gratia expulsi.

d in loco sc̄to eius. Innocēs manibus ℟ mūdo corde: q̄ nō accepit in vano aiaz suam: nec iurauit in dolo p
e ximo suo ÷ Hic: accipiet bñ dictōz a dño: ℟ miscōiam a
f do salutari suo. Hec ē generatio q̄rētiū eū: q̄rentiū faciē dei iacob. Dyapsalma.
g Attollite portas ꝓncipes vr̄as: ℟ eleuamini porte eternales: ℟ introibit rex glie.
b Quis est iste rex glie: dñs fortis ℟ potēs. dñs potēs
i in prelio. Attollite portas ꝓncipes vr̄as: ℟ eleuamini porte eternales: ℟ introibit
k rex glie. Quis est iste rex glorie. dñs virtutū ipse est rex glorie * Dyapsalma
℣ In finem psalm⁹ dauid
℣ Per totū hūc psalmū deprecatur ecclesia. ne ante ꝓspectū dñi cōtemptibil⁹ appeat inimicl Ps̄. xxiiij
a Ad te dñe leuaui aiam meaz deus meus in te confido non erubescam.

i ℣ Admonet iteruz degentes in diuersis erratib⁹ auferre claustra mortis. ℟ hoc ē superbiam ℟ cupiditatez ℟ auariciā. quia p has tres oīs homo ad infernum descendebat. Eleuate sunt porte eternales. ℣ id est gratia baptismat⁹. bonor⁹ crismatis. salus predicatōnis: per quas rex glorie dignatus est introire. k ℟ Merito virtutum dñs dictus. quia virtute sua cōculcans inferos: cum triumpho rediens ad superos. Rex glorie:
℣ qui facit se glorificando glorioſos

Oratio.

Tabilitor terre deus (cui cuncta mundi plenitudo deseruit) ſtitue nos in innocentiam vite vt possimus te p̄euio: mōtem sanctificationis ascendere. Per dominū nostrum iesuz xp̄m ℟.
a ℣ Dicit mat⁹ eccle sia: se leuasse aiam suā ad contemplationē celestium rex. p spem. fidem ℟ charitatem. quia humana facile despicit qui diuina conspexerit. Erubescere est repentina contu⁹batione animi confundi. qō non euenit ecclesie, quia in deum confidit.

b ℣ Ridere: plerūq; benigni. irridere tā sp aduersi est. ℟ Inimici ecclesie: sunt demones. heretici. vicia. pctā. Non ꝓfundē tur. qui expectant dñm. neq; hic neq; in futuro. ℣ Expectare est sub maloꝝ patientia deū viriliter sustinere. vt ille veniens in iudicio: reddat qō deuoti animus expectabat.

c ℟ Prophetа dicit non optādo sed prophetando: confundantur. Confundent ēm q̄ vsq; in finē in malicia perseuerant. ℣ Vanum dicim⁹ infructuosum atq; vacuū. quod a dño probatur alienū. ℵ vel optatiue confūdantur hic ꝓ pctis salubriter. ℣ Si hic nolunt confundant tādē eternalit. d ℣ Vie dicte sunt a vehendo. ⁊ significant hic māda ta. Semita dicta quasi semi via. q̄ āgusto calle dirigitur. nec vulgo nota est. sed occulto itinere ambulatur. ℟ Per semitā intelligit̄ angusta via que ducit ad vitā. Edoce me. ℣ qui sermo nō ad callez sed ad legem magis noscit̄ ptinere.

e ℣ Dirige me ad vitā ptinet. doce ad sciaz ℟ id ē vt nihil quer se agam. ℣ Saluare est christiano: vt deum sibi sp lutarez credat. Tota die. ac si diceret. omni die. s. nō interposito die. sed cōtinua vita expectaui misericordiā tuam ⁊ retributionē ℵ Susti nui itaq; te. quē hoīes putāt oblitū eoꝝ dū tardas. expectans patienter miseratōis tue dilationē in subueniendo. f ℣ humano vsu. hic dicit reminiscere. qui nunq; pōt aliquid obliuisci. Miserationes ptinet ad operationes pias. Misericordia vero ad clemētem naturam quoniam miseratio: operis est misericordia: cordis. Secula dicta. q̄ī se reuoluant iugiter tēpora. a seq̄ndo sese dicta.

g ℣ Delictum quidam volunt leuius eē pctm̄ quasi derelictū. dictum ab eo q̄ viam derelinquat equitatis. ℟ Juuentutis. id est. que in adolescentia gessi. ℣ Ignorantias dixit. q̄ multa facimus: que mala esse nescimus. ideo precatur ne delicta ei⁹ me minerit. sed potius memoz eius sit. p suam misericordiā h ℟ Secundum tuā misericordiam id est nō propter meum meritum. sed ꝓpter tuam misericordiaz memoz esto mei ℣ Merito etiaz illius bonitatis predicatur: de quo dicitur. nemo bonus nisi solus deus.

i ℣ Dulcē: ō a q̄ suauis dona prestant celestis vite. Rectus. ℟ q̄ reddidit vnicuiq; scōm opera sua: Legem. charitatis dabit: per quam dimittētes offensam: reconciliamur deo. ℣ In via. id est presenti vita. vbi lex ponitur: in q̄ recte viuere commonemur. k ℣ Directus quippe dicitur: q̄ de curuo rectus efficit̄ Mansueti dicuntur. q̄si manu consueti hoc ē tolerātis iniurias: non reddentes malum pro malo. Mites sunt: qui nullo furore turbant̄. sed lenitate animi iugiter persauerant: illos dirigit in iudicio. quia ad promissā beatitudinez eos facit peruenire. Que vero sint vie domini: sequenti versu exponit.

l ℣ Uniuerse vie domini: misericordia quia preuenit cuncta bonitatē tua. Veritas quia omnia iuste dijudicat. Quibus vero possunt talia conuenire: sequitur. Requirētibus testamentum ℟ id est nouum: et testimonia. i. dicta precedentium prophetarum

b Neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi q̄ sustinēt te nō ꝓfundent. Cōfundant÷oēs:· iniqua agētes supuacue. Vias tuas dñe demōstra mihi ÷⁊:· semitas tuas doce me. Dirige me i veritate tua ⁊ doce me: q̄z tu es deꝰ saluator meus f ÷⁊:· te sustinui tota die. Reminiscere miserationū tuarum dñe: ⁊ misericordiarū g tuaꝝ que a seculo sūt. Delicta iuuētutis mee ⁊ ignorātias meas: ne memineris. b Scōm misericordiā tuam memento mei tu. propter i bonitatē tuā dñe. Dulcis ⁊ rectus dñs. propter hoc legem dabit delinquentibus in via. Diriget māsuetos in iudicio. docebit mites vias suas. k Vniuerse vie domini misericordia ⁊ veritas. requirentibus testa l

m ℣ Hoc bene refert ad psonam ecclesie que se saluatā dicit propter nomē ihu. qō lingua nr̄a saluator interpretat. Peccato meo multū est enī. qz nisi fuerit diuina miseratōe subuentū. ꝯtum vita ptendit. tm̄ humana fragilitas pctis inuolui nit cursu tpis sp augetur n ℣ Moze suo terrogādo dicit. pba. ds est homo q̄ timeat dn̄m. pstituta ē illi lex. ne sub securitate ignorantie peccet. in via. i. i sanctitate ꝓpositi.

A Vel in via fidei. si eñ timet: securitate nō decipit. o ℣ Anima iusti i bonis demorabit. hoc est pseuerabit sperādo in p̄mijs futuris. ℣ id ē opa bona hereditabunt terraz viuentiū. i. in eterna securitate recipientur. t possessio eius. nulla vteri⁹ expulsione turbabit. qui eñ aliquid ex hereditate tenet. firmissima possessione gloriatur. p ℣ Nos infirmi t imbecilles. si timemus dn̄m. erit nr̄m firmamentū. ne ab huius scli fluctib⁹ quaciamur. t māifestat lex nobis in xp̄o. que p̄us velata erat p ſram. ℣ Et valde nobis necessariū. vt lex eius. ipi⁹ munere declaret nobis. si te quo. nec intelligere q uicq̄ boni. nec pficere possum⁹ q ℣ Oculi mei ad dn̄m. i. oculi cordis. vel mens mea sp cogitet dn̄m. quoniam de laqueo diaboli pedes meos (a quo quo p̄us p voluptates seculi capiebar) euellet. r ℣ Superius dixit. oculi mei semp ad dn̄m. nunc dicit. respice in me quemadmodū ego in te. Miserere mei. ℣ qz miser sum. vnicus est ppls xp̄ianus. ℣ qui vnicus est ei. qz solus sacramenta fidei custodit. pauper quoniam a mundi illecebris seggregatus, nulla seculi ambitione refertus est s ℣ Multiplicate sunt sunt tribulationes ecclesie. duz cogitationes suas p calamitates mundi (vbi ē seminata) distendit. necesse est eñ vt copioso fasce deprimat. qui p̄ multis affligitur de necessitatibus dicit quas persecutorum atq̄ hereticoꝝ patiebat insidijs. hi sunt eñ qui necem cupiunt inferre christianis A Et necessitates recte aduersitates dicunt. quia necessarie sunt ad regnuz celorum tendentibus. G Ві necessitates. venialia dicit peccata. sine quibus viuere non possum⁹ t ℣ Ві de. id est propicius respice. Humilitas est ecclesie. quādo indiscipli natos docendo sustiet ℣ labor ipius est. qa multis persecutionib⁹ fatigatur. Merito sibi omnia peccata deprecatur dimitti. qz durus labor tolerātie. semp clementiam iudicis expectat. id est propter istaz humilitatem t laborē meretur indulgentiam delictoꝝ. v ℣ Respice. vox ecclesie p̄ persecutorib⁹. ℣ Vrat vt redeant. quia quem ille respicit. sine dilatione conuertit. Multiplicati sunt. in peccatis Odio iniquo addidit. quia t iustum odiuz est vt illud est pfecto odio oderam illos Isti autē non illo iusto odio sed iniquo oderūt me. x ℣ Custodi vox ecclesie. supplicat vt custodiatur. A Ne declinet ad imitationem eoꝝ t eripe. ab omni malo: ℣ Ne confundar. neq; ñ neq; in futuro. quia in te speraui t te iuocaui. ℣ Ipsum enim elegit inuocare. qui nescit pie supplicātes abijcere. A Quia igitur non in me sed te speraui. non confundar. y ℣ Innocentes. paruulos dicit

mentum eius et testimonium eius. ¶Propter nomē tuum ÷ dn̄e: ÷ ꝓpiciaberis pctō meo: multū est enim. n ℣ Quis est hō q̄ timet dn̄m. legē statuit ei in via quam o elegit. Via eius i bonis demorabit: t semē ei⁹ hereditabit terrā. Firmamentū ē dn̄s timentib⁹ eū: t testamentū ipius vt manifestet illis. ℣ Oculi mei sp ad dominū: qm̄ ipe euellet de laqueo pedes meos. ¶Respice in me t miserere mei: qz vnic⁹ t pauū sum ego. Tribulatōes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me. Vide humilitatē meā t laborem meū: t dimitte vniuersa ō licta mea ¶Respice inimicos meos qm̄ multiplicati sunt t odio iniquo oderunt me x Custodi aiam meaz t erue

sacro baptismate regeneratos. Rectos q̃ ĩ matura etate conuersi sunt a peccat̃. Ideo vero illos adhesisse dicit ecclesia sibi. quoniam sustinuit deus. patienter aduersitates sustinendo. z ℭ Libera deus israhel. i. deus de te videntium.

A Uel e deus libera israhel. i. populũ quez ad visionẽ tuam p̃parasti. ℭ Quia ipsos gratos habet: quibus cõspectũ sue cõtemplatõis indulget. Dio.

Jbera nos ab oĩbus anguistijs nostris mitissime deus. qz ad te aĩas nostras erigim⁹: obliuiscere q̃ñs delicte iuuentutis t ignarantie priozis t si quid negligenter delinquimus. clementer ignosce. Per dominum.

ℭ Tot⁹ hic psalm⁹ ad perfectum aptand⁹ est xp̃ianum. sed tñ cuz a talibus hymnus dicit. necesse est. vt ad xp̃m dominũ intelligentie virtute referatur.

a ℭ Judica me dñe postulat enim vir sanctus iudicia. quia certus erat de eius misericordia. Jn innocentia ingreditur. i. inter peccatozes habitans non peccat. Non cõfidit etiam in suas vires sed in deum. ideo non infirmabit. b ℌ Probari se rogat eccl'ia. vt se cognoscat t ab alijs cognoscat. ℭ Due sunt temptatiões. vna dñi. qua bonos tẽptat vt eos eruditat. altera diaboli. que semper ducit ad mozrtem. Ure renes. ℌ id est spiritumsanctum adhibe delectationibus. Et coz meum. id est cogitationibus meis spiritumsanctum adhibe.

c ℭ Quia domini misericordiam ante oculos cozdis prophet̃a habebat. ideo pericula temptationum non timebat. Complacere est cum sanctis eternam gratiam promereri. ℌ ℭ Jn veritate. i. in xp̃o qui est veritas. Gratia igitur illustratus. deo sibiq̃ complacuit in mente. d ℌ Non sedi in consilio. i. non sum conjunctus his. qui contra christum mendz vanum agunt concilium. Introitus hic initium significat operatõis male. quod vir sanctus a se profitetur alienum. Vani autem sunt. q̃ caducis inquisitionibus occupantur. t in superflua narratione temp⁹ cõsumunt. Jmpij autẽ qui questionibus pernersis scripturas diuinas depzauare contendunt vt heretici.

e ℭ Non satis est vitasse peruersos t malos nisi t mente displiceant. ideo dicit. Odiui ecclesiam. ℌ id est iudeozum vel hereticozum. qui maligni dicuntur. Et cum impijs qui non solum mala cogitauerunt. sed in opere perfecerunt. cuz his placitum non habebo.

f ℭ Lauit manus suas quisquis ꝓpria facta lachrymabili satisfactõe diluerit. Altare aũt ab altitudine dictũ quasi alta ara. ℌ t significat fidẽ. quam circumdare. est opibus bonis ornare ℭ Ut altare celeste quo dñs introiuit sacerdos pro nobis. A Uel altare. i. mentẽ g A Ut audiã vocem laudis. i. discam quõ te laudẽ nõ ex ip̃o bono de me p̃sumẽs. ℭ vocẽ autẽ laudis forte illud dicit qõ i celesti tẽplo corã xp̃o sp canit̃. Sctũs sctũs sctũs dñs de⁹ sabbaoth. Et se enarrare die mirabilia q̃ q̃ti die btã cenit̃ eccl'ia in celebratiõe missarum.

y me: non erubescã q̃m̃ speraui in te. Jnnocentes t recti adhesert̃ mihi: qz sustinuite. Libera de⁹ isr̃l: ex oĩbus tribulationibus suis.

℄ Jp̃i ÷ psalmus: dauid.

ℭ Tot⁹ psalmi hui⁹ textus ad perfectũ aptandus est xp̃ianũ. q̃ de diuersoruz laudem eritoz in ecclesia p seuerãs: diuinis se beneficijs consolatur. Jp̃s. xxv

a Judica me domie q̃ni az ego i inocẽtia mea ingressus sum: t in domio b sperãs nõ infirmabor. Proba me dñe t tẽpta me: vre renes meos. t coz meum. c Quoniã miscdia tua ante oculos meos ẽ: t cõplacui d i veritate tua. Nõ sedi i cõcilio vanitatis: t cũ iniq̃ gee rẽtib⁹ non introibo. Odiui eccl'iaz malignãtiũ: t cũ impijs ñ sedebo. Lauabo inf innocẽtes man⁹ meas: et circumdabo altare tuuz do g mine. Et audiaz vocẽ lau-

l ℣ Dñe dilexi decorē domus. i. sctōs sacerdotes ⁊ alios sctōs. ℭ in q̄bus gloria dei habitare cognoscit. locū habitationis: significat archanū hūani pectoris. Hīc tue q⁊ xp̄s gloriosum efficit quicquid inhabitare dignat. ītem em̄ sūt decor domus dei ⁊ locus habitationis eius ℳ Diligere igitur decorem dom⁹ dei: est bonos in ecclesia diligen. qui decorant ecclesiam. k ℣ Ne perdes cum impijs scz iudeis qui per impietatē mītē tradidērunt. ℳ vel impij omnes mali sunt. ℭ Viri sanguinum sunt. qui carnaliter viuunt. vel qui christi sanguinem fuderūt. Tales pereunt de futura hierusalem.

l ℣ In quorū manibus. id est ī operib⁹ eorum. iniquitates sūt Repleta est dextera munieribus: quando proditor iudas pecuniam pro xp̄o accepit. ℳ vel illorum si quid boni agunt: p muneribus faciunt. ℣ ℳ Dō em̄ eis datum est ad accipienda eterna. cōuertūt ad seculi dona. estimantes questū esse pietatem. m ℣ Ego aūt in innocentia. Ecclesia loquit̄ pro parte bonor. ℭ ⁊ p studium vite sancte ingressa in thesauros spirituales. Redime me. i. ī aduentu tui pretioso sanguine. Miserere scz in hoc mundo. vbi suppliciantibus parcis

n ℣ Pes meus. i. sensus meus vel affectio mea stetit ī christo qui est recta via. In ecclesijs. ℭ in populis christianis. dicit se laudaturū dñm christum. ℭ Ro

Argire dñe misericordiam tuam famulis supplicibus. ⁊ fac nos in tua veritate deuotos. vt actibus in innocentiā restituti. liberari mereamur ab impijs. ℣ Per do.

dis: ⁊ enarrez vniuersa mirabilia tua. Dñe dilexi decorē dom⁹ tue: ⁊ locū habitatiōis glie tue. Ne pdes cū impijs aiam meā: ⁊ cū viris sanguinū vitaz meam. l In quor manib⁹ iniquitates sunt: dextera eorū repleta est muneribus. Ego aūt in innocētia mea igressus sum: redime me ⁊ miserere mei. n Pes me⁹ stetit ī directo: in ecclesijs bñdicā te: domine.

℣ Psalmus dauid ÷ priusq̄ liniret: ℭ Vox pphete dicētis se deū metuere ⁊ nullū aliū formidare. q⁊ inter aduersa seculi ipse est suffugiū ei⁹. ⁊ spū pphetie. spem sibi future beatitudis polliceī

℣ Ps̄. xxvj.

Dominus illuminatio mea ⁊ salus mea: quem timebo a Dñs ptector vite mee: a q̄ b trepidabo. Dū appropiāt sup me nocentes: vt edent c carnes meas. Qui tribulant me inimici me: ipsi infirmati sunt et ceciderunt. d

℣ Sanct⁹ est dauid semel sub patre iesse in bethleez. scō in hebrō tertio quādo regnauit super israhel. Sed de his tribus vnctionib⁹ media ad istuz psalmū pertinet dauid: figuraz christi tenet. vnctus est christus in baptismo.

a ℣ Vox eccl'ie ad xp̄m. dicit se non formidare vllis tenebris obtegi. quam dñs semper illuminat ⁊ saluat. nec posse vllum timere tali defensore protegente.

b ℣ Cōfitet̄ se habere ptectorē ip̄m dñm ideirco non metuit coram inimico trepidare id est diabolo vel hereticō seu persecutore.

ℭ Dum appropiant super me. Truculentiū inimicorum. hic vota ostendit. qui non soluz extinguere. sed etiā auiditate furoris. ipsaz humanas carnes cupiunt crudeliter deuorare.

ℳ Vel carnes: affectus carnis sunt. q̄ sūt eibus nocentium inimicorum spirituum ⁊ persecutorum. vel etiā corpora sanctorum. ipsis ad persequendum connecessa: carnes sunt quibus vesci delectantur pseḡndo d ℣ Qui tribulant me. id est demones vel persecutores. tunc infirmati sunt quando christus suscepit nostram humanitatem. ℭ Illi etem̄ corruūt: q̄ innocentē sanguinē ꝺ̄norare festināt

e ℭ Castra em̃ valida munitio est. quã expugnare facile nõ põt impetus irruentis. ℌ hec oĩa dicit sibi esse cõtemptibilia cũ valletur auxiliatiõe diuina. f ℣ Si exurgat aduersum me ꝓlium. Proelium dicit ecclesia pugnas demoniuz. ⁊ se sperare in auxilium et defensionẽ xp̃i.

ℭ In concitatis em̃ plus gloria vincentis semper apparet. Non virtus ꝓbatur latere q̃ nõ fuerit explorata certamine. g ℣ Vnã petij. quidã putãt vnã charitatẽ siue gratiam aut certe ipam petitiõz dicit. cũ in hebreo neutraliter vnum dicatur. id est dñm hanc. i. dñm requiram ⁊c. ℑt inhabitem in domo domini .i. in vita ꝑpetua.

ℭ Et hoc nõ ĩ paruo tpe sed in oĩbus dieb⁹ vite mee. h ℣ Vt videã voluntatẽ dñi. i. dilectõez dei. ℭ Vi det etiam voluntatem dñi. qui p̃cepta eius intelligit ⁊ custodit. Ille visitat templuz eius: q̃ ecclias xp̃i sacris admonitõibus corroborat.

ℜ Vel templũ: cõtẽplationem dicit glorie dñi. hz ei alia ifa vt cõtempler delectatõz dñi. i ℣ Abscõdit ergo eccliam apud se xp̃c ne sibi tẽtationũ obessent pcelle. vel vt ait apl's. Mortui. n. estis. ⁊ vita vestra abscondita ẽ cũ xp̃o in deo. Non dicit malos dies esse. sed in nris opibus malis mali esse dicuntur. ℭ In abscondito tabernaculi. i. in diuinitatis secreto potẽtie semper nos ꝓtexit ⁊ ꝓtegit. ℣ Vel in die malorũ quo mali vigent. ℭ Abscondi ẽ que rentiũ oculis non ꝑberi. ꝓtegi q̃t ab omni metu piculoꝝ liberari. k ℑn petra exaltauit. i. in xp̃o p fidem. Nunc exaltauit caput

e Si cõsistant aduersum me castra: nõ timebit coꝛ meũ
f Si exurgat aduersuꝫ me ꝓlium: in hoc ego sperabo.
s Vnam petij a dño hãc rẽqram: vt inhabitẽ ĩ domo dñi oĩbus dieb⁹ vite mee.
b Vt videaꝫ voluntatẽ dñi:
t ⁊ visitem templũ ei⁹. Qm̃ abscõdit me in tabernaculo suo: in die maloꝝ ꝓtexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit caput meuꝫ sup iuimicos meos.
l Circuiui ⁊ immolaui in tabernaculo eius hostiaꝫ vociferatõis: cantabo ⁊ psalmm̃ũ dicã dño. Exaudi dñe vocez meã qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi
n me. Tibi dixit coꝛ meũ exquisiuit te facies mea: faciẽ
o tuã dñe requirã. Ne auertas faciem tuaꝫ a me: ne declines in ira a seruo tuo.

ℭ A Caput hic ꝓ mente ponitur. quo vegetante possumus contineri. Sup inimicos
℣ Id ẽ motus carnales. ℭ Siue appetitus vitiosos. supra quos mens nra erigitur. q̃ diuino adiutorio pura seruatur.

l ℭ Circuiui hoc est animo pscrutat⁹ sum q̃ potentia celũ fecit de⁹ ⁊ oĩa ex nihilo creauit. ℜ Dominẽ redemit ⁊ mundus in eo credẽtẽ. ⁊ inueni quid ĩmolem. s. laudem.

ℭ Et immolaui in tabernaculo eius. i. obtuli in eius eccĩa sacrificium laudis. Vocifera tionis dicit. s. ꝓ magnitudine laudis.

℣ ℭ Cantabo. i. ꝓdicabo. Psalmũ dicã. .i. opere complebo.

ℭ Cantare est em̃ sola voce laudes dicere. sed psallere ope ꝓdicare. m ℭ Mũc iterꝝ rogat eccĩa. vt exaudiaf. clamauit eĩ ⁊ prius cũ dixit. vt inhabitẽ in domo dñi. s. qꝝ diuinaruꝫ rerum nulla satietas ẽ. sed quanto gustaf de⁹ tanto suauius appetit plus. vel ideo iterat. qꝝ spe habitat in eẽna gloria nondũ re.

n ℭ Itaq; vir fidel. coꝛ hoc est desiderium suum dixit ad dñm loq̃ qm̃ hoc videbaf offerre qõ cogitabat.

ℜ Facies mea. i. pũctia mea tuã. vel pulcritudo aĩe mee a te data tuã pulcritudinẽ.

ℭ Querit xo faciẽ dei. qui se sancta querentes custodit. De q̃bus dictũ est. Beati mũdo coꝛde qm̃ ipi deũ videbunt. Geminat q̃z faciẽ tuã requirã. vna quidẽ res sed frequẽtata ostendit q; ardẽti studio xp̃m querebat
o ℭ Sanctus em̃ vir rogat. ne a facie dei reddatur alienus. Iterũq; rogat. ne ab ipo declinet deus tunc q̃ sanctis vultũ sue mu

testatis indulget. Iram: ponit iudicij tēpus cum discernit malos a bonis. ℟ Vel nō in ira declinat. qñ cadere ꝓmittit vt cautior ⁊ fortior surgat. ꝑ ℣ Petit, ꝓba ne deseraᷓ a dño. scit. n. si ille reliquerit, nulla potestas se regere ꝑualebit. ℣ Salutaris noster: xp̄c est. ⁊ hoc rogat, ꝓpheta: ne despiciatur ab illo. i. ne cōmittat vlla peccata ꝑ que a deo despiciaᷓ.

℟ Quasi diceret frustra creasti deus ⁊ redemisti saluator si despicis me cōseruare in bono qđ dedisti q̄si nichil est conatus meꝰ.

q ℣ Patrem suum. adam primū hoīem dicit. matrē eius vrozem euam. vnde generatio humana descendit. hi dereliquerūt me in ista miseria ad quā me exposuerunt. Dñs autez carne accepta assūpsit me. ℣ Loco. s. veri parentis ad hereditatem eternam.

r ℣ Legez pone mihi. postulat ꝓpheta legem sibi statui. i. euangelij intellectum vēturis aperiri. In via tua .i. in christo. ℟ Propter inimicos. i. hereticos qui illaz semitā hoc est intelligentiam scripturarum. praua intentiōe subuertere nitebantur ℟ Vel o dñe quia ad te tendo. ⁊ iam etiaz in via ad te sum. pone legez in ea me dirigentē ne errem. ⁊ ne aberrantē disciplina tua deserat. ⁊ dirige me vlteriꝰ in rectitudine angustiaꝝ. ꝓpter insidiantes ⁊c. s ℣ Ne tradideris me. i. vt ñ satietur animus puerꝝ de aduersitatibus q̄ accidunt mihi. Insurrexerunt ꝫ xp̄m testes iniqui dicentes. Hic dixit. destruite templū hoc, ⁊ in triduo reedificabo illud, Mentita est iniquitas sibi. quia vniuscuiusq̄ vicium in suum recurrit autozem. ℣ Bene dixit autem sibi. quia penas recipit sui mendacij, qui falsum testimoniū ꝓferre contendit.

t ℣ Vox ecclesie que ꝯuis tot periculis sit exposita. tamen credit se videre bona id ē accipe per fidem hereditatem regni celozum in qua sancti cum christo regnant.

p Adiutor meus es tu ne derelinquas me: neq̄ despicias me deꝰ salutaris meꝰ

q Qm̄ pater meus ⁊ mr̄ mea derelinquerut me: dñs aūt

r assumpsit me. Legem pone mihi dñe in via tua: et dirige me in semita recta ꝓ

s pter inimicos meos. Ne tradideris me in aīas tribulantiū me: qm̄ insurrexerunt in me testes iniqui: et mentita est iniq̄tas ÷ sibi:

t Credo videre bona dñi in

v terra viuētiū. Expecta dominū viriliter age: ⁊ cōfortetur cor tuū: ⁊ sustie dñm.

℣ ÷ Ipsi Dauid ℣ Orat dñs xp̄c ꝓ id qđ homo est. vt eius audiaᷓ oratio. agit q̄ gratias qm̄ exauditus ē rogans. vt sicut ipe suscitatus ē ptāte diuinitatis sue ita saluus fiat ppls eiꝰ nomini crediturus.

℣ Expecta dñi dñe. ꝑ ℣ Expecta dñi. ꝑ ℣ Expecta dñi. ꝑ ℣ Expecta dñi.

Psalmus. xxvij.

a Ad te dñe clamabo deus meus. ne sileas a

v ℣ Expecta dominū. scz qui promittēdo non fallit. qui prestando nō imputat. nec ꝫproperat. Viriliter. nō solum viris sed ⁊ feminis est mandatū agere Confortetur cor. ne tedio fatigante desperet Sustine dominū. id est sustine quod pateris. non lasseſcas neq̄ discedas. ⁊ quod credis expecta.

Oratio.

Defende nos a castris ⁊ a prelijs inimici adiutor omnium deus. vt in domo tua perpetuitate durantes mereamur vultum tuū spiritali contemplatōe suscipe. ℣ Per.

℣ Dauid sicut diximus interpretatur manu fortis. et significat saluatorem. qui fortis vtiq̄ manu. quia ꝓstrauit principem tenebrarum. Notanduz igitur hunc psalmuz tercium esse hoz. qui passionez ⁊ resurrectōem domini caz sub breuitate cōmorant.

a ℣ Christus dominus clamat ad patrez tempore passionis ne ab ipso sileat. hoc est ne petenti non annuat sed magis respōdeat ℣ Ac si dixisset. si silueris ero similis pereuntibus. si taces non cognoscer is.

℣ Lacus autem significat hoc seculum, la

cus enim dicitur q̄ sub ipa terra lateat. Rogat ergo humanitas verbi ne similis eēt ceteris hominibus. qz etsi cōmunē conditiōez carnis assumpsit: excellentiaz tamen omniū creaturaruz promeruit. ℣ Vel lacus infernum significat.

b ℣ Leuauit Christus i cruce, p toto mūdo. Extulit manus. id est extendit eas in cruce. Ad templuz sanctū hoc est vt templum patri prepararet. id ē corpus ecclesie. ℭ Nō est etiam absurdum. tē plum accipi celum qm̄ dñi sedes esse diuina lectione monstratur.

c ℣ Peccatores: latrones inter quos pē debat dicit. ℭ Cuz opantibus iniquitatez petit ne habēt aliquaz portionem.

d ℣ Loquebantur iudei pacem cum christo dicentes. magister scimus quia verax es. Erat pax in eoz labijs sed in cordemalicia.

ℭ Qui iuste mali dicebantur. quia proximū malicioſe pdere festinabant.

e ℣ Petit illis dari fm opera ipsoz. non optando sed p̄nunciādo. Et fm nequitiā adinuentōnū. ℭ Hoc est vt innocio nocerēt. qui ad eos venerat salnandos. vt eum morti traderent.

f ℭ Quattuor sunt ſpecies retributionum quarum vna est cuz tribuuntur mala pro bonis sicut iudei xpo. Altera cum bonum p bono. vt dei electis. Tercia cum retribuitur malum pro malo. vt est illud. ite in ignem eternum. Quarta cum tribuitur quod hic dicit bonum pro malo vt qui persecutores extiterant. fiant conuersi postea laudatores christi. g ℭ Non intellexerunt opa dei. scz tunc quando docuit populum viam veritatis. Et in opera manuū eius vtiq̄ non considerauerunt: si considerassent: expauissent potius q̄ spreuissent. Sic ergo illos dicit destrui vt non iterum debeant edificari. qō tñ videtur dictū esse, pphetice potius q̄ ad iracundie q̄litatem referendū.

b ℭ Benedict⁹ dñs uox xpi ad pr̄em. qm̄ exaudiuit (qui est vtiq̄ benedictus: t si nō exaudiat vocē deprecationis) dicens clarificaui t iterum clarificabo. ſ pr̄ie benedictus dicitur cum gratias agim⁹ benedicendo: apte igitur dictus est benedictus qui exaudire dignatus est.

i ℭ Adiutor. ad pericula vite pertinet. q̄ patre adiuuante in passiōe supauit. protector quia eū ab insidijs diabolicis sua defensione vallauit. In morte sperauit humanitas in diuinitatē. Adiutus suz in tribulatōne vt resurgerem.

k ℭ Florzit ergo caro. qm̄ ex virgine sine peccato emicuit. tanq̄ pulcrum florzis decus. vt Esaias: t flos de radice eius ascendet. sed reflorzuit: cum resurrexit. p̄fitebor. ℣ At illō. Cōfitebor tibi dñe pī celi t terre tē.

l ℭ Merito dī dñs fortitudo pleb̄ sue. qm̄ aduersa cūcta ipo auxiliante supant. ℣ Protector: qm̄ eos tegit t liberat ab imminētibus malis. Saluationū. id est iustorum.

me: * neq̄ taceas a me: : t assimilabor descendēti-
b bus in lacum. ÷ Ex: audi
* dñe: vocem deprecatiōis
mee duz oro ad te: dum ex
tollo manus meas ad tem
c plum sanctū tuū. Ne÷ sil:
tradas me cum peccatoribus: t cum opantibus ini-
d q̄tatē ÷ ne pdes me:. Qui loquūt pacē cū primo suo mala aūt in cordibus eoz.
e Da illis fm opa ipoz: t fm nequitiā adinuētionū ipo-
f rū. * Scōm opa manuum eoz: tribue illis: redde re-
g tributiōem eoz ipis. Qm̄ non intellexerunt opa dñi: t in opa manuum eius: de
strues illos t non edifica-
b bis ÷ eos:. Benedict⁹ dominus: qm̄ exaudiuit vocē
i deprecatōis mee. Dñs adiutor meus t protector me⁹:
÷ t: in ipo sperauit cor meū
k t adiutus suz. Et reflorzuit caro mea: et ex voluntate
l mea cōfitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: t protector saluationū xpi sui est.

¶ Addidit. xpi sui. quicunq; em̄ in xpo baptisatus est: t ipe xpc. i. unctus vocat⁹ ē. m Q Grat humanitas verbi p ppio xpiano (ppter quē t pbatur eē assumpta) vt satisfactōe fideli in hoc mundo saluus fiat. Hereditatē xpi ecciam dicit quā suo sancto sanguine acquisiuit.

A Que patris est et tua. qz dixit omnia tua mea sūt t mea tua. huic hereditati petit benedici. vt virtutib⁹ t numero augeatur.

Q Regere pplos devotos petit ne carnalia concupiscāt. Extollere vt intellectu scpturarū t ope sancto pficiant. vt a terrenis vicijs purgati: ad eterna premia pducant̄. t hoc petijt debere fieri vsq; ad illud seculuz eternum. cui nullū aliud succedit.

Oratio.

Ortitudo oīum fortissime deus: salua populū tuū a descendētibus in lacū: t ita nos in templo sctō tuo vna nimiter innecte: vt pacem quā primus ore proferimus cordib⁹ teneamus. Per.

Q Consummatio tabernaculi: pfectiōem significat eccie catholice. que p totum orbem pbatur esse constructa Est em̄ totus iste psalmus. spūssancti laude plenissimus.

¶ Vox xpi pdicatores admonet q̄ p gratiam in adoptōem filioz vocati sunt. Quid admonet afferre: pdicatōem t exemplum.

a ¶ Q Arietes apostoli sunt accipiēdi. Q Aries em̄ dictus quasi a fronte ruens. id est diruēs. ¶ Qui duo cornua habet in capite sicut sancti apostoli habuerūt duo testamenta que pdicauerunt. Filij arietum. successores aplōz sunt. b ¶ Afferte domino gloriā. vt p opa vestra glorificet eternus deus. Afferte nomini eius. nomen pris filius est. gloria xpi: eccia ē. i. vt pvos nomē eius in cunctis gentibus innotescat. Adorate in atrio sancto. Q Id est colite eum in cōscientia vra mundissima. ipa est em̄ aula regalis et habitatio spūssancti.

c ¶ Vox dñi. id est pdicatio dei scz christi p se t apostolos suos. super aquas. i. sup populos. vt ē illud. aque multe ppli multi. De maiestatis. deus potestatis. intonuit dominus super aquas. i. terribiliter pdicauit de tabernaculo assumpti corporis populis dicens: penitentiā agite.

G Ecce primū donū spūssancti. scilz Timor quem pdicando christus cordibus hominū dedit. Initiū. n. sapiētie et penitentie timor domini est.

d ¶ Merito g vox dñi in virtute dicit. qz in vnoquoq; sancto loquitur. Q Et ei nullis obstaculis obuiat. In magnificentia. qd enim spūsancto magnificentius: qui illuminato corde sentire facit. vt appetāt bona: t pessima queq; fugiantur.

G In virtute. donuz pietatis. In magnificētia: donum scie notat.

e ¶ Cedri: dicunt̄ superbi vel sublimes.

Q Bene em̄ compat cedrus superbis. que nullos vtiles fruct⁹ generat. sic nec elatio detestabilis que peccatū intulit mundo. Cedri que in libano nascūt: altiores fiunt cedris que alicubi nascunt̄. t significat nobiles istius mundi t reges. qui reliquos bomines tanq; hūilia fruteeta despiciunt: quos dñs cōfringet q̄n obiectis superbis hūiles eliget. G In cōfractōe cedrorū. donū fortitudis intelligit duz fractos. i. hūiliatos t puersos q̄libet p xpo sustinē fac

m Saluum fac ppl'm tuū dñe t benedic hereditati tue: t rege eos t extolle illos vsq; ineternū.

E Psalmus dauid ÷ in cō summatōne tabernaculi:.

Q Credentes ppheta generaliter admonet. vt dño sacrificia deuota mēte persoluant septenaria narratione. sanctispūs virtutes enumerans. Ps. xxviij.

a ÷ Afferte dño filij dei:: afferte dño filios arie

b tū. Afferte dño gloriā t honorē: afferte dño gloriā nomini eius: adorate dñm in

c atrio sancto ÷ eius:. Vox dñi sup aquas: deus maiestatis intonuit: dñs super

d aquas multas. Vox dñi in virtute: vox dñi in magni-

e ficentia. Vox dñi confringētis cedros: t confringet dominus cedros libani.

f ℣ Iste vitulus significat xp̃m. sicut ei confringit vitulus virgulta tenera cornib⁹ ita xp̃c confringet iudeos. ℣ Qui etiã dilect⁹ filius dei. dicit p assumptõem corpis ⁊ filij vnicorniũ. i. iudeox. qz ex stirpe iudeox ſm carnem fuit. Judei vnicornes dicuntur p vna lege quã habuerũt per quam in supbia se extulerunt. ℣ Hos vtrunqz testamentuz habem⁹ ipsi vet⁹ tñ recipiunt. nos duo cornua habemus. id est vtrunqz testñ.

g ℣ Vox dñi intercidentis. i. auxiliũ illi⁹ inter psecutores q̃ suis sanctis subuenit. vt psecutio furibundox flama ignis intelligatur. vel. Flamã dicit libidines quas p confessionẽ ⁊ gratiã facit cessare. Concutit desertum vox dñi. i. p̃dicatio. animã que deserta fuerat cõmouebit. quia aĩa q̃ vicijs occupata est. deserta dicit. illis excussis habitabilis deo fit.
℣ Desertum appellati sunt qui necdum fidei donũ pceperunt.
℣ Quos cõmouebit dñs de infidelitate ad fidem. Cades interpr̃atur cõmotio tinee.
℣ Intercisio ista flame: donum consilij innuit quo interrũpit cõsensus actusqz peccati vel psecutõis. in pcussione xo deserti donuz intellectus notatur.
b ℣ Cerui: p̃dicatores significat. quos p̃parauit. qñ illis spiritũsanctũ dedit ac illos p̃dicare misit. Reuelauit condensa. i. obscura diuinax scripturarũ p spñm sanctũ illis patefecit. ℣ Per ceruos igit̃ sapientes intelligunt̃. qui cõtẽplationẽ. alta condescendẽtes. ℣ Superant ⁊ repellunt venenosas linguas bereticox. habes igit̃ septimũ donũ spũssancti. s. sapiam. ℣ Pro qua re. ecclia eius: oĩs illi hec dona habentes referunt gloriam.
i ℣ Dñs diluuiũ inhabitare facit. hic significat diluuiũ baptismũ siue aq̃s baptismi (p quas purgatur homo sicut p diluuiuz purgatus est mũdus) et eas spũssanctus inhabitat. ℣ Et sedebit dñs in sanctis (q̃ sedes eius dicunt̃) in eternũ. i. in seculũ seculi. vl̃ sedebit xp̃c ad dexteram patris.
k ℣ Dñs virtutẽ. .i. fidem ⁊ fortitudinẽ contra huius mundi pcellas pplo xp̃iano dabit. Et benedicet hic et in futuro: qñ dicturus erit. venite bñdicti patris mei. ℣ In pace. in semetipo. qz ipse est pax vera nra.

f Et cõminuet eos tanqz vitulus libani: ⁊ dilect⁹ quẽadmodũ filius vnicorniũ.
s Vox dñi intercidentis flamã ignis: vox dñi cõcutiẽtis desertũ: ÷ ⁊ cõmouebit dñs desertuz: ÷ cades.
b Vox dñi preparantis ceruos. ⁊ reuelabit cõdensa: ⁊ in templo eius oẽs dicent gloriaz. Bñs diluuiũ inhabitare facit: ⁊ sedebit
k dñs rex in eternũ. Bñs virtutẽ populo suo dabit: dñs benedicet pplo suo in pace.

℣ Psalmus cantici dedicatõis domus Dauid.
℣ Vox xp̃i ad patrez gratias agentis post eius gloriosissimã resurrectõem.

Psalmus. xxix.

a Exaltabo te dñe qñ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super
b me. Deus meus clamaui ad te: ⁊ sanasti me.

Oratio.

Ona dñe virtutẽ populo tuo. ⁊ effice nos templũ spũssancti: vt tibi de corde puro: holocaustũ accepta bile p̃paremus. ℣ Per.
℣ Domus significat templũ dñici corporis. Dedicatie xo: resurrectõem eiusdez dñi nr̃i. Tunc dedicauit: cuz a mortuis resurrexit. tũc em̃ corpus eius in eternam gloriã pductũ est. Dedicare. n. dicimus cũ nouitas domus alicuius in vsum celebrimũ deputat̃. Domus aũt dauid: pp̃ semẽ ei⁹ est posita. vñ saluator. carnis traxit originem.
a ℣ Exaltabo te domine. Vox xp̃i ad p̃em. vl̃ vox eccie ad christũ. i. laudabo te. qm̃ suscepisti me.
℣ Per dispensatõem qua resurrexi a mortuis. Nec delectasti. quia nõ potuerũt iudei xp̃m extinguere sicut voluerunt. Delectasti xo posuit: p delectare feciste. b ℣ Oratio xp̃i siue eccie. sanasti me. i. resurgere me feciste. ℣ Tunc em̃ sanatus ẽ xp̃c. qñ car

nem fragilitatis nr̃e. resurgẽdo in eterna vi
te gaudia collocauit ⁊ nos saluos fecit.
c ℣ ℣ Dñe eduxisti. hoc expositõe non
eget. Manifestũ est em̃ aiam xp̃i cum alijs
animabus sanctoꝝ. de inferno reuocatam a
deo. ℟ Descendentes xo in lacum sunt:
qui in iniquitate istius
seculi versant. saluat⁹
est itaq; a talibus. qz a
cõtione eoꝝ liberatus ẽ
cum resurrexit a mor-
tuis. d ℣ Prophera hortat̃ sanctos.
vt laudent illum a quo
saluati sunt. Memorie
sanctitatis eius dixit.
qz memor nostri eẽ di-
gnatus est. qui in vm-
bra mortis. i. peccati ꝛ
sabant. ℣ Id est
memores sitis ist⁹ be-
neficij quo vos libera-
uit. e ℟ Indigna-
tio illius. mors ẽ pecca
toris. ℣ Indigna-
tio dei fuit: qñ adã pec
cauit. Ira: iusta vindi-
cta. qñ eum de paradi-
so eiecit. Et vita in vo-
luntate eius. vt qui fe-
cerit voluntatẽ dei ma
neat in eterna vita. Et
sicut ĩ adam. ita in vno
quoq; peccatore.
f ℣ Vesperuz. tota
vita ista pñs intelligit̃
qz p peccatũ ade oẽs
vsq; in finẽ seculi flent
vel gemũt. qñ recordã
tur bona padisi que p-
diderunt in adam. Et
mane: leticia. qñ in re-
surrectõe simul in liber
tatem veniũt. vel alibi
Vesperũ qñ flebat ma-
ria. leticia qñ xp̃c resur
rexit. ℟ Dicit xo demorabit̃. i. diu mora
bit̃. qz a tpe peccati ade vsq; in finẽ seculi.
g ℟ Ego aũt dixi in abundantia. Abun-
dantia erat filio semp virginis marie. q̃ ver
bum caro factũ ẽ: ⁊ habitauit in nobis. Ju-
re dicebat se moueri nõ posse ineternũ a deo
scz cui sua maiestas: pfidentie dona pstabat

c Dñe deduxisti ab inferno
aiam meã: saluasti me a de
d scendẽtibus in lacũ. Psal
lite dño sancti eius: ⁊ cõfi-
temini memorie sanctitatis
e eius. Qm̃ ira i indignatõe
eius: ⁊ vita in volũtate ei⁹
f Ad vesperũ demorabit̃ fle
tus: ⁊ ad matutinũ leticia.
g Ego aũt dixi in abundan-
tia mea: non mouebor ine-
h ternuz. Dñe: in voluntate
tua pstitisti decori meo vir
i tutẽ. Auertisti faciem tuaz
a me: ⁊ factus sum ꝓturba-
k tus. Ad te dñe clamabo: ⁊
ad deum meum deꝓcabor.
l Que vtilitas in sanguine
meo: dum descendo in cor
m ruptõem. Nunquid confi-
tebit̃ tibi pulvis: aut annũ
n ciabit veritatẽ tuã. Audi-
uit dñs ⁊ misertus est mei:
dñs ÷ factus :· est adiutor
o meus. Cõuertisti planctuz
meũ in gaudiũ mihi: cõci-
disti saccũ meũ: ⁊ circũde-

b ℟ Dñe in voluntate tua. Dor xp̃i asse-
rit sibi homini datam desup virtutẽ a patre
virtutẽ. s. illam qua nõ mouet̃ a deo.
A Quo ĩmunis ab oĩ peccato: oĩ gratia
rũ plenitudine resplendet. Similiter ⁊ deco
rem illũ de quo scriptũ
est. Speciosus forma
ꝑ filijs hominum.
i ℣ Tunc auertit
deus faciẽ suaz ab adã
qñ peccauit. Tũc tur-
batus est qñ sub male-
dictione de paradiso p
tectus est. A Uel a
xp̃o vertit faciem quã-
do passioni eum expo-
suit ⁊ cepit pauere ⁊ tur
bari ⁊ mesta eẽ hũani-
tas ⁊ carnis infirmitas
k ℣ Ad te dñe cla-
mabo. xp̃c dñs hoc di-
cit. qui in cruce clama-
uit. cũ p redempto po-
pulo patrem interpel-
lauit. l ℟ Petit ꝯ
xp̃c nõ vt nõ moriatur.
sed ne caro ipius cor-
ruptõe resoluta macu-
let. ℣ Ac si diuis-
set humanitas. nulla ẽ
vtilitas q̃ sanguinẽ ef
fudi. nisi resurrexero a
mortuis. A Si em̃
non resurgam: nemini
annunciabo: nullũ iu-
crabor. tõo subdit. Rũ
quid ⁊c. m ℣ Rũ
quid cõfitebit̃ tibi pul
uis. i. non poterit tur-
ba impioꝝ que adhuc
velut pulvis oĩ vento
doctrine mouet̃ iustifi
cari. si ego nõ resurgaz
Nec etiam annũciabit
veritatẽ tuam. hoc est
xp̃m tuũ qui est veritas
n ℣ Audiuit dñs.
.i. deus pater. Misertus est. qz resurgere me
fecit a mortuis. factus est adiutor. qz me fe-
cit primogenitũ mortuoꝝ. o ℣ Cõuer-
tisti planctũ meũ cuz dicerẽ tristis est anima
mea. Jn gaudiũ eum dixi. Jte nunciate fra-
tribus meis. ℟ Cõcisus est saccus. i. cor
pus xp̃i. cũ p nobis ipe mori dignatus est.

In ꝓcinxit leticia. ſ. p resurrectõem im
mortalitatis. p ℣ Cantare eñ diximus
ad mentis leticiaꝫ ꝓprie ptinere. Gloria ꝙ
xpi: maiestas patris a quo audiuit. hic est fi
lius meus dilectus. A Et cantat pñl glo
ria filij. qñ causa ẽ glo
ria filij: vt laudeť pñ et
ameť. ℣ Et qz cõ
punctus est semel. id ẽ
crucifixus: nulli seruie
rius subiacere memo
rat passioni. Cõfiteboꝛ
. i. cũ sanctis eterna vo
ce te laudabo

Oratio.

Usceptoꝛ oĩm cle
mentissime deus:
ne permittas delectari
inimicos nr̃os sup nos
sed ita nos in tua vir
tute coꝛroboꝛa. vt con
uerso plãctu nr̃o i gau
diũ: memoriã sanctita
tis tue iugiter excola
mus. ꝑ er.

℣ Uerba que titulus
cõtinet ad xp̃m frequẽ
ter diximus referenda
cui totus hic psalmus
aptandus est. qñ eius
passionẽ t resurrectiõꝛ
decãtat. a ℣ Orat
xp̃c ad pñem ex natura
hũanitatis assũpta. ne
de sua spe deiectus hu
mane insultatoꝛi patia
tur obꝛobꝛia. addẽs
ineternũ vbi eius con
templatio fixa pmanebat. In tua iustitia q̃
ꝓsueuisti subuenire ro
gantibꝰ. Libera. ad pe
ricula huius mundi p
tinet amouenda.

b ℣ Inclina dixit.
ꝓpter mẽbꝛoꝛ suoꝛ hu
militatẽ. vt qñ nõ po
terat humana cõditio
ad diuinitatẽ attingeꝛe. diuinitas inclinata
ta ad eaz descenderet.
Accelera. i. festiã resurrectiõꝛ dare celerrimã

c In ℣ Deꝛ ecclẽ: in deũ ptectoꝛẽ. hoc ẽ in
deũ defensoꝛẽ, qz multi sunt dij nũcupatiui
nobis aũt vnꝰ deꝰ. vna fides. vnũ baptisma.
Domus refugij ipe ẽ in qua pñ habitat.

d ℣ Fortitudo. ptinet ad tolerãda q̃ pas
sus ẽ. refugiũ ad finẽ maloꝛ: qñ istius secu
li iniquitates supauit fine glorioſe mortis.

p disti me leticia. Ut cantet
tibi gloria mea t nõ cõpũ
gar: dñe deus meus. in ef
num confiteboꝛ tibi.

℣ In finẽ psalmus Dauid
℣ Deꝛ xp̃i positi i cruce
oꝛantis patrẽ. vt ꝰ malis
iminentibus liberet. agit
q̃ gratias ꝓ se et populo fi
deli. Ps. xxx.

a In te dñe speraui nõ
cõfundar ineternũ: in
b iustitia tua libera me. In
clina ad me aurem tuã: ac
c celera t eruas me. Esto mi
hi in deuz ꝓtectoꝛẽ t in do
mũ refugij: vt saluũ me fa
d cias. Qñ fortitudo mea t
refugiũ meũ es tu: t ꝓpter
nomen tuũ deduces me et
e enutries me. Educes me
de laqueo hoc quẽ abscon
derunt mihi: qñ tu es ꝓte
f ctoꝛ meꝰ. In manus tuas
cõmendo spñ meũ: rede
misti me dñe deus verita
g tus. Odisti obseruãtes va
b nitates supuacue. Ego aũt
in dño speraui: exultabo et
letaboꝛ i misericoꝛdia tua.

Dux erat humanitate
dñi: qñ suũ nomẽ ꝓpa
uersas gentes fecit co
gnosci. Enutritũ se di
cit. quousq̃ ad pfectoꝛ
catholica eccia ipiꝰ mu
nere pueniret. In A
. i. paulatim sctos ag
gregando. coꝛpꝰ ipius
. i. eccĩam auget.

e ℣ Ergo laqueũ ab
scondert iudei xp̃o. q̃a
occultis euz machina
bant̃ pdere insidijs. vñ
se dicit educendũ. i. re
surrectõnis bñficio ad
supna velociter eleuã
dũ. ꝓtectoꝛez dñm
dicit. qz eo ꝓtegẽte nul
la ꝓt aduersitas ꝓualẽ

f In Jn manꝰ tuas
. i. ꝓtãti tue. ℣ Di
gnũ q̃ fuit. vt tanto su
sceptoꝛi talis ꝓmẽda
reť spũs. Addidit etiã
q̃s eẽt iste dñs qz ẽ deꝰ
xitatis. illoꝛ eñ deus
est spãliter q̃ xitatẽ di
ligunt. nec in aliq̃ falsi
tate miscenť.

g ℣ Juste ergo veri
tas. oderat vanitatem.
qz vanitas in falsita
te versať. In Odi
re eñ deus dr̃ id qꝺ re
ꝓbat. Addidit sup
uacue. que nõ solũ va
cua vanitas dr̃ ꝙ etiaz
supuacua. A Uani
tas ẽ hꝰ seculi falsa feli
citas. q̃ vacue obꝑuať
qz pdit t supuacue ob
ꝑuať. qñ ꝓ ea babẽda
ẽt male agit.

b ℣ Speraui i dño
dicit. vbi nichil vanũ ni
hil supuacuũ est sed totũ firmũ. Exultare: ẽ
cum magna alacritate animi gaudere. Leta
ri: temꝑata mentis affectõe mulceri.

i ℣ Qñ respexisti humilitatē meā: saluasti de necessitati
k bus aiam meā. ℣ Nec conclusisti me in manus inimi
ci: statuisti in loco spacio
l so pedes meos. ℣ Miserere mei dñe qñ tribulor: ꝓturbatus ē in ira oculus me⁹: anima mea ꝛ venter meus
m ℣ Qñ defecit in dolore vita mea: ꝛ anni mei in gemiti
n bus. Infirmata est in paupertate virtus mea: ꝛ ossa
o mea cōturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum obprobriū vicinis meis valde: ꝛ timor notis meis. Qui videbāt me
p foras fugierunt a me: obliuioni datus sum tāq̄ mor
q tuus a corde. Factus sum tanq̄ vas ꝑditum: qñ audiui vituperatiōem multorū cōmorantium in circuitu.

i ℣ Ideo erat in altissimo hūilitas. qz illi hūanitas adherebat ab ipa conceptōe. Necessitas dicitur q̄ in nece sit posita. id est in mortis angustijs constituta. Nam qñ peccatoꝝ laqueis innodamur. nec nostra virtute possumus absolui. necessitas appellatur.
k ℣ Nec conclusisti me dic. qz liber effect⁹ ē a ptāte diaboli. Statuisti dicit. hoc ē firmasti in loco spacioso. i. in patria virtutū in regione beatoꝝ. ℣ Pedes suos dicit. virtutes morales. p quas hūc mundū fixis gressibus ambulauit. ℣ Locus spacios⁹. charitas est pedes: affectus animē
l ℣ Miserere mei dñe qñ tribulor. Horeoꝝ est qui qualibz tribulatione tribulantur in quoꝝ ꝑsona xp̄c loq̄tur hic. sicut supius in ꝑsona erutoꝝ de tribulatione dū dicit. nec cōclusisti tē. pōt dici ꝛ de xp̄o qñ ait. Tristis est anīa mea vsq̄ ad mortem. ℣ Iram posuit: inimicoꝝ indignatōnē. Oculus. intellectū signat. quem semp conturbamus. qñ imminēria pericula formidamus. Ventrē dicit suā memoriā vbi habebat reposita. que illi dñs ō
n sua clarificatione ꝓmiserat. Animā: sensualitatem putat. ℣ Deficere em̄ est. paulatim minus facere. ꝛ ad finez. p aliquas valitudinis minutias puenire. ꝛ signat hic illā conturbatōez carnis xp̄i qua in passione ei⁹ vita carnis defecerat. Et anni mei in gemitibus. qz non fuit leuis dolor: vbi cōtinu⁹ gemitus insonabat. ℣ Anni christi omnes in gemitibus. qñ futuraz mortē semp vidit ꝛ in persecutōibus completi sunt.
n ℣ Virtus animi. in paupertate infirmatur in membris xp̄i. quoniā oñibus bonis indiget humana fragilitas. Ossa: fortitudinē corpis significant. quia neq̄ in animi robore. neq̄ in spe carnis debet vlla esse ꝓsumptio. ℣ Virtus etiam corpis in egestate fuit ꝛ derelictiōe i passione.
o ℣ Inimicos. iudeos dicit. habebat inter eos obprobrium innocens xp̄c. qui se nephario scelere polluebant. Contra ꝓbum dicim⁹ improbum. i. inhonestum ꝛ indecorum. Obprobriū autem significat valde abominabile facinus. Vicinos dicit qui ei in ciuitate fidei coniuncti. tamen perfecte non credebant. Notos apostolos significat. qui in eius passione turbati sunt.
p ℣ Vel xp̄ianos malos dicit vicinos tales esse qui sunt in malicia peiores oīb⁹ alijs xp̄i inimicis.
q ℣ Fugierūt apli in passione xp̄i eo relicto. Obliuioni datus est xp̄c infidelibus. qñ eum in carne mortuuz ꝓ nihilo cōputauerūt. ℣ Tanq̄ mortuus. nō em̄ a fidelibus mortuus dicit cui⁹ diuinitas impassibilis veracter estimatur. ℣ a mente infideliū mortu⁹ est̄ mabatur. ℣ A corde mortē. cuius memoria recedit a corde. sicut obliuisci solent homines mortuoꝝ. ℣ q̄ vas ꝑdituz est qō fractum est. ꝛ ad nullos vsus necessariū. qō semp abijcitur. ita ꝛ xp̄c mortuus quasi fracum vas abijcīdus putabat̄ pfidis iudeis Audiui vituperatōem. i. circūhabitantiū pfidoꝝ iudeoꝝ. Merito tales circūhabitantes dicuntur qui legem dei non spiritaliter sed carnaliter aduerte re volunt. ℣ Sunt em̄ vt corter medullā circuiens. sic lr̄am tenentes: spm̄ nō intrant scripturaꝝ sed sp in cir-

cultu morant & cordice occidentis lre.
r ℭ In eo. consiliatā ptem maximā dicit iudeox. vt deum neci traderēt. ℑ Oēs simul consiliati sunt. vt quererent aiam xpi. siue hereticī: aiam eccīe. ℭ Omne autez scelus grauius ē qō cō silio geritur plurimox s ℭ Sperauit in patrem filius. qz sciebat nullam eē ptātē iudeorū contra se. ß ipo creā te existimus. ipo dispōnēte vegetamur.
ℑ In manib⁹ tuis sortes mee. i. in gratia sanctispūs.
A Que sine merito quos vult eligit. Sortes itaqz. i. dei gtatuita electio est in manibus. i. ptāte dei nō nostra.
t ℭ Ipm pīem rogat se eripe ō manu inimicox. i. iudeox. & a psequētibus hoc est paganis vel hereticis. q̄ eccīam dei insequunt fraudulentis machinatōnibus. A Maxime illi psequunt eccle siam. qui cum sint xpiani nolunt bene viuere p bos obprobriū habz eccia. iter quos gemēs iste ait. Illustra tē.
v ℭ Illustra faciez tuam. i. fac videri. q̄ su pza me dignaris intendere. vt sicut de mortē te desperant. ita de resurrectōe confidant.
ℑ Ut nō confundar. sed saluer ab his psecutōibus. x ℑ Erubescant impij siue iniq̄ demones vel q̄cūqz mali. cū viderint sanctos coronatos. quos in despectione habuerūt. et se ꝯdemnatos. ℭ Secqz cū respexerint in graui periculo pstitutos: velociter obmutescunt. y ℭ Loquit eīm falsitas cōtra veritatē. q̄ arriani creaturā dīm creatorē dicunt. Addidit in superbia & abusione. i. in cōtemptu. Nam cū audiuit ista falsitas flagellis cesuz. statim in blasphemaverba. psiliuit
A Abusio fuit qñ cū qui ꝓpter eos venit in carnē crucifixerunt abutentes dei beneficio
z ℑ Multitudo dulcedinis est. multa p̄ mia que p̄pauit ecclesie sue vt esset sine fine cū angelis suis regnatura. ℭ Que hic sentit abscondita. ß in futuro iudicio ostendit mānifesta. A ℭ Est etiam dulcedo hic dei multiplex. duz corrigit bonos vel parcit. pmittit vel emendat quos amat. quā tā impi⁹ nō sentit. qui palatuz cordis pdidit de febre inq̄tatis. a ℭ Perficit illam dulcedinez in illis qui constanti animo eam exquirunt. In cōspectu filiox. i. in illa resurrectiōe qñ sanctis suis p̄mia eterna restituet. ℑ Perfecisti ac si dicat perfecturus eris. vel in conspectu eox q̄ hūana et nō celestia quesierunt.
b ℭ Abscōdes eos in abscondito. i. in illa resurrectōe. qñ iusti cōtemplatōe dei pfruūt. & p̄mia eterna consequūtur. quā glozā impij nō vident. Homines ß oēs psecutores & scismaticos dicit. qui hic consueuerunt cōturbare populū xp̄ianū.
c ℭ Hic ptegunt iusti in tabernaculo. i. in eccīa. ibi eīm ptegunt: vbi maloz improbitas minime nocere illis p̄mittit qñ illese anime iustoz. sub qualibet afflictione corporea seruant. d ℑ Benedictus dns. cui benedicit oīs creatura. ß nō ideo quasi egeat nr̄a bñdictōe a nobis bñdicitur. sed vt nos ab ipo benedictōem accipe mereamur. Mirificauit mīam in ciuitate.

r In eo dum cōuenirent sil
aduersum me: accipe aiam
s meam consiliati sunt. Ego
autē in te speraui dñe: dixi
deus meus es tu: in mani
t bos tuis sortes mee. Eri
pe me de manu inimicoruz
meox: & a psequentib⁹ me.
v Illustra faciem tuaz super
seruū tuū: saluum me fac in
mia tua: dñe ne confundar
x qñ inuocaui te. Erubescāt
impij & deducantur in in
fernū: muta fiant labia do
losa. Que loquunt aduer
sus iustū iniquitatē: in sup
z bia & abusiōe. Quāmagna
multitudo dulcedinis tue
÷domine:·: quā abscondi
a sti timentibus te. Perfeci
sti eis qui sperant in te: in
cōspectu filiox hominum.
b Abscondes eos in abscōdi
to faciei tue: a cōturbatiōe
c hoim. Protteges eos in ta
bernaculo tuo: a contradi
d ctione linguarū. Benedi
ctus dominus: quoniā mi

℣ Id est in irim quã circũdant omes gentes. ℣ Que est in medio mundi. da ibi natus passus ⁊ resurrexit. e ℣ Tũc in excessu mentis est eccia: qñ cogitat que in paradiso amisit. ⁊ qualiter deus p angelum apud adam loquebat: ⁊ qõ oculis interioribus deum videbat. q̃ p iectus est a facie dei qñ transgressus ẽ mandata dei. ⁊ oĩs posteritas est in illo iecta.

f ℣ Jdeo exaudit ̃ se dicit xp̃c in mẽbris suis. qz non tardat gratia dei adiuuare illum. qui humiliter dñm rogat. Et exaudit? ẽ xp̃c: qñ audita est paterna vox dicens. hic ẽ filius meus dilectus. ⁊ quãdo clamauit ad patrẽ. Deus deus meus quare me dereliquisti.

g ℣ Diligite dicit. tam tanq̃ ad amicos: non tanq̃ ad seruos: seruox est cñ formidare. amicox diligere. Requirit dominus veritatem quam nesciunt heretici. falsis erroribus illigati. Nic supbiam. non vnum vicium dicit. sed quicquid mozũ prauitate peccatur. Illis tribuit abundanter qui p̃cepta dei despiciunt. b ℣ Uiriliter agite. i. in bonis operibus constantissime perdurate: ne femĩca mollicie deficiatis: qui corda vestra domino constanter offertis. Sic ẽi roborantur corda fidelium: si spem suam dñi virtute cõfirment.

rificauit miam suam mihi i
e ciuitate munita. Ego autẽ
dixi in excessu mentis mee
iectus sum a facie oculo-
f rum tuox. Jdeo exaudisti
vocem oronis mee: dñ cla
g marez ad te. Diligite dñm
omnes sancti eius ÷qñ:
veritatẽ requiret dñs: ⁊ re
tribuet abundanter faciẽti
b bus supbiã. Uiriliter agi
te ⁊ confortet cor vestrum:
oẽs qui speratis in dño.

℣ Dauid intellectus.

℣ Vox penitentis et dñi verba respondentis se circũdare mia sua in se sperãtes.

Psalmus. xxxij

a Beati quox remisse sũt
iniquitatez: ⁊ quox te
b cta sunt peccata. Beatus
vir cui non imputauit dñs
peccatũ: nec est in spũ eius
c dolus. Qñ tacui inueterauerunt ossa mea: dum cla-

Oratio.

Mmensaz multitudinẽ dulcedinis tue pissime domine suppliciter exoramus. vt dum veritatem tuam requirimus tumorẽ execrabilis supbie cõteramus. ℣per.

℣ Cur in hoc titulo dauid posuit intellectus? cum omnes psalmi xpter intellectũ eorum habendũ sint scripti. Responsio. primo meminit dauid. xpter dñm xp̃m. qñ ad ipm respicit quicquid penitens iste dicturus est Deinde addidit intellectus. vt cum nos intelligere diuinitas prestiterit peccata nostra: pro eis tunc diluendis supplicemus. In alio ei psalmo dictum est delicta quis intelligit. ō intellectu igitur peccatorum loquitur.

a ℣ Beati quox remisse sunt iniquitates. id est p confessionem a dño diluunt. Uel quorũ tecta sunt. id est per charitatem. que operit multitudinẽ peccatox vel velata per penitentiam ne in iudicio reuelentur. ℣ Jniquitates sũt. que ante susceptam fidem cõmittunt peccata que post fidei cognitõem vel gratiaz baptismatis cõtrahũt

b ℣ Illi nõ imputatur peccatũ qui in ꝺ seculo se per pniam sufficienter expurgat vel p martiriuz purgat. Qđ tegitur: non videtur: quod non videtur non imputat. qđ nõ imputatur nec punietur. In illius ore dolus nõ est qui se peccatorẽ p̃fitet ℣ Quia duz nosmet ipos culpamus. verilo quium est. cum nos volumus laudare: mẽdacium ẽ. ipe eñ dño placet qui sibi displicet.

c ℣ Tacui. vox maior est. q̃ tacẽt sua peccata. ⁊ in confessiõe nolunt dicere. ideo omnis fortitudo mea. id ẽ virtutes in infirmitate consenuit.

℣ More vulneris corporalis qđ dum occultatur medico putrescit. Dum clamarẽ ℣ Clamant id est si aliquid bonũ habent per vanitatem demonstrant. Tota die.

℣ ℣ Jd est tota vita que breuis est tacẽt peccata, clamant ⁊ tacent merita.

d ℣ Grauata est manus dei sup peccatores .i. potestas vindicte in die iudicij.
℣ Dies nocet: cōtinuū tempus significat. Erumnosus dicitur valde ruinosus. Ruina quippe appellata ē. quasi ruens ī ima. Conuersus est in erumna: qui ciderat ꝺ superbia. vt qui ante erat superbus nunc humilis factus est. Spina est q̄ corpus erigit atq; retinet. hec p̄ supbia merito posita est. que cōfracta non deiecit ad interitū. sed erigit ad salutem. ℣ Erumna miseria est. ℣ Vel configitur. spina cum pungitur conscientia dolet. e ℣ Ille delictuz cognitū facit. qui illud in cōfessionē veram pducit. ℣perire ē valde aliquid silentio tegere. aut cordis dissimulatōe celare. hoc faciunt stulti. qui putant deum ignorare. quod agunt. Delictum q̄dā leue putant esse peccatū quasi negligentius derelictum. Iniusticia autem est inumane aliquid vel seuū cōmissuz Sed t̄ hic puritas cōfitentis ostendit. qz nō vult celare qꝺ credebatur eē veniale.
f ℣ Dixi In corde vbi deus videt cōfitebor. ℣ Id est publice fateboz vt alios ad imitatōez trahat pia fidelisq; confessio. Impietas cordis fuit. qz tacere decreuerat. vt illi crederet esse aliquid celatum qui anteq; fiant omnia nouit.
g ℣ Pro hac orauit .i. p̄ iniquitate hac vel remissiōe. quod supius dixit. Omis sanctus dicit. qz nemo est a peccatis īmunis.
℣ In tempore opportuno in ista .s. mundi vita. vbi conuerti fas est. Nam in inferno sicut superius dictum est: nemo proficue dolore confitetur.
h ℣ Diluuium aquarum multarū est error hominū pessimoz. qui varijs prauitatibus fluctuantes multiplices sibi doctrinas constituunt. t hi ad dominū nō approximabunt. quoniam a vera religione discedunt.
i ℣ Refugium. ē ad quod cōfugitur. vt pericula declinentur.
℣ Exultatio mea. dicit ecclesia quia in te gaudeo. ℣ Erue me ab inimicis. siue a vicijs carnalibus seu spiritibus immūdis. qui nos pdere p̄cipiti velocitate festinant.

ꝺ marez tota die. Quōm die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in erumna * mea: dum cōfigitur spina. * Byapsalma:
e Delictū meū cognitū * tibi: feci: t iniusticiā meam
f non abscondi. Dixi confitebor aduersum me iniusticiam meā dño: t tu remisisti impietatez peccati mei.
g Byapsalma. Pro hac orabat ad te ois sanctus: in tēpore opportuno. Verūtū in diluuio aquaz multaz ad eum non approximabunt.
i Tu es refugium meū a tribulatōne que circumdedit me: exultatio mea erue mē a circumdantibus me.
k Byapsalma. Intellectum tibi dabo t instruā te i via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.
l Nolite fieri sicut equus t mulus: q̄b⁹ nō ē intellect⁹.
m In chamo t freno maxillas

k ℣ Intellectū non habent peccatores: nisi quando conuersus dominus propiciatus ei indulget. Intellige re est bñ agere t ad mā data dei vota conuertere. Et instruam te. q̄si nescientem docebo. In via hac qua gradieris. ℣ Via cōfessionis dicit doceam te. vt nō recedas ab ea ℣ Firmabo super te oculos. .i. in te dirigam lumē intelligentie meel ℣ Equus sine discretione: sessoris arbitrio seruit. t a quocunq; ascensus fuerit. excurrit. Mulus patienter onera portat. t per hoc vtriq; intellectum non habent. quia nec equus eligit cui obediat. nec mulus quibus oneribus ingraueē intelligit. ergo diaboli cis fraudibus insideri t viciozum onere grauari homines prohibet propheta.
m ℣ Chamus ad mulū ptinet. frenuz ad equū respicit. Frenū em̄ a fero retinēdo dictū ē: ferū: antiq; gaballū dixerūt. Ergo ista retinacula. hec duo aīalia cohibēt. vt ad arbitriū iubētis incedāt. ne suis volūtatib⁹ se

rantur. Maxille adminicula sunt animaliū quibus esca manditur. Ipas ergo maxillas p figuram allegoricaz dicit debere inobediētibus constringi. i. victum ptius dari eis vt ieiunijs macerati creatoris subdant impio

n ℣ Multa flagella sustinent peccatores contumaces nolentes ire per semitas rectas. vt quod nō faciūt spōte: plagis adhibitis cogantur implere. Sperantes aūt in dño. circūdabit mīa. vt non sit locus relictus vñ possit diabolus ad eos introire.

o ℣ Omnis iustus letatur in domino. Hā qui in se gaudet fallaci psumptōe decipitur. q̄ vo in dño letatur ppetua delectatiōe pfruit̄. Letari est iucunde mētis suauitate mulceri. Exultare vo est concitati animi feruore gaudere Et gloriamini q̄ recti corde estis ⁊ credit̄ ex seruitio dei eos ad eterne beatitudinis pmia puenire.

Oratio.

Ancte domīe qui remissis delictis. beatitudinē te confessis attribuis: exaudi vota pīentis familie. ⁊ cōfracto peccati aculeo: spiritali nos exultatōe pfunde. Per.

℣ Hic titulus oīno notus est. ⁊ ideo lector in eo sequat expositōz priorem.

a ℣ Cōmonet ꝓpheta xpianos vt nō in terrenis delectatōibus exultent. sed in dño vbi gaudia continua suauitate perfecta sunt. Rectos decet collaudatio. non hereticos prauos decet. sed rectos.

℣ Qui in regula veritatis sua corda dirigunt. ℣ Collaudatio vero multoz ore vna laudatio est. ꝓpter vnitatē ecclesie.

b ℣ Cithara dicta q̄ cita iteratione pcutitur. ℣ Habens deorsum cauamen superius sex cordas. ⁊ significat sex opera misericordie. Et de illis cordis alie bene cantant alie murmurant sic et sancti alij sic alij ℣o sic. Psalterium de sursum habet cauamē ⁊ decē cordas. ⁊ signat decem precepta legis. que de supernis veniunt in sanctos.

c ℣ Nouum canticum dicit incarnatōem domini qua angeli domīni cantabant dicentes. gloria in altissimis ℣ Ille bene psallit qui implet opere quod docet. Vociferatio: inbilatio est. quia nec verbis nec syllabis nec literis nec in vocem pōt erumpere aut mens cōprehendere pōt quantum homo debet laudare deum quod est inbilus.

d ℣ Rectus est itaq̄ sermo dñi ad dirigēdos. s. hoīes. veraciter eīn rectus dicit̄ qui rectos facit. ℣ Opa eius in fide sanctorum qz qō pmittit deus sanctis: non mentitur.

e ℣ Diligit mīam i hoc mundo. vbi eā longe lateq̄ dissemīat. Ut delicet vbi sustinet peccatores. vbi blasphemos pattēter expectat. Judiciū: cuz pios se questrat ab impijs. Et merita eoz equalitatis lance discernit.

℣ Plena est terra: totus mundus. vel ecclesia. qz sicut ille vbiq̄ est: ita misericordia cum illo est vbiq̄.

f ℣ Verbo dñi. hoc est a filio dei. celi firmati sūt. i. apostoli. ℣ Spū oris. vti q̄ qñ spūssanctus eoz doctrinaz declarauit signis ⁊ miraculis. Virtus eīn. ⁊ ad miracula ptinet. ⁊ ad p̄dicatōem eoz.

eoz constringe: qui nō approximāt ad te. Multa flagella peccatoris: sperantē aūt in dño mia circūdabit

o Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini oēs recti corde.

Psalmus dauid.

℣ Propheta in dño gaudere admonet iustos. beatosq̄ appellat. qui ad eius meruerint ptinere culturā.

Psalmus. xxxij.

a Exultate iusti in dño: rectos decet collau-
b datio. Confitemini dño in cithara: in psalterio decez
c cordaz psallite illi. Cantate ei canticū nouū: bñ psal-
d lite ei i vociferatiōe. Quia rectum ē verbuz dñi: ⁊ oia
e opera eius in fide. Diligit mīam ⁊ iudiciū: mia domi
f ni plena est terra. Verbo dñi celi firmati sunt: ⁊ spū oris eius oīs virtus eoz.

g ℭ Uter est exutum pecoris tergus: qō
usibus humanis deseruit ad liquores aliās
congregandos. & hic uter ecclesie comparatur
quia sicut iste complectit liquores: ita & illa
aduanatōem credētis populi includit. Aque
maris: populum xp̄ianum significat.

h ℭ Ponit in thesauris .i. in scripturis
diuinis: pfunditatem sensuum.

b ℭ Hic terra. durū significat p omnia pec
catorē. qui merito terra dicitur. qz tm̄ terrena diligit. ℑ Cōmoueant omnes .i. de
infidelitate ad crudelitatē. Et aliter. in admiratione creatoris creature tpiusq; cōmote sunt

i ℑ Qm̄ ipe dixit. ideo ipm cuncta timeant quia ab ipso facta sunt & creata.

k ℭ Dns dissipauit consilia gentium. quā
do eas in idolor cultura non dimisit diutius
pmanere. ℑ Reprobat cogitatōnes saduceor & pharisear. vl reliquar potestatū genera. Cōsilia principū
anne & caiphe. quorūz oim consiliū sp in malo fuit. qō dns resurgēdo destruxit.

l ℑ Consilium dni fuit vt resurgēt a mortuis sicut & fecit.

ℭ Uel: Consiliū aūt dni intelligimus incarnatōis archanū. quod
ad consulendū hūano
generi constat esse concessum. hoc nulla etate
dissoluit. sed manet in eternū. m ℭ Cogitatiōes cordis eius: significant p̄destinatiōem. in qua cuncta reposita sunt que pmanent inteternū. Eterna igit sanctor p̄destinatio: cogitationes cordis eius dicuntur.

m ℭ Ipsa vtiq; gens beata est. a qua dominus colitur. qui eaz protegit ac gubernat

Populus christianus hereditas christi est.
quia eum autor suus possidet. quem predicationibus sanctis & pcioso sanguine acquisiuit. n ℭ De celo respexit dom⁹ quādo donauit aduentum propriū filij. Uidit. significat gratiam miserentis. Filios hominū ℑ Id est peccatorū absoluit. quia nūq; respectus eius sine misericordia fuit.

ℭ Nota xo q̄ dum deus dicitur in scripturis respicere peccata: punit. cum xo hominē absoluit.

o ℭ De preparato habitaculo. id est de futuro domini corpore. quod preparatum in p̄
destinatione fuerat: respexit super omnes. id
est disposuit. vt pericli tanti mundo (quē dispositum erat facere) subueniret.

p ℭ Finxit corda q̄
bus intelligētie sue dona largitus est. Singillatim. id est diuisim vel distinctim. corda eorū.
scz sanctor sub domini timore viuentiū. Intelligit. quando actib⁹ bonor: premia digna
restituit. Oīa opa. i.
cogitatōnes: dicta vel
facta.

q ℭ Regez dicit hominē cōtinentē. qui cū
uis rogat corpus suuz
miseratione diuina: a vicijs tamen carnalibus
saluus fieri non potest
dum de sua virtute presumpserit. eundē etiaz
gigantem vult intelligi. qui virtutū magnitudine roborat⁹ contra immanitatē diaboli dimicat fortiter. Et
lz sic fortiter confligat si tū subleuatus fuerit vicio supbie saluus esse non poterit. Gigas xo interp̄tat terrigena. Et iuste virtus
hūana a deo deseritur. qñ datū bonū: nō largitori deo sed p̄prijs viribus applicat.

g Congregans sicut in vtrez
aq̄s maris: ponens in the-
b sauris abissos. Timeat do
minū oīs terra: ab eo āt cō
moueant oēs inhabitātes
i orbem. Qm̄ ipe dixit & fcā
sunt: ipe mandauit & crea-
k ta sunt. Dominus dissipat
p̄silia gentiū: reprobat aūt
cogitatōes pplor: ÷ & re-
probat cōsilia principuz: ÷
l Consilium ÷ autez: dñi in
eternū manet: cogitatiōes
cordis eius in generatōne
m & generatōem. Beata gēs
cui⁹ est dns deus eius: po
pulus quē elegit in heredi
n tatez sibi. De celo respexit
dns: vidit oēs filios hoim
o De p̄pato habitaculo suo:
respexit sup oēs qui habi-
p tant terram. Qui finxit sin
gillatim corda cor: qui in-
q telligit oia opa corū. Non
saluatur rex p̄ multam vir-
tutem: & gigas nō saluabit
in mltitudie xtutis ÷ sue:

r ℭ Equum ponit p felicitate hūana que homines sic portat. ⁊ accipit sicut equus fallax. Ille enim dum appetit campos: solet incautos fallere in se pſumentes. iō dicit fallax equus. s ℭ Ergo oculi dñi sunt sup timentes euz. qz eos protegit: quos se timere cognoscit. Qui sunt enim timentes deum exponit. i. sperantes in mia eius. t ℭ Eruit a morte animas instorū: cum eas tulit de potestate diabolica. Alimētū dictum est. quasi mētis nutrimentū. In fame eñ positi sunt: qui se celestiū reruz desiderio semp accendunt.

v ℭ Cum dicit anīa nostra sustinet: patientiā significat xpiani. Ꝺ confirmat omnes virtutes in homīe. Adiutor est: dum ad eū ipi⁹ gratia conamur accedere. Protector: dū resistimus aduersario.

x ℑ Letabitur cor nostrū. i. anima nostra de spe future remuneratois. Nomen patris filius est. in quem semper sperare debemus.

y ℑ Unusqsq; antecz cantet istuz versuz debet cogitare vt fideliter dicat: quēadmodum speramus in te. ne alibi sua mens vaect. ſ firma spes sit vt vere dicat. fiat tc. vt q nos p baptismū abluisti. spūsancti infusiōe confirmes. sicut in actibus apl'oz cernim⁹ factum cum baptisati receperunt spūmsanctū.

Oratio.

Asce domine plebem tuaz in fame verbi. ⁊ eripe animas nostras de morte peccati, vt repleti mia tua aggregari iustoz gaudijs impertiente te mereamur. Per dñm.

ℭ Cum saul persequeretur dauid fugit ad achis regem. ibiq; dum esset inuidia. euz occidere volebant: ille ꝟo de industria mutauit vultum. ita vt salutis oza cōpleret. vt furibundus estimaretur ⁊ illesus relinqueretur Et cum fugit inde istū psalmū cantauit.

a ℑ Cū se dicit deum benedicere oī tempore: docet nos nec in aduersis succumbere. nec in pſperis extolli.

ℭ Semp est laus dei in ore hominis: quando talia vl cogitat aut loquit: vt nulla redargutōe culpetur. Laus ꝟo a lauro dicta ē. que solebat rozonare victores.

b ℭ Tunc enim glorificatur fidelis seruus quando laudabilē dominū habere cognoscitur. Audiant mansueti ℑ Id est sancti.

ℭ Qui charitate p̄pua. omniū rerum habere tempantiā consueuerant.

c ℭ Vocat ecclesia fratres. hortatur populos obedientes. vt nomē domini gloriosa societate magnificent. ne inter officia sanctitatis detestabilis invidia miscetur. Exaltemus nomen eius in id ipsum. In id ipm significat cōpositos chozos. quando psalmodiā domini: alterna sibi successione respondent.

r Fallax equus ad salutem:
in abundantia aūt virtutis
s ÷ sue: non saluabit. Ecce
oculi dñi super metuentes
eum: ÷ ⁊ in eis: qui sperāt
t sup mia eius. Ut eruat a
morte animas eoz: ⁊ alat
v eos in fame. Anima nra sustinet dñm: qm adiutor ⁊ p
x tector noster est. Quia i eo
letabit cor nrm: ⁊ in nomine sancto eius sperauim⁹.
y Fiat mia tua dñe sup nos:
quēadmoduz sperauimus
in te.

Psalmus dauid cū mutauit vultū suū coram abimelech ⁊ dimisit eū ⁊ abijt

ℭ Vox ꝑphete benedicētis deum. ⁊ admonētis mā suetos. vt cuz ipo in el⁹ laude pseuerēt. ⁊ vt a delictis se abstineant. iustosq; dicit in sua iusticia liberandos: impios ꝟo perituros.

Psalmus. xxxiij.

a Benedicam dñm in oī
te: semp laus eius in
b ore meo. In dño laudabit
aia mea: audiant mansueti
c ⁊ letēt. Magnificate dñm
mecū: ⁊ exaltemus nomen

d ℣ Exquisiui dñm non lõgo spacio terra rum sed in corde meo ℟ exaudiuit me. qñ intellectus xpi vniuersa complectitur. i. vbiq; intelligit se queri ℟ exaudit. Dicendo ex oibus liberauit me: nihil relictum est. quod re mansisse suspiceris ad uersum. ✠ Qui ergo non audiuntur: nõ dñm querunt. Non. n. dixit exquisiui auruz a dño sed dñm.

e ℣ Accedite ad eũ non loco sed fide ℟ opere. ℟ illuminamini. scz mente ℟ intellectu. qa nisi credideritis nõ intelligetis. Et facies ve stre non confundentur in iudicio quo impij cõfundentur in cõdemnatõem.

f ℣ Iste paup clamauit. i. xpc. qui p nobis pauper factus est i passiõe clamauit ad patrẽ. ℣ Quando clamauit: salutariter ẽ auditus. sed ex omnibus mundanis angustijs ẽ liberatus. ℣ Qñ eum resuscitauit a mortuis. g ℣ Haud dubiũ est timentes dominũ ab angelis custodiri. Ideo alia lra habet. Emittet ãgelũ dominus. ℣ Angelus eñ minister est voluntatis diuine. quapropẽ si vis angelum te fieri: fac quod pcipit. vt liberes periclitaantẽ. Eripias innocentẽ. subueniaz anxio ℟. que diuina iubet auctoritas.

b ℣ Gustate. non pertinet ad palatum: ꝫ ad anime suauissimũ sensum. ℣ Qui perfecto animo deum timet ℟ pcepta custodit. et ita senti xpm: tunc intelligit qz suauis est. qz ipe est panis viuus q̃ de celo descẽdit. Beatus dicitur qui in eum sperat. ℟ non incertũ diuitiaz. Et ideo beatus, qz illum habz qui omnia habet. hoc est deum.

i ℣ Timete dñm omnibus sanctis imperat. ne accepta securitate decipiantur. ℣ Solus ipe nihil indiget: qui timore dei ditatus est. Omne enim bonum habet. quia deum timendo amat.

k ℣ Tunc egent diuites. quando non habent rectaz fidem. Esurient: quando minime a domini corpe satiantur. diuites ventre. esurientes semp spũ. quid eñ habeant. qui dñm non habent. Inquirẽtes dñm non deficient vllo bono. quoniã spirituali desiderio pfruũtur. Nam cuz diligim⁹ dñm: in ipo omnia reperimus.

l ℣ Vox paterna sonat ad illos qui prima rudimenta suscipiunt. vt veniant ad fidẽ xpiana m: duz dicit docebo vos. admonet ne pauescamus q̃ audiuimus timorem. Non est enim iste timor qui formidetur sed qui diligat. Timor humanus amaritudinẽ habz iste dulcedinem.

m ℣ Propheta ꝑ interrogãdo loquitur. quis vitam eternaz cupit videre. vt cum sanctis iocundetur in regno dei. qõ si vis. fac quod sequitur ℟ videbis. i. habebis vitã eternã ℟ dies bonos ℟ eternos.

n ℣ Prohibe linguam tuam a malo col loqo. addidit labia. q̃ lingue motum ptinus consequuntur. Dolus autem est qñ fallimus audientẽ.

o ℣ Diuerte a malo ℟ fac bonũ. i. destrue vicia. ℟ edifica xtutes. Inquire pacẽ.

℣ Nullus põt puenire ad autorẽ pacis nisi hic diligentius ꝑ pura opa inquirat.

d eius in id ipsuz. Exquisiui dñm et exaudiuit me: ℟ ex oibus tribulatõibus meis e eripuit me. Accedite ad eũ ℟ illuminamini: ℟ facies ve f stre non confundent. Iste paup clamauit ℟ dñs exaudiuit eum: ℟ de oib⁹ tribulationib⁹ eius saluauit g eum. Immittet angel⁹ dñi in circuitu timentiũ eum: ℟ b eripiet eos. Gustate ℟ vide te qñ suauis est dñs: beai tus vir qui sperat in eo. Timete dñm omnes sancti eius: qñ non est inopia timk mentibus eũ. Diuites egue runt ℟ esurierũt: inquirentes aũt dñm non minuent oñi bono. Psalma. l Venite filij audite me: timorem dñi docebo vos. m Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos. n Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne o loquantur dolum. Diuerte a malo: et fac bonum:

p ℣ Cum dicit. oculi dñi sup iustos: cōtinuam gratiā diuinitatis ostendit. ℟ Et aures eius. qz quicquid sancti rogant ō bono exaudit de⁹. ℣ Que cū mora fiat ad audiendā: cum in ipis habitet ipe deus qui exaudit. q ℣ Ne dicerēt pessimi: iustos attendit. nos aūt non respicit. securi faciamus qz ab illo conspici non meremur. iō ꝓnuncia t vultū dñi. i. intellectuz vel cōsideratiōem eēssu per malos. De era xo dicit eos dispdere. i. de futura patria. quā soli deo placidi possidebūt ℣eribit memoria eoꝝ qz non erit iniquoꝝ inter iustos vlla cōmemoratio. ℟ Vel vultū hic furoꝛē intelligimus q̄ minando trans memoriā peccati a terra dispdit. r ℣ Iustos clamasse ad deum dicit. t sp ꝓfiteē audtos. martires etiaz (q̄s de supplicijs tirannoꝝ minime liberauit de⁹) sunt exauditi t liberati qñ ad celoꝝ regna ꝓducti: oībus tribulatōnibus pbanē exuti.

s ℟℣ Juxta significat nō loco ꝑ auxilio. ℣ Qui tribulato sūt coꝛde. nmlti. n. tribulā tur sed non ex coꝛde. q̄ peccata nō deflent. sed mundana eos dāna cō tristant. ℟ Humiles spiritu. i. mites. q̄s xp̄c saluabit. celestia regna tribuendo.

t ℣ Multe reuera sē tribulatiōes iustoꝝ. q̄a eos diabolus validius insequit. Sz in hoc q̄ subditur liberauit eos dñs de oībus his. oñdit potentia creatoꝛis que liberat iustum ab oībs tribulatōibus. ℟ Quia xo multe tribulatōes iustoꝝ. iō qui tribulatōem nō patit iustus non est.

v ℣ Ossa dirit: fideliū in virtutibus firmitatē. ipatientiā t mansuetudinē. que perire in sanctis nequeunt. ne conteri a diabolo quia dño custode seruant. x ℣ Reuera pessima mors peccatoꝝ. qz eam eterna pena comitatur. Pessima eī dicta. quasi pessundata. s. penis eternis. Et qui oderant iustum.

℟ Id est xp̄m: sine causa delinquunt. id ē deū derelinquunt odiē do bonuz. t ita ad mortē eternā peccant. vt iustum. i. vnūqnēq; sctm

y ℟ Redimet dñs. scz sanguine p̄cioso. ℣ Quia qui in ipso recte crediderit a peccatoꝝ debita captiuitate redimitur. Animas frequēter scriptura diuina ponit ꝓ hoībus. Addidit suoꝝ suoꝝ. i. non iniqua libertate euentiū. ℣ Et nō delinquēt. s. tanq̄ pastoꝛ bonus. ℟ Neq; ꝑ neq; in futuro.

℣ Qui sperant in eū non in xp̄i⁹ viribꝰ ꝓsumentes. Oratio.

Ageloꝛuz t totus creature dispositoꝛ deus: emitte angelum tuū in circuitu nostro. cuius ambitōe muniti. mereamur a peccatoꝝ morte pessima liberari. Per.

℣ Dauid sicut dirimus duas significationes amplectitur. manu fortis et desiderabilis quod vtrunq; dominо saluatoꝛi certū est conuenire. ℣ Clamat xp̄c ex humana infirmitate vt damnent nocentes id est diabolus cū ministris: malos eīm iudicari dānare est. Qui impugnat supare cōtendit. Qui expugnat: iam oīno victus est. Immundi spūs impugnatoꝛes dicuntur, qz lz sanctos vincere ne

inquire pacē t psequere eā

p Oculi dñi sup iustos: t aures eius in p̄ces eoꝝ. Vultus ÷ aūt ꝛ dñi sup facientes mala: vt pdat de terra
q memoriā eoꝝ. Clamauerūt ÷ iusti: ꝛ t dominus exaudiuit ÷ eos: ꝛ: t ex oīb⁹ tribulatōib⁹ eoꝝ liberauit eos.
r Juxta est dñs his qui tribulato sunt coꝛde: t hūiles
s spū saluabit. Multe tribulatiōes iustoꝝ. t de oībus
t his liberauit eos dñs. Custodit ÷ dñs: ꝛ oia ossa eoꝝ
u vnum ex his non cōteret.
x Mors peccatoꝝ pessima: t qui oderunt iustū delin-
y quent. Redimet dñs animas seruoꝝ suoꝝ: t nō delinquent oīes qui sperāt in eo.

℣ ÷ Ipsi ꝛ dauid. ℣ Xp̄c de sua passione dicit ad patrem petens se ab inimico
a rū ꝓsecutōe liberari.

Psalmus. xxxiiij.

Judica dñe nocentes me: expugna ipugnā-

queant ꝺtendere tñ cum eis non deſiſtunt.
b ℭ Arma ab arcendo dicta ſunt. q̃ p ea hoſtes violētiſſimos arceamns. p arma. celeſtia adiutoria. p ſcutū: diuina ꝓtectio deſig̃tur. Scutū eñ dictū eſt: q̃ſi ſculptū. q̃ in ipo antiq̃ fert̃ ſua ſignabāt Sola ℣oluntas dñi ē qua protegit pugnantem ⁊ expugnat aduerſum.
c ℣ Framea hic intelligit aīa xp̃i vel cuiuſlibet ſancti. quia deus p aīam chriſti fecit vindictam contra diabolū ⁊ p aīmā cuiuſlibet ſācti facit vindictam. ſicut p petꝝ fecit ananie ⁊ ſaphire. Et concludit petit eccleſia vt cōcludat aduerſarios ſuos. ne valeant ad nocēdū exire. Dic aīe mee. vt te intelligat: quia tu ſalus eius es.
d ℐ Confundi: ē facta ſua erubeſcere et in melius cōmutare. Mazlicz cōfuſi dicanē. qui conuincunē ad penaz tamē vt hic ad cōuerſionē intelligeres confuſionē petitam addidit reuereanē. i. emendati dati diligant: quem p̃ſequendū eſſe pntauerant. Querentes dominū. in malam partez dicit. qui ſcz ſic querūt vt eam a corpe ſegregare feſtinent.
e ℭ Auerti autez retrorſum: non dicit niſi illis qui corrigendi iudicanē. Ut petro redi tro me ſathanas. Qui cogitant ſiue de iudeis ſeu de hereticis ſiue paganis dixit. mala enī omēs cogitant qui p̃ter catholicam fidē aliqua p̃ꝛaua intentione docere feſtinant f ℣ Puluis. leues infructuoſi homines dicti ſunt. quia ſicut puluis a vento: ſic peccatores a ſentētia diuina in die iudicij pijciunē. Angelus dñi .i. ſp̃us malus nō natura ſed ſua inuention coartat eos. i. inq̃tū poteſt p̃ſequit eos. i. q̃tum ſibi p̃mittit. habet enī diabolus voluntatē nocendi ⁊ nō habet ptātem faciendi.
g ℭ Via. i. opa tenebroſa illis fiāt. vt horreant mala facere. Lubrica. vt in eiſdem ſtare diuttus non poſſint et ſi decreuerint plus ī morari virtus dñi p̃ſequaē eos ita vt in ſcelerib⁹ ſuis lōgi⁹ herere ſi ſinat. q̃ ad interitū feſtināt. b ℭ Abſcōderunt mihi gratis. i. ſine cauſa ſcz iudei vt illi putabant. qui enī diuinitatis eius potenti az ñ credebāt. illi putabant ſe abſcondiſſe interitū. Benedictus eſt ī teritum laquei ſui. q̃ ille laqueus nō morientis erat dñi: ⁊ peccātis interitus. Supuacue. i. falſe. exꝛobrauerūt q̃ñ chriſto dicta ſua veracia quaſi aliquod crimen imputabant.
℣ et inutiliter egerūt. q̃ exꝛobratio iſta nullā habuit vtilitatē.
i ℣ Excidiuz illud minaē ꝓpheta quod aduenit iudeis in tpibus veſpaſiani. Et captio. quā occultauerunt apꝛehendit eos. i. morꝛs repentina: quam domino noſtro moliebantur occulte. k ℭ Pſalma quippe ſancte anime beatitudo eſt: exultare in dño. Delectabitur ſup ſalutare eius.
℣ Salutarꝛ noſter
l ℭ Oſſa: fortitudinē aī ⁊ cōſtantiā mentis ſcant que merito oſſibus compaē. q̃ ſicut illa corpus. ita ⁊ hec ſctās voluntates corꝛoborant. ℭ Quis negatiuū eſt ſimilis tui. ℣ id eſt nullus quis poteſt ſimilis eſſe deo. m ℭ Eripuit xp̃s. pene to-

b tes me. Appꝛehende armaz
ſcutū: ⁊ exurge in adiutoꝛi-
c um mihi. Effunde frameaz
⁊ ꝛclude aduerſus eos q̃ p
ſequunt me: dic aie mee ſa
d lus tua ego ſum. Cōfundā
tur ⁊ reuereanē: que: ntes
e aiaz meā. Auertanē retroꝛ
ſum ⁊ cōfundanē: cogitā-
f tes mihi mala. Fiāt tanq̃
puluis añ faciē vēti. ÷ et:
angel⁹ dñi coartās ÷ eos:
g Fiat via illoꝛ tenebre ⁊ lu
bꝛicū: ⁊ āgelus dñi p̃ſeq̃nſ
b eos. Qm̃ gratis abſconde
rūt mihi interitū laquei ſui
ſupuacue exꝛobꝛauerunt
i aiam meā. Veniat illi laq̃-
us quem ignoꝛat: ⁊ captio
quā abſcōdit apꝛehēdat eū
✶ ⁊: in laqueū cadat ÷ ī ip
k ſum:. Aia aūt mea exulta-
bit in dño: ⁊ delectabit ſup
l ſalutari ſuo. Oia oſſa mea
dicēt: dñe. q̃s ſimilis tui.
m Eripiens inopem de ma-

tum genus humanū de illa ptāte diaboli q̄ tunc per mundū regnabat. homo enī erat in ops. q̄ mortalis egenus q̄ in labore z sudore panem queriuit. Paup q̄ de sapientia et puritate dejectus a diripientibus ūundis spiritibus solam tenuē z umbratilez ratiuncu lam possidebat.

n ℣ Nunc cōmemorat xp̄s dc. ꝓpria passione. Contra eū enī testes subito impetu consurgebant reuera iniq̄. q̄a erant cōtra equitatem locuturi. Addidit ignorabam. i. ipi narrabant illa q̄ me dixisse omī modis nesciebam.

o ℣ Retribuebant mihi mala p bonis. q̄a cū christus vitaz credē tibus ꝓtulerit: illi mortem ecōtra reddere maluerūt. Sterilitas animę fuit. q̄n magister bonus in ipsis fructum fidei reperire nō potuit.

p ℣ Ego dum mihi molesti essent iudei. id dum iudei essent molesti p cōtumelias z insidias xp̄o: induit se cilicio. ℣ id est diuinitas carne. z de pctō dānauit pctm̄. ℣ induit xp̄s se carne diuinitas .i. occultauit carnis velamēsse tenebrosis mēbris q ℣ Jeiunium dictuz est enī quasi mediū, quod abstinentes diutius: ad inediā vsq̄ perducat. Jeiunauit xp̄s in monte quadraginta dieb⁹. Et oratio mea. i. dum fundebat a domino in cruce z eam miseri iudei minime susciperē mererē tur. remeabat in sinū eius. i. in secretum pectoris: vnde fuerat egressa.

r ℣ Mutatus est hic casus nominū. pro ablatiuis enī sunt acī positi. Dicit enī quasi de proximo. quasi de fratre nostro: ita mihi complacebam. i. de eoz cōiunctōe gaudebam. qui me hostiliter insequebant. Cōplacebat enī in illis dño: quando eos docebat non delinquere. Lugens z cōtristatus et humiliatus xp̄s erat. q̄ in cūctis iudeis q̄s vt fratres z primos dilexit fidem inuenire non potuit. s ℣ Letati sunt iudei. q̄n do xp̄m comprehenderunt. Cōuenerūt vt euz crucifigerent nō vt crederent. Congregata sē flagella vt pylatus dixit emendatū eum. id ē flagellatum dimittam. Et ignorani. i. non habui conscientiam peccati ꝓpter quod flagellari vel crucifigi debuerim.

t ℣ Dissipati sunt a vinculo caritat̄. nec cōpuncti. vt agerēt penitentiam. Temptauerunt multis modis iudei xp̄m. Subsannauerunt dicentes. Aue rex iudeoz. Frenduerunt clamantes crucifigat̄. per motus corporis oī die motus animę.

℣ ℣ Strident seui boues dentibus quā do rationevincunt̄. nā cum eis p veritate verba defecerint. impatiēter dentibus fremunt: suasq̄ voluntates tacita intermination̄e denunciant

v ℣ Quando respicies. pro consuetudine infirmitat̄ humane. dicitur cui morosum videt̄ quodcunq̄ futurū est. quē mox vt cupit: festinat aliquid implere. Restitue quasi ereptam animaz redde. A malignitate. quia iniuste probat occisus. A leonibus. ℣ id est a pseudoribus. vnicam animā suam dicit. quevnica est sine pecato. ℣ vel vnica. q̄ de virgine nat⁹ vnicus est. i. solum vnus de virgine est natus. vel vnicam ecclīam suam.

nu fortiorum eius: egenuz et pauperem a diripientib⁹ eū. Surgentes testes iniq̄: que ignorabaz interrogabāt me. Retribuebāt mihi mala pro bonis: sterilitatē aie mee. Ego aūt cū mihi molesti eēnt: induebar cilicio. Humiliabā in ieiunio animā meā: z oratio mea in sinu meo cōuertet̄. Quasi p xumū quasi fratrē nostrum sic cōplacebaz: quasi lugēs z contristatus sic humiliabar. Et aduersum me letati sunt z cōuenerūt: congregata sunt sup me flagella z ignorani. Dissipati sūt nec cōpuncti: temptauerūt me subsannauerūt me subsannatōne: frenduerūt sup me dentibus suis. Domie q̄n respicies: restitue aiam meam a malignitate eorū: a leonibus vnicam meam.

x ℣ Duas esse dicimus cōfessiones. vnā laudis. alterā penitentie. sed hoc ad laudez pertinet. Magna ẋo ecclesia ē populus cristianus. recta fide firmus. In pplo graui.

℟ qz nō est leuis ad peccandum ideo firmus in fide. ℣ Sic pasea leuis vento tollitur. granū manet quia graue. talis est bonus christianus quia granum est.

y ℣ Non supgaudeant mihi. i. non insultēt heretici: quādo aliquos de numero fideliū perdit sancta ecclesia. qui heretici semper aduersant xpō ecclesie. Qui odcrūt me gratis. hoc est inaniter. q̄ bus nihil nocui.

℣ Annuūt oculis. Annuit oculis qñ hō racite z dolose vult aliq̄d declarare. ℟ Si fecerūt iudei. qz nihil boni in ope ostenderunt. ℣ pnunciabant vultu: quod corde non gestabant.

z ℟ ℣ Pacifice loquebantur dicentes Magister scimus. quia verax es. ℣ Et i iracundia vt illud. oportz vnū p oībus mori. q̄si inuidētes tori populo terre. potest em̄ aliqs dolū loqui. cū non cogitat occidere. vt si q̄s pecuniā primo conat̄ auferre. ꝓterea addidit in iracūdia terre. vt dolus eoz exitialis fuisse declaretur. a ℣ Dilatauerūt os suū postulantes aperta voce. crucifige. Euge ac si dicerent sibi in cruce bene bñ videm⁹ de te quod desideraūimus efficere. vt predicatoz plebis. in cruce cum latronibus penderes. ℟ vel euge euge. i. bene bñ vidim⁹ nūc ty virtutes quas prius fecisti nihil erant. qz teip̄m in cruce iuuare non potes. ℣ Euge: vox irrisoria z insultoria est. Ac si diceret. iam viderunt oculi nostri facta z mirabilia tua. cur nō descendis de cruce: sed iam videmus q̄ non potes.

b ℣ Vidisti. hoc est pbasti: q̄z crudelis extitit mihi pplus. Ne sileas. ne differas dare sententiā. quod vtiq; tacendo non potest fieri. sed loquendo.

x Confitebor tibi in ecclesia magna: in pplo graui laudabo te. Non supgaudeant mihi qui aduersant mihi inique: qui oderunt me gratis. z annuunt oculis.
z Qñ mihi quidez pacifice loqbant: z in iracūdia ✶ terre: loquentes dolos cogitabant. Et dilatauerūt sup me os suū: dixerūt euge euge viderunt oculi nostri.
b Vidisti dñe ne sileas: dñe
c ne discedas a me. Exurge z intēde iudiciū meū deus meus: z dñs meus in cau-
d sam meam. Judica me ſm iusticiā tuaz dñe deus me
us: z non supgaudeāt mi-
e hi. Nō dicant in cordibus suis euge euge aie nostre: ne dicāt deuorabimus eū.
f Erubescant z reuereantur simul: qui gratulantur malis meis.

c ℟ Exurge dñe. i. discerne inter me z iudeos. Intende iudiciū meū. qualiter iudicantes cōdemnauerūt me morti. Deus me⁹ i causam meā. ℣ Ista est causa sua. scz vt qui dare venerat salutem humano generi: ab insanis pharef occidi. Intende iudiciū. ℟ id est quomodo in laboribus z doloribus crucis atus sum. sed qz z ista mali pacinnt̄ addit intende i causam meaz p qua patior pena em̄ similis est scelerat̄ z bonis sed non cā. Martyrem tracꝫ non facit pena sed causa.

d ℣ Petit se iudicari xps ſm iusticiā. i. ſm misericōiam. qui peccata non fecit. vt nobis oñderet deprecatōis exēplum. Ut non supgaudeant. i. nō dicerent iudei. potuimus fecimus egimus quodvoluim⁹

e ℣ Non dicāt euge euge. i. bñ bñ ista ẋba sē letātiū sceleāta mēte ℟ Nec dicant deuorauimus eum. i. ne pateſiat vltra os eorū ad me deuorandum. id est me simile illis deputandum. Deuorat enim homo quod in os mittit. ita peccatores nituntᵉ iustos in suas nequitias trahere. vt eis similes fiant. z vnū cum eis corpus.

f ℟ Erubescant. id est iudei persecutores z heretici qui gratulabant̄: quando me psequebant̄. hoc est non solum persequentes me erubescāt. ſ illis cōsentiētes q̄ gratulant̄ cē. sic erubescāt vt ꝓrios act⁹ sponte damnēt vt sic cōuertant̄. z qz potest aliquis

erubescere ⁊ reuerentiam non habere: addit reuereant simul. vt cōuersionis eox indicia declararet. Reuerētia est ei: dñi timor cū amore pmixtus.

g ℣ Induant confusione. i. confusione eterna. vnde dicit. Discedite a me maledicti: vt qui me quasi hominē iudicauerūt: videāt vt deū iudicantem.

b ℣ Exultent. i. sancti qui volūt dei iusticiam implere. ipi exultēt ⁊ letent de remuneratione vite eterne. Dicāt semp scz sancti vt dñs pater magnificet. ipse est pax nostra. ℭ Qui nūt dixit serui eius. ad humilitatis formaz respicit. qui in assumpta carne: fm humilitatez seruus patr dicit. Qui ergo volunt pacem cristo. Illi scz qui a vicijs reddunt alieni.

i ℣ Lingua mea. sancti sunt. illi meditabūtur mandata dei. Tota die: toto tpe scz laudare deū certēt. ℭ qr semp deum laudant: q in omni voluntate sua diuina iussa considerāt

Rotectio Dio. saluscz aie nostre: operi nos galea spei. ⁊ scuto inexpugnabilis munimenti: vt a te in causis nostre necessitatis adiuti. mereamur cum te diligentibus: leticiaꝫ exultatione perfundi. Per.

ℭ Nam ⁊ in finē dominum significat. ⁊ seruo dñi de ipo dicitur qui formam serui accipiens factus est obediens vscz ad mortem. Psalmus xo ⁊ dauid frequenti expositōne iam noti sunt.

a ℣ Dixit iniustus. i. decreuit peccare se debere. ℭ Et ita ideo cogita. vt sibijpsi licētiā tribuat peccandi. Non est timor dei. i. non putat curare deū: vt homines debeant eum formidare. A Vel iniustus quilibet dixit. i. deliberauit non in publico sed semetipo: ibi pposuit. vbi homo nō videt. ⁊ licet deus videat: hoc nō curat. quia non ē timor dei ante oculos eius. homies timēt ne publice profiteaꝫ iniqtatem. deum xo non timet. ⁊ ideo i corde. vbi deus videt homo nōvi det deliberauit vt deliquat. i. peccet.

b ℭ Dolose egit in pspectu dei. i. in semet ipso quia non est timor ꝛc. ℣ Diabol vidēlicet ⁊ iudei dolose egerūt in cōspectu dei. Vel ad iudam pditorē ptinet quorum iniquitas ad odium inuenta est. A Similr omnium malorū inuenitur iiquitas ad odiuz. quia odit deus iniquitatem dum eam perpetuo punit. c ℭ Verba eorum sunt iniquitates ⁊ dolus. iniquitas pertinet ad blasphemiā. dolus ad proximū decipiendum. Noluit intelligere: illos significat. q ex aliqua parte. igniculum sapientie pceperūt ⁊ a vero intellectu declinantes: suo vicio puersis erroribus se polluerunt.

d ℭ Iniquitatem meditatus est scz hereticus ⁊ errorem longa meditatione tractauit. libros faciendo peruersos. ℣ in cubili. in corde secreto vbi animus bonū vel malum meditatur. Astitit omni vie non bone: ideo ad nullū fructum iusticie puenire potuit. Maliciam non odiuit: sed dilexit. A quod est summa malicia qui enī penitus nō potest carere malicia debet saltem mente odisse.

g Induant cōfusione ⁊ reuerētia: qr maligna loquunt
b sup me. Exultēt ⁊ letent q̄ volūt iusticiā meā: ⁊ dicāt
i semp magnificet dñs q̄ volūt pacē serui ei⁹. Et lingua mea meditabit iusticiā tuā: tota die laudem tuam.

ℭ In finē puo dñi ps dd.

ℭ Propheta pteptores legis vehemēt accusat. ⁊ sub laudē dñi collata btōꝝ dona describit. Ps. xxxv

a Dixit iniustus vt nōn delinquat in semetipso: nō ē timor dei ante ocu-
b los eius. Quoniā dolose egit in cōspectu ei⁹: vt inueniat iniquitas ei⁹ ad odi-
c um. Verba oris eius iniq̄tas ⁊ dolus: noluit intelli-
d gere vt bene ageret. Iniq̄tatem meditatus est in cubili: suo: astitit omni vie nō bōe: malicia ꝝ: ñ odiuit

e ℣ Domine in celo.i.in sanctis angelis. qui in celo firmati fuerūt.ꝛ nō ceciderūt
℟ Vel in celo.i.ecclesia. ℟ Vel quolibet sācto.est miserico:dia dei causa q̄ celū est.ꝛ nō est iniustus scut ille de quo dictū est. Et veritas tuavsq̄ ad nubes
℣ id est xp̄us in apostolis ꝛ in ꝓphetis habitat.qui doctrina euāgelica irrigant co:da arentia.vt fructū dent fidei:que steriles fuerant ariditate peccati. Xp̄s eñ veritas ē apostoli nubes.

e Dñe in celo miscōia tua:ꝛ veritas tuavsq̄ ad nubes
f Justicia tua sicut montes dei:iudicia tua abyssus mlta. Homines ꝛ iumēta saluabis dñe: quēadmodū multiplicasti miscōiam tuā deꝰ
b Filij aūt hoim:in tegmine alaruz tuarum sperabunt.
i Inebriabunt in vbertate domus tue.ꝛ to:rēte voluptatis tue potabis. Quoniā apud te est fons vite:ꝛ in lumine tuo videbimꝰ lumen. Pretende miscōiam tuam scientibus te.iusticiā tuā bis÷bis :· qui rem recto sunt co:de. Non veniat mihi pes supbie:ꝛ manus peccatoris nō moueat me. Ibi ceciderūt q̄ opant iniquitatē:expulsi sunt nec potuerunt stare.

f ℣ Beatos aposto los montibus comparauit:qui capaces domini iusticie deuotis sensibus extiterunt. ℟ Abissus hic in bonum posuit.Est enī pfunditas aquaruz abissus quā nec metiri nec intrinsecus ex toto videre valeamus. sic diuinam iusticiam nec mente complecti nec ratione aliqua diffinire possumus.

g ℣ Homines ꝛ iumenta saluabit dñs.i. ratōnales ꝛ irrōnales. psonas regit et saluat. ℣ Malos ꝛ irrōnabiles.salutem temporalē sicut iumentis: bonos ꝛ rōnales:tpalem ꝛ eē nam tribuendo saluat deus. ℟ Vel bonos malosq̄ saluas.cum.p oībus xp̄m pati volueris.

℣ Tunc multiplicata est miscōia dñi.cuz nos ꝓprio cruore redeīt:ab initio q̄ppe: pflua fuit miscōia tua ꝫ tūc mltiplicata. b ℣ Filij aūt hoiz sunt qui non sunt iumenta sed rōnaliter viuūt.qui gratiā baptismatis consecuti.in nouam pgenīē renascunt. ℣ ℟ Ale xo dñi sunt precepta noui ꝛ veteris testamenti ℣ in quaꝝ ptectōne omis iustus sperare cognoscit :dū eis obedire ostendit.

i ℣ Inebriabunt.i.ipi filij dei a pingue dine gr̄a spūscti.vt habeāt intellectum doctrinatū ecclesiasticoꝝ.vt oblitis flagitijs virtutibus impleant. ℣ Torrentē dicimus esse fluuiū velocē:cui bene compat sapientia xp̄i.qz ꝛ subita est ꝛ ita rapida.vt ad fidē quem vult sine vlla tarditate detrahat.

k ℣ Quoniā apud te est fons vite.id est tu es ꝛ apud te est o:igo omniū bonoꝝ.um Fons vite.doctrina ōi que anime vita est. Lumen patris christus est est. in quo videbimus lumen.id est spiritussācti illuminationē.

l ℣ Pretende dixit.i.longe lateq̄ diffū de tuā miseri co:diā.vt possint scientes te ī isto seculo firmius ambulare. Rogat bis insticiaz id est iustam vitam per manentem vel precepta sua vt eaviuendo teneant.qui recto sūt co:de.id est qui b recta mē te prestante dño viuere meruerūt hoc est.q̄ co:suū in oībus.ad voluntatem dei dirigunt.

m ℣ Orat vt gressumentis a iusto tramite nō recedat.ne in superbia erectus cadat. pes aūt p:o affectu mētis est positus.Manus xo peccatoris.est operatio male suadentis.

n ℣ Ibi.vbi superius dixit.in pede sez supbie ꝛ nequitia praue suasionis ceciderūt ac si diceret.in profundam foueam co:ruerunt.demones qui adhuc opant iniquitatē male suadendo in hoibus ꝛ ad superbiam semper inducentes. ℣ Expulsi sunt.id est a regno dei. ℣ Nec poterunt stare.qz non eis licebat dñi inssa differre. sed statim illic precipitant.vbi pata est ei flāma penal
℟ Ibi q̄z adam cecidit ꝛ expulsus est a pa

radiso: qui ꝺz etiã adhuc operari iniquitatẽ dum in peccato suo omnes nascimur: Nec diabolus nec adam potuerunt stare vi sua.

Clarifica nos celesti miscõia Oratio. fons ⁊ origo lumis sempiterni: vt vber tate domus tue repleti omnẽ iniquitatẽ ⁊ dolũ cum pcacitate ferocis supbie renuam⁹. Per.

¶ Psalmus iste: p sonam iusti glorificat. iniusti notat. mores instruit. bonitatez dei docet. p̃auitatem auellit

a ¶ Multas habz emulatio interpretationes. tamen hic docet. noli particeps esse malignis. neq; ad zelum. qz zelus ira est. neq; ad inuidiã: inuidia enĩ liuoz est. Neq; zelauer⁹. id est imiteris eos. q̃ faciunt iniquitatem. qui per iniquas fraudes: diuitias cõgregant. honoresq; requirunt.

b ✠ Fenũ pulera ẽ res dum flozet. sed cuz aruerit mutato ꝓtinus coloze marcescit. Sic sũt impij. qui quasi flozida leticia relucentes prematuro fine siccãt. Olera autez ab olla dicta sunt vbi collecta decoquunt. Ostensum ẽ enĩ hic. cito impios cadere. per similitudinez feni ⁊ olerum.

c ✠ Admonet hic pphera vt sperem⁹ in domiñũ: hoc est introit⁹ fidei. hoc initium salut⁹

✠ ¶ Fac bonitatẽ id est adimple mandata. ¶ Inhabita terram. hoc est dñare carni. nõ caro tibi. ✠ Et pascer⁹. ad saturitatem ꝓtinet. et ad suauitatẽ pennem. In diuitijs. i. in cõtẽplatione dñi xp̃i. ¶ ✠ Vel in scripturis sanctis. ꝺ ✠ Delectare cũ dicit in domino, suauem vult esse tibi eius recordationem. vt ames quem times. Dabit tibi petionem cordis non carnis. Petitio cordis est. fides caritas. intellectus dei. et operatio bonoz actuũ. e ✠ Uelã qꝺam est densitas peccatoz. vnde via id ẽ vita nra. tenebroso amictu circũuestita est: hãc reuelamus. quando delicta nra ꝓmptissime cõfitemur. ¶ Spera in eum. vt possit dimittere delinquẽti. Et ipse faciet id quod sequitur. f ✠ Educere enim. est aliquid de tenebris ad lumen proferre. hoc est de caligine huius seculi. ad illã claritatem futuri iudicij ꝓducere. vbi omnia palam fiant: ⁊ tunc iusticia nostra. humanis aspectibus apparebit. ¶ Et iudiciũ tuũ q̃ ea que bona sunt elegisti. tanq; meridiem. in pleno splendoze gratie sue reuelabit coram angelis suis. Subditus esto dño. nõ pctõ. ⁊ ora eum. pro delictis tuis.

g ¶ Noli emulari in eo. i. nõ te terreat impij felicitas breuis.

✠ In homine facien te iniusticias id est neqcias. s. cui act⁹ turpis est negociat⁹ feculẽta.

b ✠ Ira est enĩ. que celeri motu animũ succendit. furoz qui diutius ꝓseuerat. Ergo vtraq; nos iubet deserere. p que ad culpam possumus pueire. Noli emulari vt malignetis.

¶ We ipe nequã efficiaris. ꝓuocãdo alios ad nequiciã. ✠ Nequicia vero vteres definierunt. voluntariam esse maliciam in quam non casu incidimus sed delectatione versamur. Nequam enim dictus est neq̃ quã id est nullo tempore aptus.

✠ Psalmus. dauid.

✠ Uox ecclesie monentis nõ imitandos malignãtes ⁊ de penis maloz ac ꝓmijs bonoz ꝑs. xxxvj.

a ✠ Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatẽ

b Quoniam tanq; fenũ velociter arescent: et quemadmodum olera herbarũ cito decident. Spera in domino et fac bonitatem ⁊ inhabita terram: et pascer⁹

ꝺ in diuitijs eius. Delectare in domino: et dabit tibi

e petitiones cordis tui. Reuela domino viam tuam ⁊ spera in eum: et ipse faciet.

f Et educet quasi lumen iusticiam tuam: et iudiciũ tuum tanq; meridiem: subditus esto domio ⁊ ora eum.

g Noli emulari in eo qui ꝓsperat in via sua: in homie

b faciente iniusticias. Desine ab ira et derelinque furorem: noli emulari vt ma

t ℣ Exterminari est foras terminos proijci id est ab illa dei ciuitate fraudari. Qui vero cõtra sustinet dñm. ipsi hereditate possidebunt terrã viuentiũ: qñ despiciũt impioꝝ felicitatẽ. dñi iudiciũ expectantes ⁊ patientẽ interim aduersa sustinentes.

k ℣ Pusillũ enim a pugno dicitur. et est iguĩ aliquid paruulum qꝫ significat qõ ꝺtractẽ digitis manu possit includi. Et hic significat tps qõ restat vsqꝫ in diem iudicij. qõ cõparatione ꝑteritoꝝ dieꝝ. oĩno paruissimũ est. Et non erit peccator. nõ qz ipe qui peccauerit nõ erit. sed peccare tam desinit Locũ eius. istum mundũ significat. qui peccatoribꝫ tantũ demulcet. ꝓximꝫ ipsis amicus ẽ ℣ Vel locus eiꝰ de lectatio peccati.

l ℣ Mansuetos aũt appellam⁹ manu ꝓuetos. i. patientes ⁊ mites. ℣ Quos nullus turbo furoꝝ exagitat. ℣ Ipsi possidebunt futurã hierlm. ⁊ in ea ꝑmanebũt in seculũ seculi. In multitudine pacẽ pax futuri seculi est vbi nihil aduersum nihil põt esse cõtrarium. m ℣ Obseruabit peccator iustum. qñ illum viderit scelerat⁹ bonis moꝛib⁹ insudare. ℣ Quia ꝑ opera sanctoꝝ. ipsi cruciant ⁊ torquentur in ꝑsenti vita. Stridebit malicie ⁊ inuidie dentib⁹. quib⁹ eũ nititur deuorare: ꝑ motũ eĩ istũ corꝓoris. ostẽdit motum anime. ℣ ℣ Obseruabit igitur quasi de occultis insidijs vt eum alliciat Ideo vero occultis insidijs obseruat. qz dũ videt iustũ. credit se ab eo accusari. conatur igitur iustum ei similem facere. Quod si nõ potest, stridebit ⁊c.

ligneris. Quoniam q̃ malignantur exterminabunt: sustinentes autez dominũ ipsi hereditabunt terram.

k ÷Et: adhuc pusilluz ⁊ nõ erit peccatoꝝ: et queres locum eius et non inuenies.

l Mansueti autem hereditabunt terram: ⁊ delectabuntur in multitudine pacis.

m Obseruabit peccator iustum: et stridebit sup eũ dẽ

n tibus suis. Dominus ÷autem: irridebit eum: ÷quoniã: ÷prospicit q̃ veniat di

o es eius. Gladiuz euaginauerunt peccatoꝛes: intẽde

p runt arcum suum. Vt deciant pauperem et inopẽ: vt trucident rectos coꝛde.

q Gladius eoꝝ intret i coꝛda ipsoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ

r confringatur. Melius est modicum iusto: super diuitias peccatoꝝ multas.

n ℣ Non q: dñs aliquem irrideat. ꝙ q ipsi digni sũt vt irrideant in vindicta. Qñ ꝓspicit hoc est dñs scit. qñ veniet dies vltionis ⁊ perditionis eius.

o ℣ Gladius peccatoꝝ. est q̃libet volens alterius desiderans lesionẽ: quẽ educti ille. q̃ praua suasione desiderat decipere aĩas innocentes. Arcum aũt tendere. ẽ opere fraudulẽto expectare temp⁹. qñ possint simplices innocentes ꝺecipere. ℣ Gladius. apertã perse cutionẽ. Arcus vero occultã indicat: q̃ eñ gladio pugnat. comun⁹. q̃ ℣o arcu. emin⁹ pugnat

p ℣ Vt decipiant pauperem. non diuitem mundi. sed pauperem xp̃i. ℣ Addidit rectos coꝛde. hoc de martiribus potest intelligi qui recti sũt cordi. sed carne trucidant. ℣ Pauper dicit. qui sibi non sufficit. Inops q̃ nec opez habz ab alio siue alienam.

q ℣ Gladi⁹ eñ dicitur. qui fit ad hostium clades. ℣ Et significat vindictã in aniaꝫ ipoꝝ. ℣ Et arc⁹ ipoꝝ. i. occulta malicia cõtra pios ꝓfringit. quia nõ erit fidelib⁹. in anime pte nocitura.

r ℣ Se ei mali pri⁹ in coꝛde ⁊ anima ledunt q̃ iustũ in coꝛꝓoꝛe ⁊ rebus exteriozib⁹. In coꝛde enim iustum ledere non possunt. Oz si in rebus lesus iustus fuerit. ꝺicit Melius ⁊c.

r ℣ Modicum hic sentiaꝫ humilitas. in qua dum se anim⁹ noster custodit. mũdi pcoſa transcendit. Diuitie peccatoꝝ. sunt cõgregationes criminũ. Unde estimem⁹. quãtum sit melius illud modicũ iusti pcipere. et molem tantoꝝ scelerum non habere. ⁊ vere multo melius. qñ brachia ⁊c.

s ℣ Brachia pctoꝝ. puersas actones signat que conterent. i. assidua tritura minuuntur. ℣ Vel fortitudo illoꝝ conteretur in vindicta. ne innocentibus noceat. Justos aut ꝓfirmat dns in fide. ℣ A Brachia potentiaꝝ fortitudinē pctoꝝ significat.

A Confirmat iustos dns: p spem in aduersis ⁊ exempla. maxime crucis. Crux enī finita est in pena ꝙ manet in glia. A locis eī supplicioꝝ. trasijt ad frōtes ī peratoꝝ. Qui tātū honorē dedit penis suis. ꝺd faciet fidelib⁹ suis.

t ℣ Dns aut nouit dies imaculatoꝝ. i. vias qui eas cōdidit. qs humana ignoratia nō pōt intueri. Hereditas est celestis hierusalem eterna pace ditissima. q ineternuꝫ erit. qm sine fine prestat.

v ℣ ℣ Malū tēpus significat diē iudicij. ℣ qñ omis caro sollicita. actuū suoꝝ retributionē cōpensatoꝝ ⁊ formidat. in isto tpe nō confundent imaculati. Dies famis. tpus hui⁹ mōi significat. qñ bti esuriūt iusticiā. ⁊ saturabunt ꝓ scripturas sctās ⁊ exempla dnica. Pctōres plbūt. i. in illa iudicatone dānandi sūt. A Vel tps malū. dicit tps tribulatōis hic. in q̄ boni spe saturant future pacis. peccatores xo hic saturati. peribunt eterna fame cruciandi.

x ℣ Inimici xo dni. id est impij. vt honorificati fuerint in potestate terrena. ⁊ exaltati in vanam glīam. mox aduenīente morte. oīs glia eoꝝ tanq̄ fumus aut nebula tabescet.

y ℣ ℣ Mutuabit peccator: quando ꝺi beneficia diuersa suscipit. ⁊ non soluet. hoc est. non dignas gratias agit deo. Justus ātmiserebit. q̄uis hic pauca suscipiat ꝓmpt⁹ tamen ad elemosinas faciendas inuenit.

z ℣ Nam qui benedicūt dnō. id est qui ī omnibus gratias referunt. ⁊ eius mandata custodiunt. terram illam viuentiū accipiunt possidendam. Maledicentes. i. blasphemi. vel dei legibus inobedientes ab illa patria submouent.

s Cum brachia peccatoꝝ cōterent: confirmat autem iustos dns. Novit dns dies imaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ ineternū erit. Non cōfundent in tēpe malo: ⁊ in diebus famis saturabunt: quia peccatores peribunt.

x Inimici xo dni mox honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes q̄admodū fum⁹

y deficiet. Mutuabit peccator ⁊ non soluet: iustus aut

z miserebit ⁊ tribuet. Quia benedicentes ei hereditabūt terraz maledicentes aūt ei

a disperibunt. A Apud dominū gressus hois dirigent:

b viā eius volet. Cum ceciderit non collidet: qz dns

c supponit manū suam. Junior fui etenī senui: ⁊ nō vidi iustū derelictum: nec semen eius querens panem

a ℣ Apud dnī gressus. i. sensus vniuscuiq⁹ hois. a dño dirigit. Et viā eius scz dei volet. vt ad se veniat qui est via veritas et vita. Gressus dicit opa ⁊ affectus. quos dirigit deus. A Et per hoc q̄ dirigit vult iustus viā dei q̄uis dura sit. Via xo terre nō est dura ꝙ plena latronibus. Via aut dni tuta q̄uis dura. vel viam iusti hois volet. in qua Cum ceciderit ⁊c.

b ℣ Cum ceciderit ꝓpter infirmitatem carnis. quia septies in die cadit iustus ⁊ resurgit. non collidet quia dns agenti penitentiā statī miserebit. Sicut dauid ⁊ petrus. cognitum delictum purgauerūt lacrimis. ⁊ a dño confirmati sunt.

c ℣ ℣ Junior fui vox ecclesie. qñ initia legis naturalis in ipo pthoplasto primeua suscepit. Senuit qñ ad honorabilem puenit etatez. cū nouissimis temporibus suscipere meruit dnm saluatorem. ℣ A ℣ Semen. opa hois ꝺicimus esse. que seminat et metet. ℣ ℣ Ergo opa iusti nō querūt panē hoc est verbū dei. q verbo dei satiat⁹ est. ⁊ quo int⁹ reuera viuit ⁊ pascit. A Lo quit em hic ecclesia q̄i vnus hō ℣ Vel dauid loquit qui paruulus fuit ī malicis senex in virtutibus.

d ℣ Omni tẽpe miserẽ a dño. ⁊ cõmodat. qui alijs ministrat doctrinã suam. Et semen ei⁹. opa que gessit. vel doctrina quã docuit. a dño benedicent.

e ℣ Declina a malo. i. a malo ope. et fac bonuz qõ precepit deus. Inhabita in vnitate fidei. ℭ Seculuz ℞o seculi. figẽt eternũ regnũ. quod nulla successiõe mutabit.

f ℣ Quia domin⁹ amat iudiciũ scz iustuz q̃ iustos impiosq; discernit. Et non derelinquet sctõs qui in eũ tota spe confidũt. q̃ cõseruabunt in eternũ. hoc est in ꝓpetua vita.

g ℣ Iniusti punit̃ur in vindicta. ℣Peribit semẽ. hoc est opa eorũ cuz ipis punient in tormentis ⁊ vanitas ⁊ delectatio in pctis que sita euanet.

h ℣ Justi aũt possidebũt terrã viuentiũ Et inhabitabũt illam. que ẽ sine fine. de q̃ fugit dolor ⁊ gemitus.

i ℣ Os iusti meditabit sapientiã. i. xp̃m. ℭ ꝓpos ei cogitatões debem⁹ hic accipe. qz sicut cor meditabit sapientiã ita lingua loquet ꝓ cũcta iusticiã ⁊ iudiciũ. ℣ hoc aũt fiet cũ oĩa mẽsurate. ⁊ non fraudulenter neq; cuz ira. ꝑ iusto iudicio q̃ de deo sentit enarrat. qõ erit in patria btõz.

k ℭ Lex dei ei⁹. hoc enĩ ꝓnomẽ: grãz indicat dñi saluatoris. Mã cũ sit oĩm deus ipi⁹ tñ ℣rie dicit quẽ liberare dignat⁹ ẽ. In corde ipi⁹. vniuersũ btĩ sẽsuz tali bono figt cõpletuz esse sez in eo q̃ cor cõsonat lingue. vt lex ðĩ nõ solũ in ore ꝑ etiã sit in corde ⁊ oñi sensu

Huius gressus supplantare nllꝰ preualebit Supplantare enĩ dicim⁹ plantis foueas pretendere. ne possit incidẽs firmũ reperire vestigiũ. hoc nullaten⁹ cõstat esse factẽdũ. vbi secura ⁊ eterna sũt oĩa. qz

e Tota die miseretur ⁊ commodat: ⁊ semen illius i benedictione erit. Declina a malo et fac bonum: et habita in seculum ÷ seculi:·.

f Quia dominus amat iudicium. ⁊ nõ derelinquet sanctos suos: in eternũ conseruabunt. ÷ Iniusti puniẽtur:·: et semen impioꝝ perib it. Justi aũt hereditabũt terram: ÷ ⁊:· inhabitabũt i seculum ÷ seculi:· super eã

i Os iusti meditabit sapientiam: ⁊ lingua eius loquet

k iudicium. Lex dei eius in corde ipsius:·:et:· nõ supplantabunt gressus eius.

l Considerat peccator iustũ et querit mortificare eum.

m Dominus ÷ autez:· nõ derelinquet eũ in manus e⁹: nec damnabit eum cũ iudi

n cabit illi. Expecta dominũ ⁊ custodi viam eius: ⁊ exaltabit te ÷ vt:· hereditate capias terraz: cũ perierint

o peccatores videbis. Vidi impiũ superexaltatũ: et eleuatũ sicut cedros libani

verbũ dei in corde custodit a laqueis bon⁹ custos. xp̃s in corde. l ℣ Cõsiderat pctor iustũ. intuebat enĩ ꝓphẽs iudeorũ: iustũ filiũ dei ⁊ strideb at in euz ⁊ quesiuit ꝓdere eũ. qz grauis erat doctrina ei⁹ ad audiendũ eis. ⁊ ipe etiã ad videndum. Sic ⁊ nũc inimicus cõsiderat vnumquẽq; nr̃m vt perdat. ꝑ si vigilãter resistat: euenit qõ sequit̃.

m ℣ Sicut nõ derelinquit iustũ dñs in manibus iudeoꝝ. i. in ptã te eoꝝ. ita quẽlibet iustũ nõ derelinquet i potestate pctoꝝ ꝯ aĩam vt aĩe noceant. i. vt malis inꝑmalo consentiat. Nec damnabit eum.

ℭ .i. iustũ cũ iudicat impiũ: ꝑ discretõne meritoꝝ. iustũ suscipiet. impium debita pena torquebit.

n ℣ Expecta dñm .i. pacient̃ age siue i prosperis seu in aduersis. ℭ q̃ vias dñi custodis hoc est sacratissima p̃cepta. ℣ Et exaltabit te vt hereditate capias terrã. illã btũdinis. in q̃ iusti exaltabunt̃. ℭ Tunc iusti videbũt pctoꝝ perire qñ cõspecta fuerit penalis aduersitas. ⁊ illis peuntibus. se in sũma btũdine videbũt collocatos.

o ℭ Vidisse impiuz se dicit. i. creuisse. non ad honorẽ: ꝑ poti⁹ ad ruinaz. Et ne putares eũ tñ supra humiles erectuz. addidit. ⁊ ele-

uatum sicut cedros libani: cuius Qui⁹ ꝓfectus in honore ⁊ diuitijs ⁊ ptāte tō tm extollit. vt eius irremediabilis ruina monstret. ℣ Hoc de diabolo phas est intelligi. nec nō ⁊ iuda. Et si de iuda exponit seques versiculus sic exponit.

p ℣ Et transiui. dicat hoc aplicus cetus. Transiui tpe passiōis: ihesu et illo resurgente. nō erat in das. qz ab ijt ⁊ laqueo se suspendit. Quesiui et nō ē inuentus. i. ipsi⁹ impij locus aplicus q̄ tanta velocitate deficiebat. Sz dū de iuda expōit ꝓ cedros. apli intelligunt ⁊ qū de diabolo. per cedros angeli signant. Dū vero de diuitibus impijs vel potentibus expōit (qui relicto deo in diuitijs mundi cōfidunt. q̄ qualibet flore ant. qualibet extollantur ⁊ eleuent. nō inuenient cū ab hoc mūdo migrauerint) tunc ꝓ cedros. mali intelligunt in hoc mundo eleuati. Sicut cm cedrus sup excelsos montes apparet exaltata. ⁊ impulsu ventorū sepe dilabitur ita et impi⁹. Locus impij impietas est.

q ℣ Custodi innocētiaz. si nullū noceas. ⁊ cū nullo litigiosus eris videbis xp̄m q̄ equitas intelligit sicut viaz veritas ⁊ vita. ℭ Beliquie sūt hoī pacifico. qū spes ei⁹ dūt remūeratione pagit. i. impletur qō speranit. Beliquie igit sūt q̄ post mortē relinquūt. ℟ Relinquit xo tust⁹ post mortē memoriā iusticie sue bonā. ⁊ deus sibi relinquit premia eterna. ℭ Pacificus vero dicit qui inter discordantes pacē facit

r ℭ Justi aūt ꝛc. Illā. sic iusti. p⁹ hāc vitā ꝓtulant. ita iniusti finita ista luce peribunt. Beliquie vt dictū est significāt memoriā in-

p Et transiui ⁊ ecce nō erat:
q quesiui eum et nō est inuētus :· locus eius :· Custodi
r innocentiā ⁊ vide equitatē quoniā sunt reliquie homi
r pacifico. Justi aūt disperi
bunt simul: reliquie impio
s rum interibunt. Salus aūt iustorum a domino: ⁊ protector corū in tpe tribulati
t onis. Et adiuuabit eos dominꝰ ÷ et liberabit eos :· ⁊ eruet eos a peccatorib⁹ :· ÷ ⁊ saluabit eos: qz sperauerūt in eo. ¶ Ps̄ dauid. in cōmemoratōne ÷ de sabbato. ℭ Dor penitentis miscōiam benigni iudicis depcātis. q̄ se corpe sauciatū ⁊ aīo: amicoz exprobratio ne dicit esse ꝓfusum.

Ps̄. xxxvij.

a Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

b Quoniam sagitte tue infi-

storꝝ. quā i hoc mūdo post obitū dereliquūt hoc mereri impij nullatenꝰ pñt. qm̄ supueniente interitu. falsa laus ⁊ fragilis vita dissoluit. ℟ Reliquie q̄z eoz. i. terrena interibunt omnia. s ℣ Salus aūt a domino venit. qz ipse est salus nr̄a. ℭ Tempꝰ q̄dē tribulatiōis est duplex nā hic tribulatō tpalis est sed in iudicio extremo ē eterna: illa igitur mala est qz eterna que in die iudicij impijs venit Jn hoc ergo tpe tribulatiōis. ꝓtector e cristus. qz ex ipa eripit iustos.

t ℭ Et adiuuabit eos. i. fideles famulos in hoc mundo adiuuat qū cōtraria colluctatione fatigant liberat. dū fidē illorū nō finit pua suasiōe puerti. Ezu et vtiq; dū in mūdi istius cōtrarietate. seruat illesos. Cm̄ speranert in eum. i. spem suā i domini pietate posuerūt.

Oratio.

Eatitudo oīm nō incerta iustoz de⁹ (qui sanctos tuos nō derelinqs in fame. nec in stadio tribulationū superari pmittis) p̄camur. vt ca nos munita dextera. quā ill̄ne coꝛruant. velociter porrigis ꝓparatam. Per.

ℭ Dicēdo i cōmemoratiōe. b titul⁹ ille ꝓnūciat. vt qz petm̄ effugere nō valeam⁹. certe ip sunt delictū in cōmemoratione sp habere debeam⁹. vt nos a futuris culpis deo adiuuante temperem⁹. ℣ Sabbatū requies interꝑtat. i. qm̄ requiescet eccīa in pacifico. quē p̄didit adam. a ℣ Tot⁹ iste psalm⁹ ex ꝓsona penitentis est. ꝙ ⁊ ad xp̄m referri pōt. sicut ⁊ sexagesimusoctau⁹. Furoz. vindicta irrōnabilis cū fellis amaritudine. Jra vero tm̄ cōmotio anime. tō iste penitens q̄ se pec-

catozē scit. nō in ira ꝟ p miscōiam. nec in furoze. ꝟ p patientiam se argui postulat.

b ℣ Sagitte. x̄ba doctrine sunt. q̄ vt iaculū x̄berant coz penitentis. vt agat pniam. Confirmasti tē. vt tanq̄ bon⁹ magister. verberib⁹ castigatū redderes emendatū.

c ℣ Nō est sanitas a facie ire in carne mea i. vidi faciē ire tue. ⁊ ñ ipam irā. hoc ē. intelleri p scripturas scās. q̄z ita minabaris pctōrib⁹ ⁊ extimui. petēs ne ipa ira sup me descēderet. Nō est pax ossib⁹ meis i. nulla quietē indulsi: vel ossib⁹ vel membris meis. anteq̄ penitēdo mentē purgarē.

d ℣ Iniq̄tates nre eleuāt se sup caput nostrū. qñ ampli⁹ cumulātur. q̄z ratio q̄ est caput mentis sufferre valeat quā si iniquitas oppresserit. illa ꝓtin⁹ victa succūbit. ℣ Sic on⁹ graue. qz ñ est leue on⁹ petī. ꝟ oībus dz esse ḡue. qz omnib⁹ graue iudicij onus imponit.

e ℣ Computruerūt mihi ⁊ fetent vulne a pctōr quousq̄z ī pctis taceo: et nunc desiderā ter quero medicū p penitētiā. ℣ Cicatrix est dicta. qō in sevulno celatū ostendat significans occulta pctā.

℣ Que ꝺungit homine ꝓpē suā inlipientiā telare.

f ℣ Miser fact⁹ sum vsq̄z dū ꝓfitēdo purgarer. qz sine ꝓfusione et mestitia. nō dimittunt pctā. Cōtristat⁹. i. indignū me existimans. vel ad celū oculos leuare. ꝟ pect⁹ meū pcutiēs aiebā. deus ꝓpitius esto mihi peccatori.

g ℣ Illusionib⁹ illis cofitet se penitēs esse repletū arq̄z infirmatū. qb⁹ diabolus humanū gen⁹ quotidie illicit et suadet vt delectent. Per lūbos volūtatē coporis designat titillātē. i. carnis appetitū. h ℣ Afflict⁹ sum ⁊ humiliat⁹ ad pniam nimis rugiebam petēs remissionē cū luctu. Aliō ē gemit⁹ coz porl. aliud cordis. Gemit⁹ .oꝛpis. ꝓpter res terrenas. Gemit⁹ cordis ꝓpter sua pctā ⁊ aliorū. ℣ Fugire aūt ꝓpie beluaꝝ ē. leonū scz. A Vel afflictus sum ⁊ humiliat⁹ nimis miserijs ⁊ calamitatib⁹ ꝓpē pctm iō rugio i ℣ Tale fuit desideriū ei⁹. vt añ deū eē mereret. dñs em̄ q̄cūq̄ nō aspernat. amplectit. ille em̄ gemit⁹ nō ꝓbscōdit a deo. q̄ pi⁹ est. ⁊ p aīe liberatione psoluit dict⁹ est aūt gemit⁹ q̄si geminat⁹ luctus. qz fit p exprimendo magno dolore.

k ℣ Hūc venit ad ḡuissimos dolores animi. decursis corporeis erumnis. Jō cōturbatū esse suū cor dicit. q̄a virtus eū deseruit. dic̄ ergo dereliquit me virtus mea A Quā habui añ pctm̄. Cur vero x̄tus me dereliquit. qz et lumē tē. Lumē oculoꝝ suoꝝ ñ eē secū narrat. ℣ Quia p⁹ positō x̄titatis lumīe. ī tenebras ōciderat pctōr

l A Macten⁹ ꝓfessus ē q̄ patiē a se int⁹. nūe dic̄ q̄ fortis patiē ab his inter q̄s hītat

℣ Amici sunt extranei sanguine. sed caritate coniūcti. Amicus enim dictus quasi animi equus. id est similis. Proxim̄i sunt autem qui nobis parentela sociantur.

℣ Potest amic⁹ et ꝓxim⁹ de discipul accipi. q̄ in passione x̄pi territi ī tantū a dño recesserunt: vt ipse petr⁹ negaret. Exponant alij deinceps de penitente, ego ab illo passu

xe sunt mihi: et confirmasti
c super me manū tuā. Non
est sanitas ī carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie pctōr me
d orum. Quoniā iniquitates
mee supergresse sunt caput
meū: sicut onus graue gra
e uate sunt super me. ℣putruerunt ⁊ corrupte sunt cicatrices mee. a facie insipien
f tie mee. Miser factus sum
⁊ curuatus sum vsq̄z in finem tota die contristatus
g ingrediebar. Quoniā lumbi mei impleti sunt illusionibus: ⁊ non est sanitas in
h carne mea. Afflictus sum ⁊
humiliat⁹ sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei
i *Bñe ante te omne desiderū meū: ⁊ gemit⁹ meus
k a te nō est abscondit⁹. Cor
meū ꝓturbatū ē: dereliquit
me x̄tus mea: ⁊ lumē oc'lo
rū meoꝝ ⁊ ipm̄ nō ē mecuz:
l Amici mei ⁊ ꝓximi mei aduersū me appropinquerūt
⁊ steterunt.

vsq; ad finē: video dñm meū iesum xp̄m a iudeis circūdari. m ℣ Steterūt de longe discipuli christi de quibus euāgelista ait. Stabāt noti eius a lōge: sed vim faciebāt iudei ℭ Vel diabol⁹ cū ministris. q̄ q̄to eū videbāt in dei amore p̄sistere tāto ei mortē aīe nitebant̄ inferre.

n ℣ Multos quidē dolos meditari sūt. cū interrogarent si deprehēsa mlier lapidari deburisset. & si licz dare cēsum cesari & similia facerent. ß tūc apte dolū inierūt cū falsos testes adducūt. Locuti sūt vana. in beelzebub ejcit demonia. o ℣ Sē per quasi surdus sustulit xp̄s exprobrationes iudeor̄. & tanq̄ mutus dicēte pylato. mihi nō respondes. ℭ Nihil potest esse fort⁹. nihil egregi⁹ quā audire nocia: & nō respondere contraria.

p ℣ Si tacuit xp̄s accusatus a iudeis qsi nō haberet. quid pro se respondere deberet exemplū tribuens homī. vt flagella p deo. patienter portare debeat. ideo nō redarguit. se iuste increpātes.

q ℭ Jdeo petitōem suā exaudiēdā dicit qz se in deū speraſſe ꝓfidit talis sancto⁹ volūtas tale fixa mēte ꝓsilū. vt nō emolimēto aliq̄ pēnis tp̄is. ß tñ dilectiōe dei capiant̄.

r ℣ Jnsultarēt inimici xp̄o gaudētes. si i passione humiliatus surrexisset. Pedes dicuntur ꝓmoueri. i. apli de fide ad infidelitatez cōmot⁹. Magna locuti sunt i udei dicētes. si filius dei es: descēde de cruce.

m Et qui iuxta me erant alōge steterūt: et vim faciebāt qui querebant animā meā

n Et qui inquirebāt mala mihi locuti sunt vanitates: & dolos tota die meditabā-

o tur. Ego aūt tanq̄ surdus non audiebam: & sicut mutus non aperiens os suū.

p Et factus sum sicut homo non audiens: & nō habens in ore suo redargutiones.

q Quoniaz in te domine speraui: tu exaudies me domi

r ne deus meus. Quia dixi nequādo supgaudeāt ÷ mihi: ÷ inimici mei: & dū commouent̄ pedes mei sup me

s magna locuti sunt. Quoniam ego in flagella paratus & dolor meus in cōspectu

t meo semper. Quoniā iniquitatem meam annunciabo: ÷ & ÷ cogitabo pro pec

v cato meo. Jnimici aūt mei viuent & cōfirmati sunt super me: & multiplicati sunt

x qui oderunt me iniq̄. Qui retribuūt mala p bonis detrahebāt mihi: qm̄ seq̄bar

r bonitatē M̄ō derelinq̄s me

s ℣ Paratus ē xp̄s ad flagella sustinēda crucē. lanceā. fel. acetū. & per hanc mortē suo sancto sanguine. pereuntē pplm liberaret. Et dolor me⁹. q̄si dolere xp̄m dictū ē. donec ejcēt suā victoriā i iudiciū ꝓtra iudeos

t ℣ Qm̄ iniq̄tatez meā annūciabo. i. sicut maledictōni xp̄s subiacuit. vt nos a maledicto erueret. ita & pctōrez se ꝓfitet̄. qui pctā nostra portaret. Et cogitabo. Cogitabat eīvt clemēti cogitatu humani generis delicta. que sibi cōpunxit. in semetipo purgaret.

v ℣ Viuent inimici ei⁹. qz nō sunt statiz diu nam vltione puniti. Cōfirmati sunt in legē lra. in spiritaliter nūciatū nō intellexerūt.

ℭ Vel confirmati sūt in malicia. Multiplicati sūt in amplitudine seminis. q̄ oderūt xp̄m i ique. ℣ Et certe ñ rōabiliter ß inique oderūt q̄ in hac lra semē sum ceu astra celi multiplicari credebāt.

x ℣ Retribuebāt mala. p bonis. qz afferētē dulcedinē vite ceu aceto potauerūt & felle detrahebāt mihi dicētes alios saluos fec̄ set ꝓsū nō pt. Qm̄ seq̄bar bonitatē. vt ꝓlēs volūtatē p̄is p vita ppli susciperē mortē.

y ℣ Nō derelinq̄s me inq̄t xp̄s cū penetrauero ꝓfunda inferni. ℭ Vel petit hoc pentēs. vt ñ querel⁹ relinq̄ā a vo⁹ itez peccare. Nec etiā a me discedas. qa necesse est. abūte rectissima via: semp errare.

℣ Intēde q̄ dicit in adiutoriū. Quia graues sunt pugne carnis, tu intende in ad

iutorijū meū. t esto nobis salus in tpe tribulationis. ℣ Ecce regula penitentis impleta est. q̄ gra dei se saluatū exultat. ℟ño.

Mitte salutare tuū in infirmitatib⁹ nostris vulnerū cicatricūq; mortaliū potētissime medicator: vt omnē gemitū doloreq; nostrū cordā te deplorātes: valeamus euincere insultatōnes aduersantiū viciorū. ℣per e. ℣ In finē quid significet: iam notuz est Jdithun hebreū nomē est. quod latine dicit transilitor. signās eum qui mūdi isti⁹ varicata vicia: sua puritate trāscēdit. Canticū ℣o humane vocis diuina laus: letātis est. q̄q; t dolētis. nunq; ℣o penitēt. a ℣ Dixi. hoc ē apō me. in corde meo deliberaui. custodiam vias non dicit a criminibus qz iam sctūs erat ℟ a superfluis ℣bis q̄ raro pōt vitare vel continēs. facilius enī culpa tacendo refugit: quā loquēdo. ℣ Vias ℣o dicit actōnes t verba.

b ℣ Dicit os esse ostiū lingue. t bene illa clausa saluabitur si eius ianua custoditur. ℟ñ consistit peccator. ℣ .i. diabolus. qui īstigator est eoz: qui sanctis insidiat. ℟ Si lui ℣o a bonis ānūciādis: ꝓpter calumniatores verboz meoz.

c ℣ Obmutui. nec cum litigantibus mecū litigarem. ℣ Humiliatū aīt fcat humiꝓstratum contra eoz improperia siluisse. Si luit a bonis. quia maloz mos est. q̄uis noua audiant. nullatenꝰ acquiescant. Dolor eius renouatus est. id est dolor pietat. quo bona tacuit malis auditoribus. ℟ Dolor enī qui fuit in loq̄ndo a quo quieuit silendo. renouatus est ex silentio quo negauit conseruis cibaria vite t verbū dei. d ℣ Concaluit dixit cor meū id est ab omni parte succensum est. ℣ A recordatione delictoꝝ ꝓpriorū. ℣ Intra me in homine interiore. vbi ratio tacite loq̄tur. Et in meditatione mea. ℣ Quid meditar. Jstud inq̄ quaꝛ liter illū ignem reperire possim. i. sanctū spiritus qui peccata consumit t illuminat mentē. ℟ Vel quia vidi ex omni pte pericula. t loquendo tacenda t tacēdo loquenda. cepit cor meū inquietū esse: t caloꝛe feruere diuino.

e ℣ Proclamauit ꝓpheta conscientie lingua: veraci dño. pui siluerat pri⁹ dolosis inimicis: petit ergo meditatione eternoꝝ accensus. vt finem suum nouerit. i. saluatorem. ℣pe eīm noster finis ē. ad quē pueniſſe: vita ē. ℣ Nō enīz isti⁹ vite finē querit sibi notū fieri ꝓpha ℟ illū. ī q̄ destructa morte xp̄o iūgat.

f ℣ Deinde desiderat ꝓpheta scire numerum dierum. i. vt euidētius appareret. si christi conspectum coꝛporeis oculis mereretur aspicere. Addidit vt sciam quid desit mihi Reuera deesse sibi iudicabat q̄d vitam: si ei⁹ nō meruisset videre p̄sēsiaz. ℣ Qui aūt nō de suis diebus hec loq̄tur sequentia docent.

g ℣ Scōm veterē

dñe: deus meus ne discesseris a me. Intēde in adiutoriū meū: dñe deus salutis mee

℣ In finem ꝓ idithun. canticum dauid.

℣ Dixi iusti ꝓtra inimicos vtiliter tacētis. t petētis cognoscere vite sue finē. si forte incarnationem dñi intueri possit. petentiſq; sibi noxia delicta dimittit. ℣ps. xxxviij.

a Dixi custodiā vias meas: vt non delinquā in lingua

b mea. ℣posui oꝛi meo custodiam: cum ꝓsisteret peccaꝛ

c tor aduersum me. Obmutui t humiliatus sum t silui a bonis: t doloꝛ me⁹ re

d nouat⁹ est. Concaluit coꝛ meū intra me: t in meditatione mea exardescet ignis

e Locut⁹ sum in lingua mea: notū fac mihi dñe finē meum. Et numeꝛ dieꝛ meoꝛ

f q̄s est: vt sciā q̄d desit mi

g hi. Ecce mēsurabiles poꝛ

hominē: vsq; nunc fuerunt dies mensurabiles. hoc est sub iugo peccati. Nunc nouo desiderio vnū eternū īmensurabileꝫ diē appe

to. quem abraam vidit ⁊ gauisus est. in quo alibi hortamur letari. in quo deus dñs illuxit nobis. ℣ Merito substantiam suã dicit nihil esse ante deum. que adam peccante damnata est. cui nisi aliqd diuinitas contulerit. de ꝓpria substantia non habet quod p̃sumat. ℟ Dicit xo ante te. i. in compatiõe ad tuã substantiam vel ante cognitionẽ tuã. et in cognitõne ⁊ illuminatõne tua. ante hoies enĩ aliquid videt. ꝙ ante te. tanꝯ nihil in cõparatione eternitatis.

b ℣ Vanitas enĩ. sicut sepe diximus mutabilitatẽ significat quã omis homo preter cristũ sustinet: q̃ hac carne vestitus est. Intellige xo nõ mutatõnem corpis quã etiã xps sustinuit sed mentis ĩstabilitatẽ. i ℣ Verũ tamẽ in imagine ptransit homo. Imago dei ẽ illa conditio quam homo susc̃epit. qñ dictum est faciamus hoiem ad imaginẽ nostrã. Et bene dixit frustra conturbat. qz puritatem mentis pdunt. qui desiderijs tpalibus occupantur. hoc est enĩ conturbari a puritate mentis in actibus seculi deduci: ⁊ hoc frustra. qz sine vtilitate ĩmo cuz dãno aĩme.

suisti dies meos: et substãtia mea tãꝯ nihiluz ante te

b Verũtamen vniuersa vanitas: omnis homo viuẽs

i Byapsalma. Veruntamen in imagine ptrãsit homo: sed ⁊ frustra cõturbat.

k Thesaurizat: ⁊ ignorat cui

l congregabit ea. Et nunc q̃ est expectatio mea. nonne dominus: ⁊ substãtia mea

m apud te est. Ab omnibus iniq̃tatibus meis erue me oppzobrium insipienti de-

n disti me. Obmutui ÷ et: ſi aperui os meum quoniam tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitudie ma

o nꝰ tue ego defeci: ĩ increpatiõibꝰ propt iniq̃tatẽ corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneam

p animam eius: verumtamẽ vane ÷ conturbatur: omis

k ℣ Sepe enĩ plerigꝫ thesarisant ⁊ congregant multa que aut desidia filiozum perdit. aut fiscus occupat. aut diripiunt alieni. Brũs aũt est ille q̃ ibi thesaurisat. vbi sudire mereat. ꝙdiu fecistis vni ex minimis istꝫ mihi fecistis. vbi fures non furant nec effodiũt. l ℣ Et nũc que ẽ expectatio mea. nõne dñs. pnuncians sibi esse expectatiõez dñm xp̃m. nec in caducis desideriꝫ aliã habere se presumptionẽ. nisi illũ solũ. Substãtia. in bonã vartem dicit. que ante xp̃m esse memorat. vbi nihil ẽ nisi pfectũ. m ℣ Dicit xo substantiã nõ ab adã contractam. aut temporalium rerũ ꝙ bone cõscientie possessionem: illa apud deũ est apud homines non est. quia ab eis nõ videt.

m ℣ Petit se eruere ab iniq̃tatibus preteritis pñtibus ⁊ futuris. ℣ Sctũs enim vir opbzobriũ erat stultis. qz sibi dissimilẽ respuebãt. Sola enĩ scelerati laudant. que vident habere cõmunia. ℟ Oz ola q̃ hic hoines cupiũt dico vana ⁊ ignozare auaroz cui cõgregent ⁊ thesaurisant derideoz ab eis ⁊ facis me opbzobriũ insipienti auaro. Et ꝙꝯ me sic delirare dicẽt tamẽ ob mutui.

n ℣ Obmutui sez ĩ salubzi silentio. qõ celestis largitas concessit. Quoniã tu fecisti. ipe vticꝯ fecit. qui patientie dona dedit. Plage sunt correptões. q̃ bꝰ ꝓ nostris pctis verberamur. ipas desiderat sctũs vir a se mouer. que culpis debebantur cõmissis.

o ℣ Fortis enĩ manus graniter flagellat. ⁊ necesse erat quẽlibet illũ deficere. quẽ manꝰ excelsa pcuteret.

℟ Incũbente etiaz manu vindicte. virtus delicti deficit. vt Paulus ait apls. Cum infirmoz tunc potens sum. Increpat omis homo ꝓpter iniquitatez quem pdere non vult diuina maiestas.

p ℟ Tabescit anima. cum caro luxurijs ⁊ cõcupiscẽtijs refrenat. Est enĩ tabescere obstupescere de anterioribus delictis. Ille xo qui ea agit. que mũdane vanitatis sũt telas texit aranee. hoc est die noctuꝫ in opere vano vacat. ⁊ nõ vtilia sed dissolubiliat corruptibillia opat. Sed qz ꝓpheta animã ceu

ſtraneam tabeſcere dicit. hoc eſt intelligēdū vt ad tantam ſubtilitatē afflicti. aīa vigilijs ⁊ obſecratōibus p abſtinentiā decoquaſ. vt inſtar filoꝝ illoꝝ deducaſ. ſcz vt nihil craſſum durum ve pctī contineat. Qui in vanitatib⁹ viuit: vana ē eiꝰ nōvtilis hec mōana cō turbatio. Sz ⁊ q̄ in deo viuit vana ē eiꝰ nōvtilis hec mōana cōturbatio.

q Ⓐ Pri⁹ itaq; oīo nē dixit. poſt deprecationē. Oratio eſt oris ratio. quam proni referimus. vota noſtra pandentes. Deprecatio eſt frequens ⁊ aſſidua ſupplicatio. que ab imo pectoris pferē arebano. Addidit lacrimas. q̄ vi olente ſunt ſemper i pcibus ⁊ ad clementiam medicinalem. adducūt animū miſerantis.

r Ⓐ Ne ſileas dixit. id ē audiā te dicentem dimiſſa ſunt tibi peccata. Incolaꝝ dicit qui terrā colit alienā ad tēpus. ſicut oēs ſancti in iſto ſeculo conſtituti.

Ⓨ qz ⁊ illi dū erāt in corpe pegrinabantur a dño. Ⓐ Omēs enīz a diuina ciuitate nos peccatū fecit exrraneoſ ⁊ in iſta regione tenuit captiuos. Omīs etiam qui recipit in eternam beatitudinē. peregrinus dicit. qz īcipit eſſe vbi non erat. Peregrinus dicit quaſi pgens longi⁹. Ⓐ Al' peregrinus dicit hic vi uens. qz etiaz apud deum eſtim fide ⁊ charitate. omēs. ne quis ab hac cōditōne putaret exceptus.

s Ⓐ Merito ergo ſe refrigerari de ſecuritate regni celeſtis petebat: qui tanti deſiderij calore flagrabat. Addit priuſq; eam. id ē anteq; de iſta luce diſcedam. Amplius non ero. ſcz in hoc mūdo. vel nō ero poſt mortē

homo. Pſalma.

q Eraudi oratiōnem meam domine ⁊ deprecationem meam: auribus percipe la
r chrimas meas. Ne ſileas quoniam aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrinus ſicut
s oēs patres mei. Remitte mihi vt refrigerer priuſq; abeā: ⁊ ampli⁹ nō ero

In finē pſalmus dauid.

Ⓐ Vox eccleſie gratias agentis. qz de meroze mūdi liberata eſt: ipſeq; dominus ſanctam incarnationē ⁊ iuſticiam ſue predicationis exponens: patris auxilium deprecatur.

Pſalmus. xxxix.

a Expectans expectaui dominū: ⁊ intēdit mi
b hi. Et exaudiuit preces meas: ⁊ eduxit me de lacu mi
c ſerie ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos

ſi hic deſinas ſubuenire. quia non eſt eſſe. i eternis afflictōnibus pmanere. Merito ergo dicebat ſe non eſſe. ſi ſe non intellexiſſet non habere cū electis portionē. Ⓐ qz illi ſoli ſunt: qui īmutabiliter in deo beati ſunt Qui igit' in inferno ſi in comparatione illius eſſe non ſunt. quia in eterna corruptōne dolore nō finiendo. ſunt.

Aſtodi dñe Dirō viā noſtram ne delinquamus in lingua. vt in meditatōnib⁹ noſtris ſpiritali igniculo. ardeſcēte: ea theſaurizemus in ſeculo. que retribuente capiam⁹ ex oīdio. Per.

Ⓐ Sepe dixim⁹ p finem dauid xp̄m dominum ſignificari. cui pſalmus iſte aptandus eſt.

a Ⓨ Expectās vox eccleſie dicit ſe expectare dñm in pmiſſionib⁹ pphetax. quia prouidebat pphetā p ſpm̄ ſctm̄ xp̄m venturū in carne.

Ⓨ Et intendit mihi p ſplendorē euangelij. in quo me illuminauit

b Ⓨ Et exaudiuit pces meas. qz ipe mihi in nouo teſtamento refulſit. Et eduxit me de lacu. in quo īmerſa erā cum ſimulachra muta adorarē. Et de luto fecis Ⓐ Mā ſicut lut⁹ laci fetid⁹ ē atq; ſuis. ita⁹ hoīm dilecta limoſa ſūt ⁊ fetorib⁹ horreſcūt. Ⓨ vñ de luto fecis. i. terrenis deſiderijs. Vel lacus. pfundū infidelitatis lutū deſideria carnalia.

c Ⓨ Statuit ſup pe petrā. i. ſup xp̄m. Pedes meos. ſēſus meos Et direxit greſſus meos. i. ſenſ⁹ bonoꝝ operū dirigit eccl'ie: qvnuſq;q; p ſe tortuoſus ē niſi dirigat a xpo. Direxit igit' greſſus meos ne ad eū veniēs. p⁹ t'gū rſpicerē ad t'rēa q̄ relinq̄ſſez, Al' pedes. affect⁹. greſſus. opa ſunt.

d ℣ Et immisit in os meū canticū nouū Laudē vtiq; suā. qz nouus hō venit in mundū. t nouā legē. dedit mundo: carmen. ℭ id est laudē carminū lege compsitaz. deo nostro. ℣ vt iam nō sonos turpes t theatrales concinā. sed ī ōi viuētis hymnis p armoniā noui testamēti delecter e ℣ Videbūt multi annūciatū: venisse t multa mirabilia fecisse. t timebūt qz se intelligūt pctōres. Et sperabūt. vt eis pristina delicta remittantur.

f ℣ Bīus vir. felix illa aīa que habz firmā fidē. t spem directaz in xpō. ℭ Spes eñ directa est: qñ stabilis pes. Ille eñ habet spē nōīs dei firmā. qui solū dominū auid⁹ cōcupiscit non tpalia. Vanitas ē a sancta religione: subita varietate mutare. insanie falsē. sūt saris deum formasse: dicte insanie: qz mentē fallunt.

℣ Et oia p quibus hoies insaniūt vt pecēt que nominat aplūs opa carnis: insanie falsē sunt quia fallunt.

g ℣ Multa feciſti. narrat ꝓpheta diuīa miracula. i. ofidisti patribus nostris mirabila tua multa. Non est qui simil⁹ sit tibi. ℭ Hū quid tale est. ignis facibus in theatro ludere. quale sit in camino ignis tribus pueris ambulasse: A Prospicis in fune ambulantem quasi mira facientem. Attende petrum nostrum non funiambulum. sed vt ita dicam mariambulum. hec miracula fecit de⁹ ipsa intuere oculo fidei. nō est qui similis sit ei. h ℣ Mucusq; credentium populus locutus est. hinc ipse dominus ad patrē ita exorsus est. Annunciani dicens. penitentiam agite. ℭ Locutus sum. scilicet cū inter nos conuersatus euangelisauit. multiplicati sunt super numerum. ℣ Judei in malicia sua fortis numerum sunt. quia nō sunt digni numerari in numero iustorum.

℣ A ℭ Vel peccatores qui cunq; damnandi etiam christiani: dicti sunt super numerum saluandorum id est extra.

i ℣ Dicit noluisse patrem sacrificium. qz veniēte dño: cessabant sacrificia iudeorū Aures autem perfecisti mihi. id est ad obediendū patri. ℭ Ut sanctam incarnationē eius significat. in qua patri obediens fuit vsq; ad mortem. t in qua sacrificiū t oblationē t holocaustum patri acceptum pro peccatis omnium obtulit

k ℣ Holocaustū aūt pro peccato non tibi placuit. nisi memet ipsum pro totius mundi delicto tibi sacrificium exhiberes. Tunc dixi. ecce venio id est assumā carnez in qua patiar. l ℣ A ℭ In capite libri scriptū est dē me. In libro isto psalmoz. in capite de se dicit esse scriptum. cum dicitur beatus vir qui non abijt rē. ℣ vt in euangelio. In principio erat verbum. vel in capite libri veteris testamenti vbi dicitur. A In principio. id ē filio creauit deus rē. Voluntatem patris fecit: quando descendit de celo. Volui vt pro vita omnium mortem sustineam. ℭ Lex diuino in medio cordis ipsius fuit: dum in lege domini meditabat die ac nocte.

m ℭ Bene nunciauit iusticiam dicens. Non sic impij nos sic In ecclesia magna id est in toto mundo diffusa. Non prohibuit labia sua. quia non destitit predicando admonere populum perfidorum: in qua parte testem patrem inuocat: quia nulla pericula timuit ℣ Labia quoq; christi sancti sunt: non prohibet illos predicare. sicut sanctus paulus dicit verbum dei nō est alligatum.

d Et immisit in os meū canticū nouū: carmē dō nostro
e Videbūt multi t timebūt
f t sperabūt in dño. Beat⁹ vir cui⁹ est nomē dñi spes eius: t nō respexit in vanitates t īsanias falsas. ℣ Mlta feciſti tu dñe deus me⁹ mirabilia tua: t cogitatōibus tuis nō ē q̄ similis sit
b tibi. Annūciaui t locutus sum: multiplicati sunt sup
i numer⁹. Sacrificiū t oblationē noluisti: aures aūt p
k feciſti mihi. Holocaustum t ꝓpctō nō postulasti: tūc
l dixit ecce venio. In capite libri scriptū est de me vt facerē voluntatē tuā: de⁹ meus volui t legē tuā in me-
m dio cordis mei. Annūciaui iusticiā tuā in eccl̄ia ma-

n ¶ Justi voluntas est cū pōt ꝓdesse: nō abscondere veritatē: quod dñs saluator fecit qñ turbas increpabat: arguebat incredulos. ℣ Veritatē tuā dixi. q verax es. Et salutare. q salus es oīm.

o ¶ Non abscōdit miam patris cū dixit si cū vos sitis mali: nostis bona data dare filijs vīis: quātomagis paterveller celestis ℣ Veritas t salutaris xp̄c est quē p̄dicant sancti. ¶ In cōgregatione quoq; densissima veritatē dixit xp̄c. qñ Esaie libꝝ acciptēs t legens dixit. Hodie impleta est hec scriptura. p ¶ Narratis sanctis opibus. ad passionis sue gloriā redit. vbi merito patrē p̄cat ne lōge ab eo faciat miserecordias suas. Miserecordia ei fuit. vt humanā naturā victo sauciatā p̄uaricatiōis: sua incarnatōne saluaret. veritas: vt resurrectionis beneficio: sederet ad dexterā patris. Susceperunt me. s. ad glorificandū.

q ¶ Dicit de membris suis quoꝝ ipe caput est se circūdedisse mala. vt se pati p̄fiteretur id qđ turba fidelīū sustinebat: nec eē nēsū. s. apud hoīes. Addit cōphēdere se iniq̄tates. dñs. n. saluator nec mala perpetrauit. nec iniquitatib⁹ patuit ꝙ hoc a pte mēbroꝝ dixit. a qbus talia sustinētur. pietatis em nr̄i capitis fuit. vt qui de se multa dixerat: de fidelibus faceret mētōem. ℣ Cōprehēderūt hūanū genus iniq̄tates. i. originale peccatū ex quo pullularunt iniq̄tates. Et nō potui vt viderē. qz lux veritatis fuit abstracta.

r ℣ Multiplicata ēipa iniq̄tas sup capillos. i. sup genꝰ hūanū. ¶ Cor nos xo derelinquit. qñ petis hō eger p̄futura nō appetit. ℣ Vel qñ hō peccat. cor suū nō hz vñ dauid dixit: Inuenit seruꝰ tuus: cor suū.

s ¶ Complaceat. i. cōter placeat. cōcordia hic trinitatis ostēdit. Nā qđ placet p̄i hoc filio: ℔ t spūisancto. Addit tibi vt sctāz trinitatē vnū deuz esse cognōscerem. Dñe ad adiuuandū me respice. vt intelligamus cōspectū eius: nr̄m p̄fectū ee. aliter. n. liberari nō possumus: nisi nos diuinitas clementer respiciat.

t ¶ Cōfundant dixit. i. mirabiliū cōsideratione turbent. Et reuereant. hoc est resurrectōis gloria corrigātur. vt illum cōfiteant deū quē dudū putauerūt occisum. Simul. i. quot psequebāt xp̄m. Qui querūt aīam: ad mortē. vt auferant eaz .i. qui ꝓtendunt a corpore meo segregare eā in mortē.

v ¶ Vox xp̄i. Retrorsum hic in bonā partē dicit vt redeāt in bonū ℣ Qui malū cursū habuerūt. Qui cogitāt mala mihi. ¶ Significat in deo p̄ improbas voluntates. q̄ male nō erant dño. sed suis auctoribus. Cogitatio: dicta a coagitādo seu cogendo. A Nō solū q̄ dicūt vel faciūt ℔ etiam qui volūt mihi mala: būiles sequanē me qui sugbe p̄bant.

x ¶ Ferant dixit. qī pondus imensum: confestim vt peccare ceperint. ne longius ꝓgrediendo: peccatis piculosius grauent. Cōfusionē suam. i. cogitatōem prauā. veritate cōtrariā. Qui dicūt mihi euge. ℔ falsos arguit laudatores. q̄ adulādo plus nituntē decipe q̄ possint vtupatōibus sauciare.

℣ Duas q̄ppe hostes bz eccia. adulatio

b

gna: ecce labia mea nō p-
n hibebo dñe tu scisti. Justiciam tuaz non abscondi in
corde meo: veritatē tuaz t
o salutare tuū dixi. Non abscondi miam tuā t veritā-
p tem tuā: a ꝯcilio mlto. Tu
÷aūt: ne dñe lōge facias
miseratōes tuas a me: mi-
sericordia tua t vītas tua
q semp susceperunt me. Qñ
circūdederūt me mala quo
rum non est numerus. cōp
henderunt me iniquitates
mee: t non potui vt videre
r ¶ Multiplicate sī sup capil-
los capitis mei: t cor meū
s dereliquit me. Cōplaceat
tibi dñe vt eruas me: dñe
ad adiuuandū me respice.
t Confundantur t reuereantur simul: qui querunt aniā meaz vt auferant eam.
v Conuertantur retrorsum t reuereantur qui volunt mi
x hi mala. Ferant confestim confusionē suam: qui dicūt

nes ⁊ blasphematões. ¶ Duo em̃ genera hostiũ maxime cauenda sunt. s. qui bona dicunt malo aĩo. de q̃bus dixit supra qui volunt mihi mala. ⁊ qui mala dicũt: doloſe laudando. de quibus hic. iusti. ⁊ letẽ ℓ in gaudio eterno. Sup te.

¶ Id est in xp̃o.

℣ Qui diligunt. i. q̃ me spiritali charitate p quirũt. ¶ Magnificet dñs in membris. magnificet ppls sctõr ⁊ glorificat in eis deꝰ vñ dixit videant opera vĩa bona ⁊ glorifi cent p̃em in celis.

¶ Isti igit̃ qui xp̃m diligunt salutare nr̃m. semp dicaũt: non euge euge vt mali me laudã do. sed te p̃em magnificando in me.

3 ¶ Egenus dicit̃ qui aliquid habet ⁊ alio indiget: paup q̃ nihil habet. Inops. i. sine ope. ℣ Pauper dictus dñs: de nostro: diues: de suo. qui ideo indigentiã humanitatis assumpſit. vt abundantie sue nos faceret esse ꝓcipes. ¶ Sz vide pauperũ cõsolatões dñs sollicitus ẽ p eis. securi sunt.

⁊ ℣ Aditor ⁊ protector cum dicit: ostẽdit patientiã diuersar̃ passionũ. vñ ⁊ ipe psal. fecit initiũ. qui ⁊ eodẽ fine cõcludit. quapropt totus virtuti patientie merito deputat.

Oratio.

Xpectatio tuorũ vnica famulor̃ deus: quẽ venturũ ĩ mũdum caput libri principalis edocuit: insere p̃canti legẽ tuã ĩ medio cordis nr̃i. vt tuas iusticias nũciantes: ĩminentibus periculis eruamur. Qui.

℣ Titulus iste tam notissimus ẽ, ꝑ magnificat hunc psalmũ. q̃ in quadragenario numero noscitur collocatus: q̃ calculus emundationi ⁊ purificatõi frequẽter aptat.

a ℣ O Beat⁹ q̃ intelligit. i. vt etiã nõ petentibus paupib⁹ offerat elemosina. Maz q̃ petenti tribuit bonum opus efficit. q̃ xo tacẽtẽ paupez intelligit beatitudinẽ sine dubitatõe cõquirit. Quẽ dñs liberabit ĩ die malo. i. ĩ die iudicij. q̃ mal⁹ dies dñi malis. qr pctõribus tũc debita p̃ea psoluẽ

b ℣ Cõseruet dixit. i. inter mala seculi p̃re nõ sinit ꝑ ad suã gratiã pducit. Viui. p̃pe dicunt q̃ se a xp̃iana fide nõ diuidũt. Et beatum faciet. vtiq; in resurrectõe. cum eũ in dextera collocabit. ⁊ in patriaz beator̃ admittit.

¶ Et ſi tradat ĩ manus vel aĩam. i. in ptãtes diaboli. q̃ creduli tati nr̃e semp inimicus existit. ¶ Vel in terra. i. eccla. vel etiaz hic viuẽtẽ in spe.

c ¶ Spẽ ferat illi. hoc ẽ adiutor ũ pstet illi. in lecto doloris. i. in infirmitate carnis. qui in delectatõe sua quasi quodã lectulo sauciaꝰ Stratũ eius. corꝑ hic p̃ stratu accipit.

℣ Oõ hic diuersa calamitatib⁹ versasti inquietasti ⁊ afflixisti. vt ꝑ ne beatitudis reqez ꝓsequat. sicut factũ ẽ in Job.

d ℣ Exclamat ꝓpha pie trepidus vt ipe miam dñi ꝓsequẽ sana aĩam. Oẽ. n. peccatũ morꝺ⁹ ẽ aĩaz. quo crescente salus interioris hoĩs dissipat.

¶ Vel hic ꝓpheta ĩmutat ordinẽ ⁊ deinceps in ꝑsona xp̃i loquit̃. q̃ aĩam ppli sui sanari a petõ petit.

e ℣ Inimici xo dixerũt mala in passione xp̃i: qũ falsa locuti sunt

y mihi euge euge. Exultent ⁊ letent sup te oẽs querentes te: ⁊ dicant sp magnificet dñs qui diligunt salutare tuũ. Ego aũt mendic⁹ sum ⁊ paup: dñs sollicit⁹ ẽ mei. Adiutor meus ⁊ protector meus tu es: deus meꝰ ne tardaueris.

℣ In finẽ psalmus dauid.

℣ Vox ꝓphete beatũ pdicantis elemosine largitorẽ ⁊ de passiõe ac resurrectõe xp̃i. ℔s. xl.

a Beatus q̃ intelligit super egenũ ÷ ⁊ paupere: ÷ in die mala liberabit

b eũ dñs. Bñs cõseruet eum ⁊ viuificet eũ: ⁊ beatũ faciat eũ in terra: ⁊ non tradat eũ in aĩam inimicor̃ eius.

c Bñs opem ferat illi sup lectũ doloris ei⁹: vniuersum stratũ eius versasti in infir

d mitate eius. Ego dixi dñe miserere mei: sana animam

e meã quia peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mi-

neceſſe eſt erat vt impij mendacia cogitarēt qui diabolo auctore fi emuerūt. Q̄ moriet verba ſunt demētiū iudeox: vt cayphas alt expedit vt vnus moriat̄ p pplo. Periit nomen eius ꝙ ipis vtiq; q̄ ei credere noluerūt.

f ✠ Ips illō dñice paſſiōis exponit q̄ iudas nō ad venerandū dñm ſ ad pdendū: doloſus intrabat. Vana loquebat̄ ppls iudeoꝝ q̄ de illius morte crudeliter tractauit.

✠ Congregauit cor eius iniquitatē (dū rerum dñm. ſcelerata cohors crucifigere decreuit) ſibi dicendo. ſanguis eius ſup nos.

g ✠ Egreſſa ē foras ab archano recte fidei plebs iudaica. que intus ſtare nō poterat. qz incredulitate fidei a fidelib⁹ diſcrepabat. Loquebat̄ in id ipm. ſ. vanitatis .i. infidelitate quā introibat a veritatis ſinu exeūdo. loquebat̄ vana ⁊ falſa. ⁊ ita loquebat̄ in id ipm qō ingreſſus fuit. ſ. doluz ⁊ falſuz. que ingreſſus fuit Malus ingreſſus. malus egreſſus.

b ✠ Suſurratio eſt oris puiſſimus ſonus: ſineq; aliqua vocis diſtinctōe cōfuſus ſermo tractus ab apibus. q̄z vox plata: ſuſurrus eſt qō inter illos euenit ꝙ ore inuicē i aurib⁹ murmurabāt. Oēs inimici .i. ſup: adicti iudei qui ſemp cogitabāt ꝛ dñm mala.

hi: qñ moriet̄ ⁊ pibit nomē
f eius. Et ſi ingrediebat̄ vt
videret vana loquebat̄ cor
eius: cōgregauit iniquita-
g tē ſibi. Egrediebat̄ foras:
b ⁊ loquebat̄ in id ipm. Ad-
uerſuz me ſuſurrabant oēs
inimici mei: aduerſum me
i cogitabāt mala mihi. Ver-
bū iniquū cōſtituerunt ad-
uerſum me: nunquid q̄ dor-
mit nō adijciet vt reſurgat
k Etenim homo pacis mee i
quo ſperaui qui edebat pa-
nes meos: magnificauit ſu
per me ſupplantationem.
l ÷ Tu aūt dñe miſerē mei:
⁊ reſuſcita me: ⁊ retribuaz
mei. In hoc cognoui qm̄ vo
luiſti me: qm̄ nō gaudebit
inimicus meus ſuper me.
n Me aūt ppter innocentiā
ſuſcepiſti: ⁊ cōfirmaſti me i
o ꝓſpectu tuo in eternū. Be
nedictus dñs deus iſrahel
a ſeculo ⁊ i ſeculū: fiat fiat.

✠ Verbū iniquū. qñ clamabant pilato. ſi hūc dimittis nō es amicus ceſaris Cōſtituerūt. i. diffinierūt. ✠ Dicentes. Tu accipe eū ⁊ crucifige. Q̄dq̄ q̄ dormit. ✠ Audiant iudei audiāt ⁊ hereticī illuz q̄ dormit. ipm ſibi adijcere ptinus vt reſurgat dicentē. Pr̄ātē habeo ponēdi aīam meā. et iterū ſumēdi eā. Putabāt. n. iudei ſi eū occideret nō reſurgeret. k ✠ Homem pacis dicit iudā. q̄ illi oſculū pacis dedit qñ eū tradidit. In q̄ ſperabā. i. in q̄ ſperare putabar. quē anteq̄ naſceret cognoſcebā. Magnificauit qñ ignorātib⁹ quis eēt eis eū ipe monſtrauit. l ✠ Tu aūt dñe. humanitas rogat ibi hoc qō alibi diuinitas pollicet dicēs. Solute tēplū hoc ⁊ in triduo ſuſcitabo illō. Reſuſcita me. ✠ ſcz a a morte p̄ filiū. Retribuā ei. qō factū ē cū interitus debit⁹ occupauit iudaz. Anticipauit vltio iudā. cū eū interitus debitus ſugillauit Vel retribuā eis. ſcz. A iudeis qō factum nūc cernim⁹ hz. n. vnalra et: alia eis.

m ✠ In hoc cognoni. dilectōem p̄is oſtēdit ſe in hoc cognouiſſe. qz glorioſa eſt reſurrectio ſecutura. Quoniā voluiſti. me ſubaudis glorificari ⁊ exaltari. Q̄m ñ gaudebit inimicus. hoc erat qō dixit. qm̄ voluiſti me. ſcz qm̄ inimicus ſupra eū gaudere nō ē pmiſſus.

n ✠ Maria innocētia ē. cū iuſt⁹ p ipſis moriē. ✠ Et nulla ſe ptētōe defendit.

✠ Propter quā innocētiā deiecta morte a p̄e in celeſtib⁹ ſuſceptus ē: ⁊ p̄firmat⁹ ē in eternū. ✠ Qui⁹ ptās celo terreq; ipat cui oē genu flectit celeſtiuz. terreſtriū. ⁊ infernoꝝ.

o ✠ Dñs aūt bñdict⁹ ē: ⁊ ſi oēs tacēt. ꝙa ille oē bonū nō tanq̄ extraneū ſuſcepit. ſ ab ipo egredit̄. A ſeculo: p̄tē mūdū ſignat. et vſq; in ſeculū: futurū vult intelligi. vbi iam oīa eterna cōſiſtūt. ✠ Addidit fiat fiat. hoc ē qō hebrei dicūt Amē amē. Dio. Oſtrozū precaminum mitis indultor. qui dignanter inſinuas, effugere diem

malum si mia subsequaf egenum: fer opem quesum? doloꝛib? nris: vt dñ carnalia delicta clementer arguis: medicinā aie placabiliter largiaris. Per dñm.

Filijs choze. Choze hebꝛaice dr calua-ria. Caluaria vo locus est vbi dñs crucifixus ē. quapropter filij Choze merito dicunt: q̄ gloꝛiosum tropheū celestis regis. i. signaculū cruꝛcis suscipe meruerūt. t ō psalm? hic hoi cōuenit xpiano: qui amoꝛe dñi t flama dñice charitatis accenditur. ō q̄ re hic primus psalm? ē quē octogesimusterci? t centesimustriceſimus tercius subsequitur.

a Quēadmoduz desiderat ceruus. Mō imerito hoc aial cōpatū ē fidelib?. ē enī prio innoxiū. deinde velocissimū. tercio siticulosum. Serpētes narib? trahit. quos vt vozauerit estuāte veneno ad fontē festinat. Hoc nos admonet vt q̄ venena haurim? antiq̄ serpētis: ad fontē diuie mie festinem? Fons. n. sp. irriguus ē xpc. vñ nō dixit ad fluēta q̄ siccari pñt. fons aūt sp fluit. Hō ergo eccie q̄ diu i actu venenoso degebat. cuz hūc gratia dei videns derelinquere cupit clamat quēadmoduz tē. vt pnia ablutus. gloriā dei videat. b Sitiuit anīa mea. non ad moꝛtua simulachꝛa sed ad illū qui dixit. Viuo ego dicit dñs. Quā veniaz. quia tunc manifestus apparebit q̄n nos in iudicio suo misericoꝛditer inspexerit. Vel q̄n veniā q̄n erit tps vt cū sanctis in claritate tua te videā. t ita ante cōspectū diuitatis apparebo te vidēs sicuti es. q̄ eccia vult dissolui a coꝛpe. t eē cū xpo. c Quō potest de lachꝛimis panis fieri? pōt, quia sicut coꝛpus satiatur pane. ita anīa p lachꝛimas: quia exinde se hīe sperat remissionē peccatoꝛ. Diem. psperitatē: noctē xo debemus accipe tristiciā. p hec duo: oē tps huius indicatur. Dum dicit mihi quotidie: hoc est dicebat assidue persecutionis tempoze xpianis. nō est qui vos vindicet. sustinete que volumus. que iubemus. t videte an deus vester vos liberet.

In finē intellectus filijs choze. Hoꝛ fidelium dominū desideratiū. Ani mea q̄ sue dicentiuz. ne deo adiutoꝛe in hoc seculo turbetur. Ps. xlj.

a Quemadmoduz desiderat ceruus ad fontes aquaruz: ita desiderat
b anima mea ad te deus. Sitiuit anima mea ÷ad:÷ deū ✶fortem:÷ viuū: q̄n veniaz et apparebo ante faciē dei
c Fuerūt mihi lachꝛime mee panes die ac nocte: duz dicitur mihi quotidie vbi est
d deus tuus. Hec recoꝛdatus sum t effudi in me animā meā: q̄n transibo in locum tabernaculi admirabi
e lis vsq̄ ad domuz dei. In voce exultatiōis t cōfessio
f nis: sonus epulātis. Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me.

d Dum hec q̄ im properabant mihi. vel etiaz que mihi imputabant delicta cogitarē. aīam meā in lachꝛimas subita inundatione. p fudi. Anima in se funditur: quotiens cōpūcta instinctu dei in semetipam reuertit. Sequitur cur se funderet q̄n ingredtebatur i locum tabernaculi. hoc ē in eccīam p̄sentem. vbi amplius gemebat differri adhuc illam celestem ieruſalem.

In qua sunt multi admirabiles: virtutibus sacris pollentes. qui edificati supza fundamentū apostoloꝛum tāq̄ vna domus habētur in quā iste mēte ingrediens: effudit aīaz.

e Quomodo illuc ire sanctissimus ambiebat? In voce. s. exultationis t confessionis. Exultatio: ad psalmodiam respicit. Confessio: ad peccata deplozanda: que duo efficiunt xpianum pfectum. Sonus epulantis. diffinitio bꝛeuis quid sit exultatio t confessio. quia est sonus epulantis. Nam sonus iste animā pascit. t epulas suaui delectatione cōcedit. f Loquit filius choze. id est filius crucis dicēs ad animā suaz. Quare tristis es. i. quare me tua afflictione conturbas: necesse est enī vt te tristi ac mesti. infirmitas coꝛpis mei turbetur. dicam tibi salutare remedium.

g ℣ Spera in deo. qz spes eius oĩa cõmutat in melius. Me forte autẽ dicat aĩa qũo possum sperare in eum. dñs mihi mea infirmitas obstitit. dicit filius crucis. i. hõ carnem crucifigens cũ vicijs ℣ cõcupiscẽtijs respondendo anime sue cõfitebor illi. i. de peccatis meis pniam geram. vt tui deuotõne impediri nõ possim. Sz cui cõfiteris: Illi qui ẽ saluta re vultus mei. hoc est xp̃c. b ℣ Turbatam dicit aĩam suaz ob recordatiõem delictoꝝ prioꝝ. Propterea memor ero tui.

℣ Memor fuit anime sue iste penitens in humilitate pnie. ℣ non se eleuat magnũ gloriãdo. sed efficit paruulũ penitẽdo. ℣ Dicit etiã vnde memor erit. id est ỏ terra Iordanis qõ interp̃tat descẽsio. qz ibi dñs descendit in fontẽ qui ẽ nobis consecrauit. ℣ significat baptismũ in quo peccata remissa sunt. Memor ẽ igit dñi. de beneficio baptismi ℣ renũciatiõe diaboli vnde addit. Et hermonim. Hermon p uus est mons iuxta Iordanẽ. ℣ inc̃pta[t] anathema: qõ dicit hõ diabolo. vt sit ab eo anathema qñ ad deuz venerit vera pnia. A monte modico. qz deus nõ elegit superbũ sed humilẽ. A monte igit modico qui est hermonim memor est dñi qui se non extollit. i ℣ Abissus ℣ catharacte greca sunt. ℣ Duabus enim abissis duo testamenta significant. i. nouũ ℣ vetus. que se mutua attestatione confirmãt. qñ vetus nouum p̃dicit. ℣ Et ibi. p̃betã vobis suscitabit dñs. Nouuz ẽ vetus cõmemorat. vt paulus. bibebãt aũt de petra. Petra erat xp̃c. ℣ Catharacte: p̃bete apli sunt. qz sicut aquarũ multitudo p catharactas euomit. ita de ore ip̃oꝝ dñi p̃cepta manauerũt.

k ℣ Excelsa ẽ ℣ fluctus: scripturas sacras intelligamus. Hec ergo dicit iustus super se transisse: qz in eoꝝ noticia. auidus p̃scrutatoꝝ se immerserat. l ℣ In die mãdauit dñs. i. in luce sanctaꝝ scripturaꝝ. pmisit suam miam. Et nocte canticũ. i. in tribulatõe positis. ipam misericordiã ostendit.

A Vel in die. i. pspe ris p̃cepit deus miam suaz intelligere ℣ alijs facere ℣ nocte p̃cepit canticũ. i. in aduerꝝ exultatõem. vñ apls i tribulatiõibus gaudẽtes ℣ Vel in die pspe ritatis docet eam. sed nocte tribulatiõis eaz manifestat clarius.

m ℣ Apud me oõ. ac si diceret intra me sacrificiũ est qõ offeram deo. qõ est vtiq; oratio qnã deus non spreuit. Dicam deo xp̃c. i. cũ mea gra baptismatis suscepti. ỏ tuis beneficijs te laudans semp susceptorem voco.

n ℣ Quare oblitus es mei: dicit vir sanctissimus more hũano. ac si dicat. cur tamdiu differs vt me nõ inducas in illam patriã qua sanctis tuis pollicitus es Quare cõtristatus incedo. vtiq; ꝓtristamur qñ flagella in hoc mũdo sustinemus. dñs affligit nos inimicus. i. diabolus cum fraudulentis surreptõibus suis nos tentat: qñ carnis vicia: inuito ac repugnante animo sustinemus. o ℣ Frãgũtur ossa: dum virtus patientie nre affligitur hoc irrident videtes inimici. ℣ velut aliquẽ p̃bosum abominant. ℣ Vel ossa doctores in eccia sunt. qui dñ scãdalis ℣ diuersis supplicijs vrgent: simplices videntes cõtristãt. ℣ A Vñ ℣ inimici eccle. bonis xp̃ianis exprobant in martyrib⁹ vel cõfessoribus: dum a deo vel occidi vel tribulari p̃mittunt. p ℣ Dum dicit mihi per singulos dies. ac si dicat sanctus ad xp̃m. Tuz ego tẽp pniam ℣ afflictiõem corpis animeq;

g Spera i deo qm̃ adhuc: cõfitebor illi: salutare vultus mei ℣ deus meus. b Ad meip̃m aia mea cõturbata est: ꝓterea memor ero tui de terra Iordanis ℣ hermonim a mõte modico. Abissus abissum ꝺ in: uocat: in voce catharactaꝝ tuarum. k Oia excelsa tua ℣ fluctus l tui: sup me transierunt. In die mandauit dñs misericordiã suam: ℣ nocte canticũ eius. Apud me oõ deo vite mee: dicam deo suscepto[r] meus es. Quare oblitus es mei; ℣ quare cõtristatus incedo dum affligit o me inimicus. Bũ ꝓfringũtur ossa mea: exprobrauer̃t mihi: qui tribulãt me inimici mei: p. Bũ dicũt mihi

xpe placare desiderarē: inimici mei. quasi in cassum hec facere me dicebant aientes. Ubi est deus tuus: nescientes illa occulta que p̄ parauit deus diligētibus se. ℣ Uel hoc dicunt in passione martires q̄ ipis a psecutoribus improperetur vbi sit deus eor.

℣ Quare tristis es q̄ meū desideriū ,plon gatur. Repetita cōfortatio: est cōtra tribulatōes frequentes.

q ℣ Spera in deo q̄m adhuc cōfitebor illi. In ipso nra sit spes semp attenta. ipe oēs fluct⁹ mitiget. ipe nos cōseruet in tentatōib⁹ ipe sitim nram sua contemplatōe saciet. nosq̄ vultus sui salutari vtuificet.

Oratio.

Altus nostri miricū salutare. quē ale fidelū ardenter sitiunt seruulor: tribue. vt dum te (visibili lacrimar imbre pasci) re quirimus inuisibiliter te intra pectoris nri tabernaculū collocemus Per dm̄.

℣ Psalmus (sicut se pe dictū est) signat me los celestiū verborum. Dauid aūt fortissimus ac desiderabilē nobis indicat saluatorem ad quē de persona fidelis simi xpiani psalm⁹ iste dirigitur. dū mēs t intentio eius. ad ipm̄ desideranter aptatur.

a ℣ Judica me de⁹ nō em̄ petit ,pheta peccata sua dicuti. sed ab iniquor consortio liberari. esset em̄ periculosum dicere iudica me. nisi addisset: discerne causam meā. i. diuide pmixtōem meā ab impijs. De gente nō sancta. i. ō pnersis. vel male viuētib⁹. Iniquus est: q̄ mala facit apte. Dolosus est: qui occulte machinat malū. Erue me: ne vita mea ab per singulos dies vbi ē deus tu⁹: quare tristis es aia mea: t quare cōturbas me

q Spera i deo q̄m ✱ adhuc: cōfitebor illi: salutare vultus mei ✱ t: deus meus.

℣ ÷ In finem psalmus dauid. ℣ Uox eccie orantis vt in nouissimo examie ab infidelibus diuidat. t de suo introitu ad deum

Psalmus. xlij.

a Judica me deus t discerne causaz meā de gente nō sancta: ab homie iniquo t doloso erue me.

b Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti quare tristis incedo dū affligit me inimicus.

c Emitte lucem tuā t veritatē tuaz: ipa me deduxerūt t adduxerūt in montē sanctū tuuz

d t in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutē

e meā. Cōfitebor tibi in cithara deus deus meus: q̄ dis oīa reparās de vetustate defecta: in nouitatē firme fidei iuuētutis reddidit validissimā firmitatē credētib⁹. e ℣ In cithara xo p̄fitet q̄ mūdi h⁹ aduersitatē sustinēs a laude dei nō recedit. ℣ Uel q̄ carnem suā mortificat: in cithara laudat. Quare tris

tis es corrūpar. t pnt ⁹ tec dia ad futurū exponi iudiciū. ℣ Homo xo magis iniquus atq̄ dolosus. q̄ ille q̄ iniquitatis inuentor atq̄ emulator est sencitutis. i. diabolus.

b ℣ Scio me infirmū t fragilē. nec sentio me habere aliquaz fortitudinē qua eruar: nisi tu me saluaueris. Tunc nos repellit xpe cū peccauerimus. Tristis incedo ,pter peccata mea. Et iō afflgor ī tentatiōibus varijs ab inimico diabolo. q̄ superius hō iniquus dictus est. vñ q̄ me ptur bant tenebre peccator ad te qui lux es mundi cōfugio supplex t̄c.

c ℣ Petit ,pheta. vt pater mittat filiū ad iudicandū. qui est lux t veritas. vt cū ille venerit: oīs meror confusionis abscedat a sanctis eius. t eterne beatitudinis gloriā conseq̄uant. ℣ Ipa me deduxerunt: ab erroze peccati. t adduxert in eccīam per fidem.

℣ Tabernaculū etiā ipam eccīam et mons xp̄m significat.

℣ Uel eterna tabernacula in celis. ad que qui fuit in monte xpo p fidē veniet.

d ℣ Altare ei dictū ē q̄si alte are. ac si dicat.

℣ Ibi introibo vbi iam nō vitulos t arietes exhibeā. ꝺ me met ipm̄ hostiā viuā deo offerā. Ad deū q̄ letificat iuuentutē meā.

℣ Juuentutez hic p nouitate ponit vite. q̄

stis es. ℣ Frequẽter admonet tristiciaz fugiendã istius seculi. qñ bonis rebꝰ sp aduersa est. ℣er hãc eñ robur patie frãgit. caritatis lumen extinguit spei desideriũ virtutesq; molescit t oĩs vita ꝓfundit. Tristicia ℵod e petis amplectẽda est. qñ ad ꝑpetuam sospitatẽ dirigit.

f ℣ Spera in deo. ipm ꝓfiteꝛ. ab ipo peccata sua postulat dimitti. ipmq; salutare vultꝰ sui dicit. quẽ t nos cõfitentes exposcimus. vt mereamur eius luce illũinari. via dirigi. veritate cozrigi. vita locupletari. ℣ℨo.

℈ fontẽ luminis petui oipotẽs deꝰ inuocamus t qñs. vt emissam veritatẽ tuam cozdibꝰ nr̃is: noue nos lucis claritate ꝑfũdas ℣er dñm.

℣ Quid significent filij choze. sufficienter iam dictũ ẽ. nũc aũt ad intellectũ: hoc ẽ. vt intelligam? illũ q̃ initiuz sumpsit fm carnẽ ex tẽpoze. ante secula gentiũ. ℣ ℵ℣. Vbi eĩ in titulis ponit intellectus spũalẽ intelligẽtiã querẽdã esse demõstrat. a ℣ De? auribus nr̃is audiuimus Verba hec acciptenda sũt dicta in ꝑsona martirũ siue cõfessoꝝ. ac si dixiss. ℣ ℣er spiritalẽ sensum se cognouisse. iurta illud. q̃ habet aures audiẽdi audiat. ℣atres apostolos t ꝓphas vocauit q̃rũ annũciatõe renati sumus ad vitam:

b ℵ℣. Opus qꝺ opat? est dñs in diebus antiq̃s. hoc ẽ qñ israeliticũ ꝑplm illesuz per maris rubri fluenta trãsduxit. c ℣ ℣er man?. sicut sepe dcm ẽ significat ptãs. Diſperſit eĩ ptãs dei gẽtes: qñ cũtis? amozreis t cetheis de ꝓpꝛijs terris, hebzei in eoꝝ sedibus sunt plantati. Afflixit aũt ppl'os cũ canẽtibꝰ tubis sacerdotũ: muri hierico zoꝛu erũt. quos tũc de ciuitate ꝓstat exq̃lsos.

d ℣ ℳe putarent hebzei se fuisse triũphatozes suis viribꝰ, iõ dixit nõ eĩ in gladio suo Brachiũ ꝑ roboze dicimus. qñ ipo dimicãte pugnat ꝑ eoꝝ brachiũ nõ ab inimicis suis eos liberauit ꝺs spãlitẽ virtus diuĩa saluabit.

e ℣ Dextera eñ signat ꝓsperã ptez. brachiũ: fortitudinẽ illuminatio: ꝓlũ. q̃ dñs cõter cõfert qñ ꝑticipibus victoriã dignatur donare. Cõplacuit in illis qñ illa sola gẽs de toto mũdo electa ẽ. de q̃ saluatoz aduenit.

f ℣ Tu es ipe rex. i. tu ipe. nõ alius es dñs t saluatoz: cui nomẽ regis mãifestũ ẽ ꝓuenire Addit ℵo t deus meꝰ ne dubitares dñm ihm xp̃m eẽ illũ q̃ mãdauit salutẽ iacob. qñ audiuit p ãngelũ. tã nõ dicetis iacob ꝑ isrl'. i. vir vidẽs deũ. A Vel p iacob ppl's israelitic? intelligit. cui deꝰ mãdauit salutes cozpales q̃ p alĩũ. s. angelũ nõ ꝑ se

℣ ℵ℣. Midare eĩ ẽ p aliquẽ aliũ ꝓcipe vel facere. A Sic deꝰ antiq̃s ꝓphꝰ nõ p se t suã eẽntiã visus ẽ. ꝑ aliquã creaturã videri eũ et saluabãt.

g ℣ Hoc eĩ q̃ vẽtilã di sunt inimici coznu. ℣ Id ẽ in xp̃o. eo q̃ ℣ hostis ẽ antiquus spernẽdus: ad iudiciũ futurũ ptinet. vbi tal ẽ victoria. vt ꝓhent subruisse oĩa certamia. ℣ A cozniꝰ aliquid ventilat sic Sedechias factis duobꝰ ferreis cozniꝰ aiebat. sic ventilabo totã syriã. Coznu ℵo nr̃m xp̃c est: idez t nomẽ patris. in quo aduersarij nostri vel ventilãtur vel spernunt.

b Arcus enī est ꝓsidiū bellatoris in q̄ mens humana confidit: in gladiuz xo plus ꝓsumit. sagitta enī sepe incassum mittit. ensis xo cercius optatur mortis effectū. sed nec in eo confidit multitudo sanctoꝝ sed in pte ctōem diuinā. Cuiꝰ rō nē subdit.

i Mō est dubium apud sanctos se liberari in secundo aduentu dñi a psecutōe spirituū pessimoꝝ q̄ eos hic mꝫ tiplicibus insidijs affligebant. Cōfundet enī am qui beatos oderūt q̄ illi eterna pena dānanē. tusti regna celorū recipiunt.

Saluasti enim ꝑ saluabis dixit ꝓpter certitudinē futuri i cognitōe ꝓphete.

Uel cōfidentia fidei: futura ꝑ ꝑteritis dicunt: q̄m apud eos nō est dubiū: qō absolute nolunt eē ventuꝝ

k Qui dicūt laudabimur: in futuro se ꝓfitentur eē ꝓdicādos Tota die. ꝑpetuū tempus oñdit. qō nō habz noctē. Confitent in se culū: qui ꝓconia dñi ꝫ iugiter psonare cōtendūt. In deo dicit. q̄ ipe est laus ⁊ gloria nostra. ⁊ i nōe suo xp̄iani dicimur ⁊ in tuli nōe confitebimur.

l Dicēdo. n. martires. nunc aūt: significant de futuris tpibus se ante diuisse. q̄ nūc p̄sens est tempus. Repulisti. id est dilatōnem nobis feciſti de illa futura beatitudine quā nobis promisisti. Confudisti. illa gloriosa cōfusione quā martyres subeunt: cuz diuersis iniurijs affligunt. fustib⁹ verberant ⁊ velut criminib⁹ obnoxij: morti mancipant. Nunc etiā nō egredieꝝ deus in virtutib⁹ martyrū: cuz eos tribulatōibus subdit ⁊ diuersis passionibus subiacere cōcedit.

m Auerti enī: est hostem fugere carnalem. In Debemus enī inimicos nostros ante nos. i. oculos nostros habere. vt sciam⁹ quid cauere debeamus. Diripiebant sibi.

Hoc solet effugatis euenire. vt in direptōem cadant. qui hostibus suis minime ꝑualebant resistere.

In Diripiebant psecutores martires. cum plagis ⁊ reliquis tormentis eos verabant.

A Uel nos. q̄ sum⁹ retro q̄si victi. Illi aūt psecutores ante quasi victores irrident ⁊ torquent nos.

n Esca enī lupoꝝ est ouiū mansueta simplicitas: que martyribus merito compatur. qui occidi a psecutoribus sine cōcertatōe acquiescunt. Et in gētibus traditi martyres: libertatē suam cum patrimonijs pdiderunt.

o In Hactenus hucusque locuti sunt martyres. nunc de iudeoꝝ populo dicunt. quibus dictū est. In peccatis vestris vēditi estis. Iō sine ꝓcio. q̄ nō ē effusus sanguis agni ꝓ eis.

In Non fuit multitudo in cōmutatōibus eoꝝ. Cōmutatio est date rei equalia cōsequi. In Sed hic vilioꝝ erat merces que fuit vendita q̄ ꝓcium. ideo non est cōmutatō facta. Nam dominus populum quē emit nō auro. sed compauit ꝓ

ventilabimus cornu: ⁊ in
noie tuo spernemus insur-
h gentes in nobis. Nō ei in
arcu meo sperabo: ⁊ gladi
us meus non saluabit me.
t Saluasti enī nos de afflī-
gentibus nos: ⁊ odientes
k nos cōfudisti. In deo lau-
dabimur tota die: ⁊ in no-
mine tuo cōfitebimur in se
t culū. Diapsalma. Nūc
aūt repulisti ⁊ ꝓfudisti nos
⁊ nō egredieris ÷deus: in
m virtutibus nostris. Auer-
tisti nos retrorsuz post ini-
micos nostros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi.
n Dedisti nos tanq̄ oues e-
scarū: ⁊ in gentibus dispsi
o sti nos. Uendidisti ꝓpm
tuū sine ꝓcio: ⁊ nō fuit mul
titudo in cōmutatōib⁹ eoꝝ
p Posuisti nos opprobriuz
vicinis nostris: subsanna-
tionem ⁊ derisum his qui

pcio sanguine. i. humanū genus in peccatis iacens liberauit. p Cum dicit posuisti ostendit immobilē passionē. qua sancti a vicinis. i. persecutoribus patiūtur. Opprobrium contra probum positum est. Nam sicut omnia proba decora sunt. sic indecentia opprobria sunt. Derisus xo: vox est confusa leticie insultatōem suam denuncians immoderata hilaritate. Qui sunt i circuitu nostro. infideles ⁊ pfidos exponit ill' verbis.

q ℣ Martires enim positi sunt in similitudinē xpi. qñ eos gentes paribus penis affligebant. Cōmotio capitis r martirib⁹ contigit (que facta est in passione dñi) cum eos iniqui blasphemabant. ℟ Cum irrisione. vl capitis cōmotōe Sed et si quis nunc oesu in te pie viuere voluerit: ptin⁹ iniq blasphemant cuz irrisione vel capitis cōmotōne.

r ℟ Dñs hec in assumpta carne loquitur qz tota die verecundiā p nobis patiebaf xpc atq confusionē etiam vsq ad ipm patibuluz crucis. ℣ Solet verecundia ad momentū venire r breui tempore sedata discedē. ista vero grauissima fuit q ingruer pmanebat.

s ℟ A voce exprobrantis cū diceret ei. si filius dei es descēde de cruce. A facie inimici. i. iude. r pſequentis populi iudei.

℣ Exprobrare est in facie⁹ maledicere. Obloqui absenti detrahere r dolose aliquē sermone mordere.

t ℟ Hec omīa. vox martyrū. oīa que tu domine permisisti: r nos eadē ptulim⁹. Nec obliti sumus. sed te semp confessi sumus. Et iniq̄ non egimus. i. fideliter p̄dicauimus te stamentū tuum r fideliter virimus in testamento. Nec obliti.

℣ Nam qui illum mente retinent: eius testamentū nesciunt obliuisci.

v ℣ Retro redit cor eoz: qui de dñi bonitate desperant: qō isti minime fecerunt. qui spem in dño habere pbati sūt. Via em̄ a violentia nuncupaf. Semita hic in malo posita est eo q dicit nostras. Recte enim humane semite. i. voluptuosi r vmbrosi calles q̄s ambulat hūana fragilitas a via superna diuise dicuntur. quia ille ducunt ad mortem. hec via ducit ad sospitatē desiderabilē.

A Vel declinasti. i. repulisse videris nostris pſecutoribus semitas nostras bonas: quas ambulamus in tribulationibus in eo quod sequiē. p ℟ Humiliati sumus in loco afflictionis. id est in corpore isto in quo versamur r affligimur propter xpm.

℣ Umbra mortis. vite istius transitū dicit. qui sanctis r peccatoribus pbaf esse cōmunis. Illa xo mors vera est qua impij eterna damnatōe puniuntur.

℟ Et si em̄ sancti ß affliguntur r morti destinantur viuunt tamē deo. ideo hec mors vmbra mortis nō mors ē.

q sunt in circuitu nostro. ℣ Posuisti nos in similitudinē gentibus: cōmotōem capitis in pplis. Tota die verecundia mea cōtra me est: r cōfusio faciei mee cooperuit me. A voce exprobrātis r obloquētis: a facie inimici r pſequētis. Hec oīa venerūt sup nos nec obliti sumus te r iniq nō egim⁹ in testō tuo. Et nō recessit retro cor nr̄m: r declinasti semitas nr̄as a via tua. Qm̄ hūilia sti nos in loco afflictōis. r cooperuit nos vmbra mortis. Si obliti sumus nomē dei nostri ÷ r: si expādim⁹ man⁹ nr̄as ad deū alienū.

y ℟ Si obliti sumus nomen dei. i. xpm Si expandimus man⁹ ad deum alienum. id ē ad idolum.

z ℣ Nōne deus requret ista: ipe ei nouit abscōdita cordis. Qm̄ ppter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis

z ℣ Nōne: cuz ponderē pnunciandus est. qm̄ grauissimū ē apud deum si in eius religione peccet. Requirere autē solemus. quando illa desideramus agnoscere: que nostram nouimus cōscientiā non tenere: hoc in deo n ē. quia omnia nouit. sed dicitur requirere: dum pro eis nos punīēs facit eorum nos recordari. Et quia agebatur ō religionis affectu qui in corde magis q̄ corporis deuotione geritur addit ipe nouit cordis abscōdita.

A Et que sint illa sequiē

a ℣ Morti xo affici est: p longas passiones pſentis vite exitum p xpo repire. Tota die non per momentaneā mortem. sed p vniuersum vite tempus: ptractum nobis fidelium declarat exitū p xpo. Quis em̄ non habet arma. nec dente cōtendit. sed manibus latronis patienter acquieſcit. sic famuli xpi sicut ouis estimati sunt morti. qm̄ sine cōten

tione aliqua videbant occidi. b ℣ Nō aūt deo cōuenit exurgere: qui nunq̄ nosciē posse dormire. ꝑ hūano vsu dī dormire. qñ nr̄a expectatio diuina dispēsatōe elongatur Reuerēt exurge. vt q̄bus videt picula crescere nō tardet subuenire We repellas in finē .i. vbi sunt p̄mia beatoꝝ vbi de martirib⁹ corone p̄parāt. ℣ In finē mortis eterne. scz. c ℣ Auertit de⁹ faciē ad rp̄s. vt p̄bet electos suos. ℣ Obliuiscēris inopie. hoc est cui cōsueueras subuenire. quasi sic in alijs amas: vt te inopem dicas. Addidit tribulationis nr̄e. Cuius tribulatiōis elemens sp̄ xp̄c inspector ē.

d ℣ Humiliauerūt se in puluere. qui cinere sup se sparso aias suas discruciant ad recordatōem peccatoꝝ.

℣ Cōglutinatus ē in terra: cum caro infirmat: ꝑ sensus ē intēt⁹ in celestibus.

e ℣ Exurge. non ad dormitōem ꝑ ad resurrectōem ē potius applicādū. in qua destructa agnoscit hūana captiuitas. Illo. n. resurgēte aduti sumus. nō ꝓpter meritū nr̄m ꝑ ꝓpter nomen suū. Jō saluator dicit. qz p grām sue pietat⁹ saluat infirmos. Dio

Exurge dñe in auxilium nr̄m. ⁊ erue nos ab obꝓbrijs vicioꝝ: ⁊ qui cor̄a p̄ib⁹ nr̄is inimicaꝝ gentiuꝫ regna vicisti. a psequētibus inimicis vultus tui illuminatōe nos eripe. ℣per.

℣ In finē pfectōem significat. hoc ē dñm xp̄m. Filij chore. i. filij crucis. q̄ cōmutabūt trāsiendo de tristicia hui⁹ mūdi ad gaudia eterna. Canticū. tertū psalmi significat: ꝓs dilecto. i. dño xp̄o. de quo p̄ dicit. hic ē dilectus fili⁹ me⁹. Jstius nūc ispūales nuptie referūt. a ℣ Eructare dicum⁹. qñ sarietas⁹ ci boꝝ digestiones saluberrimas euaporat. vñ iste vir sanctus celesti largitate satiat⁹ eructauit. vñ fidelis populus abundantissime pasceret. Cor meū sinū mētis intellige. Verbum bonū filium dei vocat. Opera xp̄i: opusculuꝫ ꝑbe fuit. ⁊ psalmi huius decora cōtertio.

b ℣ Calamus scribe. scriba ipe xp̄c ē. qui scripsit fidē. spem. charitatē. in cordibus sanctoꝝ. Velociter hoc est q̄ nō tardanē q̄ dirigerat. sed velociter adimplent. c ℣ Speciosus dictus ꝑ oīb⁹ hoīb⁹ xp̄c ē. nō ex forma corpali ꝑ veraciter hūano generi pulcrior fuit qz peccata nō habuit. Illud eīm recte speciosum dicim⁹ qō gra mūdissime puritat⁹ ornat.

℣ Diffusa ē gratia. qz lex p moysen data ē gra ⁊ veritas p Jesum xp̄m facta ē. ℣ Benedictū ē aūt. Benedixit te deus: a forma serui. que ⁊ passione ptulit. ⁊ ad regna celoꝝ p uenit. ℣propterea. q̄a diffusa est gra in labijs tuis. gratia. s. p̄dicationis. ℣ Et etiā curatōis cū morbida: verbo curas. mare q̄escere facis. lazaꝝ vocas ⁊ venit. ⁊ oīa que loqueris gratia labioꝝ tuoꝝ p̄fitiūt. d ℣ Gladiū. hic sermonē diuine p̄dicatōis debemus accipe: femur incarnatoꝝ ℣ Accinctus xp̄c gladio. verbo p̄dicationis: diuidit filū a patre ⁊c. ⁊potentissime, nō segniter, neq̄ leuiter sed viriliter.

b Exurge q̄re obdormis domine: exurge ÷ ⁊ ne repelc las in finē. Quare faciē tuam auertis: obliuiscēris inopie nr̄e ⁊ tribulatiōis nr̄e
d Q̄m humiliata est in puluere aia nostra: cōglutinatus ē in terra venter noster
e Exurge adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter nomē tuū

℣ In finē ꝑ his qui cōmutabunt. filijs chore ad intellectū ✱ canticum p dilecto: ÷. ℣ ꝓphēta spiritu sancto repletus incarnationē dñi xp̄i se eructare ꝓmittit. ⁊ misticis virtutib⁹ sp̄ōsam xp̄i describit ecclesiam

℣psalmus. xliij.

a ℣Ructauit cor meū ℣bum bonuꝫ: dico ego
b opa mea regi. Lingua mea calamus scribe: velociter
c ÷ scribentis: ÷. Speciosus forma pre filijs hoīm: diffusa est gratia i labijs tuis
d propterea benedixit te de⁹ in eternū. Accingere gladio tuo: sup femur ÷ tuuꝫ: ÷

e potentissime. Specie tua & pulcritudine tua: intẽde p
f spere pcede & regna. Pro
pter veritatẽ & mansuetu
dinẽ & iusticiaz: & deducet
te mirabiliter dextera tua.
g Sagitte tue acute: populi
sub te cadent in corde ini
h micoꝝ regis. Sedes tua
deus i seculũ seculi: virga
directiõis virga regni tui.
i Dilexisti iusticiaz et odisti
iniquitatẽ: ꝓptea vnxit te
deus deus tuus oleo leti
cie pre consortibus tuis.
k Mirra & gutta & casia a ve
stimentis tuis: a domibus
eburneis ex ꝗbus delecta
uerũt te filie reguz in hono
l re tuo. Astitit regina a de
xtris tuis in vestitu deaur
rato: circũdata varietate
m Audi filia & vide & inclina
aurem tuam: & obliuiscere
ꝑpm tuũ & domũ ꝑris tui

e ℭ Specie tua. hoc ꝓtinet ad hũanitatẽ xp̃i. pulcritudo ad deitatẽ. Intẽde vt peuntẽ hoiem de celo miseratus aspicias. Prospere. qm̃ erat hũano generi liberatõis bñficia ꝓstiturus. ℭ ℞ Procede vt spõsus de vtero virginali. Regna. i. icredulitati hominũ: potẽtiã tue maiestatis ostende.

f ℭ Propter veritatẽ. illud significat. ꝗa veritas de terra orta ẽ: Mansuetudo mõstrata ẽ qñ in cruce p pse quẽtib⁹ orauit. Justitia vo qz ꝑcepta salutaria pi⁹ doctoz infudit. Deducet. i. p cursum vite b⁹ totius inoffensa cõuersatõe custodit. Mirabiliter. qz die tercia resurrexit. Dextera potentiã verbi significat.

g ℭ Sagitte acute. sunt ẋba dñi saluatoris salutarit̃ corda hominũ infigẽtia, que lõ vulnerãt vt sanẽt. Acute ꝓfiet ad trãsfozatõis celeritatez. Populi ſb te cadent. nõ pedibus ꝗbus corpa sustinent. sed corde cadẽt in hũilitatẽ: q̃ pus in elatiõe erecti erant. Inimicos xp̃i dicit. ꝗa supna lege dissentiũt ꝛria volũtate. h ℭ Hic ei sedes dei ad iudiciũ ꝓtinet futurũ. in q̃ oĩa veraciter examinãt. Virga: regulã significat diuine eq̃tatis. ista ei virga iustos regit. ipios p cutit: que veraciter recta dz. qz nulla prauitate curuat. Vel fortitudo inuicta & inflexibilis disciplina. virga ẽ directiõis & clarius que sit virga ista: sequẽdo oñdit dicens.

i ℭ Hemo em̃ pfecte diligit iusticiã. nisi qui & actus pessimos execrat. Unctus ẽ xp̃c in regẽ & sacerdotẽ. ℞ Oleo leticie. i. resurrectõis & ascẽsionis. ℭ Repetitio ista q̃ dicit deus deus. pconiũ magne dilectõis ostendit. Pre cõsortib⁹ dictũ ẽ, qm̃ hãc bũ dictõem supra oẽ hũanũ genus xp̃c accepit. vt vnctus singularit̃ ceteros vngere debuisset. k ℭ Sanctũ dñi corpus: qõdã deitatis cognoscit̃ fuisse vestimentũ. qz maiestas verbi oculis infidelitũ. velamine carnis videbat abscõdi ab ſb vestimẽto. i. incarnatõnis archano cõgrue venisse dicit̃ mirra & gutta & casia. Mirra mortẽ xp̃i significat. Gutta que dr̃ ammoniaca: incarnatiõi dñi compat̃. Casia q̃ a nostris fistula dicit̃ crescit in aquosis locis. significatq; aqs baptismatis. Ebur ẽ os elephantis. q̃ temperanter sue femine cõmiscet̃. & secũda cõiuge nõ vtit̃: hoc pudicꝫ feminis aptũ ẽ: que in domib⁹ eburneis mansisse noscunt̃. dñ ꝓ castitatẽ: ꝑcepta dei secutẽ sũt: Filie regũ dicũtur q̃ semetipos regũt & aĩas suas. ℞ Et filie regũ. i. apl̃os p̃dicatõe ouerse anime.

A Vel filie: eccie sũt ab apl̃oꝝ p̃dicatõe fundate. l ℞ Regina dñi eccia. & regina est q̃ sua vicia regit vel pcũ.

ℭ Que a dextris stetisse dicit̃. qz dextra ps ẽ honorabil̃. Aurũ ad charitatẽ debem⁹ aptare. Vnat̃ vo eccia etiam varietate. qz auro apl̃oꝝ. argento ꝓphetarũ. gemmis virginum. cocco martirũ. purpura penitentium. m ℭ Dicit audi. s. ꝓphetas qui incarnatõem domini cecinerunt Filia, ꝓphetarum est ecclesia dicta. quia coꝝ predicationibus nata ẽ. ℞ Et vide. oculo cordis. ℭ Inclina aurem. id ẽ honorabiliter verba prophete percipe. Obliuiscere. i. desere cõuenticula paganoꝝ. Domũ: babyloniam dicit id est mundum. Patrẽ diabolum. qui reuera illam domũ confusionis possidebat.

n ℣ Rex itaq; iste. saluator est. q̄ cōcupiuit ecclam: in sorte diaboli cōstitutaz. ipe est dñs deus tuus. nō ille quē patrē dicebas: q̄ te fecerat tenebrosam. sed q̄ pristinā submouens feditatē: pulcritudinē tibi cōtulit nuptialē: quē omnes populi adorabant xp̄iani

o ℣ Tyrus interp̄tat angustia. ℣ Et significat aias in angustia positas. ille. n. muneribus cordis adorāt Tunc xo in vultū ecclesie. i. in xp̄iani ppli faciez intendimus. qñ maiestatē xp̄i in angustijs positi pijs fletib? exoramus. Dēs diuites. nō. n. sola tyrus s etiā totius mundi adunata diuersitas. vt sic vultus eccie sit vel fides vel diuinitatis maiestas. p ℣ Gloria est siquidē eccie. qñ filie principū sine iustoz conuertunt ad dñm. z secreta se cupiunt cordis deuotione offerre. Ab intus eñ est in secreto sensuū se xpo offerre. Fimbrie sunt finitima vestituz. p quas significat extrema vita hoīm: que auree dicte

p diuites plebis. Vis gloria eius filie regis ab intus in fimbrijs aureis circum-

q amicta varietatibus. Adducent regi virgines post eā: proxime eius afferēt tibi

r Afferent in leticia z exultatōe: adducent in tēplū regis.

s Pro patrib? tuis nati sunt tibi filij: ꝓstitues eos

t principes sup oēm terram Memor ero nois tui: in oi generatōne z generatōne.

v Propterea ppli cōfitebūt tibi in eternū: z in seculum ÷seculi:. ¶ In

n Et cōcupiscet rex decorez tuū: qm̄ ipe ÷est: dñs deus tuus ✶ z: adorabunt eum

o ÷Et: filie tyri i muneribus vultū tuū deprecabunt oēs

rit. quas supius exposuim?.

q ℣ Adducentur regi. virgines. deinde vidue. Et vide in ipis noibus nō minimam esse distantiā. Virgines eñ dixit adduct. qz integritate corpis robuste sunt. viduas xo dixit afferri. q plerūq; fracte diuersis solicitudinibus: corporis imbecillitate fatigant Afferentur igit prime xpo: hoc est vidue caste. que gradu inferiori iunguntur. Nam cuz virginitas habeat centesimū fructū. ista sexagesima vbertate gloriatur.

r ℣ Merito ergo dictum est adducent in leticia. qz ille fragil sexus victi grauissimas corpoz passiones: que angelor sunt ministerijs adducte. non solū in conspectū sed etiā in templū. i. in penetralia regis. i. in ierusalem futuram. vbi veniss beatum gaudiū est z gloriosa securitas. s ℣ Pro patrib? tuis. Hunc exponit quantū hec sponsa pfecerit vt p antiquis patribus. i. idoloz cultoribus nati sint illi filij apli: quos principes p dicatōis in toto terrarū orbe transmisit. Sz quantū sunt ista disparia tantū laudat eccia. Illi enim erāt seducto res erroris. isti magistri veritatis. Illi seminabant exitia. isti hortabātur ad vitam.

t ℣ Jō memores erunt nois tui. qz sp te p̄dicabunt apli siue edificabunt in generatōibus sanctoz. Siue ppls xp̄ianus aploz p̄dicatōe cōuersus memor erit nomis xp̄i: habet enim romana translatio quā hieronimus hic z cassiodorus seqūtur memores.

v ℣ Ob eoz p̄dicatōem confitebunt christo semper populi delicta. Vel confitebunt ℣ .i. in cōfessione symboli. i. qñ symbolus in ecclesie facte publice cōfitentur. ℣ Vel laudando p̄fitebuntur in seculum seculi hic z post hanc vitam in eternū. ℣ In seculuz seculi. futura significat: qñ omnis aduersitas conquiescit. z regnat sola iusticia. contrarietate diaboli deleta. tunc eñ confitebūtur gloriā dei enarrando plene. ¶ Dño.

Uiste dñe. verbū p̄is (p quē cūcta creata sūt z creant) custodi qñs ecclaz tuā varietate gētiū congregatā. vt dū te ex ipa credulitatis iusticia corde puro diligim?: ꝓnci patū eni secli cū p̄trib? mereamur. Qui.

℣ In finē notū ē quēadmodū ad xp̄m posit referri. filij chore: filij xp̄iani. ex q̄ p̄sona ps. iste cant. p archanī: aduētū scat salus toris quē mirabili secreto p hoīe dispositi.

a ℣ Quã pulcra diffinitõ. q̃ interrogarẽ tur xp̃iani filij chore. Quid ẽ de⁹ nr̃. tñ deãt refugiũ ⁊ virtus ⁊ adiutor. Refugiũ fideliũ q̃ eos de aĩe piculo liberat. Virtus q̃ eor mẽtes stabiliter ab iniq̃ erroze custodit. Adiutor in tribulatõibus cũ diuĩa mĩa nos in tribulatõibus suscipit et defendit. b ℣ Propterea nõ timebimus. qz in xp̃m credimus.

℣ ℣ Dũ turbabit̃ terra. i. generatio iudeor. q̃ terrena sapiũt. et dũ transferent̃ mõtes. .i. apli relictis incredulis iudeis. In cor maris. hoc ẽ ad p̃dicãduz gentib⁹ transierint.

℣ Et inspiciendũ. q̃ ariade ẽre p̃dita iudeorũ. Adq̃ xo salus credulitatẽ gẽtiũ cõpauit vt illa corda in maluz durata. hec xo euãgeli co sale p̃dita cognoscer res. c ℣ De aduẽtu dñi sanasse dic̃ apostolos p̃dicatões suas quo tpe turbatas asserit. aquas. i. innũeras gentes q̃ de tali fuerũt annũciatõe ⁊ miraculorũ admiratõe pternte. Cõturbati sunt mõtes .i. seculi ptates. q̃ cõtra religionẽ dei leges sacrilegas pagani infe rebant. In fortitudine eius. s. soni apostolor: Aplor ei grãdisona p̃dicatõe totus mũd⁹ intremuit ⁊ ad dñi se credulitatẽ limpidato po stea corde reuocauit.

d ℣ Iste em̃ fluui⁹ xp̃c ẽ. ⁊ bene dixit fluminis impetus. qz nihil paluſtre. nihil morosum cursus ei⁹ sustinet. cũ se potẽtia diuinitatis eius infuderit. Tabernaculũ altissimi est eccl̃a. sine hũani corpis gloriosa susceptio. e ℣ Deus in medio ei⁹. i. eccl̃e. cõmoueri em̃ non pot̃ eccl̃a: que in solidissima petra hoc est in xp̃o noscit̃ esse fundata. Adiuuabit dixit. i. in seculi aduersitate laborãtem. f ℣ Diluculo. i. inspectõe sct̃a. quaz merebit̃ cor munduz. vel mane. i. boni operis principio. ⁊ hoc diluculo. i. illũinatõe spũsct̃i

nis psalmus. ℣ Vox fidelium in pturbatõne seculi deo ptectore nihil timẽtiũ

Psalmus. xlv.

a Deus noster refugiũ ⁊ virtus: adiutor ĩ tribulatõnibus: que inuenerũt nos nimis. Propterea non timebimus duz turbabitur terra: ⁊ transferentur c montes in cor maris. Sonuerũt ⁊ turbate sunt aque eor: conturbati sunt montes in fortitudine eius.

d Byapsalma. Flumis impetus letificat ciuitatẽ dei sanctificauit tabernaculuz e suum altissimus. Deus in medio eius non cõmouebitur: adiuuabit eã deus mane diluculo. Conturbate sũt gentes ⁊ inclinata sunt regna: dedit vocẽ suam mota est terra. f Dñs virtutum nobiscũ: susceptor nr̃ deus g iacob. Byapsalma Venite ⁊ videte opa dñi q̃ posuit pdigia sup terram: auferens bella vsq̃ ad finem h terre. Arcũ conteret ⁊ con

f ℣ Cõturbate sũt gẽtes. s. viciox ac criminũ. ℣ Inclinata sũt regna. i. hũiliata sũt ad adorandũ. Dedit vocẽ p se p̃dicãdo ⁊ p aplos ad quã necesse fuit tremiscri peccatores qui terreni nuncupant̃. vt gẽtes idolatre ꝓturbate sunt ĩ subito sono p̃dicatõis incognite religionis. g ℣ Dñs xtutũ. vtiq̃ cui xtutes celestes seruiũt. Mobiscũ. q̃ assumpta carne habitauit in terris. Susceptor: q̃ carnẽ p infidelium salute susceppit. dicit xo nr̃. nõ euiz deus soli⁹ iacob ꝙ oĩm q̃ simuli fide deuoti sũt h ℣ Venite cũ dicit hortat eos vt fide dño primant̃: que nõ poterant videre longinquũ ℣ Opa dñi. i. xtutes dei. ℣ Prodigiũ dictũ ẽ. eo q̃ porro dicat. q̃ factũ ẽ in natiuitate dñi q̃ xgo peperit. ⁊ stella magis apparuit. Auferẽs bella. .i. qz in natiuitate dñi regnãte augusto: totus orbis legit̃ eẽ pacatus ℣ Bia bella in aduentu dñi q̃ euisse: multor narrat historia. vl pugnas viciox accipe.

i ℣ Arcum conteret. i. occultas insidias spirituũ malor. Cõfriget arma. i. pũtes pugnas. Et scutũ cõburet igni. i. consumit igne spiritali. fantasias diabolice excusationis, defensionis peccator.

vel ptectionis. ℣ Uel de armis gentiuz ꝗbus fidē impugnabant ⁊ se defendebāt ac cipe. hec eīm oīa cōfringent dū veritate vincūt. k ℣ Hunc versiculū loquunt filij choze ex psona dñi. Merito illis dz. vacate qui mūdanis illusionibus animabant ⁊ diabolo seruiebant. Qm̄ ego suz deus. nō ille ꝗ vos prius animabat ad malū. ß ꝗ exaltabor in gētibus ⁊ in terra. i. in gente iudea. qm̄ terre supra iudeos cōpanit. l ℣ Talē siḡdē ꝓfessionē iō scō repetūt filij choze. vt p eā nobis declararēt liberatiōem ꝑstitā fuisse. Deus iacob iō frequēter apponit. vt victoria xpiani ppli declaret. ꝗ licz sit xpe posterior: primū tñ ppl'm fideli deuotione transcēdit. Dzo.

Erspicuuz in imināti tribulatōe refugiū misericors deus sanctifica ipetu eterni flumins habitaculum cordis nr̄i: vt te deo v̄tutū nobiscuz opante. terrena ꝑlia ꝓfutem⁹. Per dñm.

℣ Locūt ⁊ in ℔ psalmo filij choze. ḡs vexillo crucis mater signat eccia. Cōmonēt itaq; prio gētes. vt dño laudes debeāt psonare. secūdo dñi ascensio ⁊ regnū eius sub breuitate describit.

a ℣ Plaudūt vero manib⁹ ꝗ elemosinas faciūt. egrotis seruiūt. Jubilare v̄o gaudere ē ꝗ sermo dictus ē a inuādo. i. delectādo: qñ magnitudinē gaudij ñ articulatis sermōib⁹ ß cōfusa voce ꝓferim⁹. Uox exultatōis. psalmodiā significat. que deo ꝓ nois sui maiestate psoluit. b ℣ Dñs excelsus dic⁹. ḡs celos ex potēcia sua ascēdit. ℣ Rex magnus. qz rex regū ⁊ dñs dñantiū. Terribilis qz iudicaturus ē mundū. ⁊ ne t̄m putaretur esse iudex: rex dicit oīm ⁊raz. c ℣ Pedes hic significat sanctissimos ꝑdicatores. ḡb⁹ ppli merito ⁊ gētes eē subiecti dicebāt

d ℣ Elegit nobis subaudiēdū ē dare vt ꝗ venerat ad saluādū israeliticū ppl'm: hoc magis gētibus pia largitate cōcederet. Speciē iacob. Jacob lenticule ⁊ puo cōmercio carnalīū. spūalē honorē assecutus ē. hec ipa est eīm spēs iacob quā dñs dilexit adeo vt ⁊ eadē facere velit fideles suos que ille mistica significatōne sequēda ꝓmonuit. i. deo offerēdo terrena. ⁊ acquirēdo celestia. sic eīm vere xpiani dicimur. ℣ Uel de pulcritudine iacob dilecti. id ē de stirpe sua. apl'os elegit.

e ℣ Jō ascēsio dñi ⁊ iubilatiōe eē dz qz stupētes apli tale miraculū: ineffabili cordis letitia replebāt. voce ḡz tube. v̄ba significat angelor⁹ dicentiū. viri galilei. Uerba v̄o ista magno strepitu ꝓcussi aeris fragore tonuerāt.

f ℣ Psallere. est bonis actib⁹ laudes deo canere. Regi nr̄o. id ē deo nr̄o iesu xp̄o. ñ alieno cuiḡ ß deo nr̄o qui solū decet ista laudatō

g ℣ Qm̄ rex oīs terre. hoc pp illos dz ꝗ sibi p singula loca diuersa numina faciebāt. vt venerē: in paso. martē in tracia. iouē in creta. ⁊ alios p loca diuersa. Psallite sapiēter. ℔ ē qō intelligat que psallit. Nemo eīm sapiēter quicq̄ facit qō nō intelligit. ℣ Uel vt ꝗ canitis p lram: intelligatis spūaliter dicta.

b ℣ Regnauit dñs sup gētes. quas i hereditate accepit a ꝑe. ℣ Sedet sup sedē sanctā suā, dūm saluatorē significat qui sc̄

fringet arma: ⁊ scuta cōburet igni. Uacate ⁊ videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gētibus ⁊ exaltabor in terra. Dñs virtutū nobiscū: susceptor noster deus iacob. *Byapsalma:

In finem p filijs Chore psalmus. ℣ Uox ecclesie deū laudantis. ascēsionēq; eius ꝓdicātis. Ps̄. xlvj.

a Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultatōis.

b Qm̄ dñs excelsus terribilis: rex magnus sup omnē

c terraz. Subiecit pp̄los nobis: ⁊ gentes sub pedibus

d nr̄is. Elegit nobis hereditatē suam: spem iacob quā dilexit. Byapsalma.

e Ascendit deus in iubilo:

f ⁊ dñs in voce tube. Psallite deo nr̄o: psallite: psallite regi nr̄o psallite. Qm̄ rex oīs terre deus: psalite

g sapienter. Regnauit deus

det ad dexterā pīis. regnās in secula seculo rū. ℣ Vel in angelis sedet. qui ꝓpter innocentiā suā sedes dei dicūt. inde dixit celū mihi sedes ē. i ℣ Principes ppl'oꝝ. i. apli. cōgregati sūt ad iudicādū. cū deo abrahā .i. cū xpo q̄ ē de⁹ abrae Aīn dij. ℣ Hoc est iudei. qui fuerūt fortes qz tumuerūt p superbiaz facti sunt extremi. q̄ potuerūt p hūilitatē eē p cipui. ℣ Vel dij: sancti sunt. qui hic p fidem ⁊ p̄dicatōem vehementer eleuati: in iudicio ampli⁹ ⁊ glorioſus eleuabūt. i. apli sic cōgregati i iudicio vehementer sunt eleuati iudicantes.

Dño.

Ex oīm seculoꝝ deus (cuius regni sup oēs pplos dilatatur) subijce qīs gentes vicioꝝ sub pedib⁹ nr̄is: vt dū tibi sapienter deo nr̄o psallimus: tuo eos auxilio supemus. ℣ Per.

℣ Videam⁹ nunc q̄d significet secūda sabbati. Sabbatū synagogā .i. collectiōem debem⁹ accipe iudeoꝝ. que sabbatū obseruare videbatur. Scōa ℣o. ei⁹ ecclesia catholica est. Iō ℣ba psalmi h⁹ sacerdotibus tribuunt ad xp̄ianū pplm edocendū. q̄s ⁊ filios crucis hīi posse nō dubiū ē. ⁊ secundos eē tpe p⁹ synagogam manifestū est.

a ℣ Magnus dicit dñs. qz potēter oīa facit. Laudabilis. qz pulcra ⁊ mira facit. Additur nimis qō nō hz terminū sed sua assiduitate sp augeꝫ. In ciuitate: hoc ē in eccīa. Mōs aūt sanctus ē xp̄c

b ℣ Fundata ē terra exultatiōe. ab ascēsione xp̄i. que p⁹s maledicto ⁊ peccatis sub

sup gentes: deus sedet super sedem sanctā suā. ℣Principes populos cōgregati sunt cum deo abraam: qm̄ dij fortes terre vehemēter eleuati sunt.

℣ Psalmus cantici filijs chore ÷ secunda sabbati.

℣ Vox ꝓphete laudātis deū q̄ ecclam suam dilatauerit. ℣Ps̄. xlvij.

a Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̄i in monte sancto

b cius. Fundat exultatione vniuerse terre: mons syon latera aquilōis: ciuitas re

c gis magni. Deus in domibus ei⁹ cognoscet: cū suscipiet eā. Qm̄ ecce reges cōgregati sunt: cōuenerūt in

e vnū. Ipsi videntes sic admirati sunt: cōturbati sunt cōmoti sunt: tremor appre

f hēdit eos. Ibi dolores vt parturientis: in spū vehementi cōteres naues thar

g sis. Sicut audiuimus sic vidimus i ciuitate domini

lacebat. Mons syon. ℣ Latio iudeoꝝ. Latera aq̄lonis. populi gentiū. facta ē ciuitas regis. hoc ē eccīa catholica quā de vniuerso mūdo cōstat eē collectā. c ℣ Cognoscit dñs i domib⁹. i. in mēbris suis sanctissimis. virtus sua et potētia declarabit. qī in eccīa beatos viros ipo largiente: illi offerre mōstrabit.

d ℣ Reges terre ꝑ loco significant principes iudeoꝝ quos herodes cōgregans in vnū querens vbi xp̄c nasceret. ⁊ illi cōgregati dixerūt. in bethleem. Et cōuenerunt in vnū. q̄a oēs vnā ptulere sniam

e ℣ Ipi iudei. s. videntes gloriā redēptoris. admirati de tanta gloria. Conturbati: q̄a se nouerāt peccatores: cōmoti de infidelitate ad fidē. Tremor apprehendit eos: a cōsciētia delictoꝝ. vñ dictus est A timore tuo ꝯcepim⁹ ⁊ peperim⁹ spm̄ salutis

f ℣ Ibi dolores. cū corpa affligere p abstinentiā ceperint. In spū vehemēti. hoc ē fortissimo. f. sancto spū. cōteres naues. hūtiabis supbiā gentiū. qz tharsis a nauigatōe negocioꝝ supba facta est: significās eos q̄ h⁹ secu li negocijs circūferūt.

℣ Isti igit nūc ꝑtriti credētes dicunt. Sicut audiuimus.

A Dolores penitentis sunt. vt dolores parturientis.

g ℣ Sicut audiuimus p ꝓphetas ita videmus in euangelio. qō est ciuitas virtutū. In ciuitate dei. i. in eccīa catholica.

℣ Deus fundauit eā. qz sola illa veraciter ciuitas dei nuncupatur.

b ℭ Illi eſt miam dei ſuſcipiunt. qui nō ſolū p fidem ſunt vocati ſed etiā p occultam p̄destinatōez ad eternā beatitudinē ſunt electi. ℌ In medio templi in eccīa.
ℭ Mia (que xp̄c ē nō ab oībus ſuſcipit) ſ ab his catholicis qui ei⁹ p̄cepta ſunt ſecuti.
i ℭ Nomen eī dei in toto orbe terrarum: ſine dubio credit̄ adorandū. Plena eſt ergo dextera iuſtīcia eius locum ſignificat. vbi iuſti ſunt collocandi. ad dexteram enim venīūt in iudicio. qz in illaz p tem dexteram recipiūt qui ei⁹ munere iuſti eē meruerunt. A Vel Scōm nomen tuū ⁊c. id eſt quō nominat⁹ es p vniuerſas t̄ras. ſic et laudaris p oēs t̄ras. illi aūt laudāt qui bene viuūt: nec pōt eē laus: niſi in ſanctis eius.
k ℭ Per montē ſyon. eccīaz ſignificat catholicam. ℌ Exultent filie iude. i. anime confeſſoz. qz iudas cōfeſſio interp̄tatur.
ℭ Que p̄pter iudicia dñi exultent quibus ſe ad beatitudinē eternā ſciant eſſe venturas.
l ℌ Circūdate ſyō. id eſt defendite eccīam in credulitate vīa. Cōplectimini eā in charitate. Narrate hoc eſt p̄dicate. in turribuſ. i. in p̄incipibuſ eccleſie. qz ſicut turris fortis eſt ⁊ vndiqz ſpeculatur. ſic ⁊ ſancti ⁊ fortes ⁊ p̄dicatores debent eē in genere humano.

virtutū. in ciuitate dei nr̄i: deus fundauit eā in eternū
b ℌ Ypſalma Suſcepim⁹ de⁹ miam tuam: in medio
i templi tui. Scōm nomen tuū deus ſic ⁊ laus tua in fines terre: iuſticia plena eſt
k dextera tua. Letet mons ſyon ∗ ⁊ exultent filie iude: p̄pter iudicia tua ÷ do-
l mine: ℣. Circūdate ſyon et cōplectimini eam: narrate
m in turribus eius. ℣ Ponite corda veſtra in virtute ei⁹: ⁊ diſtribuite domus eius vt enarretis in p̄genie alte
n ra. Qm̄ hic eſt deus deus nr̄ i eternū ⁊ i ſeculū ÷ ſeculi ℣: ipſe reget nos in ſecula.
℣ In finē filijs chore pſalmus. ℭ Vox xp̄i xp̄i de meritis iuſtoz. penis ip̄iorū. ⁊ ne diuites in hoc ſeculo timeant. Pſ. xlviij.
a ℌ Udite hec oēs gētes auribuſ percipite oēs
b qui habitatis orbē. Quiqz

bis qui crediturī ſunt. ℭ Per alterā eīm p̄geniem ſignat populum xp̄ianū. qui ab hebreo quem p̄imū dñs elegit ſecundus eē dinoſcitur. ℌ Ideo vos doctores eccīaz diſtribuite eius ordinationū gradus: canonice ⁊ ſancte. non p̄emijs corrupti. ñ p̄ſonarum acceptione p adulatōem elapſi. vt enarretis. Et quid enarrabimus: qm̄ hic ⁊c.
n ℌ Exponit iſte⁹ ſiculus. quid eccleſiaſtici ſacerdotes narrare debent. Qm̄ hic eſt deus deus noſter.
ℭ In eternum. cōtra illos dictuz qui ſibi t̄renos deos eſſe ſomniabāt. Regat vtiqz iſte nos. qz ipe ē rex noſter. ℌ Regat iudicos ⁊ doctuos greſſuſ nr̄os. Dio
Audabilis atz terribilis deus. q̄ in celeſti ieruſalem p̄nceps magnificus inueniris: dilata mentē noſtraz ſpiritali intelligētia vt miſericordia tua in noſtri pectoris templo ſuſcepta. digni narratiōe tui nominis habeamur. Per.
ℭ Titulū huius verba contrahūt ad dñm ſa uatoz. Xp̄e eīm ⁊ in finem ſignificat. ⁊ per filios crucis intelligit ⁊ per pſalmiſtā ſine dubio denunciatur. Et p totum pſalmū verba ſe oīpotentis filij.
a ℭ Admoneī vniuerſalis eccīa vt veniant ad audiendū xp̄m. qz nō vult xp̄c tm̄ pau

m ℌ Ponite. hoc ē intelligite corda veſtra in virtute. hoc eſt i charitate xp̄i.
ℭ Qua virtute nihil pōt eſſe p̄ſtantius.
ℌ O vos doctores eccīaſtici. diſtribuite domus. i. gradus eccīaſtici ordinis. vt enarretis. non ſolum bis qui credunt: ſed etiam cis p̄deſſe. ſed oīb⁹ eū puro corde querēt⁹ Aurib⁹ p̄cipite. i. vt i ſinibus ſue mēoie reponāt. Habitatores orbis xp̄ianos. ⁊ iuſtos accipimus. qui ſic noluerunt habitare in orbe. vt in eius ſcelaritatis nō implicent̄ erro ribus. b ℌ Quiqz terrigene. p̄ hoc in-

telligẽdũ ẽ. ꝙ oẽs habitatores terre. ad audiendũ verba dei vocent. ℭ Terrigene pctores sũt. q̃ vicia terrena sectant. Filij hominũ iustos dicit. qm̃ t ipe xp̃s fili⁹ hois dictus. ℌ Per diuitẽ t pauperem libert ser nuus accipiunt.

c ℭ Os xp̃i loquit sapiam. i. ad diuina misteria declaranda. q̃ occulta sunt ab hui⁹ seculi sapientib⁹. Prudentia ptinet ad mores p babiles instituendos. sic oĩs diuin⁹ fmo. his duab⁹ virtutib⁹ plenissime idicat. ℌ Sẽ per ĩ corde meditabor. vt hoies relinquentes stultã vanitatẽ. xp̃i prudentiam sequerent.

d ℭ Aurem inclinaturũ se pmisit xp̃us vt ꝯgnosceret si p̃dicationẽ eius ppl's deuotus impleret. In pabolam Similitudo em̃ rei. veri imitatio est t est sensus vt qõ nobis ad exẽplũ dãtũ est deuota emulatione prompte dño prestante faciamus. Aperire se dixit in psalterio ꝓpositionẽ id est declaraturũ p̃cepta diuinitatis ĩ sanctitate proprij corporis. vt ꝑaret docere verbo t exemplo. psalteriũ em̃ sicut sepe diximus. corporis dñi decora similitudo est.

terrigenet filij hoĩm: ĩvnũ
c diues et paup. Os meum
loquet sapientiã: t medita
tio cordis mei prudentiã.
d Inclinabo in parabolã au
rem meã: apiam in psalte
e rio ꝓpositionẽ meã. Cur ti
mebo in die mala: iniq̃tas
calcanei mei circũdabit me
f Qui cõfidũt in virtute sua:
t in multitudine diuitiarũ
g suaꝝ gloriant. Frater non
redemit. redimet homo: ñ
dabit deo placationẽ suã.
h Et precium redemptionis
aie sue: et laborauit ineternũ t viuet ✱ adhuc: ĩ finẽ.
i Nõ videbit interitũ cũ vi
derit sapientes morientes
sil' insipiens t stult⁹ pibũt
k Et relinquent alienis diui
tias suas: ✱ et: sepulcbra

ℭ Cur timebo. Sub interrogatione t respõsione ꝓpria versus iste est pnunciandus id ẽ q̃re formidulosa cogitatione ꝯfundar. ĩ die mala. in die. s. passionis. q̃ mala iudeis. bona fidelib⁹ fuit. Ille em̃ dz timere finẽ vite. q̃ pctoꝝ recordatione mordet. Xp̃us aũt mortem timere nõ poterat. quẽ nõ circũdabat iniq̃tas calcanei quẽadmodũ solet cõtingere peccatori in fine vite. vt tunc iniquitas scelerato fine vitam claudat. ℜ Vel quilibet homo sua peccata agnoscens dicit cur timebo in die mala. i. iudicij. Et rñdet iõ qz iniquitas calcanei mei circũdabit me.

ℌ Id est pctm̃ actuale vel originale.

ℌ Qui cõfidũt in virtute sua. illi labunt in calcaneo. ℭ Et in multitudine diuitiaꝝ suaꝝ: necesse est em̃ vt tales timeant finez. q̃ deserere mundana nolunt. t pctoꝝ suoꝝ penas formidãt. Virtutẽ vero dixit corporis vires. animi robur. linguedi sertitudinem.

ℌ Frater non redemit. i. adam. qz mortuus ipse non surrexit. vl frater non redemit. id est moyses. redimet homo. id est christ⁹ quos moyses nõ redemit. Ille nõ dabit deo placationẽ. qui non agit penitentiã p quaz placatur xp̃s. ℭ Vel sub admiratione legendũ est sic. Nõ redimet vel frater redemit. s. xp̃s. redimet. s. ne homo. s. adã. quasi diceret si xp̃s nõ redemit vl redimet. nemo redimet. vñ negatiue legendũ. Nõ dabit deo tẽ. vllus homo.

ℌ Et ꝑcium redemptionis subaudit non dabit qz nõ fecit elemosinã p quã peccata delẽtur. Laborauit ineternũ in formentis ppetuis positus. t viuet in finem. qz non interficit sed sp reparat ad penã.

ℌ Non videbit interitum. hoc est non intelligit sibi ĩminere formẽta. Cum viderit hominem in deo sapientem. ab hoc mundo migrare. dicit. quid huic ieiunia. quid castitas quid elemosine ꝓfuerunt. nonne t ipse mortuus est. Tale quiddã redemptori nostro in dei insultantes dicebant. Nunquid tu maior es patre nostro abraam.

ℭ Insipiẽs est q̃ p̃dicatiõibus ꝓphetaꝝ adquiescere nõ vult. Stult⁹ vero dict⁹ q̃ nec ipm̃ dñm venientẽ vult recipere. Vbi ergo simul peribunt. qm̃ in futuro iudicio damnandi sunt.

k ℌ Qui in diuitijs t nõ in dño sperãt. p dunt vtrunq. t diuitias t dei adiutorium: Diuitias ideo perdũt. qz ibi posuerũt vbi fures effodiunt: dei adiutorium qz illum spre-

uerũt. Et diuitias quas magnope diligebãt non suis sed quod graui⁹ vret extraneis derelinquent. ꝓter quas oĩa peccata cõmiserant. Et fabricant sibi sepulchra de marmore firma magna ⁊ pulchra q̃si domos in eternũ mansuras. Ecce etiam morientiũ pompa

l ℣ Hec erit illis ꝑpetua habitatio. qz nõ resurgunt vt habeãt vitã eternã. sed vt damnẽtur in penã. Vocauerũt sepe em̃ pagani sup̃ defunctozũ epulant̃ sepulchra ⁊ in nomine mortuorum bibentes. inania quedã cũ modulatione canunt. ℭ Atq; inuocant nomia mortuoꝝ. et credunt ꝺ illis prodesse. ℣ Sed nihil prodest i inferno damnatꝯ. ⁊ ita ꝑ terras. sepulchra accipiuntur. Et inuocauerunt habet alia ĩa. q̃ hic exponit̃.

m ℣ Homo cum in honore esset. nõ intellexit esse se ad imaginem dei formatum.

ℭ Comparatus ẽ iumentis. digna similitudo datur vecordibus. vt qui se imaginem dei gestare non intelligũt. congrue iumentis insipientibus comparent̃ Nam tolle homini dei scientiã. et oĩno pecus insipiens est. ꝑsumptõ vana ⁊ caduca superbia.

eoꝝ domus illoꝝ ĩeternũ l Tabernacula eoꝝ in progenie et progenie: vocauerũt m noĩa sua in terris suis. Et homo cum in honore esset nõ intellexit: compatus est iumentis ÷ insipientibus: ⁊ silis factus est illis. Hec via illoꝝ scandalũ ipsis: et postea ĩ ore suo complacebunt. Byaꝑs. Sicut oues in inferno positi sũt: p mors depascet eos. Et dominabunt̃ eoꝝ iusti in matutino: ⁊ auxiliuꝫ eoꝝ veteraſcet i inferno a gloria eoq rũ. Verumtñ de⁹ redimet aiam meã: de manu inferi cũ accepit me. Byaꝑs. r Ne timueris cũ diues factus fuerit homo. et cũ mltiplicata fuerit glia dom⁹ s eius. Qm̃ cũ interierit nõ

n ℭ Hec via. id est vita. in qua in hoc seculo ambulamus. Sed hec via quid malis faciat non tacetur. Scandalũ vtiq; actoꝝ suis. id est stimulũ atq; doloꝛẽ. Non enĩ ad securitatem suam quidq̃ petõr facit. cui de sua ꝓuenit actione torqueri. Consuetudo ẽ peccãtium. vt postq̃ impleuerint votum. in peccato mox diuinitati gratiã agunt. in ore non ĩ corde. vñ dicit postea in ore suo cõplacebunt. deo gratias agẽtes q̃ prospere peccauerint.

o ℭ Sicut oues lane sine amissione ingiẽ ꝑseuerant. sic semper in illis sine imminutione substantie. inuenit pena q̃ cruciet.

p ℣ Merito a morte depascunt̃. q̃ xp̃m noluerunt habere pastorem.

ℭ Et dominabunt̃ eoꝝ. quod vtiq; in illa resurrectione felicium est vt malis premineant boni. hic enĩ. iustos obtinent peccatores. In matutino. cũ gloria resurrectõnis illuxerit. Quoꝝ auxilia tanq̃ panni putrefacti veteraſcunt. qz eoꝝ diuitie nihil illis prosũt. A gloria sua. quam in isto seculo habuerunt. A id est in comparatione ad gloriam eoꝝ quam hic habuerunt. quanto enim amplius hic sunt gloriati. tanto plus in inferno cozruptionem patientur.

q ℭ Liberauit deus animas eorũ. qui adue tum eius cõstanti aĩo crediderunt. De manu inferni. de ptãte diaboli q̃ añ aduentũ xp̃i animas tenebat obnoxias

ℭ Diues cũ dic⁹ est a diuo. q̃ q̃si de⁹ creditur nihil indigere ꝙ quẽ ꝺ impiũ debem⁹ accipe. Cũ eius glia mltiplicata fuerit. ĩuge ne timueris. ℣ Diues effectus est iudas ꝑditor vẽdẽdo mgm̃. ꝺ nihil p̃cij q̃ accepat secũ cũ moriebaꝫ deportauit. si q̃ nũcupusq; oppsso paupe diues efficẽ noli timere. cito ꝑtexit ⁊ nihil secum de bis q̃ rapuerat tollit. dño dicẽte. Stulte hac nocte aĩam tuã repetũt. q̃ aũt parasti cui⁹ erũt.

s ℭ Ecce reddit̃ rõ quare timere nõ debeat mundi gloriosus. Cur ei timem⁹ diuitem. q̃ moritur paup. nec aliõ secũ valet portare. nisi vnde posset arderet bene dẽ descẽdere in ꝑfundissimã foueã sed sine gloria seculi. sine turba satellitũ. Et dom⁹ illa quam mirabaris remanet tota. sed onera que non videbas trãsmittit ingentia secũ in geennã.

t ¶ Ista benedictio nō ad sanctificatōnē ptinet. sed ad fauorem. Būdicit̄ em̄ dictū ē ꝓpter linguā satellitū. iter eplas suos dños collaudātes. Cū ei beneficeris. cōfitebit̄. i. Ih tūc agit gras ōo. qñ aliq̄d lucri ꝙrit.

v ¶ Qui in isto seculo pres pessimos imitā tur. eoꝝ societate dānā di sunt. Usq; in eternū nō videbit lumen. i. lumen sapientie hic nec ineternū. Lumen qđ illūinat oēm hoiem qđ soli sancti in deitate videbunt. Sicut ei pctā sūt tenebrosa. ita pctōrib⁹ sapientie lumen ausferunt. Ih De quib⁹ ōr. pjcite eū i tenebras exteriores.

x ¶ Cōclusit ꝓpheta pulcerrimū psalmū parilitate xp̄us. vt se peccator a malo ꝓposito remoueret. cū stulticiā suam iterata increpatiōe cog̃seceret. Mio.

Eple oīe os nr̄m sapīa tua: vt memorēs te hoiez factū. nosq; redemisse de tartaro. mereamur vult⁹ tui lumine decorari. Qui.

Ih Asaph erat egregius musicus. cui⁹ nomen interp̄tat congregatio. psalm⁹ iste. discernit iustos ab impijs. celestes a terrenis. sctōs a pctōribus: ꝓtestat̄ & nō se locutū ꝓphā. & ipsum dñm. dicēs de⁹ &c. a ¶ De⁹ ei timor grecā līgua ōr. Ih Igit̄ tur de⁹ in trinitate pat̄ & filius & spiritussctūs. Unus tñ de⁹ deor: dij em̄ dicūt̄ boni hoies. Locut⁹ est. ¶ Per pphās. & aplos. Et vocauit terrā. i. genus humanū.' Ih Credentes deos nūcupari voluit qz dedit eis ptātem filios dei fieri. ¶ Dicunt̄ itaq; filij sicut & dij qz vtrunq; grā pstat nō natura,

b ¶ A solis ortu. p solis cursum: vniuersum signific at mundū. qz oī terre oriē & occidit claritas eius. Ex syon spēs. irlm. in qua mons iste puris mētibus velut aurea massa resplendet. De hac ei vrbe exeūtes apli. speciem decoris ei⁹ annū ciauerunt in toto orbe terraꝝ. sicut Esaias dicit. Ex syon exibit lex & verbū dñi de irlm.

c ¶ Hūc de secūdo xp̄i aduentu propheta dicit manifeste veniet. Manifeste vero tūc veniet xp̄s. qñ iā nō crucī affigendus. sed iudicaturus est mundū. siler ei modo p patientiā cū peccamus. tūc aūt non silebit. cū sceleratis dicturus erit. ite in ignē eternū. Manifeste xo ōr. qī a mane dies festꝰ dictū sic a sacrificijs qz tota die festiuitati vacaret.

d Ih Ignis hic duplicē hz virtutē illūiat em̄ & exurit. Gaudeant ei iusti. qz illūinant̄ ex eo. timeāt pctōres. qa exurendi sē ab eo. ¶ Hec tempestas nō ventis agit̄. nec pcellis seuientibus excitat̄. & ex diuina potentia vehemens spūs cōsurgit. vt area dñi. equitatis ei⁹ sententia vētilet̄. Tūc frumenta seqstrat a paleis. Quod iudiciū merito tēpestas ōr. qz impetuosus veniet. & nimia celeritate bonos discernet. e Ih Aduocauit celū. i. aplos vl̄ relq̄s sctōs. q̄ despect̄ terrenis. q̄ sursum sunt sapiūt. Discernit aūt terrenos. vt cū celestes positos nunc ad dexterā: hi ad sinistrā collocentur. f ¶ Hūc synagoga xp̄i verba facit ad angelos q̄ ministerio suo in fine seculi cōgregabunt, omēs sanctos de vniuerso mundo.

sumet omnia: nec descendet cuz eo glia eius. Quia aia eius in vita ipsius benedicet: cōfitebit tibi cum v bñfeceris ei. Introibit vsq; in pgenies patrū suoꝝ vsq; ineternū nō videbit lumen. x Homo cuz in honore esset nō intellexit: ꝓparat⁹ est iumētis ÷ insipiētib⁹ :· & similis factus est illis.

¶ Psalm⁹ asaph. Vox synagoge de primo & secundo aduentu xp̄i. ipiusq; admonitio vt ei sacrificiū laudis fideles offerāt.

Psalm⁹. xlix.

a Deus deor dñs locutus est: & vocauit terb rā. A solis ortu vsq; ad occasum: ex syon species decoris c eius. Be⁹ manifeste veniet: de⁹ noster & nō silebit d Ignis in ꝓspectu ei⁹ exardescet: * & :· in circuitu ei⁹ e tēpestas valida. Aduocauit celum desursum. et terram discernere populū f suum. Congregate illi san-

¶ Qui ordinãt. i. q̃ sancti predicant vel implent testamentũ nouũ sup vetus vt p testamentũ nauã legẽ. p sacrificia veterẽ intelligas. ¶ ℭ Vel q̃ ordinant testimẽtuz i. ordinabiliter dant ⁊ faciunt sicut testatus est xp̃s eis. q̃ opa misericordie exercẽt regnũ accepturi eternũ. in q̃rum miserationib⁹ de⁹ super omnia sacrificia delectat.

g ℭ Eclos. viros iustos dicit. quibus verbi celestis dispensatio cõdonat. ¶ñ deus iudex ẽ. ac si diceret. qui nescit falli. ⁊ sicut omnia manifeste nouit. ita sine reprehensiõe discernit. ¶ Al' sancti p̃dicabunt iustitiã. i. mãdata eius. ⁊ p̃dicabunt q̃ ẽ iudex viuoz ⁊ mortuoz. iõ iustitia ẽ timẽda. h ℭ Audi populus meus. hic ispaveritas ex ꝓpria psona loquit. ¶Populus hic significat plebem deuotam. Cum dicit audi. i. deuota mente suscipe. Loquar subaudi p̃ futura. Testificari. i. testimoniũ dicere. Tunc fidelibus testimoniũ dabit cũ dicturus est. Esuriui eĩ ⁊ dedistis mihi manducare. Est hic autem magnũ sacramẽtũ dũ dicit sum. sum eĩ p̃priũ est diuinitatis verbum. eo q̃ sp adest ⁊ tẽpore nõ mutat diuinitas. Est vero ibi ⁊ aliõ sacramẽtũ qz. s. vna silaba tribus lris cõtinetur. vt sancta trinitas vnus deus esse doceatur.

i ℭ ¶ñ in sacrificijs tuis. ad pplm iudaicũ loquit. nõ tã exãrenda eẽ sacrificia peccatũ. ꝙ cor ꝓtritũ: holocausta ãt eẽ accepta in ꝓspectu suo. s. q̃n mens nr̃a diuĩo amore succensa. pctã sua lamẽtatõne decoquit ⁊ tribulatione. vt cruciatu corpozeo oĩa vicia exu-

ctos eius: qui ordinant testamentũ eĩ⁹ sup sacrificia
g Et annũciabunt celi iustitiã eius: q̃m de⁹ iudex est.
h Dyapsalma: Audi pp̃s meus et loquar: isr̃l et testificabor tibi de⁹: de⁹ tuus
i ego sum ✠ Non in sacrificiis tuis arguã te: holocausta autem tua in cõspectu
k meo sunt semp. ¶ñ accipiam de domo tua vitulos: neq̃ de gregibus tuos hir
l cos. Quĩ mee sunt omnes fere siluaz: iumenta in mõ
m tib⁹ ⁊ boues. Cognoui omnia volatilia celi: ⁊ pulcri-
n tudo agri mecũ est. Si esuriero nõ dicam tibi: meus est eĩ orbis ÷ terre: ⁊ plenitudo eius. ¶Nunq̃d manducabo carnes thaurorũ: aut sanguinẽ bircoz potabo. Immola deo ÷ sacrificiũ: laudis: et redde al-
q tissimo vota tua. ✠ Et: invoca me in die tribulatio-

sta. cõsumant. k ℭ Cũ hec duo respuit vniuerse primi tpis sacrificia designat mõlis oĩbus excludenda. significat eĩ a pte totuz
l ℭ Fere siluaz. gentes significat. Jumenta iu montib⁹. simplices in catholica ecclesia. q̃ in cacumine fidei habitare noscunt. Boues. apl̃os: xp̃bas ⁊ p̃dicatores: q̃ i agro dñi assiduo labore versati sunt.

m ℭ Quis eĩ oĩa volatilia celi p̃t cognoscere nisi sola maiestas. q̃ versiculo: cũcta p̃lex⁹ est. ¶ Pulchritudo agri cũ illo ẽ. qz vbi voluerit. copia oĩm rerũ vel administrat vel negat.

n ¶ Esurire dei. est nõ in escis carnalib⁹. ꝙ vt faciat q̃s voluntatẽ eius. q̃ tacet tirabeli sitiam esurit. qz expectat pctõis cõuersionẽ. Orbis terre illius est. i. sancta ecclesia. ac si diceret. eã redimẽdã eẽ suo sancto sanguine.

o ℭ Quõ grata erũt deo. que nõ sũt necessaria. ¶ Cetera ꝙ sacrificia euacuanda esse declarat. Jõ in moribus bonis. sacrificiũ reqrit dicẽs. Immola tẽ. Sz pñ ꝙ repudiata nob̃ p ficẽ. cũ acceperit a nob̃ ista indigẽtes. cũ esuriens pascat sitiens potet ⁊ in paupibus accipit de⁹. q̃ sibi i sacrificiis offerri nõ pmittit.

p ℭ Ille deo immolat sacrificiũ laudis. q̃ a terrenis vicijs fuerit segregat⁹. ⁊ mortif̃ mũdo. vt hostia fiat xp̃o. Vota q̃z reddit altissimo. q̃ ei talia ĩmolãda ꝓparauit. q̃lia ipe ꝓpit⁹ ꝓcepit. ¶ hoc est aũt sacrificiũ acceptabile. ꝙ ẽ holocaustũ pingue. vt laudet de⁹ ab hoĩe quẽ creauit.

q ℭ Precepit eĩ invoca me. ne q̃s spẽ haberet in terreno solatio. vbi sũt caduca vil-

uersa. In die qñ te affligit aduersari⁹. Eruã te quasi dicat. circũdatũ a satellitib⁹ diaboli. sũma celeritate liberabo. Magnificabis siue honorabis me. i. magnũ me eẽ ineternũ pnuncies: romana siquidẽ trãslatio magnificabis hz. gallicana vero honorificabis quod idẽ est.

r ℭ Interdicit hic sceleratis q̃ cõuerti nolunt. ne se pſumant sermonibus miscere diuinis. qz os dz esse iustuz qõ iusticias dñi enarrare pſumit. Testamentũ vero vetus t nouũ significat. qz dñ vnũ suspense dr. vtracꝫ memorant. ℑ Audiant hec doctores vel episcopi ecclesiarũ qui peccata populoꝝ resecant pdicãdo. q̃ quod pdicãt opere nõ implent.

s ℭ Odit disciplinã qz ad correctões iustas iniqua pſumptione remurmurat. t non vult. deũ in se vindicare qõ peccat. ℑ Proiecit etiam post se sermões dei. qui sequi diuina iussa contemnit.

t ℭ Ita iſtã versiculũ debem⁹ accipere. vt in his duob⁹ pbibtis. omnia crimina vetuisse videat. Ille curit cũ fure. qui ei ad faciendũ scel⁹ socia volũtate iũgit. ℑ Ponit portionẽ cum adultero. q̃ ei adiutoriũ pbet. quo sua vota pficiat. Ibiꝫ sine dubio habere dinoscit portionem.

v ℭ Hic em̃ os. cogitatõnẽ cordis debemus accipe: tunc em̃ habũdãt malicia cogitatões. qũ p diuersa genera peccatoꝝ iniq̃ voluntate grassat. Qui em̃ falso laudat alium. dolum in lingua facit.

x ℭ Sedere em̃ mozantis est. t ideo grauius peccat. q̃ mozat in detractõe fraterna. Fratrẽ hic oẽm pximũ carnis debem⁹ accipere. qz et de spũali dicitur⁹ est. Filiũ matris sobolẽ dicit ecclesie. ℑ Ponit ergo scandaluz fratri suo. qui hereticas prauitates vel alias interceptões excogitat quibus frater innoces capiat. Hec feciſti t tacui. ℑ Quia ea examinanda in futurũ reseruaui iudiciũ: tacui em̃ iam. qz nõ statiz vindicaui sed sustinui

y ℭ Existimasti iniq̃ hoc est qz deus tacet et differt vindicare pctã. ideo credit a stultis illi placuisse scelera hũana ℑ Arguã vero te. cum in sinistra parte sedis fuer⁹ collocat⁹

ℭ Statuã. q̃d supi⁹ dixit pctõrẽ verba sua: (q̃ sp ante oculos hñe debuisset vt scõm ea videret) p⁹ tergũ t retro piecisse in iudicio. igitur pctõr ante faciẽ suã videbit. qõ se putabat obliuionis beneficio pteriſſe: formido inestimabilis. illa hoies videre. p que se nozũt ad eterna supplicia pueni re. z ℭ Intelligite i. obedite. q̃ obliuiscimini deũ. Ille obliuiscit dei. q̃ pceqta ipius iniqua pſumptione cõtemnit. ℑ Neq̃ rapiat. i. diabol⁹. Nñ eĩ ille rapit nõ ẽ qui eripiat ad salutẽ. nisi dñs p suam magnã misericordiam ℑ Vel aliter. qñ rapit xps obliuiscentes se. h̃ est pcipitat in mortem. ei nemo eripe pt. Nñ eĩ diabol⁹ rapit hic. est q̃ eripiat ad salutẽ xps scz. Cũ vero dñs rapit ad vindictã. nõ ẽ q̃ liberare possit addictũ. t ℑ Sacrificiũ laudis. qz de oĩ bono qõ sctĩ faciũt de⁹ honorat. Iter xps est p opa sctõr. Salutaris dei pñis est fili⁹.

ℭ Al'iter. btissimã ptal modiã appellat. qõ nõ pedib⁹ sed paris mẽtib⁹ ambulat. t ducit ad xpm. ℑ O gloriosa semita q̃ ducit ad celi terreq̃ creatorẽ.

nis: t eruam te t honorificabis me. Byaps.

r ℑ Peccatori aũt dixit de⁹. q̃re tu enarras iusticias meas: t assumis testamentuz
s meuz p os tuum. Tu vero odisti disciplinã. t proiecisti sermones meos retrorsum. Si videbas furẽ currebas cũ eo: t cũ adulteris portionẽ tuam ponebas.
v Os tuũ abũdauit malicia t lingua tua pcinnabat dolos. Sedẽs aduersus fratrem tuũ loquebaris: t ad
x uersus filiũ matris tue ponebas scandalũ: hec feciſti
y t tacui. Existimasti iniqueq̃ ero tui silis. arguaz te et statuam contra faciẽ tuam
z Intelligite hec qui obliuiscimini deũ: nequãdo rapi
t at et nõ sit q̃ eripiat. Sacrificiũ laudis honorificabit me: t illic iter quo ostendã illi salutare dei.

Eor dñe te rogamus. vti nos suscipias in sacrificio laudis. quo sine onere pcti tuas iusticias enarrantes. iter illud qō salutare tuū oñdit gradiamur. Per. ℣ Iste quinquagesimus pš vocem cōtinet penitentis. ostēdēs vt qui ceciderit in crimen aliqō. mala sua cōfitendo redeat ad salutem.

a ℭ Cuz se audisset rex potentissimꝰ nathā ꝓpheta redargui. pctm̄ suū nō erubuit publice cōfiteri dicendo iudici Miserere mei Eor ista nū discutiē sed sub trā quillitate sp audiē. solaq; res est p quā possumus rei apd dñm sine aliqua difficultate defendi. ℣ Qui em̄ se miserū putat esse de suis peccatis. cū illo facit deus miam magnā

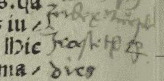
b ℣ Scōm multitudinē cōfugio. ad miserationes tuas vt gratibus vulneribꝰ thiriacā. vel. medicinam tue miserationis infundas Miserationū dicit. qa multa sūt peccata mea t miserationes tue multe. ℭ Ille ei solꝰ in libro vite conscribitur cuius oīa pcta delent.

c ℣ Amplius laua me ac si dicat. Tu potes plus mihi remittere q̄ ego te intelligam rogare ℭ Addit mūda me qtūs in ea nihil remanere possit immūdū. pt ei aliqs sic lauari vt nō sit oīno purissimus. recte igit addidit munda me.

d ℭ Pcta ei illa fortiora sunt q agnoscētes cōmittimus. nō āt illa q̄ p ignorantiā petram. Cōtra se dicit stare delicta qz iaz b cōstitut. quasi in venturo iudicio. delictoꝝ suoꝝ aspectꝰ terrimos ptimescit. t ꝓtra se stare dicit delicta q̄si quādā imaginē figura tā t hoc nō semel aut bis sed semper.

e ℭ Si qs de pplo ei errauerit. t deo peccat t regi. Mā qñ rex delinqt. soli deo reꝰ est Iste igit rex soli deo peccare se dicit. qz hominē nō hz. q eius facta dijudicet. Et qz illū vbiq; eē nouerat iure cōtā eo malū se fecisse deplorabat. Sermones aūt dñi merito iustificati dicunt. qm̄ sine dubio sp eius dicta cōplent. Ista aūt verba t vincas cū iudicaris q̄dā aptant ad dñi passionē cū iudicatus vicit t mundū damnat. absoluit. sed intelligi recte pōt vincere deꝰ cuz iudicat ab hoibus. qa in oī iudicio deus iustus. pbat. ℣ Miserere mei deus secūdū magnā misericordiā tuā. Et scōz multitudinē miserationū tuarū dele iniquitatē meā. Amplius laua me ab iniquitate mea. t a pctō meo munda me Qm̄ iniquitatē meā ego cognosco. t pctm̄ meum cōtra me ē semp. Tibi soli peccaui t malū cotā te feci vt iustificeris in sermonibus tuis t vincas cū iudicaris. Ecce em̄. iniquitatibus ꝯceptus sum. t in peccatis cōcepit me mater mea. Ecce em̄ veritatē dilexisti. incerta t occulta sapientie tue manifestasti mihi

b Asperges me dñe ysopo t mundabor. lauabis me et

verficul' toti' humani generꝭ casum expōit Cōcipit' ei hō t nascit' in originali pctō. qō exadā trahit'. sed baptismo p grāz dī purificat'

g ℭ Nō ei delectat' deus penis nr̄is sed cōfessionē verā querit errotis. dauid igit' pctm̄ nō negans. veritatē cōfessus est. quā deꝰ sup̄ sacrificia querit t diligit. Incerta ḡ et occulta sunt. que deus ꝓphete dauid in filij sui manifestatione reuelauit. i. vt passionē eiꝰ futurā pdiceret t resuctionis gloriā nunciaret. t inde dicit se nō debuisse peccasse. cum talia meruisset agnoscē. Incerta ꝓphe sunt q̄ oīno discerni nō possunt sed aliqbus ambiguitatibus colliguntē. Occultavero sē q̄ nec ocul' ꝑspicit nec mēs hūana dijudicat.

b ℣ Sicut ei ysopū. i. būilis herba curādis pulmonibꝰ aptū est. ita celesti ḡs respersus ysopo. i. būilitate cordis. ab oī supbie malignitate purgat'. Lauabis me hoc est p penitentiaz. ℭ Per ysopū igit' xp̄i sanguinē intelligit. qui nō solū inq̄namētā detergit. sed etiā sup niuē. puritatē relucentis aīe oñdit. qz spiritalis aīa longe sup̄ corpora mūdana (quoꝝ nullū niue albi' est

resplendet. i ℣ Auditui meo.id est cū tacēs in infirmitate pcī audire meruero.hō dimissa sūt tibi peccata tua dabis gadiū auditui meo ⁊ leticiā. ℭ Gaudiū ptinet ad absolutionē pcōr. Leticia vero ꝓpetua premia possidenda. Ossa vera significant animi firmamenta. q̄ necesse fuerat humiliari. vsq; dū penitens potuisset absolui. ℣ Ossa.i. vtrtutes q̄ peccatis fuerant hūiliate: vel spei eternitas.est ossa hūiliata.

k ℣ Auerte faciez tuā.i.ne videas peccata mea.ne recozderī illa:⁊ oēs iniquitates p̄ teritas⁊ p̄sentes atq; futuras dele.

l ℭ Coz mūdū petit ꝓpheta sibi creari .i.restaurari qō tam impellentib⁹ pcīs cōmoueri nullo mō ad culpam Et spīm rectū. Nā vt p adam veteres sum⁹.ita xp̄i ofi beneficijs innouamur. ℣ Et spīm rectū quo recte ꝓfitear vel rectū ad videndū ⁊ discernēdū sicut antea rectus fuit in me.

m ℣ Ne ꝓjcias me. vt sicut cayn exul efficiar a p̄sētia tua. Et ne auferas spīm sctm̄ tuum a me.sed ab eo cōsūptis delictis.tuo me statuas cōspectui. Vel spīm sctm̄ hoc est spīm ꝓphetie.

n ℣ Redde mihi leticiā.hoc ē illā exaltationē xp̄i tui.quā in eo habui pausq; peccarē. Spiritu principali dixit.i. vt ipse in me.⁊ nnn vicia p̄cipientur Vel spū principali.p̄em. p spīm rectū. filiū. p spīm sctm̄. ip̄m spīm sctm̄ accipe.

o ℣ Docebo iniquos.hoc est punīā me ip̄m. vt meū exemplū imitent. ℭ Qm̄ si ꝓphete parcat .maxima spes remissionis delinquentibus cōcedit, Docebo igit exemplo remissionis mee.sperare pctōres.⁊ xp̄o p̄dicabo mirabilia miserationis tue.

p ℭ Liberari se ꝓpheta petit de sanguinibus qō cōtra latinā regulā positū est.si laudand⁹ oīno translator est q̄ elegit aliq̄d contra artē secularīū ponere q̄ a xp̄itate posita discrepare. Nā si diceret a sanguine.forsitā vnū pctm̄ videret ostendere.s cū pluralē numerū ponit.multa eē sine dubio delicta cōfitet. Deus salutz.significat dominū xp̄m.p quē salus pie credentibus datur Exultauit.i.si me liberaueris de pctis.laudē tuā lingua mea iuste loquet .ꝓpter hoc q̄ in p̄terito psalmo dictū est. pctōri aūt dixit de⁹ tc̄. Absolut⁹ enī recte loqui potuit illud.a quo pctōrem diuina lex suspendit.

q ℣ Apertri sibi petit labia q̄ clausa erant per peccatuz. Quia nō est pulchra laus ex ore peccatoris. ℭ Os aūt dicit cordis archanum. vñ veraciter laus diuina cantat.

r ℣ Audiāt iudeit sacrificia sua cessasse. Intelligant. ℭ Etiam immolatōnes pecudum ⁊ ritus sociōr in aduētu domini respuendos.

s ℭ Postq̄ dixit: que sacrificia deus respuit.nunc dicit illa q̄ poscit. Istud vero placituz sacrificiū deo damus.cum spīm superbie humilitate cōfessionis mactam⁹. vnde non sanguis egreditur.sed lacrimar fluenta decurrunt. Coz contritum dicit laborib⁹ penitentie vehemēter afflictum. Humiliatū deo scz.nō em̄ potuerat coz humiliari.nisi fuisz frequenti tribulatione cōtritum. Tales oblationes deus non spernit.

i sup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā:⁊ exultabūt ossa hūiliata. Auerte faciē tuā a peccatis meis:⁊ oēs iniquitates meas dele. Coz mūdū crea in me deus:⁊ spīm rectū innoua in visceribꝰ meis. Ne ꝓjcias me a facie tua:⁊ spīm sanctū tuū ne auferas a me. Redde mihi leticiā salutaris tui. ⁊ spiritu principali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas:⁊ impij ad te conuertent. Libera me de sanguib⁹ deus deus salutis mee:÷⁊:÷ exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dñe labia mea aperies:⁊ os meum annunciabit laudē tuā. Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissēt vtiq; holocaustū nō delectaberis. Sacrificiū deo spiritꝰ contribulatus coz cōtritū⁊ humiliatū deꝰ nō despicies.

t ℣ Supplicat itaq; ppheta. vt qm̃ synago
ga peccauit sub lege posita. succedens syon
p gratiam xp̃i. hoc est catholica firmet eccia
Et edificent muri. si fm̃ historiã velis ad
uertere. significat forte tpa theodosij. qñ eu
doria eius cõiunx femi
na; religiosissima. am
plioi muro; circ'lo ie
rusalem coronauit.

v ℣ Tunc acceptab̃
o p̃ sacrificiũ. i. gliosis
simã passionẽ filij tui.
qui sacrificiũ se p oñi
bus obtulit. ; est eius
passio sacrificiũ vera
cissimũ iusticie. Obla
tiones ; holocausta. p
tinent ad xp̃ianos qui
erant post aduentũ dñi
crediturí significãs im
molanda corda hom̃.
uientiũ. nõ pecudum
membra mortuo;. Ai
tulos q̃ppe posuit. aut
pro innocentib⁹ aut p
p̃dicatorib⁹ q̃ cũ imagi
nẽ in vituli figura euã
gelista lucas suscepit:
vel illos q̃ alias suas i
hostiam suauitatis sa
cris altaribus obtule
rũt. Oratio.

Roslue miseratio
nis ineffabile no
men trinitatis de⁹. qui
humani pectoris anx
emundãs vicijs. sup cã
dorem efficis niuis. in
noua q̃ns in viscerib⁹
nr̃is spm̃ sctm̃. quo lau
dẽ tuã annũciare possi
mus: vt recto principa
liq; spiritu cõfirmati:
mereamur eternis sedi
bus in irl'm celesti com
poni. ℘er. eiusd̃.

Psalm⁹ iste cõ
tinet vocẽ pphete exprobrãtis petã iudaici
ppli. Ad ipm̃ ei loquit dicens. ℣ Tot⁹
hic titulus ad aduentũ dñi scõm. p tps anti
xp̃i iure referend⁹ est. qm̃ oĩa ad xp̃i manife
stationẽ cõpetent aptant. vt psalmo suo nõ
discrepare vident. a ℣ Quid gloriaris
i malicia. Cũ scriptura diuĩa nec i bonis acti

t Benigne fac dñe in bona
volũtate tua syon: vt edifi
v cẽtur muri hierusalẽ. Tũc
acceptabis sacrificiũ iusti
cie: oblationes ; holocaus
sta tunc imponent sup alta
re tuũ vitulos.

¶ In finẽ intellect⁹ dauid.
cũ venit doech ydomeus.
; ãnũciauit saul ; dixit illi
ecce venit dauid in domũ
abimelech. ℣ B. Clor p
phete de iuda vel antixp̃o.

Psalmus. lj.

a Quid gloria
ris i malicia: ÷ q̃:
potens ÷ es: iniq̃
b tate. Tota die iniusticiam
cogitauit lingua tua: sicut
nouacula acuta fecisti do
c lũ. Dilexisti iusticiã sup be
nignitatẽ: iniquitatẽ magꝭ
q̃ loqui eq̃tatẽ. Dyaps.
d Dilexisti omnia verba pre
cipitatiõis: lingua dolosa
e Propterea de⁹ destruet te

bus dicat esse gloriãdũ. sed p̃cipiat. q̃ gl'iat
in dño gl'ie. nũc ppheta sceleratũ virũ re
darguit. de sola se malignitate iactantẽ. cur
velit de malis gloriari. vnde debuit ꝓfundi
b ℣ Tota die. tps vite significat. q; sine
aliqua intermissiõe sp
mal⁹ malũ ; opaf ; co
gitat. Iniusticiã cogi
tauit hic eĩ linguã diẽ
cogitasse. q; pessimorũ
est cõsuetudo vt añ lo
quanf lingua q̃ cogi
tent corde. i. incõsulta
pferre. Bñ ãt cõpauit
mali hoĩs doluz acute
nouacle q; sic illa pilos
radit. ; hoiem nõ ledit
ita nec dol⁹. anie iusti
nocẽ valebit qñ ei niti
tur auferre mundana.
Terrena eĩ bona pilis
ꝓparanf q; pili superflui
tates quedã sũt corpis
; tpalia bona anime.
c ℣ Ille enĩ diligit
maliciã. q̃ cognoscit di
ligere sp peccare. Sup
benignitatẽ. i. si anim
maliuoli benignitat tã
git. mor eã vt viciũ de
testabile pijcit ; magꝭ
diligit loqui iniquita
tẽ q̃ xba eq̃tat̃ pferre
d ℣ De antixp̃ove
ro dr q̃ ꝓfusis moꝛib⁹
diligit iniquitatẽ. cur
rit ad oĩa xba p̃cipita
tionis. iubet q̃ nullũ
iuuat ; totũ cũ dolo lo
quit. a q̃ nulli pfutura
censent. e ℣ Om
nia hec iudaico popu
lo impleta sunt. q̃ a le
gis lra destruct⁹ ; euul
sus de ciuitate emigra
tus est de tabernaculo
dei tpib⁹ Titi ; vespa
siani. ℣ In finẽ aũt q̃ dẽstruet: eternis
supplicijs deputat. Et radicẽ tuã q; sicut sa
cti sctoz. ita imitatores peccãtiũ. radices eo
rũ appellant. Radices erant antixp̃i. cõsen
tanei. et iõ radicẽ ipsius cũ ipo dicit eẽ euel
lendã: q; cũ sctis dñi nec añxp̃us nec miſtri
ei⁹ habebũt aliquã portionẽ in regno btoz.

f Videbũt iusti hoc est intelligunt iam ma
ioꝛ futurã penã ꝛ timebũt ne talia appetãt
in isto seculo. Hic iusti flent. ridebunt in fu
turo ✠ Sup eũ q̃ longã patiẽtiã dei. stul
ta voluntate cõtempsit. Ecce cum ðr. extẽsa
manu. pcõzis nephan
da sozs monstrat

g ✠ Diuitias vero
hic vniuersas pompas
seculi debemus accipe
qui in illas spem suam
ponit ꝛ nõ in deum: se
meripm fefellit. Ipse
ei ꝓualet i vanitate sua
qz sibi ꝓfutura nullate
nus acquirit. vanũ em
ðr qð est inane. fragile
vel caducũ ꝛ ab ipsa fir
missima veritate discre
tum.

h Comparat se
ꝓpheta oliue fructife
re ꝓpter pinguedinẽ sa
pientie. Speraui in mi
sericordia. qz nõ est hu
mane fragilitatis facul
tas. vt per se quis sal
uus fiat ꝙ p miam ðñi.

i ✠ Hic ei datũ ẽ cõ
fiteri nobis. vbi mere
mur absolui. Quia fe
cisti tibi intelligendũ ẽ
miam. Ām bonũ. Ām
ture ðr bonũ. vbiz spes
salutis ꝛ toti⁹ vite pal
ma suscipiẽ. Additum
est quoꝙ ante ꝓspectũ
sanctoꝝ tuoꝝ. i. qñ iaz
gaudiũ generale iusto
rum est A Vel qz fe
cisti. s. ꝙ sum oliua fru
ctifera. ꝙ speraui i mi
sericordia dei ineternũ
ꝛ iõ expectabo nomen
tuũ ꝛc. Oratio.

Uti⁹ mundane va
nitatis destructoꝛ
omps. fac nos i domo
tua sicut oliuã fructife
ram florere. vt in tuam
misericordiã sperantes
ab iniquitatis maledi
cto sauemur. ꝑper.

✠ In fine qd signifi
cat iam notum est. Amalech aũt gens fuit q̃
contra dei populũ pugnauit. Eius noĩs in
terꝑtatio talis est ꝙ pturiente siue dolente.
ꝛ significat ecclesiam. q̃ tanꝯ dolens arꝯ p
turiens. pplm admonet pfidoꝛ. vt a suis in

in finẽ: euellet te et emigra
bit te de tabernaculo tuo: et
radicẽ tuã de terra viuẽtiũ

f Psalmus. Videbũt iusti ꝛ
timebũt ꝛ sup eũ ridebũt÷
ꝛ dicẽt:· ecce hõ q̃ nõ posu

g it deũ adiutoꝛẽ suũ Sz spe
rauit i mltitudine diuitiaꝝ
suaꝝ: ꝛ ꝓualuit in vanitate

b sua. Ego÷aũt:· sicut oliua
fructifera i domo dei: spe
raui i miscõia dei ineternũ

i ꝛ i seculũ qz fecisti. ꝛ ex
pectabo nomẽ tuũ qñ bo
nũ est i ꝓspectu sctoꝝ tuoꝝ

In finẽ ꝑ amalech. intel
lect⁹ ipi dauid. ✠ Eccle
sia increpat eos q̃ corde vl
ope corrũpũt. ꝛ fideles mo
net: vt equanimit secli mo
lestias sufferant.

Psalmus. liij.

a Dixit insipiẽs
i corde suo: nõ ẽ de
b us. Corrupti sũt et
abominabiles facti sunt in
iniquitatib⁹: nõ est q̃ faciat
c bonũ. Deus de celo ꝓspe
xit sup filios hoim: vt vide
at si est intelligens ÷ aut:·
c requirẽs deũ. Omnes de-

iquitatib⁹ cõquiescat.
a ✠ Propriũ ẽ lin
gue. verbũ dicere. non
corde. sed qz cogitatõ
nes nras potentia di
uinitatis intelligit. re
cte dictũ est insipientes
corde dicere. qõ ad au
res dñi potuit puenire
nõ ad ignoscendũ ꝙ vi
dicandũ. Ps Dixit aũt in corde. diabo
lus vel iude⁹. nõ est de
us ac si dicat nõ ẽ xps
filius dei. A Vel in
sipiens est quilibet qui
maleviuit. ꝛ is si putat
deo placere mala. dicit
i corde ñ ẽ de⁹. vl q̃ diẽ
deũ oĩbus ꝛ semp pce
re: deus ei sua iusticia
ꝛ bonitas est.

b ✠ Corrupti. Sũt
oẽs heretici vno Xbo
notati. nã deorecte nõ
credidisse corrũptio ẽ.
Hos subsequit pena iu
stissima. vt abominabi
les in voluptatib⁹ suis
fiant. Hõ ẽ q̃ faciat bo
nũ: hoc est qð paturie
bat ecclesia plena dolo
ribus. vt in tanta mul
titudsne pditoꝝ. nõ sit
q̃ bonũ possit opari vel
imitari. c ✠ Pro
spexit dñs de celo. i. de
vnoq̃ꝯ p̃dicatoꝛe suo
ꝛ prosexit super filios
hominum sub magna
pietate. vt non erran
tes perderet sed peni
tentes saluaret. Ut vi
deat id est vt videre fa
ciat sanctos quis pre
dicationem eoꝝ in
telligat. id est intus in
seipso legat aut requi
rat opere deum.

b ℣ Illos. oēs eī declinasse dicit. q̄ dura
to corde in scelerato ꝓposito ꝑmansert. Pri
us eī fuit vt declinarent. secutū est vt inuti
les fierent sibi. vlq; ad vnū. Vo dū dicit. om
nes negantur. Nā si aliquē bonū voluisset
intelligi. nō diceret vsq; ad vnū. sed ꝑtervnū
℣ Oēs hi insipien
tes qui nō requirebant
deū. inutiles facti sunt
q̄ mādata dei implere
nolūt. ⁊ iō sibimetipis
inutiles ⁊ alijs. q̄ inu
tilis est. q̄ nō opat̄ ali
quid boni. ideoq; ꝓji
cit̄ in tenebras exterio
res euangelio teste.
c ℣ Cognoscūt im
pij se agere querse ⁊ nō
solū se nō emendāt. sz
etiā dei populū deuo
rāt dentib⁹ sue malicie
Sicut escā panis. q̄ sp
desideranter in vsu est
Nam quāuis singulis
quibusq; tpibus diuer
sitate escarū satiemur.
iugiter tū nobis panis
eduliū est. ita sp deside
rant mali deuorare bo
nos. ℟ Vel nonne
scient omnes mali i fu
turo iudicio deū esse. q̄
iam scire nolunt. scient
vtiq; penaꝝ experimē
to. f ℣ Deū nō inuo
cauerūt. Ista eī q̄ a pec
catorib⁹ cōtra volūta
tē fiunt dei velut fum⁹
fugę celerrimo euane
scūt. ⁊ trepidāt. ne bo
noꝝ⁹ vel diuitijs acq̄
sitis in isto seculo ꝓri
uēt. Vbi nō fuit timor
(iubandiēdū ē videli
cet) iustus. ℟ Vel
q̄ deū nō inuocauerūt
cito perituri sunt vel ideo illic trepidauerūt
q̄. Sed ideo trepidarunt q̄m deus ⁊.
g ℣ Deus em dissipat ossa malorū. i. ob
stinatōes durissimas. ℣ Vel spem eter
nitatis eoꝝ. qui in eius contumeliā insurge
re ausi sunt. Qui hoibus placent ⁊ nō deo.
recte cōfusi dicunt. q̄m eos deꝰ sprevit. We

clinauerunt. simul inutiles
facti sunt nō est q̄ faciat bo
e nū. nō est vsq; ad vnū. Nō
ne scient ÷ omnes :· q̄ ope
rant iniquitatē: q̄ deuorat
plebem meā vt cibū panis
f Deū nō inuocauerūt: illic
trepidauerunt timore vbi
g nō fuit timor. Qm̄ deꝰ dis
sipauit ossa eoꝝ: q̄ hoibus
placent cōfusi sunt. qm̄ de
b us sprevit eos. Quis da
bit ex syon salutare israhel
cū cōuerterit deꝰ captiuita
tem plebis sue exultabit ia
cob ⁊ letabit̄ israhel.

¶ In finem in carminibus
intellectus dauid. cū venis
sent zyphei et dixissent ad
saul. nonne ecce dauid ab
scōdit⁹ est apud nos. Vox
ecclesie de hereticis ad cri
stum. Psalmus. liij.

a Deus in noīe tuo saluū
me fac ÷ ⁊ :· in virtute
b tua libera me. Deus exau
di oratiōnē meā: auribꝰ p

rito vero spernit̄ a deo. qui reliquerit deum
⁊ q̄z eum reliquit. digne tanq̄ ignotꝰ ab eo
cōfundit̄. dicente apl̄o. ignorās ignorabit̄.
b ℣ Quis dabit. addendū est nisi tu do
mine: credentis eī verba sunt nō dubitātis.
Ex syon illā dicit speculationē felicē. in q̄ deꝰ
aspicit̄. Ipse etiā i hoc seculo dat salutare isrl̄
ex syon. cū laboret̄ sctōrum. suis beneficijs cō
solat̄. ℣ Ipse quoq; nos auersa captiui
tate vicioꝝ⁹. erexit in li
bertatē virtutū. Exul
tabit iacob. i. xp̄ianus
popul⁹. dū supplantat
iudaicū pplm̄ bñdictio
nēq; eius accipit. Et le
tabit̄ isrl̄. dū deū ocu
lis fidei ituet̄. Vso.
Especiens de celo
sācto tuo pyssime
deus. pone terminū in
sipientie nre. vt a terro
ribus vanis eruti. tibi
soli de puritate cordis
ītegra placeam⁹. Per.
℣ In finē xp̄m signi
ficat. Istud eī carmen:
laudes xp̄i denunciat.
Intellect⁹ dauid. dñm
saluatorē indicat. quē
ille ꝓscue ītellexit eve
nire. Nā zipbei a vicu
syrie in qua habitabat
ziph dicti sunt. qui ꝑ
diderūt dauid apud se
esse celatū. ℣ ℣
Ziphei aūt interptatū
significat florentes q̄ō
in isto mundo pctoꝝ⁹
darū est. ℣ Dauid
figurā xp̄i gerebat.
℣ Qui fuit absconditꝰ in inferiore parte
terre. ⁊ dñs in vtero sā
cte marie. ⁊ invna gente iudeoꝝ. ⁊ diuinitas
in carne xp̄i. a ℣ Orat eī ꝓpheta vt i no
mine dñi a persequētiū maligmitate liberet̄
sperās nō aliunde sospitatē. ꝑ q̄ a deo venit
⁊ iterū rogat vt in iudicio futuro eiꝰ virtu
te liberet̄. ℣ In noīe tuo. i. i nomīe illo
hūilitatis q̄ ē saluatio. i. i noīe saluatoris.

in nomīe iesu. b ℭ Repetit iterū ꝓpheta nomē oīpotentis. vt cū frequenter deꝰ implorat. nō tardet sibi auxiliū ferre. ℑ Aurib⁹ pcipe. aures dñi dīr. qñ exaudire dignat. ℭ Vel auribus. i. mente.

c ℭ Verū b alienige genos nō vult pegrini generis viros intelligi sed opibus a dño fctōs extraneos. Merito dū ziphei de tribu iuda fuerunt ab illis auxiliū queſiuit. Apud ipſos tñ magis inſidias ꝓditōis inuenit. Fortes eī. saulem intellige cū miniſtris ſuis. ℘Perditi tō nō ꝓponūt deuz añ oculos ſuos. qz illū ignorare credunt. que ſcelerata mēte ꝓcipiūt d ℭ Adiuuat dixit vtiq; laborantē: vt potuiſſet ferre. q̄ ſup euz nitebant impij cōgregare. Sequit etiā qđ ſit iſtud adiutoriū. i. et dñs eſt ſuſceptor anīe mee.

e ℭ Erat ergo ꝓpba vt mala volūtas remoueat ab inimicis eius. vñ eos cognouerat inguādos. Mali eī cum ad veritatē veniūt. a p̄ſtina voluntate diſpereunt. et niſi a mala intentione diſcedāt. locū in bonis actib⁹ nō habebūt. Diſpereat saul ne pſequat̄ inocuū. diſpereant ziphei ne prodant celatum.

f ℭ Volūtarie vō ſacrificat. qui ꝓ inimicis ſuis exorat. Sacrifica revoluntarie. eſt vō puritatem bone voluntatis offerre. Confiteri quoq;. hic laudare ſignificat. illum eñ velle laudare ineſtimabile bonū eſt. vñ t mens ſancta reficitur. t omnis aduerſitas iſtius mundi effugat̄.

g ℭ Ex oībus tribulatiōib⁹ ſe teſtat̄ ꝓpheta ereptū. qđ in iſto ſeculo nō p̄t euenire niſi eis q̄ in dñi dilectōne pſiſtunt. Reſpexit oculus dñi ſup inimicos dauid. i. ziphēos. qñ eos nefarias voluntates minime ꝓplere p̄miſit. frequenter eī ꝓpicius deus. iniqua nō p̄mittit efficere. vt cōpūcti debeam⁹ de noſtris erroribus ſupplicare.

Oratio.

Aluifica dñe eccleſiam tuā. tui noīs ꝓtectione cōfitentē. vt deſpectis inimicis. voluntaria te confeſſione magnificet. ℘Per.

ℭ Bene finis ōr xp̄s qz q̄cq̄d recte ac fideliter agim⁹. ad ipm conſtat ſine dubitatiōe referendū. In carminib⁹ in laudib⁹ dicit. Intellectus iſte cert⁹ eſt. vt cū dauid patrē dicam⁹ dñi xp̄i (vt cec⁹ in euā gelio miſerere mei fili dauid) ſm carnē intelligamus: ſm diuinitatem vero. ſeruū fateamur eē ipm dauid xp̄i. ſicut ipſe ait. Dixit dom̄in⁹ dño meo.

a ℭ ℘Dria p̄te petit ꝓpheta exaudiri orationē ſuā deinde poſtulat ne eius dēpcatio deſpiciat̄. ℑ Quaratōne intellige homo quia niſi pura conſciētia dēpceris deuz. prorſus a deo non exaudieris.

b ℭ ℘Dulcerīe dñi curſus vite. vno ſermone exponit̄. Exercitatiōnē dicim⁹ que nullo octo ꝙ quieſcit. Exercitabat̄ miraculis t ſctitate doctrine. t ꝓtriſtabatur. q̄ ꝓdicationib⁹ ſaluberrimis, veſania

c cipe verba oris mei. Qm̄ alieni inſurrexerunt aduerſum me: t fortes queſierūt aiam meā: t nō ꝓpoſuerūt deū ante conſpectū ſuum.

d Byaps. Ecce enī deꝰ adiuuat me: t dñs ſuſceptor

c eſt anime mee. Auerte mala inimicis meis: in veritate tua diſperde illos.

f Voluntarie ſacrificabo tibi: et confitebor nomini tuo dñe

g qm̄ bonū eſt. Qm̄ ex omni tribulatione eripuiſti me: t: ſup inimicos meos deſpexit oculus meus.

¶ In finem in carminibus intellectus dauid ℭ xp̄s patrē petit. ne eius deſpiciatur oratio. quā ex infirmitate carnis ꝓbatur expetere: t quid obſtinatis iudeis in ſuis ſcelerib⁹ pſiſtentibus debeat euenire oſtēdit. ℘Pſalmus. liiij.

a Xaudi deus oīonem meā: t ne deſpexeris dēpcationem meā intende

b mihi t exaudi me. Cōtriſtatus ſū in exercitatiōe mea: t ꝓturbat⁹ ſū a voce inimici t a tribulatiōe peccatoꝝ

obstinati populi nō credebat. A voce inimici. ℣ Dicentis samaritanus es ⁊ demoniū habes. cōturbatus sum. ℭ Tribulatio erat pcōris. qñ eū ore consuebāt. cedebant alapis. ⁊ alia multa ingerebant.

c ℭ Declinauerūt ei in dñm iniq̄tatē. qz nulla volentes recipere rationē. effusionē sanguinis innocentis expetebant. Audiāt insipientes iudei tantā se dño fecisse molestiā accensa ira. vt sibi ppetuā pararent ruinā. ℣ In ira. Ira festuca. trabis. odiū. Ira pturbat trabis. excecat. vt illō Turbat⁹ est p̄ ira oculus meus. Molestus. i seuus. ℭ Vel molestia est. qñ pcacitate, superflua redduntur inq̄etti.

d ℣ Cor meū pturbatū est in me scōm hoīez ℔ virtute diuina cōfortatū est. Et formidor⁊. ℭ Sua suis apte reddunt. cōsequens enim erat vt cui⁹ cor cōturbatū fuerat. eum formido mortis inuaderet. Revera cecidit. qñ sup eū venit. vltrius non valitura. q̄ prius potuit. qz ppetua mors morte xp̄i victa est.

e ℣ Hūano more loquit̄. quibus est timor aie. ⁊ tremor corpis. Tenebre dñr mali homines. qz q̄ odit fratrē suū in tenebris ē. Cōterrerunt quidē sed qz lux erā nō p̄henderūt.

f ℭ Quis dabit mihi. s. nisi tu pr̄ q̄ hūanaz naturā ad celoz̄ regna pducis. Penne a pendendo dicte. Inspicevero q̄ pēnas nō aquile nō accipitris pecūt. sed colūbe. q̄ dcā est quasi celle alūna. auis innocens mansueta. q̄ in nullū alāt fellita voluntate cōsurgit merito illius pennas xp̄s petūt. in cui⁹ specie sup eū spūs sc̄tus apparuit. Volabo. i. celerrima me voluntate trāsponā. vt ab eoz iniquitate quiescā q̄ me psequūt̄. s. iudeoz.

g ℣ Ecce elongaui a iudeis. s. qz longe est a pctōribus salus. Et cū gentib⁹ incredulis mansi. quas in aduentu meo florere feci de q̄b⁹ ali⁹ ait p̄pheta. letet⁊ floreat desertū

b ℭ Pronunciat em̄ se p̄sidiū expectare patris. qui eū poterat a corporea infirmitate saluare. ⁊ qz supi⁹ dixit esse turbatum. iō nunc modici animi eē lese tetatur. Tempestates dicit p̄cellas seditionuz quas iudei cōmouebāt

i ℭ Hic iudaico populo salutariter impcatur. vt diuisiōe linguarū nō implerent voluntatē malicie sue. sicut i illa turri factū est quaz metu recentis diluuij i altum hoies extendere conati sunt. Digne igit̄ illos diuidi postulabat. q̄s iniq̄s eē in sacrilegis cōgregationibus p̄fectebat. iō subiūxit. qm̄ vidi iniq̄tatē in ciuitate. i. ℣ Congregatiōe. Iniquitatē cū nō crediderūt. Contradictōz. cū exprobrāt Nōne h̄ est fili⁹ fabri ⁊ alia m̄lta k ℣ Dicit ei die ac nocte. i. oī tpe circūdare eā h̄ ē ierusalē. Sup muros ei⁹ iniq̄tas. vt q̄tū muroz machina in altū potuit crescere. multo magis ide oz malicia se extenderit. Labor in medio ei⁹ labor. in oppressione paupm. ⁊ iniusticia. in

Qm̄ declinauerūt i me iniq̄tates ⁊ in ira molesti erāt mihi. Cor meū cōturbatuz est in me: et formido mortis cecidit super me. Timor et tremor venerunt sup me: ⁊ cōtexerunt me tenebre. Et dixi quis dabit mihi pennas ÷ sicut: columbe: ⁊ volabo ⁊ requiescā. Ecce elōgaui fugiens: ⁊ mansi in solitudine. Psalma.

b Expectabā eum qui saluū me fecit: a pusillanimitate

i spirit⁹ ⁊ tempestate. Precipita dñe diuide linguas eoz quoniā vidi iniquitatem ⁊ contradictionē in ciuitate. Die ac nocte circūdabit eaz super muros ei⁹ iniquitas ⁊ labor in medio

l eius et in iusticia. Et non defecit de plateis ei⁹: usura ⁊ dolus.

iudicijs: p medīū (qz ivrbis medio tanq̄ honoracili sede morari volunt primates) designans nobilissimos et primates eoz. q̄s nō lex nō ratio. ℔ labor ⁊ iniusticia possidebat.

l ℭ Intende q̄ nō dixit occulte sz in plateis talia fuisse cōmissa que lex diuina damnauit. ℣ Usura est plus accipe q̄ dare: Omnia em̄ q̄ in lege p̄hibita sunt. ad augē dū peccati cumulū excreuerunt. In lege em̄ usure accipi p̄bent̄. vnde p̄pheta nō fenerauit neq̄ fenerauit mihi quisq̄.

m ℣ Mic monstrat magne patientie exẽplũ. vt inimicis ꝓria nobis loquẽtib⁹. nõ in cõtentionẽ erumpere vel verbis resistere. Iz locum insanis loquentis dare studeamus.

n ℣ In isto versiculo ꝛ ꝓcedẽti ac sequẽti iudas ꝓfidus increpat qui cauere potuisset. si publicus fuisset inimicus humano mõ loquẽdo. quẽ tamen xp̃us si voluisset. occultũ nõ sibi ꝑ alijs. cauere potuisset. ℣ Nõ hic tantũ de passione dñs queritꝫ sed ꝛ de discipulo ꝓditore. A quo se nõ abscondit. Iz a iudeis vt i euãgelio legim⁹ se absconderit ꝑ etiam cõiuio sancto asciuit.

o ℣ Unanimis dictus est iudas. qz inter aplos fuit numeratus Dux qz ad vicos ꝛ castella ꝓmissus est. vt ꝓdicatiõne verbi imbueret rudes aios. Mot⁹ qz ei⁹ ꝓditio nota erat xp̃o. ℣ Vel qz cũ alijs ad ꝓdicandũ missus fuit notus eius ꝛ. p ℣ Qui simul me cũ dulces capiebas cibos. i. corpus ꝛ sanguinem xp̃i qõ ipe accepit ab eo indignus. Sepe etiã cũ ipo dño i tẽplo salomonis cũ cõsensu ꝓdicatiõis abijt. ℣ Ista (vt suplozi) versui iungẽdũ est. cur me tradis. vt tu hõ vnanimis dux me⁹ ꝛc. cur me tradis. ꝛ qui mecũ cibos sumpsisti ꝛc. cur me tradis q ℣ Veiat mozs ꝛ deuozabit eos terra viuos: hoc factũ fuit dathan ꝛ abiron. venit subito ignis ꝛ mozt⁹ sunt. ℣ Moze ei⁹ sue emendationẽ magis ꝓ cõsumptionem postulat ꝓphã venire inimicis. Mozs em̃: vite ꝛ finis: ꝛ q in meliozem ptem conuertit finem priozis cõuersationis reperisse iudicat. In infernũ descẽdunt viuẽtes. qñ cogitatiões suas pessimas expauescunt. ꝛ ad meliora vota ferũt. Tũc em̃ quasi viuentes ad inferna descendim⁹. qñ malozũ nostrozum recozdatiõe terremur r ℣ Qm̃ nequicie i habitaculis iudeoꝝ eteꝛ tã ope ꝓ cogitatiõe illi neꝯcia pleni sũt

m Quoniã si inimic⁹ maledixisset mihi sustinuissem vti

n ꝓ. Et si is q̃ oderat me sup me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan

o ab eo. Tu vero hõ vnanimis: dux meus ꝛ notus me

p us. Qm̃ simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauim⁹ cũ cõ

q sensu. Veniat mors super illos: ÷ ꝛ :÷ descẽdãt in in

r fernũ viuentes. Qm̃ nequicie in habitaculis eorũ: in

s medio eoruz. Ego ÷ aũt :÷ ad deũ clamaui: ꝛ dom̃in⁹

t exaudiut me. Vespe ꝛ mane ꝛ meridie narrabo ꝛ anũciabo ꝛ exaudiet vocẽ meã

v Redimet in pace animam meam ab his q̃ appꝛopinquant mihi: qm̃ inter mul

x tos erant mecũ. Exaudiet deus ꝛ humiliabit illos: q̃ est ante secula. Byapſ.

y Non enim est illis cõmutatio neq; timor dei ipsis.

s ℣ Clamauit igit ex forma serui xp̃s tugiter ad deũ ꝓ populo xp̃iano. ꝛ consequens erat illũ exaudiri qz nõ poterat a ꝓsua maiestate seggregari.

t ℣ Vespere. significat temp⁹ traditionis qñ eum iudas cohozti tradidit: mane. cuz ad pontiuz pilatũ ducꝫ ẽ Meridie. qñ hoza sexta. suspensus est. Meridies dictus q̃i medius dies. His sequẽtia verba redduntꝫ. nam narrabo ꝓtinet ad vespm. qñ omnia ꝓdixit. que iudas pessimus facere disposuit. Annũciabo ad me. qz mane annũciauit rñdendo pilato in ꝑ nat⁹ snm ꝛc. Exaudiet vocẽ. ad mertdiẽ ꝓtinet cũ dixit. cõsũmatus est. et emisit spiritum.

v ℣ Redimet in pace. narrat videlicz q̃ eũ velociter exaudiuit. cũ eũ de tribulatiõib⁹ mozt⁹ eripuit in resurrectione. In pace hoc est in semetipo. Ab his q̃ appꝛopiquãt corpe. nõ vita ꝛ merito. Inẽ multos credẽtes erant mecũ. ꝛ tñ nõ credebãt: vl inter istos q̃ sẽ multi. i. inter malos ꝛ nõ inter paucos. i. inter bonos qui sunt pauci. vel in multis id est in baptismo ꝛ fide ficta. in pacis non sunt. id est in fide firma. spe vera et caritate.

x ℣ Exaudiet deus me benedicentẽ. nõ illos maledicentes. Et humiliabit eos. hoc est supbos. Qui est ante secula. pater vtiq; quẽ in me manentem non cognouerunt.

y ℣ Non est illis cõmutatio de malo in

bonã. Et nõ timuerũt deũ. ⁊ ea cã. ad vltionẽ descendit. deus sicut sequit. extendit manũ in retribuendo. qz cũ eis ad auxiliũ porrecta fuisset. nõ eã receperũt. Jn retribuendo. ℊ dicit. i. in vindicta in die iudicij. ℔ ẽ. qz noluerũt cõuerti ⁊ recipere a manu misericor die gratiã. extendit manũ in eos vidicte. vt q̃ noluerunt recipere tribuẽdo. accipiẽt i retribuendo.

3 ℣ Jlle ei testamẽtũ dei contaminat quãtum ad se ptinet. q̃ minime ipsis imperys obedit. Diuidunt etiã p fidi a populo fideli i iudicio. ⁊ segregant tanq̃ arsure palee a ℊnis: ira enĩ hic ꝓ vindicta ponit. quã impij sustinebunt. Et appropinq̃uit cor illius in iudicõ q̃ cor dñi (hoc est voluntas ei⁹ in ꝓphetis ⁊ apl'is ꝓdicata) oĩb⁹ innotescit. Jℵ Vel cõtaminauerũt iudei testamentũ. qz nõ intellexerunt dñm ihesũ in lege ꝓmissum. ⁊ qõ intelligunt de scripturis in malũ vertunt. qz trinitatem nõ credunt. ⁊ iõ diuisi sunt a spirituali intelligẽtia. ℟ Et ex eox diuisione ⁊ cõtaminatiõe. approprauit volũtas dei credẽtib⁹ ita. vt et in scripturis dei volũtatẽ q̃ latebat intelligãt. a ℣ Molliti sunt sermones ꝓfidorũ iudeorũ dicentiũ. Magister scimus qz a deo venisti. Super oleum. ne tanto sceleri par potuisset aliquod inueniri. qz nil leuius est oleo. Ipsi etiam fuerunt iacula. q̃ dixerunt. reus est mortis. Jℵ Vel reuertitur sermo ad iudam cuius sermo aue Rabbi super oleum erat ⁊ osculo tradidit. Tale oleum refugientes boni: in tribulatõne deũ inuocant ideo sequit iacta tẽ.

b ℣ Quando cogitatõ iactat in dominũ nõ solum nos non consumit. quemadmodũ cogitatio istius seculi. sed etiam nutrit: ine-

tatio et non timuerunt deũ
extendit manum suam i re-
3 tribuendo. Contaminaue-
runt testamentũ eius: diui
si sunt ab ira vultus ei⁹: et
approp in quauit cor illius
a Molliti sunt sermões ei⁹
sup oleũ: ⁊ ipsi sunt iacula.
b Jacta sup dñm curã tuã et
ipse te enutriet: nõ dabit in
eternuz fluctuationẽ iusto.
c Tu vero de⁹: deduces eos
d in puteũ iteritus. Viri san
guinũ ⁊ dolosi nõ dimidia-
bunt dies suos: ego autez
sperabo in te domine.
¶ Jn finez ꝓ ppᷣo q̃ ꝑ sanctis longe factus ẽ. dauid in tituli inscriptiõe cum tenuerũt eũ allophili i geth.
℣ Vox ecclesie in persecutione posite.

ternũ ei sicut hic dicit neminẽ iustissimũ permittit deus fluctuare. q̃ cum ipso in eternitate cognoscitur regnare.

c ℣ Prius itaq̃ dixit de iustis. nunc de impijs q̃ in geenne profunditate mergendi sunt. Puteus dicit hiatus terre patens. ℔ nehu ne vitalem puteum itelligeres. addidit iteritus id est fouea mortalis. ℣ pietas inaudita iudicantis: totuz hominibus ꝓdicit. vt culpa plectibilis vitet. exputei enim similitudie geenne tormenta nos admonet formidare.

d ℣ Viri sanguinũ ꝓprie nõ dicũt q̃ innocenter humanũ fundũt cruorem. q̃ ⁊ iusti iudices iuste fundũt. propterea addidit ⁊ dolosi. vt solum illi notent qui per iniquissimũ dolum. querunt alienum exitium. Nos tales nõ dicit dimidiare dies suos quando cũ sibi longam vitam ꝓmittunt. exitum celerrime mortis inuenĩt. Ideo aũt additus est suos. vt voluntarios intelligeres dies sibi computatos. id est illos quos se victuros putabãt aut volebant non a dño cõstitutos.

Oratio.

Esu dñe qui ante secula manens. cõditionẽq̃s humanã suscipiens. ab vnanimo discipulo ꝓditus. morte subisti ꝓpdit⁹. exaudi oratiõẽ supplicũ ⁊ pra. vt te vesper mane meridieq̃s laudãtes: mereamur ab h⁹ seculi tempestatib⁹ defensari. Qui.

℣ Jn finẽ iã notũ ẽ. ꝓ populo dicit qui a sanctis longe factus est. qz iudaicus pp'l postulabat a pilato ne inscriptionẽ tituli siẽ ꝓphetatã fuit scriberet. nolẽs xp̃m suũ regẽ dici. Illa volũtas eos lõge fecit a sanctis q̃ fecit xp̃m suũ regẽ dici gl'iane. Geth significat torcular. i. pssurã. quã oĩs patit xp̃ianus q̃ alophilis. i. ab gentis. Jobilistint ei qui

nũc palestini dñr allo noſe alophili dicebãt
a ℣ Virgo mr ecclesia celestẽ sponsũ pijs lacrimis rogat ne se patiat ab inimicis oppmi. ℣ In hoſe cõculcãte atq; impũgnãte. diabolũ vel reliquaz nequiciaz spiritaliũm ostẽdit persecutiõz
b ℣ Vinũ ei nõ pꝛofluit. nisi pedibus vua cõculcet. Sic ecclesiã in membꝛis suis cõculcat inimicus. vt sctõrũ merita gliosa inde nascant. Tota die. omni tpe cõtra eã rebellãt inimici. ℔ de his. qꝛ alloqui ꝓuertunt. nõ dicit omnes ℔ multi.
c ℣ Ab altitudie dei. istũ mundũ significat vbi tumet altitudo supbie. Mã sicut xp̃us hũilitatẽ ꝓcipit. ita diabolus altitudinis culmina ꝓsuadet. Sz vnde timere nõ debeat ecclesia ne cadat subdit. Ege in te sperabo. qui nunq; in te decipis cõfidentes.
d ℣ In deo laudat ꝓmones suos. q̃ oẽ q̃ loquit bene. deo applicare nõ sibi cõtendit.
Mõ timebo licet seuiat carnificũ manus. oñia tñ tormenta despicit ecclesia in membꝛis suis q̃ expectat munera dñi saluatoꝛis.
e ℣ Tota die exꝛcrabant verba xp̃i iudei dicentes. Mõ est ꝓpheta sed seducit turbã. Cogitatiões iudeoꝛũ verse sunt in maluz cõtra xp̃m. t pctõrũ cõtra sanctos.
f ℣ Inhabitare videnꝛ subdoli xp̃iani ecclesiã. sed malũ sue puersitatis absconduntnec palã ausi sunt ꝓdere. qõ sciũt aplicã doctrinã nõ hꝛe. Xp̃i calcaneũ obseruabũt. more diabolico. vt eoꝛ q̃ ministri ipsius sunt. q̃ vltima nostra insidiosa callidꝛtate respiciũt cupientes nos a fide euertere, t ad reatꝛ di
scrimina puenire saltem in extremis.
g ℣ Sustinuerũt aiam xp̃i iudei. vt captũ in verbis accusarent principibꝛ. Saluãtur ei ꝓ nihilo. dñ nõ cõmutant ad gliam ad supplicia transferũt. Ja ira populos cõfringes. qꝛ impacti sũt in petram offensionis. et lapidem scandali.
℣ Vel q̃uis illi sustineãt in malũ. t ab hoc indignos se faciãt saluatione. tu tñ miseꝛicordia oĩa peccata superans. pro nihilo id ẽ gratis nullis eoꝛ meritis pcedentibꝛ saluos facis ita. vt quasi iratꝛ multis tribulationibꝛ populos fatigatos. recurrere ad te cogas. iracsceris t deducis. seuis t saluas. terres t vocas. ira videt: ℔ pĩna.
b ℣ Vitam suã annunciat deo. qui peccata ꝓpria cõfiteri nõ erubescit. Lacrime que in cõspectu dñi ponunt: iocunde sunt. qꝛ nõ cruciant. ℔ a cruciatibꝛ liberant. i ℣ Pꝛomissio ꝺ̃ppe dei cit. vt pias lacꝛimas nõ refutet. ℣ Optãdo dicit ecclesia cõuerti inimicos retrorsũ. i. vt q̃ currunt ad infernũ: cõuertantur ad deum.
k ℣ Hic clemẽtiam dñi ꝓnũciat mirabilẽq; pietatẽ ꝓpheta. vt i quacũq; die inuocatꝛ fuerit xp̃s. sp se miseratus idulgeat. Quacũq; die. significat diuersi tpis satisfactionem. Alꝛ enĩ toto tpe vite dñs supplicat. alĩ media etate ꝓuertit. Alꝛ in fine vite saluat. Ecce ꝓgnoui. ℣ Alĩ cogscũt deũ ꝓ creaturã celi t terre. sic paulꝛ dicit. Per ea q̃ facta sẽ intellecta cõspiciũt. Alĩ ꝓ inspiratõz diuinã. Alĩ ꝓ signa vt thome dixit. Infer digitũ tuũ huc. Alĩ ꝓ indulgentiã, clemẽtiã t auxiliũ, vt penitentes,

℣Psalmus. lv.

a Miserere mei deus qm̃ cõculcauit me hõ: tota die ipugnans tribulauit
b me. Cõculcauerũt me inimici mei tota die: qm̃ mlti belc lãtes aduersum me. Ab altitudine diei timebo. ego
d vero in te sperabo. In deo laudabo sermones meos: in deo speraui non timebo
e q̃d faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabant aduersũ me oñs cogitatio
f nes eoꝛ in malũ. Inhabitabũt t abscondẽt: ipi calg caneũ meũ obseruabũt. Sicut sustinuerũt aniam meã ꝓ nihilo saluos facies illos in ira populos confringes
b Deꝛ vitã meã annũciaui tibi posuisti lacrimas meas i in cõspectu tuo. Sicut t in ꝓmissiõe tua: tũc cõuertẽt
k inimici mei retrorsũ. In q̃cũq; die inuocauero te: ecce cognoui qm̃ deꝛ meꝛ es.

In Laudat iterū ꝓpheta verbū istud siue sermonē q̄ erat in principio apud p̄em: t speranꝫ in eū: non metuit minas aduersarij dicēs. in me sunt de⁹ vota tua. ℭ Vel sermonē. i. euangeliū ab ore xp̄i prolatum.

m In Hec sunt vota ꝓphete: vt laudē dominicā sedule celebret t cur hec faciat adiecit qm̄ eripuisti.

n ℭ Qm̄ eripuisti aīam meā. i. pplos fideles de morte ppetua. t bn̄ suā aīam sctā mr̄ dicit ereptā. q̄ in liberatione filiorū gaudebat. Dic̄o pedes ereptos a lapsu. q̄ nō fit hic: ꝫ in futuro seculo p̄stabitur. Dū ei ambulabūt iusti in hoc mūdo. in lapsu sunt ꝫ miscōia diuina ptinenē. Sic legit septies cadet iustus et resurget. In Lumē viuentiū xp̄us ē. q̄ sibi placētes illūinat. ℭ Vel manifestatio sanctorū ē lumen viuentiū

Oratio.

Ellorū inuisibiliū optie ꝓpugnatoꝛ q̄ te fidentes ab inimicis obrui nō pmittis. exterge p̄camur ab oculis nr̄is petī lacrimā vt dū carnalia bella cōprimim⁹. placere tibi i lumine viuentiū mereamur. ℣per.

ℭ Ne dispdas dauid ꝓhibeē dauid a saulo dispdi. In tituli inscriptōne. hoc nō dauid: ꝫ in passione xp̄o euenit. ne a pilato scriptus titul⁹ mutaret. Cum fugeret xp̄c. act⁹ iste t dauid t dño cōuenit. Nā sicut fugit dauid a facie saul in spelunca. sic deitas abscondita fuit pfidis iudeis in corpe christi.

a ℭ Clamat xp̄s ad p̄em ex eo q̄ futurā sciuit passionē. Repetitio ista: piculum future mortis ostendit. Orauit aūt. vt regulā nobis sancte oratiōis oñderet: passus ꝓpē nos vt nullus p ipso pati velle refugiat.

l In deo laudabo verbū: in domino laudabo sermonē in deo speraui non timebo

m q̄d faciet mihi hō. In me sunt deus vota ✱ tua: ÷ : ÷ q̄ : reddā laudatōnes tibi

n Qm̄ eripuisti aīaz meā de morte t pedes meos de lapsu: vt placeā coraz deo in lumine viuentiū.

℣ In finē ne disperdes dauid i tituli inscriptiōe cū fugeret a facie saul in spelunca. ℭ Christus scōm humanitatē qua passus ē orat t resurrectionis sue gloriā cōmemorat patriqz laudes decantat. ℣s̄. lvj.

a Iserere mei de⁹ miserere mei: qm̄ in te cōfidit ania mea. ÷ Et : in vmbra alarū tuarum sperabo

b donec transeat iniquitas.

c Clamabo ad deum altissimum: deum qui bene fecit

d mihi. Misit de celo t liberauit me: dedit i opprobriū me cōculcantes me. Dyaps̄. Misit deus miscōiaz suā t veritatē suā: ÷ t : eripuit aīaz meā de medio catulorz leonū: dormiui p̄turbatus

b In Vmbra em̄ significat ptectōnē diuinitatis. A caloꝛe em̄ solis. vmbra queritᵉ. ꝫ p caloꝛē. p̄secutio vel tribulatō intelligit. Due ale duo testamenta. vl̄ duo p̄cepta caritatis q̄ bus ꝓtegi se petit ꝓpheta donec transeat iniq̄tas. i. diabolus cū suis satellitibus.

c ℭ Clamat ille ab humanitate suscepta. a quo supne creature. nō desinūt opē postulare. Qui bene fecit mihi ꝫ significat archanū incarnationis dñi. quod humano generi diuina gratia collatū est.

d ℭ Misit de celo. ꝫ angelū. nō aliquā creaturā. sed intellige auxiliū supne potentie sue. Opprobriū p̄sequentibus fuit. qm̄ illū quē se credebant extinguere vtderūt resurgere t fideles pplos de ipsius resurrectione gaudere

e In Miscōia et veritas. xp̄us est. quē pater de celo misit in mūdū. nec vna sine altera esse potuit. si sola misericordia fuisset. licētia eēt peccādi. t si sola veritas. penam non potuisset homo sustinere.

ℭ Catuli leonū signi ficat plebem iudeorum quā p̄nces t sacerdotes qui sunt leones. ferali voluntate gennerunt. Dormiuit altissima quiete in cruce. conturbatus a fremitu iudeorum.

f ℣ Filij hoim sunt. qui in nece dñi impia voluntate seuiebant. Quor dētes fuerunt arma ⁊ sagitte. i. cōsilia pessima. ⁊ vba volantia ad opatōem mortis. Acuto gladio cōpantur voces ille que dicebant: crucifige crucifige. qm̄ sicut acutus ensis: celerrimum mortis opaī effectum. ita ⁊ illa verba citatam exicij cōpleuere sententiam.

g ℣ Exaltare: vt pēdens in cruce semp in tua maiestate cognoscaris regnare. Super celos dixit. quia dominus: supnas virtutes nosc̄itur habere subiectas. ⁊ qm̄ ascēdēs super celos sedensq; ad patris derteram glorificatus est. Glorificatus quoq; est sup terrā qm̄ totū mundū replet eccla. in q̄ laudes deo iugiter cōcinnunt.

b ℣ Laqueū parauerunt: cum interrogationes xp̄o inferebant dolosas. Sic quoq; voluerunt xp̄m incurvare. vt non nominaret nomen eius.

i ℣ Bene fouea dicitur sententia mortis que mittit ad foueam. Dixerunt em̄. Reus ē mortis. ⁊ iō dicti sunt foueam fodere. q; visi sunt eum neci tradidisse. Et ipi inciderūt ois enim iniusta vor: suos damnat autores. ⁊ antecēj alteri noceat se p̄us ipa cōdemnat.

l ℣ Inciderunt. cuz post resurrectiōem dñi inimicis traditi. capti. interfecti ⁊ dispsi sunt

k ℣ Agit filius gratias patri. p id p quod ⁊ resurrexit a mortuis.

f batus. Filij hoim dentes eor arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua

g eor gladius acutus. Exaltare sup celos deus ÷ ⁊ ÷ in

b oēm terram gloria tua. Laqueū parauerunt pedibus meis: ⁊ incurvauerūt aiam

i meā. Foderūt ante faciem meā foueā: ⁊ inciderunt in

k eā. Psalma. ℣ Paratum cor meū deus paratū cor meū: cantabo ⁊ psalmū

l dicam. Exurge gloria mea exurge psalteriū ⁊ cithara:

m exurgam diluculo. Cōfitebor tibi i pplis dñe: ⁊ psalmū dicam tibi in gentibus

n Qm̄ magnificata ē vsq; ad celos mia tua. ⁊ vsq; ad nubes veritas tua. Exaltare

o sup celos deus: ⁊ sup oēm terram gloria tua.

℣ In finē ne dispdas. David in titulu inscriptōne.

℣ Xp̄c exprobrat neq̄tiaz iudeor ⁊ eor retributiōes declarat. ac de leticia iusto rū cum vltōez viderint peccatoz.

℣ Psalmus. lvij.

Paratū se dicit ad agendas gratias. q; sibi sciebat venturam gloriā resurrectōis.

tare dixim⁹. gratias vocibus referre psalmū dicere. p̄dicabili actiōe illum laudare.

l ℣ Exurge dicit quasi surge. ad miraculū faciendū: exurge psalteriū ⁊ cithara. psalteriū fuit: qm̄ opabat diuina mandata. Cithara vero: gloriosam passionem significat. q̄ tensis neruis et ossib⁹ dinumeratis virtutem patie psonabat. Surrexit diluculo. qō ē inter tenebras noctis ⁊ claritatē diei.

m ℣ Confitebor tibi. hoc est. postq̄ resurrexero te in pplis xp̄ianis laudabo.

℣ Psalmū dicā. dā q; p oēs gētes: linguis varijs psalmodia dño deuota mente psoluit.

n ℣ Magnificata est mia. q; dñi resurrectione pacificata sunt ola patri que in celo et que in terra sunt.

℣ Nubes significāt ap̄betas. quos irrigua veritas sp̄ussancti. velut copiosus imber impleuit: ⁊ celesti fonte satiati: sup steriles peccatores spūalis copie dona fuderunt.

o ℣ Exaltare. pro-pheta hec dicit. de gloriosa xp̄i ascensione. Erit gloria sup terraz. cum effuderit donū sp̄ussancti. sup omnem carnē. Dio.

Transfer dñe inim̄ catē familie humilis: sub tuaz alarū umbra sperantis. vt missa de celo mia tua a neq̄ssimis insidiarū foueis eruamur. ℣ Per.

℣ Cōmonet itaq; pōtius pilatus ne disperdat scriptū titulū q̄ regem dñm declarabat. Regem em̄ illum quis poterit abolere: quē constat esse celi terreq; creatorem.

a Verevticz iusticiã loquimini: recte iudica
b te filij hoim. Etẽ in corde iniquitates opamini in
terra: iniusticias manꝰ ve-
c stre pcinnãt. Alienati sunt peccatores a vulua: erra-
uerũt ab vtero: locuti sunt
d falsa. Furor illis ꝑm similitudinem serpentis: sicut
aspidis surde et obturan-
e tis aures suas. Que non exaudiet vocẽ incantantiũ
& venefici incantãtis sapiẽ
f ter. Beꝰ cõteret dentes eorũ i ore ipor: molas leonũ
g cõfringet dñs. Ad nihilũ deuenient tãqz aqua decurrens: intendit arcũ suũ do-
h nec infirmentur. Sicut cera que fluit auferent: supcecidit ignis & nõ viderũt solẽ
i ꝓiuscz intelligerẽt spine vre ramnũ: sicut viuentes sicut in ira absorbet eos.

a ℣ Loquunt eñ iudei falso iusticiã legis. q̃ nõ sunt recta iudicaturi. vere eñ iusta loquunt: qui iusta facturi sunt. Sermo eñ rectus: vite debet cẽ consimilis. Hic arguit ꝓpheta voces illoꝝ qñ dolose dicebant Mgr scimus qz a deo veniſti. Hõ recte iudicabant qñ pilato dicebãt: crucifige crucifige
b ℣ Etẽ in corde. ac si diceret. quõ potuistis de me iudicare qui in corde vño iniqtates opamini. vbi pfectus ẽ crimen anteq̃ fiat ppetratũ. In terra dicit. in archão pectoris. Per manus significat res actuales malas. que cõcinnant mente: qñ ex multis ptibus sibi cõuenit puersitas aduinata. c ℣ Merito ergo ꝓiectos dicit peccatores tanq̃ abortiuos a vulua eccie. qui nulla doctrina cõfirmatõe pfecte imbuti sunt. sed tãq̃ teneri pecudis fatuata mollicies. nõ ad lucẽ vitalẽ sed i pfidie tenebras ꝓbant abiecti. Et recte eccia vterũ habere dicit: que nos sacro baptismate genuit in ppetuã lucẽ. Erra uerũt ab vtero qui cõtraria matri dogmata secuti sunt. Ipi & falsa locuti sunt: qui ab eiꝰ sanctis doctrinis erra uerunt. d ℣ Obstinatoꝝ iudeoꝝ furor irreuocabilis est sicut ꝑpentis. quibꝰ etiã mala consuetudo aspidis cõpar. que ne exaudiat verba incantantis & suas latebras derelinquat: vnaz aurẽ dicit sue caude obturare inflerione. alterã in terram deprimere: sic obturatis auribꝰ cordis iudei noluerũt audire saluberrimã iussionẽ xpi. siue sancte scripture intelligibilẽ xitatẽ e ℣ Dicit. n. de aspide q̃ nõ exaudiet vocem incantantiũ. nec passa ẽ audire vocem: que illam trahere potuisset ad lucẽ. Sic eñ iudeus vl quiuis obstinatus maliuolus nõ contrahit a docente ad lumen veritatis.

f ℣ Contriuit deus dẽtes iudeoꝝ: qñ dolosa verba eoꝝ deducebant ad nihilũ. Leones fuerũt qñ cruento ore clamabant: crucifige crucifige. Cõfringebant mole i ore ipoꝝ qñ nõ poterãt dictis veriſſimis respondere
g ℣ Diuidita seuicia iudeoꝝ: cõpant illis tot mala ingentia a q̃bus nouimus ĩmania venire picula. Aq̃ vo decurrẽs ẽ torrens cito deficiẽs. Deꝰ etiã ꝑ malos arcũ suũ intẽdit. i. cõminatõz sue potestatis. & tãdiu terret donec infirmati cedãt. & ad cõfessionis salutẽ se cõuertant.

b ℣ Sicẽ cera igne dissoluit. ita & isti qui in sua obstinatõe pdurãt. futuri iudicij igne pdunt. ℣ Auferẽt dicit a ꝓspectu dei.

℣ Supcecidit ignis .i. iudiciũ mortis. Et nõ viderũt solẽ. ℣ id ẽ dñm saluatorẽ. Illũ eñ cõspicere nequeũt. nisi q̃ eũ mũdis mẽtibꝰ intuẽt. ℣ Vt ignis ꝓcupie male cecidit & sup mẽtes maloꝝ. & iõ iustũ & bonũ & sanctuz videre nõ pñt. i. dñ agere & dñ discernere agẽda. i ℣ Hic locẽ ad pplm peccãtẽ. Ramnus spinaz genus est aculeis asperrimũ & flore gratissimũ. & significat p florez retributõz bonoꝝ. p aculeos penaz maloꝝ: iustis florez ad ornatũ. peccatoribꝰ ꝑbet spinas ad cõfigẽdũ. ℣ Dicit xo sicut viuẽtes. qz viure creduntẽ & mortui sunt. Omnis eñ peccator in peccatis degens veritati mortitur. Sicut in ira: illud significat. qz dñs nõ iratus: tanq̃ iratus videt peccatores ꝑcellere. Qz aũt addit absorbet eos. hoc significat subtũ interitũ eoꝝ cum iusta vindicta.

k ¶ Letabit iustus. qz qñ impij dānāt in penis: iusti letificant in pmijs. ℭ Cū eñ sanguis peccatoris effundit. tūc man⁹. i. actus iusti hoīs corrigunt. ipso eñ peunte: cōmonet iustus se cautius diligentiusq; custodire. l ℭ Sult hic eñ hoc intelligi. qz nec mali in hoc seculo oīno a pena sunt liberi q̄uis flozere videant. qz q̄ nō crediderit iam iudicatus est. Nec etiā boni a būficio sequestrati lz mūdanis oneribus oppzimant.

¶ Tūc erit fructus iusto: cū ei dñs celoz̄ regna donauerit. Illi ante iudiciū in hac terra iudicant: de q̄b⁹ dictum est. Qui nō crediderit iam iudicatus ē.

Gratio.

Astissime dñe ꝛce de pplo tuo seq̄ iusticiā. diligere recta: ne a veritate tua auduz auertēs: a venefici serpentis mozsibus sanctie. ¶Per.

In finē iam dictū est sine fine. Me dispdas: Dauid in tituli inscriptōe. Et hoc quoq; frequenter ponit. vt passio dñi p hec indicia declaret. Domus dauid indicat monumentum vbi triduana morte requieuit. qō ad custodiendū miserūt iudei mala mente: qō tñ inuitis eis factū est ad glozīā noīs eius. ne p fraudē dicere⁊ resurgere.

a ℭ Petit humanitas verbi ex hūanitate sine macula peccatoz: diabolū vel ministros eius iudeos auerti a se. Nos autē sic petimus obnoxij ab īmūdis spiritib⁹ diuina mīa liberari. ¶ Inimici xpi fuerī iudei: cū ei inuidebāt occulte. Insurrexerī cū ꝓceptis ei⁹ obuiauerūt. b ℭ Duo genera inimicoz posuit. s. inimicos q̄ aīm tm habuerūt nocē di. ⁊ qui iam insurgebāt nocere. nūc xo ter cīū genus ponit eoz. q̄ iam opant malum.

¶ Quia oparij iniq̄tatis effecti sunt. cuz manus armauerūt ad eius interfectōez. Viri sanguinū fuerī. cū sanguinē iusti sup se suosq; filios vēturz eē optauerūt. c ℭ Aia hic dicit vita corpalis: ceterū aīam xpi nulla potuit aduersitas occupare⁊ p aīam captā tpus ostendit passiois. Fortos: diabolū significat hic cum ministris iudeis.

k Letabit iustus cuz viderit vindictā: manū suas lauabit in sanguine peccatoris

l Et dicet hō si vtiq; est fructus iusto: vtiq; ē deus iudicans eos in terra.

℣ In finē ne dispdas. Dauid. in tituli inscriptiōe qñ misit saul⁊ custodiuit domū eius vt interficeret eū.

℣ Xpc orat ne ei inimici nocere prevaleant. dicitq; quēadmodū i fine seculi cōuertēdi sint iudei. p q̄bus⁊ oz̄ō mirabili pietate depromit. ℣s. lviij.

a ¶Ripe me de inimicis meis de⁹ meus: et ab insurgentibus⁊ in me libera

b me. Eripe me ō opantib⁹ iniquitatē: ⁊ de viris sanguinū salua me. Quia ecce

c ceperūt aiam meā: irruerūt

d in me fortes. Neq; iniq̄tas mea neq; pctm meuz dñe: sine iniq̄tate cucurri⁊

e direxi. Exurge in occursuz meum⁊ vide: ⁊ tu domine deus virtutuz deus israel.

f Intende ad visitādas oēs

d ℭ Iniq̄tas hic p malicia vel malinolentia accipiēda est. pctm xo p opatōe sceleris q̄ oīno a dño fuisse pbāt extranea. Xpc eñ mundanā vitā recto tramite cucurrit: nec illi vllo mō potuit obuiare iniquitas: q̄ actus sp hūanitatis intozquet. hoc eñ ei erat dirigi. vnde venerat vt rediret.

e ¶ Ad patrez hic loquitur a quo se ī euāgelio clarificari postulabat. ⁊ vide. hoc ē fac videri. vt credant me equalē tibi. Deus virtutum. id est angelozū⁊ hominū. Deus israel boc est animarū deum videntium.

f ℭ Intende nūc ad visitandas omnes gētes vt tibi ex gentibus copia crescat. quia sterilitatem fidei in iudai eo populo comperisti. Omnes gentes dicit. qm̄ de vniuersis gētib⁹ dño adiuuante erāt crediturī. Non miserearis. ostēdit illis esse miserendū: qui puro studio supplicabunt.

Licet oēs opanť iniquitatē illis tñ pcendū est. qui ad xp̄m deuota mente cōfugiunt.

g ℭ Declarať hic futura cōuersio iudaici ppli. ꝛ ex eis in fine mundi innumeros eē credituros: ꝛ q̄uis sera tñ aliq̄n salutifera cōuersione saluentur.

℣ Et vsq; ad exitū vite sue famē verbi dei patiunť. ℭ Canis dictus a canendo. naz illius cōsuetudo est. illa loca defendere: vbi se nouit alimoniā repire: ita iudei iam cōuersi defendent ciuitatem .i. eccliaz quā correctis p̄dicatoribꝰ circulbūt.

h ℭ Loquenť certe tunc in ore suo: qō nūc hīe nō merenť in corde. ℭ Erit vtiq; in labijs eoꝝ gladiꝰ celestis verbi dei. qui legiť bis acutus. extro q̄ testō ferens. ℭ Quis eñ cū pondere pferendū est quasi nullus gentilis pene. qua oīno rarissimus. q̄ eoꝝ p̄dicatōem audiet. s. iudeoꝝ. qñ qñ cōuertēť iudei: pene xp̄iani ex gentibus antixp̄o adherebunt. vt rarissimꝰ sit tunc xp̄ianus. ex gētibus natus.

i ℭ De gentibus q̄ in antixp̄i scelerata religione pmanserint. irridendos eos pnūciat q̄ p̄dicatōes rectas audire noluerint. Hentes. ꝛ in bonoꝛ in malo poni notissimuz est. Jp̄as eñ p nihilo habet dñs: qui eū creaturarū oīm nō venerant autoꝛē. Mos ē scripture sicut hic dicere p pte totū. vt oēs gentes nō oēs ꝑ oēs incredulas accipias.

k ℭ Fortitudinē hūanitatis sue dicit xp̄c p̄ris beneficijs applicandā. Ad te custodiā mutata sillaba significat pte. Custodiā fortitudinē meā: merito illi fortitudinē suam p̄nunciat deputandā: quē etiam susceptoꝛē suū eē noscebat.

℣ Preuenit illum mia p̄ris. cum p̄ius centurio eū ꝓfessus est q̄ ab inferis resurrexisse deū videret. Sz ꝛ multi penitentes pectora sua reuertebanť dicentes. vere filius dei erat iste.

gentes: nō miserearis oībus qui opanť iniquitatē.

s Psalma. Cōuentenť ad vespam ꝛ famē patienť vt canes: ꝛ circuibunt ciuitatez. Ecce loquenť in ore suo: ꝛ gladius in labijs eoꝝ: qm̄ quis audiuit. Et tu dñe deridebis eos: ad nihilū deducis oēs gētes

k Fortitudinē meā ad te custodiaz: qz deus susceptoꝛ meus: deus meus: mia eiꝰ

l p̄ueniet me. Deus ostēdit mihi sup inimicos meos: ne occidas eos neq̄n obliuiscanť ppli mei. Dispge illos in virtute tua: ꝛ depone eos ptectoꝛ meus dñe.

n Delictū oris eoꝝ sermonē labioꝝ ipoꝝ: ꝛ cōprehēdāntur in supbia sua. Et de execratōe ꝛ mendacio annūciabunť in cōsumatōe: i ira

p cōsumatiōis ꝛ nō erūt. Et scient qz deꝰ dñabiť iacob ÷ꝛ: finiū terre. Psaps.

l ℭ Deus oñdit mihi. Secundū iam dicit munus beneficij. vt etiam inter inimicos virtus ipi⁹ maiestatis posit ostendi. vt de blasphemis fiant religiosi. Me occidas eos. precatur ergo ne gēs iudeorū funditus pereat. sed magis erasse se satisfactōe digna cognoscat

m ℣ Dispge illos hoc dictū est de iudeis vt in toto orbe dispsi. sic emendati nō superbiant. vel in hac dispsione sceluf suū penitē do deplorent.

n ℭ Delictū oris eorū. i. cogitationū insanie fuerūt. qñ cōsiliū fecerūt. vt neci traderēt dñm. Sermo quoq; labioꝝ detestabilis fuit. qñ dicebāt Deus ē mortis. Captos eos cōstat in supbia sua. qñ viderunt resurgentē quem spuerūt miracula fecitem. o ℣ Execrabanť dñm. cū eū filiuz ioseph fabri dicerant. Jnnectebant etiā mēdacium: cum eum demoniū dicebant habere. Et nō erunt. i. vt nō possint pseuerare i malicia sua sed in ea cōsumeť. ℭ Cōsumatōem eñ illā dicit quā vnusq̄sq; patiť: qñ memoꝛ peccatoꝝ se cruciat. Nō erunt igiť vtiq; supbi. sed penitendo hūliati. p ℭ Et scient. iudei cū fuerint pfecta religiōe instituti: xp̄m eē dñm iacob p̄iarche. qō p̄inūtus non credebant. ꝛ dñm esse finium terre. i. catholice eccīe toto orbe diffuse. qō mō durato corde nō sapiūt.

q ℭ ℘ost interlectõem secundi ꝺyapsal-
matis: venit ad tercīũ ingressum. vbi cõuer
sio iudeoꝝ ⁊ resurrectio ꝺñi ostenditur. Ca-
nes hic significat ꝓdicatores ex iudeis con
uersos. vt paulũ ⁊ alios. Ciuitas ℵo h ir'lm
significat terrestrẽ quã
paulus circuiuit prędi
cando glorioſe. et alij
iudei multi credentes
In supioꝛe. n. diuisiõe
vespam dirimus finez
seculi significare. ß hic
initiũ sexte etatis ostẽ
dit. qñ ꝺñs venit. ⁊ pꝰ
eius resurrectõem mul
titudo credidit iudeo-
rũ. r ℭ Jpi℣o qui
verã meruerũt hĩe ꝺo-
ctrinã ꝺispgent ad mã
ducandũ cibũ vicz spi
ritalẽ. vt cõuertant gẽ
tes ad fidẽ. sicut petro
dictũ est in visiõe. Ma
cta ⁊ manduca. Satu-
rant doctores: qñ ꝓdi
catones suas viderint
pplos ꝺesideranter as-
sumere. Contra ieiuni
murmurant si ℵba sua
fructificare nõ cognoꝛ-
uerint in mẽtibꝰ pfido
rũ. s ℑ Cantabat
xp̃c. i. pdicabat fortitu
dinẽ pñis, quõ cũ ipso
vicerit diabolũ.

ℭ Mane exultabit, cũ noꝛ obscura isti⁹ se-
culi transierit. qñ iam
mia ꝺñi in remunera-
tõne sanctoꝝ eluceſcit.
Jbi. n. ipe exultatur⁹ ẽ
tãꝫ rex ⁊ ꝺñs. vbi suũ
pplm in se gaudere cõ-
spexerit. pot etiã canta
tio et exultatio ista ad
mẽbra magis xp̃ie re-
ferri. Cantauit em̃ xp̃c
fortitudinẽ in petro. alijsq; aplis ⁊ martiri-
bus. t ℭ Jpe xp̃c suscipiẽ qñ eccia cun-
cta saluat. Tũc etiã eternũ refugiũ efficitur
xp̃c. qñ ista ꝺesiderãtissima vox auꝺit. Ueni
te benedicti pñis mei. ß ⁊ iã gratũ ẽ refugiũ
xp̃c. qñ tpe tribulatõis cõꝺonat.

v ℭ Repetit frequẽter bñficia, vt nobis
quemadmodũ gratias agere ꝺebeamus oſi
ꝺat. Suscepto:humanitatis nostre ℵbum
est. q eam in marie virginis vtero sibi socia
re ꝺignatus est. Deus meus. i. mia mea. ibi
esñ omnia sunt beneficia. ibi vniuersa mune
ra ꝺesignata.

q Conuertent ad vesperã et
famẽ patiẽt vt canes: ⁊ cir
r cuibunt ciuitatẽ. Jpi ꝺisp-
gent ad manducãdũ: si ℵo
nõ fuerint saturati ⁊ mur-
s murabũt. Ego aũt cãtabo
fortitudinẽ tuã: ⁊ exultabo
t mane miam tuã. Quia fa-
ctus es suscepto: meus: et
refugiũ meũ in ꝺie tribula
v tõis mee. Adiutoꝛ meꝰ ti-
bi psallã: qꝛ deꝰ suscepto:
meus es: deꝰ ÷ meꝰ: ÷ mi-
sericoꝛdia mea.

℣ In finẽ ꝓ his q̃ imutabũ
tur in tituli inscriptiõe Da
uid in doctrinã cũ succẽdit
mesopotamiã syrie et syriã
sobal. ⁊ cõuertit ioab ⁊ pcussit edom in valle salina-
rũ duodeci milia. ℭ ℘o
pulus conuersus ad xp̃m
oꝛat. vt post tribulatõnes
q̃s ptulit deducat ad ipm.

℘salmus. lix.

a Eus repulisti nos et
destruxisti ÷ nos: ÷ urat⁹ es

Oratio.

Mnipotens ꝺñe,
cuius virtutẽ atq;
miam matutino lauda
mus in tpe: que fortitu
dinẽ te nr̃am oꝛamus
⁊ qñs. vt ab oi obscu
ritate tenebraꝝ cruti:
matutino lumine deco
remur. ℘per.

ℭ Cõmutabunt aũt in finẽ. quiveteris ho-
minis erroꝛe ꝺepositio
ꝺño saluatoꝛi pura mẽ
te famulant. Tituli in
scriptio xp̃m significat
regem. Jn doctrinã. i.
xp̃ianã. Bella ista que
sequunt. historia regũ
compꝛehendit. ⁊ signifi-
cant victorias ꝺñi sal-
uatoris: quas in toto
mũdo de paganis agit
⁊ perfidis. quoꝛ verba
iste psalmus dicturus
est. xp̃c manu fortis et
ꝺesiderabilis. non fer-
ro sed cõuersionis stu-
dio. non pignem visi-
bilem sed per charita-
tis aꝛdoꝛem (quo mo-
do ꝺiuinitas ꝺebellare
ac vincere inuisibiliter
cõsueuit) mundũ rebel
lem subegit.

a ℭ ℘plus iste qui
erat pñscis erroꝛib⁹ il-
ligatus: repulsum se ⁊
destructum sub gr̃arũ-
actõe cõmemoꝛat. Cuꝛ
dicit repulisti. ostendit
se fuisse gratia ꝺei reuocatũ ne in prauis ꝺo
gmatibus vita finiretur. Jsta ꝺestructio sic
euertit. vt cõstruat. sic ꝺeponit. vt erigat. iõ
merito ad gratiarũactionẽ venit ista ꝺestru-
ctio. Jratus est quando supstitiões eoꝝ sub
uertit. Misertus cum eos ad cultum vere re
ligionis ꝺeꝺuxit.

b ℣ Terra: vniuersum cetū peccantiū sig-
nificat. qui in aduentu dñi cōmoti sūt. qñ
culturas suas cognouerūt deo eē abomina-
biles. Cōturbati sē. qñ inter doctrinas suas
alias audierunt. Apphendite disciplinā ne
quando iraſcat dñs ⁊ pereatis de via iusta.
Sana cōtritōes ⁊c. Celesti medico pduntur
vulnera. vt cōtritis medicina succurrat. Ista
est ꝓtritio que nos efficit fortiores. qz cōmo-
ta est. i. a priore errore translata est. vt tibi do-
mino obediat ꝙ añ idolis seruiebat.

c ℣ Ostendit ei dura fidelib⁹ iustis i isto
mūdo. vt reddat in eē nitate p̄ciosa. Vino cō
parata ⁊virtus. in qua nō est viciox copia sed
cōpunctōis vbertas. q̄ in bono ꝓposito studiū
nr̄e voluntatis imutate efficit recta sape duz
ea implentur.

d ℣ Dedit timentibus significatiōem. qñ
p scripturas edocuit i hoc mūdo fideles mul-
tiplices passiones sustinere: facies arcus.
diem iudicij designat. vbi noui ⁊ veteris testi
quasi duobus infleris ingis oīs ppls iudica-
tur'. ſ ille ab isto arcu
sagittā. i. snīam nō su-
scipit. qui se in hūilita
te cōfessionis deuote pstrauerit. e ℣ De
p̄catur iste ppls fidelis. vt tam a tribulatōi-
bus liberatus dei virtus tribulatōes eius
in alacritatē gaudij cōuertat. Et itē p̄caſ vt
saluus fiat dertera. qz in ipsa pte statuendi
sunt qui ꝓpetua felicitate gaudebunt.

f ℣ Locutus est pī in filio. ſ. euangelicā
veritatē. p quā venit redēptio fidelū. Leta
bor. Juste letabaſ ppls cui pspera locutus
est dñs. ℣ Sicimā samariaz significat.
diuidit xp̄c sicimā. cū aliā ptē ad beatitudi-
nē aliā cū infidelibus ponit. ℣ Cōuallē
tabernaculoz metiebaſ. i. pe iudaica colle-
ctione habet nō minimā portōem in fide ca-
tholica. Cōuallis dicta. q̄i cauata vallis.

g ℣ Galaad interptaſ aceruus testionij.
Testes em̄ grece martires dicūt. Aceruus
iste testimonij: magnā eē significat martiruz
cōgregatōem. Manaſſes interptaſ oblitus.
merito ergo fidelis po
pulus dicit illā obliuio
nē suā esse que erat de
abolitōe scelerū ventu-
ra. Effraim fructifica-
tio dicit que est fortitu
do capitis mei. i. domi
nus saluator. qui no-
bis cōtulit copiosissi-
mū fructū: in passiōe ⁊
resurrectōe: qz nisi gra
nū fruīti ⁊c. vsq̄ mul
tū fructū affert.

h ℣ Aniuersa hec de
gentiū vocatōe dicun-
tur. quaz diuerse ℣tu-
tes: sub singlox noīm
interptatōe intelligen
de sunt. b ℣ Juda
xp̄m significat: ⁊ cū ex
ultatiōe dicendū est. iu
da rex meus. qñ hec ē
fideliū gloriosa ꝓfessio
Moab ꝓ gentib⁹ ponitur. vñ cōgregandā p-
dicebat eccīam. Per
ollam spei tribulatio si
gnificaſ: quā in hoc se
culo sancti sustinent. q̄
ad spem vite eterne do
mino prestāte porrigi-
tur. vt paulus ait. spes
aūt nō cōfundit. Olla
℣o hic in malam ptem
ponit eo q̄ in sensu prauo velut vnda deco
ctionis exestuat. ſ decoctis peccatis ⁊ erudi-
tis cōuertetur nigredo olle. i ℣ Jdumea interptaſ sanguinea vel terrena. ac si di
cat. in istos tales extendā calciamētū. i. pdi
catōem euangelij. Mihi alienigene subditi
sunt. ſ. xp̄o ⁊ eccl'ie. k ℣ Exclamat ppls
fidelis ad dñm. quis deducet me in ciuitatē
munitā. i. futurā irlm: nisi tu solus de⁹: que
sic munita est vt nulla vlterius psecutiōe q̄-
ciatur: qui eam te duce ingredit. Quis de-
ducet: ipe. ſ. deus. Desiderat em̄ eccīa illos
ppl̄os ſ̄ibi applicari. q̄ adhuc nō meruerunt

b ⁊ misertus es nobis. Cō-
mouisti terrā ⁊ cōturbasti
eā: sana cōtritōes eius qā
c cōmota est. Ostendisti po
pulo tuo dura: potasti nos
d vino cōpunctōis. Dedisti
metuentib⁹ te significatiōz
vt fugiant a facie arcus.
e Byapsalma. Vt liberēt
dilecti tui: saluū fac dexte-
f ra tua ⁊ exaudi me. Deus
locutus ē in sancto suo: le-
tabor ⁊ partibor sicimā: et
cōuallē tabernaculoz me-
g tiboz. Meus est galaad ⁊
me⁹ est manasſes: ⁊ effraim
b fortitudo capitis mei. Ju-
da rex me⁹: moab olla spei
i mee. In idumeā extendaz
calciamētū meū: mihi alie
k nigene subditi sunt. Quis
deducet me in ciuitatē mu
nitā: quis deducet me vsq̄

esse ꝓfecti. vt cōpleto numero ꝑdestinatoꝝ simul ad eterna gaudia terreni cū sanctis ꝑuenirent. l ℭ Dicēdo nōne tu deus: oīdit ꝺ quo supius dicebat. solū eē eū q̄ deducere: ꝛ illū solū creatoꝛē debere nobis eē ꝓpitiū. Dicit aūt. qui repulisti nos. t. a malo ꝓhibuisti ne in nr̄a volūtate versaremur erronei. Nō egredieſ deus in virtutibus nostris. .t. cum ita nos intus i pn̄ti sec'lo defendas ab aduersarijs nr̄is. vt tm̄ foris nos diuersis afflictōibus ad ꝓbatōem nr̄am affligamur. estimāt inimici q̄ nō egrediaris in virtutib⁹ nostris. q̄uis in mēte nos virtuose ꝓtegas.

m ℭ Orat eccia vt ꝺ tribulatiōe istius mūdi quā iugiter sustinebat dn̄i sibi ꝓuēiret auxilū. sciens tanto illic amplius vnūquēq̄ cōsolandū: quanto hic ꝓ eius noīe fuerit vehementer afflictus. Et vana salus hois. salutem ꝓstare non pōt hoi nisi solus deus. ideoq̄ sperare nō debet hō in hominē. n ℭ Ipe in deo faciet virtutē. q̄ in mandatis eius iugiter pseuerans. diabolicas tentatōes xp̄o miserante calcauerit. Ad nihilū quippe perducit inimicos fideliuꝫ. qm̄ delet eos de libro viuentiū. vbi sibi videbanē scripti elati.

Oratio.

Clemētissime dn̄e: salua supplicē pplm auxilio dextere tue ꝛ dum ad fructū boni opis in tribulatōnib⁹ exercitatur. tua semp gra cōsoleē. ℙer.

ℭ In finē. xp̄m significari iam notum est. In hymnis grecū vocabulū est. interp̄tat̄ q̄ in laudibus. q̄ totus psalm⁹ xp̄i ꝓconia ꝓsonat. Dauid aūt ipm xp̄m significat, cuius laudē decantat ppl's xp̄ianus. a ℭ Deꝓcatio: assidua ē cōtinq̄ deo ꝛ hoī supplicatō Oratio xo ē quā sancte trinitati iure ꝓsoluimus. illā postulauit intēdi. i. ꝓspici a dn̄o atq̄ misereri. b ℭ Clamat cōgregatō scā a finibus terre.

In id ē q̄tuor ptibus mūdi. ℭ In q̄bus oīpotētis dei eccia cōstituta ē. In anxietate cordis. qñ enixius oratur ꝛ clamat̄ ad dn̄m. scz cū piclitāte aīa: aīe necessaria remedia postulant̄. Petra significat xp̄m. hac petra se exaltatū eē ꝓnunciat: i qua oīs edificatus est xp̄ianus. c ℭ Deduxisti me. in illā. s. futurā requiē quā beat⁹ suis dn̄s pollicet̄. Cā etiā reddit̄ q̄re sit ductus ad ꝓmiū. q̄ posuit sibi spem dn̄m. Turris etiā dn̄m significat turris esn̄ ciuitatis muros defendit. ꝛ irruentes hostes ex alto vulnerat. Sic xt⁹ dn̄s: pplm suū defendit: pugnat xo verbo nō prelio. ꝛ turris illa virtutibus plena ē nō gladijs

d In Inhabitabo vtiq̄ in illo tabernaculo in q̄ sine fine mansuri deū iugiter cōtēplemus. ℭ Merito ꝺ ꝓtectio dn̄i alis cōpata ē. q̄ nec subiectos onerant ꝛ lesionē oīs ꝓximitatis emendāt.

e ℭ Cur in velamēto alaꝝ dn̄i letet̄ ostendit. s. qm̄ eius exaudita est oīo. Hereditatez dedisti. significat futuri seculi regnū. hec nō hz finē. ꝺ cū semel suscepta fuerit nūq̄ a nobis mutatōe aliqua discedit.

f ℭ Dies eternitatē significat salvatoris qui vere rex noster dicit̄. qm̄ ab ipo regimur In Adijcientur etiam anni regis huius ꝛ dies inter istas generatōes vsq̄ dum con-

l in idumeā. Nōne tu deus
qui repulisti nos: ꝛ nō egre
dieris deus in virtutibus
m nr̄is. Da nobis auxiliū de
tribulatōe: ꝛ vana salus ho
n minis. In deo faciem⁹ virtutē: ꝛ ipe ad nihilū deducet tribulantes nos.

℣ In finē in hymnis dauid ℭ Vox eccie petentis vt sub alarū xp̄i velamine ꝓtegat. Psalmus. lx.

a Exaudi deus deprecatōnē meā: intēde oratōni
b mee. A finibus terre ad te clamaui dum anxiaret cor meū: in petra exaltasti me.
c Deduxisti me q̄ factus es spes mea: turris fortitudi-
d nis a facie inimici. ÷ In: habitabo i tabernaculo tuo in secula: ꝓtegar i velamēto alaꝝ tuaꝝ. Dyapsal.
e Qm̄ tu deus meus exaudisti oratōnē meā: dedisti hereditatē timētib⁹ nomē tuū.
f Dies sup dies reges adijcies

gregatis electis. ⁊ supplātatis inimicis. tra
diderit regnū deo pī: simul cū ipo regnans
⁊ cum sanctis. ℭ Usq; ergo in diē gene
ratōis ⁊ generatōis. i. usq; ad eternū vnum
diem in gloria dei. qui est dies, ad quez ois
generatio hominū or
dinate facta est.

g ℌ Permanebit
ineternū. s. ppls sanct⁹
in beatitudie. nullo iā
in eo mortis dominio
dominātē. ℭ Mise
ricordiā quis requiret
ibi mīa non requiritur
vbi nullus ē miser. ibi
nec veritas: vbi cuncti
deū videbūt. Null⁹ si
quidē eoz indign⁹ erit
bonoz taliū. cū ineter
nū possideāt regna ce
loz. Negatiue igit lē
gēdū ē ꝙs requiret. q.
d. null⁹. h ℭ Sic si
gnificat ita. quēadmo
dū in subsequentibus
declarat. ℌsallere em̄
semp dicit ppl'os bea
toz. supno noī ñ breui
tpe sed in seculū seculi
Vota etiam sua se dño
reddē. pmittit. vt el eē
nas gratias sp exoluat
We die in diem: signifi
cat semp. vt ⁊ hic vota
nr̄a reddam⁹. ⁊ ibi lau
des cantemus dño p
petua hilaritate.

Oratio.

Mrietatū nr̄arum
miserico:dissime cōso
lato: deus. ptege fami
liā tuaz a facie inimici
vt a te turre fortitudis
p̄munita: ihabitare ta
bernacula mereat eter
na. ℌer.

ℭ Idithun interpt̄at trāsiliēs eos. i. ama
tores seculi h⁹. quos miles xp̄i ptēpta mun
di voluptate trāsīcēdit. ⁊ in dño spe firmissi
ma pmanebit. talis em̄ pmittit finez. i. dñm
xp̄m. sequit̄ quoq; psalmus hoc ē. pbabilis
vita que regulis dñi obsecūdat. i. obedit.

a ℭ Nōne: vertendū ē vt planius fiat. di
camus em̄. nōne deo subdita erit. Subdit⁹
ē deo. q̄ sp hūlliter illud agit qđ ad ei⁹ man
data coḡuerit ptinere ac pter eū nthil aliud
mens beata cōcupiscit. Ab ipo em̄ salutare
meū. i. vnigenitus filius. q̄ recte credētibus
salutaris dī ⁊ existit. b ℭ Mā ⁊ ipe de⁹
meus. nunc deū inuo
cat quē supius nomīa
uit salutare. We crede
res aūt minoz̄ ē filiū
patri dicit ipe est deus
meus. Repetit saluta
ris meus. salus ei xp̄e
est hūani generis. que
in adam perierat.
ℌ Addidit suscep
toz meus in eternita
te. s. iō nō moueboz am
plius q; postq; felicivi
sione fruar cadere non
timebo. Hec hz q̄ cur
rat amplius: nisi usq;
ad deū. c ℭ Loq̄t
em̄ ppl's dei ad psecu
tores xp̄ianoz. q̄diu
agmīe fctō supra hoies
innocētes irruitis.
ℌ Addidit interfici
tis vniuersi vos. qz q̄
volūtatē hz occidendi
hoiem. etiā si nō peus
serit: occidit. ℭ Ap
tissima cōpatio. parles
inclinat⁹ q̄uis nō mo
ueat: tñ occūbit: qz in
casum vergit q̄cq̄d a so
liditate sua fuerit incli
natū. ⁊ macerie depul
se. q̄ facile in ruinā ca
dit: si fuerit aliq̄ ipul
sione quassata. ℌ
Ita homicide cum re
cte sitis creati. ad rui
nā. pni ferimini. natu
raliscz invobis sensus
versus ē. ℭ Est aūt
maceria: sicca saxoz cō
structio. q̄ sine aliquo ligamīe ipēso in altū
ducta ꝓponit. d ℭ Iste versus respicit
ad iudeos ⁊ ad fictos xp̄ianos. Cogitabant
infideles repellere xp̄m. q̄ ē caput ⁊ p̄cū ec
clesie. qñ ne puro corde coleretur sacrilegis
dogmatib⁹ obuiabāt. Tūc sanct⁹ vir cursuz
vite sue in siti sterilitatis pagebat. qz inueni
re nō poterat: quē sacra doctrīa potasset. Se

annos eius vsq; in diē ge
nerātōnis ⁊ generatōnis.
g ℘ermanet ineternū in cō
spectu dei: miam ⁊ verita
tē ei⁹ quis requiret ÷ ei:.
b Sic psalmū dicam noī tuo
in seculū ÷ seculi:.: vt red
dā vota mea de die in diē.
℣ In finē p idithun pš. da
uid ℭ Vox cōuersi dicen
tis aiam suā deo eē subiec
tam. monētisq; errantes:
vt magis in dño ꝯ in cadu
ca hui⁹ mundi felicitate cō
fidant. ℘š. lxj.
a Onne deo subiecta e
rit aia mea: ab ipo em̄
b salutare meū. Mā ⁊ ipe de
us meus ⁊ salutaris meus
susceptoz meus nō moue
c boz amplius. Quousq; ir
ruitis in hoiem: interficitis
vniuersi vos: tanq; parie
d ti incliato ⁊ macerie depul
se. Verūtamē p̄ciū meū co
gitauerūt repellere: cucur-

quiē sitis cā. Bñdicebāt ore ꝙ legem fallaci emendatōe ptranseūt. ⁊ nō hoc opib⁹. demō strāt qō ore pnūciāt. Corde. n. maledicebāt: qui scripturas sanctas. vicioſe intelligebāt

e ℭ Hunc repetit ꝓpheta. qō supius dixit aīam suā deo eē subiectam. vt ipſa repetitio menti nr̄e credulitatez infigeret. Patīa quippe nr̄a xp̄e ē. ꝓter quē ⁊ aduersa libēter patimur. ⁊ suſcepte regule obſeruatōe gaudem⁹.

f ℭ Supius xp̄m patientia noīauit. nūc iterū dicit deus meus. et ſalutaris meus. qz reuera aīe sue ſalutē. taz tunc p incarnandū verbū ꝓuenire noſcebat. Nō emigrabo. ſ. ō hac credulitate quā teneo: vel suasu malo vīo vel pſecutōe. g ℭ Cōgeminat in deo ſalutez eē. nō vt gentiū dijs ꝓpetuā mortē. Et gloria mea. vt nō ſolū ſalus ſ etiā illic reddidiſſe sit gloria. De⁹ auxilij mei ne ſibi aliquid deputaret hūana infirmitas. Dixit poſtremo: ſpes mea in deo eſt. vt ⁊ illa ꝑterita que ꝓcepat dominо deputaret ⁊ futura suā beatitudinē ipſi applicaret.

h ℭ Sperate in eo. .i. in illū. ſ. quem ſibi ⁊ deū pfeſſus fuerat ⁊ ſalutē oīs ꝓuētus plebis Effundit ante dñm coz suū. q̄ pctā sua vberrimis lacrumis cōfitetur Coz aliter effundi non pōt: niſi creberrimo ūbze lachrimaz.

i ℭ Uerūtn̄ dicit vani filij hoīm. vt viciū suū cognoſcēs hūanitas: ad autorē ſalutis celeri ſupplicatōe feſtinet. Uani etenī hoīes dicūt ad cōpatōem supne veritatis. Mēdaces illos tangit. q̄ ſtateris iniqs emētiū deciplunt ſimplicitatē: vel illos notat q̄ ſancti

ri in ſiti: ore suo bñdicebāt ⁊ corde suo maledicebant.

e Psalma. Uerūtamē deo ſubiecta eſto aīa mea: qm̄ ab ipſo patientia mea.

f ÷Quia: ipe÷deus me⁹: ⁊ ſaluator me⁹: adiutor meus non emigrabo. Jn deo ſalutare meū ⁊ gloria mea: de⁹ auxilij mei ⁊ ſpes mea

g in deo÷eſt:. Sperate in eo omis cōgregatio ꝑpli: effundite coram illo corda vīa: qz deus adiutor nr̄÷ineſtnū:. Psalma. Uerūtamē vani filij hoīm: mendaces filij hoīm in ſtateris: vt decipiant ipi de vanitate i id

k ipm. Nolite ſperare in iniq̄tate: ⁊ rapinas nolite cōcupiſcere: diuitie ſi affluāt

l nolite cor apponere. Semel locutus eſt deus. duo hec audiui: qz poteſtas dei ⁊ tibi dñe mia: quia tu reddes vnicuiq̄ iuxta opa sua C̄ſp̄s. dauid cū eēt in deſerto idumee. ℭ Eccleſia

tatis ſilatōe deciplūt. Ut decipiāt. poterant eīm nō decipe ſi eox ncquitia poſſit depēdi In id ipm. ſ. in eq̄tate. quā falſo hīe eſtimātur cū iuſti eē credunt. k ℭ Docet ei viciatos ne ſperare debeāt vbi fructⁿ boni deſiderij nō pōt inueniri. Dicit etiā ad paupes. q̄ neceſſitate victⁿ furtiuū altqō cōcupiſcūt. ⁊ rapinas nolite cōcupiſcere. nō eīm pōt crimen rapine indigentia tollere. nec q̄ vindicte ſubiacet culpā excuſare. Nunc redit ad diuites dicēs. Diuitie ſi affluant. Merito ergo ꝓcepit diuitib⁹ coz nō apponere ⁊ q̄ poſſidēt nō amare. cū paul⁹ dicat. nō ſpare in incerto diuitiaz ſ in deo viuo.

l ℭ Locut⁹ eſt freq̄nter p̄ibus nr̄is deus. ſ ſel locut⁹ ē filio ſuo dicēs. Filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. ſ eīm nulli alteri patrem fuiſſe locutū manifeſtū eſt. Quo hec audini in euangelio. Ꝑtātē hēo ponēdi aīaz meā. ⁊ iterū ſumēdi eā. Sequit illud ſecūdū ⁊ tibi dñe mia. ſubaudiendū placet vtrunq̄ deitatis ē. vt. ſ. miſereor dixit poſſit ⁊ potēter miſereaī. Et vt hoc de xp̄o dctm planius intelligas. ſequitur tps iudicij. Quia tu reddis. p̄i nō iudicat quēq̄: ſ oē iudiciū dedit filio. Oſtendit ꝙ ex iſtis trib⁹ xp̄o attributis. ſ. locutōe singulari ⁊ ptāte ⁊ mia ſilit iudicio: eū vnū eſſe verum cum patre deum. Oratio.

Abde tibi dñe aīas nr̄as: qm̄ tu es patientia vera. vt renuētes incerta diuitia rū: te ſolū cōtempta oīa mūdana vanitate ſequamur. Per dñm.

ℭ Idumea eīm locus ē vbi dauid fugiēs

psecutōez saulis tbi latuisse cognoscit. Jdu mea interptat terrena. z significat terrenos actus. q bonis spualibus oino nudati sunt.

a ℣ Deus deus meus. In ista repetitiōe venerandi noīs: affectū pie depcatōis ostēdit. Ad ipm vigilatur: quotēs imūdi ambitto ne dormit. Addit diluculo: qñ dñice resurrectōis tps elurit. vt tūc laudes caneret qñ genus hūanū exēplo sue resurrectōis animauit

b ℣ Sitit ergo aīa fidelīū deū. qñ manda ta eius z virtutes eximias cōcupiscit. z ipm desiderat videre a quo bonoz oīm fluenta cō stat emanare.

℟ Jdeo multipliciter caro deū querit. qa multis afficit iniurijs

c ℣ In terra deserta sicut titulus dixit. i. indigentia huius mūdi z sterilitate teiuna: In inuia. qz mūdus in se nō habet viā nisi dominū saluatorez. q iter est cecoz. Et inaquosa .i. arida atq infertili. vt merito eius ania nimia siccitate durescat. Ñ p hec tria noīa mūdi istius necessitas indicat. Tūc se appuisse dicit sancta eccīa i sancto fidelīq ꝓposito: qñ xp̄m vez deū eē cognouit. Dicit xo apparui tibi. vt videre virtutez z gloriā tuaz. qz nemo veritatē videt nisi deo prius apparere potuerit. Naz ñ sol iste videre nos facit qñ nobis fulserit. quantomagis virtus diuina (sine q nec accipe nec tenere aliq̄d boni possum⁹) videre se facit si ante nos illuminās sibi apparere faciat.

d ℣ Miam dicit. pmia dñi q sctis suis p̄mittit larga pietate q lōge melioz ē vita p̄tt. Labia mea laudabunt te. p⁹ beneficia q p̄misit: deuote laudis obsequiū pollicet. qđ deo nouerat esse grauissimū.

℟ Mia tua: vitā ꝑstat eternā. vita p̄sz sepe mortē opat. ℣ Bel melioz ē misericordia tua q̄ vite. i. modi viuēdi quantūcūq sancti. qz null⁹ sua sanctitate saluari posset si mia deesset dei.

e ℣ Benedicit em in vita sua pfecte deuz q bonis opibus i hac luce versat: Leuat manus suas in noie dñi. q opibus sanctis insistendo. tensis manib⁹ orat dñm. vt ipa oratō designet effigiem sancte crucī.

f ℣ Adi pes sunt viscerū crassa velamina que interna tecoris operiūt. Ping uedo xo est saginati pecudis nutrita cibis obesitas. ista fuer tapta sacrificijs olim. ℟ Pinguedo aie diuinaz rerū scia est. z recta fides ac inconcussa patia tē. vñ seculi istius macies supat. Et labia exultatōis laudabit.

℟ Hic orōnis. in patria exultatōnes z letitia sempiterna sunt.

g ℣ Nā cū dicē eccīa se memor fui tui ostēdit se recordatōem dñi sem p habuisse. nec oblitam fuisse in rebus p speris qñ solēt hūana corda collata bñficia. i memoria nō hre. Per stratū significat q̄tem vbi solem⁹ corpa nra i somnos remittere. In matutinis etiaz fidelis vigilat. qñ nec i ꝓsperis suis poterit obliuisci lucis auctorē. In piculis fuit adiutor qñ fuit in inuio deserto.

b ℟ Et in velamēto alarū tuaz exultabo: adhesit aīa mea p te: me suscepit dextera

desiderans dñi videre ✠ tutē. agit grās qz sub ꝓtectione dñi: ꝓcellas mundi euasit. ℣ Psalmus. lxij.

a ℣ Deus deus meus: ad

b te de luce vigilo. Sitiuit in te aia mea: q̄multi

c pliciter tibi caro mea. In ✶terra: ÷deserta: inuia z inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt videre virtu

d tē tuā z gloriā tuā. Qñ melioz ē mia tua sup vitas: la

e bia mea laudabūt te. Sic benedicam te in vita mea: ÷z: i noie tuo leuabo ma-

f nus meas. Sicut adipe et pinguedine repleat anima mea: z labijs exultatōnis

g laudabit os meū. Si memor fui tui sup stratū meuz in matutinis meditabor in te: qz fuisti adiutor meus.

b Et in velamēto alarū tuaz exultabo: adhesit aīa mea p te: me suscepit dextera

i ℣ Ipsi xo. hoc est inimici. inuano quesierūt aiam xpi: qñ falsis criminibus sanguinē se effundere decreuerūt. ℭ Sequitur. Quia nō ad celos euecti sunt ꝑ deorsuz eos viscera terre absorbuerūt. Tradita ē in manus gladij gens iudea. qñ eam principes romanoz vespasianus t titus cede incendio qꝫ vastabant. Judei qꝫ celestia credere nolentes ptes vulpiuz facti sunt: dum se dolosis et fraudulentis ꝓua volūtate cōiunxerūt aut in taliū ptātē redacti. Si ue cū in hierosolimitana vastatiōe cadauera eoz esce fuerūt vulpiū ferarūqꝫ reliquarū.

k ℭ Rege. dicit saluatorē. ipe em rex inet nū. qui letabit in dño deo ꝑie. Adiecit laudabunt oēs: cū laudant xpm sancti dei: ipi fiūt sine dubitatōne laudabiles. qz nō ꝑfit laudes eius digne narrare. nisi qui ad palmā indulgentie meruerūt puenire. Illi iurant in eo: q̄ ei mētis obsequiū inviolabile ꝓmittūt.

℣ Obstructuz ē os iudeoz t ꝓncipū sacerdotū resurgente dño t t crescente testioniove ritat. ℭ Et os oīm iniquoz obstruet i iudicio. nō in illo seculo

Oratio.

Ote diluculo vigilantib⁹ lumē iargire ꝓpetuuz auctor lucis eterne. vt te labia nra laudēt. te vita būdicat. te meditatio matutina: glorificet: ꝑ.

ℭ Tituli hui⁹ verba (sicut sepe dictū est) referunt ad dñm xpm. q̄ ꝓ totuz psalmū locuturus ē. qui sextus eē cognoscit hoz qui passionē resurrectiōemqꝫ dñicā breui reuelatione cōtingunt. a ℭ Apte būanitatis assumpta postulabat dñs xpc. vt eius exaudiatur oratio. qñ totis viribus petit, qō ꝓ

i tua. Jpi xo inuanū quesierūt aiam meā: introibūt in inferiora terre: tradētur in manus gladij ptes vulpiū
k erunt. Rex xo letabitur in deo: laudabunt oēs q̄ iurant in eo: ÷ qz obstructū ē os loquentiū iniqua:.

℣ In finē psalmus dauid. ℭ Xpc ꝓ totū hūc psalmū de sua passione loquitur.

Psalmus. lxuj.

a Xaudi deus oronem meā cum deprecor: a timore inimici eripe aiam meam.
b Protexisti me a conuentu malignantiū: a multitudie
c opantiū iniquitatē. Quia exacuerūt vt gladiū linguas suas: intenderūt arcū rem amarā: vt sagittēt in occul
d tis imaculatū. Subito sagittabūt eū t nō timebunt firmauerūt sibi ꝑmonē neqꝫ
e Narrauerūt vt absconde-

desse sentiē. A timore inimici. i. iudei.

℣ Uel diaboli suos fideles eripi postulabat. b ℭ Protectus ē plane a cōuentu iudeoz. qz dum illi eū crederēt cōiter morti. eius resurrectōis gloria ꝓbant esse confusi.

Protect⁹ ē tracꝫ qz malignoz insidias potē tie sue ꝓtute supauit. A multitudie dixit. vt actū exprimeret passionis. supi⁹. n. dixit a cōuentu malignantiū qō ad cōsilia pōt referri. Sāūt ad actū eoz: ō dixit: opantiū iniqtatem

c ℭ Jam reddit cā cur ꝓtect⁹ sit ab opantib⁹ iniqtatē. nā quātū illi linguas suas velut mortiferū gladiū exacuerant tātū eoz iniqtas frāgebat t eis ꝓmagis nocebāt qꝫ christo. etem nos ē peccātiuz. vt primū sibi noceāt q̄ alterū grauare festināt Linguas exacuerūt qñ voce vna dixerūt. Crucifige. Jntenderūt arcū. i. insidias occultas. Res amara t oi felle deteriorz. Cōuiuā ad p ditōez. discipulū ad necē. ꝓseruatorē pecunie ꝑmio pecūie fuisse corruptū. Jn occultis sic accipiēdum ē vt iudei putarūt: ceterū. act⁹ eorū occultus eē xpo nō potuit. q̄ frequēter aī ꝓdictus ē qꝫ fieret. īmaculati dicunt etiā qui abluti a pctis dei sunt īia. ꝙ vere īmaculat⁹ solus xpc ē. q̄ nullā maculā cōtraxit.

d ℣ Subito q̄i inuisi vel ex improuiso. ℭ Ät iudei dēmētissimi pūtauerūt. Qō xo dixit. sagittabūt t ñ timebūt: oñdit maligne voluntatis velocem effectū. Firmauerūt sibi qñ dixerunt. reus est mortis. siue sanguis eius sup nos t sup filios nostros.

e ℭ Cōsuetudo peccantiū est. vt q̄ doluz parat: hoiem se putet fallere posse. sic iudei confusi xpm tantūmodo hoiem putātes ma

lignitatē suā nō credebant agnosci ab illo. cui cuncta patent. f ℣ Scrutati sunt iu dei iniq̄tates quas vtiq; ꝓtermittere debuis sent. dū nullū ibi fructū sue salutis poterāt inuenire. Dixerūt em̄. Si dimittimus cū sic veniēt romani ⁊c. Defecerunt: qz sp in cogitatōe deficiūt q̄ ad res pessimas puenire ꝓtēdunt. g ℣ Cor em̄ altū est tunc. qñ homo celestia cogitat ⁊ terrena deuitat. Iste nō deficit sicut ille q̄ scrutabaf scrutinio. sed magis magisq; crescit. qa in eius corde exaltabitur deus. nō in se: deꝰ em̄ in eo grandescit: q̄ sanctitate crescit.

b ℣ Paruuloꝝ sagitte: inania tela sunt. q̄ studio ludendi fragiles cannas iacere consueuerūt i modū sagittaꝝ. Sic iudeoꝝ vota inefficaci malignitate seuissima: nō intulerūt flendā mortē ꝑ gloriosissimā passionē.

℣ Infirmāte sē lingue. qz nullā cepit stabilitatē elocutio eoꝝ. ꝑ dolus eoꝝ reddidit eos infirmos.

i ℣ Conturbati sūt ex illis quidā credētes qñ venerūt ⁊ dixerunt ad apl̄os. Quid faciemus viri fratres. Et timuit oīs hō. Dicit totū ꝓ ꝑte. vt oīs intelligaf qui iudiciū dñi futurū formidabat: timuit. qz iudiciū futurū sibi imminere formidabat

k ℣ Annūciauerūt. scz gloriā resurrectōis ⁊ plura miracula q̄ fecit. Et facta ei⁹ intellexerūt. s. eē diuīa. qz talia implere nō poterat hūana fragilitas. ℣ Cōpūcti em̄ corde intellexerūt ⁊ intellecta alijs nūciarūt q̄ deū religiose timuerūt. l ℣ Letabit iustus

rent laqueos: dixerunt q̄s
f videbit eos. Scrutati sunt
iniq̄tates: defecerūt scrutā
g tes scrutinio. Accedet hō
ad cor altū: ⁊ exaltabit deb us. Sagitte puuloꝝ facte
sunt plage eoꝝ: ⁊ infirmitate sunt cōtra eos lingue eo
i rū. Conturbati sunt oēs q̄
videbāt eos: ⁊ timuit oīs
k hō. Et annūciauerunt opa
dei: ⁊ facta eius intellexe-
l rūt. Letabit iustus in dño
⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabū
tur oēs recti corde.

℣ In finē ps. dauid ✱ canticū: ÷ hieremie ⁊ ezechielis de ppli transmigratōe. cū inciperent pficisci:.

℣ Populus a petō liberatus orōnē suaꝝ postulat exaudiri. diuersas laudes dñi potentiāq; enūcians.

Psalmus. lxiiij.

a Te decet hymnus deꝰ in syon: ⁊ tibi reddeb votum ÷ in hierusalē:. Exaudi orōnem meam: ad te omnis caro veniet.

Sicut em̄ impius ꝓpter infidelitatē suā formidat. ita iustus ꝓpter spem eternitatis sue exultat in dño. ℣ Recti corde sunt qui p semitas dñi graduntur. q̄ ⁊ dñm laudāt. ⁊ ab ipa veritate laudant quid laudabili⁹: q̄; ab ipo audire. Venite benedicti ⁊c. Dño.

Vtela oīm credē-
tiuꝝ deus. custodi
eccīa tuā a quentu malignātiū. q̄ eā occultis iaculis ipugnare nitūtur. vt te salubri recto; q̄; retinēs intellectum iustoꝝ meritis ꝓpetualiter colleteꝰ. Per.

℣ In finē ps. dauid verba tā nota sunt. Tāticū significat ꝓphetiā hieremie ⁊ ezechielis. q̄ ꝓphetabant de ppl̄o transmigratōis babylonie. eos post. lxx. ānos in patriā eē redituros Significat ppl̄s redieē a babūlonia: eos q̄ nūdi h⁹ ꝓfusione dānata ad celestez irl̄m venire ꝓtēdūt. a ℣ Seuer sa plebs ad dñm de captiuitate pcti. i magnā exultatōz, prupit dicēs Decere himnū solū deum. nō demonū turbaf nec alibi: nisi in syon.

℣ id ē. in eccīa.

℣ Et reddere optera votū in irl̄m. nō sic ab infidelib⁹ vota reddūt. marti ⁊ veneri. ceteris; q̄; demōlib⁹. ꝑ deo soli in trl̄m. i. in visiōe pacis q̄ manet sp fira felicitas. b ℣ Ipe ppl̄s q̄ pus dixerat. te decet himn⁹: nūc ad dñm hymnica supplicatōe ꝓclamat dicēs. exaudi orōnē meā. rogatq; ꝑ vt el pcēt. ne i futuro se dānaret. ℣ Dis caro. ac si diceret ad te cōuerteē oīs hō. ℣ Vel oīs hō ad te in iudiciū veniet. recipiēs put gessit. iō rogo vt ꝑ parcas exaudiens orōem meam.

c ℭ ℙreualuerũt verba iniquoꝝ: qñ pagani parentes pſuaſerũt filijs ſuis. vt antiquos ritus ⁊ ſacrilegia colerent. ℨz his erroribus pietas diuina ſubuenit. qñ ſalutem mundo aduentu dñi indulſit. ⁊ euz in cruce hoſtiaz fecit: p quã mũdũ ſibi recõciliauit.

d ℭ Beat⁹ ẽ quẽ dominus elegit. nec eam electiõem ſuis meritis tribuit. Aſſumi xo eſt: in eterna requie collocari. ℑ Ergo q̃ ſe dignũ xp̃i electõe p̃buerit inhabitat cuz aplis ſanctis in tabernacul' ſempiternis.

e ℭ Replebimur. q̃i ad mẽſurã noſtrã quãtũ poſſumus cape: potabimur. vt paul⁹. vni cuiqꝫ data eſt gra ẽm meſurã donatõis xp̃i.

ℑ Sanctũ templuz eſt hõ ille quẽ inhabitat plenitudo diuinitatis. ℭ Oõ dixit mirabile ad p̃dictũ viruz reſpicit qui in equitate iudicaturus eſt mũdũ.

ℑ Vel qz mirabilit veritatẽ incredulis iudeis aperuit.

ℭ ℙõt etiam eccl'ia intelligi p dñi templuz que ẽ mirabil' i ſanctis qui eq̃tatis virtutibus inſcrutabiliter ſunt p̃diti.

f ℭ Salutaris nr̃ dicit⁹ deus q̃ hũano generi ſua pietate ſalutẽ cõtulit: ſpes em̃ dñi nõ eſt localis. nec vni⁹ gentis ſ̃ oĩm finiũ terre. Et in mari longe ſiue ad inſulas reſpicit quas finibus p̃dictis videbaꝫ nõ incluſiſſe ſiue ad totius ſeculi habitatiõem. que mare longũ vel magnũ recte dr̃. qz mũdus iſte falſitatib⁹ diabolicis ⁊ fluctibus pturbationũ amarus ẽ.

g ℭ ℙreparãs mõtes. i. apoſtolos. q̃ adverbũ p̃dicatõis electi ſunt: hos p̃parauit in xp̃o ſua dñs. qz p eos fecit magna miracula. Accinctus. i. indutus. potẽtia. i. maieſtate ſua. Turbauit p p̃dicatiõem apl'oꝝ pfundũ maris. i. gentiliũ cozda. q̃ ſeculi hui⁹ (qõ mare dr̃) pfunditas fuerũt. qz pfundius in erroꝛes dimerſi fuerũt. Merito cozde turbati ſunt. qñ deos ſuos cõticuiſſe cernerent. Son⁹ eorum. i. dicta crudelia p ſecutoꝝ q̃ fuerũt ſonuſ fluctuũ. i. pſecutionuz maris. i. mũdi.

ℑ Vel pfundũ maris ẽ pfunda ſeculi iactantia.

h ℭ Tut bate ſunt gẽtes. qñ fidelisſimos videbant ⁊ viuos virtutes facere. ⁊ mortuos ſuppliciũ vota complere. Timebũt oẽs a ſignis tuis.

ℑ Id ẽ a xtute crucis q̃ incredulis ſtulticia erat.

ℭ Siue a ſignis. i. miracul' apl'oꝝ que p̃us nunq̃ vl' viderunt vel audierunt. Exitus matutini ẽ. qñ quis ex felicitate mundi ad deũ puertit': veſpere ſignificat merentiũ triſticiã. quã vertit in gaudiũ deus.

ℑ ℙer mane: leticia. p veſperaz triſticia intelligit'.

i ℭ Dele ctat igit'. i. delectabiles facit manes ⁊ veſpaz dñ ⁊ ex proſperitate ⁊ aduerſitate ſanctos acq̃rit.

ℑ Viſitauit terrã aſſumẽdo corpis materiã ⁊ inebriauit eã nõ vino luxurie ſ̃ infuſione ſanctiſp̃s: locupletauit eã opibus diuerſarũ gratiarũ.

ℭ Locuples dr̃ loca plura tenẽs.

k ℑ Nos q̃ credim⁹: iã dei flumen ſumus. replebimur aq̃s. i. mũa dei. que aquis ꝓpat'. vel ſp̃ſancto. vel cũ baptiſmo abluimur. ⁊ locupletamur ab eodẽ ſpiritat' infuſionis imbre: cũ donis ſpiritalib⁹ irrigamur. Cib⁹ iſte ẽ panis vite.

ℭ Talẽ cibũ nobis dñs p̃pauit quẽ ſumim⁹ cũ de xp̃i ſanguine bibimus ⁊ de ei⁹ corpe ſaginamur.

l ℭ Riuos hic dicit apl'os vel alios fideles q̃ inebriati ſunt ſp̃ſancto. Multiplica

c Verba iniquoꝝ p̃ualuerũt ſup nos: ⁊ impietatib⁹ noſtris tu p̃piciaberis. Beatus quem elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: inhabitabit in atrijs
e tuis. Replebimur i bonis domus tue: ſanctũ eſt templũ tuũ mirabile in eq̃tate
f Exaudi nos deus ſalutaris nr̃: ſpes oĩm finiũ terre
g ⁊ in mari lõge. Preparãs montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas pfundũ maris ſonum
h fluctuũ eius. Turbabunt gentes ⁊ timebunt qui habitãt termios a ſignis tuis exitus matutini ⁊ veſpere de
i lectabis. Viſitaſti terrã ⁊ inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eã. Flumen
k dei repletũ eſt aquis: paraſti cibum illoꝝ qñ ita eſt p
l paratio eius. Riuos eius inebria: multiplica genimi

genimina. i. generatões. eius. i. illius riui q̃ de flumine sancto pfluxit: vt p̃ generatões succedentes beata p̃dicatio nõ deficiat: sed multiplicet in sequacib⁹ apl'oz. Stillicidia sunt gutte q̃ de tectis cadũt nõ põdere ꝑ assiduitate penetrãtes ⁊ significant inchoantes: ⁊ in quos nõ põt introire larga doctrina. de q̃bus paul⁹ ait. Lacte vobis potũ dedi nõ escã.

℣ Tũc letabit germinans terra. i. eccl'ia: cũ ex ea hic spirital' fructus exoritur.

m ✠ Corona anni. totus hic mũd⁹ p quẽ catholica hic dilatatur eccl'ia accipit. cui bene dicit dñs. Cãpos dicit fideles hoies atq; iustos qui p̃ sua equitate campi vocant. qz campi equales sunt. Et replent vbertate. qz fructũ tricenariũ. sexagenariũ ⁊ cẽtenariũ dño largiente pstabunt.

n ✠ Pinguescent speciosa. i. eccl'ia. p̃dicatõne apl'oz que p̃us in ĩcredulitatis macie deserta torrebat.

Colles vero copiosos martires debem⁹ accipere. qz ipi sunt p⁹ apostolos celsiores.

℣ Qui immensis a deo p̃mijs elevati: ꝑpetuis gaudijs accingent. o ✠ Arietes sunt apli dicti q̃ duces fuerũt bono ppl'o xp̃iano in doctrina. ⁊ induti illa veste nuptiali. ℣ id ẽ ĩmortalitate ꝑpetua. ✠ Valles significãt ppl'os humiles. Isti ergo abũdãt frumẽto. ℣ id ẽ fructu eterne vite alũt. Dicẽt himnũ: oẽs vtriq; electi p̃ diuersoz munerũ donis deo ꝑpetuũ ꝑcinnunt laudẽ. ✠ Quia vo dixit clamabũt. ne clamoze ipm crederes ꝑfusum eẽ. addidit ⁊ himnũ dicẽt. i. laudẽ q̃ rõnabilib⁹ creaturis nosciẽ cõuenire. Oratio.

Pes oĩm finiũ terre: exaudi oronẽ supplicẽ familie tue: vt dũ te plausu ꝑsono himno modulãte psultat. infusiõe pacliti de cozata: multiplici fructu pingueſcat. Per.

✠ Canticũ istud sctã cãtauit eccl'ia. ꝑmittens in illo spem resurrectõis. nõ solũ fidelibus ex iudeis habitaturã: sed vniuersis gẽtibus. a ✠ Sctã dicit eccl'ia. eẽ oi ⁊re gaudẽdũ: q̃ erat in xp̃o creditura. Jubilato dĩ exultatio cozdis. q̃ ĩmẽsitate sua nõ põt verbis explicari. Omis terra: oẽs fideles significat.

℣ Psalmũ dicat. i. ope ipleat. ✠ Dat gloziã laudi. q̃ frequẽtata exultatõe: p̃ conia xp̃i concelebzat.

b ℣ Dicite deo. i. p̃dicate de eo. vt ũ creaturã colent. ꝑ creatozis virtutẽ intelligãt. ĩ hiq̃ cõtẽplant: qz terribilia sunt hoc ẽ timẽda. In multitudĩe xp̃utis mentiti sunt ei. qz vidẽtes signa in egypto diuersa oĩa q̃cũq; ꝓceperis faciem⁹. ⁊ nõ facie bãt. Ãñ dixit: mẽtita ẽ ini. si. ⁊ inimici dñi mẽtiti sũt ei. ✠ Bel qñ in virtute multa curabat infirmos: mẽtiẽtes dixerũt in beelzebub facit: ⁊ cũ resurrexit ĩ multitudine xp̃utis dicebant custodib⁹ data pecunia dicite discipli eẽ furati sunt nocte.

c ℣ Te adozat. tibi cõcinnat nõ creature. quã vsib⁹ ei⁹ subiecisti hinc inꝓnit dyapsalma. vt ad nos verba cõuertat dicens. venite ⁊c. ✠ Psallat. i. psalmodiaz dicat ⁊ psalmũ dicat. i. opa sctã psalmodie ꝓsona oñdat. d ✠ Eccl'ia iubilat gẽtes. vt miracul' veteris testi pspectis: veniãt ad fidẽ. Prophetice vo dcm ẽ. venite qi adhuc lõge pisitis. Videte. hoc ẽ lumie cozdis agnoscite opa dei, nõ ista q̃ oẽs pariẽ vi

dent. celuz terra. mare ⁊c. ꝙ illa q̄ fidelissimi spiritaliter agnouerꝫ. ℣ Terribilis. cū vn⁹ reprobat ⁊ alter eligit: reprobāt iudei ⁊ eligūt gentes. ✠ Vel filios hoim fecit terribiles atq; metuēdos: cū p eos miracula magna mōstrauit.

e ✠ Huc oñdit que sint opa dei q̄ videre debeāt. Cōuertit mare in aridā qñ hebreū pplm p medios fluctus eduxit. Fluuiua ptrāsibūt pede cū iordane derterra. leuaq; diuiso in ꝛra pmissionis iudaicū deduxit exercitum. ℣ Sz q; ptrāsibunt dicit dicit nō ptrāsibāt meli us intellr de p̄dicatoꝛibus ⁊ aplis q̄ oñi flumine baptizātes ⁊ p flumen psecutois trāseūtes amaros psecutoꝛes puerterūt in aridā ⁊ sitientē dei grām terram Ibi letabimur. vbi est gaudij nr̄i fons ⁊ origo pparata eterne salutis hoc est in xp̄o.

f ✠ In illo certe letabimur q̄ dñaē ⁊c. dominari. n. pñt ⁊ principes terraꝝ ꝙ nō in xp̄o tute sua neq; ineternū. iō hec duo addita sunt vt oīpotētis regis xp̄⁹ possit oñdi. Oculi ei⁹ sup gētes. ℣ Ut reprobent iudei. ⁊ eligāt gētes. ✠ Hos phibet in seipis exaltari: quos optz būles inuenīri: fideles ei nō in se sed in xp̄o exaltari optet. vbi altitudo firma ē. ⁊ nūq; ruiturus ascēsus. g ✠ Admonet gentes vt deū verū cōsona voce ⁊ p̄dicatiōe glorificēt. Audite. i. fideli crudelitate suscipite. Hoc̄ laudis. i. que p̄ dicit de filio. Dicit ei de eo hic ē fili⁹ me⁹ dilectus. h ✠ Duo sunt sacra liberatois nr̄e. p̄mū q; nos p baptismū ducit ad vitā. deinde ne nos exinde pmittat expelli q̄ grauibus vicijs ꝓbamur onerari. Ipe pedes ⁊ gressus nr̄os non sinit ꝓmoueri: q̄ petro manū ne mergereē extēdit i ✠ Probari nos facit deus qñ p diuersa genera passionū tolerātiā indulget. Igne aūt aliq̄s examinaē qñ amoze xp̄i tm̄ charitas succendit vt vrentiū flamarū tormenta vincant. Dar̄ aūt exēplū argenti. q̄ iō igne decoquit vt puri⁹ reddaē: ita sancti tribulatōibus a scoꝛia oīs peccati purganē.

e lios hoim. ÷ Qui: cōuertit mare in aridā: in flumie ptrāsibūt pede: ibi letabimur in ip̄o. Qui dñaē i virtute sua ✶ in eternū: ÷ oculi eius sup gētes respiciūt: q̄ exasperāt nō exaltenē in semetipis. Byapsalma.

g Bñdicite gētes deū nr̄m: ⁊ auditā facite vocē laudis

b ei⁹. Qui posuit aīam meā ad vitā: ⁊ nō dedit in ꝓmo

i tōem pedes meos. Qm̄ p basti nos deus: igne nos examinasti sicut examinaē

k argentū. Induxisti nos in laqueū: posuisti tribulationes in dorso nr̄o: imposuisti hoies sup capita nostra

l Trāsiuimus ꝙ ignē ⁊ aquā ⁊ eduxisti nos in refrigeriū

m Introibo in domuz tuā in holocaustis: reddā tibi vota mea que distinxerūt la-

n bia mea. Et locutū est os meuz: in tribulatōne mea.

k ✠ Induxisti nos. .i. intrare fecisti martires in cathenas custodie qui corpus q̄dē ne eteret ꝙ aīe vincula dissoluerent. Tribulatio xo i dorso posita significat coꝛporeos dolores quos de illatis verberib⁹ sustinebāt. Homines significat peccatoꝛes. q̄ capitales sententias dederāt i martires.

l ✠ Trāsierē p ignē martires qñ alios ignis assumpsit. alios aqua deuoꝛauit. ꝙ induxit eos in refrigeriū. i. in loca securitat̄ eterni regni. Est em̄ refrigeriū p⁹ vrentes curas: delectabil⁹ ⁊ amena securitas.

m ✠ Introibo in il lā futurā irlm. vbi non holocausta pecudū: ꝙ puritas queriē aīarū. Reddit vota. hoc ē laudes in ꝑpetuitate decātat. Distinguunt labia illa vota. qñ scī dñm laudāt ⁊ semetipos accusant in afflictōe positi. i. reputāt se meruisse peccatis suis afflictōes quas sustinent. ⁊ in eis gratias agunt. laudantes deum ⁊ eius iusticiam ⁊ misericoꝛdiā p̄dicantes.

n ✠ Vide beatā tolerātie sanctitatē. multi in tribulatōibus peccant carnis imbecillitate ⁊ laudes dei tacent. ꝙ nouerūt sancti in tribulatōibus positi pura mēte dñm laudare. sicut sanctus Job fecit. Añ locutū est os in tribulatōe intellige laudes dñi.

o ℭ Holocausta medullata sūt sacrificia que puro atz intimo corde deo offerūt que habere debent medullam. i. fidem rectam. Arietes significat apl'os. addidit xo incensum arietibus. non dixit cū incenso solum ꝑ addidit arietū. qz ipm incensum suauissimuz est dño. qō apl'oz traditōibus ꝓbatur adūctum. Boues: intelligunt ꝑdicatores. Hircus dictus quasi hirsutus significat diabolo seruiētes. qui vicijs vestiunt hispidis eos offert eccia cum bobus: qñ cōuersi ꝑ peccatores xpo cōfitent.

p ℑ Venite. vos q timetis dñm. t cōsiderate qualiter aīe beatorū beatitudine sunt cōstitute sempiterna.

ℭ Nunc eccia nō rudes vt prius. ꝑ fideles t deuotos vocat. t nos audiamus t discamus petere: que mīa nostre cognouimus dñm cōtulisse.

q ℭ His duabus rebus in isto versiculo expressis diligēter impletis pfectus efficit xpianus. Ergo ozat suo clamat. qui recta cōsciētia nō volūtate puersa pure supplicat dño. Sub lingua xo dicit. i. in cōscientia. qz coz nostruz sub lingua nra est. Et nobis exaltare illum videmur sub līgua qñ tacita cogitatōe illū laudamus. qui sp ꝓbatur altissimus.

r ℭ Sic ergo verba orantis accipiuntur: si nullis cogitationū sordibus polluāt. dicit eī si hoc feci: nō exaudiet deus. ostēdēs qm si taliter orant: inanibus vilionib⁹ illudunt.

s ℭ Propterea exauditū se dicit. qz non cōspexerat iniquitatē in corde suo. Jō intē-

o Holocausta medullata offeram tibi cuz incenso arietum: offerā tibi boues cuz hircis. Byapsalma. Venite audite t narrabo oēs qui timetis deuū: quāta fecit aie mee÷ Ad:-ipm oze meo clamaui: t exaltaq r ui sub lingua mea. Iniqtatem si aspexi in corde meo: s nō exaudiet dñs. Propterea exauduit deus: t attē dit voci dēpcatōnis mee. t Benedictus deus: qui nō amouit oratōem meā t mi sericordiā suam a me.

ℭ In finē in hymnis psalmus cantici. ℭ Prophēta supplicat vt cuz fidelib⁹ mereat benedici. illicq confitendū dicit. qui ppl'os iudicat in eqtate. Ps̄. lxvj.

a Eus misereat nostri: t benedicat nobis: illuminat vultū suū sup nos ÷ t misereatur nostri:-.

b Byapsalma. Vt cognoscamus in terra viā tuā: in oībus gētib⁹ salutare tuū.

dit voci. qz ille clamoz ascēdit ad dñm: qui pollutōem rerū non habet humanaz.

t ℑ Nam sp pie aures xpi ꝑcibus iustorū pate nt. ꝑ nos suppliciter deprecemur. vt aperiat aures suas ad preces nostras. t ipe nos data remissiōe peccatoz: de pūtibus erūnis eripiat. ℭ Duo xo ista cōnexa sunt. qa qñ deus oratiōnē nō amonet: sine dubitatōe misericordiā cōcedit. t cū oro suspendit t mia ꝓtelat.

Oratio.

Almighty dñe mentis nre gloriam laudis tue: vt dum hui⁹ seculi incēdia deuitam⁹ in eterna refrigeria te pſule transferamur. p.

ℭ Iste hymnus quē nunc ꝓpheta canit tōo pmisit in finez. qz tota oro ad dñm sine dubitatōe dirigit. Psalm⁹ xo cantici ē. q sola modulatōe humane vocis canebat. ps̄. xo qñ solus ponit significat organis t timpanis fuisse platus. hymnū vero carmen esse metricum diximus cuius lege est cōpositus: aliud est ergo hymnus. aliud psalmus. aliud psalm⁹ cantici. a ℑ Prima dēpcatio. vt mīam suā nobis ꝓbeat deus. deinde benedictōem suā.

ℭ Hec aūt est petitio benedictōis. vt illuminet vultū suū sup nos. illuz eīm human⁹ videre nō pōt sensus: nisi q splendoris ipius fuerit claritate perfusus.

b ℭ Petit prophēta vt in hoc mundo cognoscamus illam viam veritatis. i. dñm saluatorē. qui nos ducit ad viā in qua nemo errare poterit: nisi qui ab eius regulis deuiare ꝑsumit. cui⁹ salutare. i. xpc in oēs gētes di-

ulgat. ℣ Confiteant tibi populi. s. peccata sua: t iterū gliam dñi pdicare non desināt. Deniq; verbū ipm in vnoversu gemīatū. docet. vt a fideli pplo totū ꝓgnosceres faciendū eē. s. vt pctā primo cōfiteant. deinde laudes dñi ꝓsonent.

d ℣ Letent gētes qm̄ de captiuitate diaboli liberate sunt. qm̄ pplos iudicas in equitate. qz nō accipis psonā vni⁹ gentis. sed omniū de⁹ es: t gentes dirigis. vt ambulent viā rectā. que ante nō rctō pede gradiebant.

e ℣ Dedit etiā terra fructū suū. qñ oim̄ salvatorē. diuersarū gentiū turba suscepit: t vitalē fructū intulit. cuz iussionib⁹ dñi obediuit t spinas diaboli tribuloscz deseruit.

f ℣ Bñdicat nos de⁹. i. deus pater. deus noster. i. de⁹ fili⁹. q deus est oim̄ p naturam: noster factꝰ est ꝓ fide deus per gratiā. tercio dicit benedicat nos de⁹. id est spūssctūs. Et metuāt eū. ℣ Hoc ē incipiētiū vt et credere incipiant. t credita cauta sollicitudīe custodiant. ℣ Timere. incipientiū est. diligere pfectoz. Oratio.

Illumina dñe vultū tuū sup nos: et misericordiā nob⁹ vberē. bñdictionēcz largire. ℣per.

℣ Cum isti⁹ noīe. s. i finē hinc debem⁹ aduertere. qz dū finis dicat. inicio sp apponit. Significat em̄ rerū caput t eternale pncipiū sicut ipe dixit in euāgelio. Ego principium.

℣ Ps. opera: canticū. intelligentiā mentis significat. ℣ Ps aūt canticē (vt iō dictū est) qui humana tm̄ solet voce cantari a ℣ Petit ꝓpheta resurrectionē xp̄i. in q̄ dissiparent aduersarij. s. iudei. Sequit inestimabilis pena maledictionis. vt ab ei⁹ facie fugiant. cui⁹ vbiq; constat esse pntiam.

c Confiteant tibi ppli deus cōfiteant tibi ppli omnes.

d Letent t exultant gentes qm̄ iudicas pplos in equitate: t gentes in terra dirigis. Psalm̄. Confiteantur tibi ppli deus: confiteant tibi ppli oēs: terra dedit fructū suū. Benedicat nos deus: de⁹ nr̄. benedicat nos de⁹: t metuant eū omnes fines terre.

℣ In finē ps̄ cantici dauid. ℣ Prophetā xp̄i aduentū annunciat. inimicoruq; eius supbiā cōprimendam t de eius assumptiōe in celos. Psalmus. lxvij.

a Surgat de⁹ t dissipētur inimici ei⁹: t fugiant q̄ oderūt eū a facie ei⁹.

b Sicut deficit fum⁹ deficiant: sicut fluit cera a facie ignis sic pereant pctōres a

c facie dei. Et iusti epulēt et exultent in cōspectu dei: et

d delectent i leticia. Cātate deo psalmuz dicite noi ei⁹ iter facite ei q̄ ascendit sup occasum: dñs nomen illi.

ascēdit sup occasū. remeauit ex inferis.

Qui oderūt est. eos significat q̄ in sua pertinacia constiterant.

b ℣ Fum⁹ est ex flāma surgens corruptibili. tenebrosa ꝓglobatō q̄ ētum plus extollit. tantū p inane tenuat. sic pctōres pducūt fumiferas actiones. que licet ad altiora supbia faciente ꝓsurgant. necesse est vt in sua elatione deficiāt. Sic etiā in iudicio depereūt pctōres a facie ei⁹. quēadmodū cera a facie ignis ꝓsumit. Nō dicit autē eos cōsumi posse penitus. q̄ ppetuo igne torquēdi sūt. ℣ a facie dei tollendos ℣ Cera ei licet ab igne solnat natura nō pdit. ita pec catores molescāt a peccati duricia t penitentia fluant. vt saluentur

c ℣ Epulent⁹ iusti q̄ manent in sua iusticia. t q̄ vicia non hūt. Delectent in dño. Exultent in conspectu dei ℣ Ut illū quē ℣ iuste metuūt. ipius munē liberati. ℣ ei⁹ pntia gaudeāt. In leticia qz duz leticiā suā scūt nllo fine claudēdā. suaut⁹ in ea delectant.

d ℣ Cātat ei dño. q̄ ei⁹ cōtemplationē puro sp t fideli aio cōtuetur. Psalmū dicit. qui opa facit q̄ ille ꝓcepit. Iter facite et. i. corda vra purificata ꝓpate q̄ dignet de⁹ introire. q̄

℣ scz mortē. t victor ℣ Dicit dñs nomen

ill. vt nemo dubitaret dñm. eē saluatorē et deū. quē iudei vt cōem hoīem occidēdū putabant. e ℣ Exultate nō in hui⁹ seculi caduca leticia. sed in cōspectu ei⁹ vbi est iugis vera leticia. Turbati aūt t nimiū formidantes. a facie dei expellū tur (q̄ orphanos t viduas. seua cupiditate dilacerāt) cū audierit. ite i ignē eternū. Quis aūt sit iste. a cui⁹ facie expellūt exponit. i. patris orphanoꝝ t iudicis viduaꝝ. de quo et alibi legit pupillo tu es adiutor.

f ℣ De⁹ in loco sancto suo. subaudiēdēdū est. q̄ imutabilē seruat sententiā vt sanct⁹ firmus dicat. q̄ mutat tē pora nō mutat cōsilia. ℣ Dei de⁹ i loco sācto suo. i. aīa fideli vbi cūq; ei sanctitas est. ibi habitaculū dei ē. Qui inhabitare facit in ecclesia. in qua fideliter cōsistentib⁹. spūs caritatis infundit. q̄ vnius moris sunt. t nō mutātur. Siquidē iust⁹ non mutat. qz semel iudicauit in iusticia sua pmanere. Jn hebreo xo bī dñs inhabitare facit monachos (. i. solitarios: q̄. s. soli segregati sunt a vicijs t in quib⁹ non habitat pctm̄) i domo solitarius eū. mona chus interptat. vt sit solus t ab oī peccato diuisus.

g ℣ Eduxit vinctos. qz alligato diabolo vinctos ab iferno liberauit t ad gaudia eterni regni eleuauit. Sil'r eos q̄ exasperant. id est in irā puocāt dñm blasphemia. Jpsi sūt q̄ habitant in sepulchris. i. q̄ in fetida t carnali actione sepulti sunt. ℣ Al' vinctos in peccatis ligatos accipe. h ℣ Egreditur ei cozā pplo. qñ resuscitāt q̄ in sepulchris habitant. Jpm em̄ cōtuet fidelis. qñ in opibus magnis. eius pietatē cognoscit. Transgressus ē in desertū. qñ ad gentes venit. que velut heremus desolate a verbo dei reddebant aliene. t tunc (suppleñdū est) qñ hec feceris. cognosceris.

i ℣ Terra mota est. i. terreni hoīes videndo tam magna miracula crediderūt. Celi di stillauerūt ℣ scz mā na. Synai. interpretat tēptatio. ℣ Qui fr mauit. qñ ibi moyses i duabus tabulis legem accepit. ℣ Et ille q̄ tunc iudaicū pplm p̄cessit in deserto. hodie in euāgelio deserta gētiū visitauit. t qui tunc manna. ille hodie cozpozis sanguisq; manna dedit.

k ℣ Exponit illō qō tam dixit. Celi distillauerunt. Pluuia volūtaria. ista fuit manna. ista q̄ generaliter vbiq; diffundit. qō segregauit. qz non hoc alijs gentibus dedit. Hereditas ip̄ius fuit. pop⁹ lus hebreorū. q̄ ad tēpus infirmata est. dño minime credendo. quā pfecit. qñ gentes reliquas. in supplementū credulitatis admisit.

l ℣ Ostendit nūc vñ pfecerit infirmatā hereditatē. qz de gētibus. Alia fuerūt gētes vera religione vacuate. hec hītabūt in ea. h̄ est in eccia. cū cultū religionis pceperūt. Parasti. significat p̄destinauit. tos. Jn dulcedie tua. i. in illa suauitate. in q̄ paupes dei reges ditissimos añcellūt. nō in seculi hui⁹ dulcedine. vbi sctī magis amara patiunt. m ℣ Dñs dabit verbū euangelisantib⁹. i. aplis. q̄ verbū eius venerāda cōfessione p̄dicabant. virtutes multas. qñ eis cōcessum est turbas languentiū sanare. Hoc ip̄m quoq; euangelū multarū cōstat esse virtutū. quid em̄ fortiꝰ q̄ aīam saluare. ℣ Dabit etiā dñs. verbū euāgelisare multa miraculoꝝ virtute. vel multa fortitudie ℣m alia translationē q̄ hz dñs dabit euāgelisanti

c ✱Et exultate in cōspectu ei⁹ ÷ turbabūt a facie ei⁹ : patris orphanoꝝ t iudicis f viduarū. Deus in loco sācto suo deus inhabitare facit vnius moris in domo g ÷ Qui educit victos i fortitudine; sil'r eos q̄ exasperant q̄ habitāt i sepulchris h Be⁹ cū egredieris in ꝯspectu pplī tui : cū ptransieris in deserto. Psaꝑ. i Terra mota ē : ÷ etiā : celi distillauerūt a facie dei sy k nai a facie dei israel. Pluuiā voluntariā segregabis de⁹ hereditati tue ÷ t : ifirmata est : tu ÷ vero : perfecisti ÷ eam : l Animalia tua habitabūt in ea parasti in dulcedine tua pauperi deus. m Dominus dabit verbum euāgelisātib⁹ ℣tutes mul-

bus. verbum fortitudinis vl virtutis multe
n ℣ Rex pacis virtutū. ℔ est angelor. ℣
Vel scrōr ipius dilecti filij. vt est filij meus
dilect⁹. ℣ Et speciei dom⁹. i. pulcritudi
nis dom⁹ diuine. i. ecclie eē cognoscit autor
filij⁹. qñ spolia diaboli
i. hoies sceleratos i ec
clesiam adduxit ad fi
dē. ℣ Vel qñ apli
in ecclia spolia. i. hoies
diuidebā. que accepe
runt de idolis. vn⁹ eñ
achatā. ali⁹ capadocū
in sortē accepit ex spo
lijs tē. Duplicat vero
spūssanctus dilecti ꝓpt
amorē quē hz in filiuz
q eñ aliquē diligit sp
eū in ore habet.
o ℣ Si dormiatis. i.
si qescatis in pceptis dei
inter duo testamenta.
℣ ℣ Clerī dñr duo
testamenta. ℣ Et
singuli libri veteris et
noui testamenti. ℣
Penne significant vir
tutū celeritatē. q nos i
illā pfiam ducūt. si hic
in lege dei quiescē me
reamur. Colūbe dear
gentate. ecclīam vult i
telligi. qz innocentiam
hz columbe. z diuinis
eloquijs. argenteo can
dore resplēdet. quā in
illa futura resurrectiōe
auri specie dicit eē ad
ornādam. Si itaq; sic
dormiatis. posteriora
dorsi in pallore auri (subaudiendū est) susci
pient vos. vñ ecclia in ℔ mūdo. argento cō
parat. in resurrectione ℣o victima. auro po
steriora ꝙ ecclie nouissima sūt ecclie mūera.
p ℣ Rex a regendo dict⁹ ē. vñ reges signi
ficat aplos. ℣ Quos discernit dñs ce
lestis. cū paulū in gentes. petrū i circūcisio
nē separauit. q sup niuē dealbabunt. ℣
Hoc est sup candorē niuis elucescunt. q ec
clesiā regē noscunt fidelit. Selmon umbra
interpr̄tat. q hic congrue diuina virt⁹ intel
ligit. ipa ab estu vicioz nos defendit. Mōs
dei mons pinguis. xp̄s eē intelligit. ex quo
ꝓpetua z suauia fluenta descendunt,

n tas. Rex virtutū dilecti*
dilecti:· z speciei dom⁹ di
o uidere spolia. Si dormia
tis inter medios cleros pē
ne columbe deargentate:
z posteriora dorsi ei⁹ in pal
lore auri. Psalm.
p Bum discernit celestis re
ges sup eam: niue dealba
bunt in selmon: mons dei
q mons pinguis. Mons co
agulat⁹ mons pinguis: vt
quid suspicamini montes
r coagulatos. Mons in quo
bñplacitū est deo habitare
in eo: etei dñs habitabit÷
s in finē:· Curr⁹ dei decē mi
libus multiplex: milia letā
tium: dñs in eis in syna in
t in scto. Ascendisti in altuz
cepisti captiuitatē: accepi
sti dona in hominibus.

q ℣ Mons ór xp̄s coagulat⁹ ꝓpter pue
los enutriēdos. q nō esca. sed coagulato la
cte potādi sunt. Pinguis. qz fertilitate sua
vberrimus est. Dixit supius montē intelligi
saluatorē. nūc dicit. vt q̄d suspicamini coa
gulatos montes. ℔ est
cur montē istū apl'os ī
telligere voluistis. Mō
sunt eī ipi iste mons co
agulatus cuius z ipos
p dei gratiā doctos eē
cognoscatis. Rep̄hen
dit ꝙ ꝓpheta in hoc il
lū intellectū quo aliqs
p montē. apl'os intelli
gere voluisset. oñdens
hic p montē. solū xp̄m
intelligendū. cuius eti
am apli mōtes dicant
coagulati. iō subdit.
r ℣ Mons. s. iste est
in quo deo bñplacitū ē
xp̄s eñ est solus mons
q patri cōplacuit. vt in
eodē habitaret. Et eiñ
dñs habitabit etiā ī fi
nē. s. ī aplis. de illis eī
nūc loquit ꝙ in eis sit
habitaturus vsq; ad p
fectissimū terminū ma
iestatis sue. qui est finis
sine fine.
s ℣ Currus dei. est
boīm caritate iūcta co
pulatio. Sctōr ꝙ vna
nimitas. currus dei est
quē ille velut auriga ī
sidet z salutari lege ad
sue voluntatis mīsteri
um moderat vt ℣o istū
currū nō equis ℔ hūanis cogitatiōib⁹ attri
butū oñderet. ait. decēmilib⁹ multiplex. qō
ad innumeros pplos nō ad equos noscit p
tinere. Milia letantiū: qō vtiq; de fidelib⁹
dz intelligi. Dñs in illis. ℔ est ī sanctis suis
In syna in sancto. Syna interpr̄tat manda
tū. ibi requiescit. vbi eius mandata pficiūt.
t ℣ Ascendisti in altū. Ascendit xp̄s vti
q ꝙ ꝓpter nos descendit eruendos. In altū
scz sup celos celoz. ℣ Captiuasti nos.
ꝙ captiui tenebamur a diabolo. ℣ Dona
aūt dñi fuerūt. sup apl'os spūssctī cōcessa ma
gnalia. Siue vt apls ait. Unicuiq; nr̄m da
ta est gratia sm mensurā donationis xp̄i.

v ℣ Etenim nō credētes. hic subaudiēdū ē eos cōuertit. nā q̄ nō credūt inhabitare. i. q̄ ad dñi penetralia negligūt puenire. vt in domo eius cū fidelib⁹ habitare ꝓualeāt. dominus eos cōuertit. q̄ fidē suā humano generi miserat⁹ indulget. ipa est em̄ gratia que gratis dat.

x ℣ Benedict⁹ dñs id ē cunctis dieb⁹. omnicꝫ tpe benedicēd⁹ est Iter quippe. cursum vite significat. qui iam ꝓsper effect⁹ est. qm̄ redemptorē suū mund⁹ agnouit. ℟ Benedicit salutariū pluraliꝝ. a quo tot salutes habemus. quot pctā cōmisimus. ab ipo em̄ saluamur Secur⁹ esto pctor noli dubitare q̄ quotidie possis deū bñdicere opibus. qm̄ ꝓsperū iter tuū faciet deus salutariū qui eī quotidie ꝓficit. pōt quotidie deum bñdicere. ℟ Vero ꝓdest heri bñdixisse deum: ⁊ hodie non.

y ℣ De⁹ nr̄. subaudiamus. hic hz ptātem saluos faciēdi nos. Exitus mortis. est dñi. ℟ est resurrectio vtua fidelū. Reuera exit⁹ illi singularis fuit. q̄ ipse ab inferis egressus est ⁊ inde nos ꝓstauit exire. z ℣ Capita inimicorū. sunt iudei. qui primo ꝓsecuti sūt ecclesiam. vel Capita inimicorum sunt hereticoꝝ doctores. q̄ in ipa etiam (si dici phas est) deitate deseuiūt. Verter significat ⁊ capilli versutias inaniū questionū eorū qui vtilia deserunt. ⁊ nō necessaria detestabili disputatiōe pquirunt in delictis suis ꝓdurantes vt manichei ⁊ ceteri heretici. tales eī calūniarū minucias q̄runt. vt ipsos quoꝫ vertices capillorū pambulare⁊ ꝓscrutari posse videant. a ℣ Dixit dñs q̄ramus q̄d dixerit. q̄ nescio q̄ magnū ē q̄ ꝓmisit. Basan interꝑtat⁹ siccitas. que humanū genus possederat ariditate pctī. sed eam dñs cōuertit ad viriditatē suā. dū illi fluuios salutis infudit. ℟ Et itē cōuertit pp̄los de ꝓfundis vicijs peccatisꝫ maris. i. seculi.

A Cōuertā igit̄. s. me vel meā mīam in ꝓfunduꝫ maris. i. seculi vel pctoꝝ. vt liberē ex inde hoīes. Et ita conuertā vt intingat⁹ pes tē

b ℣ Intingat⁹ pes tuus. i. actio boni ꝓpositi. vsqꝫ ad sanguinez gl̄iosi martiriꝫ pueniat. Justi enī canes ꝓ dño latrare nō desinūt. qui canes dñr ex inimicis: q̄ prius inimici fuerūt qui postea clamorosis latratib⁹ eccl̄iam dei defendebant. Ab ipo vtiq̄ deo q̄ amaruꝫ vertit in dulcedinē. ab ipo et nullo alio. lingua illa canū ex inimicis facta est salubris.

c ℣ Viderūt ingressus tuos siue assumpti corꝑis formā: siue vestigia ꝑdicatiōis. quibus in hoc mūdo sctis gressib⁹ ābulauit. Dei mei regis q̄ ipse est rex q̄ in titulo scriptus est rex iudeoꝝ. Dicit vero scdo ingressus q̄ ipe i hoc mundo specialiter est ingressus. ℟ Vel ingressus in celuꝫ viderunt i sancto. s. in hoīe. i. xp̄o sancto viderunt ascensum in celū.

d ℣ Preuenerūt p̄ncipes. i. apli oēs ꝓuenerūt in sanctitate doctrine. cōiunctamq̄ dicit illis esse multitudinē psallentiū q̄ tā laudes dñi nō voce tm̄ sed bonis opibus psonarēt. Addit iuuenculaꝝ. i. prima etate floretiū. q̄ timpana sua. ℟ est corpa ad dñi laudes ꝛterūt. macerantes se ieiunijs. carnisq̄ afflictione gaudentes. tensiones etiā corꝑis ad laudes dñi vertentes. martirio cōsūmauerūt.

e ℣ Ad fideles ait i eccl̄esijs bñdicite deum. nō in puerlis cōuenticulis paganoꝝ vl̄ hereticoꝝ. sed in eccl̄esia catholica. vbi rctā

---

v ℣ Etenim nō credentes. ihabitare dñm deū. Benedictus dñs die quotidie: pꝓsperū iter faciet nobis de⁹ salutariū nrōꝫ Byaps̄.

y Deus noster saluos ÷ faciendi: ⁊ et dñi ✱ dñi: exitus mortis. Verumtmē deus cōfringet capita inimicoꝝ suoꝝ. verticē capilli pambulantiū in delictis suis.

a Dixit dñs ex basan cōuertā: cōuertā in ꝓfunduꝫ

b maris. Vt intingatur pes tuus in sanguine: lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipō

c Viderūt gressus tuos de⁹ igressus dei mei: regis mei

d ÷ q̄ est: in sancto. ℣ Preuenerūt p̄ncipes cōiūcti psallentibus: in medio iuuēcularū tympanistriaꝝ. Byaps̄

e psalma. In eccl̄esijs benedicite deo: domino de

fides est ⁊ vera confessio. De fontib⁹. de doctrina. s. xp̃iana quã gentib⁹ apl̃i infuderũt fons quippe a foueu endo dict⁹ est. eo q̃ nostra corpa laboze fessa refoueat. Siue a fundendo q̃ effundit aq̃s. fons eĩ ꝓprie ẽ q̃ manat. f ℣ Ibi beniamin paul⁹ aplus q̃ de tribu beniami descendit. ℭ Adolescentul⁹ extitit in mentis excessu. q̃n dñi voce corruit. q̃ et miseratus intonuit. Saule saule. adolescens ꝺr ab adolendo. i. crescendo.

℣ Dictus etiã adolescens q̃ nouissimus oĩm apl̃oꝝ cõuersus in excessu quẽ ptulit dum iret in damascũ.

g ℭ Principes iuda. dñm idicat q̃ de tribu iuda descendit.

℣ Apl̃i eĩ sunt p̃cipes iuda. i. dñi salua toꝛis vt iuda sit geniti ui casus Sicut dixit iacob iuda te laudabunt fratres tui. ℭ Duces eoꝝ. i. ppl̃oꝝ q̃ erãt in eccĩa cõstituti. zabulon ⁊ neptalim trib⁹ fuerunt. vñ apl̃i traxerũt originẽ. Juda. cõfessio ꝺr. zabulon. habitaculũ fortitudis. Neptalim. dilatio mea. q̃ catholice eccie cõpetenẽ aptabis si diligenter inspicis.

h ℭ Virtus eĩ p̃is xp̃s est. q̃d aũt mãdetur edicit. Confirma ℏ de⁹ ⁊c. Magna petitio certe vt cõfirmet de⁹ in nobis fidẽ suam quã dongare dignat⁹ est. Opus dñi eĩ fuit vt ceca gentilitas lũie veritatis affiata. verum dñm saluatorẽ ꝓgnoscere posset. ℣ Cõfirma donũ baptismi. spũscti infusione ⁊ auxiliũ p̃be. vt in virtutibus incederet ⁊ pmanere possimus. i ℭ A templo irlm offerũt reges munera q̃ in eccĩa dei recte viuentes. sui cordis offerũt puritatẽ. ℣ Munera xp̃i. virtutes sunt sanctoꝝ ⁊ q̃ semetip̃os regunt. reges sunt. Tẽplũ igit̃ corp⁹ est cuiuslibet sancti. qõ bene viuendo. sanctũ fit. ab illo offerunt. sancta opera. k ℭ Increpa

f fontib⁹ israhel. Ibi benia
min adolescentul⁹: in men
g tis excessu. Principes iu
da duces eoꝝ: p̃cipes za
bulon p̃incipes neptalim
b Manda deus virtuti tue:
cõfirma deus hoc q̃ op̃a-
i tus es in nobis. A templo
tuo in hierusalẽ: tibi offer̃t
k reges munera. Increpa fe
ras harundinis: congre-
gatio thauroꝝ ĩ vaccis po
puloꝝ ÷ vt: excludant eos
qui probati sunt argento.
l Dissipa gentes q̃ bella vo
lunt: veniant legati ex egi-
pto: ethiopia p̃uenie t ma-
m nus ei⁹ deo. Regna terre
cantate deo: psallite dño.
n Dyapsõ. ÷ Psallite do:
qui ascendit sup celum celi

feras. i. argue supbos ⁊ feroces. q̃ in prava voluntate cõsistunt. ⁊ vacillãt velut harũdo Cõciliũ thauroꝝ. i. hereticoꝝ in domitoꝝ q̃ erecta ceruice seducunt animas innocentes ℣ Vacce significant stultas aias ppl̃i sequentes thauros. Jõ vero dicit eos arguendos. vt nõ excludãt a regno dei q̃ ꝓbati iuẽti sẽ iusti. vex ista expositio hieronimi inuitic̃ translationi romane q̃ hz vt nõ excludant. similic̃ cassiodori exposi tio. Sed Aug⁹. exponens nr̃am translatiõz ait vt excludãt. i. apparere faciant eos q̃ latebant. q̃ ꝓbati sunt argento. i. dei eloquio oz eĩ vt ait apl̃s hereses esse vt ꝓbati manifesti fiant inter nos.

l ℭ Dissipa gentes. hoc est hereticos q̃ volunt bella. i. cõtentões cõtra eccl̃iam. Cõmonet etiã ꝓpheta gentiũ ppl̃os. vt offerant legati (. i. ab erroze ꝓuersi) munera. hoc ẽ aias suas a mũdana sorde purgatas Sic ethiopia cõmonet. ne se tardet ꝺo tradere. sic̃ se victi pie ctis armis victoꝛib⁹ p manus tradũt. vt p̃cium mortis euadãt. Egiptus vero ⁊ ethiopia. mũdũ significãt. vinculis guib⁹ ⁊ tenebꝛis pctoꝝ plenum. Jdolatre q̃ p̃uenient iudeos. dare man⁹ deo.

n ℭ Regna terre. Omne gen⁹ humanũ significare voluit. cantate. ad aĩe respicit puritatẽ. psallite. ad opa q̃ dño ꝓbant accepta

n ℭ Rã cui deo psalli debeat ostendit. s. ei q̃ sup celũ ascendit. dñs eĩ iesus. q̃ pri⁹ descendit de celo ad liberandũ infirmitat̃ nr̃e naturam. ipe etiã ascendit q̃ sedet ad dexterã p̃is. Ad orientẽ. hierosolimã euidenc̃ oñdit. q̃ est in orĩtali pte collacata. Vñ dñs videntib⁹ apl̃is ascendit ad celos. ℣ Vel ad orientẽ. s. q̃ ipse oriens est. siue q̃ p eum oñs ad vitã oriant̃. ferr̃ etiã mons oliueti. vñ dñs ascendit esse ad orientẽ ipsi irlm.

o ad orientē. Ecce dabit vo
ci suevocē virtutī: date glo
riā deo sup israel: magnifi
centia eius et virtus eī in
p nubib⁹. Mirabilis deꝰ in
sanctis suis: deꝰ israel ipse
dabit virtutē ⁊ fortitudinē
plebis ÷sue: ▪ bñdictꝰ deꝰ.
¶ In finē p his qui cōmu
tabunt dauid. ℣ Christꝰ
deꝑcat vt saluus fiat a pre
qñ grat est a iudeis odio
habitus: postulatq; ne de
cipiat spes fideliū in eī re
surrectione confusa: petens
q; se a luto huī⁹ seculi libe
rari ꝓnunciat que inimi
cis cōtingere nouerat.

Psalmus .lxvij.

a **Aluum me**
÷fac: ▪ deus: qñ in
trauerūt aque vsq;
b ad aiaz meā. Infixus sum
in limo ꝓfundi ⁊ nō est sub
c stantia. Veni in altitudinē
maris: ⁊ tēpestas dimersit
d me. Laborauī clamās. rau
ce facte sūt fauces mee: de

o ℣ Dabit etiā voci sue vocē virtutī
qñ in nouissimo die vt resurgat hūanū gen⁹
ediderit. quid fortiꝰ q̄ reuocare fauillas ad
corp⁹. Date gloriā deo. nā q̄ deo dat gloriā
se facit eē laudabilē. ℣ In
gis honorate deum q̄
carnalis israhel hono
rat. qz ille labijs. vos
corde. ℣ Magnificē
tia. qz sp magna facit.
Virtus qz impio eī⁹ fa
mulat opus siue effe
ctus. Nubes. apli ⁊ p
pbete.

p ℣ Mirabilis siue
in angelis. seu ī hoīb⁹
sanctis. Dabit dñs fi
delib⁹ suis virtutē pa
tientie. ⁊ fidei fortitu
dinē. vt possit ad eter
na premia puenire Be
nedictꝰ deꝰ. ille ꝑt da
re q̄ supius dixit. i. qui
oīm ore sp ꝓ bñficijs
dz bñdici vt sicut sp be
neficia ꝑstat. ita bñdi
ctiones semp accipiat.
fit aūt bñdictio ista mul
tipliciter. Nā ⁊ q̄ scri
pturas sctās meditat
bñdicit deū. ⁊ q̄ eī⁹ iuſ
sa cōpleuerit. bñdicit.
⁊ q̄ ei cōfitet benedicit
deū. Oratio.

Ominator dñe. q̄
iustī spiritale epu
lū tribuens. facis eos
in letitia delectari. con
cede gregi tuo. mortez
tuā intelligere. teq; tri
umphato ex mortis se
dentē ad patris dexte
rā cōfiteri. Qui cū eo
dem patre.

℣ Pro bis q̄ cōmu
tabūt. Ista igit cōmu
tatio significat ppios
xpianos. qui veterē ho
minis prauitate depo
sita. in noue regenerationis sunt munere cō
mutati. ℣ Saūt ꝛc ꝓ bis e dixit. ꝓ bis. i. cun
ctis fidelibus xpi passionē factā. Dauid q̄z
subiunctum est vt finis ⁊ initium tituli dño
xpo cōgrueret q̄ est a ⁊ o. i. principiū ⁊ finis.
In fine eīm vt sepissime dictū est christū si
gnificat ⁊ dauid eundē xpm denotat.

a ℣ Postulat humanitas a patre auxiliū
resurrectionis. Aquas ꝓ seditionib⁹ plebis
motuq; populoꝝ debere suscipi. sepius diui
na testat scriptura. vt
ibi forsitan aque absor
buissent nos. vñ et ḃ iu
deoꝝ populus intrasse
vsq; ad aiam saluatoꝛ
dicit. qñ eū crucifige
re scelerata mēte psum
psit.

b ℣ Facti sūt homi
nēs limū ꝓfundi. qñ
⁊ originali ⁊ quotidia
nis pctis tenēt obno
xij. Per hunc limū in
fixus est xps. qñ demē
tiū turba clamabat cru
cifige. Limꝰ. dictus est
quasi ligans humū.

¶ Nō est substātia
eua dēdi. nisi tu salues
pī. qz infixus sum ī ve
teribus pctis huī⁹ pplī
scelerata calliditate se
uientis. c ℣ Dic aī
titudo matris. copiosa
pplī insania. Eadē tem
pestas est cōcitata de
mentiū seditio Jpa de
mersit dñm. qñ eū veni
re fecit ad crucem

d ℣ Laborabat er
go clamās. qñ dicebat
Ve vobis scribe ⁊ pha
risei. Dicit etiaz eē rau
cas fauces suas. qz dic
ta eius nequaq; sacri
legus pplus audiebat
Oculos istos. carna
les intelligamus q̄ in
morte passionis clausi
sunt. Sperauit in eum
id est in patrem. Nota
vero recte dici laboza
ui. quod inauditum si
gnificat clamorem. la
borare enim illum dicimus. qui votum cla
moris non est assecutus. id est vbi audiri re
cusatur.

e ℣ Ergo vt ostenderet plus esse nume
rum infidelium. quā deuotoꝝ, dicit mul-

fecerũt oculi mei dũ spero
e in deũ meuz. ¶Multiplicati
sũt sup capillos capitũ mei
f q̃ oderũt me gratis. Confor
tati sũt, q̃ pſecuti sũt me ini
mici mei iniuste: que nõ ra
g pui tũc exoluebã. ¶Deus tu
scis insipientiã meã: ⁊ deli
cta mea a te nõ sũt abscõdi
h ta. ¶Nõ erubescãt in me qui
expectãt te dñe: dñe virtu-
i tũ. ¶Nõ cõfundant sup me:
qui querũt te deus israhel
k ¶Quñ ꝓpt̃ te sustinui oppro
briũ: operuit cõfusio faciez
l meã. Extraneꝰ factꝰ sũ fra-
tribꝰ meis: ⁊ peregrinꝰ fi-
m lijs mris mee. ¶Quñ zelꝰ do
mus tue comedit me: ⁊ op
probria exprobrantiũ tibi
n ceciderũt sup me. Et ope-
rui in ieiunio aiam meã: et
factũ est in opprobriũ mihi
o Et posui vestimtũ meũ cili
ciũ ⁊ factꝰ sũ illis ĩ pabolã

tiplicatos perfidos iudeos super numeruz capillorꝫ. id est credentiũ. Gratis enim odisse dicimur. quãdo quelibã sine aliquib⁹ offẽsionibus execramur. sicut iudei xp̃o fecerũt.

f ℭ Confortati sunt iudei. qñ id quod conabãt efficere implebant. Iniuste. reuera iniustũ fuit. vt qui venerat ad iudaicos populos saluandos. eos potius inuenisset inimicos. Xp̃s peccata nõ rapuit. qui delicta nr̃a abluit. tamen crucem excepit. ⁊ soluit ꝓ nobis. quod ꝓ se iuste nõ pertulit.

g ℭ Dñ dicit deꝰ tu scis insipientiam meã. loquit̃ ꝑ parte mẽbrorum. insipiẽs enim nõ potest esse xp̃s cum dei sapientia esse dinoscit̃ conuersi igit̃ ad fidem ante erant insipientes nunc in xp̃o sapientes isti enim sunt de quib⁹ dixit titulus. q̃ cõmutabunt. s. de insipientia infidelitatis vl̃ peccatorum ad sapientiaz xp̃i. Idem dicendũ est de delictis que nõ sunt capitũ sed mẽbrorꝫ xp̃i.

h ℭ Precatur ergo xp̃us ne de seipso erubescãt. qui resurrectionem eius magno desiderio expectabant. Cũ dicit dñe domine virtuz ostendit nihil impossibile esse omnipotentie ipsius.

i ¶ Non cõfundãtur. id est ne euacuet̃ spes credentiũ de passione mea sed cognoscant. quia voluntatez tuam veni facere. ℭ Vel non humanas insultationes diutius de mea dormitiõe sustineant. qui querunt te deus israhel.

k ℭ Sustiniuit enim xp̃us opprobriũ cũ dicebatur a iudeis in beelzebub eijcit demonia. ¶ Operuit cõfusio faciẽ meã. quãdo negauerunt apostoli.

l ℭ Extraneus xp̃s factus est iudeis. qñ eĩ credere noluerũt. quos hic fratres appellat. Filios matris. ipos dicit quos superꝰ fratres noiauit. Sed si filij veri fuissent matris synagoge. non vt peregrinũ. sed vt fratrem carissimũ xp̃m suscepissent.

m ¶ Comedit euz zelus domꝰ dei qñ eos de templo eiecit. qz domũ eã fecerũt speluncã latronũ. ℭ Exprobratũ est ꝑi ab eis. qñ dicebant. Hi sũt dñi tui q̃ eduxerũt te. ¶ Qui vero exprobrant patri. exprobrant filio ℭ Ceciderũt sup me dixit. vt effectũ mortis ostenderet quẽ crucis dignatiõe suscepit. Exprobrabãt etiã ꝑi cum xp̃m dicerẽt ioseph fabri esse filiũ. ⁊ demonium habes. opprobriũ em̃ filio dictũ. redit in patrem.

n ℭ Operuit ieiunio aiam. quia hoim fidem. quam valde esuriebat. minime poterat inuenire. ⁊ ideo q̃si alio pallio tristicie circumdedit aiam suã ieiunio tali afflictã. Sẽper bonꝰ malis opprobrium sunt. qz minime eorum sceleribus adquiescũt. ꝛ illis studio se detrabunt. quibus nulla societate iungũtur.

o ℭ Per cilicium. tristicia significat ⁊ lacrime. qñ dñs humani generis imbecillitate per motus. suscitatur⁹ lazarũ fleuit. dicentibus iudeis. Ecce quõ amabat eũ. Factꝰ est quoq̃ iudeis in parabolam. qñ per silitudies q̃sdam. carnalem populũ docere videbat: sicut in euangelio legit̃ dixit iesus parabolã ad turbã. Est aũt parabola natura dissrepãtiũ rerum. sub aliqua similitudine facta cõpetratio. Ideo vero sic loquebatur. vt qui celestia capere non poterant. per terrenas silitudines intelligerent.

p ℣ Porta quippe dicta est eo q̄ intō portant oia. In porta aūt sedent. q̄ cōuentib⁹ hoim sedula curiositate miscent. & dicit passionē suā. genti iudaice fuisse fabulā. In deum psallūt si in bonū accipiē. q̄ actōe ꝓbabili diriguūt. Vinū siīr: nō ebrietatis sed spirituale. Ipsi ei psallebāt q̄ p intelligentiā supnā salutari doctrina potabant. Et ita cassiodorus psallere de fidelibus & bonis exponit & sequentia. Sz ſm hieronimū scribet pharisei in porta. i. iudicō; sedebāt qui clauē scientie habentes nec introibant nec alios introire sinebāt. Illi repleti vino iniquitatis. qualiē cū interficerent cōcinebāt ℟ Ebrij erant vino. q̄n velātes faciē eius dicebāt prophetisa nobis xp̄e q̄s ē qui te pcussit.

q ℣ Illud tp̄s ē bñ placiti. q̄n incarnatōis sue bñficio. piclitantē mundū. ab iminēte eritio liberauit. ℟ Et temp⁹ beneplaciti. tp̄s est passionis. quo tēpe iudeis crucifigentibus xp̄us orauit ne statuas illis p̄ hoc pcm̄ ꝛc. sūme ei p̄i placuit. homiū redemptio.

r ℣ Nā si multitudines misericordie nō fuissent. nequaq̄ redimi poteram⁹ obnoxij. Nō ei pua misericordia fuit que tā ingentia pcta superauit. Exaudi me. rogat p̄iem. nō natura deitatis. qua ei equalis ē. ſ ex infirmitate hūana i q̄ minor ē p̄e.

s ℣ Exposcit xp̄s a pte mēbroꝝ. vt aniaci⁹ a deliderijs luteis. i. huius mūdi cupiditatib⁹ reddat aliena. Libera me ab his qui me oderūt. i. a iudeis. De ꝓfundo aquaruz ad illū ppīm ptinet. q̄ & ꝓfundus erat consilio malignitatis & seditionib⁹ turbulent̄.

t ℟ Nō me demergat. i. hec passionis tēpestas nō eū in ꝓfunditate abissi retineat infernalis. ℣ Profundū itaq̄ ē pctōr. q̄ō deglutit aīas impior ita vt ad penitudinez redire nequeant. Vrgere dicim⁹ concludere

℟ Petit ergo vt ad itus infernalis. nō cōcludat os suū sup eum siue diabol⁹ ℣ Puteus aūt excauata terre ꝓfunditas est. qui & in bono & malo in scriptura ponit. hic vero i malo accipit.

v ℟ Hec ſm humanā fragilitatē postulat dicēs. q̄ alios mea passione redimis. me quo q̄s p̄current misericordia contemplare.

x ℣ Puer ei frequēter legit dñs ab innocentie puritate cū simplex etas hoc bñficiuz largiat. vt vicia mundi nō diligat. Velocit exaudi me. ℟ Et resumā spm̄. quē tuis manibus cōmendaui.

y ℣ Intēde aīe mee vt reuera libera fiat cū eaz diuinitas ꝓpiciata respexerit. Prop̄t inimicos etiā petebat. celerrimū resurrectionis auxiliū. vt qui cōtemp̄serāt crucifixū. tercia die resurgētē crederēt

z ℣ Improperiū. cōfusionē & reuerentiā ꝓ hūano genere sic suscepit saluator libens vt mortez. nō ei ista ꝓ suo reatu iustinuit. ſ oīa ꝓ nobis ptulit. vt nos bonus magister in tali

a ℣ Aduersum me loq̄bant q̄ sedebāt i porta: & in me: psallebant q̄ bibebāt vinū

q ℣ Ego vero oratōnē meā ad te dñe: temp⁹ bñplaciti deus. In multitudine misericordie tue: exaudi me i veritate salutis tue. Eripe me de luto vt nō infigar: libera me ab his q̄ oderūt me:

r ℣ & de ꝓfundis aquaꝝ. Nō me demergat tēpestas aq̄: neq̄ absorbeat me. ꝓfundū neq̄ vrgeat sup me puteus

v ℣ os suū. Exaudi me domie q̄n benigna est misericordia tua: scōm multitudinē miserationū tuaruz respice

x ℣ in me. Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: q̄n tribuloz velocit exaudi me. In

y ℣ tende aie mee & libera eam ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis improperium meū & cōfusionē meā: &

z ℣ reuerentiā meā. In cōspe-

bus rebus positos. exēplo sue patientie miserar⁹ instrueret.

a ℟ Tu vides p̄. q̄les mihi tribulationes inferāt. & illusiones ostendant. ℣ Improperium expectauit cor eius. q̄n iniquitates iudeoꝝ & diuersa q̄ passus est ꝓ sua voluntate sustinuit & passione benignus excepit ℟ Vel improperiū passionis & miseriam. i. contumeliā crucis.

b ℣ Et sustinui. non fuit vllus de tanta multitudine iniquorū aut cōpassus doloribus eius aut qui extitit cōsolator. ℭ Nō em̄ de fidelibus sed infidelibus loquit̄ pscutoribus. fideles em̄ auditores. doctorem cōsolant̄ dū in eis verba p̄dictionū ꝓficiūt iudeorū igit̄ ptinacia xp̄m nō consolabat̄. qz eius verba nō suscepit

c ℭ Oblatū est illi fel cum aceto mixtū. vt reuera facta iudeoruz amaritudo potionis indicaret. Ipse ei dixit sitio. qz fidē in ipis desi derauit inuenire. illi obtulert amarissimos mores suos. qui nulla cōpunctione cōuersi sunt

d ℭ Nō maledicendi voto ꝑ pscientis more sequentia ꝓmunt. Mensa dū. est vtriusq; legis intellectual' epulatio quā primo habuerūt iudei. qū mandata dei custodierūt. postq; vero a fide ieiunare ceperunt. corā ipsis. gentibus tradita est vt gustus colerēt videntibus ipsis adempta felicitate. In laqueū. s. vt ō littera in qua alios astrigere conabant̄. ipi i ea potius caderent obligati. Retributio malorū fuit q; subtracta illa mensa. fuit z gentibus tradita scandalū. qz deserentes pacis autorez sibi cōcitabāt rixā z p̄ua studia.

e ℭ Prenūciat̄ digna pena. ne videant i scriptura sua verissimū iusticie solem. z ꝑ illis euenit. qui etiā nimio pondere delictoꝝ p̄grauati. ceruicem suā in terram cernui semper incuruant. nec eis ad celū respiciēdi possibilitas dat̄. Deorsum dictū. q̄si descēdens deorsum. ℣ Vel incurua vt romāis seruiant sp. vel sub onere legis maneant. quaz scōm lram ferre nemo poterat.

f ℭ Dū ōr effunde. magnitudo ire significat̄ que in morē fluminis copiosa descendit Apprehendit eos furor. quasi damnatos et pterritos. vt non liceat effugere. qō dat̄ pro scelerib⁹ sustinere.

g ℭ Fiat habitatio eoꝝ deserta. z in tabernaculis ꝛc̄. hoc est vtrunq; iudeis cōtigisse manifestū est. cū ciuitas hirlm frequenti captiuitate deleta est Tabernacula dei templuz vel regis palaciū. sine cultoꝛe remanserunt. Et nota q; priuatis domibus posuit habitatiōnē. sed dei templo inhabitationē. qz ibi habitam⁹ corpore. hic āt inhabitam⁹. vbi deuote mentis affectu locū frequentamus.

b ℣ De se hec xp̄s ad p̄em loquit̄ de sua passione. dicens scriptū est. pcutiā pastorez z in alio ꝓpheta ex p̄sona patris loquentis. ꝓpter pctā ppli mei pcussi eum ōr. ℭ Quia pcussum. i. cōcessum p̄secuti sunt sibiq; traditum detestabili feritate negauerunt.

℣ Addiderūt super dolorem cum vel ecclesiam vel ap̄los persecuti sunt.

i ℭ Iniquitas p̄ia fuit iudeis vt ꝓphetas extinguerent. Apposita est iniquitas sup iniq̄tatē eoꝝ. q̄n ip̄m dominū crucifigere maluerūt. Addit pena peccati. ne intrent in iusticiam dei. i. ne ꝑticipes xp̄o fiant. in illo regno iusticie.

k ℭ Dicit ꝙ iudeis. deleant̄ de libro viuentiū. non qz scripti erant. ꝙz scriptos eē se iudicabant. Ibi em̄ qō scribit̄. deleri non potest. qz totū in p̄destinatione solidatū est. Et cū iustis nō scribāt̄. hoc eis accidere negat. qui nō sunt (vt titulus ait) pijs satisfactionib⁹ immutati.

l ℭ Ego sum pauper. hanc ꝓpietatē sibi vendicauit. qz nemo alē

ctu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperiū expectauit cormeū et miseriā

b Et sustinui qui sīl cōtristaret̄ et nō fuit: qui ꝓsolaret̄ z

c nō inueni. Et dederunt in escam meā fel: z in siti mea

d potauerunt me aceto. Fiat mensa eoꝝ coram ipsis i laqueū: z in retributiones et

e in scandalū. Obscurentur oculi eoꝝ ne videant: z dorsum eoꝝ semp incurua. Effunde sup eos irā tuā: z fu

f rore ire tue ꝓprehēdat eos

g Fiat habitatio eoꝝ deserta ÷ z: in tabernaculis eoꝝ ñ

h sit qui inhabitet. Quoniaz quē tu pcussisti psecuti sūt: et sup dolorē vulnerū eorū

i addiderūt. Appone iniquitatē sup iniquitatē eoꝝ: z ñ

k intrēt i iusticiā tuā. Deleā tur de libro viuētiū: z cū iu

l stis nō scribant̄. Ego sum

hanc pauptatē. t hūc dolorē. p totius mūdi culpa sustinuit. Suscepit itaq; hūanitatē salus. i. forma filij in q̄ equalis est p̄i q̄n recōciliauit mūdū p̄i. ℣ Vel paup t dolēs fuit in passione. sal⁹ āt eū i resurrectione suscepit. m ℣ Laudat eīn caput nr̄m nomen dei cū cantico. q̄n in ecclesia hymnidica exultatione. fideliū fit adunatio. ipse enim in nobis laudet t magnificat. q̄ nos veraciter laudare cognoscit.

n ℣ Multō eī est acceptior effusa laus puro corde deo. q̄ p̄ō pecudū placere veter⁹ legis mactatio. ℣ Vel placebit deo patri supvitulū nouellū id ē xp̄m. cornua producentē. i. fortitudinē eccl̄ie dātem. t vngulas quib⁹ sacrilegia cōculcet gentiū ac diuellat. vitulus nouellus dicat̄ xp̄s. q̄ seipm p̄i obtulit. Hec sup denotat copationē sed materiā notat obla tā. vt sit sensus. ōo erit cōplacentia de tali vitulo nouo nō carnali ℔ mistico nō veteri figuranti ℔ nouo figurato.

o ℣ Videāt pauperes. qz de⁹ respuit oblationē pecudum t munditissimū corr requirit. iō letent̄ qz in mentis affectu posita est oblatio vbi t pauper potest esse ditissimus. Querite dn̄m admonet paupes vt escam mentis querāt vnde anima saginetur illō quoq; p̄rie viuere dicim⁹. q̄ō in beatitudīs iocūditate cōsistit. p ℣ Pauperes sunt xp̄iani. q̄ despiciunt voluptates t diuitias mundi isti⁹. t eligunt. humanarum rerū indigentiam. vt epulis spiritalibus impleantur. Vinctos suos liberat a laqueis carnalibus. quos suis regulis connexos cognouerit.

q ℣ In celi cōmemoratiōe dat̄ intelligi. vt omnia debeant celestia laudare. Terre. q̄ q̄ cōmemoratione intellige terrestre Mar⁹. vniuersa natantia. t ita ad dn̄i laudes inuitat̄ q̄q̄d creaturarū esse cognoscitur.

paup t dolens: sal⁹ tua de
m us suscepit me. Laudabo
nomē dei cū cantico: t ma
n gnificabo eū in laude. Et
placebit deo supvitulū no
uellū: cornua producentem t
o vngulas. Videāt paupes
t letent̄: querite deū t vi
p uet aīa vestra. Qm̄ exaudi
uit paupes dn̄s: t vinctos
q suos nō despexit. Laudēt
illū celi t terra: mare t oīa
r reptilia in eis. Qm̄ de⁹ sal
uā faciet syon t edificabūt
s ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: t hereditate ad
t quirēt eā. Et semen seruorū ei⁹ possidebit eā: t q̄ diligūt nomē ei⁹ habitabunt in ea.

¶ In finē dauid i rememoratiōe ÷ eo q̄ saluū eū fecit dn̄s: Vox martirū t cōfessor dep̄cātiū vt a pseq̄ntiū piculis liberēt. ℣ps. lxix.

a Eus i adiutoriū meū ÷ intēde: : ✻ dn̄e: ad

r ℣ Syon eī paru⁹ colliculꝰ est q̄ coberet hierosolomitano templo. sed nōis qualitate grandescēs. significat eīn ecclesiā. ℣ Ciuitates iude. anīe sunt sanctor̄. que p confessionem. in templū sc̄m tanq̄ viui lapides deferuntur.

s ℣ Hanc eī eccl̄iaz hic habitāt xp̄iani. hereditate x̄o adquirent eam. quando ad hierosolumā illā eternaz dei miseratōe peruenerint t ℣ Semen enī hic opus p̄fectū. nō carnis progeniē debem⁹ accipere. q̄ō futurā terram possidebit. q̄ nullo iam fine mutanda est. ℔ in ea habitabūt. qui diligunt nomen eius. t p̄petua felicitate potiēt

Oratio.

Enignissime dn̄e. exaudi nos in veritate saluti⁹ tue. vt eruti a squaloze petī. mereamur in libro vite digno celesti p̄scribi. per.

℣ Finis t dauid xp̄m significat. in rememoratiōe. spem significat liberatiōis et certitudinem futuri premij. que suis sanct⁹ pollicit⁹ est

a ℣ Tunc eīn adiutoriū poscimus. quā do periculis subiacemus. vt tali remedio subleuati. calamitates diuersarū passionū vincere possim⁹. Intende. i. ppitius respice. qz oīa deus agnoscit. etiam cum non rogatur. Festina sic dicit. q̄ si misericordia diuina tardaret. sed tardum videt̄ ei auxiliū. qui de huius seculi clade liberari festinat.

b ℣ Cōfundant᷑. vox martiz expostulās emendatione ininico᷒ suo᷒. Cōfundi ē. q̄ homo turbat᷑ de factis sue puersitat᷑. Reuereri est. q̄ cognoscimus nr̄a opatione iusticiā lesam. ꝛ p bis opibus. penas incurrere formidamus. Querebant inimici aiam fideliū non in bono. sed vt eā a corpe segregarēt

c ℣ Auertāt᷑ retroꝛsum. qz a prava cogitatione descendens. iussa dn̄i subsequit᷑. Qui volunt mihi mala. hāc retributionē suscipiāt. ne in sua iniquitate pſistant. ℣ pia sanctoꝛum etiā ipa q̄ putat᷑ aduersitas. meliꝰ optabāt inimicis q̄ inimici sibi ipſis in pſperis cōstituti.

d ℣ Auertant᷑ petit vt a suo ꝓposito erubescentes. velociter se cōuertant. Qui dicūt euge euge Euge ſmo laudantis ē. ſ hic yronia est. Seu illos increpat qui afflictiones martirū pennasq̄ collaudant. ꝛ nō ad auctoris gl̄iam referunt. q̄ eis larga pietate est concessum

e ℣ Post psequētiū iniquitatem et conuersionē. ad gl̄iam cōuertit᷑ btoꝝ. vt exultēt qui per lacrimas penitētie. dn̄m querūt. ℣ Magnificat᷑ aūt dn̄s i nobis. qui in se nō habet vn̄ crescat. cū laudes deo pura mente p ſoluim᷒. nr̄aq̄ cōscientia sp augeā᷑. cū x̄p̄m digne laudam᷒. Illud q̄ ex verbū magnificet᷑. ab hūana cōsuetudīe mutuarū est. magnificat᷑ eſm ille. qui laudibus crescit q̄ bona opinione grandescit.

f ℣ Egenos ꝛ pauperes eos nōiat. q̄ semper acquirere gratiā dei exoptant. Deus ad iuua me id est in tribulatione mūdana. vbi cum viciorū pugnamus aduersitate.

g ℣ Adiutoꝛ me᷒ in necessitatib᷒. ꝛ de seculi clade liberatoꝛ. Ne tardaueris. Mos ē periclitātiū. iudicare tardū auxiliū. q̄uis celerrime p̄stet᷑. Xp̄s eſm mēsurate facit oīa. sed nos tardū putamus. q̄ magno desiderio reḡrim᷒. Exhausti aduto

b adiuuādū me festina. Confundant᷑ ꝛ reuereant᷑: q̄ que

c runt aiam meaz. Auertant᷑ retroꝛsum ꝛ erubescant: q̄

d volunt mihi mala. Auertā tur statim erubescentes: q̄

e dicunt mihi euge euge. Exultēt ꝛ letentur in te oīes q̄ querūt te: ꝛ dicāt sp̄ magnificet᷑ dn̄s qui diligunt

f salutare tuuz. Ego ℣o egenus ꝛ paup÷sum:·de᷒ ad

g iuua me. Adiutoꝛ meus ꝛ liberatoꝛ me᷒ es tu dn̄e: ne moreris.

℣÷Psalm᷒ dn̄ filioꝝ ionadab ꝛ priorū captiuoruz

℣ Vox deuotoꝝ q̄ ab humanis iniquitatibus se petunt liberari vt dn̄o gr̄as liberi᷒ referre possint.

Psalm᷒. lxx.

a In te dn̄e spaui n̄ confūdar ineternū: i iustitcia tua

b libera me ꝛ eripe me. Jncli na ad me aurē tuā: et salua

c me. Esto mihi in deū pte

iusticiā non sufficere ſ necessariū esse sibi misericordiā. Justicia dei est parcere penitenti

b ℣ Aures dn̄i dicunt᷑. q̄n exaudire dignat᷑ humilē postulātē veniā p delict᷑ suis

c ℣ Esto mihi in deū ptectorē. qz absq̄ eo neq̄ refugiū neq̄ munitio neq̄ ptectio a quoq̄ p̄stari potest. Nec ideo ꝺr loc᷒ muni-

tus vt sit localis. qz vbicz dñs est. ℭ Sz locus iste diuina ptectio est.

d ℭ Firmamētū in hoc seculo dñs dicit. vbi t pacientia queritꝫ. Refugiū in illa beatitudine. vbi iā aliqō piculum nō timet.

e ℭ Cōtra legē agit q accepta lege. facit cō tra regulas mandatoꝝ vt sūt iudei. Iniqui vero sunt pagani q nulla lege dñi refrenant sed more ferarū faciūt qō cunqz libuerit. sic oēm pctōrem. duabꝰ bis ptibus cōplectit.

f ℭ Prius eī est vt cuz dei gratia pbemur p patientiā. t tūc illam fructuosaz spez ipo donante habere merebimur. de qua ait apl'us. tribulatio. patientiam operat. patientia. pbationē. probatio. spem. Alimentute significat ex quo cepit homo cōtra diabolū pugnare. qz etas illa ad certamē dirigit. naz quocunqz tpe ad ipm veniat meritō iuuentꝰ ōz. qz tūc ipo pleniſſimo robore solidamur.

g ℭ Tuc enī confirmatio nostra est deus. qñ ad eū fidei munere venimꝰ. Protector. q niaz aduersus diaboli nequicias ipe nos pte git ac defendit. hic vterū sctē mris eccl'ie debemus accipere. vbi p mū p rudimēta fidei cōcipimur. deinde ex aq t spūsancto regeneramur. h ℭ Significat enī cātatio spz pñs seculū t futurū. hic enī illi p liberatiōe cantam⁹. ibi āt grās p eterna remuneratōe pagim⁹. Prodigiū i hoc seculo erit fidelis. qñ alia sectat q̄ amare pt multitudo peccātū. querūt peccātes. diuitias. fideles pauperē. querūt pctōres epulas. iusti teiuuia. querūt deniqz illi gaudia.

ctorē t in locuz munitū: vt
d saluū me faciaſ. Qñ firma
mentū meū: t refugium me
e um es tu. Deus meꝰ eripe
me de manu pctōris: t de
manu cōtra legē agentis t
f iniqui. Qñ tu es pacientia
mea dñe: dñe spes mea a iu
g uentute mea. In te confirma
tus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es pte
b ctor meus. In te cantatio
mea semper: tanq̄ pdigiū
factus sum multis t tu ad
i iutor fortiſ. Repleatur os
meū laude ÷ vt cantē gloriam tuā: tota die magnitu-
k dinē tuam. Ne pijcias me
in tpe senectutis: cum defi
ciet virtus mea ne derelin
l quas me. Quia dixerūt inimici mei mihi: t qui custodiebāt aīam meā cōsiliū fe
m cerūt in vnū. Dicentes deus dereliqt eum: psequimini t ꝓhendite eū qz nō est
n qui eripiat. Deus ne elongeris a me: deꝰ meus i auisti tristiciā. Ne aūt honoꝝ semitā ire nimis difficile estimet addit t tu adiutor fortis.

i ℭ Mā si xps nō repleat os nrm. nec lingua moueat: nec desideria honesta inflammāt nra. Cū vero ponit tota die. significat oē tempꝰ. t nūq̄ a laudib⁹ dñi cessandū. Cāligit cur petat os repleri est. vt cātet dei gloriam. sine cꝰ gra. oēs laudes indigne sunt.

k ℭ Supplicat fideꝝ ne pisciat in tpe senectutiſ sue a do. qñ fessa virtꝰ corpis sui plēitudinē deget adiuuari. tūc q̄s se petit nō debere dereliꝝ qui cū defecerit virtus patientie vel molleſcit sub onere tribulatiōis. bū tribulationib⁹ creb̄is atq̄ martirijs robur anīe cōſeneſcit. qz cū xpo totū poterit ſuſtinē. sine ipo xo nihil

l ℭ Reddit cā cur ad subueniēdū pietas dei debeat puocari. q̄niā debilitate captata. feruoz insidiantiū accēſus est. dū credūt facile decipi. a quo nō ꝑt viribus defectis obuiari. Truculentioz est inimicoꝝ sp adunata collectio. t qō nō diuidit. ḡ uius vno faſce portat. Innuit ergo nō leues eē inimicos. Cuiusmodi xo cōſiliū inierint. sequenter aperit.

m ℭ Hoſtes enī carnales. cū viderīt hoīez crebra calamitate fatigatū. credūt eū a do derelictū. q̄ diuinā grām putāt in soꝝ corpis viribus cōſtitutā dicētes. dereliquit eū deus. pſequimī. qz fugē ñ valz t ꝓhendite. qz nob reluctari nō poteritvio lentiſſimis. n ℭ Humana putat infirmitas elongare se deū. qñ eiuenire tardat auxiliū. iō petit. ne gra ei⁹ ab ipa diſcedat. t orat vt p adiutoriū dei. ei digna patiētia tribuat

o Cōfundāt eī dicit. cū tua viderit dispositā nō mutari deficiant detrahētes. i. obloquētes inaniter. Operiant dixit. quasi q̄dam velo. seu verecundia obtegant eoꝝ facies. qō solet euenire his. q̄ actiōes p̄stinas meliores vita cōdemnāt Mala querunt. q̄ p̄ranis blandimētis occulto vulnere mentes vident impetere. dū carnis salutē suadent ad ī teritū anime.

p Decursa emendatione peccantiū. ad suā delectationē bonū q̄ cōuertit. vt sicut illi de diuina potentia desperabāt. ita ppls fidelis sperare se sp dicit ī deo. Adiciā laudē. Mā cū ds dicit. verbū p̄is fecisse celū t terrā. pfecta deuotione deū laudat. sed cū adiunxerit incarnatū esse p salute cunctoꝝ. adiecit cumulū laudib⁹ plenum. ita laus sup laudē adijcit

q Justicia patris saluator est. et salutare dr. qz inde salus mundi p̄ filiosam incarnationē puenit. Tota die. cōtinuū tp̄us ostendit Ostendit igit se pnunciaturū gentib⁹ saluatorē.

r Vel in pso na xp̄i capitis q̄ in apostolis se annunciauit.

r Mō coguoui literaturā. t. scientiā secularē. t eloquentiā vanā malis actibus inq̄natā. Jdeo introibo in potentiā dei. hoc est in trin celestē. Tunc memorabor. cū sequestratagnos ab hedis t impios a fidelibus.

s Docuisti aūt. siue ad libros ptinet diuinos. siue ad infusam celitus fidē. Juuentus incipit. ex quo cepit hō ad diuinā gratiā puenire. Atiq̄ mirabilia fuerunt. vt doceretur indoctus. t ex pfido fieret deuotus. t ex peccatore iustissimus.

t Apud grecos duo nomia ista diuersa sunt. senectā. grauitatē vocāt. senīū. etatē finitimā. Latine vo quasi sūnili noīe nuncupant. Petit itaq̄ ppls fidelis vt neq̄ ī matura. neq̄ in senili etate deseraī a dño. cum eīs a iuuentute se docuerit t custodierit. petit id cōtinuari in senectute.

v Brachiū p̄is. saluatoꝝ dñs est. Et ne putares illis tm̄ denūciandū fuisse xp̄m. q̄ eo tpe fuerūt cū ille p nobis incarnari dignat⁹ est. addidit q̄ventura ē vt hanc p̄dicationē vsq̄ ad finē seculi. cognosceres esse faciendā. petit q̄ ecclesia se nō derelinq̄ vsq̄ ad finē seculi

x Potentiā tuaꝝ hic quoq̄ reddēdū est donec annunciē potentiam tc̄. Maꝝ potentia ad gratiā incarnatiōis respicit. Justicia ad iudiciū in quo adam iudicatus est. i. morte punitus cum posteritate sua. Usq̄ in altissima. qz deus hō sedet ad dexterā p̄is regnās cū eo p infinita secula. Magnalia. a magnitudine vocant qm̄ ad vindicandū fortis est de⁹. sicut in adam. t ad liberandū. nullus ei silis ī uenīē. sicut in latrone. deus quoq̄ in opibus suis cognoscit esse singularis tō subdit ds similis tibi qō cū admiratione legendū est.

y Quātas sub admiratione legendū est. q̄ innumerables passiones. qz fidelib⁹ ad p̄ sens. duras tribulatiōes ostendit. Multas q̄. q̄titatē. malas. indicat q̄litatē. Cōuersus i. eouerti me fecisti. qz dist⁹ fuerā lege peccati. Sciēdū vtiq̄ est tō itēq̄ dictū. vt medicina xp̄i. frequētior indicet. q̄ nos de abisso ī. de pfunditate pctoꝝ p multas remissiones

o xilium meum respice. Confundant t deficiant detrahentes anie mee: operiant cōfusione et pudore. q̄ que
p runt mala mihi. Ego autez semp sperabo: et adiciam
q sup omnē laudē tuam. Os meū annunciabit iusticiaz tuam: tota die salutare tuū
r Quoniam nō cognoui literaturā: introibo in potentiam dñi dñe memorabor iu
s sticie tue solius. Deus docuisti me ex iuuentute mea et vsq̄ nunc: pnūciabo mi
t rabilia tua. Et vsq̄ in senectaz et senium: deus ne de-
v relinquas me. Donec annunciem brachiū tuū: generationi oñi q̄ventura ē.
x Potētiā tuā et iusticiā tuā de⁹ vsq̄ i altissima q̄ fecisti magnalia: de⁹ q̄s silis tibi
y Quantas oñdisti mihi tribulatiōes multas t malas: t quersus viuificasti me: et de abissis terre itez reduxi

edurit a ℭ Multiplicat magnificentiaz qñ nos p diuersas cãs afflictionũ, subuenire dignat. ℭouersus cõsolatus es me. b̃ est. mentẽ sanas diuersis languoribꝰ sauciataz sanas vero. mentẽ reuelando ꝛ diuinaz scripturaz alloqdo ꝓsolãdo

b ℭ Dicit ĩ iustus ille ꝺs ueritatẽ se psallere cõfitet. in vasis.

℣ Hoc infidelibꝰ ecclesie. ꝛ in cythara.

ℭ Id est actione digna. per psalmũ. recta fides. p citharaz. recta opatio designat. qz pñ de supioribus. de inferioribꝰ cithara. melos ad supna trãsmittit. ꝙ vasa psalmi. psalmos dicit quasi spũalia dolia. vinũ dñi incozrupto sapoze seruantia.

℣ Vel illos significat. q̃ de vino. euangelice aplicecz doctrine nouo repleti. ĩ psalmis xp̃m intelligũt p̃conatũ. c ℭ Labia. os interioris hois dicit. habet em̃ ꝛ mens vocẽ suã. q̃ tacite clamat ad dñm suũ. Gaudet ergo aĩa sua. que se redẽptã eẽ cognoscit. vt em̃ de labijs aĩe intelligeres. adiecit ꝛ aĩa mea ꝛc.

d ℭ Meditabit tũc lingua. laudes dñi p. oẽ temꝑ. qñ regnũ eiꝰ in illa resurrectione ꝑcepit. Quibꝰ mõis cõfundant et reuereant inimici qñ aut hic penitentiã gerũt. ꝛ ut certe in aduentu dei. dum illa suis oculis manifesta vident. q̃ fieri nõ credebant. Tũc q̃. secure exultatiõis tp̃s est sctis. qñ iã locũ dñatiõis. impij nõ habebũt

℟ Celsi soliꝰ regnatoz immẽse. ℣e.

q̃ sperantes in re. damnari eterna cõfusione nõ pateris. reple qñs labia nostra laude tua. ꝛ in his nos semp meditatiõibꝰ bono ꝛ instituatoz exerce. ℣er.

ℭ Salomon interꝑtat pacificus. ꝛ significat xp̃m. de quo apls ait. ipe est pax nostra q̃ fecit vtraq; vnũ. Ipius verba testant̃ eum esse pacificũ. qui dixit. pacem meã do vobis

a ℭ Prophetа desiderio inflãmatꝰ petit a patre iudiciũ dari filio. qõ sciebat eẽ venturũ. Judiciũ em̃ ꝺcm est. quasi iuris diciũ .i. q̃ in eo ius dicatur vel qsi iuris indiciũ: q̃ in eo ius indicetur. Et vt veracissima ꝓbaret eẽ petitio. eadẽ iterũ inge minauit. hoc est em̃ qõ dicit ꝛ iusticiã tuã filio regis. qõ supius dixit: iudiciũ tuum regi da. ꝛ hoc ꝫm humanã naturã q̃ patre minoz est.

a Deus iudiciũ tuũ regi da: ꝛ iusticiã tuã filio
b regis. Judicare pplm tuũ in iusticia: ꝛ pauperes tuos
c in iudicio. Suscipiant mõtes pacẽ pplo: ꝛ colles iu-
ꝺ sticiã. Judicabit pauperes pplꝰ. ꝛ saluos faciet filios

b ℭ Exponit cãm q̃ se petierit filio iudiciũ dari. s. vt iudicet orbẽ terrarũ p iusticiã p̃is. ℣Paupes dei sunt. qui mundane supbie derelicta. se humilitati perꝺa subdidere. Mã ꝛ si paup supbiat nõ est dei paup. ꝛ si locuples bũ litatẽ diligat. nõ ẽ seculi diues. voluntates et talũ inspiciende sunt. non nomina.

c ℭ Per montes significant̃ aplꝰ ꝓhete. qui pacem. i. xp̃m susciꝓunt fideli pplo p̃dicandum. Colles dicit ceteros btõs. qui recte vident̃ dominj ꝓdicare mandata. Et cristus iusticia dicit̃. qñ diabolũ p iusticiã vicit magis q̃ p potentiã et orbẽ iudicat in iusticia

b ℭ Paupes pplꝰ. i. humiles spiritu sunt apli. Filij xo pauperũ filij sunt ecclie p aplozũ p̃dicatõnẽ in xpo regenerati. Calũniatoz. diabolꝰ xp̃i potentia humiliatꝰ. Calumniatoz q̃ppe oz et est. q̃ innocentiam alienam: in reatũ nitit̃ exquisita machinatione ꝓducere. qõ diabolum ab initio seculi vsq; in finem constat facere.

e Sol quippe legit verbū pris. q deus t hō vn⁹ ex duab⁹ naturis distinctis atq; p fectis pmanet xps. hūanitas ei cū sole. i. diuinitate sp vnita pmanet. Permanet añ lunā. i. añ cōspectū ecclesie. quē cordis lūibus sp contuet. Eccl'ia eñ a xpo lumen sicut luna a sole recipit.

f Exponit misterium gloriosē natiuitat'. Rā dns virtutū añ cuius faciem terra treme facta cōcutit. voluit leniter in vterum virginalē sine aliquo strepitu tanq; pluuia in vellus agne descendere.

Arida ei erat terra humani corporis cū aduenit. nec vllū fructū exhibē poterat sanctitatis. ꝙ ipe eā stillicidijs pdicatōis sue fecundatā eternis fructibus impleuit.

g Quiet. ex tpe sāte incarnationis. quā do erat partu virginis nascitura. Justicia eñ verbū est pris. Abundancia vero pacis est. dū religio xpianor to to orbe dilatatur. Donec auferat. i. extollat luna. i. q̄diu ptendat t augeat eccia. vt quo usq; pdestinator numerus compleat.

h Dnabit. totū hunc mundū adquisitū sua passione atq; sb iectū xpo dño ꝓba te stat. Flumīe. s. iordane. vel p totū orbem terrarū saluberrima regula baptismatis emanauit pulcra quidē breuitas. ꝙ ingētia nobis sacra pfudit.

i Ethiopes. debemus pcōres aduertē. q añ illū pcidunt. qñ se pnie hūilitate pternūt. Inimici iudei. q terrā lingent. i. terrā sapiunt. t xpm nō credūt. b ei lapit vnusq̄sq; qd lingit. Illos aūt iudeos intelligit q i sua ptinacia pmanebūt

k Reges g tharsis. i. dnatores viciorū

pauperū: t hūiliabit calūniatorē. Et pmanebit cum sole t añ lunā: in gnatione f gnationū. Descendit sicut pluuia in vell⁹: t sicut stillicidia stillantia sup terram.

g Orietur in diebꝰ ei⁹ iusticia t abundātia pacis: donec b auferat luna. Et dnabit a mari vsq; ad mare: t a flumine vsq; ad terminos ÷ orbis: terrar. Coram illo pcidēt ethiopes: t inimici ei⁹ k terrā lingent. Reges thar sis t insule munera offerēt reges arabum t saba dona l adducēt. Et adorabūt eū oēs reges: oēs gentes seruiēt ei. Quia liberauit pauperē a potēte: t pauperem n cui non erat adiutor. Parcet pauperi t inopi. t aīas o pauperū saluas faciet. Ex vsuris t iniqtate redimet animas eorum: t honorabile nomen eor coram illo

dona offerunt deo. qñ ei pbant aīa seruire deuoto. Jnsule vero sunt. qui circumfluentia mundi vicia. a suis corporibus excluserūt Reges arabū sunt. qui blandimenta corporū subjiciūt rigide discipline. Saba (vñ sabei) dicti sunt oēs. qui dona virtutū offerunt deo suauiora. cū q̄ in illa terra sunt aromata redoleant.

l Per oēs regest cūctas voluit natiōes intelligere. Oēs gentes. s. que p vniuersū mundū t linguis diuidunt t ptibus. Nulla gens est q̄ī parte ppli sui. ꝓtū nō adoret auctorē. Et vide. qr reges dicit adoraturos. q̄ putabant adorandi.

m Liberauit pauperem. i. fidelē pplm a potente diabolo t pauperem cui nō erat adiutor. qr humanū genus ad idolorū culturaz se ptulerat. t quid ab eis adiuuari poterant. qui vel sensum pecudū nō habebāt.

n Cū dicit parcet generaliter oēs homines peccatores ostendit. illis eñ parcit' qui in aliquo reatu detinentur Jpsi autem salui fiunt qui regnum dei possidebunt.

o Usura ab vsu nomen accepit que credite pecunie. ꝓcurant semper augmentuz. sic in peccatis viuentib⁹ vsura crescit malorum quando quod in temporali cōuersatione delinquūt. in eterna calamitate recipiunt. Ab istis ergo vsuris liberant fideles aīe. qñ per pniam redduntur absolute. Quor nomen honorabile. reuera preclarum nomen vt xpiani dicant t a suo rege resplendeant vocabuli dignitate. Addidit etiam coram illo. i. coram deo. quoniam ante ipm t in ipsius regno victuri sunt.

p ℣ Mā cū dicit. viuet. ostendit eternitatē xpi qua nō vita creata. sed beatitudine fācta trinitas viuit. Aurū arabie. p ceteris terris ferē esse purissimū. qō ad sapientiā bene referē. ℣ Offerunt eīm ei mētes purita te sancta. tanq̄ aurum arabicū splendore pulcerrimo rutilantes. Et adorabūt de ipso. hoc ad humanitatē ipsius constat referri. qñ ore ꝓpio quēadmodū ora ret instituit. Tota die toti⁹ vite nre tps ostendit. q ℣ Firmamētum montiū xpus est. Sūma montiū. excellētiā significat. pphetaꝝ ℣ Superextolle. fez gratia baptismi sup omnes altitudines seculi. p quā peccata tollunt. ℣ Florebūt ergo de ciuitate iusti. i. de ecclesia dei sicut fenū: cui⁹ etas nō cōparat sanctis. fi decoza viriditas. Et inspice qō dicit. de ciuitate florebunt. nō in ciuitate. ḡa de ista ciuitate hui⁹ seculi laborando. in illa florebunt beatitudine sēpiterna coronando r ℣ Sit nomen ei⁹. ac si diceret. ineternuz glorificet de⁹. qñ eternā gl̄iaz ꝑstatur⁹ eē cognoscit. Ante oēz creaturā nomē eius pmanē. p fessus est. (sicut dicit i euāgelio. in principio erat verbū.) ne sanctū dei filiū tpalez aliquis blasphema cogitatiōe sentiret. Nomē aūt dicū est. q notā rem facit. Et hic solem. pro oībus creaturā ponit. qñ cōspectibus nris gratior illucescit. vbi t sugillant pbi qui solem ponebant eternum.

s ℣ Et bñdicēt in ipo. dño videlicēt ihesu xpo. Cū dicit magnificabūt. laudabūt vti q̄ significat. Aliter ei magnificari nō potest cui omnes ꝯmunitates deseruiunt.

t ℣ Deus israel. i. deus vniuerse terre benedicend⁹ semp est. q facit mirabilia solus. qz nullo indiget adiutorio. Nā licet angeli t multi iusti faciant mirabilia. nō soli tñ sed adiuuante dño ꝓficiūt ℣ Debet vero bis poni deus. qz et trinitas in versu ostendit. v ℣ Benedictū nomen ē. s. qz de xpo xpiani sunt dicti. qō vocabulū totū orbē sacra veneratione compleuit. Terrā eīm hic sanctos dicit. qz ipsius claritate replendi sunt. Optātis est dicere fiat sed ni miū desiderantis. ipm repetere t dicere fiat fiat. Orario.

Amen tuū ops deus. ante cuncta secula benedictū. innuocātes oram⁹. vt hūiliato calumniatore. pacē populo iusticiāq̄ largiri digneris. ℣per.

℣ Defecerūt laudes dauid filij yesse. ad finē septuagesimi primi psalmi ptinet. Id vero qō sequit ps asaph in titulum sit sequētis ℣ Asaph vero synagoga interptat. q ex tipo synagoge p totū loquit psalmū. Defecerūt ℣o laudes dauid. i. defecerūt īmolatōes pecudū t īmolatōes nūc corporis t sanguinis xpi. sancta agit ecclesia.

a ℣ Bon⁹ ei deus. his q recto sūt corde. i. q opa ei⁹ studio pietatis intelligunt. ℣ Et cū visuri sunt sicut ait dñs. Beati mundo corde qm ipi deū videbūt. b ℣ Pes. significat arbitriū mentis. hūc dicit pene fuisse cōmotū. qñ a vero intellectu ei⁹ animi⁹ discrepabat. Hessus significat act⁹ humanos q̄ ꝑpe effusi sūt. cū a vera cogitatōne discre-

p Et viuet t dabit ei de auro arabie: et adorabunt de ipso semp: tota die benedi
q cent ei. Erit firmamētuz in terra in summis montiū: superextolle sup libanū * fructus eius: : et florebūt de ciuitate sicut fenum terre.
r Sit nomē e⁹ ÷ benedictū: : in secula: ante solē pmanet
s nomen eius. Et benedicē tur in ipso ÷ omnes tribus terre: : omnes gentes ma
t gnificabūt eū. ℣ Benedict⁹ dñs de⁹ de⁹ isrl: q facit mirabilia solus. Et benedcm nomē maiestatis ineternū: t replebit maiestate e⁹ omnis terra: fiat fiat.

℣ Defecerūt laudes dauid filij ieſſe: ℣psalm⁹ asaph.

a ℣ Quam bon⁹ isrl deus: his q recto sūt corde.
b ℣ Mei aūt pene moti sūt pe-

pare ceperũt. c ℭ Secuta ē cã: cur gres/sus eius viderent effundi. qz peccatoribus incõgruũ zelũ adhibuit. vt eos putaret feli/ces. quos certũ est eterna dãnatõne puniri. ℑPacem inquit peccatoꝝ. que putãt ꝑ reue/ra nõ est pax. ℑÃ cum peccatores videnẽ lo/cupletes. ⁊ nihil eẽ in mundo qõ timeant. pu tanẽ habere pacez. sed pax ista cum conscia sp litigat ⁊ intrinsecus ri xatur secũqꝫ decertat.

d ℭ Adhuc dicit õ ꝓsperitatib? ipioꝝ. qa nõ est respectus mort .i. qz mortẽ suã nõ ꝓui det: ad emendandũ se nõ cõuertunt. Et firma mentũ subaudiendum non est. qz si contingit eos ꝑstringi aliqua ad uersitate: nõ in eis vi/det diuina ꝓmanere tristicia. ⁊ iõ nõ statim ad medicũ verũ recur/runt.

e ℭ Ihoẽs. hic sanctos viros intel ligamus. quiꝫ labores in hoc seculo sustinent et diuersa flagella pa/tiuntur. vt correcti ad dñm redeant: hoc pec/catoꝝ? nõ ꝓuenit. qõ ad salutẽ datur deuo/tis. qz in hoc mũdo cõ gruas nõ recipiunt vl/tiões.

f ℭ Tenuit aũt dixit. i. quasi ꝗbusdã apꝓhendit manib? eos supbia vt euadere nequeãt. Dixit quoꝫ ꝑm aliam translatiõem supbia eoꝝ. qz reuera diaboli est hoc facinus ꝓpetrare. Opti sunt iniquitate. ℑNon dixit amicti sunt sed operti vt eos intelligam? totos esse demersos. Ad didit impietate. que maloꝝ oĩm. pbaf extre/ma: iniquitas eñ mediocris esse potest.

g ℭ Ex adipe. pcedit iniqtas. qñ hi qui af fluentia ꝓtis seculi ꝑstante deo repleti sũt in diuina detractiõe peccant. ℑPingue eñ ẽ peccatũ: qõ magis arbitrio qꝫ necessitate cõ mittit. ℑPeccatores trãsierũt in affectũ cor/dis. i. errauerũt. qñ insensatis idolis seruie bant.

h ℭ Vel in affectuz. i. cõcupiam. vt suã nõ dei facerent voluntatẽ.

h ℭ Du plex maluz est nequiciã cogitare. eãqꝫ tanqꝫ bonũ aliqõ palã ꝓferre. ℑIniqtatẽ in excelso locuti sunt. hoc est qõ mens ꝓfida ꝓturiebat. vt cõtra auctorẽ suum blasphemaꝛ̃ baloqret

i ℭ ℑPonit i celum os suũ. qui iouẽ mercu riũ ceteraqꝫ portenta: deo putat esse silia. Et lingua eoꝝ trãsiuit in terra: quiꝫltra qꝫ decet loquunt. ⁊ dũ sunt ipi fragiles: tenere se ĩmor tales estimãt dignita/tes: vel qui deũ ꝓtã ñ punire putant.

k ℭ Aut q ꝓ supbiaz scie locuti sunt ꝫ habi tatorẽ celi: illi posuerũt in celũ os suũ. ꝑ hũlia tũ ẽ iniquũ eloquũ eo rũ vsqꝫ in terrã. ⁊ per/transiit. qz firmã statio nẽ non habuit.

k ℭ Cõgruũ ẽ illos ppłos hic aduertere. q aliqñ in accepta dei le ge mãserunt ꝑ ꝓ varia desideria dispsi. iteruꝫ ꝛo correcti. ad dei ꝓce pta redierũt. Dies ple ni sunt: qñ xp̃c dñs in plenitudine tpis adue nire dignatus est.

l ℭ Vel de qbuslibet bonis loquit. qui vi/sis his que dicta sunt: plus ad deũ cõuertũt.

l ℭ Ignorant eñ pctores: deũ oĩa posse cognoscere. nesciẽtes miseri. qz nihil ab eꝝ oculis abscõdit.

m ℭ Ecce ipi pctores abũdantes diuitijs seculi ꝓdiderũt dona pa radisi. ℭ Putabant insipientes deũ ne scire qõ agebant mali. ex eo qz pctores diui/tias possidebant. ⁊ iusti nõ. quasi iustis ⁊ fi/delibus talia sit pollicitus. ⁊ nõ magis pau peres in mũdo esse voluerit: qbus celoꝝ re/gna. ꝓmisit.

n ℭ Vox anie fluctuantis ⁊ anxie de ꝓsperitate pctoꝝ. ⁊ affluentia eoꝝ.

des: pene effusi sũt gressus
c mei. Quia zelaui super ini
quos: pacem peccatoꝝ vi
d dẽs. Quia nõ ẽ respectus
morti eoꝝ: ⁊ firmamentum
e ĩ plaga eoꝝ. In labore ho
minũ nõ sunt: ⁊ cũ hoibus
f nõ flagellabunt. Iõ tenuit
eos supbia: opti sunt iniq
g tate ⁊ impietate sua. ℑProdijt quasi ex adipe iniqtas
eoꝝ: transierũt in affectum
h cordis. Cogitauerũt ⁊ lo
cuti sunt nequiciã: iniqtatẽ
i in excelso locuti sunt. ℑPo
suerunt in celum os suũ: ⁊
lingua eoꝝ transiuit in tra
k Ideo cõuertet̃ ppłs meus
hic: ⁊ dies pleni inuenient
l in eis. Et dixerũt quõ scit
deus: ⁊ si est scientia in ex
m celso. Ecce ĩpi peccatores
⁊ abũdantes in seculo: ob
n tinuerunt diuitias. ÷Et: dixi ergo sine cã iustificaui

Justificatio ē cordis: cogitatões mūde. Ablutio manuū: opa rectitudinis. Cā aūt a casu dicta ē q̄ sepe bona sit sepe mala. qō genus cause anceps dicit. qm̄ dubius est animus q̄d sequat. o ℣ Ania estuans adhuc de tribulatōne sua loquit̄ quaz in p̄senti seculo velut tota die sustinuit. q̄si irrite sustinuerit: dū diuitias seculi (ꝓpter bona opera t tribulatões) nō obtinuerit. p ℣ Sensus iste est. ac si dicat aīa dū me accuso i oīo nibus matutinis. si volu ero taliter dicere. et sic dei occulta rimari: incipio a filijs tuis alienus fieri. qui p̄ meā p̄dicatiōem tui filij facti sunt. ℟ Vel reprobaui natōes filioz tuoz rū. i. oīm patriarcharū ꝓphetarū t sanctoz. q̄ dixerunt t scripserunt te būana curare t iustū eē in p̄mijs.

q ℣ Ihic ꝓpheta loquit̄ existimabā. i. perscrutatus sum cūcta. et q̄uis laboriose existimaui tñ cū apl̄o q̄ non sunt cōdigne passiões hūp̄is ad futurā gl̄iaz ℟ Vel prius existimaui me intelligere cum stulte cogitarē. ℣ nunc illuminat⁹ video eē labozē magnuz scrutari: cur deus ista p̄mittat.

r ℟ Sāctuariū dei: est lex. q̄ cōtuet: vt intelligēt nouissima peccatoz. qm̄ in futuro iudicio felicitas būana dānabit̄ q̄ hic ad tp̄us florere monstraī. Ex istis nouissimis q̄ soluta ē: cur malos florere hic deus p̄mittat. t iustos vexari in pauc̄is. in nouissimo vo optime disponi p̄mio.

s ℟ Verūtā ꝓpter dolos. hoc ē q̄: dolū facīūt: dolū patianē. vt decepti terrena eligāt t relinquāt eterna. Q̄ cōtingit cū traduné reprobi in desideria cordis. vt faciāt q̄ nō cōueniunt. ℟ Quoz elevatio. delectio ē: q̄ eīm celsius ruinosa p̄cēdūt: eoīpo ꝑiculos⁹ ruūt. sic eīm efferri: iā cadere ē. t ℟ Quō admirāris ēvox vt subito desolat⁹ appareat q̄ tāta felicitate pollebat. Exp̄sit etiā modū desolatōis. q̄ subito defecerūt q̄ significat repētine mortis aductū. Perierūt: q̄ mali sic in hoc seculo deficiunt. vt itex ꝑpetua clade moriant. v ℟ Pulcra cōpatiōe talez dicit eē felicitatē malorū q̄le somniū euigilātiū. Sic eī iā mortui diuitias possidere ñ p̄nt. sic euigilātes sua gaudia ꝑdiderūt. Petijt q̄z imago pctōz. qñ se eis ipa veritas alienata subtraxerit in celesti irl̄i: vbi eīm eoz effigies nō videbit̄. q̄ in gehēne sequestratōz mittēdi sūt. x ℣ Xp̄e dñs nūc loq̄t̄. q̄z inflamatū zc. Inflamatū ē ei cor xp̄i. vt facit volūtatē p̄tis. Reneſ cōmutati sī. ne mihi ꝑualeret vlla inq̄natio cogitatōis būane. būiliatū q̄z se dicit vt mōstraret se eēvex hoīem. Ignoranter vo se dicit. q̄: peccatores t pctā ignorat q̄ nulla ignoratōe fallitur. ℟ Vel loq̄t̄ idē zelator. q̄ voluit sup tē pozali abūdātia malorū. ponēs cām cur imago eoz ad nihil redigatur q̄z inflamatuz ē cor meū noria inuidētia p eos. i. ipi bonos faciūt peccare vt q̄nq̄s dubitēt de diuīa ꝓuidētia t renes. i. mētis cōstātia bonoz mouet̄ ad q̄rēdū tp̄alia. p̄ suis laborib⁹ q̄bus debēt eē na. t ita ad nihil. i. pctm̄ redactus sum zc.

y ℣ Ut iumētū fact⁹ sum dicit xp̄c. pozt̄as in carne pctā ꝑpli: t ego sp̄ tecuz. vt ē il lud. ego in te t tu in me. ℟ Vel ille loq̄t̄ cui⁹ pene moti sūt pedes. Qui iure iumētū se dicit. q̄m carnal̄ emulatio eū q̄i aīal irrōnabile insidebat sup ꝓsperitate maloz. t tñ adhuc tecū suz in fide lz pctōz. z ℣ Tenuit dexterā p̄ filio, eo descēdēte in infernū

coz meū: t laui inter innocentes man⁹ meas. Et fui flagellatus tota die: t castigatio mea i matutinis. Si dicebā narrabo sic: ecce natōem filioz tuoz reprobaui. Et existimabā vt cognoscerē: hoc labor ē ante me. Donec intrem in sanctuariū dei: ÷ t: intelligā in nouissimis eoz. Dyapsal. Verūtā ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarēt. Quō facti sunt i desolatōem: subito defecerūt: pierūt ꝓpter iniq̄tatez suā. Velut somniū surgentiū: dñe in ciuitate tua imaginē ipoz ad nihilum rediges. Quia inflamatū ē cor meū: t renes mei cōmutati sunt: t ego ad nihilū redactus sū t nesciui. Et iumē tū factus suz apud te t ego sp̄ tecū. Tenuisti manū de

qz sinistra diaboli aduersabatur ei in terris. Deduxit in volūtatē resurgentē. suscepit in gloria ad celos redeuntē. ℣ Vel p manū dexterā remissio pctōz accipit z fidei virt⁹ z celestiū desideriū: z gratuita voluntate non meis meritis deduxisti me: z naturā meā icarnatiōe tua gloriose suscepisti ad dextrā pīis.

a ℣ Quid em̄ mihi ē. i. ad cōpatōz celestis gre. quam electis tuis pparasti: q̄uilia z caduca sunt q̄ a te voluit būana mens super terrā. Aliter neq; in celo neq; in terra aliū p̄ter te quesiui: a te iplenta est voluntas mea vt mihi flectant oīa genu celestiū terrestriū z infernoz. b ℣ Vox eccīe. ℣ Defecit coz vtiq; a mala cogitatōe Deus cordis: bonū intellectū significat: cuz se errasse sentiebat. Illius bois ps deus est. q̄ se maiestati ipi⁹ credulitate ꝓfitiat: Inest nū sei p̄i adherere ꝓmisit. qd ē pfectoz.

c ℣ Ip̄i em̄ se elongauerunt ab eo. q̄ idol seruiebāt. Fornicari ē a deo. qñ adulterinis cogitatōibus ab ei⁹ casto amoze deuiamus: z quicq̄d ꝓtra catholicā fidem creditī: pollutis sensibus fornicat.

d ℣ Is eī diuinitati adheret q̄ se illi vera fide atq; operū ꝓbitate cōiūgit. z ponit spez suaz sp in deo: qa nihil pōt eē beati⁹ q̄ illi oīa cōmittere. q̄ nouit suis cultoribus ꝓ futura p̄stare. e ℣ Syon: speculatio interp̄tat. Iste⁹ q̄ cōtēplatōnis filiā catholicā cōstat esse eccīam. vbi vere laudes dñi reddit: q̄ pura mente crediderit. In portis: ipm̄ ingressum xp̄ianitatis dicit qñ ad fidē verā ppls noue regeneratōis ad

ducitur.

Oratio.

Ac nos dñe tibi iugiter adherere. in te tota xtutez spei nre defigere: vt mereamur laudes tuas: i portis eternalib⁹ nūciare. p.

℣ Intellectus significat speculatōz diuinā quā psalm⁹ iste denūciat. Asaph interp̄tat cōgregatio. q̄ nūc vocat eccīa.

a ℣ Israelitax populus p totū loquitur psalmū. q̄ querebat territus cur sactuariū dñi passurū eet nephandissimā vastitatē. Repulisti. i. abiecisti. q̄si alienos a tua defensiōe fecisti. In finē: captiuitatē significat q̄ fuerat sub tpe vespasiani z titi. Ques dicit pplm iudeoz. b ℣ Cōgregatio iudeoz vehemēter p̄ualuit: cū eos sub egypti ppl'o crescere faciebat. Ab initio dicit fidei. s. culture tradite quā p moysen accepit ppls hebreus.

c ℣ Hēditas fuit dei ppls iudeoz. q̄dm et puro aīo fuiebat. hāc hereditatē appellauit z virgaz ꝓpter moysen famulū ei⁹. q̄ p virgaz p ppl'o magnalia fecit. Per montē syon: hierosolimā significat ciuitatē. in q̄ israeliticus ppls habitabat.

d ℣ Elenata ē ergo in ipis populis potentia dei: qñ supbiam eorum gratia humilitatis ꝓmutauit: pduces eos in finem. i. in dominuz saluatorē. Inimicus: significat pplm̄ romanoz. qui in illo tempe in signis idoloz cultoz habebat. q̄ maligna tus ē in locis sanctis ir'm. qñ sacerdotes tocaq; ministeria tēpli in p̄ daz missa patuerūt cūctaq; gens iudeoz: aut gladio subiacuit: aut captiuitati subiugata fuit.

xterā meā: ÷ t: in volūtate tua deduxisti me: t cum
a glia suscepisti me. Quid ei mihi est in celo: t a te quid
b volui sup terrā. Defecit caro mea t cor meū de⁹ cor-
d s mei t ps mea de⁹ inef-
c nū. Quia ecce q̄ elongāt se a te peribūt: pdidisti oēm
d qui fornica t abs te. Mihi aūt adherere deo bonū est ponere i dño deo spez meā
e Ut annūciē oēs pdicatōes tuas: in portis filie syon.

℣ Intellectus asaph. ℣ Synagoga deplorat cur sui traditi fuerint gētibus

Psalmus. lxxiij.

a Ut q̄d deus repulisti i finē: iratus ē furor tu⁹
b sup oues pascue tue. Memor esto cōgregatōis tue: quam possedisti ab initio.
c Redemisti virgā hereditatis tue: mons syon in quo
d habitasti ÷ i eo: . Leua manus tuas in supbias eorū in finē: quanta malignat⁹ ē
e inimicus in sancto.

e ℣ Gloriant pctores. cũ instinctu diaboli ex dei odio. sanctos martyres penis affligunt. ℭ Vel gloriati sunt romani. duz etiã in templo dei in vrbi sacrilegiũ cõmitterent. f ℭ ℘osuit romanus exercitus signa. s. aquilas draconꝫ ceteraq; ꝯbus in ꝓlio vri solebat. Addit signa. vt ipa repetitio cõmoueret iudicem ad vindictã celerẽ. Et nõ cognouerit. q si cognouissent. tibiq; sacrificarẽt et nõ elegissent ad demonũ redire culturas. Et signa sua super summũ in tuo templo sancto posuisse memorant. quẽadmodũ solent principũ statue: in plateis ꝓ loca edita collocari. vt memoria viãtũ instruatur vilis talibus. g ℭ Janua esñ a iano dicta ẽ. q ꝓ ipm annuit putabãt idolatre ꝑberẽ ingressus. Ergo vt ciuitatem illã in modũ silvarũ oñderet fundit⁹ esse vastatã. ꝓ hec instrumẽta fabulia dicit eẽ detectã. Eius xo: tẽpli intellige. h ℭ Crescit dolor: vbi calamitas euersionis augeẽ. Sanctuariũ illud: templũ fuit qõ salomõ mirabili edificatiõe ꝓstruxit. istud. n. templũ qõ visitabat virtus celestis: manus polluit vastatoris. z vsq; ad terram culmina dedurit: que ad laudẽ dñi, ꝓbabant eẽ cõstructa. Crescit aũt hic atrocitas facti in narratõe ꝓphe vt tã imaniter excidẽtib⁹ z vastãtib⁹ debeat ab oipotenti iudice obuiari. i ℭ Hic xba referunt irascentiũ iudeoꝝ. qñ viderunt sanctã ciuitatẽ z dei sanctuaria diruta. furioseq; z insipienter dixerũt. abijciamus legẽ dei z ne pauci viderent esse. dixit cognatio eoꝝ simul. Et mala superius enumerata potuissent dñi misericordiã cõmouere, nisi adhuc in iudeis fuisset obstinata suphia. Jõ z ipenitenti corde merito nõ fuit calamitas abstracta. qñ a blasphemijs eoꝝ animꝰ nõ recessit etiã in penis. k ℭ Adhuc ista verba sunt desperantiũ iudeoꝝ dicentiũ. signa que ꝑibus eoꝝ fuerũt collata semetipos non vidisse in illis calamitatibus ac ꝓphetas de ꝯbus instruerent non habuisse. z lõ se a deo fuisse derelictos.

e Et gloriati sunt q̃ oderunt te: in medio solẽnitatis tue

f ℘osuerunt signa sua ÷ signa: · z nõ cognouerũt: sicut in exitu super summũ.

g Quasi in silua lignoꝝ securibus excidẽt ianuas ei⁹ i id ipm: in securi z ascia deiecerũt ÷ eam: ·

h Incenderũt igni sanctuariũ tuuz: in terra polluerũt tabernaculũ nois tui. Dixerũt in corde suo cognatio eoꝝ simul ÷ quiescere: · faciamꝰ oẽs

k dies festos dei a terra. Signa nr̃a non vidimus: iam nõ est ꝓpheta: z nos nõ cognoscet ampli⁹. Vsq;quo deus improperabit inimic⁹ irritat aduersarius nomen

m tuũ in finẽ. Ut quid auertꝫ manũ tuã: z dexterã tuam de medio sinu tuo in finez.

n Deus aũt rex noster añ secula: operatus ÷ est: · salutẽ

l ℣ Facta sunt hec que iam narrata sunt ꝑm hist oriã. cuz nabuchodonosoz abduxit iudeos in babylonem vel cum titus z vespasianus succensa ciuitate multos pmerunt.

m ℭ Irritat a canibus tractũ est. quoꝝ latratibus r ira plurimuz sonat. De iudeis itaq; ex impatientia ꝫ dñm loquentib⁹ querit. q̃diu ita eos improperare sinis q̃diu inimicũ z aduersariũ illũ tibi ꝑplm non cõuertis ad cõfessionẽ verã laudis tue. In finem. s. mundi qñ gens illa conuertetur.

n Spũaliter hic eccia deũ pzem deprecat ꝰ vnigenito filio qui in sinu pris est. qui z dextera appellat et manus ne tardat eoz trãsmittere in ẽis. ℣ ℭ Tũc aũt auertere manũ dñe cũ nos peccare sinit.

ℭ Tũc xo conuertit manũ. cũ peccata h corrigit. ℣ Sinus aũt dei: sanctuariũ ei⁹ est templũ eius vel ei⁹ custodia. ℭ Ut ad lram cur a sinu. i. iudeis auert⁹ manũ. i. xpm vsq; ad finẽ seculi qñ iterum ad sinũ tuũ cõuertis manũ. i. iudeos cõuertes ad xpm.

n ℭ Secula aũt dicta sẽ q in se reuoluãt tpa. ne crederet quis tpalẽ dñm iõ dicit eum esse regẽ ante secla. In medio terre. i. hoim q̃ terre noie significant cunctis. s. cernẽtib⁹ pplis opatus ẽ salutẽ hũani generis.

Ih Uel in iudea q̄ mediū terre dicit.
o Ot Ostendit nūc eundē saluatorē eē eū q̄ quondā fecit mirabilia. Cōfirmauit em̄ li quidas rubri maris abissos qñ in duob⁹ laterib⁹ ita ē defixū. vt mare nauigerū: iter faceret eē terrenū. Capita draconū: superbia demoniorū. que pducunt ad nihilū. qñ anīas q̄s illi inq̄nabāt: fons salutaris emūdat baptismi. In hoc em̄ versu misteriū tā dē miracali exponit: significabat em̄ transitus maris rubri: baptismū t diaboli victoriā. vñ in aquis sez baptismi intellige.
p Ot Cōfractū est caput draconis. i. sathan qñ superbia eius de celo dejecta ē. t qñ vicia in baptismo sūt extincta. Ethiopes: peccatores aduertimus. q̄ ad dñm puersi escā ceperūt habere diabolū. qz a xp̄ianis detractionū morsibus comedit. Ih Siue vt ab his cōmunereť p signū crucis. quos prius deuorauerat in suasionib⁹ vanis
q Ot Fontes dixit peccatores quor mala iugiter influunt: torrentes. q̄ subito suscitati: rapide peccādo irruūt in bonos. hos dirupit deus cū a famulatōne diaboli diuisit. Etham fortis interpretatur. t significat diabolū: cui⁹ flumina. i. eius doctrinā exiccauit de⁹ t ad nihilū redegit.

o in medio terre. Tu firmasti in virtute tua mare: cōtribulasti capita draconuz in
p aquis. Tu cōfregisti capita draconis: dedisti eū escā
q populis ethiopū. Tu dirupisti fontes t torrentes: ✶tu siccasti fluuios Etham:
r Tuus ē dies t tua est nox: tu fabricatus es auroram et
s solē. Tu fecisti oēs terminos terre: estatem t ver tu
t plasmasti ea. Memor esto hui⁹: inimic⁹ improperauit domino: t populus insipiēs incitauit nomē tuū. Ne tradas bestijs aiam cōfitētē tibi: t aias paupez tuoz ne ob
x liuiscaris in finē. Respice in testm̄ tuū: qz repleti sunt q̄ obscurati sūt terre domi
y bus iniq̄tatū. Ne auertat hūilis factus confusus: pauper t inops laudabūt nomen tuū. Exurge deus iudica cām tuaz: memor esto

r Ih Tuus est dies. i. claritas euangelij. t nox. i. obscuritas legis. qz te vtraq; pnunciāt. Auroram. i. illū hostem p quē sedentes in tenebris lucē viderūt. Lunā vo eccīam dicit. que in obscuritatib⁹ seculi lucet.
s Ot Terminos terre. apl̄os t pphetas dicim⁹. Ih Uer significat iustos: q̄ in h̄ seculo bonis opib⁹ florēt: p estatē fructū labo

ris sui peciplūt. Ot vl̄ ver pfessores q̄ eq̄bili devotōe t māsuetudine tpati dño seruiunt. Estas vo eos martirij caloze feruēt.
t Ih Memor esto. i. martiruz q̄ ab amore nois tui talia patiunt. Inimicus diabolus popl̄s insipiēs. i. gētil vel heretici q̄ icitāt sp nomen dñi. Ot Uel inimicus intelligit in deor ppl̄s. q̄ t insipiēs recte dī. dū dies festos t legē dei sui a cra decescere volebāt facere. t talia dicerēt q̄b⁹ deum incitarēt. v Ot Supplicat em̄ vir sanctus. qō sciebat ō iudeis de uotis eē venturū. vt nō tradat aias fidedelū. ne diabolus ad sua vota pueniat. Bestias posuit diabolū cum ministris. Paupes sunt q̄ se ad hūilitatē sanctissimā hic cōtulerunt. vt illic diuites fiant.
x Ot Respice dixit. vt digneris implere: q̄ cognosceris aī pmisisse. qz repleti sunt. s. peccatorez. q̄ ignorātie obscuritate dimersi sunt. qñ lumen sapiētie pdiderūt. Repleti sūt aūt terre domor iniq̄tatū. siue terre domib⁹ iniq̄tatū. A. i. terrenis desiderijs de domo iniq̄tatū. i. cōscia iniqua. domus em̄ iniq̄tatū. i. cōscie male obscure sē terrenis desiderijs t replete malicia.
y Ot Rogat pphetā nō debere cōfundi humiles q̄ deū iugit laudāt. paup dei dī hic. t dives seculi nūcupat iste ē regis eterni. ille tpis fugitiui. Iste dei paup. t cū videt silere deū laudat. ille dives seculi supbus mutus ē. cuius psallat.
z Ih Exurge deus iudica cām. p his īpropijs. q̄ vel tu sustinuisti. p nobis. vel nunc eccīa sustinet. Memor esto. vt in iudicio cōfundant. q̄ tibi vel tuis sp improp abant.

¶ Uel deus iudicat cām suā duz errantes couertēs: facit errozē suū cognoscere. ⁊ illō ꝓdicare: qō ꝓius abnuebant. Et ad lr̄am illoz impꝛoperioz supꝛadictoz. Jam nō ē pphetatē. que ab insipiente poplo dicta sunt memoz esto.

⁊ ¶ Ne obliuiscarl scz in dānatōe ppetua. voces obstīatoz. ℣ Uel qui in pītib⁹ ꝑssuris te inuocāt cōsolēt ꝓpter voces psequētiū ¶ Supbia ē ei: quā dns spāliter odit. per quā ⁊ angelus cozruit ⁊ primi hoīs beatitudo discessit. Et hoc cōgrue de romanis accipimus qui supbia elati sup templū dei vexilla erigebant ⁊ ipm incenderunt.

Oratio.

Beatoz omniū elementoz dne. añ se cuia rex eterne memēto gregis tui: quē effusione cruoꝛis ꝓpꝛiꝫ redemisti: atq; oim te q̄rentiū voces: ꝓpiciat⁹ exaudi. Qui.

¶ Asaph sinagoga interꝑtat. i. cōgregatō que ex iudeis credidit non que obstinata permansit. Jste asaph hic admonet pplm iudeoꝝ ne fidē suā cozrūpat in finē. i. in xp̄m. psalmū xo cantici dixmus eē cū res actuales spirituali cōtēplatōne discernim⁹. a ¶ Erupit ppl's iudaicus ī voce cōfessionis. Seqtur iterū: cōfitebimur. ista repetitio soliditatē ꝓmissionis testat. deo em̄ frequētata ꝓfessiō: nō pturit periculū sed salutez. cuius terreno iudici vel semel cōfiteri crimīa. plerūq; mozte generet. Est aūt cōfiteri multoz cōfessiōe aliquid ꝓfiteri. b ¶ Introducta ē vox fidelīū qui pura mēte deo merenē seruire. mutatio psone deinde ē. loquit em̄ de⁹. cū acce

ipꝛoperioꝛ tuoꝛ eoꝛ q̄ ab
2 insipienti sūt tota die. Ne
obliuiscaris voces inimi-
coꝛ tuoꝛ: supbia eoꝛ q̄ te
oderunt ascendit semp.
¶ In finē ne cozrūpas ps.
asaph cantici. ¶ Uox fi-
delīū iudeoꝛ q̄ xp̄i mirabi-
lia narrare se ꝓfitēt. ⁊ ō xp̄i
futuro iudicio. Ps. lxxiiij
a Onfitebimur tibi de-
us cōfitebimur: ⁊ inuo
b cabimus nomen tuū. Nar
rabimus mirabilia tua: cū
accepero tps ego iusticias
c iudicabo. Liquefacta ē ter
ra ⁊ oēs q̄ habitāt ī ea: ego
ꝓfirmaui columnas eius.
d Dyaps. Dixi iniq̄s nolite
iniq̄ agere: ⁊ delinquētib⁹
e nolite exaltare cozrnu. No
lite extollere in altū cozrnu
vr̄m: ÷ nolite: ÷ loq̄ aduer-
f sus deuz iniquitatē. Quia
neq; ab oriente neq; ab oc
cidente neq; a desertis mō
tibus: qm̄ deus iudex est.

pero tps. s. p id qō factus ē hō se iusticiā iudicaturū. vt cōpuncta cozda mozialia: añ tē pus iudicij se ꝑcarent absolui. ne in futuro durā sniam iudicis sustinerēt. ℣ Nunc nō est iudex sed erit. Si em̄ esset nunc iudex pctōꝛes nō erigerent ⁊ in seculo nō obtinerēt diuitias. c ¶ Dns dicit ante aduentū suū esse terrā. i. genus hūanū. ab illa soliditate veritatis in pctoꝛ labem resolutū esse nefandis idolis seruiendo. Colūnas apl̄os dicit q̄ cō firmati sunt in resurrectōe xp̄i. qm̄ in passiōe eius nutauerunt.

d ¶ Dixit em̄ p pꝛophetas ⁊ apl̄os monita veritatis. ne scelerati male agerent. Delinquētes sunt. qui de ꝓpꝛia iusticia p̄sumētes ⁊ exaltantes se in supbia. collū suū submitti iugo xp̄i cōtemnūt. vel cozrnu exaltant. qui se in pctīs excusant. modo diabolū arguentes mō aliū icusantes suasozē. e ¶ Ille q̄z ī altū erigit cozrnu. q̄ cōtra deū (cōcepta iniq̄tate) remurmurat. Loquit aūt ꝓ deū iniq̄tatē. qñ aliquis se sic estimat cōstitutū; a deo. vt peccata minime declīare potuisset dicēs. Mō culpa sua sed necessitate ad aliq̄d se flagitiuꝫ pueniſſe qō ꝓpꝛia volūtate peccauit.

f ¶ Neq; ab oriēte ⁊c. addendū dns deest vt te non possit cognoscere. Oriētē dicit: hoies diuina claritate cōspicuos: occidentē: pctōꝛes. q̄bus adhuc lumen veritatis abscondit. desertos mōtes falsos p̄dicatoꝛes. i. hereticos. Ergo cū his oībus: deus pñs eē ⁊ cognitoꝛ ⁊ iudex iust⁹ monstrat. ne quisq̄ p̄sumat facere qō eum possit in futuro iudicio damnare.

§ ℭ Humiliat vtiq; supbũ. exaltat būilẽ: q; ille in se:iste in deũ cõfidit. ℌ Calix ℞o retributio est:plenus vini meri.i. vertita te. qm̃ in die iudicij vniuersis ꝓpinabit quod mereat:mixtus est aũt mia ⁊ iudicio.

b ℭ Hic duos ppl̃os significet iudeox ⁊ gẽtiũ:qm̃ tulit ex ore nõ credentiũ iudeox: qõ porandũ inclinauit.cõuersis ppl̃is gentiũ. feces em̃ hic nõ sordes: sed vltimã fidem debemus accipere qñ iudei cũ alijs pctõrib⁹ crederе meruerint:multi ℞o pctõres in sua obstinatõe mansuri sunt.

i ℭ Vox eccie de futuro iudicio i deũ gloriantes. Cantat deo iacob. dũ psalmodiã dicit eccla. k ℭ Cornua pctox sũt regna supbox ⁊ ois eox ptãs ⁊ iactantia in futuro iudicio terẽda. Cornua ℞o iusti munera sũt futuri iudicij. q̃ fuera firmiter erigunt: qm̃ in eterna pulcritudine pmanebũt.

Oratio.

Astox bone. qui pter mortaliũ ouium redẽptõne hausisti calice passionis:nomẽ tuũ supplices inuocamus. vt nos sup colũnas sapientie: stabilitẽ septiformis spũs sctifi catõe cõfirmes. Qui. ℭ Nota sunt verba isti⁹ tituli. § de assirijs dicemus q̃ interptãtur dirigẽtes. q̃ desiignant iudeos fideles. q̃ iam docti regulis fidei. rectis semitis ambulare ꝓtendũt: dos alloquit asaph. laudẽ dei mirabiliter decantans. a deũ interptat: ⁊ ad illos loquit̃. q̃ ℞o lumine radiati:a pfidox iniqtate discreti sunt. et nomẽ dñi puro corde cõfitent. nõ ad eos q̃ in pfidia manent:solo noĩe iudeos ⁊ israel.

b ℭ Ille em̃ pacẽ hẽ ꝓbat cũ dño: q̃ sequit̃ iussa dñantis. pax em̃ vera est. ꝓcordiam hẽ cũ mozib⁹ ꝓprijs ⁊ litigari cũ vicijs. Syõ speculatio interptat ꝓ quã deus fideliũ corde ꝓspicit. Mãt ipe mõs sit syon:q̃ eũ meruerit sincera mente cõspicere. c ℭ Ibi in illa sc̃a pace vbi dñs pacis habitare dignat. istic ista frangũt. Potẽtia arcuũ:significat malicią supbox. Scutũ hic significat cõcertatiões diabolica fraude pfũptas. Gladius:manifesta vulnera:Bellum monstrat eẽ paci ꝓriũ. hec ossa fracta erũt: veniente autore pacis.

d ℭ Illuminare dixit dñm ꝓ eternos mõtes. q; ipse ꝓ ꝓphetas atq; apl̃os: dedit xpianũ ppl̃m eox pdicatõe illuminari:dicunt aũt illi mõtes eterni. q; ꝓpetua et incõmutabili sublimitate cõsistunt. Turbatos dicit insipientes. qm̃ recedentes a vero lumine tenebrosa mũdi desideria secuti sunt. ⁊ vñ iusti sunt illuminati: inde isti sũt turbati. e ℭ Dormierũt nanq; vigilantes:habentes somnũ in bonis actibus. Nihilq; in manib⁹ suis inuentũt̃ habuisse in futuro:q̃ diuitias suas ℏ relinquunt. quas erogare ꝓ se debuerunt.

§ Hunc humiliat ⁊ hũc exaltat:q; calix in manu dñi vi
b ni meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc÷in hoc:⁊ verũtñ fex eius nõ ẽ exinanita:bibent oẽs pctõres ter-
b re. Ego aũt annũciabo i seculuz:cantabo deo iacob.
k Et oĩa cornua peccatox cõfringã:⁊ exaltabũt cornua
℣ In finẽ in laudi ⁊ iusti. bus pro. asaph canticũ÷ad assirios:. ℭ Vox ecclesie hortantis vt deo potenti: fidelis aĩa munera offerat.

Psalmus. lxxv.

a Notus in iudea deus: in israel magnũ nomẽ
b eius. Et factus est in pace locus eius: ⁊ habitatio ei⁹
c in syon. Ibi cõfregit potẽtias arcuũ:scutũ ⁊ gladiuz
d ⁊ bellũ. Byapsal. Illuminãs tu mirabiliter a mõtibus eternis:turbati sunt ÷oẽs:-insipientes corde.
e Dormierũt somniũ suũ: et nihil inuenerũt oẽs viri diuitiarum in manibus suis
f Ab increpatõne tua deus

ℭ Judea em̃ cõfitens interptat credẽs in illũ regẽ q̃ p̃maria virginẽ ex tribu venit iuda. Jisr̃l, vir videns

f ℭ Dormitasse dicit incredulos. q̃ sancta monita dñi (q̃ est deus iacob) audire ꝓtempserũt. Ipi ascẽderũt eqs. qz in supbia elem iij

uati: p illecebras istius mūdi vagant quasi equis currentibus insiderēt. g ℣ Terribilē dicit esse xp̄m in illo iudicio: qñ in sede sue maiestatis apparebit. vbi ne p̄t reprobo rū resistere. vbi cognoscunt dñm oīa scelera dānare. Extūc dicit. i. tpe iudicij q̄ etiaz dies ire dicit. qz nihil vltrius p patiam dissimulabit. qñ tā in impios vindicat. h De celo deus p̄ iudiciū auditū fecit. qñ filiū suū p̄ter redemptōem hūani generis in mundū misit. Terra tremuit. qz p̄tōres ī aduentu ei⁹ p̄territi p̄ p̄ctis suis pniaz egerunt t de futuro a prauis opibus ḡquieūt ℣ Vel in extremo iudicio de celo xp̄c veniens auditū fecit. i. faciet iudiciū.

i ℣ Exurgere tractū ē a iudicib⁹ mūdi. q̄ qñ aliq̄d cū seueritate censuerint: dicunt exurgere. qz cōmoti vident cōmissa crimia vindicare Mansueti terre sunt. q̄ nullis vicijs isti⁹ mūdi inflamāt. k ℣ Cogitatio nr̄a cōfitet dño qñ peccata p̄terita satisfactōne dānauerit. Reliquie cogitationū sunt. post effusas lacrimas p̄teritoz criminū recordata pnicies t lamentatio. hec agit dē festū deo: qñ se ab illo interitu p̄ctoz sentit eē liberatū. l ℣ Sūt quedā. que nisi vouea mus: implere nulla lege cōstringimur. vt virginitatē seruare heremū petere. q̄ti die ieiunare. ꝺ cū p̄missa fuerint: iubet esse redd̄ deo. Jn circuitu quippe res agitur. cū munera fideliū sacris altarib⁹ offerunt. hoc est circueundo altare offerunt. m ℣ Terribilis dicit dc⁹ nō reprobis. nā si deū metuerent vitā emendarēt. ꝺ deuotis ē terribilis t suauis. Qui aufert spm̄. s. supbie vel tumoris vtioz ab illis regib⁹ q̄ corpus suū regere ac moderari dei munere meruerūt. i. illi vouete t reddite. q̄ p̄incipū spm̄ auferens. scz supbie. dat illis p̄incipibus elatis hūilē spiritū. vt deinceps cōtremiscāt ad sermōes dei t sint vere reges terre. i. corpis sui t alioz. vt etiā reprobis terribilis in iudicio qñ pijs dulcis erit. ℣ Jo.

℣ gitatōib⁹ te cōfitentib⁹ effectum largire terribilis deus vt a montib⁹ eternis illumīati. dū resurrectionis tue gloriā suscipimus: futuri iudicij ign̄minia caream⁹. Qui. ℣ Totus hic titulus a fideli cōgregatōe dī. que vicia h⁹ seculi gloriosis passib⁹ trāsiluit t ad illū finez puenit: cui nihil p̄t sīle repiri a ℣ Jlle ei tm̄ clamat ad deū. q̄ talia eū petit qualia se fidelib⁹ datu rū pollicet. Mā q̄ eum p̄ rebus trāsitorijs rogat. nō ad deū clamare cognoscit: q̄uis ipsuz petere videat. Et intēdit mihi. illi⁹ q̄ppe intēdere. liberare ē. t taz magna cōferre qualia nō ꝑualet autdus p̄cator expetere.

b ℣ Jsta snīa talis ē ac si diceret: filiū p̄di di. paup fact⁹ suz. Jncensa ē dom⁹ mea. non quero illud qđ p̄didi. sed dñm quero: si illuz inuenio: in ipso oīa habeo. ℣ Manibus.

Iacob: dormitauerūt q̄ ascēderūt equos. g Tu terribilis es t q̄s resistet tibi: extunc ira tua. b De celo auditū fecisti iudiciū: tra tremuit t quieuit. i Cū exurgeret in iudiciū deus: vt saluos faceret omēs mānsuetos terre. k ÷ Psalm. Qm̄ cogitatio hois cōfitebit tibi: t reliq̄e cogitatōis diē festum l agent tibi. Vouete t reddite dño deo vr̄o: oēs qui in circuitu eius sunt offerēt m munera. Terribili t ei qui aufert spm̄ principū: terribili apud reges terre.

℣ In finē p̄ idithun ÷ ps̄. asaph: ℣ Psalmus hic fidelium cōgregatōez ptinet que vicia h⁹ seculi trāsilies ad illū finē peruenit cui nihil p̄t sīle repiri. ps̄. lxxvj

a Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deum t intēdit mihi. b Jn die tribulatōis mee deū exquisiui manib⁹ meis nocte cō

opib⁹ dicit bonis. Nocte: mōi h⁹ significat vitā. Jlle reuera ñ decipit cui p̄missa dei cōplent. h ℣ Vel nō sum deceptus ab insidijs diaboli. Et vide. iste in tribulatōe deuz manib⁹ q̄rit. nos qñ tribulamur nihil aliud

nisi de tribulatõe cogitamus ⁊ cõquerimur
c ℭ Cõsolari noluit in pñti de reb⁹ trãsi-
toriis ⁊ caducis vt eternã cõsolatiõem acci-
peret in futuro. Delectatus sum. Mã cũ dei
memores sumus: totius suauitatis munere
replemur: qõ his eue-
nit: qui trãsitoriis no-
lunt cõsolari. Exercita
tũ se dicit in illa contẽ
platõe diuia. cũ tracta
ret quali sapia de⁹ cun
cta disponat. Defecit.
spũs in ipa ꝓsideratõe
tali taz innumerabilia
opa dei tam ingẽtia cõ
phendere nõ valẽs.
d ℜ Anticipaueꝛt
.i. anteccꝑ aliquis vigi-
laret ego vigilabã. Er
go monachus q̃ nõ vi-
gilat huncversum non
põt dicere. Turbatus
sum qĩ hõ. Mõ sum lo-
cutus vt xpianũ decet.
Iracũdiã in corde ha-
bui ꝙ eã in ẋbo nõ ꝓtu
li. ℭ Vel turbatus
sum: recordatõe peccã
tiũ ꝑ q̃bus crucioꝛ cõ-
dolens. Et lõ cãm tur-
batõis sublungit.
e ℭ Cogitaui dies
antiquos. ade vicz. q̃-
bus hũanũ gen⁹ pctis
tenebatur obnoxiũ. Et
ãnos eternos. qz sicut
isti dies antiq̃ in q̃bus
sumus momẽto peunt
sic futuri dies ⁊ anni i
celopenni longeuitate
cõsistũt. In istis moꝛs
dñaf: in illis: vita re-
gnat ꝓpetua.
f ℭ Meditaf etiaz
cũ corde suo q̃ aiam fa
cit suã aliq̃d cum rõne
tractare. Exercemur
numeras estuamus. ℜ Scrobebã spñ.
hoc est fodiebã quasi agrũ vt ibi mitterẽ se-
men doctrine dei. Et ita dicit etiã in epla ad
Sunniã ⁊ fretulã hieronimus dicendũ esse
⁊ scribendũ eẽ. s. scrobebã. i. scrutabar ⁊ fo-
diebaz qĩ q̃ in agro herbas ãrit. g ℭ Nũ
q̃d ꝓiciet, i. gen⁹ hũanũ, vt nõ aduẽt⁹ sui mi

tra eũ: ⁊ nõ sum deceptus
c Renuit cõsolari aia mea:
memoꝛ fui dei ⁊ delectatus
sum: ⁊ exercitatus suz ⁊ de
fecit spũs me⁹. Byaps.
d Anticipaueꝛt vigilias ocu
li mei: turbatus sum ⁊ non
e sum locut⁹. Cogitaui dies
antiquos: ⁊ ãnos eternos
f ÷in mẽte habui:· Et medi
tatus sum nocte cuz coꝛde
meo ÷ ⁊:· exercitabar ⁊ scro
g bebã spñ meũ. Nunq̃d in
eternũ ꝓiciet deus: ÷ ⁊:· ñ
apponet vt cõplacitioꝛ sit
b adhuc. Aut in finez miam
suã abscidet: a generatõe i
i generatõez. Aut obliuisce
tur miseꝛeꝛi deus: aut cõti
nebit in ira sua mias suas.
k Byapsal. Et dixi nũc ce-
pi: hec mutatio dexteꝛe ex-
l celsi. Memoꝛ fui opeꝝ dñi
q̃z memoꝛ ero ab initio mi
m rabilium tuoꝝ. Et medita
boꝛ in oibus opibus tuis:

seratõe ipm adiuuet. Istud nũq̃d nõ ẽ negã
tis ꝑ affirmãtis: apponet ẽm. i. ꝓstabit. vt ei
bñ placitũ sit hũanũ gen⁹. Adhuc expectan
tis ẽ nõ dolẽtis. ℜ Hec erat tota cogita
tio mea. deus hoiem fecit ⁊ viram ꝓmisit ei
eternã: quõ ꝙ de padi-
so est eiectus. ⁊ nõ ad-
ijciat vt ei placeat ad-
huc. b ℭ Mia dei
ẽ q̃ de maria ẋgine na
sci dignatus ẽ. hãc dñs
nõ abscidit a generatõ
ne iudaica vicz in ge-
neratõem gentiũ. ℜ
.i. nec a iudeis nec a gẽ
tib⁹ abscidit. ℭ In
finẽ ẋo significat ple-
nitudinẽ tpis. de q̃ io-
hãnes ait. Filioli no-
uissima hoza ẽ.
i ℭ Hinc pnũciabat
misereri deũ. qz ei⁹ ꝓ
debat aduentũ. Mõ ẽt
in ira cõtinebit de⁹ mi
sericoꝛdiã suã: ꝑ i mia
sua ab ira se poti⁹ abs-
nebit. k ℭ Dicit ẽt
nũc cepi. s. sape vel in-
telligere. ⁊ q̃d sit illud
qõ nunc cepit exponit
qz hoc cepi intelligere
q̃ sanctã cõmutatiõem
dexteꝛe dñi. i. xpc con-
sueuit in nobis opari.
vt de cõditiõe seculi cõ
mutati mereamur ei⁹ fi
lij nũcupari. ℜ vl
hec mutatio q̃ iuste ꝓ-
dito pie miseꝛeꝛ
l ℜ Memoꝛ fui ope
rũ dei q̃ fecerat moysi:
vel alijs sanctis. ℭ
Memoꝛ ero ab initio:
qõ fecit adã ad imagi-
nẽ sũã. deinde q̃ obla-
tõez abel iusti susceꝑat
⁊ q̃ in archa noe diuersi generis animalia: in
misterio eccie saluauit q̃ tipũ aduẽtus sui i
ysaac oblatõe celesti pietate mõstrauit ⁊ sil'ia
q̃ ab initio mirabilia fuerũt. in q̃bus tñ oĩb⁹
dei mia hoi oñdit. m ℜ Tota mea co
cogitatio de virtutibus tuis est. ⁊ exercebor
ℭ .i. in ꝓceptis tuis salutaꝛib⁹ hũili deuo
tõe versaboꝛ. vel meditaboꝛ in oĩb⁹ opibus

,i.scripturis diuinis. n ℣ Sctūs xp̄c est dñs. idē ipe est via: qui iuste dicit via p̄fis. qz p ipm quēadmodū trinitas colit accipimus. Dicit em̄. ite baptizate oēs gentes in noīe patris ⁊ filij ⁊ spūssancti. ℣ Dij dicunt sancti fm gratiā tu xo naturaliter deus es. ⁊ tu etiaz ex natura solus facis mirabilia quotidie. Deus facinti rabilia. vt in latrone: beri latro: hodie xp̄ianus. Alius beri fornicator: hodie cōtinens. beri rapiebas aliena: hodie tua porrigis.

o ℣ Notā feciſti. ſ. cū in hunc mūdū miſiſti dñm saluatorē q̄ dei virtus ⁊ dei sapia ē: et notus tñ corpe infidelibus pplis. fidelib⁹ ät ⁊ diuinitate. vt ē beati mūdo corde. ℣ ℣ Redemit in brachio. i. in filio. Filios iacob. iudaicā plebem. ⁊ Joseph: gentilez ppl'm. q̄ ei credere puro corde maluerunt. Joseph ei augmētū interp̄taf. iu dei ergo p̄cesserūt. ⁊ nos adiuncti fidelib⁹ sumus. p Viderunt. te aque. i. ppli genitū: credendo timuerūt: cō turbate sunt abiſſi. ℣ hoc est būana corda tenebrosa que ista saluberi turbatōe cōuersa ſt ℣ Vel aque: mētes ⁊ aīe pure sunt ⁊ timuerūt sed timor nō fuit ō odio sed fide.

q ℣ Multitudo est sonitus aq̄rū: q̄n psalmodia dulcis effert domino. q̄n gemitibus et lacrimis: culpa diluit. Nubes significat p̄dicatores q̄ vocē dederūt cū p̄cepta dei vulgauerūt p totū mundū. ex qua vulgatōe sonitus iste aquarū p̄uenit. r ℣ Sagittas hic euangelistas dicit. q̄ p̄dicatōnibus suis deuotos vsq̄ ad cordis intima medicinaliter transfoderūt. nō inflicto vulnere sed salute. Per rotā orbem terrarū dicit. q̄ in speciē rote rotunditate cōcludit. vbi vox p̄dicatōis cōspergit. Sed ille nubes illa tonitrua q̄d fecerint subdit. s ℣ Illuxerūt chorusca tōes. i. diuina p̄cepta: veritatis lumine radiāntia. Cōmotos ⁊ tremefactos illos dicit q̄ verbū dei fideliter audiētes ad emendatōis studiū xp̄i munere p̄uenerunt. t ℣ In mari .i. in cogitatōib⁹ hoīm q̄ velut mare fluctuāt: vbi xp̄c ch3 vias q̄n eos gratia sua sibi subdiderit. Aque multe: cōuersa turba gentiuz. vbi sunt semite dei. duz ad eos venire dignat'. q̄ dicit vestigia tua nō cognoscent: significat p̄sentiā corpalē quā populus iudaicus agnoscere noluit.

v ℣ Deducti sunt em̄ ppli hebreoꝝ ī manu moysi ⁊ aaron. id ē opatōe. quā diuersoꝝ miraculoꝝ nouitate faciebant. Et bñ dixit sic̄ oues ⁊ ñ absolute oues ꝙ sic̄ oues q̄ ñ credēdo facti sunt bedi. Moyses uiterp̄taf assumpt⁹ Aaron fortitudīs mōs que noīa ipoꝝ virtutes quas fecerant exp̄mūt

℣ Intellectus asaph.

℣ Vox p̄phete ad iudeos enumerātis quāta munera deus eis tribuerit vel mirabilia oſderit q̄liscq̄ ī eis ⁊ adinuentōibus tuis exercebor. Deus in sancto via tua: q̄s deꝰ magnꝰ sicut deus ÷ nr̄: tu es deus q̄ facis mirabilia. Notā feciſti in pplis virtutē tuā: redemisti in brachio ÷ tuo: ppl'm tuū: filios iacob ⁊ ioseph.

p Psalma. Viderūt te aque deus viderūt te aque ⁊ timuerūt: ⁊ turbate sunt abiſſi. Multitudo sonitus aquarū: vocē dederūt nubes. Etem̄ sagitte tue trāscunt: vox tonitrui tui i rota. Illuxerunt chorusce tiones tue orbi terre: cōmota est ⁊ cōtremuit terra. In mari via tua ⁊ semite tue i aq̄s multis: ⁊ vestigia tua nō cognoscent. Deduxiſti sicut oues ppl'm tuū: in manu moyſi ⁊ aaron.

℣ Intellectus asaph.

℣ Vox p̄phete ad iudeos enumerātis quāta munera deus eis tribuerit vel mirabilia oſderit q̄liscq̄ ī eis

Oratio.

Jrabilīū oīm opator īmēse. q̄ quonda m aquas in aſpectu tuo ſiſtentes: deinceps in vina mutaſti: te bñ liter implorā m⁹. vt ſuscepta voce clamoris nostri. miam nobis (quam nunc̄ obliuiſceris) largiaris. Qui.

℣ Asaph vt dictū ē hebrea lingua synagogā latine: collectōem significat. sed quia intellectū p̄miſit: fidelē hic synagogā loq̄ poſſe declarauit.

a ℭ In hoc ꝓncipio loquit deus. qui ꝑ moysen legē dedit hebꝛeis. Attendit autem audita q̄ res dictas deuota mēte ꝓsequerit. ℘ꝑs meus: illos dicit q̄ eius mādatis obediebāt. Inclinare cognoscit aurē suā q̄ toto corde vult audita ꝑcipe. vnō sicut ꝑ hoc q̄ dixit attendite intellectū iubet apponere. ita ꝑ hoc q̄ dicit. inclinate aurē. affectū audiendi ꝑcipit hīe. ℌ Vel ista ⁊ sequentis versus verba sunt xp̄i.

b ℭ Parabola cū greco vocabulo dī silitudo. q̄n illud q̄ intelligi volum⁹ ꝑ aliquas cōpatiōes indicamus. ℘positōnes obscuras ⁊ abditas significat gōnes. q̄ adbibita disputatōe soluēde sūt ℭ xo dicit ab initio. vicz veteris testamenti itellige. c ℌ Quā ta audiuimus. hoc ꝓtinet ad apl̄os. ⁊ cognouimus ea a patriarchis ⁊ ꝓphetis. ℭ ℘ꝛes suos. moysen ⁊ alios ꝓphetas. qui de dñi aduentu multa docuti sūt dicit. d ℭ Mō sunt occultata. ſ. a spiritalibus filijs q̄ eoꝝ inuitatores fuerūt. Altera generatio non hebꝛeoꝝ ß gentiū significat ꝓ congregatōem. e ℭ Narrare q̄ppe opa domini laudasse ē. Cui⁹ fctā dū narrant gloria semꝑ auget. Virtutes liberatōes dictt. quas fecit in ꝑplo cum eos de pharaone liberauit. mirabilia xo ꝙ eos i deserto māna pauit ⁊ modica ⁊ leuissima cōcertatōe gētes potentissimas subiecit. f ℭ Suscitatū ē testīoniū in iacob dicit. q̄n cū angelo colluctās tactus vno femoꝛe claudicauit. qō significat ysraelitic⁹ ꝑplin ꝑtim fidei firmitate ꝓstare ꝑtim a sua salute discedere. ℘posuit legē in ysrael vt eos deuotos eē suo dño ꝓmoneret. hoc ē qō supius dicit. aperiā in ꝑabolis ⁊ loquar ꝓpositōes. qꝛ iste versus figurate loquitur.

g ℭ Uersus iste significat. ꝑ generatōes hominū fuisse mādata dei trāmissa ne q̄s putaret vni datū qō oībus est cōcessum. Altera ꝟ generatio extraneos significat nō ꝓpinquos. ⁊ gētes nō iudeos.

b ℭ Filij xp̄iani sūt qui p̄dicatōes sanctas ad aīarū salutē ꝓferendā suis posteris tradiderūt. i ℭ Admonet hic. vt posteri spem suā nō ponant in legē que punit. ß in grāz cōcessam q̄ liberat. ⁊ ñ obliuiscant operū dei. ℌ .i. cōtēnant. sicut fecerūt pfidi iudei. sed mādata ei⁹ exq̄rant vt xp̄iani. k ℌ Hic notat pfidia iudeoꝝ. q̄ murmurabant sp in deserto ꝓtra dñm. ℭ ℘ꝛaua dicta. qꝛ veritatē recipe noluerunt. ℌ Exasperātes. q̄a ꝓ dñm blasphemabant irritātes ad vindictam

l ℌ Usq; hodie perseuerans ē ysrl. ⁊ nō ē directus cū deo spūs ei⁹ ⁊ q̄n nō recepit filium ꝓpterea nō recipit spm̄ sanctū. ℭ Ille dirigit coꝛ suū q̄ ad diuīas se coꝛrigit iussiones. ℵ Illi⁹ xo spūs creditus ē cū deo q̄ ī deus credit.

m ℭ Effrem vel efraim interpretat fruger ꝟ fuit filius ioseph iunioꝛ quē auus su⁹ ꝑmario loco bñdixit. eius xo filij ꝑna bñdictione creſcētes. de fructu fidei coꝛruerūt

vindicta puenerit.

℘salmus. lxxvij.

a Ttēdite populē me⁹ legē meā: inclinate aurē vīam in verba oris mei

b Aperiam in parabolis os meū: loq̄r ꝓpositōes ab initio. Quāta audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ÷ ea: ⁊ ꝑres nr̄i

d narrauerūt nobis. Mō sūt occultata a filijs eoꝝ i generatōe altera. Narrātes laudes dñi ⁊ virtutes eius: et

f mirabilia ei⁹ que fecit. Et suscitauit testioniū i iacob

g ⁊ legē posuit in ysrl. Quāta mandauit ꝑibus nr̄is nota facere ea filijs suis: vt cog̃scat generatio altera.

h Filij qui nascent ⁊ exurgēt

i ⁊ narrabūt filijs suis. Et ponāt in deo spem suaz: ⁊ nō obliuiscant operū dei: ⁊ mandata eius exquirant

k Me fiāt sicut ꝑres eoꝝ: generatio ꝓtaua ⁊ exasperās

l Generatio que non direxit coꝛ suum. ⁊ nō est creditus cum deo spiritus eius

m Filij effrem intendentes; ⁊

Intenderũt arcũ. cũ admonente moyse dixerunt. quecũq; locutus ẽ deus faciemus. Cõuersi xo sunt: qñ aaron dixerũt. Fac nobis deos quos adorem⁹. n Nõ custodierũt testamẽtũ dei: iõ cõuersi sunt in die belli

o Obliti sunt inuentorũ dei ⁊ oĩm signoz eius.

p Narrat eĩm fcã miracula coraz pũbus eoz. i. Moyse aaron et alijs senioz⁹ vt ⁊ manifestis rebus cõstãt⁹ credere debuissent. et iõ etiã ꝓuincĩã dixit ⁊ locũ: vbi hec fcã sunt. Campus thanis significat hũle mandatuz. qõ ĩ terris positus xp̃c docuit discẽs. discite a me q; mitis sum ⁊ hũil

q Ruptũ ẽ mare: qñ in geminũ latus pmansit. vt nõ tam pelagus q̃ excisa rupes putaret. Perduxit eos ad ꝓmissiam. s. terrã. statuit aquas. i. vt sic staret vnda ĩmobilis: tanq̃ fuisset inclusa in vasis. r Nubes diei mistice significat dñm xp̃m. q; ipe est verus dies. tã pfidis celatus est nube carnis sue. Et tota nocte. hic significat xpianos. quos custodit in nocte seculi. claritate sui luminis.

s Tũc iterrupta est petra ĩ heremo. qñ pcussit ⁊ fluxerũt aque iõ hoc. vt oĩ deret vniuersas creaturas eius iussionib⁹ obedire. pri us aquas. hic petram. Adaquauit dixit. vt iumenta magis videret significare quã boles. q̃ tantis bñficijs grãs agere noluert. In abisso multa copiã largissime vñ declarauit. q̃ velut de abisso pelagi. ita multa ꝓfluxit. t Nam Petra ꝟ significat xp̃m. in ligno crucis lancea pcussũ. de eo late sacrm baptismatis ꝓfluxit. v Apposuerũt. i. adiecerũt. vt inẽ tãta miracula ñ crederẽt. Peccare dixit ñ credere qõ nimis ĩprobũ ꝓfectũ eẽ delictũ eis q̃ ꝺ ꝓceptis grãs ñ retulerũt. In ira cõcitauerũt excelsuz. q̃ tot miraculis irrigati. pfidie sue sterilitate in eũ credere nolebãt. vt sic in inaquoso vel ficco: nõ tam locũ vbi fctã sẽ miracla q̃ mẽtẽ eoz significet. x Tentauerũt. tẽtare eĩm dicit mus aliq̃d ꝼmonib⁹ dolosis postulare. vt videaẽ in xbis simplicitas. cũ sit in eoꝛde malicia. Isti q̃ aĩab⁹ suis ñ spiritales ꝟ carnales escas subdole poposcerũt. y Atq; male locuti sunt. qz falsa. nõ credẽtes posse parare mẽsaz in deſto: qui dat escã oi carni. ꝟ mẽsa ista significat passionẽ. in q̃ reficimur esurientes. z Aque mistice significãt donũ spũsscti ⁊ fluẽta diuine ꝓ dicatiõis a petra. ꝟ ẽ a xp̃o plata: vel aq̃ apl̃os doctorẽtes xo reliq; ecclesie doctores. ex q̃rũ ꝓdicatõe fitim xbi dei restringimus. vel xp̃o q̃ ẽ petra pcusso ꝓpter pctã nr̃a fluxerũt aq̃ baptismi ⁊ martiriꝝ.

a Diffidẽtia ppli iudeoꝛ addit. nũq̃d et panẽ ⁊c. ꝟ ⁊ panez celi posse sibi dari negãtes q̃ ẽ xp̃c. ita inq̃t. qũo ꝓt ꝟ nob dare suã carnẽ ad mãducãdũ.

b De⁹. n. cogitatões murmurationũ et ligua tacẽte cogĩt. ꝟ ⁊ vidictã. s. distulit. iõne si vinditaret ad pze

mittentes arcũ: cõuersi sũt
n in die belli. Nõ custodierũt testamẽtũ dei: ⁊ in lege
eius noluerunt ambulare.
o Et obliti sunt benefactoꝛũ
eius: ⁊ mirabiliũ ei⁹ q̃ ostẽ
p dit eis. Coram pũbus eoꝛ
fecit mirabilia in terra egy
q pti: in cãpo thaneos. In-
terrupit mare ⁊ pduxit eos
⁊ statuit aquas q̃si in vtrez
r Et deduxit eos ĩ nube diei
⁊ tota nocte in illumiatõne
s ignis. Interrupit petrã in
heremo: ⁊ adaq̃uit eos ve
t lut in abysso mlta. Et edu-
xit aquã de petra: ⁊ dedu-
v xit tanq̃ flumina aq̃s. Et
apposuerũt adhuc peccare
ei: in ira cõcitauerũt excel-
x sum in inaquoso. Et tenta-
uerũt deũ in coꝛdib⁹ suis:
vt peterẽt escas aĩab⁹ suis
y Et male locuti sunt ꝺ deo:
dixerũt nunq̃d poterit de⁹
parare mensam in deserto
z Qm̃ pcussit petrã ⁊ fluxe-
rũt aq̃: ⁊ toꝛrẽtes inũdaue
a rũt. Nunq̃d ⁊ panẽ poterit
dare: aut pare mẽsaz pp̃lo
b suo. Iõ audiuit dñs ⁊ di-
stulit: ⁊ ignis accẽsus ẽ i ia

sens: nō crederēt potuisse murmurantes satiare. Iterū distulit vindictā. vt oīderet patiam. Et ignis accensus est in iacob. Jacob qui interptat supplantato: significat gētes que supplantabant iudeos. qz illis intrantibus. illi expulsi sunt: ī q̄bus accensus ē ignis caritatis. in israel vero .i. pplo iudeoz ascēdit ira formidabilis.

c ✠ Dicit eīm nō credidisse eos in deo suo. vt ostenderet eos ptinaces fuisse. Nec sperauerūt in salutare ei⁹ .i. in saluatorē dñm.

b ✠ Hoc q̄ sequitur etsi g historiaz videat factū. optet tñ ad xp̄m referri. Mandatū ē igitur nubib⁹ .i. p̄dicatoribus. vt p ianuas celi hoc ē scripturas sacras p̄dicatio gloriosa aduētū saluatoris nūciaret. e ✠ Māna interp̄tat q̄d est hoc: q̄ sancte cōioni corporis xp̄i decenter aptamus qz dū admirando cib⁹ assumit iste. declarat munera dñici corporis xp̄i. Panis celi xp̄c ē. vñ celestia escā spiritalē captunt delectatōe inestimabili pfruunt.

f ✠ Panis ergo angeloz bene dicit xp̄c. qz vicz ipius laude pascunt. verū hic panis: in celo replet angelos nos pascit in terris.

✠ Cibaria misit. vt iam nō ire ordeo. ſ spiritalis tritici dogmate satient. g ✠ Austrū eīm et affricū vētos scimus ee meridianos q̄bus flantib⁹ pigrū frigus expellit et aeris tpamēta p̄stant. sic et vba dñi caritatis igne flagrantia mūdo salutarē p̄stiterūt tpantiā.

h ✠ Et pluit sup eos carnes. i. pabula doctrine. vñ fidelīū aie satiarēt. Puluis h̄ significat subtilitatē intelligētie. Arena vero innumerabilē p̄udentiā significat salsi maris sapore cōditā. Sz pēnata volatilia: celestia desideria. q̄bus aīa velut carnib⁹ repleta pinguescat. arenā quoq; maris dixit. que salsum saporē habet. nam est et fluuioz arena q̄ hūc saporē nō hz. Vide itaq; oīa ista ad lr̄am nota: in paboł dicta dū ad xp̄m referūt.

i ✠ Castra ei a castitate dicta sunt. eo q̄ exercitus bellis occupatus fedo luxui nō vacaret. Nobis aūt significat q̄ intra septa eccie oīa supna munera possumus accipe. si expleri bōa desideria nra diuino mūere postulem⁹

k ✠ Expleuerūt desideria carnis. rōne ieiuni. ventre pleni. sed mente vacuati. Fraus eīm dicit quasi fracta fides. Satiati sunt ergo ad suā ruinā. nō vt indeviuerent sed potius idterirent.

l ✠ Adhuc esce erāt in oze. ſ. dū māna et cōturnicū carnib⁹ vescerēt. Esca aūt ab eden dicta est. Tunc ira dei ascēdit q̄n dñs iratus moysi dixit: grauit peccauit ppl's iste vitulū cōflando et adorando. nam eū colendo: mugituri erant in pena. naz sequit. m ✠ Occidit pingues eoz .i. fortes iudeoz. p̄pter peccatū vituli quem fecit aaron. occisi leguntur viginti tria milia eorū vna die. Sicq; q̄z fcm̄ est. vt electos isr̄l. p̄ualitas peccantiū impediret. ne venirent in terrā p̄missionis. ſ. ip̄m moysen et aaron. n ✠ Peccauit adhuc ille ppl's. q̄ p̄ famulū dei moysen murmurabat. peccant q̄tidie iniq̄. q̄ sacerdotibus dei obedire cōtemnūt: et tādiu peccant quousq; deficiant. et cū festinatōe deficiant.

cob: et ira ascendit in israel
c Quia nō crediderūt in
deo: nec sperauerūt in salu
d tare eius. Et mandauit nu
bibus desup: et ianuas celi
e aperuit. Et pluit illis man
na ad manducandū: et pa
f nem celi dedit eis. Panez
angelorū māducauit homo
g abundātiā. Transtulit au
strū de celo: et induxit i vir
h tute sua affricū. Et pluit su
per eos sicut puluerē car
nes: et sicut arenam maris
i volatilia pennata. Et ceci
derūt i medio castrorū eo
rū: circa tabernacula eorū
k Et manducauerūt et satura
ti sunt nimis: et desideriuz
eorū attulit eis: nō sē frau
l dati a desiderio suo. Ad
huc esce eoruz erant in ore
ipōrū: et ira dei ascēdit sup
meos. Et occidit pigues eo
rū: et electus israel ipediuit
n In oibus his peccauerūt
adhuc: et nō crēdiderunt

s ℣ Dies eoꝝ defeciſſe dicit. quaſi tabe languida cõſumptos dies eñ peccatoꝝ cuꝝ feſtinatõe tranſeunt. ſicut legit. viri ſanguinũ ⁊ doloſi: nõ dimidiabũt dies ſuos.

p ℣ Mõ ipi inquiſierũt deũ: quos dicit occiſos. ℔ exemplo taliũ pplꝰ reliquus ſupplicauit. Judaicus itaqꝫ pplꝰ tunc timuit. ⁊ exq̃ſiuit deũ qñ ſuos ſocios cernebat extingui: veniebãt diluculo.

℣ Flagellati i peccatis reuertebant⁹ ⁊ excuſſo infidelitatis ſomno. veniebãt manevt audirent verbũ dei.

q ℣ Mẽorati ſunt. qñ iraſcente dño extrema caſtroꝝ diuĩo igne cõſumpta ſunt. quo facto rogauerũt moyſen vt p eis dñm ſupplicaret. ℣ Jntellexerũt nullũ aliũ poſſe in taliꝑiculo adiutoꝝiũ ferre niſi illũ qui eos de ſeruitute egypti liberauit

r ℣ Sic illiſ ꝓtingit que ſe putãt p ſolũ tiorez credẽ. Mã niſi dñs mutuaꝫ nixto amore: toto corde nõ queritur hoc eſt peccatũ ẽ mariñ. vt ſe dicat illi cõfiteri lingua. duꝝ cordis ima diſſentiant. q̃ſi ille oĩa non cognoſcat que aguntꝰ in tenebris qui ſcrutator ẽ renũ ⁊ corduꝝ. ℣ Dilexerũt ãt ore qñ dicebãt moyſi: quecũqꝫ ꝓcepit dñs faciemus. s ℣ Mã ⁊ dñs de ipis p eſaiam dicit: pplꝰ hic labijs me honorat. cor autez ipoꝝ longe ẽ a me. Fidelis eſt in teſtõ dei: q̃ eũ veracit̃ diligit: fideſ aũt dicta ẽ ab eo q̃ fiãt dicta. t ℣ Jpe ãt ẽ miſericors. dũ eñ expectat pñiaꝫ: nõ ſtatim punit delinquentẽ. qñ pctoꝝis nõ vult moꝛtẽ ſ cõuerſionẽ. v ℣ Abũ dauit: qñ orauit p iudeis in cruce poſitus. pr̃ ignoſce illis: ſic iſtius ſupplicatõe actũ ẽ. vt ira dei in eis placareꝰ: ꝓpitius eñ pctis eoꝝ factus ẽ cũ ad ipius ſatiſfactionẽ in cruce. nõ quidem oẽs ſed multi ex bis redire meruerũt.

o in mirabilibus eiꝰ. Et defecerũt in vanitate dies eorũ: ⁊ ãni eoꝝ cũ feſtinatõe

p Cum occideret eos querebant eũ ⁊ reuertebant⁹: ⁊ diluculo veniebãt ad deum.

q Et rememorati ſunt qꝝ deus adiutoꝝ ÷ eſt:· eorum: ⁊ deus excelſus redẽptoꝝ eo

r rũ ÷ eſt:·. Et dilexerũt eum in oze ſuo: ⁊ lingua ſua mẽ

s titi ſunt ei. Coꝝ ãt ipoꝝ nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles

t habiti ſunt i teſtõ eiꝰ. Jpe gũt ÷ eſt:· miſericoꝝs ⁊ propicius fiet peccatis eoꝝ: et

v nõ diſpdet ÷ eos:· Et abũ dauit vt auerteret irã ſuaꝫ:

x ⁊ nõ accẽdit oẽz irã ſuã. Et recoꝝdatus ẽ qꝝ caro ſunt: ſpũs vadens ⁊ nõ rediẽs.

y Quotiẽs exacerbauerũt eũ in deſerto: in ira cõcitaue-

z rũt eũ in inaquoſo. Et conuerſi ſunt ⁊ tentauerũt deuꝫ ⁊ ſanctũ iſrael exacerbaue-

a rũt. Mõ ſunt recoꝝdati manus eius: die qua redemit

b Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: ⁊ ꝓdigia ſua in cã-

c po thaneos. Et puertit in

℣ Scit eñ deus q̃a caro ſp reſiſtit legi dei. ℣ Caro aũt dicta ẽ q̃ cara ſit aĩe ſue. ſpũs vadens ⁊ non rediens (ſubaudiẽdũ ẽ) in hoc mundo. qñ ad ſuũ eũ coꝝpus in reſurrectõe cõſtat eẽ reditu rũ. vñ mirabili breuitate hic boĩs moꝛs tẽpaꝰ definit. i. ſpũs vadẽs: ⁊ nõ rediens.

y ℣ Jncredulitate vtiqꝫ atꝫ ariditate coꝛdis ſui exacerbauerũt in deſto. z ℣ Cõuerſi ſunt. i. retroꝛſum ⁊ exacerbabant ſanctũ iſrael. i. moyſen. q̃ deũ videbat mẽte ⁊ occultis ℔ ⁊ nũc eũ exacerbant eũ audierũt q̃ xp̃m dominũ in carne naſciturũ annũciat.

a ℣ Recoꝝdari enĩz deũ ẽ. reuocare ad coꝛ Manus eiꝰ. i. bñficiorũ dñi. ℣ q̃ eos liberauit de manu pharaonis. q̃ figuraliꝫ dia bolũ ſignificat.

b ℣ Thaneos ei ciuitas ẽ egypti. vbi ſũt facta ꝓdigia q̃ legunt⁹ ℣ꝛodigia x̃o dicta q̃ poꝛro dicentia. i. que ꝑ figurabãt eẽ aliqua vẽ turatoẽs eñ plage ille aliq̃d ſignificabãt. ℣

c Hinc ꝓma plaga incoat egyptioꝝ: nã ſicut aqua in vinũ ꝑuerſa legit̃ q̃ ſignificat pmutatõz ppꝛoꝝ in meli

us. ita hic cõuersa in sanguinẽ significat populũ iudaicũ in deterius pmutatũ. Imbrem dicit celestẽ pdicatoꝛ quã filꝛ ait in sanguiẽ versam. vt eos q̃ spũaliter ītelligere deberẽt intelligere carnaliter oñderet: quõ ei spiritaliter intelligerẽt q̃ erãt carnalibꝰ sensibꝰ occupati. d ℣ In cinomia cinicoꝛ sectã indicauit. q̃ libidinẽ atq; luxuriã sumũ pdicat; bonũ. ℭ Rana ẽ loq̃cissima vanitas hereticoꝛ q̃ pmorata cenosis sensibꝰ ipsobis clamoꝛib⁹ garrire nõ desinit. e ℭ Erugo. ẽ amoꝛ turpis honestatẽ cõsumẽs īminutõe occulta locusta ẽ maliuola detractio. actus alienos inuida oblocutiõe coꝛrodens. f ℭ Grando est cõminatio dei. q̃ verberat contumaces. Pruina: pcurrens anticipansq; malicia q̃ laboꝛes alienos puenire ad fructũ nõ pmittit.

g ℣ In gradine. castigatio diuina monstrat. ℭ Morte pecudũ: stultoꝛ significatur occasus. h ℣ Ab hac aũt grandie t bestiãta occidũt. vt eoꝛũ insipiẽtia arguatur. q̃ diuinũ nomẽ bestijs indideꝛt. ℭ Ignis quoq; ĩmittit. vt illuminent coꝛda credẽtiũ t vicia depascant. Siẽ ait dñs. Ignẽ veni mittere in terrã t q̃d volo nisi vt ardeat.

h ℭ Ordo vindicte xissima descriptõe narrat. Prius em dñs pctis hoĩm irascit: q̃n nulla cõpũctõe cõuertũt. ac deinde malicia hoĩs in sua indignatõe t ira t tribulatõe derelinq̃t. t postremo nudati defensiõe diuina in pdã cadũt diaboli. Cõstat ei cũcta q̃ creata sunt creatoꝛis pmissioni aut ipio subiacere. Dicit xo ĩmissionẽ illam malox factaꝛ p angelos malos, s. indignatõe, i. tumoꝛe supbie. ira audacie. tribulatõꝛ desperatõis.

℣ Ut q̃ diuinis plagis nõ arguebãt. diabolicis insidijs rundereñt. i ℣ Alia hꝫ diuia ira. cũ in pcti vltõem q̃s tradit?: nõ liberat aiam suã a supplicio gehenne: vel cuꝛ insipientia (que iumẽtis ẽ silis) ī morte sempiterna cõcludit. ℭ Cũ igit dicit viã fecisse dñm q̃ possit ad vindictã ifideliũ puenire: oñdit nõ posse ad eos venire vidictã. nisi fuerint oñi defensione priuati. p morte xo aiaꝝ hoĩm ītellige interitũ. q̃ in illa clade occisi sẽ

sanguinẽ flumia eoꝝ: t imbꝛes eoꝝ ne biberent. ℣ Misit in eos cinomiã t comedit eos: t ranã t disperdit eos. Et dedit erugini fructus eoꝝ: t labores eoꝝ locuste. Et occidit ī grãdine vineas eoꝝ: t moꝛos eoꝝ in pruina. Et tradidit grandini iumenta eoꝝ: t possessionẽ eoꝝ igni. ℣ Misit in eos iraz indignatõis sue: indignatõem t iram et tribulatõem: imissionẽ per angelos malos. Viam fecit semite ire sue: nõ peperci a morte aiaꝝ eoꝝ: t iumenta eoꝝ in morte pclusit. Et pcussit oẽ primogenitũ in terra egypti: primitias oꝝ laboꝝ eoꝝ in tabernaculis cham. Et abstulit sicut oues pplm suum: t pduxit eos tanq̃ gregẽ in deserto. Et eduxit eos in spe t non timuerunt: t inimicos eoꝝ operuit mare.

k ℣ Sicut hꝫ gesta in egypto referũt. ita t dñs pncipat⁹ t ptãtes demonioꝝ siue viciox in hoc mõo: deleuit suo sctõ aduentu. t triũphauit ī ligno sctẽ crucis. t ab eoꝝ corde depulit: qui calliditati diabolice dediti erant qꝛ cham calliditas inẽ ptat. ℭ Per pmitias xo oẽ pmogenitũ intellige. primitie q̃pe laboꝝ: ad totũ ptinet q̃cq̃d hũana possibilitas hẽ potuerat.

l ℭ Mã cũ dixit oues t gregẽ. significat populuz xpianũ. q̃ in hoc seculo tanq̃ in deserto pascit si mũdanaꝝ rex desideria nõ sequatur. Quis ad lraz iudeos t terrã pmissionis inductos. oues accipe possis. th qꝛ in pabulis se locuturũ dixit. xpianũ populuz his signatum magis q̃ signum intellectu amplecti debes nam sequitur. Et eduxit ꝛc. m ℭ Educti em nos sumus in spe a terza egypti. i. a tenebꝛis peccatoꝝ. qui fidei lumen acceꝑimꝰ. Et inimicos oppuit mare cũ nos abluebamur ī baptismo. diabolus mergebat in abissо cũ ministris suis. Sic illis in figura oĩa fcã sẽ. vt ait apls. q̃ nre salutis indicia nũciabant

n ℣ Mons sanctificatōnis: sancta eccīa in latitudine fidei sublimata. Siue supna illa celestis irlm. in quā pplm dei sua gra saluator introduxit. Ad litterā ℣o mons syon vbi circa quē templū fuit edificatū: ē mons sanctificatōis.

o ℣ Excit a facie nostra gentes: qñ a nobis barbarici t īmites fugant errores: diuidit terrā. cū. p sua gra vnicuiq; beatam dederit portiōem regni dei: funiculus aūt distributōnis sic dictus est ab illis: qui terrā tenso fune diuidebant.

p ℣ Mistice. tribus israel. i. videntib⁹ deū: dabit inhabitare tabernacula. que ante ruinā supbie adhuc innocentes angeli possidebunt. q ℣ Hūc dicit cōtumaciā iudeorū. qui ōnm tentauerūt t monita eius non custodierunt. t quid eis irato dño cōtigerit. vt talia inobediētes debeant exēpla metuere.

r ℣ Tuerterunt se quos nec virt⁹ nec beneficia mollierūt diuina: ꝑ sicut patres occiderunt ꝓphetas. ita et isti ipm deū psequunt.

℣ Arcus prauus⁹: ē malicia peccatoꝝ. que nō eminus vulnera iaculat sed in se magis spicula directa conuertit. qz dolosus dū nititur ingerere plagas in se cōuertere potius suas ꝓbatur insidias.

℣ Prauus eīm arcus dicit qui iacula intendentē se mittit t dū cōtra inimicos sagittā putat iacere: sautiet tenentē. s ℣ Colles supbas t tumidas hominū cogitatōes signi

n Et induxit eos in mōtē sanctificatōis sue: montē quē
o acquisiuit dextera eius. Et
eiecit a facie eoꝝ gentes: t
sorte diuisit eis ÷ terrā: in
p funiculo distributiōis. Et
habitare fecit i tabernacul
q eoꝝ: tribus israel. Et ten-
tauerunt t exacerbauerunt
deū excelsum: t testimonia
r ei⁹ nō custodierūt. Et auer
terunt se t nō seruauerunt
pactū: quēadmodū patres
eoꝝ cōuersi sunt in arcum
s prauū. In ira ꝑcitauerunt
eū in collib⁹ suis: t in scul-
ptilibus suis ad emulatōz
t ÷ eū: puocauerūt. Audi-
uit deus t spreuit: t ad ni-
hilū redegit valde israel.
v Et repulit tabernaculū sy-
lo: tabernaculū suū vbi ha
x bitauit in hoibus. Et tra-
didit in captiuitatē virtutē
eoꝝ: t pulcritudinē eoꝝ in
y manus inimici. Et cōclu-
sit in gladio pplm suū: t he
z reditatē suā spreuit. Iuue-
nes eoꝝ comedit ignis: et
virgines eoꝝ nō sūt lamē-
a tate. Sacerdotes eoꝝ i gla
dio ceciderūt: t vidue eoꝝ

ficat. ḋbus semp dñs inuenit aduersus. Ad emulatōem quoq; eū ꝓuocabant: dū suū honorem idolis impendebant. ℣ Relicto eīm deo seruierūt idolis. adorātes etiam in montibus. t ℣ Illos ℣o sprecuit. q tm nomine t non visione israel erant.

v ℣ Sylociuitas erat. vbi archa dei fuisse legitur ꝓstituta. Sylo aulsio vel dimissio eius interꝑtatur. t significat sacerdotiū iudeoꝝ a deo reꝓbatū.

x ℣ Traditi sunt in dei in captiuitatē. quādo ab allophilis. i. phīlisteis capta archa sunt victi. Virtutē t fortitudinē. dicit archaꝝ testamenti ꝑ quā inter gentes videbant inuicti. t summa decoris leude esse ꝓcipui.

y ℣ Cōsequēs fuit vt ꝑplis gladio cozueret in ruinā. cui arche dignitas fuit ablata. Sprecuit suam hereditatē. qñ ꝓ scelerū suoꝝ immanitate ꝓiecit populū quē elegerat.

z ℣ Ignē hic. iram bellantiū debemus accipere. Lamētare. vacantis est: nam cū oēs īminentia pīcula formidarēt. nulli licuit alterius funeri iusta persoluere. Lamenta enīz dicta sunt. intra lares monumēta. sicut antiquis mos erat sepelire.

a ℣ In ipa igit captiuitate filij heli sacerdotis ab allophilis leguntur gladio extincti q rū vnius vxor vidua facta. p⁹ subitū ptū morte ꝑuenta est. t ita cōtigit vt minime plozaret dū vniuersos: interit⁹ cōis occuparet: Iz t id alijs nullis accidisse nō

dubitet b ℣ Excitat ei dñs ad vindictã nr̃is malis actib⁹ puocat⁹. cui⁹ patia dor nitasse credebat. Resurgens aũt dñs a mor tuis. tanq̃ vino passionis crapulat⁹. ad lite rã aũt. crapulati t ebrij vino irasci cõsueue runt dũ excitant t for tes se exhibere. ita p si militudinẽ de deo dcm̃ est. c ℣ Percussit allophilos in posterio ra. vt etiã viui. a sorici b⁹ execrabili sorde ro derent qõ opprobriuz manet eis sempiternũ Sic pctores in posteri ora pcurit. qñ eis sua debita nõ relinquit. et quasi a sorcib⁹ psumũ tur. dũ eos diaboli co hors ũmica vallauerit d ℣ ℣ Dic reprobatio iudeoꝝ atq; here ticoꝝ. t electio narrat sancte ecclesie. ℣ Joseph interpr̃tat augmẽtũ. qõ hic in cõtrariũ accipiẽdũ est. qr cõ stat esse repudiatũ. Et frẽ frugifer seu vbertat e ℣ Juda interpr̃tat cõfitẽs. siue glorificãs Illã tribũ merito dilexit. q̃ et cõfessione fuit hũilis. t cõuersiõe laudabil. ℣ ℣ Mõs significat sanctã eccliaz f ℣ Unicornus singularis potentia dicit ℣ ℣ Et vnicã xp̃i ecclesiã quã fundauit i secula significat.

g ℣ ℣ Dõ (interp̃tat manu fortẽ. siue desiderabil⁹) significat christũ ex pplo iudeoꝝ velut de gregib⁹ ouiũ de sumptũ atq; translatuz ad pplm pascendũ ecclesie. ℣ Vel q̃ de grege mortaliũ elect⁹ t subleuat⁹ est. ℣ Et accept⁹ de p⁹fetates. i. de loco q̃ ẽ post fetates id ẽ fecũdas t setosas oues. qr xp̃s pastor ẽ ouiũ fecũdaz. spũalicz gra. multos filios generantiũ in sctã fide et eccia. pastor q̃ppe sequit oues. iõ ꝺr post fe tantes. nõ ante. b ℣ Possum⁹ p iacob intelligere pplm xp̃ianũ. q̃ hic degit i terris

℣ Et supplantat vi cia t carnalia desideria

℣ Hereditatem vero isrl̃. futurã ꝯgregatiõnẽ. q̃ dñi cõtemplatiõe pascenda est.

i ℣ Pauit enĩ pceptor egregius. q̃s docere dignatus ẽ. sicut ipe dixit. nõ in solo paneviuit hõ. Intellect⁹ vero manuũ. actualẽ significat sanctitatẽ. ad quaz fideles suos (put ipse tribuit) gloriosa limitatione pduxit. ℣ℨ.

Efice nos manne spiritalis alimento opulentissime largitor ops. vt in sensũ manuũ tuaz directi. mereamur in monte. tua acquisitũ dextera gloriari. ℣er.

℣ Asaph: significat synagogã. est q̃ tot⁹ iste ps in lamentatiõe positus. q̃ futura tpa velut preterita deplorat. Deplorat vero antiochi p secutionẽ. tpe machabeoꝝ factã tunc futurã sed in spiritu ꝓphetico q̃si pteritã. ꝓpter certitudinẽ euentus.

a ℣ Prophet⁹ de psecutione gentiliũ ad nersus eccĩam dei (q̃ ẽ hereditas ei⁹) siue hierusalẽ dicit. Deus rẽ. ℣ Sens eĩ dicta ẽ q̃ vno sit genere ꝓcreata ℣olluert. cũ impie gẽtes in sanctissimis hierusalẽ t tẽpli locis simulachra nephãda posuerũt. ℣ Sicut eĩ poma cũ maturescẽ ceperĩt, diligẽti⁹ custodi

b nõ plorabãt. Et excitat⁹ ẽ tanq̃ dormiẽs dñs: tanq̃ c potẽs crapulat⁹ a vino. Et pcussit inimicos suos in posteriora: opprobriũ sempid ternuz dedit illi. Et repulit tabernaculũ ioseph: t trie bũ effrem nõ elegit. ℨz elegit tribũ iuda: monstẽ yon f quẽ dilexit. Et edificauit sicut vnicorniũ sanctificiũ suum: i terra quã fundauit in g secula. Et elegit dauid seruũ suũ: t sustulit eũ de gregib⁹ ouiũ: de postfetantes b accepit eũ. ℣ascere iacob seruũ suũ: t israbel hereditatẽ suã. Et pauit eos in innocentia cordis sui: t in intellectib⁹ manuũ suaz deduxit eos.

℣ℨ dauid. ℣ Vox iudeoꝝ dicentiũ q̃sta in psecutiõe anthiochi vel gentium ptulerint. deiq; potentia supplicãtiũ correctiõis voto vindicari. H que tñ psecutio ad aiam q̃ sepe ciuitas scribit referenda est.

a Eusve ℣ℨ. lxxviij.

nerũt gentes i hereditatẽ tuã: polluerũt tẽplũ san

unt. maturacq facilli⁹ deuozant. ita aduersa rius cōscientē sibi aniam custodit. donec ad plenū eū valeat deuozare. Est ei dei hereditas aīa sancta. in cui⁹ figurā. terrene irlm captiuitatē deplorat ppheta.

b ℣ Dicendo ppba posuerūt mortalia. martires significat. qui in illa captiuitate copiosa psecutiōe flozuerūt. t elegert magis mori. q̄ cibis a dño vetitis coinq̄nari. Sepelire q̄ officiū est pietatis. volatilib⁹ ac bestijs abijcē. magne crudelitatis cōstat exēplū

c ℣ Scōm iram de pplo dicit iudeozū. q̄ a gentib⁹ ñ solū intra vrbē verū etiā circa muros cū i corde ciuitatis inuolueret.

℣ Hec q̄dē añ xpi aduentū in irlm acta sunt. sed passionē infantiū figurarūt. vbi t carnes eoz bestijs et volucrib⁹ exposite sē. i psecutozib⁹. t tanta sāguinis multitudo effusa est. vt vix oim possēt corpuscula sepeliri.

d ℣ Dicit ei hebreos fuisse in opprobriū t in derisū. q̄ pri⁹ fuerāt dñi deuotōe reuerēdi.

℣ Opprobriū etiā fuunt sancti vis. q̄ pri⁹ fratres fuerūt. qui meliozes fc̄os. odij stimulo psequunt.

e ℣ Rogat ei piū iudicē. ne vsq̄ finē irascatur genti iudaicę. sed vt incēderet zel⁹ illi⁹ in eis. sicut in mathathia. q̄ zelo pīne traditionis incensus. quēdā iudeū idolis īmolātē supra ipsas aras occidit

f ℣ Effunde irā sup aduersarios iudeoz indignationem tuā abundanter emitte vt sicut illi nos oppriūt. ita tuis viris⁹ opprimant. Hec vacat

q̄ añ dixit ingentes. postea in regna. prius ei pplis impcat⁹ est. deinde ipis regnis: q̄ talia fieri imperabāt.

g ℣ Dicēdo eni comederūt. scinicia impie gentis oñdit. Comederūt vero significat. comedi fecerūt. dū cadauera mortuoz. ferarū morsibus exposuert

Loc cū desolauerūt. cuz pulcerrimā ciuitatē. ciuiū suoz habitatōe nudauerūt.

h ℣ Preueiat nos q̄ñs dñe miscōia tua. q̄ est vnigenitus tuus: vt veniēs ppicief iniquitatib⁹ nr̄is. t eruat nos a peccat⁷. paupes ei facti sumus in mundo ppter illū

℣ Cōfessione itaq̄ delictoz. ppciū sibi reddit iudicē. t q̄ timet iudiciū dñi anticipari se eius miscōia recte cōsiderat paupesq̄ factos dicit nimis. pauptas est eñ nobis bonoz. t nē habem⁹ q̄d offerre iusticie si nos icipiat vigor eq̄tatis inquirere.

i ℣ Bene q̄ infirmitatē suā intellexit. qui saluatorē medicū. tot⁷ virib⁹ inuocauit. et vtiliter subdit ppter gloriā dei. nō ppter aliq̄ suū ppriū meritū. Ido ei saluator dicit. q̄ in se sperantes saluat. et imminētes penas peccatoz. cōmutat in pre mia.

k ℣ Gentes spūaliter. potestates aduerse sunt. q̄ inualescūt aduersum nos dicentes. vbi est deus vester. si

ctū tuū: posuerūt hierlm in
b pomoz custodiā. ℣ Posuert
mozticina buoz tuoz escas
volatilibus celi: carnes sā
c ctoz tuoz bestijs terre. Ef
fuderūt sanguinē ipoz tan
q̄ aquā in circuitu irlm: et
d nō erat q̄ sepeliret. Factisu
m⁹ obprobriū vicinis no
stris: subsannatio t illusio
his qui in circuitu nr̄o sūt.
e Vsq̄quo dñe irascēris in
finē: accendet velut ignis
f zelus tuus. Effunde irā tu
am in gentes q̄ te nō noue
rūt: et in regna q̄ nomē tuū
g nō inuocauert. Quia come
dert iacob: et locū ei⁹ deso
h lauerūt. ℣ Ne memineris iniq̄tatū nr̄az antiq̄z: cito an
ticipēt nos miscōie tue: q̄z
i paupes fc̄i sum⁹ nimis. Ad
iuua nos de⁹ salutaris nr̄:
et ppter gl̄iaz nois tui dñe
libera nos: t ppicius esto
pctis nr̄is ppter nomē tuū
k ℣ Ne forte dicāt in gentibus

cut pagani martiribus sepe dixerunt.

℣ Et innotescat. subaudiendum est vindicta quam solet dominus de perfidis facere. quando eos cogit prava desideria damnare. Cum vero dicit coram oculis. celeritatem postulat vltionis. vt videat fieri. q̄ alii q̄ñ nouit posse cōcedi.

l ℣ Judiciũ hic inuocat. q̃ sanguis martirũ exquirat a dño. Cõpeditos aplos accipe q̃ ꝓter xp̃m colligati in carcere sũt t i exilio sunt damnati. ℭ Vel illos dicit. q̃s p noĩe dñi vinxerat irreligiosa gentilitas. Nõ aũt amari cordis vindictã. intelligas petitam sed eã que ad cõuersionẽ respicit inimici. Est aũt vindicatio p quam ius t iniuria. insta retributione defendit.

m ℣ Filij mortificatorũ. spualit sẽ fideles ppli. p aplos ꝑdicationẽ i xpo regenerati. ℭ Vl filij eor. q̃. p ei⁹ religione morte puniti sunt. ꝑ q̃b⁹ orat ꝓba vt parentũ virtute. pficiãt t ita eos dñs possideat. ne dyaboli ẋtute seducant. n ℭ Nõ cõtra illos. sed p illis rogat ecclesia. Nã afflictio corpm. salutẽ tribuit aiaꝝ. Septulũ p fectionẽ significat celestis doni. qõ accipim⁹ qñ spũsancti illũtatõe cõplemur. imꝓperiũ. vt qz iniurias fecerũt. dicãt laudes nũc. fuerũt increduli. sint deuoti. extirrũt supbi. fiãt humiles. In sinu ẋo eoꝝ in aias eoꝝ t aniaꝝ secreta intellige. vbi sẽper fit gliosa cõuersio.

o ℣ Ꝓpter innocentiã aũt oues vocãt fideles. vel qz xp̃m pastorẽ hũt. ℭ Recte vocant oues. q̃ ei⁹ gloriã cõfitẽtes. in fidei firmitate ꝑmanserunt.

p ℣ In generatõe i. in ꝓphetis t generatione. hoc ẽ in euãgelis. sp annũciabũt laudes xp̃i. ℭ Vel i generatõe ista hic ecclie t generatione celesti in patria cũ oĩbus beatis. eternaliter laudabim⁹ te.

vbi est de⁹ eoꝝ: t inotescat in natiõibus coram oculis nostris. Ultio sanguis seruorũ tuoꝝ qui effusus est: introeat in ꝓspectu tuo gemitus cõpeditoꝝ. Scõm magnitudinẽ brachij tui: posside filios mortificatorum. Et redde vicinis nr̃is septuplũ in sinu eoꝝ: improperiũ ipoꝝ q̃ exprobrauerũt tibi dñe. Nos aũt ppls tuus t oues pascue tue: cõfitebimur tibi in seculũ. In generatiõe t generatione: annũciabim⁹ laudẽ tuã. ℭ In finẽ p his qui ꝛmutabũt testimoniũ asaph ps̃.

ℭ Vox ꝓphete de aduẽtu xp̃i. t devinee. i ecclesie dilatatõe. ℣s̃. lxxix.

a Qui regis isr̃l intẽde: q̃ deducis velut ouẽ ioseph.

b Qui sedes sup cherubĩ manifestare: coram effraim ben

c iamin t manasse. Excita domine potẽtiã tuã t veni: vt

o saluos facias nos. Deus cõuerte nos: t oñde faciez tuam t salui erimus.

Ꝛcipa nos dñe miscõia tua. p. ℣io

usq̃ zelus ire deseuiat. vt adiuti patrocinis beatoꝝ. quoꝝ ꝓce te sanguis effusus est. ꝓpiciatõr tua cũ pctõr venia cõsequamur. p.

ℭ Finis legis xp̃s est. Asaph interꝑtatur colligens et significat xp̃m t ecclam. a q̃ oĩs in fidẽ collecti ĩmutãt. i. de peiozibus ad meliora. de vetustate ad nouitatẽ vite.

a ℭ Recte igr̃ dr̃. rege celi regẽ isr̃l. qz ipos ꝓpici⁹ regit. q̃ eũ puro corde respiciũt. Intende ac si diceret. sup nos lumen tue pietatis infunde. Joseph. fidelez ppln dicit. q̃ sic t caulã dei deducit. q̃si oues ad pascua cogregent.

b ℭ Cherubin plenitudo sciẽtie iterꝑtat in q̃ xp̃m sedere manifestũ est. Rogat dñ dicẽ manifestare. vt bñficio sancte incarnatiõis appareat. Effrem vero interꝑtat fructificatio. Beniamĩ filij⁹ dextere. Manasses. oblit⁹. has virtutes constat ineſſe saluatori. fructificauit nob qñ surrexit filij⁹ dextre. i. oĩpotẽtis pr̃is. oblit⁹ dr̃. q̃ iniuriarũ suaꝝ in cruce posit⁹ oblit⁹ẽ ꝑ pseq̃ntib⁹ oraꝝ

c ℭ Deprecat tãto studiosi⁹ q̃nto nouit maximã vtilitatẽ nob dñi in carnatiõe futurã vt excitet potẽtiã. i. vt veniat ad pctã hũani generis ꝗbuẽda. q̃ ei ꝑces. vel q̃ota sufficiãt illõ expetẽ. q̃ mũdũ possit a sua ipietate saluare.

d ℭ Postulat ei⁹ se magnopere cõuerti. qz se nouerat esse distortuz. Oñdit faciẽ pr̃ manifestatiõe filij cũ ait. ipm audite. in q̃ saluati sumus. ideo dicit t salui erimus. vel ostendit. cum incarnauit. Remini vero ostendit de⁹ faciem. nisi conuerso.

e ℭ Juste deū virtutū vocauit. q̄ sol⁹ p̄ualet de morte incredulitatis liberare ℌ Mō irascit de⁹. si iusticiā petam⁹. sed putat cōscientia delicti. ob orationē nr̄am deū ira sci. ℭ Et iratū ꝓpheta credebat. qm̄ hūano generi subuenire tardabat. ex quo innotescit pietas t magnū desiderū ꝓphete.

f ℭ Panis ei lacrimarū. vita ē plena doloribꝫ. ꝫ n̄ in ea miseratiōe dei cibamur. qm̄ cladib⁹ t erūnis nō extinguimur ꝫ poti⁹ erudimur. Nullū itaq; tēpus a lacrumis ostēdit posse esse vacuū. quib⁹ et ipa refectio erat ploratio. In mēsura vero. in distributo modulo dicit. oīdere volens illud apli. q̄ de⁹ supra vires nras temptari nos t verari nō pmittit.

g ℭ Cōtradictio illa gētilis erat. q̄ aduersum p̄dicatores xp̄i. p̄uis cōciōib⁹ erigebat. ℌ Subsannabāt in imici. i. heretici. doctores xp̄i. sil⁹ iudei t infideles oīs. q̄ in circuitu eccīe obstrepūt. nos q̄ impugnant.

h ℭ Repetit versuz q̄ desiderantis mos ē ea repetere q̄ desiderat magnope adueīre. Ipsa est ꝫ facies. i. pītia xp̄i. p quā laqueos mortis euasim⁹ ipa deniq; q̄ dignis t cōfitentib⁹ celoz regna largit̄.

i ℭ Vineā dicit hebreoz gentē. quā posita in typo cōstat eccīe. Vinea aūt. a vitibus dicta est. hāc ex egipto deduxit magnis miraculis: t expulsis gentib⁹. hoc est amoreis ceteris q̄ finitimis eoz tanq̄ mirabil⁹ agricola eā plantauit. p hāc aūt. eccīa vt dixi intelligit. q̄ h̄ in sctis ꝫ optimos fruct⁹ affert q̄ tribulatōib⁹ pssi. saporē dulcē emanāt. t passionū sarculo fossi t putati sicut vites multiplicāt. Sola ei h̄ ꝓpriā h̄z eccīa. vt ꝓsecutōib⁹ crescat. k ℭ Dux ē xp̄us sctē eccīe dei. Radices ei⁹ sūt ꝓphe celestis regis opatōe plātati. ex q̄bus illa felices palmites tēdēs vniuersū mūdū q̄ amenis fidei vmbraculis occupauit. Hoc est q̄ titul⁹ dicit de cōmutatis iudeis. vt vineā iudaicā. cōmutatā intelligas i xp̄ianā. t q̄ de iudaica hic dn̄r. impleta intelligas in vinea xp̄iana. l ℌ Hos ecclesia ꝓtegit q̄ in eius esse gremio cōprobant i. p̄tarchas t diuersos doctores t aplos.

ℭ Istos ei opit. ꝗs nutrit. qm̄ eius vmbra fructificat. t ampli⁹ facit crescere. ꝗs magis tegit. vñ cedros dei. i. martires q̄ in eccīa inter altissima cacumina cōstituti sūt ipa quoq; ꝓtegit eccīa.

m ℭ Palmites significāt discipulos dn̄i. q̄ bus ipe dixit. ego vitis vos palmites. Mare oīm gētiū sctissimā credulitatē. Extēdit vero dicit. qm̄ ab hierosolimis hec p̄dicatio. in cūctas ptes mundi extensa est. ꝓpagines. filios regenerationis dicit. q̄ a flumine iordane manauerūt. vbi dn̄s baptisari dignat⁹ est. in exēplū nr̄e salutis.

n ℭ Hūc devinea p ma. i. iudee gētis miratur cur eā de⁹ dereliq; rit. t ei⁹ munitio euersa fuerit. i. dei defensio ablata. ℌ Tūc ei mūitio synagoge deposita ē. cū ei cecitas cōtigit. donec plenitudo gentiū subintraret. ℭ Vindemiāt eā. i. diripiūt. qui ptergrediunt. i. gentes. q̄ viā. i. xp̄m ptrāseūtes. i idoloz sacrificijs iugit̄ p̄mābāt. Q̄d etiā Esaias p̄dixit dicēs destruam maceriā ei⁹ t erit in direptionē tc.

o ℭ Apz hūc vespasianū p̄cipē romanorū nōnulli intelligūt. Aper dict⁹ ē ab eo. q̄ i locis asperis cōmoret. Singulare āt ferū. ti-

e Bñe deus virtutū: quousq; irascer̄ sup oratiōne servi tui. f Cibabis nos pane lacrimaz: t potū dabis nobis in lacrimis i mensura. g Posuisti nos in cōtradictiōnē vicinis nr̄is: t inimici nostri subsannauerūt nos. h Be⁹ virtutū conuerte nos t ostende faciē tuā t salui i erimus. Vineā de egipto transtulisti: eiecisti gentes k t plantasti eā. Dux itiner̄ fuisti in cōspectu ei⁹. t plātasti radices eius t implel uit terrā. Operuit montes vmbra ei⁹: t arbusta ei⁹ cem dros dei Extēdit palmites suos vsq; ad mare: t vsq; ad flumen ꝓpagines eius n Vt quid destruxisti macerias ei⁹: t vindemiāt eā omnes qui ptergrediunt viā. o Extermiauit eā aper de silua: t singular̄ ferus depa

¶ Spiritualiter aũt apz̃ singularem dic diabolũ. q̃ de silua gentiliũ egressus. plebẽ iudaicã extermiauit ꝓpter incredulitatẽ

p ℭ Petit hic asaph. vt supplices iudeos suos. oꝑs agricola seren⁹ aspiceret ⁊ piclitantib⁹ subueniret.

Visita. aduentũ sancte incarnatiõis expostulat. vt pñte cultore. vinea plantata ꝓficiat.

¶ Dicit igit̃ dñe deus virtutũ. cõuertẽ ab ira tua. ⁊ cõuerte synagogã ad eccl'iam.

q ¶ Et pfice eã. s. ecclesiã. i. quã plantauit dextera vel virt⁹ hoc ẽ filius tuus in resurrectiõe sua fundauit. Et sup filiũ hominis. i. filiũ virginis quẽ tibi cõfirmasti ac deuicta morte in tua dextera collocasti. ¶ Perfice ḡ eã in vera fide sup te ⁊ filiũ tuũ dñm nr̃m iesuz xp̃m fũdatã vineã. quẽ cõfirmasti tibi.

r ℭ Incendit̃ igne aliqs cupiditatis. quãdo crimẽ nefandũ ꝓmisit. Effossa vero manu sunt. cũ p oationẽ sceleratã aliꝫ ꝓparamus insidias. ⁊ decipe volum⁹ nesciẽtes. duz nos magis in ipam foueã cozruam⁹. Nec ergo petã pibũt ab increpatiõe vult⁹ dei. dũ dicit. ite in ignẽ eteruũ.

¶ Vel incensa ⁊ suffossa synagoga ẽ nõ credẽs s ℭ Fiat man⁹ tua. i. opatõ scã ad effectũ ꝓmissa producat. Filiꝰ hois. ipe xp̃s ẽ. q̃ ẽt dextera ꝑris est. ⁊ ꝓfirmat⁹ apud hoies. sicut dicit in euãgelio ℣ est filiꝰ me⁹ dilect⁹. Operationem itaqꝫ sancte incarnatiõis exposcit

t ¶ Nõ discedim⁹. i. si tibi fide adhesrim⁹. tũc pane illo quẽ de celo misisti reficiamur. ℭ Et ipm nomẽ inuocabim⁹ in ozo

ne dñica ¶ .i. cũ cui dedisti nomẽ supoẽ nomẽ. ℭ Vel si miser⁹ filiũ tuũ icarnãdũ. nõ discedim⁹ a te. q̃ tãto desiderio eũ petiuim⁹. ⁊ dũ nõ discedim⁹. viuificabis nos ⁊c.

v ℭ In isto xp̃u regulã toti⁹ religiõis exponit. vbi primũ est vt nos dñs cõuertat. deinde vt ostẽdat facilẽ suã terciovt saluos efficiat Per istũ q̃z versũ sub breuitate petim⁹ q̃cd̃q̃ nob̃ expedire mõstraẽ.

Oratio.

Visita dñe vineam tuã quã de egipto tribulationũ potẽti deextera liberasti. vt respectu vult⁹ tui viuificata bonoꝝ vite fructuum vbertate leteꝰ. Per.

ℭ Intẽtio tituli est. vt i finẽ. xp̃m designet ꝓtocularib⁹ ecciam. Asaph. ꝓgregatõz fideliũ. quinta sabbati baptisatos. nã q̃nta die. ex aqs de⁹ aiantia feẽ. ⁊ i baptismo. nou⁹ hõ generat̃ a ℭ Asaph iste quẽ sepe dixim⁹ si nagogã. ꝓphos cõmonet fideles. vt nõ desinãt cũ summa leticia deo laudes dicere. q̃ eos a seuis piculis dignat⁹ est eripe. Deo adiutori nr̃o. ꝓtra ficticios deos gẽtiliũ dicit. q̃ uuare nec se pũt. Jubilare a iuuãdo. i. delectando dictũ ẽ. Jacob ꝓphm significat xp̃ianũ.

b ¶ Psalm⁹ enim ad diuina ẽba ptinet intimãda. Et date tipanuz i. opatões bonas. Addit psalteriũ iocunduz date. i. ꝓdicatõz sctãm cum cithara. i. carnis

mortificatiõe vel opatiõe. Nã psalteriũ idẽ qõ psalm⁹ significat ⁊ cithara idẽ qõ tipanũ

c ¶ Canebãt iudei tuba pascha. penthecosten scenophegia. nos ꝑcipue i inchoatõe euãgelice ꝓdicatiõis atqꝫ inicio fidei cũ re-

p stus est eã. Be⁹ virtutũ cõuertere: respice de celo ⁊ vi
q de ⁊ visita vineã istã. Et p fice eã quã plãtauit dextera tua: ⁊ sup filiũ quẽ cõfir
r masti tibi. Jncensa igni et suffossa: ab increpatõe vul
s tus tui peribũt Fiat man⁹ tua sup virũ dextere tue: ⁊ sup filiũ hois quẽ cõfirma
t sti tibi. Et nõ discedim⁹ a te: viuificabis nos ⁊ nomẽ
v tuũ inuocabim⁹. Bñe de⁹ virtutũ ꝙuerte nos: ⁊ oñde faciẽ tuã ⁊ salui erimus.

¶ Jn finez ꝑ torcularibus asaph ÷ quinti sabbati: ℭ Propheta: fidelcs admonet: vt mltimodis vocib⁹: deũ magnificent. ⁊ ne q̃sq̃ idola sed solũ deũ adoret.

Psalm⁹. lxxx.

a **Exultate deo** adiutori nostro iubilate deo iacob.
b Sumite psalmũ et date tipanũ psalteriũ iocundũ cũ
c cithara. Buccinate in neo

surgim⁹ in xp̃o. cū remissionē accipim⁹. ⁊ in dedicatõe dom⁹ pectoris nr̃i cū innouata fuerit post ruinã. d ℣ Jsrahel. ppl's elect⁹ fide vidēs deū. isdē ⁊ iacob ꝓtervtrãq; plebē ex circūcisione venientē ⁊ ppucio. Xps ei vtrunq; fecit. ⁊ legē dedit ⁊ iudiciū futuꝝ sue potestatis innotuit.

e ℣ Joseph interp̃tatur augmentatio. cui⁹ nomīs interp̃tatõ testimoniū est hebrei ppli. q̃ de terra egipti. mlti plicē⁹ exiuit. Et sicut ille p marꝛ rubri vndas eiect⁹ est. sic nos a terra egipti. i. a vicijs carnalibus absoluti. regenerãte fctã vnda. renascimur. Et sic illud mare fuit rubrũ ita aq̃ baptismi (q̃ cū sanguĩe õ latere xp̃i pfluxit.) ruꝛba põt nuncupari. Audiuit linguã. ℣ ℣ id est p̃cepta euãgelica q̃ prius non nouit.

f ℣ Euertit de⁹ a doꝛso xp̃ianoꝝ onera pctõrũ. qñ felici hũilitate p sternũt. Cophinos dicim⁹. p q̃s sordiũ purgamenta abijcim⁹. manus in eis tenẽt. q̃ peccatoꝝ imundicijs occupant. Ab hac seruitute liberamur. qñ sceleꝝ nr̃oꝝ sordib⁹ expiamur. g ℣ ℣ Hũc introducit ꝑsona dñi loquẽs ad ppl̃m. ℣

Jpse ei⁹ nos de tribulatiõe liberat. ipe in abscondita angustia nr̃e tempestatis exaudit. ꝑbat nos. in ꝓtradictõnib⁹ hereticoꝝ. q̃ resistentes. ⁊ voluntatẽ electoꝝ mutare conantes velut venti flantes mentem concitant

menia tuba in ĩsigni die so
o lennitatis nr̃e. Quia p̃ceptũ in ĩsrl̃ est ⁊ iudiciũ deo
e iacob. Testimonium in ioseph posuit÷illud:-cū exiret de tra egipti: liguã quã
r nõ nouerat audiuit. Diuertit ab onerib⁹ dorsum ei⁹: man⁹ ei⁹ in cophino fuerũt
g In tribulatiõe inuocasti me ⁊ liberaui te: exaudiui te in abscondito tẽpestatis: ꝓbaui te apud aquã cõtradi
b ctionis. Drapõ. Audi di ppl's me⁹ ⁊ ꝓtestaboꝛ te isrl̃ si me audieris. nõ erit in te de⁹ recẽs: neq; adorabis
t deũ alienũ. Ego÷ego:-suꝝ dñs de⁹ tuus q̃ eduxi te de terra egipti: dilata os tuum
k ⁊ implebo illõ. Et non audiuit ppl's me⁹ vocẽ meaꝝ ⁊ israhel nõ intendit mihi.
l Et dimisi eos ꝑm desideria cordis eoꝝ: ibũt in adminuẽtionib⁹ suis. Si ppl's me⁹ audisset me: isrl̃ si i vi-

b ℣ Jpse est ppl's dei. q̃ nescit cũ malis aliqua mixtiõe mozũ cõfundi. Testificat autez de⁹. qñ in futuro iudicio vniculq; dederit ꝑ factoꝝ suoꝝ q̃litate sntiam. Dixit quoq;. nõ erit in te deus recens. ne verbũ p̃ris q̃q; putaret eẽ sub tpe. qm̃ ipe est q̃ ãs oẽ p̃cipiuꝝ genitus de p̃is substãtia. equali cū eo coeternitate cõsistit. Nec adorabis. oñdit vt pene par sit zelus. recentẽ deū putare. ⁊ nefandis idolis seruire.

i ℣ Ego ipe q̃ duduꝝ eduxi te de terra egipti nũc aduenj ꝑ p̃nã carnis. et educo de terra egipti. qñ p regenerationis grãm. a peccat⁹ te crimis liberabo te. Dilata os. i. diuulga ⁊ dissemina cõfitẽdo vel admonendo. q̃ dig̃ sũt audiru. ℣ ℣ Vis comedere dñm deũ tuũ. dilata os tuũ. ipe hortatur nos vt eũ comedamus xp̃tũ igit̃ dilatauer⁹ tãtũ accipies. Si volueris totũ accipies. si nolueris saltẽ accipe ptẽ. Totũ accipit q̃ oĩa ꝓpt̃ eũ relinquẽs sequit̃ eũ

k ℣ Nõ audiuit pop̃ul⁹ iudeoꝝ q̃ xp̃o filio dei credẽ noluit. ℣ Ego sto ad ostiũ ⁊ pulso. volo vt aperias ⁊ ingrediar ⁊ aperire fivis

l ℣ Sequit̃ vltio digna pctoꝝ. nõ ei dimittit ipunit⁹. q̃ a dñi defensione deserit̃ qz maloꝝ oĩm retributio est. tãta bonitate fraudari putat eĩ pctoꝝ genus esse beneficij. si suis voluptatibus pmittit̃ expleri. cū in penã eoꝝ dicat ap̃lus. tradidit illos de⁹ in cõcupiscẽtias cordis eoꝝ. ℣

Jnfelix q̃ a deo nõ coꝛripit̃. si q̃s peccans nõ pcutit̃. iste miser est. iõ et illos dimisi. qz sepe pcussi ⁊ disciplinã nõ receperunt.

m ℣ Jdeo suum dixit ppl̃m. qz et legẽ dedit ⁊ miracula magna monstrauit. vt culpa cresceret. cū in eum plebs electa peccasset.

Jlle aũt ãbulat in vijs eius. q̃ mandat⁹ ei⁹ nõ repit̃ aduersus. n ℣ Vide ergo q̃ si deo male agentes resistimus, ille nr̃is nõ eẽ

tradicit inimicis, i. demonibus. vel vicijs. ꝙ chꝛi tꝫ iustos qñq; temptari sinit. ꝙ iustos sic tẽptari patiꝫ. vt nõ deserat. impios aũt tribulari pmittit. vt se ab eis reddat alienũ.

o ✠ Mentiunt ei q̃ se bonis ꝓmissiõib⁹ obligãtes. in pessimos itꝫ relabunt errores Addidit ineternũ erit tps eoꝝ. s. punitionis. qñ illis ꝺr ite in ignem eternũ. ℣ Inimici isti iudei sunt q̃ mentiti sunt. i. negauerunt dñm tꝫ erit tps ꝙersionis eoꝝ in secula. i. finẽ seculi. qñ ois israel saluabit ꝓ ✠ Adepsꝫmenti. sacramentuꝫ est corꝑis xꝑi Quid ei adeps in frumẽto sigꝛ nisi diuinitatẽ in carne Petra. xꝑs. mel. dulce do ipius. a q̃ oĩes credentes. ꝑ dicatione sancta saliantꝫ. sed ꝓfidi ieiuni fuerũt. qui aurib⁹ aggrauatis. xꝑo obaudire noluerunt. Ad litterã. cibauit eos mãna

Oratio.

Plata dñe suppliꝯ cũ ora. ad annũciandũ gliam tuã. vt egiptijs ꝺpibus retrorsuꝫ relictis. nois tui ꝓfessione letemur. Per.

✠ Asaph (quẽ ꝓ significatiõe sui nois in titulo cõstat appositũ) cõtra iudeos de xꝑi aduentu per totũ loquiꝫ psalmũ. monens vt intelligãt ipm esse xꝑm q̃ assumptõe carnis. pauper esse videbaꝫ.

a ✠ De corꝑali situ hũanitatis xꝑi loquiꝫ Nam nõ ꝑt dici a natura deitatis stare vel sedere. q̃ nulla loci determinatione ꝓcludiꝫ. Addit etiã deoꝝ. vt euidenti⁹ de hoĩbus dictũ aduerteres. inter q̃s corꝑaliꝫ habitasse cognosciꝫ xꝑs. ℣ Deos appellat oĩes ꝑsides ecclĩaꝫ. q̃s de⁹ deorũ nõ per alios sed ꝓ semetipm discernit ac iudicat. ✠ Vel apl̃os tꝫ iustos dicit deos q̃s de⁹ dijudicat. i. discernit ab alijs. ꝙsit tꝫ angeli dij dici. b ℣ Usq; quo iudicatis. scribaꝫ tꝫ pharisеoꝝ. siue quozundã redarguit eoꝝ ꝓuaritatẽ. q̃ ꝑsonas accipientes. ꝑm faciẽ. tꝫ nõ ꝑm deũ iudicãt. Ac si dicat Si venerit paup habẽs iustũ negociũ. tꝫ iteruꝫ diues habens ꝙersuꝫ vos ꝑsonã aspicitis nõ negociũ. iudiciũ. ℣o nõ cõsideratꝫ. nõ cãm sed ꝑsonas eoꝝ q̃ cãs hñt.

c ✠ Admonet obnixius iudeos. vt debuissent intelligere cristum. quẽ videbant egenũ ꝓter nos factum tꝫ pauperẽ. cui⁹ sunt oĩa in celo tꝫ in terra. ℣pillũ. cui pater carnal̃ solacia nõ ꝑbebat.

d ✠ Cõmonent hic ergo. q̃ manus suas innecc dñi minime pollu erũt. ne desinãt iniuste tradituꝫ. sceleratis eripe. q̃ pauptatẽꝫ indigẽtiam cũ humanitate iuscepit. ? ideo recte pauper dicitꝫ tꝫ egenus.

e ✠ Vera ꝺnis est. q̃ illos dicit nõ intellexisse autoꝛẽ luminis. q̃ in tenebꝛis ambulabant. qꝛ si cognouissent. nunq; dñm glorie crucifixissent. Mouebuntur fundamẽta signum dicit. quod in crucifixione dñi constat euenisse. terra mota est. petre sciſſe sunt. Siue qꝛ illo tempoze multi peccatores. i. terreni viso tali miraculo crediderunt. vt centurio.

f ℣ ✠ Videte qualis sit dignitas fidelibus. dij vocati tꝫ filij. ✠ Oĩs aũt eius fili vocantꝫ. q̃ suis iussiõibus acq̃escunt. Iste ergo versus solos iustos respicit.

n Dis meis ãbulasset. ℣ro nihilo forsitã inimicos eorũ humiliassem: tꝫ sup tribulãtes eos misissẽ manũ meã

o Inimici dñi mẽtiti sunt ei:

p tꝫ erit tps eoꝝ in secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: tꝫ de petra melle saturauit eos.

℣ Ps̃ asaph. ✠ Prophetа cõtra iudeos de xꝑi aduẽtu loquiꝫ: monẽs vt itel ligãt ipm eẽ xꝑm: q̃ in assũptiõe carnis pauꝑ eẽ videbaꝫ. Psalm⁹. lxxxj.

a Deus stetit i sinagoga deoꝝ: i medio ÷ aũt:

b de⁹ dijudicat. Usq; quo iudicatis iniquitatẽ tꝫ facies pctoꝝ sumitis. Dyapsꝫ.

c Judicate egeno tꝫ pupillo humilẽ tꝫ pauperẽ iustificate

d Eripite pauperẽ tꝫ egenuꝫ de manu pctoꝝis liberate.

e Nescierũt neq; intellexerũt in tenebꝛis ambulant. mouebunt oĩa fundamẽta terre.

f Ego dixi dij estis: et filij excelsi omnes.

g ℣ Increpat etiã incredulos q̃ mori potius p superbiã voluerũt q̃ p obediẽtiã viuere dicẽdo aũt. Sicut homines. significat pctores q̃ nullo pcio sunt redempti nec de pctis liberi ꝓpter pfidiã. An⁹ de ꝓncipib⁹. significat dyabolũ q̃ de celo ꝓiect⁹ corruit ⁊ penã sue p uersitatis inuenit.

h ℣ Surge. ꝺr illi. q̃ in sepulchro triduan⁹ somno dormiuit. Et iudica eos q̃ terrena sapiẽdo. merito terre cõparãt. Hereditabis illã terrã. s. quã bti possidebũt. ℣ Vel hereditabis p fidẽ in oĩb⁹ gentibus. qz in omnez terrã exiuit son⁹ apl̃oꝝ ⁊ ex oĩb⁹ gentib⁹. hereditatẽ recipiẽt i regnoꝝ celoꝝ. ℣ratio.

A nobis dñe sm̃ ꝓceptũ tuũ. ab iniq̃tatis iudicio declinare pauperũq̃ necessitatibus subuenire vt mereamur filioꝝ tuoꝝ nũero copulari. ℣per.

a ℣ Quis ei silis erit ei. q̃ celũ terrãq̃. vl̃ cũcta q̃ in eis sunt. sũma celeritate pfecit. quez vir iste cõtuebaꝰ talẽ ⁊ tantũ. ⁊ iõ. merito nullũ ei sil̃em eẽ pfitetur. We taceas i illo futuro aduentu. Cõpescuit etiã virtutẽ suã. q̃n pas sus est q̃si reũ se teneri ⁊ pontio pilato tradi. Ista in futuro iudicio cessabũt vbi potẽtia diuinitatis elucescet.

b ℣ Iste versiculus ad tpa antixp̃i aptaꝰ. q̃n inimici dei tumultuosis seditiõib⁹ insonabũt. Sonuerũt ℣o dixit ⁊ nõ ait locuti sunt. vt eis negarẽt verba hoĩm. q̃ voces rõnabiles nõ habebãt. Dicit ertulerũt caput. dũ capita potuissẽt dici. sed oĩbus insanis vnũ est caput. antixp̃s.

c ℣populus dei est q̃ ꝓcepta veritatis toto uisu iplere satagit. ℣ Addidit aduersus sanctos. vt nõ solũ mediocrib⁹. verũ etiam ipis celestib⁹ viris iferre conarẽt exitiũ. ꝺ ℣ Talẽ intẽtionẽ habebit antixp̃s. vt xp̃ianũ nomẽ de orbe terrarũ fundit⁹ deleatur. nesciens miser. qz dũ seruos xp̃i necare cupit. sctoꝝ nũez assidua psecutiõe cõplebit. De gente significat ppl̃m xp̃ianã. q̃ quis ex pluribus gentib⁹ sit collect⁹. vnus tñ. qz de vno fonte baptismatis nosciẽ ꝓcreat⁹.

e ℣ O felicitas. si põt ppl̃s dei tñ i bono habere ꝓcordiã. quãtũ mali bñt in malo. Videte g̃. q̃d pugnet aduersus sanctos Tabernacula idumeoꝝ (q̃ terreni interp̃tãt) ⁊ ismahelite. q̃ obedientes sibi dicunt. hoc ẽ. qõcũq̃ coz habuerit ⁊ mala cogitatio statim faciũt ℣ Testamentũ i scripturis diuinis nõ illõ solũ ꝺr qõ nõ valet nisi testatorib⁹ mortuis. s oẽ pactũ ⁊ placitũ. testamentũ vocaꝰ etiam inter viuos.

f ℣ Moab. ex ꝑe interp̃taꝰ hoc ẽ diabolo: agareni. i. aduene. scz ppl̃o dei alieni. gebal. vallis vana. Be ꝺr vallis: bal. vana q̃ est pñs mũd⁹. in q̃ vanitas regnat. Amon. ppl̃us turbid⁹. i. heretici. ℣ Amalech. ppl̃s lingens. i. fallaciter blãdiens ℣ Alienigene id est philistini. qui dicunt cadẽtes potione. hoc est qui inebriati sunt de calice diaboli. Tirus ꝺr soz hebrea lingua q̃ interp̃tat augustia aniẽ. qui oꝑ pugnant ppl̃m dei hi sũt. Sed videam⁹ quẽ habeant principem. Sequit eñ.

g ℣os aũt sicut homines morimini: ⁊ sicut vn⁹ de principib⁹ cadetis. Surge deus iudica terrã: qm̃ tu hereditabis in oĩbus gentibus

℣Canticum psalmi asaph

℣ Vox fidelium depcantium ne a satellitib⁹ antixp̃i diutius ecclesia torqueat. sed cito eoꝝ cõtumacia opprimatur. ℣ps. lxxxij.

a ℣Eus ÷ qs silis erit tibi: ne taceas neq̃ cõ

b pescaris de⁹. Qm̃ ecce inimici tui sonuerũt: ⁊ q̃ode

c rũt te extulerũt caput. Super ppl̃m tuũ malignauerũt cõsiliũ: ⁊ cogitauerunt ad-

d uersus sanctos tuos. Dixerũt. venite⁊ dispdamus eos de gente: ⁊ nõ memo-

e ret nomen isr̃l vltra. Qm̃ cogitauerũt vnanimiter simul: aduersũ te testamẽtum disposuerũt tabernacla ydumeoꝝ ismahelite. ℣Moab ⁊ agareni: gebal ⁊ amon ⁊

f amalech: alienigene cũ ha

g ℣ Assur. p ipo diabolo posit⁹ est ℭ qui revera simul cū eis venit ad oppugnationē fidelium. ℣ Loth declinās interpr̃at. filij loth. immūdi. ℭ Nō merito tale nomen in fine positū est qō declinationē significaret ac si diceret omnis hec turba pditorū simul declinauit in malū. nō ē q̄ faciat bonū.

h ℭ Madian. declinans iudiciū sisara. gaudij exclusio. Jabin sapiens mundi. Cison duricia eor. q̄ oīs in torrente cison r in endor perierūt.

i ℣ Endor. i. fons generationis. s. carnalis nō baptismatis. ℭ Facti sunt vt sterc⁹ terre. dū cadauera eorum corpali putredine soluerēt.

k ℣ Oreb fortamen interpr̃at. in qō coluber ingreditur zeb lupus. ℭ zebee victima ℣ siue hostia. s. diaboli. Salmana. pfect⁹ in malicia.

ℭ Hec oīa exercitui optat antixp̄i. q̄ nulla cōuersione saluandi sūt.

l ℭ Isti supius notati dixerūt. possideam⁹ sanctuariū dei. i. pplm xp̄ianū. ℣ sed non pfecerūt. qz dñs pugnabat p pplo suo.

m ℭ Impij ei dū mala cogitatiōe voluunt rotis fiunt siles. ℣ nō hītes vlla fundamenta i mal' actib⁹. Sicut stipulā ℭ vt leuitas peccātiū. qi vento meabili transferat. Faciesaūt vēti. pūtiā ei⁹ significat

n ℭ Ignē q̄z r flāmā. posuit tps iudicij. qñ silue dēsissime pctōr. r mōtes supbie cōcremant. ℣ Vel silua dixit steriles homines q̄ frugib⁹ carēt sterilitas igit̄ pereat i eis. r supbia. que mētiū noīe significat.

o ℭ Ita pseqris eos hoc respicit ad illa. q̄ supius dixit. vt sic deb̄eant exterminari. quēadmodū cōpationez añ faciē venti cōmemorat. Jn tēpestate hoc est iudicij tpe. qō tēpestati merito cōpat'. primū. qz improuisū ē. deinde. q̄ subito fragore cōturbat. Sepe dixim⁹ irā diuinitati nō posse cōgruere. ꝫ ab hoibus tractū est. q̄ qñ sceleratos iudicāt. irato aīo mouent̄ p ℭ Hūc cōuertit ad illos q̄ sūt dño credituri. nā illor facies implet̄ ignominia. q̄ pctōr suor non inuenerūt laudatores r statim querūt inuocare nomen dñi.

q ℣ Pereāt ꝫz hoc q̄ mali sunt. r saluet̄ i bis qō bonū ē. Perditio e i hec nō abolitionē sonat. ꝫ salutē.

r ℭ Oīs em̄ cognoscēt. siue ad mortē destinati seu ad vitā. oī potētiā dei. r qz ipe solus ē altissim⁹. dū ipm cognouerint. r cōuersis parcere. r obduratos. eterna vltione dānare. Oratio.

Jscute a nobis domine oem̄ supflui tatis errorē. vt relictis gentib⁹ viciorū te solū (q̄ sup oem̄ terrā altissimus inhabitas) metuam⁹. Per.

ℭ Tres sunt palmi. q̄ p torcularib⁹ describunt̄. i. octau⁹ r octuagesim⁹ atq̄ octuagesimusterci⁹. r significat ad sāctaz trinitatē hoc misteriū ecclie ptinere qō trini numeri repetitione sacratū est. Chore caluū interp̄tari dixim⁹. cui⁹ nois interp̄

g bitantib⁹ tyrū. Eteni assur venit cū illis facti sūt in adiutoriū filijs loth. Byaps.

h Fac illis sicut madian r sisare: sicut iabin i torrēte cison. Bisperierūt in endor facti sunt vt stercus terre.

k Pone principes eor sicut oreb r zeb: r zebee r salmana. Oīes principes eor: q̄ dixerūt: hereditate: possideam⁹ sanctuarium dei.

m De⁹ me⁹ pone illos vt rotā: r sicut stipulā ante faciē vēti. Sicut ignis q̄ pburit siluā: r sicut flāma pburēs

o montes. Ita psequeris illos in tēpestate tua r in ira

p tua turbabis eos. Imple facies eor ignominia: r q̄

q rent nomē tuū dñe. Erubescant r cōturbent in seculū: seculi: r confundant r

r pereant. Et cognoscant q̄ nomē tibi dñs: tu sol⁹ altissimus sup omnem terram.

℣ In finē p torcularib⁹ filijs chore. ps. ℭ Vox ecclesie deum vehementer desiderantis. beatum esse profitentis: cui dominus prestat auxilium.

tatio. denūciat locū. vbi xps crucifixus est. ꝛ ideo filij chore. xpianivocant. ex quoꝝ p̄sona. ps̄ iste cantat̄. a ℣ Multi desiderant possessiones. alij seculi diuitias. alij apparere in ecclesijs ꝛ gloriaꝫ habere. mihi solū hoc desideriū est. videre eterna taberna cula. Dilecta vticꝫ sūt vbi cōgregatio virtutū est nō viciorꝝ. Cōcupiscit aīa. hic ē sol⁹ amor mē⁹ ac desideriū vt videam atria tua. ℭ Deficit vero mens necessario in illud. q̄ dire cta. ad p̄sens nō valz p uenire. Cōsiderabat eī ille celestia gaudia sed ad ea euestigio nō poterat puenire.

b ℭ Hic aduertēdū est. ꝗta vir iste sanctitate fuerit p̄clarus. vt nō solū eius anima. veruꝫ etiā caro (q̄ plus p̄uaricationis vicio p̄batur obnoxia) in exultatiōe dei felici sorte prorupe rit. p̄uidens bona futuri seculi. q̄ cōfidebat se gratia xp̄i adipisci.

c ℭ Passer ē nimia velocitate celerrimus. habitans in foraminibus parietū. q̄ dū habitationē inuenerit. valde let⁹ exultat. sic aīa dū in regno celoꝝ mā sionē suā senserit eē p̄paratā. gaudz. Turtur vero castissima auis ē. q̄ vna tm̄ est copulatione cōtentus filijsꝫ suis nidificare cognoscit ꝛ significat eccliam. q̄ p̄ter xp̄i dūi. alterius nescit habere p̄soꝛnū. d ℭ Altaria tua. vbi iungendū est. qđ in p̄ceo versu dictū est. quā amabilia sunt ꝛ dilecta sunt. vbi satietas sp magis incitat. nec beata esuries. aliqñ discedit. Rex a regendo dr. deus vero a creando ꝙuis ꝛ timorem nomen illud indicet.

e ℭ Qualis ergo illius seculi ventura letitia est. vbi dat copiose gaudere. ꝛ nūqꝫ ab ea posse discedere. ꝛ sine fine deū laudare.

f ℭ Prodit hic laborez colluctatiōesqꝫ difficiles. cū dicit auxiliū abs te. Et qz pliberū voluntatis arbitrū dei gra adiutū ascēsto ista disponit. adiecit. ascensus in corde eius. qz cū vicerit quis auxilio dei libidinē ascēdit primū gradū. cū dñat⁹ fuerit superbie. sūit alterū. dū superauerit auariciā. subit terciū. ꝛ tot gradib⁹ euegit. q̄t vicijs fuerit absolut⁹. Gallis lacrimaꝝ. būlitas est penitentis. loc⁹ quē posuit. regnuꝫ dei significat futurū. quez locū de⁹ posuit vt mandata ei⁹ custodien tes illic collocemur eternaliter. g ℣ Legislator xp̄s est q̄ dat būdictionē hic bñ pugnātibus. Et ibūt de virtute in virtutē. q̄ hic forꝛtes apparuerint. ibi robustiozes fiunt. ℭ De⁹ deoꝝ dr. sicut rex regū ꝛ dñs dñantium. ℣ Quāta leticia ē. ire de virtute in virtutē. ꝛ hoc ipm̄ habere p̄miū. vt xp̄m videre mereamur. deū quippe videre infinita corona ē. Mō dicit aūt. ibunt de imbecillitate in virtutem. ꝑ de virtute in virtutē. qz nisi hic habuerimus virtutē. ibi maiorē habere ñ possum⁹ vis ibi coronari. ꝑ pugna. h ℭ De⁹ virtutū ꝛ de⁹ iacob. ipe ē xps ihs. q̄ inimicoꝝ suoꝝ eē clemētissim⁹ sup plantator cognoscit. qñ eoꝝ nequicias. ad virtutū semitas facit puenire directas. dr vero de⁹ virtutū. qñ ab ipo habem⁹ vt eamus de virtute in virtutē. ꝛ ab ipo lē solo oēs virtutes. i ℣ Respicit ei p̄ in faciē filij. qñ i nos p̄ suā gram respicere dignat. qz cristus caput. nos mēbra ipsi⁹ sum⁹. ꝛ xp̄us in nobis est. vñ ipe ait. qui vos recipit me recipit

Ps. lxxxiij.

a Quam dilecta taberna cula tua dñe virtutū: ꝯcupiscit ꝛ deficit aīa mea
b in atria dñi. Coꝛ meū ꝛ caro mea: exultauerūt in deū
c viuū. Etenī passer inuenit ÷ sibi: domū: ꝛ turtur nidū sibi vbi reponat pullos
d suos. Altaria tua dñe virtutū: rex me⁹ ꝛ de⁹ meus.
e Beati q̄ habitant i domo tua i secla seclorꝝ laudabūt
f te. Psaꝑ. Beat⁹ vir cui⁹ est auxiliū ab te: ascensiones i coꝛde suo disposuit
g i valle lacrimaꝝ: i loco quē posuit. Etenī benedictiones dabit legislatoꝛ: ibunt
h de virtute in virtutē: videbit de⁹ deoꝝ in syon. Domine de⁹ virtutum exaudi oronē meam: auribꝰ pcipe
i de⁹ iacob. Psalma Protector nr̄ aspice deus ꝛ respice in faciē xp̄i tui.

plit. Et apls. an experimentū q̄ritis ei⁹ q̄ in me loquit xp̄s. q̄ itaq; xp̄us in nobis est in xp̄i facie dr p̄ respicere. cū i nos respicit. q̄ pter eū nos respicit k ℭ Dies ista eterna est nec initiū hz nec fine cōcludit. ℣ Una dies ē ppetua. q̄ nō hz noctem nec tenebras. ℭ Sup milia mundū istū significat. vbi milia diep sustinet in finē. t ab vno illo vic cit quicquid in istoz̄ multiplicatōib⁹ aggregat. l ℭ Abiect⁹ ei ille ē. q̄ humana estimatione habet extremus. sed apud deū honorabilis iudicat. q̄ pter nomē ip̄ius intra hoīes videt eē despectus. Tabernacla peccatoz. vita p̄ns esse dinoscit. vel glia seculi pompa. ℣ Volui itaq; t elegi esse minimus i regno celoz. q̄ in isto seculo primus. m ℭ Misc̄oia dei ē. q̄n ex peccatorib⁹ efficit iustos: veritas. q̄ ñ negauit iustis p̄miū. Promissā primo glaz dat. cū peccatoz cōuertit ad vitā. gratia ei dicta quasi gratis data. Dabit veroz gliam. cū diuino munere iustificati. in futuro erim⁹ cō sortes angeloz.

n ℭ Ille ei ē innocens q̄ nulli nocet. Talis ḡ nō p̄t p̄uari muneribus xp̄i. dñe virtutum sub admiratiōe legendū est. i. q̄ tāta facit. q̄ ta hoīes enarrare non p̄nt. btūs ē quoq; q̄ spē suā in eterna felicitate posuerit ℣ Et q̄ se scit nō offēdisse deū suum. Oratio.

Abernacl'oz celestiū fundatoz eterne de⁹. dispōe q̄nis ascensus ī cordib⁹ n̄ris. q̄b⁹ ad tua taberna-

culā. mereamur sine lapsu pcti trāscēdē. p. ℭ Quid significat choze sepe iā dixim⁹. b tñ b cōmonere sufficiat. hunc psalmū dici de illis q̄ iā dño saluatoz̄ sincera mēte credidrūt. a ℭ Bndixisti errā. videlz illā ī tuo aduentu q̄ ī adā multata est. i. carnē quā dig tus ē assumē. vl' hoiem Per iacob pplm fidelē intellige q̄ liberat⁹ ē a captiuitate diaboli. q̄n meruit dī gra saluari. ℣ Al' terrā. i. beatā virginē. vl' pctōrez hoiem. dū p̄fitet pctā sua. q̄ añ spinas t tribulos germīauit. postea bñdictōe cōtritōnis accepta fruct⁹ affert penitētie b ℭ Remit teze est debitū relaxare nō aliūde sed ex pietate. i. nō cause alic⁹ inuentu ß mera pietate. Operuit xo petā nr̄a. q̄n ad vindictā videre nō voluit. ß indulsit.

k Q̄m melioz ē dies ÷ vna: in atrijs tuis: super milia.

l Elegi abiect⁹ eē in domo dei mei magis: q̄ habitare in tabernaculis peccatoz.

m Quia miam t veritatē ÷ dilugit de⁹: gratiā t glīaz dabit dñs. Nō p̄uabit bonis eos q̄ ambulāt in innocētia: dñe virtutū btūs homo qui sperat in te.

℣ In finem filijs chore p̄s dauid. ℭ Beo propheta gr̄as agit. q̄n de illa antiq̄tate iudaice natiōis. puenit pplis ad culturā dñi saluatoris expetitoq; aduentū xp̄i ī q̄ būana cecitas: fidei lumen accepit.

℣ Ps̄. lxxxiij.

a Benedixisti domie terram tuam auertisti ca

b ptiuitatē iacob. Remisisti iniquitatē plebis tue: operuisti oia peccata eorum.

c Byaps̄. Mitigasti oēm irā tuā: auertisti ab ira indi

d gnationis tue. Conuerte nos deus salutaris noster et auerte iram tuam a no-

e bis. Munquid ineternum irascēris nobis: ÷ aut:

℣ Al' xtutib⁹ operuit c ℭ Narrat cui pas q̄s in dñm iudeoz puersitas exercuit. Ab ira severtit. q̄n iudeoz interitū auertit. q̄n ad egrotos. medic⁹ t autoz salutē. ad pestilētie plen⁹ aduenit. q̄ ñ solū advnā gētē. ß ad bñficiū toti⁹ orbis aptādū est. ℣ Al' b oia sup dicta feciſti dū filiū misisti ī carnādū. d ℭ Pri⁹ ppba gr̄as egit. p pteritē pctis dimissis ñ erogat p futurē. q̄ eos p̄uidebat. ī passiōe xp̄i mag̃ scelera eē fct̄ ros. b dic̄ puerte. vt de psecutorib⁹ defēsores fiāt. de blasphemis p̄dicatoz̄es. de p̄tradictoribus discipuli.

e ℭ Duas generationes ponit. prima ēvt quibusdā placet. ab adam vsq; ad xp̄m. Se

cunda'a xpo. vsq; ad finē seculi. Petit g vt qz priori generationi p sua culpa iuste ira / scit dns. ne secunde generatiōi itē velit ira / sci t ppetua eā damnatiōe pcellere.

f Deo viuificabis nos. qz pmittis cō uersiōis votū. vt ad in troitū vite puenire pos simus. qō cū donauer t tunc plebs illa p spe le tabit in te. q infelicit gaudebat in se.

g Misericordia pris. saluator est. quez sibi illustratiōe sacre fi dei btā cohors posce / bat ostendi. Addit da nobis ita. s. vt in men te nra celesti dono ita recipiat. vt null tēpta tionib⁹ auferat.

b Int⁹ ei loquit dns. i. spūsc̄us. vt psal mista foris fari possevi deat. intrīsecus audit vt extrinsecus audiat. Pax dei. xps est. quez locutuz dicit plebi sue t. sanctis. q deo pbabi li cōuersatiōe placuer t

i Cōuertit ad coz q relictis pctis ad pe / nitētiā se erigit. t feli / cia elegit xpi subire ser uicia. mundi pestifera libertate derelicta.

Cōuertit etiā ad coz. q legē nō corpalit: s spūalr intelligē co na tur.

k Judei q̄s uis soli (accepta lege) vero deo viderent de / noti. tñ carnalr oīa fa / cientes diuersis eū cul pis irritabāt. ī nō ve dicti sunt time. sed pe timere. q legē ipsi⁹ car naliter nō spūaliter ac ceperunt t q̄uis tales fuissent. tñ dns saluā / tor. de ipoz elegit carnaliter gētē pcreari. t versabat gloria in terra illoz. i. xps micacu lis coruscans.

l Christo ei pstāte. duo testamenta in vni⁹ copulatiōis serte addu / cta sūt. In nouo ei misericordia est. in q̄ li / beramur. in veteri veritas. vbi pphetaz an / nūciatio vera cōtinet. q sibi obtinuerūt ad gram pmissam pfectionis implendā. Oscu / late sūt. paz t iustitia. q tāē signifīcāt. qō mi sericordia t veritas osculate se se sūt. i. i vnā venerūt amabilis sen / tentie cōcordiā. q amo ris amplex⁹ fieri solet. qñ cā dilectiōis hoies se post lōgū tps viden tes osculant.

m Veritas de terra orta est. qū ex maria virgine verbū caro fa / ctū est Justicia. pspexit qñ humano generi pi / clitanti filiū dei subue / nit. Justū enim erat. vt saluator mise / reť pplo suo.

n Iste hysicul⁹. cō nienent aptat ad būi litatē penitētis. dat ei sua benignitate de⁹. af fectū t amorē cōfessio / nis. i. imbrē lacrimarū vt caro nra pūs fietib⁹ irrigata. fructuz possit afferre penitentie.

Ave maria q̄ oz ter ra nra qz caro nra. de / dit fructū suū t iustuz fructū dedit. iō ait. Ju stitia añ eū ambulabit

o Justicia ei am bulauit añ eos. qñ ma lox suox veritate reco gnita. remitti sibi būi / liť petūt. qō peccādo p petrauerūt. tūcvere po nūt i via. t. in xpo gres / sus suos. q añ errauer / rūt in semitis detesta / bilib⁹.

Oratio.

Emitte dne initā / tatē plebis tue. et onde nobis miam tuā. q nos ī viā pacl. iusti / cia p̄cedēte. pducat. p.

Ro oz q̄si oris rō. p totū istum psalmū orat xps ad pzem p se suisq; mēbris. q̄z ipe caput ē.

a Juxta fragilitatē corpis as sumpti ad pzem fūdit oz̄onē.

Aure nō ista corpea s auditū illū spiritalē dic̄ q petē

extendes ira tua a genera / f tione in generatiōz. Deꝰ tu cōuersus viuificabis nos t plebs tua letabitur in te.

g Ostende nobis dne miaz tu am: t salutare tuū da no / b bis. Audiā q̄d loquat⁊ in me: dns deꝰ: qm̄ loq̄t pa / i cē in plebē suā. Et sup sanctos suos: t in eos q̄ conuer k tunt ad cor. Verūtm̄ pe timentes eū salutare ipsius vt inhabitet gl̄ia ī terra no l stra. Misericordia t veri / tas obuiauerūt sibi. iusti / m cia t pax osculate sūt. Ve ritas de terra orta est: t iu n stitia ō celo prospexit. Et eīm dns dabit benignitatē et terra nostra dabit fructū o suū. Justicia añ eū ambula bit: t ponet i via gressꝰ suos.

Oratio ⁊ ipi: dauid.

Oratio xpi ad patrē p se: suisq; mēbris quorū ipe ca put est. Ps. lxxxv.

a Inclina dne aurē tuā ⁊ t: exaudi me qm̄ iops t

tiã vota cognoscit. Dicẽdo xo egenũ esse ꝛ pauperẽ. cõditionẽ quã susceperat bũanitatis oñdit. Egen⁹ etiã ꝛ paup ẽ. qsqs meruerit mũdi istius puersitate vacuari. qualis veraciter fuit xps. b ✠ Sanct⁹ ei dictus veraciter xps (qr mundi isti⁹ illecebras ꝓuersatiõe celestis vite calcauit) petit se saluũ fieri a diuinitate. vt nos istrueret. salutẽ nõ eẽ cõstitutã in humanis viribus. c ✠ Un⁹ atq; idẽ de⁹ hõ xps ihũs petit miam q̃ donat illã. docens nos sp supplicare deũ q̃ frequẽti culpa delinquim⁹. Cũ õr tota die. toti⁹ vite tps oñdit. Letificari petit aiam fons hilaritatis ex illa parte. q̃ seru⁹ est seru⁹ xo dici vult. qñ ex virgine Maria nat⁹ est q̃ ancillã dei se eẽ fatebat angelo nunciãti vñ ꝛ in alio psalmo dicit. Ego seruus tuus ꝛ fili⁹ ancille tue.

d ✠ Oñdit ei quid sit de⁹. qr est suauis p⁹ amaritudinẽ h⁹ seculi ad se reuertentib⁹. mittis. qr sustinet petõres m'te misẽdo. qr lz sint nr̃a innumerosa petã. multo abundantior est pietas. q̃ tot relaxat offensas. ꝛ nulli negat se inuocanti ps̃idiũ.

e ✠ Percipe cũ dicit. vult nõ transitorie audiri sed vt in ill' finib⁹ maiestat' ei⁹ oro recõdat sic p aurel' ab hoie memorie pbat' infigi. Additũq; est. Intẽde voci. vt intent⁹ aĩmus aperiret auditum.

f ❡ In die tribulatiõis. h est in die passiõis clamaui. s. de cruce: exaudisti vt cõmendatũ tibi spũ meũ restitueres. g ✠ Nõ est in dijs silis tui dicendo. idola significat paganor. q̃ adhuc in mundo nefanda deuotione colebant. ꝛ nõ est ꝼm opa tua. s. tibi silis. q̃ feci sti celũ ꝛ trã

b ✠ Cũ em tũc sola esset iudaica gens q̃ vnũ deũ colere videbat. ꝑdicat oẽs gentes q̃ idolis tenebant obnoxie ad cultura ei⁹ eẽ venturas. ❡ Per passiõez ei meã. ꝓgicẽt magnitudiez xti tue

i ✠ Magn⁹ vero nõ põt dici nisi de⁹ solus. cuius ptãti nullaten⁹ põt aliq̃d cõparari. Solus etiã dicit⁹ est. qr sãcta trinitas vn⁹ de⁹ est tm̃ ꝓpter distincta nõ nature discretõe separata. k ❡ ✠ Hinc ꝓpheta loquit vel xps in ꝓsona mẽbror. Via dñi. xps. ipe est et veritas. in qua via ꝛ veritate ecclia vt ambulare possit deũ depcar'. sine cui⁹ auxilio hoc implere nõ valet. Sic letet corvt sub timore letet ꝛ sb spe timeat. In hoc seculo qui iudicez formidauerit re⁹ ẽ deũ q̃ timuerit sanct⁹ est.

l ❡ Cũ a meore facinor eruditus fuero. tunc in te leticia spũali gaudebo. ✠ Illa ẽ vera cõfessio. que toto exprimit mentis archano. ꝛ ille ꝓfitet ex toto corde. q̃ tota spe suam ponit in deũ. In eternũ. illud significat q̃ iter sanctos ei⁹ laudes dño iugit ꝓsonabit. dũ in illa beatitudine. ꝓmissa receperit.

m ❡ Agit pp̃s fidelis gras deo. qñ magna e misericordia ei⁹. suãq; aĩam dicit esse liberatã. ab inferno inferiori. i. a pena in q̃ peccatores damnant'. Superior infernus. peccatũ est. inferior. eterna pena. ✠ Vel

Inferior infernꝰ pena damnatorꝝ. Superior limbꝰ patrū. in quo inferiori diues positus inferno. lazarū vidit positū in supiori.

n ℣ Iterū xps ꝑm humanitatē suā loqꝫ Cū dicit iniquos. significat iudeos q̄ insurrexerūt sup eū. s. vt reū dicerent innocētē. suū q̄s regez plebs insana trucidaret. Sinagoga potētiū. supbox est cōgregatio. q̄ beluino fremitu. aiam xpi adimere volebāt. Addit vo Et non ꝓposuerūt tē. Quicūq; ei faciꝫ ppetrat. deū añ ꝓspectū suum oīmodis nō ꝓpōit. qm̄ si illū haberet pītē ptinꝫ a cogitato facinore reuocaret.

o ℣ Miseratox eīm deꝰ est. qz singulis rebus miam facit. misericors. qz sp pia ē ipa natura deitatis. patiens. qz pcōres sustinet. mltū misericors. qz plus nobis remittit q̄ imbecillitas nostra ꝓmeret Verax. qz nescit ꝓmissa sua. aliq̄ ibecillitate subducere. i. subtrahere vl negare.

p ℣ Vox xpi ꝑm humanitatē ad ꝓcem. ipe est ei puer dñi de q̄ ista ait. Ecce puer meus suscipiā eū. Puer ē electus in scripturꝫ dictus ꝓpter innocētiā mentꝫ dicit etiā filiꝰ ancille. que angelo rūdit se ancillā dei eē dicens. ecce ancilla dñi. Imperiuz vero intellige ptātē iudicij. qz eo teste. pī nō iudicat quēq;. ℔ oīe iudiciū filio dedit.

q ℣ Signū dī ab eo q̄ ventura significet. fac pī signū. in resurrectione. s. in bono. i. in bonū credentiū. vl cōfusionē negantiū vel in bonū. vt videāt inimici dei vl cōfundant de malo suo vl ita reuertāt vl credant. Adiuuisti. ptinet ad cōtradictionē iudeox altricātiū vl ad iniusta certamina in quibus illi sp veritatis testimonio superant. Consolatus es. ad ꝓsecutiōes insanorū (q̄s ille velut tempestatis ipetū patiētissime sustinebat) respicit. Oratio.

Etifica dñe vultum familie tue. vl erue aīas nr̄as ex inferno iferiori. vt tui vultus cōtemplatione ꝓtecti. desideria carnis. spiritali dñatōe calcē. p.

℣ Filij chore. significant xpianos. ps aūt de supiorib⁹ sonās. cōmonet nos celestia cogitare. vl in eis. himnica exultatiōe gaudere

a ℣ Fundamētū ecclesie. xps est. q̄ sic eaz cōtinet vt nulla possit quassatione titubare. In mōtib⁹ sctis. significat aplos vl ꝓphas. q̄ excellētia scitatis mōtes vocāt. Syon irlm celestē significat. cuius porte sūt fides caritas baptisma penitentia. vl q̄cq̄d in illā ciuitatem acq̄sitū pplm̄ itromittit. Siue vt quidā volūt. rij. aplos significāt Tabernacla iacob. ecclesiā catholicā significāt q̄ semp hic affligit Merito supra istā. illa spiritalis vl celestis diligi dr. in q̄ tā nibil ꝓturbatiōis eē declarat

b ℣ Ciuitas dei. est sancta ecclia. de qua in omni serie scripturarū gliosa dicta sunt vl ī oī bus ꝓphetis Esaias ei dixit. Surge hierlm de q̄ vl saluator. Mō pōt inquit ciuitas sup montem posita abscondi.

c ℣ Raab interꝓtat supbia vel latitudo. Añ ꝓ raab. latitudo imperij eccie designat. siue latitudo pcti Babilon. confusio. vtraq; aūt significat plebem gentiū. q̄ añ aduentū xpi ī spaciosis b⁹ seculi vijs ꝓ supbiā gradiētes. cōfusioni idoloꝝ vl peccatorū tradite fuerāt. sed ꝓ mīaz il luminate sūt. Dicit vero scientiū me. Mō eī cuiuslibet raab vl babilonis memor erit in tu

---

Inferior infernꝰ pena damnatorꝝ. Superior limbꝰ patrū. in quo inferiori diues positus inferno. lazarū vidit positū in supiori.

n ℣ Iterū xps ꝑm humanitatē suā loqꝫ Cū dicit iniquos. significat iudeos q̄ insurrexerūt sup eū. s. vt reū dicerent innocētē. suū q̄s regez plebs insana trucidaret. Sinagoga potētiū. supbox est cōgregatio. q̄ beluino fremitu. aiam xpi adimere volebāt. Addit vo Et non ꝓposuerūt tē. Quicūq; ei faciꝫ ppetrat. deū añ ꝓspectū suum oīmodis nō ꝓpōit. qm̄ si illū haberet pītē ptinꝫ a cogitato facinore reuocaret.

o ℣ Miseratox eīm deꝰ est. qz singulis rebus miam facit. misericors. qz sp pia ē ipa natura deitatis. patiens. qz pcōres sustinet. mltū misericors. qz plus nobis remittit q̄ imbecillitas nostra ꝓmeret Verax. qz nescit ꝓmissa sua. aliq̄ ibecillitate subducere. i. subtrahere vl negare.

p ℣ Vox xpi ꝑm humanitatē ad ꝓcem. ipe est ei puer dñi de q̄ ista ait. Ecce puer meus suscipiā eū. Puer ē electus in scripturꝫ dictus ꝓpter innocētiā mentꝫ dicit etiā filiꝰ ancille. que angelo rūdit se ancillā dei eē dicens. ecce ancilla dñi. Imperiuz vero intellige ptātē iudicij. qz eo teste. pī nō iudicat quēq;. ℔ oīe iudiciū filio dedit.

q ℣ Signū dī ab eo q̄ ventura significet. fac pī signū. in resurrectione. s. in bono. i. in bonū credentiū. vl cōfusionē negantiū vel in bonū. vt videāt inimici dei vl cōfundant de malo suo vl ita reuertāt vl credant. Adiuuisti. ptinet ad cōtradictionē iudeox altricātiū vl ad iniusta certamina in quibus illi sp veritatis testimonio superant. Consolatus es. ad ꝓsecutiōes insanorū (q̄s ille velut tempestatis ipetū patiētissime sustinebat) respicit. Oratio.

Etifica dñe vultum familie tue. vl erue aīas nr̄as ex inferno iferiori. vt tui vultus cōtemplatione ꝓtecti. desideria carnis. spiritali dñatōe calcē. p.

℣ Filij chore. significant xpianos. ps aūt de supiorib⁹ sonās. cōmonet nos celestia cogitare. vl in eis. himnica exultatiōe gaudere

a ℣ Fundamētū ecclesie. xps est. q̄ sic eaz cōtinet vt nulla possit quassatione titubare. In mōtib⁹ sctis. significat aplos vl ꝓphas. q̄ excellētia scitatis mōtes vocāt. Syon irlm celestē significat. cuius porte sūt fides caritas baptisma penitentia. vl q̄cq̄d in illā ciuitatem acq̄sitū pplm̄ itromittit. Siue vt quidā volūt. rij. aplos significāt Tabernacla iacob. ecclesiā catholicā significāt q̄ semp hic affligit Merito supra istā. illa spiritalis vl celestis diligi dr. in q̄ tā nibil ꝓturbatiōis eē declarat

b ℣ Ciuitas dei. est sancta ecclia. de qua in omni serie scripturarū gliosa dicta sunt vl ī oī bus ꝓphetis Esaias ei dixit. Surge hierlm de q̄ vl saluator. Mō pōt inquit ciuitas sup montem posita abscondi.

c ℣ Raab interꝓtat supbia vel latitudo. Añ ꝓ raab. latitudo imperij eccie designat. siue latitudo pcti Babilon. confusio. vtraq; aūt significat plebem gentiū. q̄ añ aduentū xpi ī spaciosis b⁹ seculi vijs ꝓ supbiā gradiētes. cōfusioni idoloꝝ vl peccatorū tradite fuerāt. sed ꝓ mīaz illuminate sūt. Dicit vero scientiū me. Mō eī cuiuslibet raab vl babilonis memor erit in tu

---

vl erusti aīam meā ex infernō inferiori. Bꝰ iniqui insurrexerūt sup me vl sinagoga potētiū q̄sierūt aīaz meā vl nō ꝓposuerūt te in cōspectu suo. Et tu dñe deꝰ miserator vl misericors: patiens vl mltē misericordie et verax. Respice in me vl miserere mei: da imperiū tuū puero tuo: vl saluū fac filiū ancille tue Fac mecū signū in bono vt videāt qui oderūt me vl cōfundant qm̄ tu dñe adiuuisti me vl consolatus es me.

℣ Filijs chore ps̄ cantici. ℣ Vox ꝓphete de celesti hierlm. i. eccia xpi.

Psalmꝰ. lxxxvj.

a Fundamēta eiꝰ i mōtibus sctis. diligit dñs portas syon sup oīa tabernacula iacob. Gloriosa dicta sūt de te ciuitas dī Dyapsꝫ.

dicio dñs. ꝑ tñ scientiũ se ꝑ fidẽ ⁊ caritatẽ. Trãslatio tñ hebrea ⁊ rõana sciẽtib⁹ me hz.

d ✠ Alienigene. sunt a iudaico ppl'o extranei. ⁊ illis nõ credentib⁹. isti sunt recepti

℣ Et nos sumus isti alienigene ⁊ tirus ⁊ ppl's ethiopũ ✠ Tirus. significat angustiam penitentiũ. q̃ ex cõtritione sup peccatis ꝑ creat ppl'o ethiopũ. q̃ pctõr fuerat obscurita te. teterrim⁹ sed in dei ciuitatẽ collect⁹ est.

e ℣ Nũq̃d syon. i. q̃s hoĩm poterit dicere ipi syon. quõ nascet hõ in ea. ⁊ tñ nascet talis hõ in ea. q̃ est altissimus. s. de⁹. ⁊ fundauit eã. s. syon. Et hõ natus est in ea. ✠ Assumpta carne de⁹ est homo factus. ⁊ fundauit ipse sinagogãvt de⁹ qui tñ putabat homo

f ✠ Narrauit dominus frequenter in euangelio. q̃ de ipo ꝑdixerat moyses. Ipi sũt ei principes. moyses ⁊ p phete. q̃ fuerũt in ea. i. in sinagoga. ℣ Et in syon. i. in eccl'ia narrauit in scriptur' ap'orũ. q̃ fuerũt in carne viuentes principes in ea

g ✠ Sicut letantiũ de illa incõphensibili leticia dicit. vbi eterna habitatio est fidelium.

℣ Vel potius de ecclesia hic dr. vbi nõ vere ⁊ plene letantiũ. sed sicut letãtiũ ẽ habitatõ

Oratio.

Ande mentũ fidei nr̃e de⁹. q̃ in membribus sc̃is. tanq̃ in excelsis montib⁹. eterni tat' portas. iusticia muniente cõponis. cõce de nobis in te gloriose credere. atq̃ ad redẽptionẽ nr̃am hodiem factũ. ꝑdicabilit̃ cõfiteri. Dñm nr̃m ihũm xp̃m.

✠ Malech. interpr̃at chor⁹. diuina verba decantans. Emiam. frater eius. q̃ vocabulo xp̃s eos appellat q̃ eius ꝑceptis obediunt. Israhelite. deũ videtes. q̃ p obedientiã. dei luce radiant. Hieronim⁹ in cõmentario origenis Melech ⁊ Augustin⁹ ⁊ Cassiodorus hãt. verũ in translatiõe hieronimi ex hebreo ĩ latinũ nec amelech nec melech ſ p chozũ habetur qđ hebraice dr. mahalat. nec israelite sed esraite. Cassiodor⁹ tñ Augustinũ sequẽs melech exposuit ⁊ israelitevbi in cõmẽtario hieronimi iesraelite scriptũ inuenit ſ ĩ hebreo esraite.

a ✠ Orat xp̃s ad patrẽ. ꝑ id qđ de virgine maria natus est. designans hũilitatẽ. imbecillitatis hũane quã ẽ dignat⁹ assumere. In die. leticiã significat. ⁊ nocte. aduersitatẽ declarat. vtroq̃ ei tpe. deum esse depcandũ demonstrat.

b ✠ Inclinat autẽ aurẽ suã dñs. cum misericors dignat audire. mirabili operatione sue virtutis. non aure corporis.

c ✠ Malis dicit cõpletã esse aiam suã. malis vtiq̃ non suis. qui peccata nõ habuit. sed delictis mundi. quib⁹ laborabat hũanitas. ⁊ vita mea iferno appropinquauit. hoc pertinet ad passionẽ xp̃i. vt in euangelio. tristis est anima mea vsq̃ ad mortem.

d ✠ Estimatus sum cũ lpat eos. q̃ putabãt eũ mortuũ fuisse cõmuniter. vt moriũt̃ ceteri. Lacũ dixit. vel locũ sepulcri. vl' inferni altissimã ꝑfunditatẽ. Factus sum apũd eos. s. q̃ deitatẽ eius insanis mentibus non credebant. Sol⁹ etiã inter mortuos liber fuit, qz

c Memor ero raab ⁊ babilonis: scientiũ me. Ecce alienigene ⁊ tyr⁹. ⁊ ppls ethiopũ: hi fuerũt illic. Nũq̃d syon dicet hõ: ⁊ hõ nat⁹ est i ea: ⁊ ipe fundauit eã altissimus. Dñs narrauit in scripturis pplox ⁊ principũ: horũ q̃ fuerũt in ea. Byaps. Sic letãtiũ oiz bitato ẽ i te

g ✠ Ctãticũ psalmi filijs chore i finẽ ꝑ melech ad respondendũ. intellect⁹ eman israhelite. ✠ Chust⁹ a patre petẽs auxiliũ. cõtẽptũ suũ refert quẽ a iudeis erat perpessur⁹ asserit q̃ mortuos ñ eẽ suscitãdos: vt possint dño cõfiteri. resurrectionẽ sibi celerrimã venire deposcens. Psalm⁹. lxxxvij.

a Domie de⁹ salutis mee in die clamaui ⁊ nocte

b coram te Intret i ꝓspctũ tuo oro mea iclina aurẽ tuã ad

c ꝑcẽ meã Quia rpleta ẽ malis aia mea ⁊ vita mea inferno appropiquit. Estiat⁹ sũ cũ

descendentib⁹ in lacū: factus sum sicut hō sine adiutorio: inf mortuos liber

ipsa quoq; mortis claustra cōfregit. ipi⁹ eñ tñ mors libera fuit. q̄ pctīs nō fecit. t mors quoq; eius voluntaria fuit. t licet liber essz inter mortuos. tñ a dementib⁹ estimat⁹ est sicut vulnerati tc. e ℣ Adhuc eñ de illis vanissimis dicit. q̄ putabāt deū lācea vulneratū occisuz. parit. t sepultū. q̄si vnū ex boīb⁹ sceleratis. q̄z nō est memor. i. de quib⁹ non habes curam. qm̄ peccatis faciētib⁹. a te reddebant alieni. Curam igit̄ intellige q̄ ad salutez eoz. Et ipsi repulsi sunt. hoc est ipi a manu dei. pbant̄ expulsi. dū a gubernatione ei⁹ reddebant̄ alieni

f ℣ Lacus p inferno ponit. t p sepultura foueali. t p mundi istius pfundissima calamitate. qō b voluit intelligi. In tenebris. i. sub obliuiōis cecitate. Umbra mortis. pctōrū idicat locū. dū eis gaudiū nō relucet. q̄ i ppetua sue tristicie obscuritate manebunt.

g ℣ Putabāt iudei p furoze dei. ibm xp̄m ad picula passionis p̄uenisse. sicut dicebāt. liberet eū si vult. ℣ Per fluctus. irā furoris vult intelligi. quez p̄ effusurus fuisset super oēs gentes. super me induxisti. q̄ pctā eorum suscepi. sicut alibi ait. ꝓpter pctā ppli mei pcussi eum.

h ℣ Motos ei aplos appellat. ille ei oēs notos habuit ex diuinitate. ipe āt sciebat a pauc̄is. isti g̃ noti specialr. longe facti sunt. vt est scriptū pcutiā pastorē t dispergent̄ oues gregis. In abominatiōz vero positus est tunc. qñ crucifixo dicebant vach qui destruit templū dei. t silia.

i ℣ Traditus est a iuda. cohortib⁹ insanor. verūtñ nō est egressus. qñ minime qō p̄ ualeret ostēdit. i. qñ deitatē occultabat. Sive de custodia nō est egressus. Languerunt oculi. i. aplī. Pre inopia. qz necdū acceperāt spūm scm̄. inopia ōz ecō trario. vbi nlla ē copia

k ℣ Clamaui ad te dñe tota die. hic distinctio est ponēda. vt ista cōtinuatio totius diei ad oronēz bonoz actuum opus debeat ptinere. Expandi manꝰ. per manus. opa bona vult intelligi. qs bonis actibus sp tetendit ad deū Mā si hec cruci iunxerimus. sequētia discrepabūt. l ℣ Nequaq; fecit mirabilia mortuis i. nō credētib⁹. illis solis mirabilia fiunt. qui magnalia dei sub credulitate cōspiciūt. Aut medici suscitabūt. Hoc ōz negatiue. qz medici dū cozpib⁹ pbent curā aīas tñ pctis mortuas resuscitare nō valent. vt pfessiōe verissima viuificent. q̄ infidelitatē sue vulnera ptulerunt. verū nec medici cozporū. sine dei mūere egris salutem dare possunt

m ℣ Sepulcrū ei significat infideliū mentes. t merito sepulcrū ōz. vbi aīa pctis mortua cōtinet. aut veritatē tuā narrat q̄ ē in pditione pctī. qz viui t fideles in actib⁹. mīam narrare cō sueuerūt. et veritatē ille ōz enarrare. q̄ eā ineniē i actib⁹ custodire. Illos g̃ notat q̄ ñ sēvere creduri grū guttur ē sepulcruz

c Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quoz nō est memor ampli⁹: t ipi de

f manu tua repulsi sūt. Posuerunt me in lacu inferioi in tenebrosis t vmbra mor

g tis. Sup me cōfirmat⁹ est furor tuus: et oēs fluct⁹ tuos iduxisti sup me. Dya

b psalma. Longe feciſti notos meos a me: posuerunt

t me abominatōz sibi. Traditus sum t nō egrediebar oculi mei languerūt pre in

k opia. Clamaui ad te domine tota die: expandi ad te

l man⁹ meas. Mūquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt t cōfite-

m bunt tibi. Dyaps̄. Mūquid narrabit aliqs in sepulchro misericordiā tuā: t veritatē tuā in pditione.

n Mūquid cognoscent in tenebris mirabilia tua: t iusticia tua i terra obliuiōis

patens. n ℣ Mūq̄d ognoscēt. qz ois q̄ facit pctm̄ odit lucē ℣ Nec iusticia ōi pt cogīci ab oppssis i terena obliniōe. i. crassissima cozdis cecitate t viciox dēsissima caligīe

o ℣ Dicendo aũt. ꝛ ego. ſignificat cũ mẽ bris ſuis ſe clamaſſe. quoꝝ ipe caput ẽ. Ma ne quoꝝ dixit pueniſſe oꝛõẽ ſuam. cũ ante multa ſecula peꝛebat eccĩa que adhuc expe ctamus eſſe ventura. nõ ℣o ſic intelligamus q̃ oꝛo gr̃az dei ꝑueni at. qz ꝛ q̃ oꝛam⁹ ex gra tia eſt. p ℣ Repel li putamus oꝛõẽ nr̃az ꝛ auertere deũ faciez a nobis qñ vota nr̃a di ſtulerit. ꝛ q̃uis illeviti lia faciat: noſ tñ dilata grauiter cõtriſtant. qõ ex ꝑſona martyrũ dcm̃ nõ inc̃ouenienter acci piẽ qui talibus deſide rijs in hoc mũdo fati ganẽ. q ℣ Paup tum ego. hoc merito ꝛ i cit eccĩa que in paupta te mundi ꝛ laboꝛibus: a ſua iuuentute fatiga tur. Exaltatus qñ quiſ q̃ fideliũ res humanas tumulto coꝛde cogitat. humiliatus cũ ad ꝓfeſ ſionẽ ꝑuenit: cõfuſus: cum mala que geſſit in pnĩa damnauit.

r ℣ Pulcre dictũ ẽ tranſierũt. qz nõ mau ſure. Maz qñ fidelis ſe affligit tram dñi caſti gatus euadit. Terro res ℣o dicit venturi iu dicij quoſ oĩs caro pec catrix formidabit in iu dicio: ſed etiã boni in hac vita phoꝛreſcunt.

s ℣ Circũdederunt me. vtiq̃ delicta que le gis ꝛ euangelij diſtri ctione damnanẽ: meri to quoq̃ aquis cõpara ſunt que nos copioſiſ ſima inundatõe cõclu dunt. t ℣ Amicos dicit: q̃ honeſt⁹ ſtudijs moꝛ in ciuitate cõiuncti ſunt. primos ℣o q̃ nobis parentele oꝛdine ſottanẽ. Motoſ qui nec amici nec primi ſunt ſed ſola viſiõe vel opinione nos dilexerunt. que genera hoĩ frequenter lõge fecit a fidelibus formidata paſſio vel calamitas.

o Et ego ad te dñe clamaui: et mane oꝛatio mea ꝑueni
p ꝛ te. Ut quid dñe repellis oꝛationẽ meã: auertis faci
q em tuã÷a me:·. Pauꝑ ego ꝛ in laboꝛib⁹ a iuuẽtu te÷mea:·:exaltatus autez hũliatus sum ꝛ cõturbat⁹
r Iu me tranſierũt ire tue: ꝛ terꝛoꝛes tui cõturbauerũt
s me. Circũdederũt me ſicut aqua tota die: circũdede
t runt me ſimul. Elongaſti a me amicũ ꝛ ꝓximũ: ꝛ notoſ meos a miſeria.

℣ Intellectus ethan iſraeli te. Uox fideliuz mias dñi potentiamq̃ laudantium.

Pſalmus. lxxxviij.

a Iſericoꝛdias dñi: in
b eternũ cãtabo. In ge neratõe ꝛ generatõe: annũ ciabo veritatẽ tuam in oꝛe
c meo. Qm̃ dixiſti. in eternũ mia edificabit⁹ in celis pꝛe parabit⁹ ℣itas tua ✻ i eis:·
d Biſpo ſui teſtamẽtũ electiſ
e meis: iuraui dauid ſeruo

Oratio.

Edemptoꝛ oĩum. ineffabiliſq̃ ſalutis no ſtre deus. qui ꝓ nobis inferna penetrãs factus es inter moꝛtuos liber: eruãt matu tinã familie tue p̃cem. ꝛ eruc nos ab inimi ci inſidiãtis peſſima ſ uitute. Qui.

℣ Ethan interꝑtat⁹ robuſtus. Iſraelita vi dens deũ. ꝛ qz pſalm⁹ iſte erat laudes ꝛ pro miſſiones dei narratu rus. iõ illi tale nomen eſt appoſitũ. vt fideliũ verboꝝ indicaret ĩmu tabilẽ firmitatem.

a ℣ Illas eñ miſe ricoꝛdias. q̃bus hoĩez pctõ moꝛtuũ viſitare di gnatus es ꝓ filiũ ſemp cantabo. b ℣ In generatõe ꝛ generatõe duos ſignificat pp̃los: iudaicũ. i. ꝛ gentilẽ. q̃ bus ſe veritatẽ ꝓnũcia turũ eẽ teſtat. Et bñdi ctũ eſt in oꝛe meo. quia qõ oꝛe ꝓgredit̃ dco de labit̃. qõ ℣o in oꝛe ver ſat̃ diuina celebratur deuotõe. ℣ Ueri tas illa xp̃s eſt: ſiue ꝓ miſſiones dei.

c ℣ Qm̃ dixiſti. ſp eñ miſeratio tua ſubli matur. ꝛ nunq̃ deſtrue tur. ℣ AQ In ce lis ꝓpabit̃. i. i aplis ꝓ dicabitur veritas tua. hinc voꝛ patris diſpo ſuit tẽ. d ℣ Diſpo ſui teſtamentũ. electis .i. doctoꝛibus eccĩarũ. vt adquiſitũ ꝓ gr̃az po pulũ doceant vel inſoꝛ ment. ℣ Iurat ℣o iuſtiſſime deus. cũ ſuo iure. ꝓmittit omĩa. iura uit eñ dicẽn⁹ iure oꝛa uit. t. iuſte locutus eſt. Iurat quoq̃ ꝛ tõ in ſte deus. qz qõ iurat ſp põt implere. hõ ℣o iuſte ꝓhibet̃ iurare vel iuramento ꝓmittere qz nõ eſt in ꝓtate ſua qõ polliceꝛ efficere. Pꝛepatus quoq̃ ẽ xp̃s. q̃ ex ſemine Dauid

o

origine carnis descendit vsq; in eternuz rex regū t dñs dñantiū. qō fm hūanitatē intelligi optz. ℣ Vel semen nō solū xp̄c ē caput ꝫ t membra sua. s. credētes in eum.

e ✠ Et edificabo. ista pollicitatō ad xp̄m ptinet. sedes em̄ eius ē ois sanctus quē quasi splendidissimū thronū sua gra insidet. ℣ Vel thron⁹ ei⁹ eccia ē. in qua xp̄c sedet ineternū. t eadez sniā ē cum pziore lz sint alia xba.

f ✠ Cōfitebunt celi. q̄ sunt veri p̄dicatores: quantis miraculis dñs mūdū administret Et veritatē ei⁹. qz verbū caro factū ē. t hitauit in nobis p̄fitēt. nō vbiq; sic mirabilia sua ꝫ in eccia sanctoz vbi creditur, veritas impleta t verbū caro factū.

℣ Vel apli p̄dicant mirabilia in xp̄i incarnatōe t passione ostēsa t que p eum facta sunt in congregatōe sctōz.

g ✠ Rubes. pphete apli t p̄dicatores sunt q̄ p spm̄ sctm̄ pplos cōpluebant. ꝫ tn erāt obnoxij in lege pctī. Nec inter filios dei. i. sctōs potuit hīe equalē. qm̄ ille p naturā ē fili⁹ dei. sancti xo p grām. iste sine aliquo pctō. isti per ipm̄ a pctō pbant exuti. h ℣ ✠ Ipe ei dñs q̄ p̄dicat a sanctis magnus dicit q deus est. terribilis: a potestate mirabili: q̄ in circuitu eius sunt. sancti. s. q̄ dono ipius ei⁹ gre, primant vite innōcētia et sanctitate. i ✠ Quis filis tibi. qz virtutū t ptātū dñs es. sancti em̄ ditant xtutib⁹ nō dñant. tu aūt illis rebus impas q̄b⁹ te p stante alij p̄clari sunt. Tu ex te potēs es. illi p te. Illi in veritate tua illuminati sunt. tibi aūt veritas tua sp ineſt.

meo vsq; in eternū p̄para-
e bo semē tuū. Et edificabo in generatōe t generatōz: sedē tuā. Byapsalma.
f Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: etem̄ veritatē tuā
g in eccia sanctoz. Qm̄ quis in nubibus equabit dño: silis erit dño in filijs dei.
b Deus qui glorificat in cōsilio sanctoz: magn⁹ t terribilis sup oēs q̄ in circui-
i tu eius sunt. Bñe de⁹ virtutū quis silis tibi: potens es dñe: t veritas tua in cir-
k cuitu tuo. Tu dominaris ptāti maris: motū aūt fluctuuz eius tu mitigas. Tu
l hūiliasti sicut vulneratum supbum: in brachio virtutis tue dispsisti inimicos tuos
m Tui sunt celi t tua est terra orbem ÷ terre: ·t· plenitudinē eius tu fundasti: aquilo
n nem t mare tu creasti. Thabor t hermon ÷ in· nomie tuo exultabūt: tuū brachiū
o cum potentia. Firmet⁹ manus tua. exaltet dextera tua. Justicia et iudiciū

ris ptāti maris. i. hui⁹ seculi ptātibus. Motū aut̄ t̄c. q̄ feroces motus psecutionū in martires t sanctos p vtilitate sanctoz convertis. ac mitigas tentatōes quas cōmouēt seruis tuis psecutores. ✠ Dicit xo mitigas vt tollerare possint nō dicit tollis. qm̄ si em̄ motū psecutionū fūditus tolleret cozonam martires nō haberent.

l ℣ Tu hūiliasti sicut vulneratū supbum. i. diabolus clauis tue crucis sauciatū t hūiliatum suis spolijs abstractis. ✠ Inimicos: infideles iudeos dicit. q̄ p innūeras gentes dispsi p brachiū. i. p virtutē dñi xp̄i.

m ✠ Sensus istius versiculi talis ē cur voluerunt stulti in te seuire in hoc mūdo. cui⁹ tu fūdator es xp̄e. Orbis terraz. ptinet ad tot⁹ mūdi spaciū: plenitu do eius: ad oēs creaturas q̄ in eo sunt. Per aglonē diabolū intellige. q̄ dixit. ponā sedē meam ad aglonē. ℣ Vel antixp̄m. de q̄ ait dñs ad hieremiā. Ab aglone pandet oē malum.

✠ Mare. seculi hui⁹ elatas t iniquas hoim ptātes. Creatura em̄ nō oz supbire creatori qz ab eo creata ē.

n ✠ Thabor ine ptātū dī veniēs lumē. q̄ spāliter ptiet ad aduentū dei. Hermon xo anathema eius. i. diaboli. q̄ venīēte dño suscepit a xp̄ianis. dignū em̄ fuit. vt p̄sente lumine. tenebrosus diabolus anathema eēt. vñ exultabūt in noīe dei sctī. Brachiū cū potētia xp̄c ē. q̄ facit q̄ vult in celo t in terra. Illuminati igit̄ a te t diabolū abominantes. exultabunt in noīe tuo. tibi gloriā dantes.

o ℣ Firmet⁹ manus. i. opa q̄ facis in ꝫ

mũdo. ℣ Exaltet dextera. i. clarificet nu
merus ꝓdestinatoꝝ q̃ est ad dexterã colloca
dus. Sedes quidẽ dei sempiterna est ⁊ sem
per ꝓparata. sed tunc nobis apparebit ꝓpa
rata: qñ ipm cernim⁹ iudicare iusticiã. ℣
Vel sancti: sedes dei sẽ
⁊ niſi ds prim⁹ in se iu
sticiã ⁊ iudiciũ fecerit:
nõ põt dei fieri sedes.
p ℣ Mia est: qua p
cit quersis veritas q̃ p
missa restituit. Beatus
ppls est q̃ intelligit vel
scit iubilatõem. i. q̃ im
mensam leticiã suã. nõ
in ꝓprijs viribus. sed i
dei cognoscit posuisse
virtute. Jubilatio ẽ co
piosa mentis exultatio
q̃ verbis explicari non
põt. q ℣ Hũc po
nit ꝑmiũ eoꝝ q̃ sciũt iu
bilatiõem. Ambulat in
lumine vultus ei⁹ ppls
xpianus: cũ in cõtẽpla
tõe sancte trinitatis tu
giter pseuerat: cum xo
dicit in nomine tuo. ve
rat in ꝓpria ꝑsumptõe
gaudere. Tota die. to
tius vite tempus ostẽ
dit. Exultabunt in iu
sticia dei qñ i illa resur
rectiõe ad dexterã fue
rint collati.
r ℣ Sicut eñ ets
beneplacita fuerũt tua
ꝑcepta. ita tibi bñplaci
tũ ẽ i eis. vt i te exalte
tur cornu. i. virtus eoꝝ
s ℣ Nostra eñ assũ
ptio: dñi est incarnatio
que a sancto israel pro
batur ipleta. in q̃ spem
bñtes de ꝑfundo pctõ
rũ erigimur sursum: dũ
ipius mia subleuãte in
eterna colloc̃amur gau
dia. t ℣ Hunc ite
rũ ꝓpheta ad ꝓxim loq
tur. Locutus est de⁹ p
phetis reliquisq̃ sanctis in visione. dũ eos
fecit aspicere que dicebant. vñ videtes ap
pellati sunt, ℣ Posuit adiutoriũ. i. ac si dice
ret pater phibuit testimoniũ potenti. i. filio
dicẽs. clarificaui ⁊ iterũ clarificabo. Electũ
dicit iesum xpm. de plebe. de gente iudeoꝝ
vel potens corpus eccie dicit. sup quẽ xpm
posuit regere. Vel vt alia trãslatio habet. in
vel sup potentẽ. ℣
id est diabolũ vt cõtra
vel sup diabolũ posit⁹
opprimeret superbiã ei⁹
v ℣ Cũ dicit. inue
ni dd: Jesum xpm eui
denter insinuat quẽ su
perius potentẽ appel
lauit. ⁊ de quo alibi dr
vnxit te deus oleo leti
cie. x ℣ Man⁹ bra
chiũq̃ hic ꝓ fortitudi
ne dei posita ẽ. que fir
mauit bñanitatẽ xpi in
passione.
y ℣ Nihil ꝓficiet in
imicus. i. diabolus. qui
est ꝑpetuus inimic⁹ hu
manitatis. Filius iniq̃
tatis fuit iudas tradi
tor. q̃ filius diaboli me
rito nuncupat̃ q̃ est au
tor oĩs iniquitatis: q̃
intentioni xpi in nullo
nocuerunt.
z ℣ Facies eñ xpi
cũ peccatores dignata
fuerit ituerĩ a suis pra
uitatibus cõciduntur.
Cõuertunt̃ quoq̃ i fu
gam. qñ impiauita de
relicta ad xpi. ceperint
festinare remedia. pctl
eñ memores sua facta
refugiunt. ⁊ ad dñi be
neficia cõuertunt̃.

a ℣ Veritas patris
est filius. ꝓtinet hoc ad
iudiciũ. misericordia
vo ad pietatẽ. q̃ pec
cata dimittit. Cornu si
gnificat inuictissimam
potestatẽ. de qua dicit
data ẽ mihi oĩs ptãs.
℣ Vel veritas xpc.
q̃ a ꝑe audiuit locutus est: mia q̃ sanat in
firmos mente ⁊ corpe. Cornu: fortitudo ec
clesie eius sanguine redempte dicit.

nus tua et exaltet dextera
tua: iusticia ⁊ iudiciũ ꝓpa
p ratio sedis tue. Misia ⁊ ve
ritas ꝓcedẽt faciẽ tuã: bea
tus ppls qui scit iubilatoꝝ
q Deus in lumie vultus tui
ambulabũt: ⁊ i noie tuo ex
ultabunt tota die: ⁊ in iusti
r cia tua exaltabunt. Quia
gloria virtutis eoꝝ tu es: ⁊
in beneplacito tuo exulta
s bit cornu nr̃m. Quia dñi ẽ
assumptio ✶ nr̃a: ⁊ sancti
t israel regis nostri. Tũc lo
cutus es in visione sanctis
tuis: ⁊ dixisti posui adiuto
rĩũ in potente: ⁊ exalta
v ui electũ de plebe mea. In
uent dauid puũ meũ: oleo
x sancto meo vnxi eũ. Manus
eñ mea auxiliabit̃ ei:
⁊ brachiũ meũ cõfirmabit
y eũ. Nihil ꝓficiet inimicus
in eo: ⁊ filius iniq̃tatis nõ
z apponet nocere eũ. Et cõ
cidã a facie ei⁹ inimicos ei⁹
⁊ odientes eũ in fugã ꝙuer
a taz. Et veritas mea ⁊ mia
mea cũ ipso: ⁊ in noie meo
exaltabitur cornu eius.

b ℣ Mare significat vniuersas gẽtes. in quibus saluator noster gloriã dominatõnis accepit. ℣ Et in fluminib⁹.i. sup principatus t ptãtes ipius mundi ptãtẽ eius. Vel mare: mundũ significat: manus opatõem. ℣ Vel fluuina aqs baptismi ostendunt.

c ℣ Sepius eũ inuocasse pfem in euangelio legimus. vt ẽ. clamabit me pr̃ apũ tenet ipm. t ibi. pater in manus tuas cõmendo spiritũ meũ. d ℣ Est ergo primogenitus vt in euangelio. ego sum alpha t o. Et dicit ponã.i. constituã. ℣ Excelsum p̃ reg⁹ terre hoc ẽ regna mũdi ei cuncta subiicio. Vel pmogenitus ex mortuis dicit: primogenitus q̃ qs p̃is eterni t mris xpi ginis. e ℣ Et hoc dicit a forma serui. qa miam p̃is eterno honore suscepit. cui data est ptãs in celo t in terra. Testamentũ fidele est. qz quecunqs pphete de ipso pdixerũt oia cõpleta sunt.

f ℣ Seculuz seculi. significat eternitatẽ. semen dauid xpc ẽ. thronus eius ptãs ẽ futuri iudicij: i qua fulgebũt iusti celesti claritate.

g ℣ Hos duos versus dicit de pplo xpiano. Filij ei dicũt xpiani. qñ eccia mre. cr aq̃ t spũ sancto regenerãt.

h ℣ Si iusticias xpi .i. mãdata ei⁹ nõ custodierint supra notati filij. in subsequẽtibus eis digna pmittit euenire vindicta. i ℣ Visitat in xga. qñ distincte indicat. vt apls ait. qd vultus: in virga veniã ad vos: visitat q̃z in xberibus. qñ in nobis leuius vindicat qñ delinquimus. Vel virga pcutit. flagella xo xberant. k ℣ Supiora de mẽbris dixit. nunc xo ne capite loquit. Dicit. n. p̃: miaz suã nõ se a xpo dispgere ꝑ tota plenitudine cõdonare. Hec̃ nocebo. nã t si inimici pmissi sunt nocere: in veritate tñ p̃is nõ est filius cui⁹ totũ mundũ redemit sanguis. t quia oia veritatis ordine cõstat ipleta in xpo. q̃ p̃ pphetas dixit. vno et addit. Nõ pfanabo tc̃.

l ℣ Nõ pfanauit p̃ testm̃ suũ.i. scripturam sanctã mentiẽdo ꝑ rerũ fide honorabile fecit. dũ que pgressa sunt de labijs eius.i. p scos pphetas: nulla falsitate destructa sunt.

m ℣ Moim cõsuetudo est frequẽter iurare vt eis aliquid possit credi. de⁹ aũt semel iurat: q̃ nulla varietate tpis imutat. Juramentũ ãt eius diximus vẽtura p̃mittere. Si dauid mẽtiar.i. nõ mentiar. si ei est negatiue positũ. qõ etiã vius cõis hz a tuo semen xpi sunt oes sancti t vere xpiani: q̃ in scã cõuersatõe vsqz in finẽ pmanebũt h⁹ vite t post ineternũ.

n ℣ Thron⁹ dei ala fidelis est ꝑ qua reuera xpc insidet. atz lucet sicut sol: t sic luna.i. cõpago corpis nr̃i post resurrectiõz clarificata. ℣ Et testis fidelis: xpc ẽ q̃ testimoniũ phibuit de veritate. q̃ ẽ ipe t de ope p̃is in mũdo Dicit xo eũ in celo eẽ. qz ibi post ascẽsionem suã ẽ. ℣ Vel in celo .i. celesti hoie t sctõ. in illo ipa caro glorifica-

b Et ponã in mari manũ ei⁹
t in fluminib⁹ dexterã ei⁹.
c Ipe inuocabit me p̃r meus
es tu: de⁹ me⁹ t susceptor
d salutis mee. Et ego primo
genitũ ponã illũ: excelsum
e ÷pre:-regib⁹ terre. In eũ
nũ seruabo illi miam meã:
t testamẽtũ meũ fidele ipi.
f Et ponã i seculũ ÷seculi:-
semẽ eius: t thronũ eius si
g cut dies celi. Si-aũt:-de
reliquerit filij ei⁹ legẽ meã
t in iudicijs meis nõ am-
b bulauerit. Si iusticias me
as pfanauerint: t mãdata
i mea nõ custodierint. Visi
tabo in virga iniq̃tates eo
rũ: t in verberib⁹ peccata
k eor. Miam autẽ meã non
dispgam ab eo: neq̃ nocebo
l i veritate mea. Hec̃ ꝑ
fanabo testamẽtũ meũ: t q̃
pcedũt de labijs meis nõ
m faciaz irrita. Semel iurauí
in sancto meo si dauid mẽ
tiar: semẽ ei⁹ in eternũ ma-
n nebit. Et thronus ei⁹ sicut
sol in conspectu meo: ÷t:-
sicut luna perfecta in eternum: t testis in celo fidelis. Dyapsalma.

ta. testis est fidelis hꝰ promissionis iplete. nō
l dānato hoīe. o Hec repulsio ⁊ despectio
de regno salomōis facta ē in posteris eius.
q aūt ait distuliſti. non de salomone. nec dō
dictū eē manifestū ē ꝑ de xpo. A Quez a
ppło iudeoꝝ pī distulit
nō abstulit. qz reliquie
salue fient in fine.
p O Auertiſti testamē
tū. i. in aliā ptē trāstu
liſti. vt qō iudeis fue
rat promiſſum. ad gentū
vtilitatē pueniret. non
em eis remansit tēplū
sacerdotiū. oblatio vel
regnū. ꝑ xpiani oīa ple
nissime sunt ꝓsecuti. te
stamētū. hoc ē promiſſio
nativitatis dei. Prophanū. dictum ē irreli
giosum: qz veniēte xpo
immolatio pecudū ob
seruatio sabbatoꝝ sub
mota sunt in terra. hoc
est in toto orbe vbi ē ec
clesia xpi. q Destruxit sepes. i. verba le
gis. O Firmamētū
iudeoꝝ: defensio ē dei
⁊ xpi. quā i formidinē
posuiſti vt culpis factē
tibꝰ: ipm dñm formida
rēt cuiꝰ solebant muni
tōi vallari.
r AO Diripuerūt
ciuitatē irim oēs trā
seuntes viā. hoc ē gen
tes. O Merito qz
ppls iudaicus factꝰ est
obprobriū vicinis. qm
xpo credere noluit.
s O Exaltauit dexte
rā deprimentiū. qñ iu
dei hostibꝰ suis traditi
vastissimas cedes ptu
lerunt. tūc em letus ef
fictē inimicus qñ eoz
eo bellicaē aduersariꝰ.
t O Auertit adiuto
riū gladij eius. cuz ille
ppls armatus sicut inermis factꝰ ē: vt cū pri
us pauci plures vincerent. plures pꝰ pancis
resistere nō valerent. v AO Destruxisti
eū. i. remouiſti eos q obstinatiōe mētis xpm
spernere maluerūt. eos. n. ab emū datōe. i. ſ
de q emū dat corda destruit. quos etiā dāna
re decreuit. Sedes etiā hic ꝑ regno posita ē
q merito dī in terra collisa. qñ diuisus ppls
in toto orbe ē dispsus: vlterius regere ⁊ re
gnū nō habiturus.
x O Mozati sē dies
regni iudaici. qz pollicitatōez abrae pmissaz
de regni eternitate ha
bere nō meruit. cōfusi
sunt etiā. ſ. sozde incre
dulitatis sue. dū gēies
ad suū dñm cōuerti vi
dent quē ipi occiderūt
y O Petit nunc ꝓ
pheta dñm. vt iudaico
ppło miseratus indul
geat. In finē seculi ter
minū significat. qñ iu
dei cōuertent. Exarde
scimus ira: cū vindica
re disponimus. irasci
mur xo mediocrit. qñ
aliquē sermone corri
pimus. adiecit itaqꝫ si
cut ignis. q obiecta cō
sumit z O Rogat ꝓ
pheta vt ista carnē. pec
catis obnoxiā aduentꝰ
sui gloria liberare di
gnet. qz nō est ad hoc
creata. vt eā pmitteret
q̄ vanū aliquid interi
re. a O Quis ē hō.
interrogatiue legēdū ē
vbi subaudiendū nul
lus. oēs em hoies sine
iusti siue pctōres mor
tē videbūt. q ꝓto hoī
inflicta est lege peccati
eruet aiam. hic similit
subaudiendus nullus
De manu. i. ō ptāte in
feri. que a nullo de ista
ptāte pōt eripi: nisi per
illū. q mortēdo ꝓstra
uit mortē. b O Ubi
sunt mie. nō sub dolo
re dī. sed quasi tardās
dñs postulat vt citꝰ pētet: qō eū nouerat eē
facturū. Antiquas dicit. quas abrae feciſſe
sciebat. antiquas em nō diceret: niſi ante da
uitica tpa factas esse cognosceret

o Tu xo repulisti ⁊ despexi
sti: distuliſti christū tuum.
p Auertiſti testamentū serui
tui ꝓphanasti in terra san
q ctuariū eiꝰ. Destruxiſti oēs
sepes eius: posuiſti firma
r mentū eius formidinē. Di
ripuerūt euz oēs trāseūtes
viam: factus ē obprobriuz
s vicinis suis. Exaltasti de
xterā deprimentiū eū: leti
ficasti oēs inimicos eius.
t Auertiſti adiutoriū gladij
eius: ⁊ nō es auxiliatus ei
v in bello. Destruxiſti eū ab
emundatōe: ⁊ sedē eius in
x terra collisiſti. Minorasti
dies tpis eius: pfudiſti eū
cōfusione. Byapsalma.
y Usqꝫquo dñe auertis in fi
nem: exardescet sicut ignis
z ira tua. Memorare q̄ mea
substantia: nūquid em va
ne cōstituisti ÷ oēs :· filios
a hoīm. Quis ē hō qui vi
uet ⁊ nō videbit mortē: eruet
aiam suam de manu inferi.
b Byapsal. Ubi sūt mie tue
antiq dñe: sicut iuraſti dō

c ℣ Obprobriū cōtigit seruis dei: qñ gē-
tes amore idolor psequebant xpianos. hoc
erat in sinu xpianor. i. in secreto mentis af-
fectu. qz palā timebant loqui vñ pbabāt ex
tingui. d ℟ Exprobrauerūt. indei vicz
t phariſei. ℣ Ipa ē
cōmutatio xpi. qua ob
stinatos deseruit. t fi-
deles ad dona sue pie-
tatis ascuit.
e ℣ Benedict⁹ dñs
ꝫ maledictōnes genti-
liū positū ē. qm̄ que di
cunt illi caduca sunt.
Laus aūt dñi pmanet
in eternū. Sequit̄ fiat
fiat. vt de tantis ꝓmis-
sionibus nemo dubita
ret vbi cōfirmatio ite-
rata succederet.

Oratio.

Ue dñe aīas no-
stras de manu in-
feri q̄ ꝓ nobis inferna
fortiter ꝓfregisti. vt tu
as mias decantantes:
t a cōfusione criminuz
t a morte ꝑpetua libe-
remur. Qui.

a ℣ Moyses ille ve
nerabilis in typo san-
cte eccie. quā figura-
tōe gestabat. dño fusa
oratione grās agit: q̄ fa-
ctus ē illi refugiū: cuz
ab vniuersis periculis
nosc̄ eē liberatus. ve
rū vt hoc nō tm̄ de vno
hoīe. sed de vniuersali
eccia aduerteret: nobis
posuit nō mihi. A ge-
neratōe dicit illud tps
exquo ceptū est genus
hūanū. pgenie: vsq̄ in
finē seculi significat. ac
si diceret semp.

b ℣ Montes. h̄ po-
namus ptates celorum
eximias. ac si dicat. tu
es anteq̄ celestia terre
naq̄ formares. A secu
lo t vsq̄ in seculū eter
nitatē debem⁹ aduertē
Tu es competēter deo
dī. qz nō hz ꝑteritū nec futurū. sic em̄ moyſi
dixit. ego sum q̄ sum. c ℣ Me auertas ho
minē in hūilitatē. i. ne in mūdi isti⁹ cōcupis
ambitōem q̄ pjicias: merito ergo petit ne de
seranē hoies in lubricis lapsibus q̄bus di-
ctū est: cōuertimini.
d ℣ Mille em̄ anni
nō solū pauci sunt ante
oculos dei. sed oīno
tanq̄ hesterna dies ba
benē ꝑteriti. Finitum
quoq̄ ꝓ infinito posu-
it. i. mille ꝓ oībus.
e ℣ Pulcre aūt hu
manā vitaz nocturnis
cōpault excubijs. vbi
totū sub obscuritate et
trepidatōe geritur: qñ
mens hoīm vicijs car-
nallibus circūdata pul
satur. Custodia ẏo no
cturna tribus horis ex
plet̄. Quatuor em̄ cu-
stodie noctē cōplent.
f ℟ ℣ Mane: infā
tia t puericia siue ado
lescentia nūcupat̄. ve-
sperū ẏo senectutē ho
minis appellat. ℟
Mane nr̄m nō stat sed
transit. i. iuuētus nr̄a t
perit a senectute. nec
ip̄m vesperū manet sed
decidit. g ℣ Defe
cimus em̄ dictū ē. i. hu
mana sumus infirmita
te fatigati. Conturbati
sumus. cogitata mor-
tis formidine qua omn̄
nes timemus. ℟
Mōgētis t ampli⁹ an-
nis viuebamus. t ecce
in breue vitā. nr̄a vita
cōtracta ē. qz defecim⁹
i ira tua. h ℟ Po
suisti tē. hoc ē te latet
nihil de pctis nr̄is. Se
culū nr̄m in illūinatōe
℣ Quia statim vt de
linquimus: vindictaz
expectamus. ℟
Quicq̄d etiā in secre-
to nos facere putamus
illuminatōe tua et in

c ī vitate tua Meor est dñe
obprobrij seruor tuor: qz
cōtinui in sinu meo multa-
d rū gentiū. Qz exprobraue
runt inimici tui dñe: qz ex
probrauerūt cōmutatōem
e xpi tui. Benedictus dñs i
eternū: fiat fiat.
Oratio moysi hois dei.
℣ Oratio fidelū pplor ꝓ
eccia ad deū. Ps. lxxxix.
a Omine refugiū ✱ tu:
factus es nobis: a ge
b neratōe t generatōe. Pru-
usq̄ montes fierēt aut for-
maret terra t orbis. a secu
lo t vsq̄ in seculū tu es de
c us. Me auertas hoiez i hu
militatē: t dixisti. cōuerti-
d mini filij hoim. Qm̄ mille
anni ante oculos tuos: tan
q̄ dies hesterna q̄ ꝑteriit.
e Et custodia in nocte: q̄ pro
nihilo habēt eor ānі crūt.
f Mane sicut herba trāseat:
mane floreat t transeat ve
spere decidat induret t are-
g scat. Quia defecim⁹ in ira
tua: t in furore tuo turbati
h sumus. Posuisti iniq̄tates
nostras in cōspectu tuo: se
culum nostrum in illumina
tione vultus tui.

oculis tuis ptz:hz eñ hebrea veritas. vita nra illuminatõe vultus tui. i ℣ Breuitatẽ hũane vite. dicit ꝓpter irã dñi ꝓueniſſe. nã q dicit oẽs dies nri defecerũt. ad annos ptinet innumerabiles. q aũt ſequit. t in ira tua defecim⁹. ad tribulatiões erũnaſq reſpicit quas in ipa vita p uiſſima ſuſtinemus.

k ℣ Aranea ẽ animal debile ac tenuiſſimum qõ trãſeuntib⁹ muſcis ad eſcã ſibi ꝓparandaz quedã retia doloſa cõtexit: ſic anni eoz q ſceleratis opib⁹ dediti ſt inanib⁹ t ſubdolis machinatõibus occupãt. Aranea dicta q ſit arida. nimiſq ſubtil. Meditabanť xo non opabanť dixit. qñ ſub nullo fructu opeꝝ ꝑ inani meditatõe vixerũt.

l ℣ Licz hoc ſim hiſtoriã de breuitate hũane vite nõ incõgrue accipi debeat. tñ vꝝ numerus a ſpiritali facto nõ vacat. m ℣ Septuageſim⁹ denarius numerus legem: octuageſimus euangelium ſignificat. ℣ Quiſq eñ hic legis ꝓcepta et euãgelice inſtitutõis excedit: laboꝛi in pñti: t doloꝛi in futuro ꝑpetuabit. m ℣ Supuenit aũt manſuetudo. i. ieſus xp̃c. noſq coꝛripuit t emẽdat. ſi teſtamẽtũ ei⁹ ꝑplere nõ ſatagimus. n ℣ Mã ſic ꝓnia dei pleniſſime nequeũt intelligi. ita nec menſura vindicte ꝓuenire poſſit. ſed addidit ꝓ timoꝛe. ſicut t alius ꝓpha ait. cõſideraui opa tua t expaui. o ℣ Dexteraz eñ dicit dñm ſaluatoꝛẽ. petens vt ipe illi notus fiat: p quẽ oĩa ꝓfutura diſcim⁹. t eruditos cc. i. intellectuz habentes in dñm xp̃m. Eruditus dr q ex oi rure elicitus, ipſe eñ ẽ dei virtus t ſapia p̃is. quẽ hic poſtulat. nõ coꝛporeis oculis ſed eruditos coꝛde cognoſcere. p ℣ Poſtulat ꝓpheta dñm. vt iuſticiã ſuaz aliqua lenitate retemꝑet. q̃tinus exoꝛari poſſit a petõꝛibus. q̃bus iuſte noſcebať iratus. ℣ Aſq quo tu quez ꝓphe dixerunt venturũ tardaueris dñe.

q ℣ Repletuz ſe dicit a mia mane. i. lucida cõtẽplatiõe dei. qñ vir ſanctus. dñi ꝓuidebat aduẽtũ: neceſſe fuit vt coꝛ ei⁹ exultaret in laude. t delectaret oĩbus diebus vite ſue.

r ℣ Narrat ꝓpheta ſe eſſe letum in illis tribulatõibus. p quas humiliãdũ ꝑplm ſalutariter ſentiebat. Sciebat eñ fidelibus viris noxiam eſſe ſuphiã. t ido letať in tribulatõibus p quas hũilitas cuſtodiť. s ℣ Cõſidera hic. quib⁹ verbis: pietatẽ boni iudicis inuitauit. vt primo diceret reſpice in ſeruos tuos deinde in opa tua. q̃tenus t ſi factis ſuis veniã ñ mererenť accipe eã p opa creatoꝛis ipe traret. Ad argumẽtuz apud thetoꝛes dr a laude iudicis.

t ℣ Splẽdoꝛ dñi ſuper nos eſt. qñ crucis eius impſſione decoꝛamur. Opa nra dirigit ſup nos qñ donat nobis veniã ꝑtõꝛ. vt cuz fuerimus peruerſi efficiamur eius coꝛrectiõe rectiſſimi. ℣ vl opa manuũ noſtrarum dirigũtur ſup nos. qñ ea non pro terrenarũ rerum mercede facimus. Et opus manuũ noſtrarum. id eſt charitatem dirige ſuper nos. vt omnia opera noſtra ſint vnum opus charitatis. q ipa eſt finis ꝓcepti t oĩm operum noſtroꝝ.

l Qñ oẽs dies nri defeceſt ÷ t: in ira tua defecimus.

k Anni nri ſicut aranea meditabunť: dies annoꝝ nroꝝ in ipis ſeptuagita anni.

l Si aũt in potentatib⁹ octoginta anni: t amplius eoꝝ

m labor t doloꝛ. Qñ ſupuenit mãſuetudo: t coꝛripiemur. Quis nouit ptãtẽ ire

n tue: t p timoꝛe tuo irã tuaz

o dinumerare. Dexteraz tuã ſic notã fac: t eruditos coꝛ

p de in ſapia. Cõuertere dñe vſq quo: t deꝑcabilis eſto

q ſup ſeruos tuos. Repleti ſumus mane mia tua. t exultauim⁹ t delectati ſum⁹

r in oĩbus diebus nris. Letati ſumus p diebus q̃bus nos hũiliaſti: annis q̃bus

s vidimus mala. Reſpice i ſeruos tuos t in opa tua: t

t dirige filioſ eoꝝ. Et ſit ſplẽdoꝛ dñi dei nri ſup nos: et opa manuũ nrarum dirige ſup nos: ✻ t opus manuũ noſtrarũ dirige:.

Uiſtui ſideris ſator oīpotēſ deus. qui
nouā mundo lucem. fugata nocte reſti
tues. ſatia nos qſtis remittente mia tua. vt
oēs peccatoꝝ obſcuritates. te illuminante
pellamus. ℘er dñm.

℣ Laus cantici ē di
uina laudatio. Dauid
eñ hic ipm ꝓphetā di
cit. q̄ primā ptē hꝰ pſal
mi ſuaui relatiōe dictu
rus eſt. Et hūc hymnū
demonibꝰ pia cōfiden
tia ſp opponimus. vt a
nobis pottus inde vin
canť. vñ ꝫ creatorē ali
quid doloſe dicere ten
tauerunt.

a ℣ Qui habitat:
habitare eñ ē pmanē
tis nō diſcedētis: q̄ tā
tam igit ſpem nō in p
ꝑijs viribꝰ ponit ſ ī al
tiſſimi volūtate conſti
tuit. talis vir ꝓtegitur
a dño celi. dicit eñ qui
hic habitat: illic cōmo
rabiť. hoc ē. q̄ in iſto ſe
culo ab ipo nō diſcedit
in illo ſp manſurus eſt
b ℣ Hoc dicet ille.
q̄ ſibi ſolū credit vtile.
qō dignať ſupna pie
tas p̄ſtari. Cū dicit ℟o
ſuſceptor meꝰ: totuz ſe
cōfirmat in eiꝰ bñficia
ꝓiecuſſe. Refugiū cū di
cit. nullū ſibi aliud eſſe
ꝓfiteť auxiliuz. ſed qñ
hꝰ ſeculi tēpeſtatibus
quatiť. ad portū diuie
mīe ſe ꝓfugere velle te
ſtať. c ℣ Sperabo
in eū. cām dicit cur ī eū
ſperare debeat. q: ipſe
nos ab inimicoꝝ ſiue
ſpūalū. ſiue carnaliuz
pōt liberare verſutijs:
qui laqueos ponūt. vt
venatores q̄bus poſſint
inſidijs irretire. Verbū aſperū ē. oē verbum
qō ꝫ regulas diuinas dictū eſt.

d ℣ Scapule dei: ſūt opatōes mirabiliū.
ꝑ quas velut q̄buſdā būeris ℟tus diuia mō
ſtrať. ℘ēne ſunt monita ꝓphetaꝝ. q̄ ſi rec
ꝑiantť pura mente: fideles aīas ad celos vſ
q̄ pducūt. Et ſi q̄ras q̄d iſta obūbratio pre
ſtet. dico. vt ꝑ diez ſol nō vrat te neq̄ luna ꝑ
noctē. e ℣ Circūdat nos veritas ſcuto
.i. xp̄c ſua ptectōne. ne
ardētibus ſagittis dia
boli pcutiamur. Nō ti
mebimus a timore no
cturno. i. diabolū q̄ ſp
in tenebris eſt vt pcu
tiat. Siue hoc dicit lz ī
erroze fueris q̄ nox eſt.
tñ nō timebis ſub ſcu
to veritatis. q: ꝓteget
te illō. ℣ f Sagit
ta volās ꝑ diē: manife
ſta ē pſecutio tyranno
rū. Negocium in tene
bris ꝓauū, ſtudiū eoꝝ
ītellige. Demoniū me
ridianū periculū mani
mū ē: feruoze pſecutio
nis accenſum: vbi ruī
na plerūq̄ metuiť: qñ
infirmitas būana ſupa
tur. Ruina aūt certe di
cta ē quaſi repetēs ima
g ℣ Mille a latere
eius: dicit caſuros. i. ab
illa ſcz fūmitate iudica
tōis q̄ iudicabunt ſcti
cū xp̄o vt aſſeſſores: il
li eñ inde cadunt qui
falſa p̄ſumptōe illud ſi
bi ꝓmittūt. Sz quoniā
pauci hoc faciūt. iō ſub
dit. A dextris decē mi
lia: q: multi putant ſe
ad dexterā collocādos
falſa opinatōe. cū hoc ī
ſuis meritis nō habeāt
Ad te nō appꝛopinquabit. ſ. quilibet q̄ ſibi re
gnū dei fallaciter pol
licebat. t ad remediuz
pnie non currebat. po
nit ℟o ꝑ infinito nūero
nūerū finitū. b ℣ Oculꝰ tuus dixit diuinū
illū ꝓſpectū q̄ hoīni merita iudicāť. Illa ei
ꝓſideratio retributio erit meritoꝝ. Videb. i.
videri facies. illa ḡ merituz ī iudicio dei di
ſcretio ocꝰloꝝ dei ꝓſideratio dz. i ℣ Qm̄

m es dñe spes mea. qz resurgente dño: spem retributōis reliqua mēbra pceperūt. Uerū etiā dñs saluator p id qō mortuꝰ ē: refugiū suuz no scit in altissimo posuisse. vñ merito eccia sequit eius exemplū eū sibi refugium ponēs quē ille habuit

k ℭ Licet xp̄c a iudeis conuicia ptulisset tñ nihil mali co:pi suo suo appzopinquare valuit. hic em̄ flagellū positū est qō delicta castigat. tale xp̄o nō appzopinquauit. qz nihil castigandū: flagellāduz habuit. vñ ypalage est. qz ipe malo aut flagello nō appzopinquauit que sñia in lra psalmi vertit. Flagellū q̄z p ope flagello digne ponit. l ℭ Mā q legitur angelis eē mādatū vt eā debeāt custodire hūane infirmitatis est Ait dñs in euāgelio apparuit illi angelus de celo cōfortans eū. t vt ipam hūanitatis naturā pfectissimā declararet adiecit. ne forte offendas. m ℭ Ne offendas. i. ne in legē q̄ lapideis tabulis scpta videbat incurreret: q̄ venerat gētes legem t euangelicā doctrinam edocere. i. ne soluat legē ꝙ impleat.

n ℭ Mā ista nomia diabolo aptāt. Aspis est em̄ dñ occulte pcutit. basiliscus cū palaz venena dissemiat. Leo dñ psequit innocētes. Draco cū negligentes impia vozacitate deglutit. verū hec oīa. glorioso aduētu dñi pedibus ipius pstrata iacuerūt

o ℭ Huc ḡ beatū virū q̄ hītat in adiutozio altissimi liberatū dicit. qm̄ spem suā in ipius virtute reposuit. et iō etiā ptectū ab oībus insidijs diaboli. Co

spes mea. altissimū posui-
k sti refugium tuuz. Nō accedet ad te malū: t flagelluz nō appzopinquabit taber-
l naculo tuo. Qm̄ angelis ÷suis:·mandauit de te: vt custodiant te in oībus vijs
m tuis. In manib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Sup aspidē t basiliscū ambulabis: ÷t:·cōculcabis leonem et
o draconē. Qm̄ in me speravit liberabo eū: ptegā euz qm̄ cognouit nomē meum
p Clamauit ad me t exaudiā eū: cū ipo suz in tribulatōe
q Eripiam euz t glorificabo ÷eū:·:longitudine dieruz plebo eū: t ostendā illi salutare meum.

ℭ Ps̄. cantici in die sabbati. Glor eccie de exaltatiōe iustoꝝ t pditōe impioꝝ.

Psalmus. xcj.

a Bonū ē cōfiteri in dño t psallere noī tuo altissime. Ad annūciandum
b mane miam tuā: t veritatē
c tuā p noctē. In decacordo

gnoscit nomē p̄is q̄ filiū nō putat eē mozē p̄e. p ℭ Exaudit q̄ clamat ad dñm. dū ei p̄mia p futura p̄cedit. Dicit cū ipo sum. i. dū. s. mens in angustijs deuota ferueti⁹ tribulat. Ereptus vtiq; ex hoc mūdo. glorificandus ē iustus. qñ in illa brītudie collocat: vbi iā tribulatio locuz ñ habebit. q ℭ Lōgitudo em̄ dierū vita ē eterna quā nullus terminat finis. Ostēdā illi salutare. hoc ē ei qō fidelib⁹ in sūma remuneratōe pmittit. qz salutare xp̄m dñm p̄tuēt vbi totū desideriū speꝝ beatoꝝ iplet. Sio

Resta nobis dñe: p̄ inuocatioz nostui: aspidis t basiliscī letalia venena calcare: vt oñsum nobis salutare tuū. aduersus insidias inimici: spirital⁹ clipei vmbraculo muniamur. Per.

ℭ Ps̄. cantici admonet nos vt in vniuersis actibus nr̄is diuinitati grās referre debeam⁹. Dies sabbati: reqes interp̄tat p quā cōmonemur ab oi p̄rava actiōe cessare. a Bonū ē confiteri. hoc ē. p̄mū age pniam t dele pctā. deinde psalle altissimo

b ℭ Mirabiliter vita nra duob⁹ pclusa est sermonib⁹: mane significat gaudiū. t tē mias ipi⁹ annūciare debem⁹ Hor indicat tristiciā t silr tunc in tribulatiōibus xitatē ipi⁹ p̄cipimur ānūciare. qz iuste t merito patimur. Sic em̄ in p̄speris mia ostēdit q̄ dat indignis. et malis bonus est. ita in aduersis veritas mōstrat qua dixit pctōres puniēdos.

c ℭ Decacozdū psalteriū. decem p̄cepta legis sunt. Canticū t cithara ē

gaudiū boni opis. i. elemosinarū iocūda largitio. Cithara xo cantat. q opa bona pficit sine asperitate tristicie. d ℣ Delectatā se dicit mater eccla in factura dñi. qm̄ q̄cq̄d boni accepit. nō suis meritis ꝑ suo dño applicauit. Et exultare se in dei opibus nō xo in sua felicitate: ꝑ in ipi⁹ volūtate ꝓfitet. vt ait apls. ipius em̄ figmentū sumus. e ℣ Obstupescit ꝓpheta vehemēti⁹ ipa opa t dñi magnificētiā. Animis ꝓfūde sunt facte cogitationes eius. vt sicut dyabolus p supbiā corruit ita hūanū genus bñficio hūilitatis possit absolui. q̄s hoc t silia ꝓfundabit. f ℣ Est vir insipiēs: q celesti sapiētia euacuat⁹ t hūanis versutijs ꝓbat esse plenissim⁹: iste nō cognoscit opa dei. qz casuale credit q̄ gerit. Sic q̄ dā pbi dixerūt. Stult⁹ aūt vtiq; est q nec diuinare cognoscit nec ipsos seculi actus intelligit. quos vulgo bzutos vocam⁹. g ℣ Dicit ei ꝺ florere pctōres sicut fenuz. ꝑ in illo iudicio eos asserit celeriter interire. t ibi cū ad iudiciū venerint hūanis cōspectib⁹ apparebūt cozda eoz alīs q̄ hic apparere nō potuerūt.

b ℣ Sequit cā cur appareāt. non vtiq; ad gloriā sed vt intereāt. Pulcre. n. expositā est pena dānatoz ñ. n. sic pereūt vt eē iā desināt ꝑ in seculū seculi defitūt. q nūq; a suis afflictōibus exuunt. tu aūt altissimus: subaudiēdū ē ꝓmanebis. Et nihil ē bonū nisi qđ eternū ē. qōcūq; bonū finē bz nec inter bōa numerādū ē. Quid em̄ ꝓdest si ante diē rex tul: hodie in carcere moriot: oē qđ est ꝓteritū t finē bz nihil est.

i ℣ Inimici dei sunt demonū cultores. t q̄cūq; ꝓceptis eius obuiare satagūt. Illi ei dispgent qñ a grege dñi fuerint segregati.

k ℣ Hic em̄ vnicornis exaltatiōem significat vnitatis. Illa em̄ vnitas fortitudo sublimis ē. vbi sctoz glia decorat eccīam. Senectus candidū caput bz que similitudo dat recte eccie. qm̄ omia merita sctoz tāq; cani capitis purissima luce fulgebunt. cuius senectus: ad vitā ducit ꝓpetuaz.

l ℣ Inimici. sunt. f. eccie oparij iniq̄tatis. quos tūc despicit deus qñ in sinistra ꝓte segregatos se esse cogniscunt. Insurgētes sunt maligantes. diuites. q̄ hic paupertatē despiciūt. Hos audient aures hominū fideliuz: quando dicūt. q̄d nobis ꝓfuit supbia nra.

m ℣ Just⁹ recte cōpat palme. hec em̄ sup terras hispida ē. ꝑ vbi ad supna ꝓcesserit. dulcissimoz fructuū suauitate cōpletur. Et dicta ē palma: q̄i pacis alūna: sic vita iustoz durissima est in hoc mūdo laboribus plena. ꝑ in supnis ē pulcerrima. Cedrus lignum bene olens. ad pondera portanda aptissimū t fortissimuz. et multū palma celsi⁹ crescens (q̄ maxime in libano celsius inuenit) iustos significat repletos bonis opibus.

n ℣ Plantatio. hic p̄destinatio dei intelligit. q. nisi q̄s in ea plātatus fuerit: cremētuz felicissimū nō habebit. Atriū em̄ initiū dī māsionis: ibi florebit iustus: qñ in illo initio resurrectōis audita felicitate gaudebit. i. qñ dicere audiet venite benedicti tc. o ℣ Senecta hoīm: arida est: eccia xo tūc magis incipit eē vberrima:

psalterio: cū cantico in cithara. Quia delectasti me dñe in factura tua: t in opibus manuū tuarū exultabo. Quā magnificata sunt opa tua dñe: nimis ꝓfunde sunt cogitatōnes tue. Vir insipiens nō cognoscet: et stultus non intelliget hec. Cū exorti fuerit pctōres sicut fenū: t apparuerit oēs q̄ opant iniq̄tatē. Ut intereant in seculū ÷ seculi: ÷ tu aūt altissimus in eternū dñe ÷ Qm̄: ÷ ecce inimici tui domie ✶ qm̄ ecce inimici tui: ꝓibunt: t dispgent oēs q̄ opant iniq̄tatē. Et exaltabit sicut vnicornis cornu meū: t senectus mea i miā vberi. Et despexit oculus meus inimicos meos: t insurgentib⁹ in me. malignātib⁹ audiet auris mea. Justus vt palma florebit: vt cedrus libani mltiplicabit. Plantati in domo dñi: in atrijs domus dei nr̄i florebūt. Adhuc multiplicabū

qñ ad finē ſeculi fuerit dño miſerāte pducta
Bene patiētes erunt. qz paſſiones beatoz̄
celoz̄ regna conquirunt. Et tūc annūcient:
qñ iuſtus eſt dñs. z qñ rectus eſt tē.

p ℣ Qñ rectus dñs. q̄ ſeruis ſuis pmiſ
ſa cōpleuit: z nō ē ī eo
iniq̄tas. vt in hoc mū
do permitiſſet piclitari
martirio: quos ibi non
cozonaſſet pmio.

Xultatio ecc̄na ſan
ctoz̄ deus. qui iu
ſtos diuerſis bonoz̄
refectos impēdijs. flo
rere palmiferis atrijs ī
marceſſibiliter facis: q̄
ſumus. vt remiſſis mo
libus delictoz̄. eoz̄ no
bis ſocietatē dignāter
imptias. Per.

℣ Canticū ad laudē
ptinet diuinitatis. Ipī
dauid. xp̄o aptaf. In
die ante ſabbatū. ſexta
feria eſt q̄ ſabbatū p̄ce
dit. Terra: hic hoiem
ſignificat. cui dī: terra
es z in terrā ibis. quez
inter inicia reruz ſexto
die creato: cōdidit.

a ℣ Cōſiderans p
pheta q̄ ventura erant
regnaturū eē dñm: cuz
magna exultatōe cōce
lebrat. Decozē induit
.i. pulcritudinē ſue ma
teſtatis oſtdit qñ trāſ
figuratus ē in mōte co
rā diſcipulis. Indut⁹ ē
dñs ſoztitudinē. qz dia
bolū oppſſit. ℣ Et
p̄cinxit ſe: cuz multitu
dine angelica circūda
tus remeauit ad p̄zem.

b ℣ Firmauit ozbē
terre. i. eccl̄az. vt ī euā
gelio. tu es petrus z ſu
per hanc petrā edifica
bo eccl̄iam meā: q̄ nō cō
mouebit̄ vllatenus. q̄
uis pſecutōe frequēter
vexet̄. c ℣ Parata ē ſedes. i. mēs fide
liū. ſicut eſt. ſup quē requieſcit ſpūs me⁹. ni
ſi ſup būilē z trementē verba mea z quietū.

tur in ſenecta vberi: z bene
patientes erūt vt annūciēt
p Qñ rectus dñs deus nr̄:
z nō eſt iniquitas in eo.
℣ Laus cāticī ipī dauid
in die ante ſabbatū qñ fun
data eſt terra. ℣ Laus ec
cleſie de incarnatōe z d̄ re
gno xp̄i. ℣ Ps. xcij.

a Dominus regnauit de
coz̄ indutus ē: indu
tus ē dñs foztitudinē et p̄
b cinxit ſe. Etenī firmauit oz
bē: terre: ↄ q̄ nō cōmoue
c bit̄. Parata ſedes tua ex
d tunc: a ſeculo tu es. Eleua
uerūt flumina dñe: eleua
uerūt flumina vocē ſuam.
e ✱ Eleuauerūt flumina flu
ctus ſuos: ↄ a vocib⁹ aqua
f rū multaz̄. Mirabiles ela
tiones maris: mirabilis in
g altis dñs. Teſtimonia tua
credibilia facta ſunt nimis
domū tuā decz ſanctitudo
dñe in longitudine dierū.
℣ Ps. dauid quarta ſab
bati. ℣ Oratio fideliuz.
vt a pſecutoribus q̄ deum
ignozant liberentur.

Extunc. i. ab incarnatōe xp̄i. A ſeculo: deita
tē (que coeterna regnās cū p̄ze. neſcit eē ſub
tpe) oñdit in xp̄o. d ℣ Flumina dñi ſūt
vicz ap̄li. qui de ſpūſancto potati ſunt. q̄ me
rito voces eleuaſſe dicta ſunt. qñ auctoz
ſuas laudes ſalutariter
obtulerūt. e ℣ Ele
uauerūt flumina fluct⁹
.i. ap̄li ſermones irri
guos. ipoſq̄ in p̄dica
tōibus erexere ſanctiſ
ſimis: A vocibus aq̄rū
gentes ſignificat q̄ ad
catholicā fidē deū lau
dando cōueniunt.

f ℣ Elatōes maris:
ſapientes pp̄os in ec
cleſia catholica ſignifi
cat: q̄z mirabiles ela
tōes tunc fiūt qñ man
datis dei firma mēte cō
ſiſtūt. Mirabilis in al
tis dñs. ℣ Qñ reſi
det ad dexterā patris.

g ℣ Teſtimonia eīn
pheta⁹: nimis credi
bilia facta ſunt: qz in
carnatōe dñi reuelata
ſunt: que ī ſacris libris
tenebant occulta. Do
mus: eſt vtiq̄ vniuer
ſalis eccl̄ia: hanc decet
ſanctitudo. i. copioſa
benedictio xp̄i q̄duct⁹
quo aduentu eā ſic oz
nat. vt nūq̄ deſerat. lō
gitudo dierū eternita
tē ſignificat. Maz ſicut
q̄dā dixit. longitudo ſ
eſt. in qua ē aliquid ex
tremū. Oratio.

Omine oīpotēs q̄
paterna p̄cinctus
xtute celū. mare. terrā
q̄z locaſti. exaudi ſup
plices tuos. z da credu
litatē in teſtionijs tuis
indue nos foztitudinē
z decozē ſcificatōis. q̄.

℣ Ps: ſcām ſignifi
cat opatōz q̄rta ſabbati
feria q̄rta ē. in q̄ die lūinaria in firmamto ce
li fcā narrāt̄. ſic in eccl̄ia ſunt fundati electi.
de quoz patia pſalmus iſte pluriniū narrat.

a ℣ Deus em̄ terribile nomen est. qm̄ ex greco quod significat timorē descendit. Ultionū dñs est qui iudicaturus erit mundū. t vltionibus iustis affliget obstinatos. Libere egit. i. nullo impediente totū mundum iudicabit.

b ℣ Tunc exaltat⁹ est coraz discipulis: qñ cū in maiestate sua ad gloriā cōstat resurrexis se ppetuaz. Judicabit terram. qñ maiestatis sue ditiōe iudicabit terrenos homines. Supbi aūt illi sunt q̄ in sua malignitate deficiunt: illis ḡ retributio reddi tur: cū audierint. ite in ignem.

c ℣ Non sufficit eis peccatores esse sed etiam in peccatis gloriantur. Prima quippe infelicitas est peccare. secunda in fine vite pniam nō agere. quod gloriabundis in malicia euenire solet.

d ℣ Qui in die iudicij si b non emendant. gloriari nō possunt. Dicit ḡ quousq̄ gloriant: quasi diceret vsq̄ ad finem vite. qz postea cessabit gloriatio t malicia.

e ℣ Per pplm viros dicit fideles. quos dicit humiliatos: quoniā deo contumeliae fieri audiebant: necesse est enim deuotum famulū dolore cruciari qñ aliquid irreuentissimuz de deo audierit. Hereditatē dicit populos xp̄ianos. quos in numeris cladibus a supbis pfectoribꝰ cōstat esse veratos.

f ℣ Vidua fm tropologiā est aīa peccatrix que deū verū amisit: pupilli xo illi sunt qui p̄cem deū nō habent quos heretici interficiunt. sicut t praui diuites: ceteros humiles affligūt.

g ℣ Estimāt em̄ demētes deū non vidisse mala illoz cū peccāt. qñ se nō sentiūt sub celebritate p̄celli: duz ille pius moderatoz exclamat. nolo mortē pctōris.

Psalmus. xciij.

g Eus vltionū dñs: deus vltionū libere egit

b Exaltare q̄ iudicas terraz: redde retributōem supbis

c Vsq̄quo peccatores dñe vsq̄quo pctōres gloriabūtur.

d Effabunt t loquēt iniq̄tatē: loquēt oēs q̄ operant

e iniusticiaz. Pplm tuū dñe hūiliauerūt: t hereditatez

f tuā vexauerūt. Viduam t aduenā interfecerūt: t pupillos occiderūt.

g Et dixerūt nō videbit dñs: nec in

b telliget deus iacob.

i Intelligite insipiētes in pplo: et stulti aliqñ sapite.

k Qui plātauit aurē nō audiet: aut q̄ finxit oculū nō considerat.

l Qui corripit gētes nō arguet: q̄ docet hoiem sciam

m Dñs scit cogitatōes hoim qm̄ vane sunt.

n Beatus hō quē tu erudieris domie: et de lege tua docueris eum.

b ℣ Insipiētes illos appellat q̄ in eccīa p̄stituti. felicitate b² seculi gaudēt. stultos aūt dicit sapite. i. vos q̄ vere religionis exptes blasphematis apte. dicētes deū nec videre nec intelligere hoīm facta. vos inq̄t stulti t dementes aduertite pietatē dei.

i ℣ Jstrixius increpatiue legēdi sunt. oīdūt em̄ in deo eē virtutes audiendi videndiq̄ ac si dicat. q̄ tibi plātauit aurē nō audiet: audiet vere. t q̄ finxit oculū ad videndū nō videt

l ℣ Certe totus oculus est q̄ oīa videt: totus manus est. qz oīa opaī. t q̄dq̄ membra nra valēt ipe opaī.

k ℣ Qui corripit gētes. i. q̄ erudit gētes p legē suā t p̄phetas nō arguet? arguet vtiq̄: q̄ docet hoiem sciam. ipe nō hz: hz vicz. qz plenitudo scie in deo ē.

l ℣ Cogitatiōes em̄ taliū hoīm oino vanissime sūt. qs dñs nouit qz ipi p se nosse nō p̄sūt q̄ pranis cogitatōibus occupāt. vanū. n. dicimus q̄dq̄ a veritate discedit. q̄dq̄ vtilē ñ hz fructū.

m ℣ Cōtra vanos. bñ ponit beatus. qz sicut illi caducis cogitatōibꝰ eludūt ista iusti doctrine celestis veritate firmant. fiūtq̄ revera beati. qm̄ mūera celestis sapie p̄cepert.

n ℣ Am̄ certe felix. qz deo mgro vtit. De lege. i. scripturis sctis. Lectio quoq̄ illius scripture sancte mitigat tribulationes. vñ sequit. vt mitiges t̄.

n Ut mitiges ÷ ei: a diebus malis: donec fodiat̃ peccatori fouea. Quia nō repellit dñs plebē suā: t hereditatē suā non derelinqt

o

p Quoadusq; iusticia cōuertet̃ in iudiciū: t qui iuxta illam: oēs qui recto sunt corde. ÷ Psalma.

q Quis ꝓsurget mihi aduersus malignātes: ÷ aut: q̄s stabit mecū aduersus operantes iniquitatē. Nisi q̄ dñs adiuuit me: paulominus habitauit in inferno aīa mea. Si dicebā motus est pes meus: mia tua dñe adiuuabat me. Scōm multitudinē dolorū meorū in corde meo: cōsolatōes tue letificauerūt aīam meā. Nū q̄d adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborē in p̄cepto. Captabāt i animā iusti: t sanguinez innocentem condemnabūt.

n ✠ Cōstat esse beneficiū sancte legis. vt in aduersis istius mundi xp̄ianus discat patientiā qua oīa ei mitigant̃ aduersa. Dies mali pñs mūdus est. in quo iustus expectat tolerando p patiam aduersa: donec oībus peccatorib⁹ fouea dam natōis p̄paret̃ eterna.

o ✠ Plebē suā. dicit fidelissimos christianos. q̄ ad dñm tota mētis intentiōe festinant. Hereditas ē hūana. q̄ ad successorem priorīs dñi morte transfertur. sed lz hereditas xp̄i sit suo sancto sanguine acquisita tñ nunq̄ perdit suū auctorē. sed cū ipo possidet̃ semp.

p ✠ Tunc cōuertet̃ iusticia hoīm i iudiciū q̄n sedēt̃ib⁹ aplis super xij. sedes dabunt̃ iustis p̄mia eterna. t iusti iudicabunt impios. Et q̄ iuxta illā (interrogādo dicit) scz iusticiaz. Rñdet oēs recto corde.

q ✠ Testat̃ ēm xp̄c tibi solū deū ee adiutorem ꝑ malignos spūs. Et interrogatiue legēdū est. quis ꝓsurget. i. nemo p me aduersus demones certatur⁹ assistet. dum potius hoies eos malis imitatōibus subsequunt̃. Aut quis stabit. i. nullus stabit i acie certaturus. q̄si diuersis iaculis vulnerādus. vt nō defendēdo sed patiendo stet.

r ✠ Dicit ēm. nisi q̄ dñs. vox xp̄i ī persona membroꝝ. ac si dicat. ī illā fouea ꝓtinus incidissem. in qua pctōres certū est posse demergi. Paulominus habitauerat. i. vanis psuasionib⁹ potuissz decipi aīa mea: nisi meruisset a dño liberari.

s ✠ Hic beneficiū celerrime confessionis ostendit̃. vt cū se hō lapsum in peccatis cōfitetur. statim munera diuina dimittendi peccata subsequunt̃. Si igit̃ dicebam. motus ē pes meus. i. peccaui. q̄statim dixi vero corde: misericordia tua adiuuabat me: tm̃ valet accelerata confessio vt añ remittat̃ peccatū q̄ puniatur. t ℣ Scōm multitudinem id est quantū fuit pondus penitentie: tant⁹ fuit numerus consolationū. quia quādo egi penitentiam t sustinui tribulatōem in p̄senti vita. tunc consolari gaudebam in futura: t quantomagis egi penitentiā tantomagis consolatus es me. Vnā fudi lacrimam: vnam merui consolatōem: decez fudi lacrimas: decē merui consolatōnes quot patimur vulnera: tot meremur t coronas. et magnitudo tribulationū magnitudo p̄mioꝝ est.

r ✠ Nō enim dormiens coronatur.

s ✠ Hic beneficiū celerrime confessionis ostendit̃. vt cū se hō lapsum in peccatis cōfitetur. statim munera diuina dimittendi peccata subsequunt̃. Si igit̃ dicebam. motus ē pes meus. i. peccaui. q̄statim dixi vero corde: misericordia tua adiuuabat me: tm̃ valet accelerata confessio vt añ remittat̃ peccatū q̄ puniatur. t ℣ Scōm multitudinem id est quantū fuit pondus penitentie: tant⁹ fuit numerus consolationū. quia quādo egi penitentiam t sustinui tribulatōem in p̄senti vita. tunc consolari gaudebam in futura: t quantomagis egi penitentiā tantomagis consolatus es me. Vnā fudi lacrimam: vnam merui consolatōem: decez fudi lacrimas: decē merui consolatōnes quot patimur vulnera: tot meremur t coronas. et magnitudo tribulationū magnitudo p̄mioꝝ est.

v ✠ Nūquid. negatiue legēdū est. Sedes iniquitatis est mundi huius voluptuosa possessio. que dño adherere non potest. p̄ceptum enim domini habz beati qui lugent t qui persecutiōem patiunt̃ ꝓpter iusticiā. q̄m istoꝝ est regnum celoꝝ. t p̄ceptum domini in p̄senti seculo laborē t doloꝝ habet. non requiē nec gaudium. q̄ arta t angustavia est que ducit ad vitā. Fingere ei plasmare dicimus. t q̄ mentit̃ aliq̄d sibi plasmare videtur. Hic autē fingere deo attribuitur ille formauit laborem in p̄cepto.

x ✠ Captabunt ēm dixit q̄si captiose tractabunt: q̄ veram cām criminis in martiribus persecutores inuenire non p̄nt. Et sanguinē innocētē. Ad xp̄m hoc pōt referri. q̄a vere innocens p nr̄a redemptiōe sniam iniuste condemnatōis accepit.

y ℣ Hic ostendit nihil valere psecutiões hoim cõtra xp̃m. vel ꝓtra martyres. ⁊ eo tẽpore magis dicit diuinus sibi, puenisse refugiũ. qñ supbia hũane psecutõis studio inflata est. qz p hanc. illa beatitudo cozonal' pme p̃parat. Et de⁹ me⁹ in adiutoriũ spei mee. qñ hic adhuc spez habemus: nõ rem tenem⁹ sed spem in futuro relinquimus. qz iam nr̃m desiderũ possidemus.

z ℣ Et reddet illis. id ẽ retribuet mal' sm vota neqtie sue. Et nota q hoc nomẽ malicia est capax oĩm criminũ. sicut charitas ẽ capax oĩm virtutuz. Dispdet eos. i. a suo regno alienos efficiet.

Dño.

Rudi nos dñe benivolentias legis tue. ⁊ esto nobis in tribulatõe refugiũ. q̃ homines p̃denter instruas: sciam ne derelin quant. P̃er.

℣ Laus: vocis significat deuotiõem: cantiẽ: hilaritatez mentis. qõ vtrunq; in ope psal modie debz eẽ sociatũ Ipsi Dauid significat xp̃m cui laus ista cãtatur. a ℣ Venite ei illis dicit. q̃ longe positi sentiunt. q̃ se necdũ fidei integritate populo fideli iunxerunt. Est aũt exultatio h⁹ seculi: que occupat alias infideles. iõ addidit deo. de quo vera est exultatio. Jubilare esse magnũ modus leticie. cui sermo non sufficit sepe

y Et factus est dñs mihi in refugiũ: ⁊ deus meus in adz iutoriũm spei mee. Et reddet illis iniquitatẽ ipoz: et in malicia eoz dispdet eos *dispdet illos: dñs de⁹ nr̃

℣ Laus cantici ipi dõ.

℣ Prophetа incitat populos ad laudẽ dei cõuenire. Psal. xciij.

a Venite exultem⁹ dño: iubilemus deo salu-
b tari nr̃o. P̃reoccupemus faciẽ ei⁹ in cõfessione. ⁊ i psal
c mis iubilem⁹ ei. Qñ de⁹ magnus dñs: ⁊ rex magn⁹
d sup oẽs deos. Quia i manu eius sunt oẽs fines terre: ⁊ altitudies mõtiũ ipi⁹
e sunt. Qñ ipius est mare et ipe fecit illud: ⁊ siccam manus eius formauerũt. Venite adoremus ⁊ pcidam⁹
f ⁊ ploremus ante dñm qui fecit nos: qz ipe ẽ dñs de⁹
g noster. Et nos pp̃le pascue eius: ⁊ oues manus eius.
h Hodie si voce eius audie-

c ℣ Dicendo eñ qñ de⁹ magnus. oñdit illũ eẽ potentiozẽ: magnus quippe hic nõ vi nisi q̃ summe ptãtis arcem tenere monstrat. Deos etiaz hoies sanctos appellat. sup ãs dñs rex magnus ẽ. qñ creat oĩa ⁊ regit vniuersa. d ℣ Fines ẽre ad gentes ptinet vniuersas. que xp̃o fideli deuotõe subiecte sunt. Altitudines montium ptãtes seculi honozes, q̃ terreni sunt. q̃ tñ domino subiecti sũt. ⁊ iõ ipius eẽ dicunt. In Pugillo enim. i. ptãte cõcludit oẽm latitudinẽ terre. e ℣ Mare: significat gentes. q̃ in hoc seculo variis viciozũ flatibus cõmouẽtur. Arida pp̃le fidelis est: fontes fidei adhuc sitiens. quos dono suo mĩe fundare dignatus est xp̃c: bis oĩbus iungendũ est: iubilem⁹ ei.

f ℣ Hortat nũc xp̃i anũ pplm̃ ꝓ hera ad satisfactõem pnĩe. Adoremus. i. corpis inflexione incuruemus. pcidam⁹ vt ante ipm̃ nos psternamus. totaq; mẽbroz effusione tendamur. Ante deũ plozare est pios fletus effundere. ⁊ pessima facta damnare. nã si tota cordis puritate deplcemur. facile nos q̃ fecit ⁊ reficit Et cãm triplicẽ huius adoratiõis bũtilis subiecit qñ ipe fec̃ nos ⁊c.

g ℣ Dicit eñ quid sint fideles: vtq; oues pascue dñi. qz eternis delitijs: felici sorte saciant. h ℣ Hic sbditvnã cõdirõem necessario p̃ requisitã ad hoc vt sint hoies vere oues xp̃i dicẽs. Hodie si vocẽ eius audieritis. Nã qui vocẽ dñi non audit nõ grex dicit eius. nec i pascuis eius collocat. Hodie xo p̃ quolibet tpe positũ ẽ. velut dicat. quocũq; tpe vel die. ei⁹ vocem

audieritis. nolite obdurare corda vra.
i ℣ Tentatio em iudaica ꝯ moysen gra-
ui murmuratõe surrexit dicens. nec escam si
bi in deserto dari. nec aquã potabilẽ diuĩa lar
gitate ꝓcedi. ꝙpꝛopẽ culpa pentũ istis repe-
tiẽ vt debita vidicta ti-
meaẽ. k ℣ Vbi fcat ĩ
deserto: ibi apparuit po-
testas dei: qñ esca venit
ex aere. potusq; ex lapi
de. Vbi ꝓbauerũt opera
mea. qñ mãna pluit
esurientibus. qñ ꝓturnicũ multitudo venit.
et aquas lapis dedit.
Et viderunt. hoc ipsis
impꝛoperiũ dr. Mã vi-
derunt r tñ nõ credide
rũt. l ℣ Quadra-
ginta annis. oẽ tps vi-
te phtis significat. de-
narius etem numerus
pfectus est q̃ dum ad q̃
tuor mundi ptes adiũ
gitr. ad q̃dragenariũ vs
q; puenit. m ℣ Et
isti nõ cognouerũt vias.
qz. xl. annoꝝ tpe bene-
ficia dei scire noluerũt
Duobus modis iurare
dr deus. iurat placat⁹
atq; mitis. hic aũt iura
re dicit iratus. qz vin-
dictã noscit cõminari.
Quid ẽ aliud in reqez
dei nõ introire: nisi ꝑ
petua tormẽta suscipe.
Negatiue igit legẽdũ
ẽ si introibunt. i. nõ in-
troibunt. Oratio.

Alutare eximium
oĩm pplorꝝ dñe re
spice xpicius sup oues
gregis tui: eisq; ĩptiẽs
sal prudẽtie introduce
re easdẽ innorias sem-
piternã digneris in re-
quiem. Qui.

ritis: nolite obdurare cor-
t da via. Sicut in irritatõe:
scõm diẽ tentatõis in des-
k to. Vbi tentauerũt me pa
tres vri: ꝓbauerũt r vide-
l runt opa mea. Quadragin-
ta annis offensus fui gene-
ratõi illi: r dixi semp errãt
m corde. Et isti nõ cognouer-
rũt vias meas: vt iuraui in
ira mea. si introibunt in re-
quiem meam.

℣ Dñ domus edificabat
p⁹ captiuitatẽ canticũ huic
dauid ÷. ℣ Laus fideliũ:
de xpi incarnatõe r de ex-
altatõe eccie. ℣s. xcv.

a Antate dño canticuz
nouũ: cãtate dño ois
b terra. Cantate dño r bñdi
cite noĩ eius: annũciate de
c die in diẽ salutare ei⁹. An
nũciate inter gentes gliam
eius: in oibus ꝑplis mira
d bilia eius. Qm magn⁹ dñs
r laudabilis nimis: terri-
bilis ẽ super omnes deos
e Quoniam oĩes dij gẽtiũ

quippe misteriũ h⁹ psalmi in titulo est: tota
vite nre sacra r salus in titulo sunt.
a ℣ Cantat em dño canticũ nouũ. q̃ vete
re hoie depobto: p grãm baptismatis felici-
ter innouat. Dis terra. catholicã significat
ecclam. q̃ p cunctũ oꝛ-
bẽ noscit esse diffusa.
Moua domus: nouum
merer canticũ. Jnno-
uata aĩa cãticũ ĩnouet
b ℣ Momen em dei
benedicum⁹ qñ nrm sa-
lutare p oĩa cõfitemur.
De die in diẽ nũciatur
qñ aduentũ xpi r ꝓphe
te ꝓmiserant. r euãgeli
ste venisse declararunt
Jta sctm ẽ. vt duo cele
stes dies annũciasse eꝛ
gloriã cõꝛobenr. s. ve
tus testamẽtũ r nouũ.
Jn xpe em in vtroq; lucet. Molite eũ tm in
veteri nũciare ne sitis
iudei. nec solũ in nouo
ne sitis manichei. ꝫ in
vtroq; laudate eũ.
c ℣ Dñs em salua-
tor nũciãdus erat. r p
gentes quoq; ꝑdicãda
erat gloria eius. qz tan
ti miraculi ꝑdicabant
autorẽ. Mirabilia eius
significat archanũ in-
carnatiõis xpi. q̃ dũ sit
altissimus: factus ẽ ꝓ
nobis hũlimus.
d ℣ Magn⁹ ad po
testatẽ ptinet. qz cũctis
potẽtioꝛ ẽ. laudabil⁹ ad
pietatẽ. qz nos redemit
nimis: ad vtrũq; ptiet.
qz nec q̃ntum magnus
nec quãtũ laudabil⁹ sit
põt explicari. Deos ꝫ
debemus aduertere q̃s
sibi gẽtilitas cõposuit.

Jn ℣ Domus em ista est vniuersal⁹ eccia
in qua xpc inhabitat. que destructa edificat
qñ aĩa p⁹ captiuitatẽ pcti. ad intelligentiaz
veritatis ceperit dño ꝑstante remeare. nec edi
ficari desinet: donec vsq; ad finẽ seculi p de-
stinatoꝝ numerus implesr. Jn Totum
e ℣ Demonia sunt em. que nulli ꝑstant
bona. sed in se credẽtes sp decipiũt: dicti de
mones quasi scientes. sed qñ sciẽtia illa di-
ci nõ põt q̃ creatoris nõ obsecũdat arbitrio:
eos ita scientes debemus accipere quasi nõ
intelligentes sicut r apostolus sapiam mũ-

di stulticiã vocat. Deus celos fecit. i. apłos ꝛ sanctos viros instituit q̃ demonibus imperare cõsueuerunt. f ℣ Confessionẽ si quidẽ bene sequit̃ pulcritudo. qz nemo põt esse pulcer: nisi fuerit dei miseratõe mũdat⁹ fedos nos faciũt pec/cata. ꝑ pnĩa reddit de/cozos. Sanctimoniaꝛ magnificẽtia .i. bonoꝛ ꝛ beatitudo. In sancti ficatõne. i. in illa voce xp̃i. venite benedicti. Vel melius. ℟ In sanctificatiõe gie q̃ sanctificat ꝛ ita magnificat nos. Noli ante magnificari q̃ sanctificari. qz illud est ruere sed ante sanctificare. ꝛ ita a deo nõ a te magnificaris. g ℣ Patria dicta est: q̃si pñs atria. significat em̃ patria gẽtiũ o em̃ generaliter em xp̃ianoꝝ quã admonet vt dño gloriã afferat et honorẽ. Afferunt vtiq; gloriã nomini ei⁹: qui studio deuotõis ꝛ bone voluntatis cõmutã tur in melius. ꝛ cõsubstantialẽ trinitatez per oĩa confitent̃: laus em̃ ꝛ honoꝛ ẽ dñi bona cõuersatõ serui. vñ saluatoꝛ ait. Sic luceat opa tõis bone lux vr̃a coram hoĩbus vt glorificetur pr̃ vester in celis.

b ℣ Hostias hic dicit cõscientie pure libamina. vñ nõ sanguis ꝺ pie lacrime currũt. hoc est coꝛ contritum. Vel opa mie. Atria aũt dñi sunt apostoli vel pro/phete. ꝑ quos fidelis populus intrat ad deũ Tunc reuera xp̃c adoraꝛ q̃n in atria ecclesie catholice puenit. i ℣ Tunc em̃ terra cõmouet q̃n peccatoꝛ ꝛ rena vicia dereliq̃s: ad pnĩam fuerit dño miserante pduci⁹. Dominꝰ regnauit ꝑ tropheum crucis in genere humano. vnde ꝛ romana trãslatio ex septuaginta interp̃tibus facta habet regnauit a ligno. Siue regnauit. i. apparuit in carne regnaturus qui sp regnauit. ℣ Al'regnauit in aĩabus cõmotis ꝑ pnĩam.

demonia: dñs aũt celos fecit. Confessio ꝛ pulcritudo in cõspectu eius: sanctimoniaꝛ magnificẽtia in sanctificatõe ei⁹. Afferte dño patrie gẽtiũ afferte dño gloriã ꝛ honorẽ afferte dño gloriã noi eius. Tollite hostias ꝛ introite in atria eius: adorate dñm̃ in atrio scõ ei⁹ Cõmoueat a facie ei⁹ vniuersa terra: dicite in gentibus ÷ quia: ·dñs regnauit. Etem̃ coꝛrexit oꝛbẽ terre q̃ non cõmouebit̃: iudicabit pplos in equitate. Letent celi ꝛ exultet tra: cõmouea tur mare ꝛ plenitudo eius gaudebũt campi ꝛ oĩa que in eis sunt. Tũc exultabũt oĩa ligna siluaꝝ a facie dñi qz venit: ✻ qm̃ venit: ·iudicare terrã. Judicabit oꝛbẽ terre in eq̃tate: ꝛ pplos in veritate sua.

c ℣ Ps÷ ipt Dauid: ·q̃n fra

k ℣ Tunc coꝛrexit oꝛbẽ: q̃n ꝑ regulã fidei paganoꝝ coꝛda cõuertit. Qui. i. oꝛbis non cõmouebit̃. qz in soliditate vere fidei ꝓsistit Populos: hic fideles hoĩes vult intelligi: q̃ iudicandi sunt sub trã quillitate superne mie q̃n eis p̃mia ꝓmissa restituit. Et equitas pti/net ad beatos ira ad penas ꝑpetuas impioꝝ.

l ℣ Celi: apłos pro/phetas ꝛ p̃dicatoꝛes. terra auditoꝛes cõuertos. mare mundũ signi/ficat. Cãpos xo viros dicit non superbia tumidos. non asperos ira/cundia sed mansuetos lenitatez plenissimos qui gaudent. q̃n ꝑfectiõis dona susceperit Dia: vniuersitatẽ gentiũ significat.

m ℣ Tunc exultabunt. i. in secundo aduentu xp̃i. q̃n iudicaturus est mundũ. exultabunt oĩa ligna siluarũ .i. gentes. que pr⁹ sterilitãsteriles velut ligna siluarũ. ad culturã fructiferã tunc ꝓducte: añ faciem dñi magno gaudio sunt letature. Q̃m venit ꝑ hoc illum nos aduentũ tm̃ voluit intelligere q̃nẽ adhuc nescimur expectare. ℟ Jõ certe ista ligna gaudebunt. qz nõ sunt obnoxia cõbustioni. pctõres em̃ subdet penis: iustos p̃mijs remunerabit eternis. n Primo venit vt iudicet. postea venturus ẽ vt iudicet. Bro.

Actoꝛ celi ꝛ terre creatoꝛ deus. q̃ẽ ois terra cantici noui modulatõe psultat: ꝑ camur. vt sicut te a ligno regnãtẽ supplices confitemur. ita amisso oi gẽtilitatis errore futuri aduentus tui gloriã. intentis sensib⁹

ꝑstolemur. Qui.

℣ Terra dauid. caro xꝑi est. q̄ post sopore̅ mortis lege cōmuni. restaurata ē in gl'ia mu
nere singulari resurrectionis. Al' certe terra est eccl'ia. i. corp' xꝑi mistic̄ oīes. s. fideles

a ℣ Dñs regnauit. q̄s ergo alter colend' est. nisi ille q̄ sol' ꝓgnoscit imperare. Exultet terra. i. gen' humanuꝫ in sua reparatione. Letent īsule. i. eccl'ie gētiū. dicit vero multe nō oīs. xꝑi hereticas ꝑuitates. ℣ In ℟ versu q̄lis sit dñs ipijs vel religiosis narrat. Nubilosus ⁊ caliginosus est indeuotis. dū tenebrosa corda. nulla claritate resplendent. Justicia ℞o ⁊ iudiciū his q̄ in eū credūt. ⁊ sedes eius effici meruerūt. q̄ dū correctio vocāt. qꝫ ꝓsūitate exuti. ⁊ recti ⁊ dei sedes facti sunt.

c ℣ Ān aduēt̄ dñi ignis ꝑcessit. qñ a ꝑdicatiōe ꝓphetaꝝ. corda infidelium fremuerūt. ita vt ardore iracūdie succensi. de ꝑdicantiū nece tractarēt. Et inflammabit. s. impios aduersus electos. In circuitu. qꝫ dū pauci ēent electi. erat aduersariorum circūdās innūerabilis multitudo d ℣ Al luxerūt vulgus ei'. i. ꝑdicatiōes ꝓphetaꝝ vel miracula sanctoꝝ. Cōmota ē terra. hoc ē terreni ꝑterriti in nouitate ꝑdicatiōis: vt se ītelligerent idola insensata colere. dū ℞ient adorabilē sūmū creatorem e ℣ Mōtes fluxerūt hoc est. potētes hui' seculi. cognito dño hūiliati sē. Dis terra. i. potestates seculi. pagani seu heretici q̄ ab errore vocati a dño, dāpnantes

eius restituta est. ℣ Prophe
ta de ꝓximo xꝑi aduentu dicit admonens fideles in eo letari. ⁊ increpās eos q̄ idola venerāt. Ps. xcvj

a Dñs regnauit exultet terra: letentur insu
b le multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu ei': iusticia ⁊ iudiciū correctio sedis eius
c Ignis ante ipm̄ ꝑcedet: et inflamabit i circuitu inimi
d cos eius. Alluxerūt fulgura ei' orbi terre: vidit ⁊ cō
e mota est terra. Montes sicus cera fluxerūt a facie dñi ✱a facie dñi: omnis terra
f Annūciauerunt celi iusticiam eius: ⁊ viderūt oēs po
g puli gl'iam ei'. Cōfundant oīs q̄ adorāt sculptilia: q̄ gl'iant in simulachris suis
h Adorate eū oēs angeli ei'
i audiuit ⁊ letata ē syon. Et exultauerūt filie iude: ꝓpter
k iudicia tua dñe. Qm̄ tu dominꝫ altissim' sup oēm terrā. nimis exaltatus es sup
l omnes deos. Qui diligit dñm odite maluz: custodit

suū. magis diuinū eligūt subire seruicium.

f ℣ Celi. ap'li vel ꝑdicatores. quorū sanctis ꝑdicatiōib'. iusticia dei innotuit mūdo viderūt hic. nō carnalib' oculis ℣ cordis lumine debem' accipe. gl'ia eī audiri nō videri solet. Velut quidam volūt viderūt gl'iam. i. xꝑm q̄ est gl'ia patris.

g ℣ Increpat. h cultores idoloꝝ. idolū dictū est. q' ipm̄ sit doluz i. hoīm falsitate reptū Simulachrū. a simulatione sacra ꝓpositū. eo q' illis deꝫ honor alienus. sic vtraq̄ fugienda. ipōrū nō im interꝑtatione declarant.

h ℣ Bon' eīm angelus adoret deū. q̄ recto corde. suū ꝓgnoscit auctorez. nec se ab hoīb' adorari pmittit sed malus angel' se adorari satagit. Audiuit syon. i. eccl'ia catholica puro corde iudicia dñi ꝑcepit. ⁊ ideo letata ē. Mā q̄ verbū ōi subdola mēte audit. qꝫ cōtra volūtatē suā qō non credit audit. tristis abscedit.

i ℣ Filie iude signi ficat religiosas mentes ꝓbatasq̄ ꝑsonas. q̄ ō filie iude dicunt. qm̄ xꝑo cōfiteri ⁊ credē maluerūt q̄ ex iuda descēdit. Ꝓpter iudicia. s. qꝫ tristiciā seruoꝝ tuorū cōuertis in gaudiū. ⁊ supbū eis dyabolum virtut' hūilitate ꝑsternis k ℣ Terra. hic pctōres. deos. iustos homines debem' aduertere. q̄ hec ei' duo. signi ficat xꝑm. ⁊ ꝑenis creatur'. ⁊ celestib' ꝑerare. l ℣ Hic bonos alloquit' ⁊ fideles. vt a malicia diaboli segre

genf'. ipe eī iure ōz mal'. ꝑ quē venit oē malū. Et ne q̄s diabolū timuisset offendē. sed' custodit dñs aīas sāctoꝝ. Liberat etiā aīas

de manu pecō᷒ qñ eas nō sinit aliqua p᷑aui
tate subuerti. ℟e vero dñm corpa sanctorū
a penis custodire intelligeres (q̄ passim tra
dit aĝ penas. vt martrib⁹ reddat coronas)
dixit aĩas sanctoꝝ. m
tã esse lucẽ. i. verissimã
fidẽ: vt illuminat⁹ ta
lia credat. q̄ eũ ad celo
rũ regna pducãt ℟ect
corde oritur leticia. qñ
deo p̄stante talia gerũt
q̄ sibi ꝓfutura cogno
scunt. n ℣ Admo
net hic iustos nō in hu
mano desiderio. aut in
hui⁹ seculi rumosa ia
ctantia. sed in dño leta
ri. Cōfitenī. iusti mẽo
rīã sanctitatis ei⁹. qñ i
illo regno ꝑpetuo fue
rint collocati. recordã
tes de ꝯta clade hui⁹
seculi (deo miserãte) sī
subtracti Oratio.
Iustos aĩaꝝ sctãꝝ
de⁹. cui⁹ regnũ est
ps ꝓfecta iustoꝝ. conce
de ꝓphetias euãgeli
casq̄ choruscatiões pe
ctoribus nr̄is inseri: et
sic̄d est obtectũ velami
ne pristo. spūssctō reue
lante pandat. ℟er.

a ℣ Nouꝰ ei hō cã
tare debet cãticũ nouũ
nō ille vetustꝰ. q̄ nec
dũ ad pctã deponẽs in
eis pseuerat. Nouũ cã
ticũ. est de dñi incarna
tione narrare vl̄ cantа
re. nouũ. qz nũq̄ al: q̄d
simile mund⁹ audiuit.
Fecit mirabilia qñ ce
cis. lumen. cladis gref
sum donauit.

b ℣ Xps ei⁹ dexte
ra z brachiũ ōr. Dextе
ra. ꝑ virtute. brachiũ ꝑ
roboze hic ponit Ipse
saluauit hoīez dextera
sua in salutẽ. q̄ suo vi
cio pierat. ℣ Siue
semetipm saluauit q̄ di
xit ptātẽ habeo ponen
di aĩam meã z iterũ sumendi eam.

c ℣ Notũ fecit dñs salutare. i. dñm salua
torẽ. q̄ salutaris recte ōr. qz ois salutis ē au
tor. Et reuelauit iusticiũ. i. xpm. q̄ prius sub
quodã velamine p̄dicat⁹ fuerat a ꝓphetis.
q̄ subducto. in ei⁹ aduẽ
tu ipa facies veritatis
apparuit. ℣ Vl̄ iu
sticiã vite. q̄ increduli
tate hoīm. fuit obscu
rata. d ℣ Recor
dat⁹ est misericordie. i
ppl'o. s. gentiũ. z verita
tis sue q̄ ad ppl'm iude
orũ. s. ope cōplens. qō
patriarchis ꝓmiserat.

e ℣ Viderũt oēs. i.
mente cōspexerũt. qō p
totũ mundũ ostat effe
ctũ. q̄ visto nō nisi ad fi
dẽ est referenda. vt no
bis possit veritas cōsta
re verboꝝ. p fidẽ ei om
nes termini terre vide
rũt iesum.

f ℣ Iu
bilate dictũ est. cũ ma
gna delectatiõe. i gau
diũ vocis p̄silite. Dis
terra. designat vniuer
sam eccliaz. Cantare ē
officio ozis. laudes p
sonare. Exultare cũ ma
gno amore. animi vota
declarare. psallere. bo
nis opib⁹ dei mãdata
ꝓplere. g ℣ Psal
lit dño in cithara. q̄ oī
bus mẽbris se castuz p̄
buerit. nō p̄t aūt eẽ so
nus citharе pfectus. si
vna corda defuerit. sic
etiã hō si vno crimi ca
pitali subiacebit ñ psal
lit dño i cithara. q. vna
corda deest. nec ē pfe
ct⁹ citharе son⁹.

℣ Vox psalmi q̄z. ad lau
datoz diuinam ptinet.
Tube ductiles. sīt fi
deles. q̄ diuerſ passiõi
b⁹ tūsi. do largiẽte cla
rius sonuerī. Vox tube
cornee. ē fira tollerãtia
patiẽtie q̄ vt cornu ple

÷dñs: aĩas sctoꝝ suoꝝ de
manu pctoꝝ liberabit eos
m Lux orta est iusto: z rectis
n corde leticia. Letamini iu
sti in dño z cōfitemini me
morie sanctificatiōis eius
Ps÷ ipi dauid: ℣ Pro
pheta cōmonet pplm xpia
nũ: cantici noui exultatiõe
letari. qñ mirabilis est xpi
ꝓcess⁹ aduēt⁹ ps XCVII

a Cantate dño
cantic̄ũ nouũ: quia
b mirabilia fec̄. Sal
uabit sibi dextera eius: et
c brachiũ sanctũ ei⁹. Notuꝫ
fecit dominus salutare su
um. in cōspectu gentiũ re
d uelauit iusticiã suã. Recor
datus est misericordie sue:
z veritatis sue domui isra
e hel. Viderũt oīs termini
f terre salutare dei nr̄i Jubi
late dño ois terra: cantate
g z exultate z psallite. Psal
lite dño in cithara ✶in ci
thara: z voce psalmi: in tu
bis÷ductilib⁹: z voce tu
b be cornee. Jubilate in con
spectu regis dñi: moueat
mare z plenitudo eius: or
bis÷ terraꝝ: z qui habi

uerat. b ℣ Dixit iubilādū eē. nūc oñdit vbi qz añ regē. Cōmoueē mare. qñ in futuro iudicio. impioz pectora a recordatiōe delictoz cōmouent. z plenitudo ei⁹ merito ōz qz multa pctā cōmiserūt. Orbis terrarū mouebit. qñ i nouā faciē ueniet. vt p̄dictū ē. erit celū nouū z terra noua z q̄ hīrant. i. boīes i eo i ℣ Flumīa. sctōs viros sigt q̄ bona opa celesti libertate manauerūt. simul. i. cū dño saluatore. cui p̄dicta opa exhibuerūt ℣ Mōtes. aplī. ℣ Qui ex ultabūt i cōspectu dñi i iudicatiōe futura. qñ venit. s. iudicare ipctōres. q̄ terrena sp vicia cōcupiscūt. z iō terra rerete dicūt. k ℣ Jsti sub iusticia iudicādi sē q̄ nulla remissiōe libe rabunt a sua ptinacia. Jlli xo pplī in eqtate iudicādi se. q̄ ibi p̄mia recipiūt. qñ q̄ b̄ ꝓter nomē dñi Guissima picula ptulerūt. Oīo.

Mmitte dñe salutare tuū mentibus nr̄is. q̄ reuelasti iusticiam tuā gentib⁹ vniuersis. vt q̄ quōdā iudicare veniſti p̄ p̄ditis. miſericordiā cū aduenerē p̄ dn̄o iudicat⁹ es largiaris. Qui cū patre.

℣ Per dauid ei. z p sonā loquent⁹ aduertimus. z xp̄m manu fortē z desiderabilē sentimus. ipius ei⁹ honor. i hoc psalmo regnū potentiaq; cantat.

a ℣ Cū psalmo dicit dñs regnauit. exponit qñ gliam sue resurrectōis oñdit. ille ei q̄ resurrexit. nempe ipe regnauit Jrascant pplī. ℣ Vel iudei vel gentiles nō credētes. ℣ Nihil vltra xpo nociturī. Cherubin bebzeū. significat plenitudinē scientie. vbi q̄s i throno suo deū manifestat sedē. Moueat̄ ēra. postulat pctōres ad cōuersionē cōmoueri. ℣ Fīdu ei terra. i. pctōr īmobilis ē. sanari ñ p̄t. qñ xo mota fuerit z ītremuerit ꝓpē pctā. sanitatē recipit. vñ alibi ōr. sana cōtritōes ei⁹. qz mota ē

b ℣ Syon iterp̄tat̄ speculatō. i. eccl'ia. in q̄ dñs spiritalit̄ inesse mōstrat̄. Et ille quē cōtempserūt puersa mente. rex z excelsus super oēs pplos eminet

c ℣ Magnū deū est nomē xp̄i. qz vbiq; diffamatū est. ēribile. qz ipe ventur⁹ ē iudicare vivos z mortuos. sctm. qz ūnacsata z celesti cōuersatiōe pmansit. Jho nor regi ē gliosa p̄dicatio quā illi sp offerun⁹ p̄fitēdo ip̄i⁹ instū iudiciū. Al' diligit honor. i. cult⁹ q̄ deū honorā⁹. amat. i. reḡit diligēt̄ aduertēt̄ia. deliberatiōne. sumpi⁹ iudiciuz z vilitatē atz ōi reuerentiā. d ℣ Prepa rauit de⁹ directōnes in pplis. s ip̄i ꝓ vicio deprauati sunt. ℣ Judiciū fecit i pplo fideli. qñ ei donauit bonū malūq; discernere. iusticiā xo: cū relictis idolis. creatori suo meruit deseruire. in iacob i. in vnoquoq; fideli.

e ℣ Cōmonet ꝓphēta deuotos pplos p̄dicādo magnificare z exaltare nomē dñi. z adorare scabellū. ℣ Q̄ id est corp⁹ xp̄i qđ de maria virgine assūpsit. ℣ Scabellū humanitas diuinitatis intelligit̄. pedes ei⁹. stabilitatē diuinitatis significat. Qñ sanctuz est. s. corpus xp̄i z gliosum z adorabile.

f ℣ Moyses z aaron in sacerdotib⁹ eius Quānis moyses sacerdos eē alibi nō legat̄ ℣ Et q̄uis illoz vn⁹. legis. aliter sacerdocij teneat regulā. tū vterq; sacerdotali p̄sonio vt in legalib⁹ vel invet̄ tintinabulis

i tant in eo. Flumina plaudent manu simul: montes exultabunt a cōspectu dñi qñ venit iudicare terram.

k Judicabit orbē ÷ terrā: in iusticia z pplos i eqtate

C ÷ Psalm⁹ dauid: ℣ Prophā commonet pplos xpo dño cōfiteri. eumq; adorare. qz suis fidelibus ppicius existit. Psalm⁹ XCVIII

a Dmin⁹ regnauit irascant̄ pplī: qui sedes sup cherubin: moueat̄ terra.

b Dñs in syon magn⁹: z excelsus sup omnes populos. Confiteantur nomini tuo magno. qñ terribile et sanctuz ē: z honor regis iudicium diligit. Tu parasti directiones iudicium z iusticiam in iacob tu fecisti.

e Exaltate dominum deum nostrum: et adorate scabellum pedum eius quoniam

f sanctū est. Moyses z aaron in sacerdotibus ei⁹: et

aduentū dñi nūciauit. ℭ Samuel vnxit dauid i regē. tū nō accepit officiū sacerdotis q; erat de tribu effraim. vñ sacerdotes fieri nō licebat ꝛ iō nō inter sacerdotes. ß inḟ eos q̄ inuocant nomen dñi ponit hic. Leuita vero fuit. q; illud linium ephot portauit. ℌ qđ significat. posse cādidū effici. q̄ p pniam nomē dei inuocās. ni gredinē pcti. lacrimis diluerit.

g ℭ Quātū valeat sinceritas oꝛonis. i bꝛe uitate declaratū est. q; fideliter deū inuocātes efficaciť audiebat. In columna nubis loquebat tūc illis. nobis āt p sanctū scabellū. i. per incarnationē. ꝛ loquit apparere dignatus est

b ℭ Reddit cās q̄re eos dñs exaudire dig ret. Ipe enī xp̄us vere illū diligit. q̄ eius mā data custodit vt ipe ait Si me diligitis māda ta mea seruate. Testimoniū ℣o hic ỏꝛ. p sig aliqua p̄decētis rei posita significatio Sicut i lege dixit. hoc erit vobis in testimoniū.

i ℭ Dicendo tu exaudiebas eos. tu eis p pitius fuisti oñdit q̄dē desideria sanctoꝝ i bonis petitionibus fuisse cōpleta. Et vlciscens i omnes ꝛc̄. ne eis hūana elatio surripe potuisset. Nam q̄uis aliqui sancti sint et fideles viri. tñ oportet in eis vīdicare p tpe ne coꝛ eoꝝ posse videat ad supbiā deduci. adinuētiones vero eoꝝ intellige studia eoꝝ ꝛ opationes deficientes. ℌ Vel in bonū accipe vlciscens. vt deus vlcīsci intelligat in adinuētōes. i. cōtra adinuētiōes eoꝝ faciētes: q; placite crāt dño eoꝝ actiōes ꝛ adinuētiōes.

k ℭ Notādū ē ei. q̄ sctm̄ dñm in mōte sācto p̄cipit adoꝛandū: q̄m sicut laus eius nō cōuenit oꝛi p̄ꝛauo. ita nec ei⁹ cultuꝛe. loci p̄t congruere turpitudo. Oratio.

Ublimis thꝛoni dñe. te ꝛ oꝛam⁹ ꝛ q̄mus vt colūna nobis luminis refulgēte. modū sacerdotal⁹ oꝛdis. te custode seruem⁹. p.

ℭ Cōfessio ei quasi cōfacio. ỏꝛ siue pnia sue laus. multoꝝ oꝛe celebꝛata. q̄ iō sic ỏꝛ. vt ad plurimos ptinē mō streꝫ. Con enī simul significare notū est.

a ℭ Jubilatio est ei magno mētis gaudio cōmoueri. nō tñ in articulata verba ꝓrumpe. ꝛ sub iocunditate dño famulari Qđ terra nō ad tellurē referendū ē. ß allegoꝛice ad hoies cōstat intelligi. Jsta leticia vtiq; caritas est. ỏ qua apl's ait. nō inflat nō agit ꝑperā. nō enim murmurantes dño seruire debemus q; sic deum non diligim⁹.

b ℌ Introite. i. nō iocis turpib⁹ dissolumini. ß oīa q̄ facitis ingliam dei facite. In exultatiōe. ℭ Hoc est. vt gaudia tunc sumat humilitat⁊. qñ supbis oībus ꝓbat ee terribilis

c ℭ Scitote hoc est itelligite o iudei q; iste dñs (quē filiū dei minime credidistis) ipe est de⁹. qui fecit cclū ꝛ terrā. q̄ nos q̄z ad suā imaginē plasmauit. ℌ Et nō solū coꝛpal'r. ß i nouū hoiem recreauit ꝛ hoc nō nr̄o merito. ß suo dono. ỏ ℭ Venit ad pplm fidelē p cōpatiōes pulcerrimas oñdens q̄d sint. Oues. q; sūt simplices. et ipe eaꝝ pastoꝛ est ver⁹. Pascue ei⁹. i. diuinis scripturarū dulcis epulatio. Porte dñi. sunt hūilis pnia. baptismū sacrū. ꝛ caritas ꝛ alia bona opa ꝛ sancta. Atria ei⁹ (vt hic sub audias intrate) significat ꝓphetas ꝛ euāgelistas. ꝛ q̄cunq; recte p̄dicauerūt. dcā ei illoꝝ. dñi ꝓstat ee atria. q; p illos ꝛ illa. ad eum iturꝛ ipe (si deuota mēte q̄rit) i eis inuenit

samuel inter eos q̄ inuocāt
g nomen ei⁹. Jnuocabāt dominū ꝛ ipse exaudiebat eos
in columna nubis loq̄bat
b ad eos. Custodiebāt testimonia ei⁹: ꝛ p̄ceptū q̄ dedit
i illis. Dñe de⁹ noster tu exaudiebas eos: de⁹ tu p
pici⁹ fuisti eis: ꝛ vlciscens in oīs: adinuētōes eoꝝ
k Exaltate dñm deū nr̄m: et adoꝛate in monte sctō eius
q̄m sctus dñs de⁹ noster.

ℭ Psalm⁹ in cōfessiōe. Admonet ꝓpheta vniuersitatē dñm exultando laudare.

a Ubilate ℣s. xcix.
deo oīs terra: seruite
b dño in leticia. Introite in
cōspectu ei⁹: in exultatōne
c Scitote q̄m dñs ipse ē de⁹
ipe fecit nos ꝛ nō ipi nos.
d Populus ei⁹ ꝛ oues pascue
ei⁹ introite portas ei⁹ i cōfessiōe: atria ei⁹: in himnis

e ℣ Reddit cām quare p̄dicādū⁹ r laudā-
dū est nomē xp̄i. qm̄ suauis est. suauitas em̄
ista nescit habere fastidiū. Jneternū. q̄ cuz
semel p̄stiterit eterna futura bona sp̄ ab ipso
seruanē illesa. Seculū seculi siue. ī generati-
onē r generationem. r
illud significat seculuz
qđ nunc agit. r illud
qđ credim⁹ esse ventu-
rū. i. seculū ī btō⁹ gau-
dio. Hic ei veritas dei
implet. r p̄missa ei⁹ in
p̄ia xp̄itate oplent.

Oratio.

Abilam⁹ tibi, dñe
eterne. in leticia r
exultatione poscentes
vt dū porte pectoꝝ nr̄o-
rū in tuis laudib⁹ rese-
rant. sp ad miam verita-
tēq̄ pandant. Per.

℣ Jp̄i dauid vbi po
nit. totū xp̄i virtutib⁹
applicatur. vt nihil de
isto terreno rege intelli
gas. ꝑ oia de illo cele-
sti fuisse dcā ognoscas

a ℣ Audiātvtiq̄ mi
sericordē dñm petōres
q̄ desperant de salute. ī
telligāt supbi iudicē. q̄
malū suū nō estimāt eē
puniendū. in bis ei du
obus sermonib⁹. r cū-
cta opa dei. r totius ec
clesie edificatio proba
tur esse narrata. Omia
em̄ dei opa sunt miseri
cordia r iudiciū. i. veri
tas. in quib⁹ duob⁹ om
nes xp̄tutes cōp̄hēdūt

b ℣ Admonet p̄phe
ta. vt q̄sq̄s qđ psallit ī
telligat. r sensus ipius
psalmū cōtemplet. ut
nō vagef mens foras
vt ore quidē videatur
psallere. mens aut sine fructa sit. Jn via im
maculata. ℣ Quia xp̄s nō habuit pctā.
q̄ hunc mundū immaculatis gressib⁹ ambu
lauit. r iō ait ego in hoc mundo. sine macu-
la ambulabo. vt veniat ad me immaculatuz
℣ Cū venies. de secūdo ei⁹ aduentu di
cit. qn̄ reuertens dñs. facta boīm exquirit.

e ꝑfitemini illi. Laudate no
men ei⁹ qm̄ suauis est dñs
ineternū miscōia eius: r vs
q̄ in generationē r genera
tionem veritas eius.

Ps̄ ipi dauid. ℣ Eccle
sia dei. iudiciū r miam de
cantat fecꝝ nō cū iniquis sz
cū fidelibus habitare con-
gaudet. Psalmus. C.

a Jsericordiā r iudiciū
cantabo tibi domine.

b Psallam r intelligā in via
immaculata: qn̄ venies ad

c me Perambulabā in inno
cētia cordis mei: in medio

d domus mee. Non ꝓpone-
bā ante oculos meos rem
iniustam: facientes p̄uari-

e catōes odiui. Nō adhesit
mihi cor prauū declinantē
a me malignū nō cognosce

f bā. Detrahentē secreto p̄-
ximo suo: hunc persequē-

g bar. Superbo oculo r in-
satiabili corde: cum hoc nō

b edebam. Oculi mei ad fi-

e ℣ Nihil sic placere deo vt simplicita-
tē r innocentiā. ℣ Hinc dat intelligi. q̄
ꝓpter simplicitatē gratissimā. in specie colū
be spiritussctūs apparuit. r ꝓpter mansuetu
dinē. agnū se vocari fili⁹ dei elegit. per ꝙ vti
q̄ designās eternā sa-
pientiā. habitare in pe
ctoꝝib⁹ placidis r bñ-
libus. d ℣ Juste q̄
dicit sancta congrega-
tio ante oculos cordis
sui se nō posuisse rē in-
iustā. quā de penetrabi
libus sue mentis exclu
serat. recte siquidē res
illas videre negamur.
q̄s nullis delectatōib⁹
intuemur. Preuaricatiōes odiui. q̄ p̄uarica
tiōes hoīm iugiter ha-
bui odiosas. naz q̄uis
ante factē nr̄am veniāt
tī nō sunt in cōspectu
mentis nostre.

e ℣ Cor prauū ei ad
herere nō p̄t nisi ligat
funib⁹ peccatoꝝ. De-
clinantē a me. i. hereti
cū. q̄ prauis doctrinis
a catholica fide dissen
tit. nō cognoscebā. cuz
se etiā baptisatū asse-
rat. nō tñ in eo agnosci
tur diuina dilectio. qui
blasphem⁹ pbaf a do
mino. ℣ Vel q̄cū
q̄ malus xp̄ianus. per
malignū accipit.

f ℣ Detrahit hereticus secreto. qñ absen
tē catholicū aliq̄ obloquutione delacerat. nec
audet palā cōrēdere. q̄ se nouit irrationabilia
vindicare. hos dicit p̄sequendos. vt ad stu-
dia veritatis cōcidantē

℣ Vel de quolibet detrahente intellige.

g ℣ Supbo oculo est. q̄ ē ꝓtumid⁹ prava
voluntate. Jnsatiabili corde. q̄ nō recedit a
blasphemijs. illos intm̄ dicit vitandos. vt
nec cū ipis debeam⁹ inire quiuiū. ne auzes
xp̄ianoꝝ abominādis inquinent fmonib⁹.

b ℣ Profitef se nunc sctā cōgregatō. il-

los cordis oculos fodare cū factis. qs auertebat a pessimis. Fideles terre sūt xpiani. q̄ p totū mundū habitant. ⁊ sedent sil' in vnitate fidei. Ambulās i via. hec est vera et manifesta ꝓbatio xpianoꝝ. ⁊ i sua vita cli. rescere. ⁊ bonoꝝ ministroꝝ cōuersatione gaudere. sicut supra dixit. cū sancto sctūs eris: ⁊ q̄uis hoc a laicis nō sit exceptū. tñ specialr ꝓbat sacerdotib⁹ ipositū. vt tales ministros habeant. q̄ diuinis regulis non repugnent.

i ℭ Negat ei fidelis pplis cū supbis sibi fuisse aliquā portōnē. vñ cognoscim⁹? nos debere habere talia in subiectos iudicia vt nulla tenus pessimis hoīb⁹ faueam⁹. nec nobis ḡ tivideant. q̄ mox ꝓsperitate vitandi sūt. non direxit. i. nō ꝓfecit. illos ei dicim⁹ dirigere. dū accedendo ꝓficiūt. vl aliq̄ ꝓsperitate meliorant. qō istis nō cōtingit. q̄ tortuosis studēt semitis ambulare.

k ℭ Postq̄ dixit maloꝝ se fugisse cōsortia exponit mūc quēad modū ꝺ penetrabilib⁹ suis expulerit illā partem tirannicā. i. ꝓuā demonū suggestionem In maturinis. in ipsis videlicet inicijs. cū nobis suggestiones dyabolice ceperint velut dubia crepuscula apparere. tunc oratione debent eijci. ne paulatim noxie crescētes. velut dies nebulosissima ꝓrehendant. Peccatores terre sunt demones. q̄ sic iuste dicunt: qñ pctōres faciūt. Ciuitatē dei. aiam piam pces eē dixerūt. vñ diabol⁹ dispdit. cū a sua intentione remouet. Oratio.

Mcōprehensibilis virtute de⁹ q̄ tuis famulis: miam atq; iudiciū clementer indeles terre vt sedeant mecū: ambulās in via immaculata hic mihi mistrabat.

i Nō habitabit i medio domus mee q̄ facit supbiā: q̄ loquit iniqua nō direxit in

k ꝓspectu oculoꝝ m eoꝝ. In matutino interficiebā oēs peccatores terre vt disperdē de ciuitate dom̄i omnes operantes iniquitatē.

ℭ Oratio paupis cū anxi⁹ fuerit. ⁊ coram dño effuderit pcez suā. ℭ Prophet̄a dicit de ꝑsona cuiuslibz pauperis iusti. dñs ad ei⁹ pces attendat. Ps. cj.

a Omine exaudi oratō nē meā: ⁊ clamor me-

b us ad te veniat. Nō auertas faciē tuā a me: in quacūq; die tribulor inclia ad

c me ÷ aurē tuā: In quacunq; die iuocauero te velociter

d exaudi me. Quia defecer̄t sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremiū aruer̄t

sinuas. cōcede nobis fideles intelligere. retractq; viā ingredi. vel a vanitate execrabilis supbie declinare. Per.

1 Paup est xpianus nō huius mūdi carens diuitijs sed spū paup. ℭ Siue etiā egens in hoc seculo. ꝫ locuples in deo. vicijs vacuus. virtutib⁹ plenus. Anxi⁹ est q̄ in graui discrimine positus. nullā partē quā sequi debeat nouit eligē. Coram dño. talē vult oratōnē intelligi. q̄ de aīe sacculis ante pedes regios. quasi aurei metelli copia decora fundat.

a ℭ Videns ꝓpheta ante aduentū dñi būa nos crescere errores. ꝑsonā paupis conuenienter assumpsit. Primo ei posuit oratōnē. ⁊ adiecit clamorē vt cogīscer̄es creuisse studia supplicationis. cui⁹ oratiōnē in clamorē ꝓrupisse sentires.

b ℭ Supplicat itaq; paup iste. ne a cōspectu dei reddat alienus In quacūq; die. i. q̄cūq; tpe vrgebat vulneribus pctōr vel cū eū detestabilis ꝓmebat inimicus Inclina aurē. i. pbe auditū. Auris dei ꝓ clementia ponit. q̄ ꝑces supplicuz benign⁹ exaudit. Auris em̄. ab auditu dicta est. licz eī oēs videat. oīesq; audiat. solos tñ eos audire ꝺr. q̄bus ꝑstare digt

c 1 In q̄cunq; die ꝓ pūtib⁹ pssuris orat. vt ab his diuina cōplatione eripiatur. ℭ Et iam cōfidenti⁹ petit vt celerius mereatur audiri. nā q̄ velociter postulat. de eius clemētia nō diffidit.

d ℭ Merito ergo dies pctōrū. globis fumiferis cōparat. ⁊ marie ad supbiā mundi respicit. q̄ quāto plus extollit vt fumus. tāto ampli⁹ euanescit. 1 Ossa. sigt an-

mi fortitudinē. si ḡ qō est in me forte ꝑ aru/
it ⁊ infirmū factū est. quāto magis q̄ p natu
rā infirma sunt vt caro. ℂ Mā qui se pa/
uescit in futuro arsurū. ipius incendij pauo
re tam frigiḋ q̄si in frixorio.

e ℂ Bñ gen⁹ būanū
feno cōpaṙ. qō ⁊ viri/
ditatis hz leticiā. ⁊ per
cussum facile sentit in/
iuriā. sic cū in lege dei
cōfistim⁹. tanḡ viridis
simū fenū vegetamur.
mox vero vt ab ei⁹ p̄ce
ptis fuerim⁹ dyabolica
falce succisi. statim are
scim⁹. Reddit q̄s cām
cur ei⁹ cor aruit q̄ non
comedit panē ispiritalē
id est xp̄m ꝓter pctm̄.

f ℂ In illo enim ge
mitu affligebatur iste
paup. quē mūdi amato
res poti⁹ irridebāt. Jō
addidit mei. vt se a mū
danis desideriis mon/
straret abstractū. ℍ
Discāt penitentes quō
agant penitētiā ab isto
paupe. videāt q̄d dicat
adhesit cē. ac si dixisset
iste paup. ita macerau
meneripm vt sine car
ne ecm. ⁊ adhesit cutis
ossibus meis. carnem.
ꝓ pelle dixit.

g ℂ Pelican⁹ auis
est egipcia similis cico
nijs in grandītate corporis q̄ delectatione
solitaria se consolatur ⁊ naturali macie sem
per confecta est. tenso enim intestino per vi
scera. quicquid escaꝝ accipit sine aliqua de/
coctione trānsmittit. ⁊ significat heremitas
Nocticorax. i. nocticornus. quē quidā bu/
bonem. quidā noctuā vocant q̄ querit escas
in nocte. ita ⁊ penitens isto nocturno tēpo/
re escas aīe querit modulando. retinens se
domicilio a publica visione remotum.

h ℂ Passer est auis parua sagacitate sol
licita. nec facile irretit laqueis. q̄ ad domo
rū fastigia cucurrit. ne fetus perdat. cui com
paranṫ q̄ se cōferūt ad septa eccl'ie dei. ⁊ in
eius fastigio vigilant. ac ibi tutissime pseue
rant. Hoc aūt aues genere discrepantes ⁊ cō
suetudinum qualitate dissimiles. per iper/

e Percussus sum vt fenum ⁊
aruit cor meum q⁹ oblitus
sum comedere panē meum
f A voce gemit⁹ mei adhe-
g sit os meum carni mee. Si
milis factus sum pelicano
solitudinis: factus sum si-
cut nocticorax i domicilio.
h Vigilaui: ⁊ factus sum si-
cut passer solitari⁹ in tecto
i Tota die exprobrabāt mi-
bi inimici mei: ⁊ qui lauda
bāt me aduersum me iura-
k bāt. Quia cinerē tanḡ pa-
nem manducabā: ⁊ poculū
meū cū fletu miscebam.
l A facie ire ⁊ indignōis tue
m: q⁹ eleuans allisisti me. Di
es mei sic vmbra decliaue
rūt: ⁊ ego sicut fenum arui

bolen hominibus comparatur. quod argu/
mentum dicitur ex maiore ad minus. maior
est homo q̄ passer.

i ℂ Diabolice constat esse malicie. vt ser
uos dei. quos apertis terrorib⁹ tiranni su/
perare nō valent. deri/
sorias magis increpatō
ne flectāt. sic ei⁹ est con
suetudo peruersis. bo/
nis ꝓius in vita secu/
lari laudare. post iure/
iurando detestari cum
eos penitētia affligi cō
spiciunt.

k Manducauit xp̄us
cinerem vt panez. quia
peccatores penitentes
ad se conuertit.

ℂ Sel cinerē. i. reli/
quias peccatorū ⁊ par/
ua peccata consumebā
vera penitentia: ne q̄d
esset residuuz quod im
pediret meritum regni
celorū. Et poculū meū
tunc eni⁹ anime mee pe
netralia. celestis ille po
tus ingredit̄. quando
pijs fletibus irrigatur.
ℍ Sel in cinere in
tingebam panem meū
⁊ sic comedebaz. Si er
go prophęta hoc fecit.
nos quid faciamus? et
poculum cum lacrimis
miscebam. ⁊ nihil mi/
hi suaue erat neḡ pa/
nis neḡ poculum. ꝑ tm̄ veniā ⁊ celestem pa
nem xp̄m desiderabam.

l ℂ Jra ⁊ indignatio faciem nō habēt cor
poralē. ꝑ timentib⁹ sub imaginatiōe semper
apparent. Jra. ad vltionē ptinet. indignatō
ad motū animi mediocrē. Eleuat aūt de⁹ su
is beneficijs pctōres. q̄n illis opes ofert. et
honorem cōcedit. ⁊ dū ex hoc extollunṫ. om
nia eripit. vt nō pereant sed humilieṫ ⁊ co
gnoscant vū et illa habuerint.

m ℂ Pulcerrime dixit iste penitēs. p⁹ p̄
uaricatōem ade. dies declinasse suos. q⁹ ipe
declīauit a dño. tāto eñ q̄s q̄ imminuit̄ quā
to ab illa plenitudine lucis segregāṫ conse/
quēs q̄ fuit vt c⁹ declimabāt dies. sic fenū are
scere debuisset. bñficio eī vitali vū vegetaba
tur subtracto. in aridītatē p̄ducimur pctī.

n ℭ Post dignissimā satisfactōnē pctōr penitentis venit ad laudes dei. Fecit aūt laudis initiū paup iste. ab aduentu dñi. p quez mundū nouerat esse saluandū. Memoriale. dictū est salutare ꝓmissum de dñi incarnatōne ventarum. qō ꝓ infinita ꝓseuerat secla. nec aliqua ꝑt immutare ob liuio. o ℭ Exurgēs dicit. quasi dormienti qz diuti⁹ subuenire distulerat: Syon mons ē p quē significat eccl'a. cui miser⁹ est de⁹. qñ eā de gentib⁹ collegit. t sua doctrina fundauit. ℵ Cōfidat ergo q agit pniam. qñ venit tps miserendi et saluandi. p ℭ Seruos dñi apl'os dicit. isti bñplacitos habuerunt lapides ei⁹. i. xp̄ianos qñ in eis p̄dicationem suā fructuosā eē cernebāt. Terre ei⁹ miserebunt. qz p gr̄az dei mūdādi erāt. q terrena tm̄ sapiebāt. t labe terrena sordebāt.

q ℭ Postq̄ ei aduē tus xp̄i salutaris insul sit. gentes ꝙuerse sunt ꝓfundez. Ipsi quoq; gl'iam dñi verissime cognoscūt. q in firmitate fidei cōsistūt. Reges et eiñ sunt q corpa sua rite regūt diuinis ea regulis infrenātes ℵ Vel reges q ꝓtius idola metuebāt t demonioꝝ noīa inuocabant. nunc nomen tuū venerabunt. ℭ Edificata est syon. hoc est mat ecclia de viuis lapidibus fabricata. Iste etiam dñs q edificauit syon. videbit in gl'ia sua

m Tu aūt dñe in eternū ꝓmanes ÷ t :- memoriale tuū in
o generatiōe t generationez Tu exurgens miserebe-
ris syon : qz temp⁹ miserendi
p ei⁹ ✱ qz venit temp⁹ :- Qñ placuerūt seruis tuis lapi-
q des ei⁹ t terre eius miserebunt. Et timebūt gentes
nomen tuū dñe: t oēs re-
r ges terre gloriā tuā. Quia edificauit dñs syon: t vi-
s debit gl'ia sua. ℵ Respexit i oratōnē humiliū t nō sprē
t uit ꝑcem eoꝝ. Scribantur hec in generatione altera:
t ꝑplus q creabit laudabit
v dñm. Quia ꝓspexit de excelso sctō suo: dñs de celo
x ÷ in :- terrā aspexit. Vt audiret gemit⁹ compeditoꝝ
vt solueret filios interem-
y ptoꝝ. Vt annūciant in syon nomen dñi: t laudē ei⁹
z in hierlm. In cōueniendo pplos in vnuz t reges: vt
a seruiant dño. ℵ Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatē dierum meoꝝ nuncia mihi

ipsius respicē. s. nō spernere. t ℵ Scribant hec in generatione hoc est in nouo testamento: t pplos. vtiqz xp̄ian⁹. q ꝓ peccatis mortuus. in eo est p gr̄am baptismi recreatus. iste videlicet laudabit dñm. ℭ Nouo. s. cantico. vt est cantate dño cāticū nouū v ℭ Prospexit de excelso. i. de celo. dū fragilitatē nr̄e hūanitatis assumpsit. nō igitur aspexit i terrā. i. ad nostri corporis fragilitatē. q mundi vicijs tenebat obnoxia.

x ℭ Illi aūt cōpediti siue vinculati. sūt viri sancti vinculis mandatoꝝ astricti q̄s gemētes atq; ad se clamātes dñs audire dign⁹ ē. vt mundū ꝓcijs pctis irretitū. bñficio sue misericordie absolueret. et filios interemptoꝝ (q̄ diabolica fraude pempti sunt) a p̄nis erroribus diuina fortitudie liberaret. y ℭ Annunciatū est nomē dñi xp̄i in syon. dū ibi p̄dicū diuersis liguis magnalia dei loquebant apl'i. hinc factū est. vt a locali ir'lm. per eccl'iaz generalē pia p̄cepta ōl decurrerent.

z ℭ Ideo dicit venire pplos in vnū. vt virtus catholice vnitatis ostendat. Addit t reges. siue vt alia hz trāslatio regna terraꝝ. Vt seruiant dño celoꝝ. tūc magis libera: qñ autori suo fuerint fideli seruitute ligata. a ℭ Rñdit xp̄o vocanti ad virtutū opa sctā eccl'ia in tribulatiōib⁹ ꝓstituta. i. via xtutis. i. religiōis sue: nō lingua: ꝑ vita. nō voce ꝑ fide. nō clamore ꝑ corde. cupiēs agnoscere finē secli. vt cito ad illā brītudinē quā dñs ꝓmisit ꝙuire mereat. Dicit ve

s ℭ Dicat etiā respexisse dñm oratōnē pauperū. i. fideliū. qz ille oīa intuitor palia cōtuetur. cui⁹ oculis nihil ꝑbat occultū. hoc ē āt

ro dies oēs ecclie vsq; ad finē seculi. pauci/tatē diez̄ respiciēs ad eternitatē. q; qōcun/q; finiendū est nō debem⁹ dicere longū

b ℣ Reuocat eī in dimidio dierū suoz q̄ ad antiqua delicta reuertīt. ſsignificat eī di/erū dimidiū. ipaz tuuē tutem. in q̄ lubrica vo/luptas appetit. ⁊ etatē feruoze. crimina plus amant ꝑ ānos eter/nitatē dñi. c ℣ Cū dicit initio. ostendit q; creator añ creaturas su/as sine aliquo initō co/gnoscit̄ extitisse. ꝑ/man⁹. hic virtutē iussi/onis debem⁹ accipe. si/cut scriptū est. ipe dixit ⁊ facta sunt. mandauit ⁊ creata sunt.

d ℣ Ipi pibunt. in/ta illō. celū ⁊ terra trā/sibūt. ℣ Tu aūt per/manebis in gl̄ia mate/statis. Vestimentū. ad carnis fragilitatē vide/tur aptādū. hoc eī vete/rascet. qō moze vestis moze consumit̄.

e ℣ Opertoriū ce/los foꝛsitan debem⁹ ad/uertere. q; ad vicē vela minis. terras operiūt. q; sic̄ vt alia cōmutanē/ postea sub eternitate mā/suri. Idē positū est cō/traſſilla⁹q; dicta sunt qm̄/dū illa sint cōmutabi/lia. dñs sp̄ inmutabil⁹ p/seuerat. f ℣ Filios dicit discipulos apl̄oz/ q̄s p fidei vterū. sancta/ p̄dicatōe genuerūt In/habitabūt. Habitatio/ b̄. locū bītudis signi/ficat. semē. opa fidelīū/ q; i b̄ mūdo seminātē. vt in illa eternitate. eoz̄/ laudabilis fruct⁹ appa/reat. Oratio.

Xozabilis dñe. in/tende i ozonē sup/plicū tuoz vt q; i petīs detenti tāq; fenū arui/mus. respcū celestis miseꝛie subleuemur. ꝑ.

℣ Ipi dauid positū ē. ne terrenū regē da/uid intelligeres. sig̃t eī xp̄m sicut sepe iā di/ctū est. Tot⁹ hic ps̄ dñi laude replet⁹ est. est/ enī lucid⁹ tituli sui claritate. cōsilis vt sine difficultate cōtinentia ei⁹ itelligē debeam⁹

b Me reuocesꝰ me in dimidio dierū meoꝝ: in generatiōꝝ
c ⁊ generationē anni tui. In/itio ÷ tu dñe: ⁊ terraꝫ funda/sti. ⁊ opa manuum tuarum
d ÷ sūt: celi. Ipsi peribūt tu aūt pmanes: ⁊ oēs sicut ve/
e stimentū veterascent. Et si/cut optoriū mutabis eos ⁊ mutabunt: tu aūt ÷ idem: ipse es: ⁊ anni tui nō defici/
f ent. Filij seruoꝝ tuoꝝ ha/bitabunt: ⁊ semen eoꝝ i se/culū dirigetur.

℣ ÷ Ipi dō. ℣ Prophe/ta vniuersitatē ad dei lau/des hortādo: de bñficioꝝ plurimoꝝ. q; suis fidelibus adminustrat. munere gratu/tulatur ꝑsalm⁹. CII.

a Enedic aia mea dño: ⁊ oia q; itra me sūt noi/
b sctō eī⁹ Bñdic aia mea do/mino: ⁊ noli obliuisci oīs/
c retributiōes eius. Qui ꝓ/piciat oībus iniquitatibus/ tuis: q; sanat oīs infirmi/
d tates tuas. Qui redimit de/ interitu vitā tuam: q; coro/nat te ÷ in: miseꝛia ⁊ mise/
e ratiōib⁹: Qui replet in bo/

℣ Loquit̄ ꝓpha ad aīam suā vt cū fuerit di/uersis cladib⁹ liberata bñficioꝝ oīm recordet̄/ autoꝛē. ne sibi aut alte/ri putet eē tribuendū. qō a solo deo cōstat cō/cessū Interioꝛa sē cogi/tatio recta. virtutes q; rōnis. b ℣ Mul/tas retributōes ꝑstitit nobis dñs. ℣ Ut q; eram⁹ digni pene. di/gnos nos fecit esse ho/noꝛe. qō obliuisci nulli/ fas est. Que vo sint il/le ⁊tributiōes ⁊ bñficia cōsequent̄ enarrat ⁊ vt hō cogitās bñficia ipi/us tota mente collau/dat. ille eī laudare nun/q; desinit q; collata bñ/ficia. nō ꝑt obliuisci.

c ℣ Prio eī fit ꝓpi⁹ pctis nr̄is. q̄s remis/sis delictis. in pace di/gnat̄ suscipe pecatoꝛes Sanat infirmitates. dū securitas ⁊ imoꝛtalitas in resurrectiōe cōcedit̄/ fidelib⁹. d ℣ Redi/mit de interitu vitā. q̄s nos ab etna moꝛte sū/mouerit. vt nō audia/mus. ite in ignē eternū Coꝛonat i miseꝛia. q̄s/ iā beat̄ p̄mia dig̃ resti/tuerit. ℣ ꝑcurrēte eī miseꝛia. datvictoꝛiā/ vt tribuat palmā. vñ ⁊ dcm̄ ē. scuto bone vo/lūtat̄ tue coꝛōast̄ nos/ Scuto itaq; coꝛonat. dū ꝓtegit ⁊ defendit. ⁊ sic coꝛonat. scutū ⁊ mi/sericoꝛdia est. q; eī ꝓte/git. nō meriti nr̄i ē ⁊ eꝰ miseꝛicoꝛdie. e ℣ Replet cū eis oꝛ. venite bñ/dicti. Jō vo aqle exēplū ītroducit̄. qz huic

aui iã etate puecta tñ supnũ labiũ cornea ĩ flerione nasutũ crescit. vt escas nõ valet solita libertate decerpe. q̃ intelligens vñ ei piculũ vite possit accedere. ỏr os suũ ĩ saxo expolire. vsq; quo valeat manducare. ⁊ ita ĩ antiquã valitudinẽ relcarũ solita pceptiõe reuocaf. sic aia si nõ desinit pctã sua expolire in petra. i. in xpo in pstinaz sanitate reuertit. recipere ei tũc valet cibos salutares. f ℣ Illis aũt miscõias facit. q̃ miserti fuerint vt in euangelio ait. Bti misericordes qr̃. Judiciũ ill' pmittit. q̃ patie munere decorant quibus et ỏr. mihi vindictaz ⁊ ego retribuã. Judiciũ ei hic vindictã itellige g ℣ Notas fec̃ motus vias vt pfectẽ fidei gradib⁹ vias dñi ãbularet ⁊ ei⁹ iustitiã legẽq; cõscriberet ⁊ mozes doceret. Filijs isr̃l. volũtates suas innotuit. non vias. q̃ multi eoz viã dñi declinare pſumpserũt volũtatẽ quippe noluerũt. ſ pcepta seruare ⁊ viã ire noluerũt. tõ ñ ỏr vias eis ĩnotuisse. ſ volũtates. h ℣ Misericors ẽ q̃ nã sua cleñtissim⁹ approbat. miserator. q̃ miscõie sue dona largit. Nullus aũt misericors. nisi q̃z patiens esse ꝓbat. tõ addit longanimis. i. patiens ⁊ sustinẽs pctõres longo tpe. Z enitq; subdit. multũ misericors. qr etiã se blasphemantib⁹. solẽ ozri facit. et tribuit eis ⁊ conseruat vite spm̃. i ℣ Nõ vltis in ꝑpetuũ irascit. q̃ deuoti in satisfactione eẽ ognoscunt. nec eis cõminabit. q̃ eũ tota mente diligũt. k ℣ Nõ fm pecata nr̃a fecit. qz quã merebamur. nobis mitiora indulsit. Nec fm iniq̃tates retribuet.

nis desiderĩũ tuũ: renouabit vt aq̃le iuuẽt⁹ tua. Faciens miscõias dñs: ⁊ iudiciũ oib⁹ iniurĩã patiẽtib⁹.

g Notas fecit vias suas moisi: filijs isr̃l volũtates suas

b Misericors ⁊ miserator dom⁹: longanimis ⁊ multũ

i misericors. Nõ i ꝑpetuũz irascet neq; ieternũ cõminabit. Nõ fm pctã nr̃a fecit

k nobis: neq; fm iniq̃tates

l nr̃as retribuit nobis. Qm̃ fm altitudinẽ celi a terra: corroborauit miscõiaz suã

m sup timentes se. Quãtũ dist ort⁹ ab occidẽte: lõge fecit a nobis iniq̃tates no

n stras. Quõ miseret⁹ pr̃ filiorũ miser⁹ est dñs timentibus se: qm̃ ipe cognouit fi

o gmentũ nr̃m. Recordat⁹ ẽ qm̃ pulvis sum⁹: hõ sicut fenũ dies eius. tanq̃ flos

p agri sic efflorebit. Qm̃ spirit⁹ ptrãsibit i illo⁹ nõ sub

q Qua cõparatiõe significaf. qz sicut celũ terras operit. ⁊ necessaria bñficia hoi tribuit. mõ pluuias. modo serena. modo ventos. ita ⁊ miseri cordia dei nostre fragilitati diuersa bñficia

pstat. sustinet ei vt corrigat. flagellat vt eruditat. probat vt pstet. ⁊ vt breuiꝰ dicam⁹. si phas est vt celũ non operiat terras. põt fieri vt dñs nõ ꝓtegat sibi purissime seruientes.

m ℣ Quiens. significat regnũ dei. occasus vero geennã. que tãtũ dissocia est a sede btõz quãtũ dicit ille paup ĩ sinu abrahe. inter nos et vos chaos magnuz firmatũ est. Vel oriẽs. est initiũ bone vite nostre occasus. male conuersatiõis effect⁹.

n ℣ Pater ei carnalis. q̃ bñ vult filiũ suũ eruditi. frequenẽ eum corripit ac flagellat. sic dñs flagellat oẽm filiũ quẽ recipit. ⁊ timentes se. ad studiũ bone voluntatis adducit. Qm̃ ipe coguit q̃ nos metipos ab illa naturali dignitate deiecim⁹. figmentũ esse mõstramur ⁊ creatoris factura.

o ℣ Ac si diceret. nõ irasceris vt cõteras sed recordare q̃ vasa figuli sumus. q̃ semel cõfracta reparari nisi per te non possunt. ℣ His ergo rebus trãsitoriis. bũanitas cõpat. q̃ pulchrescit vt flos et

fenũ agri. sed nõ ad vitã longissimã ꝓducit ac si q̃reres quid est hõ. ⁊ rñderet. est cuius dies sunt sicut fenũ. et qui vt flos agri efflo ret. sed statim flos decidit. qm̃ spũs rẽ.

p ℣ Describit ei adhuc qd sit hõ. i. spũs ptransiẽs. s. mundũ pſentẽ. i q̃ diutissime nõ pt pmanere. Nõ cogñscet ãpli⁹ locũ suũ. b est in b seculo nõ pt redire vt suam vitã possit

iterare. ℣ Redimur ei p miam absolute ppetui. cuius p nos sumus fragiles ⁊ caduci. Et vsq; ineternū. designat eternitatē dei qm̄ ⁊ ille ante secula. ⁊ in seculo ⁊ post illud seculū. misericors monstrat. vide vero illā ppetuā miam solū in timentes eū prendi.

r ℣ Filios filiozum. vniuscuiusq; act⁹ debemus aduertē. Qui dñi pcepta custodiūt q̄ mādata ei⁹ opib⁹ implēt. hi generant opa. opera vero retributionē pariunt in btitudie eterna

s ℣ Memoria ē eīs mādatoz e⁹. p quā animus repetit q audit. et visa factaq; cognoscit. Jsti eī sunt filij supra dicti. q̄ mādatoz eius opib⁹ ic mēozes. nō studio cātilene. Mā ⁊ siqs psalteriū totū voce reddat. memoz ei⁹ nō ē nisi q̄ pcipiunt effecerit. tō ei dicta sunt vt fiāt nō vt sola vocis exercitiōe cantent. ⁊ ℣ Parauit sedē suā. hoc ad illō ptinet. q xp̄s ascēdit in celū. vñ ventur⁹ ē iudicare viuos ⁊ mortuos. Dicit vo ipm dominaturū. q̄ parauit sedē suā. ne putarent pagani. demones suos eē vllo mō regnaturos

v ℣ Cōmonet etiaz āgelos ⁊ spiritales substantias ad ministeriū tante maiestatis accedere. Jpi autez virtute possunt. q̄ e⁹ iussis obediūt. virtus ei hic pro virtute morali nō p potentia accipit. Ad audiendā vocē .s. vt sint hūiles nō superbi. ipi ei sunt digni benedicere. q̄ suū ⁊ cognoscunt ⁊ veneranť auctorē. x ℣ Admonet benedicē deū virtutes eius. i. q̄ virtute illi⁹ roborati verbū ecclesijs p̄dicationis ministratis ℣ Vel qm̄ prius potentes virtute admonuit benedicere deū. q̄ faciūt verbū eius. ne verbū qō verberato aere ab hoīb⁹ pferri solet intelligeres. addidit q̄ facitis voluntatē ei⁹. angelis ei. dñi ẋbum. est volūtas eius.

y ℣ Mā cū totū opus dñi sit celestis terrenaq; creatura. admonet. vt oīa debeant suū benedicē auctorē. In omni loco significat ecclesiā. q̄ p totū mundū erat dño pstante credit̄ura. Mā si eū sp̄ bñdicimus ab eo iugiter custodimur. Jdeo digna est admonitiō. q̄ contra oēs casus tanq; clipeo⁹ inexpugnabilis assumatur. Oratio.

Ana dñe languores pp̄li tui. q̄ semper pctōrib⁹ sicut p̄ filijs misereris. vt exempti ab interitu mortis ppetue. te aīa nr̄a bñdicat. vita clarificet. p.

℣ Dauid hic tm̄ ad psonā loquent̄ adhibeē cetez oīa cōstat de dño saluatore narrāda q̄ in principio fecit celū ⁊ terrā.

a ℣ Jnuitat pheta semetipm ad bñdicēdū deū. bñdicere deū ē ei⁹ magnalia cōfiteri. magnificatur deus apud hoīes. qū eis magnus atq; excelsus claruerit vt ipm creatorem ac redemptorem atq; iudicem sentiāt. vehementer vero magnificat. quādo ab eo qui heri blasphemus fuit hodie cō uersō p̄dicat.

b ℣ Jnduit decorē qui assūpsit carnē mortalē. Jnduit vero confessionē. cuz eo veniēte recesserūt pfidi a cultu simulachrorū ⁊ confessio ac decus supne maiestatis p mundū innotuit. Lumen aūt ecclīam significat q̄ recte velut vestis aduertit dñi saluatoris, nō habens maculam neq; rugam,

sistet ⁊ nō cognoscet āpli⁹
q locū suū. Misericordia aūt dñi
ab eterno ⁊ vsq; ineternū:
r sup timētes eū. Et iusticia
illi⁹ i filios filioz: his q̄ ser
s uāt testamentū ei⁹. Et me
mores sūt mādatoz ipius
t ad faciēdū ea. Bñs in ce
lo pauit sedē suā: ⁊ regnuz
v ipi⁹ oīb⁹ dñabit. Bñdici
te dño angeli ei⁹ potentes
virtute: facientes verbū illi⁹
ad audiēdā vocē ẏmoz ei⁹
x Bñdicite dño oēs virtu
tes eius: ministri ei⁹ q̄ faci
y tis volūtatē ei⁹. Bñdicite
dño oīa opa ei⁹ in oīi lo
co dominatōis eius: bene
dic anima mea domino.
℣ Ipsi dauid. Vox ec
clesie magnificentī deū. et
innūerabilia opa narrādo
collaudantis ihs̄. ciuj.

a Benedic aīa mea dño.
de⁹ me⁹ magnificat⁹
b es vehementer. Confessio
nē ⁊ decorē induisti: ami
ctus lumine sicut vestimēto

e ℣ Celū hic. oēm iustū debem⁹ aduerte re. cui⁹ supiora. i. fidelis aīa aquis baptismi salutarib⁹ emendata irrigat. ℣l celū exten dit. cū publicani ⁊ meretrices admittūt. ce lū ei tm iusto⁹ est p iusticiā ꝙ factū est ex gre largitate ertā peccātiū.

A ℣el celū vt dictuz est p̄dicatores dicit. q̄ vt pellis extēti sūt p p̄ dicationē eo⁹ in omni terra. ⁊ sicut mortuoꝝ aīaliū maior est vsus pelliū. ita mortuis apo stolis. amplius doctri na eo⁹ p̄dicatiōis ī vtī venit ecclie Aquevero sunt gre infusio ⁊ cari tas vel spūalis sensus.

d ℣ Posuit nu bē. qū dns post resurre ctionē videntib⁹ aplis ascēdit in celū. Ambu lat sup pēnas ventoꝝ. dū suas voluntates ve loci⁹ opat q̄ p̄t excur sus esse ventoꝝ. Siue magis ventos. iustoꝝ aīas debem⁹ accipe. q̄ vtroq; testamento per docti. velut duab⁹ alis ad supna gaudia trans ferunt. sup q̄s ambu lat. dū in eis mīam sue opationis ostendit. Per nubē etiā p̄dicatores accipi p̄t. p q̄s in mē bris xp̄s ascendit. duz pctā dimittūt eo⁹ au ditores.

e ℣ Angelus ör greca lingua. q̄ latina nuncio⁹ interp̄ta tur. nā qū mittunt an geli sūt. q̄ tū natura spi rit⁹ eē nosc̄unt. Talis est ordo verboꝝ q̄ spūs suos facit angelos. Minister dei est omnis q̄ diuinas exequitur voluntates. talis em̄ vir ignis celestis effi cit. qū verbo p̄dicationis peccantiū nequi cias vrere ⁊ consumere posse monstrat

f ℣ Fundauit xp̄s terrā. qū solidauit ec clesiā. Sup stabilitatē. i. sup se q̄ est immobi le fundamentū. Non inclinabit. si iugit⁹ su pra eum manserim⁹. nullaten⁹ inclinamur.

g ℣ Abissus enī ör. aquarū copiosissima multitudo. q̄ significat p̄secutores q̄ sic̄ pal liuz subiecta cooperit. ita illi mundū fetidis sima supstitione texerunt. Steterunt aq̄ sup montes. id est sanctos (q̄ montes. fidei fir mitate vocati sūt) qū eos diuersis penis af fligebāt. aque ei sicut ⁊ abissi. hic impios signi ficant.

h ℣ Fugiēt abissi. i. supsticiosi. ab i crepatōne ap̄lor⁹. A vo ce tonitrui. i. p̄dicatio nis. qū dyabolū peritu rū audierūt cum sequa cibus suis.

i ℣ Ascendūt mōtes .i. supbi ⁊ impij. q̄ dim pmisit eos dns atq; ite rū qū placuit. fecit ī cō uallū būilitate sedere Mōtes erāt. cū serui rēt campi. cū placati re sederat. ī locū. i. ī eccle siā vbi eis fuire licebat

k ℣ Termin⁹ q̄ppe sez rit⁹ ⁊ supstitiōis pa ganoꝝ est aduent⁹ dñi xp̄i: cui⁹ religione cre scente. cūcta idolatria cū suis auctorib⁹ corru erūt. neq; cōuertentur.

l ℣ In flagitia. q̄b⁹ prius vtērāt. ℣ Ar meli⁹ nō cōuertent vt humanū gen⁹ supstiti onū suaꝝ inundatione operiant. l ℣ Fon tes. ꝺ scripturā diuinā debem⁹ intelligere. q̄ ī cōualles. i. ī boes būi les exestuāt. Montes: hereticos significat ac supbos. iter q̄s scriptu re perenni vbertate de currūt. q⁹ eas hic audi

c Extendens celū sicut pellē
ꝺ Qui ponis nubez ascensū
tuū: q̄ ambulas sup pennas
e ventorū. Qui facis ange
los tuos spūs ÷ ⁊ : mīstros
f tuos ignē vrentē. Qui fun
dasti terram sup stabilitatē
suā: nō inclinabit in secu
g lum seculi. Abissus sicut ve
stimentū amict⁹ ei⁹: super
h montes stabunt aque. Ab
increpatione tua fugiēt: a
voce tonitrui tui formida
i bunt. Ascendūt montes ⁊
descendūt campi in locum
k quē fundasti eis. Terminū
posuisti quē nō transgredi
ent: neq; conuertent operire
l terrā. Qui emittis fontes
in conuallibus: inter medi
um mōtiū ptrāsibūt ÷ aq̄ :
m Potabunt oēs bestie agri
expectabunt onagri in siti
n sua. Sup ea volucres celi

re bonis malisq; cōmune est Pertransibūt q⁹ tales nō contingūt iste aque. i. nō rigant a d aliquē fructū.

m ℣ Bestias agri. gē tes intellige. q̄ potande erāt aquis. q̄s ī euā gelio dns samaritane pollicit⁹ est. Onager siluester asinus est. significans iudeos q̄ sa tiari poculo vitali nolunt. sed expectant ī si ti. donec plenitudo gentiū intrauerit.

n ℣ Volucres celi. aīas sctas pontificū vult intelli. q̄ supra populos domum. sanct⁹

p̄dicationib⁹ habitāt. De medio petrarū dabunt vocē. qñ apl̄oz ⁊ ꝓphetaz exēplis aliqua p̄dicare noscūt. i. de illoz traditiōe sua dicta firmare. o ℣ Rigans mōtes d̄ ē apl̄os. De supioribꝰ. effundens sup eos spiritūsctm. Satiabit terra. i. terreni de būficijs largitiōis xp̄i. ℭ Vel montes q̄libet ecclesie boni p̄lati irrigātur celesti doctria. ⁊ eorū doctrina ⁊ vita terreni in meli⁹ mutati satiātur. p ℭ Admonet ꝓpheta. vt terra ista celesti imbre satiata p̄ducat fenū. i. elemosinas faciat iumentis. i. pauperib⁹. bis q̄ passim petunt. ℣erbā vero seruituti boim. hoc est vt illi necessaria tribuant. de q̄ scriptū est desudet elemosina ī manu tua: donec inuenies iustū cui eam tradas. i. p̄ verecundia ⁊ patiētia nō petenti ℳ Vel ministris eccl̄ie ꝙbū dei ministrantib⁹ ⁊ paupib⁹. q ℭ Panis nr̄ ē crist⁹. q̄ de terra p̄ducit̄ qñ alijd indigentibus ei⁹ amore p̄stat. vinuz letificat cor. id est mentem. cū fuerit sacratus in sāguinē xp̄i ⁊ honorifice acceptū. qz nihil ibi culpabile repit̄.

r ℭ Exhilarat̄ faciēs q̄z in oleo. cū regale crismate vngit̄. ℣ Vel misericordia exhilarat in oleo facies iustoz coz̄ deo. Panis hic ad aīam referendus ē. q̄ p̄fectos efficit xp̄ianos ℳ Crist⁹ ille panis est siue iusticia. s ℣ Saturabunt de vera religione xp̄i ligna. i. rōnabiles boīes. Cedri. excelsiores merito sancti. q̄s plantauit in vnitate eccl̄esiastice fidei.

ℭ Passer minuta auis est ⁊ cautissima animis. ⁊ significat monachoz̄ p̄uitatē. q̄ in cedris. i. in hereditate potentiū velut in q̄busdā ramis nidos. i. monasteria sibi edificare monstrant. eoz̄q; robore sustētati velut passeres laudes dñi assidua voce frequētant. celestis in terra vita. imitatio fideliū angeloz. in carne p̄ter carnē viuere. t ℣ Herodius maior est oīū volatiliū. q̄ aquilā vincit ⁊ comedit. ⁊ significat boīem sctm. habitantē in domo dei. adiutoriū p̄stātē alijs ad vincendū diabolū. aḡla ei sepe p̄o diabolo ponit̄. ℭ Ceruꝰ significat fideles q̄ serpentē deuorant. i. diabolū. cū nequicia eius ad laudē dei cōuertūt. habitāt in montibus. i. apl̄is ⁊ ꝓphetis. Erinaci⁹ vero est quā vocamus ericiū aīal timidū natura armatū. in sarti habitans ne inueniat̄ ⁊ peccatorē significat. q̄ futurū iudiciū metuens. ad petrā xp̄m refugit. v ℭ Luna significat eccl̄iam. q̄ ī tē poꝛib⁹ facta est. qñ eā minui cōtingit ⁊ crescere. Sol. xp̄s. ille ꝙgnouit occasū suū. i. gl'iam sue passionis cū discipulis diceret. venit hora ⁊ fili⁹ hoīs tradet̄ ī manus peccatoꝝ

x ℭ Posuit tenebras in tpe passionis. qñ sol obscurat⁹ ē. nox etiā illis fuit q̄ carnal'r xp̄m in cruce intuendo cōiter estimabāt mori. In hac nocte bestie ex ierunt. id est demones querentes aliquos deuorare. ℣ Qñ ⁊ nobis sol iusticie occidit. omnia tenebre sunt ⁊ tunc in nos pertranseunt iste bestie silue dyaboli scz

y ℭ Leones. diabolos significant ꝓpter crudelitatē. Catuli dicti eo q̄ calleant sensu narū. significāt ministros diaboli. q̄ rugiūt vt nocentē perdāt. querūt vero istā escam a deo: nemo ē immundis spiritib⁹ rapi pōt nisi q̄ sua exigente culpa. a deo fuerit derelictus ℳ Nihil ei a quoq; fieri pōt nisi qđ ipe secreto iudicio aut ad p̄bationē aut vindictā faciendum esse p̄miserit.

habitabūt de medio petra
o rū dabūt vocē. ℣Rigās mō
tes de supioribus suis: de
fructu operū tuoꝝ satiabit
p terra. ℣Producens fenū iu
mentis: ⁊ herbaz seruituti
q hoim. Vt educas panē de
terra: ⁊ vinum letificet cor
r hois. Vt exhilaret faciē in
oleo: ⁊ panis cor hois con
s firmet. Saturabunt ligna
campi ÷ ⁊: cedri libani q̄s
plātauit illic passeres nidi
t ficabunt. ℣Herodij domus
dux ē eoꝝ: montes excelsi
ceruis: petra refugiū heri
v nacijs. Fecit lunā i tpe. sol
x ꝙgnouit occasum suū. ℣Po
suisti i tenebras ⁊ facta est
nox: i ipa ptrāsibūt oēs be
y stie silue. ÷ Catuli: leonuz
rugientes vt rapiāt: ⁊ que
rant a deo escam sibi.

3 Ortus est sol. qñ xps resurrexit et tunc satellites diaboli cōgregati ei⁹ maiestatem minime sustinētes se in suis cubilib⁹. i. in ptinaciū pectoribus collocabant. Sol est dict⁹. q solus ita lucz. vt ex eo dies fiat.

a Iste ei⁹ vl⁹ ē mor taliū vt q̄diu hic sum⁹ veniēte die diuersis occupemur actōib⁹ vnus colit agrū. alter se bellis exercet. iste discet. ille docet. t q̄dā mortalitas agit. pbat concludi vespa. i. finē secli.

b Admirādo ei dicit pphēta. q magnificata sē. nā nō solū hoc hoībus arduū (q exceditū hūanū sensum. opatio xpi) verū etiā ipis angelis pbat ūmensū. Ista igit sapientia filius est pris. Terra. significat ecclesiā. q repleta est. qñ vniuersal⁹ dño deseruit ecclia. posessio ei pplūs fidelē tri ecclia significat. vñ et alia translatio bz iplēta ē terra creatura tua. scz ista in nouitate vite generata i baptismo

c Mare ei⁹ pītem mundū significat. vbi malicia demonū. velut quibusdā fluctib⁹. voluntas aīaꝝ instabilis cōmouet. mare dictuz eīt a meando. q sp eat t redeat. Illic reptilia i. spūs maligni. nobis innūerabiles. a deo tñ comphendi possunt.

d Aialia pusilla. qz inter ipos spūs malos t malores cē nequicie probantur t minores. Per naues. signātur ecclie. q piculosos fluct⁹ mūdi. p lignū gl'iose crucis euadunt. portantes pp'los credentes.

e Draco iste. apte significat diabolū. q vere draco ꝺr ꝓpter venenū eue qō pīe mlieri male suadēdo inspirauit. q suis pctis ita format⁹ est. vt ei illuderet ab angelis. Sz cū draco spiritalis sit. cui⁹ esca deceptio hoīm ē. nō oino tñ timeas atrocē. qz nisi dño pmittēte. nō pualet q̄cq̄ sua ptāte pficere. expectat igit escā a deo. pmittēte sicut t alia oia.

f Exponit adhuc vt cū diabolica iniqtate veramur. nō illū credam⁹ ex sua ptāte p̄sumere. sed potius ad illū recurram⁹ sine c⁹ pmissu. nihil facere p̄t. t celeri⁹ victor abscedit. dicit ei dante te illis vt intelligas. qz nisi datum fuerit illis colligere non valebūt. Manus. significat potestatem p quā abūde cuncta replet t mirabiliter vniuersa disponit.

g De illis mō dicit. q cōcessa dei mūera sibi applicāt nō deo ab his ergo talib⁹ cū auerterit de⁹ facie. nudati a p̄sidio. sine dubio turbant. Auferes spm̄ su pbie. vt accepto spūsā cto. innouēt. t recreentur. t in pulueꝝ suū redeāt. i. ad hūilē cōfessionē pctoꝝ. in q̄ indigē tiā sue fragilitatis agnoscant. t ita tibi deficītes. ad cōuersionē salubērimā redeāt q̄ i suis p̄sumptiōib⁹ errabant.

h Emitte spm̄ tuum. i. vt reparent i meli⁹. Recreati sē vtiq̄. q se pulueꝝ hūilē agnouerūt. Renouabis facies. qñ de vetustate pcatoꝝ emūdat pctōr.

i Sit gl'ia dñi. nō cuiuslibet alterius. In seculū. i. in eternū quia laudis ei⁹ null⁹ ē finis

k Leticia ē dñi. qñ nos creatura ipius benedicim⁹ eū in die ꝛe surrectionis.

l De illis dicit. q p dei gram illūiati. pctā sua preterita cōtremiscūt Mōtes ꝺ pctōres dicit. q dū fuerint indigti tōe dñi pcussi. tūc ad salutares lacrimas cur

3 Ortus est sol t congregati sunt: t in cubilib⁹ suis col
a locabūt. Exibit hō ad op⁹ suū: t ad opationē suā vsq
b ad vesperā. Quā magnificata sunt opa tua dñe: oia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.
c Hoc mare magnū t spacio sum*manib⁹: illic reptilia quoꝝ non est numerus.
d Aialia pusilla cū magnis illic naues pertransibunt.
e Draco iste quem formasti ad illudendū ei: oia a te expectāt: vt des illis escaz in
f tpe. Dante te illis colligēt aperiente te manum tuam ÷oia:. iplebunt bonitate.
g Auertente aūt te faciē turbabunt: auferes spm̄ eoꝝ t deficiēt: t in puluerē suū
h reuertent. Emitte spm̄ tuū t creabūt: t renouabis faciē terre. Sit gl'ia domini i
i seculū: letabit dñs in opibus suis. Qui respicit terrā facit eā tremere: q tāgit
k montes t fumigabunt.
l Cantabo dño in vita mea: psallam deo meo quādiu fuero.

rũt t q̃sdã fumiferos globos triſticie emittũt tanq̃ incenſum ſuauitatis. l ℣ Cuz cit cãtabo in vita mea. tps ſignãt cũ in hoc mundo degere videbat. cũ ℣o adiecit pſallã deo meo. ſ. in futuro ſeculo ſ vbi et eſſe ppetuũ eſt. t pſalmodia nõ habet finẽ.

m ℣ Sic eñ deo fit iocunda nr̃a laudatio. ſi nos delectemur i domino. qz amãs diligit negligens ſpernit. deſiderans ſuſtinet.

n ℣ Deficiũt a terra pctores. cuz terrena cupiditate priuati. per dr̃ gr̃az ad meliora ſtudia cõcitanẽ. ſiñ modo t iniqui deficiũt. quando mali tã eẽ deſinunt Bñdic aĩa mea. dignũ initiũ pſalmi t finis dignus. illũ ſp benedicere a q̃ cognoſcim⁹ nos ſp dona recipe. ℣ro.

Melite omps de⁹ q̃ fructu locupleti terrã aridã ſatiaſti. da nobis ſpiritali mente aſcenſũ tue gr̃ie cõtueri. vt dũ te i celis ſuſcipim⁹ illa ſp q̃ ſunt celeſtia meditemur. Per.

℣ Hoc verbũ dec⁹. a pñti pſalmo fecit initium. nec añ a quoq̃ reperis poſitũ q̃uis multi ſcriptores fuerint pmit⁹ hebreoz. Scire ãt debem⁹. alla neutri generis eẽ definitũ. qõ t ſctus hieronim⁹ in expoſitione eiuſdẽ pſalmi euidenẽ deſignat. t vnũ atq̃ integz manere dz i trãſlatõe. qõ nulli⁹ lingue pſũptõe mutatũ eſt. Alla ℣o apud hebreos dr̃ laudate deũ alle ei laudate. ia q̃ppe ſigt inuiſibilẽ deũ. a ℣ Cõfitemi dño. i. laudate eũ. t bonis factis gr̃az diuitatis vobis acq̃rite. Annũciate hoc euãgeliſtis q̃ uenit t aplis. t nũc ſr̃cerdotib⁹ vt magãlia r̃pi annũciẽt. Cũ ℣o dlẽ pfitemi t poſtea ſubdit iuocate docet. iuocare deũ volẽtes. pri⁹ ei⁹ laudes cõfiteri b ℣ Cãtate. ad hymnos pinet offerendos pſallite. ad pia⁹opa exercẽda. Omnia. ſignificat iſta q̃ dictur⁹ ſ. nõ ẽ ei hũanaz virtũ. oĩa mirabilia narrare ꝑ ſigt a toto ptẽ. c ℣ Mõ ei vetat vt laudemur. qz actib⁹ bonis. nõ ꝑtres iſta denegari. ꝑ vt i dño laudemur ꝓcipit q̃ ꝑſtat illa q̃ bñ gerimus Letet cor tẽ. Inde. ſ. letet cor. ſi dãm q̃rit t p̃dicat in dño. nõ ãt ſi de ſuo poſſe laudat.

d ℣ Hortat vt ſe ad ꝓmia futura cõfirment q̃ eũ q̃rere delegerunt. Iſta aũt inq̃ſitio nõ eſt vllo tpe finienda. qm̃ addidit. ſp. Faciẽ ℣o p̃ ſentiã ei⁹ dicit.

e ℣ Mirabilia itaq̃ ptinẽt ad diuiſionẽ mar̃ rubri. Prodigia. ad plagas q̃s miſit in egiptũ. Iudicia oris. qm̃ cũcta cõpleuit q̃ moyſi ſuo famulo ꝓmiſit. Iudicauit eĩ pharaonẽ et ꝑplm̃ ſuum ſicut moyſi dixit. f ℣ Hic ſBaudiendũ eſt qõ ſupza dixit mementote. Merito vero ſeruos dicit cõtumaces iudeos. qm̃ ꝑfidia faciente. filij eſſe noluerunt. Filios vero iacob. ſignificat fideliſſimos r̃pianos. q̃ heredes eſſe merentur domini.

g ℣ Dicẽdo ipe dominus de⁹ nr̃. cõmonet hic illũ itelligi debere eſſe deũ. quẽ iudeorum ppli crucifigẽdũ eẽ decreuerũt: t ei⁹ iudicia ꝑ vniuerſũ mundũ eẽ faciẽda. nõ in ſola iudea. h ℣ Memor fuit in ſeculũ. cũ ꝓmiſſa ꝓpleuit. Teſtamñti ſui. ꝓphetaz ſigt p̃dicatiões quas de verbi incarnatiõe p̃dixerũt

l mõtes t fumigãt. Cãtabo
dño in vita mea: pſallã ꝺo
m meo q̃diu ſum. Jocũdum
ſit ei eloquiũ meũ: ego ℣o
n delectabor in dño. Defici
ant peccatores a terra t in
iqui ita vt ñ ſint: bñdic aĩa
mea domino.

Alleluia ℣ Pr̃ppheta monet fideles: ne ſpem in iſtis tranſitorijs ponant. ſed pr̃iarchaz viã tenẽtes deũ ſpiritaliẽ ſp exquirant

Pſalm⁹. CIIII

a Onfitemi dño ÷ et: i
uocate nomẽ eius: an
nunciate inter gentes opa
b ei⁹. Cantate ei t pſallite ei
narrate oĩa mirabilia eius
c Laudamini in noĩe ſancto
ei⁹: letet cor q̃rentiũ dñm
d Querite dñm t ꝓfirmami:
e q̃rite faciẽ ei⁹ ſp. Memẽto
te mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit: p̃di
f gia t iudicia oris ei⁹. Se
mẽ abraã ꝑui ei⁹ filij iacob
g electi ei⁹. Ipe dñs de⁹ no
ſter: in vniuerſa t̃ra iudicia
h eius. Memor fuit in ſecu-

Mãdare. est per aliũ aliq̃d dicere. qõ p eos fecit. cũ datũ est eis futura ꝓphetare. Mille generatiões. finẽ seculi significat.

i ℭ Hoc ad illud rñdet qõ supius dixit testamenti sui. Mõ disposuit. illa ei q̃ in veteri testamento abrae et ysaac pñarchis ꝓmissa sunt. disposita dñr ⁊ iurata vt firma oñdant

k ℭ Illõ testamẽtũ sic dispositũ. statuit iacob i. firmauit in p̃ceptũ. i. in nouũ testamentũ qõ ꝓprie dr eternũ. qr nullũ illi aliud aliq̃n succedit. in quo ẽ oĩm ꝓmissor cõpleta pfectio.

l ℭ Chanaan interꝑtat hũilis. q̃ cõueniẽter significat acceptuꝝros esse xp̃ianos terrã hũiliũ. i. brõr. Funiculus hereditatis. mũdi huiꝰ dicit tortuosas angustias. qs dñs ꝓ salute nr̃a sua passiõe dissoluit. nã carnis illiꝰ susceptio. nr̃a ꝓbat eẽ hereditas m ℭ Mũc enumerat. quãta p̃iarchis virtus diuina p̃stiterit

n ℣ Pertrãsierũt nõ de captiuitate iudeorũ hoc ꝑ de abraaz dicit. q̃ exijt de terra chaldeoꝝ. ⁊ venit ĩ mesopotamiã. ỏ mesopotamia in terrã ꝓmissiõis. ⁊ iterũ in egiptũ. Multa regna trãsimus. vt quemadmodũ ad trã repromissionis. et ita de regno egipti huiꝰ mundi ad alterũ ppm in celis.

o ℣ Nõ reliq̃t pharaonẽ vt noceret abrãam in sara. nec abunelech ysaac in rebecca. ꝑ corripuit pharaonez ⁊ abimelech ꝓ eis.

p ℣ Ecce añ legẽ p̃iarche nõ vncti vnguento regali. xp̃i dñr. xp̃i aũt sũt. q̃ spiritu sancto vngũ̃. erubescãt ergo iudei q̃ dicũt nõ posse dñm iesum. xp̃m vocari. qr non fuit vnctus regali vnguento. cũ et illi xp̃i dicant q̃ longe ante saul (a quo regalis ista ⁊ materialis cepit vnctio) fuerunt. q ℭ Vocauit famem. tpe pharaonis. qñ in egipto septem annis fames grassata est. Et oẽ firmamẽtũ. i. fructũ triticeũ pduxit ad nihilũ. hoiz ei firmamentũ panis ẽ cũ supra dixerit. ⁊ panis cor hois cõfirmat.

r ℭ Misit ioseph añ pñarchas. ꝗs superiꝰ memorauit. q̃ bene vir dr. qr vt viz virilr cuncta sustinuit Ordo aũt verboꝝ talis ẽ misit añ eos virũ ioseph. q̃ i seruum venundatus est.

s ℭ A putifar ꝓposito pharaonis ioseph missus est in carcerẽ. cõpedes aũt accepisse nõ legit. ꝑ fieri potuit. vt q̃ in carcere retrusus ẽ ferreis nexibꝰ ligaret.

Pertransit aĩam ipiꝰ ferrũ. qñ in bas missus est angustias: ne inter mala q̃ iniuste passus ẽ pualerent. ⁊ crimĩa falsitatis. ferrũ aũt hic indicat tribulationẽ dure necessitatis. Donec veniret verbum a rege pharaone. q̃ eum liberauit. vel verbũ ioseph interꝑtãdi somnia qõ verbũ q̃rebat a rege in eoꝝ eũ liberauit qõ verbũ. dei fuit potiꝰ q̃ ioseph. t ℭ Inflãmauit vtiq̃ eũ intꝰ lumen celestis flãme vt futura diceret cũ fiducia veritatis. Misit rex. pharao. soluit. a reatu q̃ tenebat obstrictꝰ. ipe est princeps dictꝰ pharaoscz. quẽ supiꝰ regẽ dixit. ille dimisit eũ clau-

lũ testamenti sui: verbi qõ
mãdauit in mille generatõ
i nes. Mõ disposuit ad abra
am: ⁊ iuramẽti sui ad ysaac
k Et statuit illud iacob in p̃-
ceptũ: ⁊ isrl in testamentuꝫ
l eternũ. Dicens tibi dabo
terrã chanaan: funiculum
m hereditatis vr̃e. Cũ eẽnt nu
mero breui: paucissimi ⁊ in
n cole eiꝰ. Et ꝓtransierũt de
gente in gentẽ: ⁊ de regna
o ad ppm alterũ. Mõ reliq̃t
hoiem nocere eis: ⁊ corri-
p puit ꝑ eis reges. Molite tã
gere christos meos: ⁊ ꝓ-
pheti meis nolite maligna
q ri. Et vocauit famẽ sup ter
rã ÷ ⁊ ÷ oñe firmamẽtũ pa
r nis cõtriuit. Misit eos añ
virũ in seruũ venundatꝰ ẽ
s ioseph. Humiliauerũt i cõ
pedib⁹ pedes eiꝰ. ferrũ ꝓ-
transijt aĩam eiꝰ: donec ve
t niret verbũ eius. Eloquiũ
dñi inflãmauit eũ misit rex
⁊ soluit eũ: princeps popu
v loꝝ ⁊ dimisit eũ. Cõstituit
eũ dñm domꝰ sue ꝓncipẽ

stra exire carceris. v ℭ Cõstituit eũ dñm et principem. qñ eum fecit currũ ascendere ⁊ ꝓ consis voce nunciari. hunc secundũ dñm esse post regem ⁊ principem totius egipti.

r ois possessiōis sue. Ut eru
diret principes ei⁹ sicut se
metipm: r senes ei⁹ prudē-
y tiā doceret. Et intrauit isrl
÷in:-egyptū: r iacob acco
z la fuit in terra cham. Et au
xit pplm suū vehemēter: et
firmauit eum sup inimicos
a eius. Conuertit cor eoz vt
odirent pplm eius: r dolū
b facerēt in seruos eius. Mi
sit moysen seruū suū: aarō
c quez elegit ipm. Posuit in
eis verba signoz r pdigio
d rū: in terra cham. Misit te
nebras r obscurauit: r non
exacerbauit sermōes suos
e Cōuertit aquas eoz i san-
guinē: r occidit pisces eoz
f Edidit terra eoz ranas: in
penetrabilib⁹ regū ipsorū.
g Dixit r vēit cinomia r sci-
niphes: in oib⁹ finib⁹ eoz.
h Posuit pluuias eoz gran
dinē: ignē cōburentē in ter
i ra ipoz. Et pcussit vineas
eoz r ficulneas eoz: r cō-
k triuit lignū finiū eoz. Di-
xit r venit locusta: r bruc⁹
l cuius nō erat numer⁹. Et

r Credebat pharao vt erudire⁹ posz ōn
cipes suos. vt r ipsi somnioz interpres esse
nererent. r io euz eis pfecit nō solū vt rege
ret sed r doceret. nesciēs cū a quo somniorū
scientia est deū solū docere. y Juben
te pharaone: cognatio
ioseph ad tras egypti
deducta ē. Et iacob di
uersitate nominū dicta
sue reuelatōis variauit
ō nunc isrl. nūc iacob.
vnū r eundē dicit. Cha
naan ẋo fuit fili⁹ cham
nepos noe. ex quo egy
ptij traxerūt oziginem.
nra ẋo trāslatio: cham
habet. ꝑ romanus quaz
dic sequit: chanaan.
z Auxit pplm suū
fecunditate nascendi.
Cōfirmauit. qñ illi cre-
scentib⁹: egyptioz tur
ba notissimis plagis ve
hemēter afflicta ē.
a Cōuertit deus
egyptioz cor ad odiuz
ꝑ israeliticū pplm. pre-
stando illis felicia. Et
dolū facerent. ꝓsequē-
ter erat vt post cōceptū
odiū seuiens pplus ad
dolosas machinas pue-
niret. vt fuit in late-
ribus ꝑceptis. duplicā
do opus r paleas negā
do r silibus.
b Istos ad pha-
raonē. quasi quosdā te
stes cōstat a deo desti-
natos. vt pplm sibi pla
citū abire pmisisset ille
sum. c Signa sē
quasi aliq vestigia futu
rarū siue preteritorū rez
pdigia ẋo ptinent ad
mirabiles euētus q in
ordine rerū prius non
fuerūt. pdigiū ē em di
ctum ab eo q porro di-
cat: itaq; ista mirabilia
tūc facta. porro r pcul
dicebāt. pplo xpiano aliq̄d ex eis itelligēdū

rū fuisse obscurata q dñi ꝑcepta cōtēnebāt.
Exacerbauerūt sermones: significat acerbe
acceperunt. aut certe iniuriosis abominatōi-
bus respuerūt. r ita exponit trāslatiōz roma
nā que hz qz exacerbauerūt. sed nra hz. non
exacerbauit. s. deus. i.
nō irritauit sed cōple-
uit sermones suos mi-
raculis eos cōfirmās.
e Cōuertit et aq̄s
in sanguinē. qm̄ erant
inter fluenta maris ru
bri perituri. Pisces oc
cisi sunt. ne spes viuen
di boibus relicta vide
ret. qñ etiā pisces moz
tui sunt: q i natiuo ele-
mento isto nutriti sunt
f In ranis: poe
tarū carmina designāt
q a catholica regula di
screpātes. corda terre-
noz regum fabulis re-
plent deceptionū.
g Cinomia signi
ficat muscā canicam. q
ceteris muscis mozda-
ciorē r importunitate
sua violentiorē. Scin-
phes: genus culicū fi-
xis aculeis pmolestuz.
b Posuit. i. de-
creuit vt pluuia que ad
fecunditatē terris dat
cōuerteret in grandis
nortā vastitatē. Ignis
ẋo cōburēs significat
fulmia q solēt excitata
tēpestate deseuire.
i Dixit pcussit
ad grādinē vel ignē cō
burētē refer. ne aūt tm
ficulneas putaret pcus
sas: addidit oē lignū.
vt r fata nō dubitares
euersa. vbi arboz q3 ro
boza cognosceres fuis-
se cōtrita: maioza ei cō
tinent intellectū mioz
k Locusta est mꝛ
bruci. quē mala fecū-
ditate ꝓgenerat. q ad illā pdā qi cōuocatus
exercitus cū sua ple descēdit. l Et ne
crederes inaniter adductū illū exercitū. di-

cit oēm fructū ꝫsumptū eē ere. m ℣ Venit ad septimā plagā in hoc psalmo positaꝫ. Mouet etiā aliquos. cur ī isto psalmo septē tm̄. cū in exodi narratōe decē narrant. Sed hoc factū est ideo. qz septē beneficia dñm hebreo pplo p̄stitisse statim dicturus ē: p̄misit totidē plagas egyptios accepisse. ℟ Vel qz laudanti. d̄ plurib⁹ pauca attigisse sufficit Narranti ꝯo: oīa ꝑme mozare opus ē.

n ℣ Eurū ꝫ argētū ISraeliticū ꝑplm ab egyptijs discedentē ex ꝑcepto dei legim⁹ accepisse: vt nō repentina surreptio. ꝫ lōge opatiōis merces esse videat. Et sequit scōm beneficiū qz ibi etiā null⁹ ex infirmitate corpoꝛea potuit affligi.

o ℣ Tūc qui in egypto remanserant. oīno letati sūt. qñ illi dimerſi sunt: q̄ ad insequendos hebreos ire decreuerant: cur⁹ qz filia mi nime ꝑtulerunt. Et timebant. qz ꝫ ipa elemēta ꝑ eis pugnabant. vt aqua maris. aer tenebrosus. ignis cōburēs ⁊c. Vel letata ē egypt⁹ pp spem liberatōnis a morte. Jō em̄ eos exire coegerſt ne iterū hoīes ꝫ primogenita interficerēt. p ℣ Nubes data est. vt solis temperaret ardoꝛē. ignis cōcessus est. vt tenebrarū potuisset auferre caligi nē. Et hoc ē tercū bñficiū. qō israelitico populo ostat eē ꝑcessum.

q ℣ Supata sūt desideria petentiū. Carnes petit: ꝫ cōturnices accepit: nā em̄ in quadrupedib⁹ q̄ volatilibus: carnes sūt sine dubio dulciozes: insup ꝫ panē celi acceperūt. Sunt em̄ ista exodi lectōe notissima. qñ cōturnices in moduz densissimoꝝ imbriū depluerūt: mānā quoq; (vt iudaicus ppls saturaret) depluit. qō hic panē celi dicit: ꝫ optime: in figura sacramēti dictus ē celi panis. Manna em̄ dicit q̄d est hoc: ꝫ tanq̄ querēti rñdet dictū ē: panis celestis: illo saturauit eos. r ℣ Hoc quoq; in figura gerebat dñi xp̄i. vt petra aquas ꝑfudisset irriguas. Xp̄s em̄ dñs petra spiritalis est. q̄ vitales aq̄s emanat: que abierūt in siccō. i. in gentiū pctōres q̄ merito sicci dicunt q̄ delictis vetēt⁹ siccabātur. ꝫ imbze dñi vīrētes in nouū hoīem pullulaſt. s ℣ Memoz fuit verbi. qō impleuit de semīe eius. i. de xp̄o promissionē suam quam abzae ꝑmisit. ℣ Ut tām miraculoz dictoz nūc subdit. Jō em̄ dicunt facta qm̄ abzahe cōstat fuisse ꝑmissa.

t ℣ Eduxit electos suos in leticia. qm̄ illi q̄ murmurauerſt dñi furoze ꝑcussi sunt: illos ꝫ nō dicit eduxisse quos in heremo culpis exigentibus ꝑstrauit.

v ℣ Venit nūc ad septimū beneficiū. q̄ em̄ dicit regiones gentiū: ad possessionē videt ꝑtinere terraꝝ. laboꝛes ꝯo ppl'oꝝ ad diuitias longo tpe cōgregatas.

x ℣ Justificatōnes xp̄i sunt. vt deum toto coꝛde diligamus. primos vt nos amemus. patrē veneremur. Lex ꝯo eius fuit die sabbato requiesci. in pascha agnuz īmolari. sed hec spiritaliter sē querēdatō em̄ addidit reḡrant.

Vuocātes nomē tuū dñe de/ ℣io. ꝓcamur. vt q̄ pīes nr̄os xtute tui nois ꝑeūte: angelicis pastib⁹ refecisti: nos q̄z misticis dapib⁹ foueas ac reformes. ℣er.

℣ Hic introducit cōfitēs ppl's hebreoꝝ. q̄ relicta pfidia patrū suoꝝ: ad pietatē dñi ipo miserāte ꝑduct⁹ ē: vt intelligam⁹ cū fuerint cōuersi. ꝫ ipos alla. merito ꝑ sua redēptōne

comedit oē fenū in terra eorū: ✱ ꝫ comedit ÷ oēm: fructū fre eoꝝ:. Et ꝑcussit oē primogenitū in terra eoꝝ: primitias oīs laboris eoꝝ

n Et eduxit eos cū argēto et auro: ꝫ nō erat in tribub⁹ o eoꝝ infirm⁹. Letata ē egyptus in ꝑfectōe ÷ eoꝝ:: qz incubuit timoꝛ eoꝝ sup eos

p Expandit nubē in ꝓtectōe ÷ eoꝝ:: ꝫ ignem vt luceret q ÷ eis: ꝑ noctē. ℘etierūt ꝫ venit cōturnix: ꝫ pane celi r saturauit eos. Dirupit petram ꝫ fluxerūt aque: abierunt in sicco flumina. Qm̄ memoꝛ fuit verbi sancti sui ÷ qō habuit: ad abzaā pu t erū suū. Et eduxit ꝑplm suum ī exultatōe ÷ ꝫ: electos v suos in leticia. Et dedit illis regiones gētiū: ꝫ laboꝛes ꝑplꝝ possederūt. Vt x custodiāt iustificatōes ei⁹ ꝫ legē eius requirant.

℣ Alleluia alla. ℣ Hic in-

cantare. a ℣ Cōfessio ista. ad medicinaz penitudinis ē applicāda. ℟ ad p̄conia dñi ptinere nō dubiū est. qñ maioꝛ gloꝛia pietatis est p cere cōfitenti. quā sine offensione vi uenti p̄stare. bonus eñ dō recte dñs. qꝛ expectat errātē ꝛ pascit delinquentē. In seculuz autē: vite hꝫ ligmificat cursuz. vbi mlieri sunt q̄cūq; delinquunt.

b ℣ Quis eñ fignificat nullū: cui eñ aut ingeniū suppetit ad cogitandū aut lingua ad depꝛomēdū. vt lingua possit referre magnitudinē tante maiestatis. Auditas faciet. ꝛ ℟ qz subaudiendū ē qs: illa eñ p̄t audiri q̄ pbanē ꝛ dici. c ℣ Custodit eñ iudiciū: q̄ inter alios recte iudicat: iusticiā aūt facit: q̄ eā in ope demōstrat: merito ergo isti tales beati dicti sunt: qui p̄cepta dei pura mēte custodiūt oī tpe. Qui ei pseuerauerit vsq; in finē hic saluus erit. d ℣ Grāt deuoti. vt inter eos deberē estimari. q̄ dño fideli ope placuerūt. optant sevisitari a deo cuius aduētu se nouerāt esse saluandos. ℣ Salutaris: filius ē patris. ℣ Jpe ē salutare de quo beat⁹ Symeon ait. viderūt oculi mei salutare tuum.

e ℣ Petit pp̄s p̄dictus a salutari dño visitari. vt bonitatē eius videret. quam electis suis erat suo munere p̄staturus. Cū vel in leticia sue gentis. ipsa est gens dñi: que de gētiū est diuersitate collecta vt esset grex vnus et pastoꝛ vnus. ℣ Ut lauderis a nobis in deis p̄cepta tua seruātib⁹ cū hereditate tua scz gētili pp̄o tibi crediturꝫ. vt sim⁹ cuz eis vnus pp̄s laudās te eternaliter, vidit ei re

troducit confitēs pp̄s hebꝛ eoꝛ. q̄ relicta patrū p̄fidia: ad pietatē dñi ipo miserante pduct⁹ ē. ℣ Ps. cv.

a **Confitemini dño q̄m bonus: qm̄ in seculuz**

b **mia e⁹. Quis loquet potētias dñi: auditas faciat oēs**

c **laudes ei⁹. Beati q̄ custodiūt iudiciū: ꝛ faciūt iusticiā in oi tpe. Memēto nr̄i**

d **dñe in beneplacito pp̄li tui visita nos in salutari tuo.**

e **Advidēdū in bonitate electoꝛ tuoꝛ: ad letādū i leticiā gentis tue: vt laudeꝛis**

f **cū hereditate tua. ℣ Peccauim⁹ cū p̄ib⁹ nr̄is: iniuste**

g **egim⁹ iniq̄tate fecim⁹. ℣ Patres nr̄i in egypto nō intellexerūt mirabilia tua: nō fuerūt mēoꝛes mltitudis mie**

h **tue. Et irritauerūt ascēdētes**

i **in mare: mare ✶ rubꝛ. Et saluauit eos pp̄ nomē suuz vt notā faceret potētiā suā**

k **Et increpuit mare rubꝛ et exiccatū est: ꝛ deduxit eos in abissis sicut in deserto.**

l **Et saluauit eos de manu**

ab: aā p̄ nr̄ ꝛ gauisus ē. videamus ꝛ nos ꝛ laudātes gaudeam⁹. f ℣ Dubiū nō est istū pplm ea pctā gemere q̄ ex negcia patruz suoꝛ. pbac sustinere: cū maioꝛib⁹ ei suis peccant. q̄ se ab eoꝛ delictis nō separāt. hoc est aūt peccauimus. qō iuste egimus: qō iniq̄tatē fecimus.

g ℣ Duo sunt: que bñficia collata cōmendant. intellectus ꝛ memoꝛia. qō vtrunq; in p fidiā fuisse denegāt. vi debant eñ plagas egyptioꝛ ꝛ beneficia dei. ℟ q̄ cā fierēt nō agnoscebāt: nec memoꝛes erāt mie dei. videtes ei exercitū pharaonis: credebant se subsidia euadendi p̄didisse anteqū mare diuideret. mēoꝛes p̄cioꝛ mirabiliū.

h ℣ Irritauerūt. i. placatū deū iracundū sibimet reddiderunt. Ascēdentes. hoc p̄stat dictū positiōe loci. qñ egyptus cūctis regionib⁹ p̄hibet ee hūlioꝛ ꝛ iō inde ascēdētes pertierūt loca altioꝛa.

i ℣ Dicēdo q̄ nō mē suuz: designat dñm saluatoꝛē. cui⁹ vocabulo cōuenit: saluare p̄clitantes. Notam fecit potentiā suā. vtiq; oculis spiritali cogitatiōe videntib⁹. k ℣ Increpatōeꝛ: vocauit occultū dlnitatis ip̄erū. q̄ mare in exodo: voce dñi ñ legim⁹ increpatū. Siccatū ē mare. ñ p totū: ℟ tātū quātū ill tūc iter apiret. Desertū dꝛ ꝛ ē in abissis qñ aq̄ruz inundatione deseruñt ac sic aruit illa via fluē

l ℣ Saluauit eñ xp̄c hūanū genus a coꝛte demonū, que plebem humanā: stimu-

lo peccatoꝝ ꝛ odit ꝛ peutit. Redemit peccatores ⁊ honorios: ꝓcioso sanguíe ab ipto diaboli. hoc ē de manu inimici. Ad ifam eñ illud dici nō videt. nō eñ egyptijs ꝓciū dedit cū liberasset iudeos. qō tñ redemit significat ꝓphetice igit dcm habeat. m ℣ Hec nūc sílitudo in nro baptismo fit. vbi abluit homo aquis: ꝛ perit diabol⁹ cū satellitib⁹ suis ℭ Ad ifaz eñ planū est intelligere historiā noscēti. n ℭ Et crediderūt. duricīā in hoc cordis demōstrat. qō fiante euentū rei. ⁊ post factū miraculoꝝ credere maluerūt. Et laudauerūt. s. canētes. Cantemus dño. glorioſe ei honorat⁹ est.

o ℭ Cito fecerūt ac si diceret. summa celeritate mutati sunt. vt q dño de collatis mirabilibus laudes canebāt post: nephandas murmurationes assumebant Consiliū mutauerūt in pctm: dū ꝓius desperarēt ꝯ eius parata beneficia. quenissent. pterierūt eñ escaz sub diffidentia: ꝯtra quis afi: nulla famē eēnt passi diuina sp largitate pasti. ita hodie multi dū sibi nimia festinatōne puident: incauti diuinitatis dispositōem anticipant. p ℭ Et ꝓcupierūt ꝓcupias. cū postulabant sibi dari sub murmuratōibus aquā ꝛ cōmessatōem in deserto: ofidit eñ geminatō verboꝝ numietatē desiderij. Et tētauerūt in tnaquoso. ℣ Siccitas ei eis erat. quia nō agnoscebant irrigatōem sanctispūs in colūna nubis q ꝓcedebat eos. q ℭ Duobus eñ modis aīam dicim⁹ satiatā. cū escis corpalibus. p carnis infirmitate reficit. ꝛ cū spiritali iocunditate cōplet. sed hic alias eorū dicit carnibus potuq; saginatas. vt eoꝝ voluntas desperata rebus emergentib⁹ vinceret. r ℭ Saturitatē ventris: secuta ē seditio: que plerūq; piculoꝝ pniciosoꝝ cās excitat. Irritari aliquē dicimus ad iracūdiā

odientiū: ꝛ redemit eos ⁊
m manu inimici. Et operuit
aqua tribulātes eos: vnus
n ex eis nō remansit. Et crediderūt ÷ in: verbis eius:
ꝛ laudauerunt laudē eius.
o Cito ÷ fecerūt: obliti sunt
operū eius: nō sustinuerūt
p cōsiliū eius. Et cōcupierūt
ꝓcupiam in deserto: ꝛ tentauerūt deū in inaquoso.
q Et dedit eis petitōem ipo
rū: ꝛ misit saturitatē in aīas
r eoꝝ. Et irritauerūt moysen
in castris: aarō sanctū dñi.
s ℣ Aperta est terra ꝛ deglutiuit dathan: ꝛ operuit sup cō
t gregatōem abiron. Et exarsit ignis in synagoga eoꝝ
flama combussit pctōres.
v ÷ Et: fecerunt vitulū i choreb: ꝛ adorauerūt sculptile
x Et mutauerūt gl̄am suam
in sílitudinē vituli comedē
y tis fenū. Obliti sunt deuz
qui saluauit eos: qui fecit
magnalia in egypto mira-

puocari: irritauerunt eñ viros sanctos dathan ꝛ abiron ad interitū suū. qz p inuidiaz loquebant. qō dño displicebat. Et hoc ꝯgrue inter laudes dei ponit qz suos famulos vindicasse declaratur.

s ℣ Aperta ē terra facta sunt hec ſm ifam sed ꝛ nūc vorat eos terra: qui terrena sapiunt ꝛ recedūt a mandatis dei: quos nō illuminat gra spūssancti ⁊ accendit flama peccati.

t ℭ Exarsit ignis. b factū est supra. cc. l. focios dathan ꝛ abiron. q̄ coꝝ infelicitur vota secuti sunt. Flama dicta est a flagello comarum suaꝝ. Sinagoga xo ꝺ cōgregatōez sociorꝝ dathan ꝛ abirō significat

v ℭ Choreb interp̄tat caluaria vbi postea iudei dñm crucifixerūt vt in eo dē noīe iā tunc in illo deserto choreb cultura dei nephanda ꝓsumptōe violarent. q̄ rū posteritas erat in loco caluarie crucifixura dñm. Adorauerūt sculptile. nō in deserto sed in terra postea pmissionis.

x ℭ Gloria eorū fuit: adorata diuinitas q̄ā infelici cōmutatōe pdentes. vsq; ad hoc puenire meruerūt. vt deserentes celi terreq; creatorē: deū sibi facerent: similitudinē vituli fenū comedentis.

y ℣ Obliti sē deū. q̄ verberauit multis plagis egyptuz. vt suū pplm liberaret: ꝛ miracla in terra cham siue chanaan fecit. cū electis gentib⁹ ipos i eoꝝ terra plantauit. Terribiliaq; fecit i ma-

ri cū pharaone extincto: siccū ppl'is p̄bebat
incessum. ȝ ℣ Attende hoc o sacerdos
periſſet eñ ppl's: niſi mitigaſſet moyses irā
dei. ⁊ tu cū videris ppl'm delinquentem. an
nūcia ei delicta ſua. ⁊ ſta in fractōe. i. in peri
culo rogans dominū.
vt auertat furo: ei⁹ ab
eis. a ℣ ℣ro nihi
lo habuerūt terram. qr
ſp carnaliter viſa ⁊ au
dita cogitabant. ß ad
uerte q̄bona illa terra
fuerit. vt deſiderabilis
eē diceret. ℣ Ter
ra eñ viuentiū eſt quā
deſiderabilē dicit. quā
p nihilo habebant. qr
iſtā tranſitoriā dilige
bāt. ℣ Vel terra iſta
ſancta corpalis pp mi
ſteria redēptōis noſtre
deſiderabilis intelligē
tib⁹ fuit: illis ℣o nulla
qui in ea nihil ſpirita
le ſenſerūt.
b ℣ Nō crediderūt
in verbo eius: filiuȝ ſi
gnificat: cui plabs ne
phendiſſima nō crede
bat. Vel hoc ad iram.
qr iō murmurabant. qr
eius p̄miſſionib⁹ mini
me credere maluerunt
Dū murmuratōes ex
ercebāt. vocē dñi nul
latenus audierūt. In
tabernaculis ℣o dicit.
vt hoc cōtigiſſe videre
lur nō laborātib⁹ ß oci
oſis. malus eī crimē ē.
cuȝ murmurare cōt' git
ociosis. c ℣ Eleua
uit manuȝ. hic iuſticia
dñi p̄mittit vt ſecuta
pietas maiore glia ſen
tiat. Dicit eñ inſurre
xiſſe dñi p̄tātē vt vindi
caret in exced̄ntib⁹ eos
q̄s p̄ſterneret ⁊ alia que
ſequunt faceret.
d ℣ Diſp̄ſi ſunt ei
iudei in diuerſis parti
bus. vt aliq̄ hūiliati:
ſuū dñm plebs caſtiga

bilia in terra cham: terribi
ȝ lia in mari rubro. Et dixit
vt diſpderet eos: ſi ñ moy
ſes electus eius ſtetiſſet in
cōfractōe in cōſpectu eius
a Vt auerteret iram eius ne
dipdēt eos: ⁊ p nihilo ha
buerūt terrā deſiderabilez
b Nō crediderūt verbo ei⁹:
⁊ murmurauerūt in taber
naculis ſuis: nō exaudierūt
c vocē dñi. Et eleuauit ma
nū ſuā ſup eos: vt p̄ſterne
d ret eos i deſerto. Et vt de
ijceret ſemen eoȝ in natōi
bus: ⁊ diſpgeret eos in re
e gionibus. Et initiati ſunt
beelphegoȝ: ⁊ comederūt
f ſacrificia mortuoȝ. Et irri
tauerūt eū in adinuentiōi
bus ſuis: ⁊ multiplicata ē
g in eis ruina. Et ſtetit phi
nees ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit
h quaſſatio. Et reputatū ē ei
in iuſticiā: in generatōne ⁊
generatōe vſq; i ſempiternū
i Et irritauerūt eū ad aquaȝ
cōtradictiōis: ⁊ veratus ē
moyſes p̄pter eos: qr exa
k cerbauerūt ſpm̄ ei⁹. Et di
ſtinxit ÷ in: labijs ſuis: nō
diſpdiderūt gentes quas

ta cogſceret. ß ⁊ ille diſpgit cui⁹ ſenſus oñi
vento inanis glorie vel cupiditatis circūfer
tur. e ℣ Et iniciati ſunt. i. q̄ deo ſe cōſe
crare debuerūt. idolo beelphegoȝ iniciati. i.
cōſecrati ſunt. ⁊ q̄ panē viuū eſurire debue
rūt: mortuoȝ ſacrificia
comederūt. f ℣ Irritauerūt eū in adinuē
tōibus ſuis. i. puerſis.
⁊ idoloȝ ruina multi
pliciter eſt facta. ℣
Vel multiplicata eſt in
eis ruina. qr p grauio
rib⁹ ſuis p̄cis grauiuſ
vaſtabant.
g ℣ Stetit phinees
hoc verbū ſtetit ſoliditatē mentis oſtendit. q̄
ex zelo diuino fornica
tores occidit. ℣
Sic debȝ ſacerdos cui
aīe cōmiſſe ſunt euagi
nare gladium. i. p̄ferre
verbū. ⁊ occidere forni
catōem ⁊ p̄cupias in
vtroq; ſexu. vt ſibi re
putet ad iuſticiā.
h ℣ Reputabat il
li ſacerdoti phinees ad
iuſticiā. id q̄ ſuperius
dixit hic⁹ in futuro ſe
culo. ß ⁊ ſacerdoti cui
libet vicia cōrrigenti
reputat ad eēnā iuſti
ciā. i ℣ Aqua ȝ
dictōis: aque baptiſmi
accipiunt. ad q̄s dia
bolo ȝdicit. et optibus
ei⁹. p⁹ quas ſi q̄s ſe co
inquinauerit vicijs. ſa
cerdos vexabit. p eo.
eo q̄ exacerbauerit ſpi
ritū dei quē ille p̄dicat
ſicut paul⁹ dicebat q̄s
infirmat. ⁊ ego nō infir
mor. k ℣ Et diſti
xit in labijs ſuis. vt iu
giter ſupplicaret p eis.
℣ Vel diſtinxit dctm
illud diffidentie a p̄ce
mētis cōſtātia. Nō diſ
pdiderūt gētes. qr poſt
q̄s terrā p̄miſſiōis pp̄'s
intrauit, oblit⁹ māda

tor dei. ⁊ pceptor eius. qbus pcepat debere eos ꝓter idolor culturas occidere. cū illis se gētib⁹ magis vetita societate ꝓiunxit.
l ✠ Cōmixti sunt itaq; vetita societate inter gētes. vt se eor superstitiōe polluerēt. factū
q; ē illis in scandalū.
Scādalū nomē grecū ē. significās sinistr. eo
q; eor mētes in leuā p
tē puersa imitatiōe deduxit. Ecce facta ē terra pmissionis in scādalū q futt in magnū pre miū dño largiēte collata. vñ monemur. recte vti būficijs diuīa largitate collatis. ne magis inde peream⁹ vñ subleuati fuisse cogscimur.
m ℣ Immolauerūt filios suos ⁊ filias suas demonijs. hoc itelligēdū ē mozaliter sensus ⁊ aīas suas. ✠ Vel ad lrām. nō illi q̄ terrā
pmissionis sunt ingressi sed posteritas eor.
n ✠ Effuderūt sanguinē. nō aūt legit ab hebreis terrā pmissionis ingressis effusum sanguinē būanū in sacrificijs demonū. tū abetare sequēti hoc fieri posse nō dubiū ē. Et ne putarēt extranei fuisse illi inocētes quor sanguinē effuderant. addidit filior suor ⁊ filiar suarū. vt ptra eos crescerent inuidia. ⁊ scelus grandesceret: ⁊ vt amplius grādesceret addidit sculptilib⁹ istum innocētē sanguinē effusum. Auxesis em̄ figura ista apud grecos dī. qñ vel laus vel crimen: adiectis dictōib⁹ increscit ⁊ augetur.
o ✠ Interfectā igit terrā: debem⁹ crudeles hoīes accipe. q̄ se magis iniq deuotōne trucidabant interficiēdo filios. tropica eī locutōe interfecta terra: dicūt terreni hoīes. suis mal actoib⁹ in aīa interēpti. Et b̄ faciēdo ēt dicūt fornicati. nā illi fornicati videt

1 dixit dñs illis. Et cōmixti
sunt inter gentes: ⁊ didicerūt opa eor. ⁊ seruierūt sculptilib⁹ eor: ⁊ factū ē illis ī
m scādalū. Et immolauerūt filios suos et filias suas: de-
n monijs. Et effuderūt sanguinē innocentē. sanguinē
filior suor ⁊ filiar ✱ suar: quas sacrificauerūt sculpti-
o libus chanaan. Et interfecta ē terra in sanguibus: ⁊
cōtaminata ē in opib⁹ eor ⁊ fornicati sunt in adinuen
p tōibus suis. Et irat⁹ ē furore dñs in pp̄lm suū: ⁊ abominat⁹ ē hereditatē suam.
q Et tradidit eos in manus
gentiuz: ⁊ dñati sunt eor q̄
r oderūt eos. Et tribulauerūt eos inimici eor. ⁊ hūiliati
sūt sub manib⁹ eor: sepe li-
s berauit eos. Ipi āt exacerbauerūt eū in cōsilio suo: ⁊
hūiliati sunt ī iniq̄tatibus
t suis. Et vidit cū tribularē
tur: ⁊ audiuit oronē eoruz.
v Et memor fuit testamti sui

in dño q̄ se adulterinis polluerūt superstitōib⁹ p ✠ Tropica locutiōe iratus furore dñs dī. Et irat⁹ ē furore dñs. ℣ qz reliq̄t eū ⁊ q̄ quondā fuerat plebs dei facta ē caterua diaboli. ✠ Abominatio aūt ⁊ dei auersio malor oīm cōstat extremū. qz dū illud qd cōtinet subducit: necesse ē vt earū rerū que cōtinē tur ruina ptin⁹ sequat.
q ✠ Traditi sunt ei obprobrio seruitutis: q̄ gloriari videbant in idolis. Dñati sunt eorū q̄ oderūt eos: grauis valde dñatio. naz q̄ sp odit sp iratus ē. q̄ vero sp irat⁹ ē iplacabilis ē durissima igit ē seruitus seruire sp infenso.
r ✠ Et tribulauerūt eos. recta vicissitudo. vt q̄ amāti dño seruire noluerūt. odiētib⁹ inimicis iusto iudicio ꝓ barent eē subiecti. Sepe liberauit. vt intelligamus ipm ⁊ bona ꝓmittere. ⁊ flagellar de nuo subuenire: ꝓmtsit ei bficia. ⁊ būana nō cessauit iniq̄tas. intulit vindictā: ⁊ afflictis iterare dignat⁹ ē clemētiā. s ℣ Ipi autē exacerbauerūt eū in cōsilio suo. qō habuerūt vt eo relicto idolis seruirent. Et hūiliati sūt. nō a deo sed a delictis suis hūliabant.
t ℣ Et vidit cū tribularēt ꝑcucurrit ei solita miserātō clemētis dei. q̄ uersos in oōnibus ptinus audiuit. docet em̄ te q̄ si puer sus ingemuerīs: ptin⁹ appropinquāt celsis auribus ei⁹ ꝑces hūilitatis tue. v ℣ Memor fuit testamēti. qō cū abrāā in initio fidei nr̄e pepigit. ✠ qō absc̄ditū erat in ꝓphetis. ē in tpe euangelij reuelatū ē. Penituit aūt more būanitat dī. ℣ qz sp sup penitētes penitet de⁹: dū mala q̄ locutus fuerat vt faceret nō fecit.

℣ Penitet ꝙ tūc deꝰ qñ nos penitētes cognoscit. talis eī ille nobis efficit q̄les nos sibi eē ꝓbauerit. Est ꝙ dei pnīa ꝫ nō dolor de inp̄rudēter facto ꝫ remissio pene peccati.

p ℣ In mīas datos eos dicit. qz diuersa carismatū munera susceperūt. alij eīm ꝓphete. alij aplī. alij martires. alij confessores: ex ipō pplo gra dei fluxerūt. Vel ad lram gentiles eis placabiles fecit q̄ captiuarūt eos. vt sepe etiā liberos darent quos ante captiuos tenebant. ℣ ℣ Salnos nos fac. ne nob vicia dominēt. Et cōgrega nos. qz gēs hebreoꝝ in regionibus nationū ē dispsa. ℣ pplꝰ eī iste cui ab initio psalmi verba dedim⁹ nunc deū deprecat: vt eccīam suā de gentiū ꝓgregatōe pficiat. ℥ ℣ Vt ꝓfiteamur noī tuo. i. filio vtiq; tuo. ꝙ t nomē t laus tua ē. ℣ Et gloriemur nō in humana iactātia ꝫ in tevbi ē reuera fixa gloria t sine fine leticia.

t ℣ Merito būdictus in secula. p quē facta sunt secula. nō solū facta ꝫ etiā redēpta: ꝙ t nūc nos recreare dignet ī salutari. i. ī xp̄o iesu dño nr̄o ꝙ ē ī secula būdict⁹. ℣ Dicit xo ab iusto seculo vsq; ad illud ꝓpetuū seculū deū būdicēdū. vt eōtinuata laus nūq; debeat hīe fastidiū. Oro.

Emēto nr̄i dñe in bnplacito ppli tui t a pcti ſuitute nos disc̄ustos salutaris tui visitatōe salutifica. ℣per.

a ℣ Cōfitemī dño. ꝓmonet ꝓphā t ꝓdere pctā sua. t laudes dñi psonare. Dic xo qñ bonus, vt pctōzib⁹ sit ꝓfidētia pᵒ satisfactōz pio dño supplicare. In seculū. hoc ē in eternū. qz nullū tps ē qō ab eⁱ⁹ mia reperiat exceptū. b ℣ Dicāt. vtiq; alla. qō titulus ait. t se iocūdis exultatiōib⁹ cōsoleñt. ꝙ ad dñi grām venire meruerūt. significat cū spāliter pplm gentiū ꝙ dei sanguie redempti t de ptāte inimici. i. diaboli ipius miseratōe sublati sūt. ꝙ ō diuersis regionib⁹ vocati sunt. vl ꝙ redēpti sūt in passione xp̄i. c ℣ A solis ortu. cū tres cardines mundi designauerit. p quarto. i. p australi polū it mare ab illa ptevolēs intelligi oceanū. ꝙ cūctū mūdi marginem dz circuire. d ℣ Errauerūt gentes in supstitiosa doctrina. aride de vera doctrina: t in solitudine. cuz nullos xp̄isimos doctores ad huc hīe ꝓbarentur. Et viā ciuitatis. i. opa ꝙbus puenīr ad celestē ir'm nō inuenerunt.

e ℣ Esurientes t sitientes: curiosissimos viros seculi h⁹ significat ꝙ semitas veritatis diuersis opinionib⁹ exq̄rebant. sed qñ nō crediderāt vero auctori ī vera sapia ñ poterāt inueniri. Defecit auia in ipis. vtiq; cū laborib⁹ atq; studijs eoꝝ anios tas lassata succubuit.

f ℣ Supiozib⁹ xsticul descripſit errātes. nūc refert ō redeūtib⁹ ad dōa dei. clamauerūt: significat magno desiderio quesierūt. ℣ Tūc ꝙz exaudimur ab eo: qñ nō simplex vox ꝫ tribulatō clamat ad deum. Sed vide ꝙd clamoz iste pstiterit. qz de necessitatibus eripuit eos t semitas veritatis agnoscere fecit,

t penituit eū ꝼm mlt̄itudinē mie sue. Et dedit eos in mias: in ꝓspectu oīm q̄ cerāt eos. Saluos fac nos dñe deꝰ nr̄: t cōgrega nos de natiōibus. Vt cōfiteamur noī scto tuo: t gloriemur in laude tua. Būdictꝰ dñs deus isr̄a a seculo t vsq; in seculū: t dicet oīs populus fiat fiat.

℣ Alla. ℣ Hic cōmonet pplꝰ xp̄ianus vt ꝓ collatis sibi beneficijs laudes dño reddat. ℣s. cvj.

a Confitemini dño qñ bonus: qñ in seculuz b mia eius. Dicāt ꝙ redēpti sunt a dño: q̄s redemit de manu inimici: t de regiōibus c gregauit eos. A solis ortu t occasu: ab aq̄lōe d t mari. Errauerūt in solitudine in inaquoso: viā ciuitatis habitaculi nō inuenerūt. Esurientes t sitientes: f aia eoꝝ in ipis defecit. Et clamauerūt ad dñm cū tribularēt: t de necessitatibꝰ eoꝝ eripuit eos.

g ℣ Et eduxit eos in viã rectã. s. xp̃c qui tinus q̃ pr̃idẽ inuio erroꝛe vagabant. acceptavia sanctissime religiõis credẽtes in xp̃m ad eccle̅ beata atria feliciter pueniꝛent.

b ℣ Dignũ ⁊ iustũ est sp cõfiteri pio dño. qui nos sua mĩa ⁊ a periculis liberat. ⁊ splendoꝛe sue pietatis illuminat. Mirabilia eius que fecit in mundo. p euangelistas et ap̃los: posteris dicit eẽ p̃dicãda. i ℣ Tũc erãt aĩe gentiliũ inanes et vacue qñ bonis fructibus ex cultu idoloꝝ erãt p̃uare. postea esurientes satiate sunt. qñ dñi miseratõe cõmonite. vota sua ad pn̄e studia transtulerunt.

k ℣ Sedebãt gẽtes in tenebꝛis. qñ vacuate lumine fidei. Cũ dicit sedentes: oñdit eas longo situ ibidẽ fuisse versatas. Umbꝛa moꝛtis fuit istius seculi vita viciosa. Uincte i mẽdicitate. i. idigẽtia boni opis. ligate funib⁹ peccatoꝝ. Ferꝝ significat duriciã maloꝝ.

l ℣ Quia exacerbauerũt. exponit eñ qui ẽ admodũ peccauerũt illi q̃ sedebãt i tenebꝛis. qꝝ ꝓtra dñi eloquia faciẽtes: in eius regulis viuere respuebãt. ⁊ iõ eius cõsilia irritauerũt

m Que eis dederat vt eligerẽt vitam.

℣ Fuit etiã dei iustũ cõsiliũ. saluberꝛima medicina. vt moꝛbus ille ꝛio remedio curaret. supbia mẽtis: angustia coꝛdis. n ℣ Hũiliatũ ẽ coꝛ eoꝝ i tribulatõib⁹ ⁊ angustijs. vt q̃ in ꝑspitatib⁹ supbi extiterũt: in tribulatõibus ⁊ laboꝛib⁹ hũiliarẽt. Infirmati sunt. i. a seculi p̃sumptõe delecti sunt. Nec fuit qui adiuuaret subaudiẽdũ alter. nemo. n. p̃stat piclitãti: nisi cui oĩpotẽs deus p̃cepit subuenire. n ℣ Clamauerunt ad dñm. s. ꝑ̃ta delicta cõfitentes: silebant ꝑius in elatõne posĩti. ⁊ velut insensata pecoꝝ nullũ saluta re verbũ fundebant. cõpũctio facta ẽ. ⁊ tũc vocẽ vtilẽ reddiderũt: ⁊ liberauit eos. q̃ ꝑmebant seruitute diaboli. o ℣ Eduxit eos de tenebꝛis. i. ꝺ̃ ce citate perfidie. Umbꝛa moꝛtis ẽ vita peccatis maculata. q̃ illi⁹ future moꝛtis teterrimã poꝛtat imaginẽ. Disrupit vincula: sic diaboli tyrannica ptãs xp̃o veniente disrupta est. vt nũ q̃ in illã qua fuit dñatõem redire ꝓualeat.

p ℣ Admonet eñ liberatoꝛi grãs agere. qꝝ ianuas pctoꝝ ⁊ maloꝝ oĩm claustra xp̃us diuina cõfregit.

q ℣ Poꝛte eree. sũt cõsuetudines hoĩm vicioſe. que nos ita ĩ peccatoꝝ atꝝs recludunt vt exeũdi nequeãt p̃bere licentiã. Uectes aũt ferreos: spũs ĩmũdos diẽ. q̃ illas ianuas peccatoꝛũ ne exire liceat. circũdatos obseruare. ⁊ claudere nõ cessant. hec eñ duo metalla ꝓ foꝛtitudine delictoꝝ videnẽ esse adhibita.

r ℣ Suscepit. i. liberauit xp̃c quos obseruerat diabolus validissimis seris viciꝝ. ꝓpter iniusticias enim suas hũilitati sunt. vt exaltarent in xp̃o.

s ℣ Hic escã spiritalem. legẽ del. s. ⁊ saluteria p̃cepta debem⁹ aduertere. vñ fidelis aĩa viuit. de qua iniquoꝝ mens: exiciosa fama ieiuna est. grauis moꝛbus. execrãda calamitas: diuine legis appetentiã nõ hꝛẽnã vñ põt viuere. q̃ suã vitam cepit nõ amare: hinc factũ est. vt ad illa claustra moꝛtifera venireꝫ. nisi domini miseratõne essent liberati.

g Et eduxit eos in viã rectã vt irent in ciuitatẽ habitatõnis. Cõfiteant dño mie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoĩm. Quia satiauit aiam inanẽ: ⁊ aiam esurientẽ satiauit bonis. Sedẽtes i tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛtis: victos in mẽdicitate ⁊ ferro. l Quia exacerbauerũt eloquia dei: ⁊ cõsiliũ altissimi irritauerũt. Et hũiliatũ est in laboꝛib⁹ coꝛ eoꝝ: infirmati sunt nec fuit q̃ adiuuaret. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de necessitatibus eoꝝ liberauit eos. o Et eduxit eos de tenebꝛis vmbꝛa moꝛtis: ⁊ vincula p eoꝝ disrupit. Cõfiteãt dño mie eius: ⁊ mirabilia eius q filijs hoĩm. Quia cõtriuit poꝛtas ereas: ⁊ vectes ferreos confregit. r Suscepit eos de via iniquitatis eoꝝ ꝓpter iniusticias eñ suas s hũiliati sunt. Oẽm escã abhominata ẽ aĩa eoꝝ: ⁊ appropinquauerũt ÷ vsq; ad

t ℭ Istū versum ꝓstat cē repetitū. qm̄ in simili cā vnā decuit eē sniam. v ℣ Misit verbū suū. i. pr̄ filiū. q̄ nos reficeret ⁊ sanaret. Et eripuit eos de interitōib⁹ in q̄bus se ipi dimerserant. ℭ Ecce q̄lis languor. spūales delicias verbi dei ⁊ ꝓphetarū fastidire. vt sola celestis medici pñtia .s. xp̄i tale potuisset periculū egritudinis amputare.

x Quarta psalmi sectio: repetitis versibus introitur. cōmonet aūt sacerdotes. vt dño cōfiteant̄. i. vt sacrificēt illi ⁊ mirabilia ei⁹ nō desinant pplis p̄dicare.

y ℭ Dño sacrificiū reddidit. q̄ letus hostiam laudis obtulerit. multo' em̄ pstantius ē cū bonis actibus psalmodie illi iubilatōnes offerre q̄ pecudū victimas īmolare. Et opera eius. i. bñficia eius p̄dicatores pferāt in exultatōe. illa ei celeri⁹ credere acquiescim⁹ q̄ videmus doctores fixa ⁊ grata mente p̄dicare.

z ℭ Qui descendūt mare: significat sacerdotes. q̄ seculi istius procellosa descēdūt. ℣ In nauib⁹. i. in ecclesijs. q̄ xp̄m portant. ⁊ a fluctibus h⁹ mūdi tuendunt̄. Faciētes opatōnē. ℭ .i. p̄dicāt populis xp̄ianis. q̄ aquis multis designant̄.

a ℭ Ipi viderūt ipi p̄dicatores. q̄ e⁹ opera spiritali intelligētia cognouerūt. In pfundo. ℣ In pfunda em̄ caligine p eor̄ p̄dicatōem lumen veritatis illuxit. vt viderent in tenebris dēsissimis: clarere lumē deo opante verissime trinitatis. b ℭ Spūs procelle significat tēpestates tribulationū nr̄ārū. quas deus pia miseratōe suspendit. ne malis crescentibus obruamur. Et exaltati sunt fluctus ℣ in mentibus h̄ūanis, q̄ putam⁹ meritis nr̄is attribui. vñ videm⁹ nos sola diuina gr̄a posse liberari. c ℭ Ascēdūt etiaz isti fluctus vsq; ad celos: q̄n seculi elatōib⁹ erigunt̄. descēdūt vo vsq; ad abissos cum in desperatōz puenerint. Tabescebat aia ī malis .t. in formidine. ⁊ ī recordatōe maloꝝ que gessit. in bono em̄ hic ponit̄ tabescere. d ℭ Ascēdūt. audiēdo. descendūt timendo.

t portas mortis. Et clamauerūt ad dñm cū tribulare̅tur: ⁊ de necessitatib⁹ eorū v liberauit eos. Misit v̄bum suū ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitōibus ÷ eo x rū:. Cōfiteant̄ dño mie⁹ ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoim. y Et sacrificēt sacrificiū laudis: ⁊ annūcient opa eius z in exultatōe. Qui descendūt mare in nauibus: faciētes opatōem in aquis multis. a Ipi viderūt opa dñi: ⁊ mirabilia eius in pfundo. b Dixit ⁊ stetit spūs procelle: ⁊ exaltati sunt fluctus ei⁹. c Ascēdunt vsq; ad celos ⁊ descēdūt vsq; ad abissos: aia eoꝝ ī malis tabescebat d Turbati sunt ⁊ moti sūt sicut ebrius: ⁊ omis sapia eoꝝ e deuorata ē. Et clamauerūt ad dñm cū tribulare̅t: ⁊ de necessitatibus eoꝝ eduxit eos. f ÷ Et: statuit procellā eius in auram: ⁊ siluerūt fluct⁹ eius.

Turbati sunt. ad pfusionē ptinet sensus. cōmoti sūt. ad iras ptin⁹ euomendas. motiq; sunt vt ebri⁹. ℣ Quia nihil stabile. nihil sobriuz eoꝝ sensus habebat. Sapia eoruz deuorata ē. ℭ Quia turbatis mētib⁹ nō p̄ualet apparere: in quibus aī videbat̄ inesse sapia. sapientia em̄ nō pōt nisi apud quietos et inturbatos aīos inueniri. ℭ ℣ Bñ ergo eoꝝ dicit̄ sapientia deuorata. q̄ aī sibi videbant̄ doctores. ⁊ iā turbati a sapia dei se stultos fuisse cognoscūt. sic oli draco moysi deglutiuit dracones egyptioꝝ. e ℣ Clamauerūt ad dñm. vt linquētes luxuriosaz ebrietatē sapiam dei seqrētur. ℭ Ecce illō vel ebrij quoꝝ sapia deglutita videbat̄. clamore salubri ad vitalia cōsilia redierūt. ⁊ ad dñm cōuersi: ceperūt iam eē sobrij. ⁊ eduxit eos de necessitatibus eoꝝ modo qui sequitur allego

f ℭ Et statuit procellam eius in auraz. i. tempestas illa seuissima que ab humana fragilitate non poterat sustineri: in auras iussa disparuit. Et siluerūt fluct⁹ eius. id ē. ℣ penitentiam agentibus in tranquillitatem cōuersi sunt. quia. ℭ cōfestim fragoz ille seuientiuz maloꝝ imperio dominantis obmutuit.

g ℣ Letati sunt. dicit qꝫ solet post pcu-
la nauigãtibus euenire. vt se gaudeãt ab in
genti clade liberatos. qñ ad portũ ceperint
venire tutissimũ. i. ad xp̃m. portus ei a por-
tandis nauibus dictus ẽ. ⁊ anim⁹ estuantis
in xp̃o portaꝫ quietus.

℟ Quiescẽtib⁹ tem
pationũ fluctib⁹ letaꝫ
inquietati ⁊ liberati. ⁊
deducet de⁹ liberatos
in portũ volũtatis eo-
rũ eos. s. q̃ integrã vo-
luntatẽ in eũ cõuertert
ipe ei ẽ verus portus.

h ℣ Insplce hic qꝫ
eundẽ versum quarto
repetiuit. vt quadrifa-
ria illa mõi diuisio quã
supius dixit a solis or-
tu ⁊ occasu ab aquilõe
⁊ mari. bis ꝓcordãs p-
tibus redderet. q̃tinus
confessio fidelis vbiqꝫ
eadẽ. vbiqꝫ celeberria
cãtaret. vt sicut vbiqꝫ
est vna eccia. vna sit et
vbiqꝫ confessio. ℟
Cõfiteant dño mĩe ei⁹
q̃bus ꝓtegit bũanũ ge
nus et mirabilia facta
filijs hoim qꝫ mirabili
ter cõpescit hos fluct⁹

i ℣ Eccĩam illã hic
nobilẽ illã ⁊ vera reli-
gione pollentẽ dicit. q̃
dñm religiosis actibus
sp exaltat. Et in cathe-
dra. hic oẽs doctores
ꝑcepit laudes dñi ꝓsonare. q̃ in cathedra se
nioꝝ residẽt. i. qui successores veterũ ponti
ficũ eẽ meruerũt. ℟ Et laudent eũ in ca
thedra senioꝝ nõ in illa in qua scribe ⁊ pha
risei sederũt. q̃ legentes legẽ nõ intellexerẽt
in ea dñm nunciatũ sed in illa in qua eũ vel
ꝓphete vel pr̃iarche spirituali oculo cõtẽplã-
tes cognouerũt in miraculis vel oraculi eccl
nerũt. k ℣ Hunc cãm cõfessionis ⁊ exal
tatõis subdit. qꝫ iudeis reꝓbatis oĩs aq̃
spũssanct plenitudo venit ad pplm xp̃ianũ.
Illa siquidẽ flumina. i. ꝓphete vel apli non
credentibus iudeis. ad deserta gẽtiũ trãsie-
rũt. ⁊ velut fons irriguus diriuatus ad gen
tes. oĩs diuinus sermo ẽ trãslatus. Et exit⁹
aquaꝫ in sitim. i. in gentes, vt q̃ prius fue-
rant siccate ariditate pctĩ: celestes aquas fi-
ẽter hauirẽt. ℟ Merito exaltẽt ⁊ lau
dent deũ q̃ in eccĩa q̃ prius fuerat desertũ et
odio habita posuit apl̃os q̃ eã ⁊ cõsolarent
alloquio ⁊ alluuio fecũdaret dedit ⁊ in ani-
mas sitientes verbũ exi
tus ꝑdicationũ ⁊ terrã
corpis que prius ꝓtu-
lit spinas amaritudis
fructib⁹ repleuit eter-
nis. l ℣ Terra eĩ
fructifera iudea erat.
qñ supna religione flo
rebat. ꝟ facta ẽ salsa cũ
dei pcepta ptẽpsit: hu-
mor eĩ est salsus: fru-
ctibus ꝓbaꝫ aduersus
qꝫ vbicũqꝫ dñatus fue
rit germen fecundita-
tis intercipit qõ ill' cõ-
tigit ꝓter malicĩa eoꝝ
q̃ dei tabernaculũ sub-
dolis mentib⁹ habita-
re videbãt. m ℣ Iste
versus ptinet ad pplm
xp̃ianũ. quoꝝ siccitati
data est vnda salutaris
sacri baptismatis. Sta
gna eĩ. ꝓ fontib⁹ eccla-
rũ arbitroꝝ posita: sta-
gna siquidẽ a stãdo di
cta sunt. Terra sine aq̃
icredula significat coꝝ
da gentilũ. q̃ post irri-
gata vnda baptismatis
⁊ scã ꝑdicatõe floruerẽt
℟ Posuit desertũ i
stagna aquaꝝ ꝑbẽs in
eccĩa baptismũ. Et terrã sine aq̃ in exit⁹ aq̃ꝝ
.i. ꝑdicatores in nationũ ariditate cõstitut.
Et collocauit illic esurientes vt bonis celesti
bus reficerẽt. n ℣ Collocauit illic esu-
rientes. t. q̃ dñi munera nimis gloriosa auidi
tate cõpleri sunt. Ciuitas habitatõis eccĩa ca
tholica ẽ. in qua firmiter se cõstituũt. q̃ sup-
nis iussionib⁹ obediũt. o ℣ Seminant
agros ⁊ plantãt vineas q̃ corpa sua munda
tis sentib⁹ pctõrũ celesti institutõe purificãt
Fructus a fruẽdo dr̃. ⁊ iõ q̃ fructũ spiritalẽ
faciũt: bñdictõe dei ꝓfruũt. quos xo infecũ
dos inuenerit: ab scindet vt sterilẽ ficulneã.
Ager xo ab agendo dictus ẽ q̃ ibi diuersa:
victus cã pagant. p ℟ Bñdixit eĩ de⁹
illis. q̃ se a prauis cogitatõib⁹ custodiunt.

g ÷Et: letati sunt qꝫ siluerũt:
⁊ deduxit eos in portũ vo
b luntatis eoꝝ. Cõfiteantur
dño mĩc eius: ⁊ mirabilia
i eius filijs hoim. ✶Et: ex
altent eũ in eccĩa plebis: et
in cathedra senioꝝ laudẽt
k eũ. ℣Posuit flumina in de-
sertũ: ⁊ exitus aquarũ in si
l tim. Terrã fructiferã in sal
suginẽ: a malicia inhabitã-
m tiũ in ea. ℣Posuit desertuꝫ
in stagna aquarũ: ⁊ terrã si
ne aqua in exitus aquaruꝫ
n Et collocauit illic esurien-
tes: ⁊ cõstituerũt ciuitatez
o habitatiõis. Et seminauerũt
agros ⁊ plãtauerũt vineas
⁊ fecerũt fructũ natiuitatis.
p Et benedixit eis et multi-
plicati sunt nimis: ⁊ iumẽ-

℣ Et multiplicati sunt nimis: fecūditate meritoꝝ. Sumta simplices hoīes debem⁹ accipe. fidei, pbitate pollētes. nō dissertitudie gloriosos. sed meliores vita q̄ lingua plurimū valētes nō lingua sed corde: bi nō sunt minorati ꝙ in meli⁹ reparati. qm̄ magnā dei gratiā sunt cōsecuti.

℣ Benedixit aplis q̄ que erant placida ei faciebāt sp sicut t ī manu ioseph būdixit oīa deus. q ℣ In his duobus versiculis describit illos. q̄ hereticā prauitate decepti eccliā dei relinquūt: isti ꝙ pauci sunt q̄uis multi sibi videant: nā ad illā vniuersalē eccl̄az cōparati: oīmodis pbāt exigui. Vexati: qm̄ eos diabolice insidie ptulerūt: hos dolor t tribulatio subsequit. qm̄ auctorē salut⁹ relicḥsse noscūt. ℣ De iudeis exponit quos dicit paucos factos eo q⁹ in ipis nō sint deinceps operaꝝ dei multiplicata t vexati a tribulatiōe maloꝝ. qz insontē iniqui sunt psecuti sup quoꝝ prīcipes effusa ē cōtentio vt q̄ dīm ꝓtēpserāt ipi ꝓtēnerent t errare fecit eos in inuio sathane.

q ta eoꝝ non minorauit. Et pauci facti sunt: t vexati sꝯ a tribulatōe maloꝝ t dolo
r re. Effusa est ꝓtentio super prīcipes: t errare fecit eos
s in inuio t nō in via. Et adiuuit paupem de inopia: et posuit sicut oues familias
t Videbūt recti t letabunt: t oīs iniq̄tas oppillabit os
v suū. Quis sapiēs t custodit hec: et intelliget mīas

℣ Canticū psalmi dīi. dauid. ℣ Xp̄c patri grās agit. q⁹ post passionis triūphū: ꝑpetuaz resurrexit in gloriā. ℣ps. cvij.

a Aratum coꝝ meuz deus ÷paratuz coꝝ meum: ÷cantabo et psallam

r ℣ Hic breuit hereticoꝝ sacerdotes designati sunt. sup qs cōtentio effusa est. qz nō salutari doctrina. ꝫ trīm mortifera loquacitate cōtendūt. bt p inuios labunt errores. q̄ppe. q̄ viā salutis deserūt. t tortuosis semitis īmorant. t ita lra Cassiodori hz cōtentio t eius expositio. Sz oēs translatōes t origenis t hieronimi t augustini lra: habēt cōtēptio. t ita exponit abeis. ℣ Ut q̄ dīm ꝓtēpserant ipi ꝓtēnerent. ℣ Vel principes eē voluerūt ꝓtempti sunt t ab eccl̄ia reprobati. vt sal infatuatū. s ℣ Redit ad hūiles catholicos. adiuuit paupem. ℣ .i. pplm xp̄ianū. dapibus satiauit eternis: t posuit sicut oues familias. vt audiētes vocē veri pastoris fide sequant. ℣ Iste aūt paup ē. q̄ mūdanis illecebris derelict⁹: ad celestis mīe tanuā pulsat. vt in illā dei familiaz mereat admitti. q̄ sicut oues innocue simplicitatis honore decorat. t ℣ Videbunt recti. quoꝝ sꝯ isti p̄dicatōe ꝓuersi. Et oīs iniq̄tas. i. diabolus siue iudei t heretici cō mutescūt. ℣ qñ electis dīt nō erit q̄d̄ possit opponi.

v ℣ Quis sapiens ac si diceret. q̄ vere sapiēs ē custodit ista que dicta sunt. vt xp̄i se magis velit eē paupem q̄ hereticoꝝ principē.

℣ Si em̄ sapienter ꝑsideres. t spiritaliter intelligas. videbis in hoc psalmo mīas petitas t clementer indultas. ℣ Vel videbis in celo mīas. t intelliges clemēter indultas .i. accipies mīas in p̄mto que nullo pūt tpe termīari. ℣ Vel intelliget mīas dīi. non merita sua. nō vires suas. nō potentiā. sed totū sibi quicq̄d boni hz mīa dīi largitū. t gentes ex mīa ad fidē venisse. t oēs saluatos et t saluādos sola mīa eē beatos. xp̄e q̄d̄ totiēs iussit dño mīas ei⁹ cōfiteri.

Oratio.

Confitemur dñe mīas tuas: q̄s iugiter circa nr̄as exerces inopias p̄cātes. vt q̄ exaltat⁹ in eccl̄ijs: residēs ad dextrā p̄tis in throno: nobis tāte miserōtis t intelligere. t custodire ꝓcedas archanū. Qui.

℣ Canticū ei frequēter dixim⁹ ad diuinarū rerū ꝓtēplatoꝝ referri. ℣ psalmū xo ad opas actuales q̄ tū diuinis noscūt ꝓuenire mandatis: dō significat regē xp̄m q̄ p totū psalmū loquit. a ℣ Parat⁹ ei xp̄c sp erat ad talia q̄ ad p̄conia p̄is pficiēda obstaculum peccati nō habebat. Sequit. cantabo t psalmū dicā. merito ille de se talia dicebat: cui⁹ sermo t actus diuinis regul̄ cōsonabāt: ip̄a aūt geminatio cōfidentiā, pmissionis oñdit. dum bis dicit paratū coꝝ meū. ℣ Paratus sum nō solū ope ꝫ etiā corde t sensu can

trabo ergo in corde & psallã in ope. Si in psalterio vna corda rupta fuerit extermiat psalteriũ. & si in actibus nris vnum pceptũ ptergressi fuerimus psalteriũ nrm rumpit. psallã igit in gloria mea. q em tibi de psallo vt canto. nõ tibi grãs sed mihi facio qm bonozũ meoz non eges. igitur q tibi seruio gria mea est. si em vel ieiuno vel in sacco iaceo p peccatis meis facto hoc mi tibi psto q aiam meam saluã facio. de q vt bonus medicus gaudes. gaudes õ sanatõe mea & ego gaudeo de vtilitate mea. b ℣ Exurge gloria mea. que p psalteriũ indicat & cithară. Psalterium admoz ptinet pbita tem: cihara ad afflictiõz coz pis. p bõ ofidens & actꝰ laudabiles. & glozioſiſſimã passionẽ. Exurgã diluculo. hoc de resurrectõe xpi põt intelligi & de mẽbris eiꝰ & quoli bet fideli: qui in ecclia dñi laudaturus assistit opibus pijs. nã lz pfũda nocte laudet: diluculo pconij dei irradiatur. c ℣ Cõfiteri se dicit in pplo iudeozuz vbi ꝓria voce locutus ẽ. psallere aũt in gẽtibus ad quas directi apli dñi pcepta impleuerũt. & iõ dicit se vicz psallere qõ p mistros suos cognoscit effecisse. ℣ Cõfitebor tibi in pplis .i. iudeis qui primo crediderunt deinde etiã in natõibus gẽtiũ. d ℣ Magnificata ẽ mia vsq ad celos: qm supne ptãtes eius beneficijs pfruũt. Vsq ad nubes. qm pdicatozes velut ũbrifere nubes infideles pplos irrigabant. ℣ Quia magna mia tua sup celos. nõ est creatura que nõ indigeat mia dei etiã gabriel. michael. cherubin seraphin. ñ detrabo angelis ꝙ creatozes pdico de quo & angeli gaudent. s. q creator pdicat. vel mia tua de terra elenat ad celos e ℣ Exaltare sup celos deus. vt cuiꝰ mia celestia cõtinent: tuũ ẽt sup celos debeat exaltari. Et sup oẽm terrã. cũ exaltatus fuero. ℣ Id ẽ qm crucifixus ero: oia trabã ad me. Ut liberent electi. iõ crucifigit dñs & exaltat vt liberent dilecti: factũ est em vt peruenimus. illic exaltatus est & nos liberati sumus. Exaltare sup celos deus nõ exaltat nisi sup celos. nõ exaltat sup terrã qm ei terreni sumus nõ exaltamus deũ. sed qm sumꝰ cõuersatõe celestes.

b in gloria mea. Exurge psalterium & cithara: exurgã diluculo. Confitebor tibi in pplis dñe: & psallaz tibi in natõibus. Qm magna sup celos mia tua: & vsq ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus: & sup oẽm terrã gloria tua. vt liberẽt dilecti tui. Saluum fac dextera tua & exaudi me: deꝰ locutus est in sancto suo.
g Exultabo ÷ &: diuidã sicimã: & cõuallẽ tabernaculorũ dimetiar. Meus est galaad & meus ẽ manasses: & effraim susceptõ capitis mei
i Juda rex meus: moab lebes spei mee.

f ℣ Saluuz fac. saluum se fieri depcat in passiõe vt credẽtiũ turba liberaret. Deus locutus est in sancto suo .i. filio. vt verbuz caro factũ. vna volũtate cũ patre loqueret.

g ℣ Sicuma interptat hũeri aũt significat opa. sensus ergo talis est. ꝓterea crucifigoz vt opa mie dimidaz sctis meis. ℣ Alpꝰ resurrectõez suã letatus se & diuisurum dicit opa. i. grãs suas aplis & fidelibꝰ. Et addit. cõuallẽ tabernaculoz. qõ significat hũilitatẽ ecclesiarũ. banc ergo hũilitatẽ metitus est dñs: qm vnicuiq fideliũ ꝓ utvoluit dõa distribuit

b ℣ Galaad. interptat transmigratio. qua migratõne gentes dñi vocatione cõpunctę ad deuz feliciter migrauerunt. Monasses oblitio. quo verbo significat pplm iudeoz. que oblitus beneficia diuina xpm crucifirit. qui tñ sua miseratiõe ad eius cultură remeauit: sicut tuq pplm noim istoz cõmemoratõe suum esse testatur.

℣ ℣ Effrem. fructificatio dicit. & significat spineã coronã. hec em fertilis vitea oẽs fructus fuit. qm nos liberauit ista hũilitate & suscepiõz ꝙ corona posuit. i ℣ Judã regẽ suũ dixit. q de eiꝰ stirpe descẽdit. ℣ Moab ex pie dz. mo ei interptatuz dñi ex. ab xo pz. qõ ẽ ex pie. Et qs ẽ ille q ẽ ex pie: ille ẽ q malis opibꝰ pdidit pzem. nec reuersus ẽ ad pziem diabolꝰ. s. significat ei diabolũ qui lebes spei dñi est. Lebes interptat olla. quõ olla spet dñi est: sic ẽ. vt qui nõ recte ambulant tradant diabolo. vt ab ipo cruciati cõuertant ad dñm.

k ℣ Idumea interp̃tat terrena. miseri-
cors eñ deus nō solū celestia vult possidere
sed ⁊ terrena. ℭ Extendens calciamētū.
.i. legē suā ⁊ euangeliū: mūdū vniuersali p̄-
dicatōe ꝓcleuit. alienigene eñ gentes sunt
l ℭ Quis deducet
me: a pte humanitatis
aptissima interrogatio
p̃mittit̃. vt ꝓsequēs re
sponsio subsequat̃.
℣ ℭ Ciuitas muni
ta: forte significat ifer-
nū: quē nulla vis hūa-
na potuit aperire. nisi q̄
portas eius fregit. ista
ciuitas ad egrediendū
munita ē. apta ē ad in-
troeundū. ℣ Idu
mea quoq; interp̃tatur
sanguinea significans
locū penarū vbi inter-
ficiunt̃ aīe pctōr.
m ℭ Quis eñ clau
strū mortis infringeret
quis ianuas munite ci-
uitatis aperiet nisi ipse
xp̃c: repulisti. caput cū
mēbris loquit̃. i. distu
listi. da ⁊ ip̃m xp̃m ad
glorificatōem suā con-
stat esse dilatū cū l bac
vita demorare. Et nō
egredieris. tp̃s illud si
gnificat q̄n tentus a iu
deis sputa ⁊ flagella su
stinuit: tunc eñ si vo-
luisset diuinitas illa re
pulisset. sed distulit mi
raculū ostendere. vt or
dinez ꝓficue passionis
impleret. n ℭ Da
nobis auxiliū būanita
tis xp̃i hic clamat cum
mēbris suis. quatinus
tandē altaq̄ tempestas
huius seculi ꝓquiescat
q̄ vana salus hois. i.

k In idumeā extendā calcia
mentū meū: mihi alienige-
l ne amici facti sunt. Quis
deducet me in ciuitatē mu
nitā: quis deducet me vsq;
m in idumeā. Nōne tu deus
q̄ repulisti nos: ⁊ nō exibis
deus in virtutibus nostris
n Da nobis auxiliū ō tribu-
latōe: q̄ vana salus hois.
o In deo faciemus virtutē:
⁊ ip̃e ad nihilū deducet ini
micos nostros.
℣ In finē psalmus dauid.
ℭ Xp̃c iacrepat iudeos:
q̄ sibi mala p̄ bonis reddi-
rūt: ⁊ iude atq; ip̃ius pp̃li
narrat interitū. Ps̄. cviij.
a Eus laudē meā ne ta
cueris: q̄ os pctōris
⁊ dolosi sup me aptum est.
b Locuti sunt aduersum me
lingua dolosa: ⁊ sermoni-
bus odij circūdederūt me
⁊ expugnauerūt me gratis
c Pro eo vt me: diligerēt

Repara tibi dñe cor nr̄m ad cōfitendum
nom̄ tuo. vt te intelligētes surrexisse di-
luculo: illic tendamus merito quo tu eluces
victor in regno. Qui.
ℭ Iste psalmus referendus est ad regē su
pernū. q̄n oēs sermo-
nes eius tēdūt ad xp̃m
dñm. a ℭ Dñs sal
uator ꝑ humanitatez
laudē resurrectōis sue
petit nō taceri dicens.
Deus laudē meam ne
tacueris. i. ne tacere fa
clas. decuit eñ q̄n ini
mici mēdacia loquebā
tur dicentes. discipuli
furati sunt eū vt cōtra
eos toto orbe testimo-
nia resurrectōis cane-
remus. vt iudei agno-
scant reatū quersitatis
xp̃ie. Aptum vtiq; os
contumelias designat
q̄s ꝓtulit a iudeis. naz
licet noīe vnū dicat sin
gulariter. intellectu tñ
plurimi eē noscunt̃ in
vno pp̃lo. b ℭ Lo-
cuti sūt igit̃ lingua do
losa. cū verbis dolosis
sanctā dñi simplicitatē
appetebant dicētes. Iz
censum dare cesari. Et
sermonib⁹ odij. q̄n ini-
qua cōspiratōne pilato
dicebant. crucifige cru
cifige. Expugnauerūt
gratis. nam sicut iusti
amant deū gratis eum
eū nō pp aliq̄d tpale ſ
tm̄ ꝓpter suā bonitatē
diligunt. ita impij gra-
tis execrant̃. q̄ causaz
odij in eo repire ñ p̄ñt.
℣ Vel gratis. i. sine
cā vl̄ sine vtilitate. qui
eñ aliquē psequit̃ ⁊ nihil pficit. nō assequit̃
intentōem suā: gratis. i. frustra psecut⁹ dī.
c ℣ Pro eo vt me diligerēt. i. p bñficijs
que in eos ꝓtulerā. ipi cōtumelias mihi fe-
cerunt. ⁊ retribuebant mala mihi p̄ bonis.
Ego aūt orabā: dñe ne statuas illis hoc pec
catū. ℭ Tres sunt pctōr gradus. pri
mus nō reddere bona p̄ bonis. Secundus

maledict⁹ hō q̄
spem suā ponit in hoīez. q̄ nō habem⁹ spem
nisi in deo. o ℣ In deo faciem⁹ vir tu-
tem. ip̃e erit virtus nr̄a. ip̃e panis nr̄ q̄ cor
cōfortat ip̃e ⁊ rector nr̄. Et ip̃e ad nihilū de-
cet inimicos nr̄os. q̄ ip̃e nos coronat ⁊ dia
bolum superat. ip̃e pugnat in nobis. magis
aūt ip̃e vincit in nobis.

Oratio.

reddere mala p bonis. Tercius t pessimus. tribuere mala p bonis: illā iudei extremā et viciosissimā ptem elegerūt. Ecōtra virtutis tres gradus aduerte. primus ipendere bona p bonis. Secūd⁹. malū ñ reddere p malo Tercius t pfectissim⁹ bonū tribuere p malo. Et sicut iudei pessimuz vicioz gradum elegerunt. ita xp̃c summū illū bonitatis gradū tenere voluit. vt etiaz in cruce oraret p crucifixoribꝫ. ℣ Ego āt orabā. p̃ignoscе illis nō vindictā orabam ſ eoz salutē.

d ℣ Posuerūt aduersuz me malaz: ille rogabat p crucifigētibꝫ. illi dicebant vah q̄ destruit templū hoc. salua temetipm. Et odiū p dilectōe. Cōsidera o xp̃iane et monache. si xp̃c p crucifigentibꝫ se orabat. nos p frib⁹ nostris q̄d facere debeamus. e ℣ Predixit ꝓpheta certissimus futuroz. supra Judam traditorē cōstituendū esse diabolū. qui meritо pctōr dr̄. qm̄ peccatū traditionis ab ipo sumpsit initiū. Addit. t diabolus stet a dextris eius. Mō potuit dexteram hāc liberam q̄ totus scelera ptis sinistre pficiebat. Sic vnuſq̄ſq̄ facere dicit: sicut est iste q̄ eius dexterā tenet. f ℣ Hoc dicit de futuro iudicio: qm̄ pctōres dānādi sunt a voce iudicātis dicētis. discedite a me maledicti. Exeat. f. ex cōgregatōe iustoz.

℣ Oportebat orōnē ipius esse in pniam t versa est in pctm̄: audiant heretici t manichet. lz orent tm̄ eoz oro vertit in peccatū: pnia quoq; iude. i. suspensio maius peccatū pditōe factū est. magis eī dm̄ offendit q̄ se suspēdit q̄ q̄ dm̄ pdidit. g ℣ Dies eius pauci sunt. qm̄ recessit ab ipo sol iusticie. t tenebre el multiplicate sunt. ℣ Vel q̄r nō tamdiu in apl'atu vixit sicut alij apli. Et epatū eius accepit alter ne numerus sacratissimus apl'oz iuda mortuo rumperet. Epatus sūmus in eccīa gradus: latine supinspectoz dicit. h ℣ Quāuis alibi ñ legat iudā vrozem habuisse. vel filios. tm̄ ex ista ꝓphetia eū habuisse dat intelligi. illo ei mortuo sine dubio cōtigit. t vt vidua fieret vroz ei⁹ relicta t filij orphani. cū p̃e caruissent. Spiritaliter vero sunt filij eius dicti iudei. q̄ eū in illa traditōne secuti sunt. ℣ Et sinagoga vroz iude que a viro xp̃o repudiata iude traditoz relicta ē. ℣ Vel vrozvoluntas eius dici potest de qua opa generan⁹. que filij dici possunt.

i ℣ Mutantes fuerūt iudei post crucifixionē dñi. qz non sunt in suis locis. Mendicitatē hic dicit rerū spiritalū. nō em̄ habēt ꝓphetas. nō habent legē nō sacerdotū nō sacrificium sed vere mendici sūt facti indigentia bonarū rerū. Ō figuratū ē in cayn de quo dicitur exijt a facie dei t habitauit i terra naid: naid aūt interp̃tat cōmotio egressus q̄ a facie dei ñ stetit: sed habitauit in cōmotōe instabilitate

detrahebāt mihi: ego autē
o orabā. Et posuerūt aduer-
sum me mala pro bonis: t
e odiū p dilectōe mea. Cōsti
tue sup eū pctōrē: t diabo
f lus stet a dextris e⁹. Cū iu
dicat exeat ꝓdēnat⁹: t oro
g ei⁹ fiat in pctm̄. Fiant dies
ei⁹ pauci. t episcapatū ei⁹
h accipiat alter. Fiāt filij ei⁹
orphani: t vroz eius vidua
i Mutātes trāsferāt filij ei⁹
t mēdicēt: eijciāt de habi-
k tatōib⁹ suis. Scrutet fene
rator oēm subam ei⁹: ✱ t:
diripiāt alieni labores ei⁹
l Non sit illi adiutor: nec sit
qui misereat pupillis eius

k ℣ Fenerator: hic diabolus accipitur. hoc uuue optatiuo modo ꝓphetat iude. vt det in ptātē diaboli. vt oībus bonis enudetur. ℣ Alieni quoq;: sunt īmūdi spūs. q̄ibus diabolus tanq̄ mancipijs impat ad nocendū: isti labores diripiūt mādata dei trāsgredientiū: dū pcepta licentia eos bonis oībus priuauerint. ℣ Siue alieni: romani fuerūt. q̄ eos vastādo labores t diuitias diripuerunt. l ℣ Non sit illi adiutor. Illo tpe habuit pp̃s iudeoz adiutorem. qui fuit in babylonica captiuitate septuaginta annis. habuit em̄ ibi ezechiel t danielꝫ phetas. t q̄mus tūc colerent idola tm̄ eoz deus miserebat. Mūc aūt quadringenti anni sūt a xp̃i occisione t non colunt idola quare dereliquit eos dñs. qz xp̃m occiderūt. t ī nō est eis adiutor. ℣ Pupilli ꝙo dicti sunt quasi pusilli. qui paruitate etatis ad se regē dos ꝓbantur infirmi.

m ℣ Oſphetia o ſacramētū ꝓphetie. in generatōe vna deleaꝫ nomen iudeoꝝ. pⁱ⁹ paſſionē dñi quadraginta duo anni tranſierunt ꝛ ppls ille deletus eſt ac ieroſolima deſtructa eſt. ſed ꝛ in hoc clementia dei erat. qz q̄ draginta duos annos dedit eis ad penitēdū poſtea nullus remāſit ex eis in illa regione.

n ℣ Judas maledicit. vt in iuda iudei maledicant. peccauerunt iudei in deſerto ſ deus illis dimiſit. nūc ꝓcatur vt illis reputet qđ tunc peccarunt tanꝫ nouū ſcelus in interitū. ℣ Peccatuz matris. eſt nota ꝓteruitas ſinagoge que ꝓphetas occidit. ꝛ ex illa ꝓte genitrix ꝑditoris dicta eſt. qz innocentiū ſanguinē fudit. nō ex illa ꝓte eius mater dicit qua viros ſanctos ꝓtulit ſed qua vt dictū eſt ſanguinē fudit in qua ꝓte eam iudas vt filius imitatus eſt.

o ℣ Fiunt ergo peccatores ⁊ dñm ſp qñ ⁊ regno eius alienati. et ab eo diuiſi in gehennā mittendi ſunt. nam cū ille ſit eterna beatitudo ⁊ ipm dicunt fieri q̄ penni vltione damnantur. Diſperit autez memoria eoꝝ de terra viuentiū. qui in beata patria non videntur. nec vllam vlterius miſericordiā conſequūt ꝓ eo q̄ non eſt ⁊c. dicit cauſam vltōis iuſtiſſime. qñ pietatē non poteſt inuenire. qui eam alijs cōtemnit impendere. per ſingularem ℣ numerū non ipm iudam ſolum ſ totum populū in iude delicto vnum debemus accipere.

p ℣ Moze aūt ſuo paupem ſe dñs ꝛ mendicū eſſe memorat. mendicus de noſtro. diues de ſuo. ℣ Compūctum corde vt in euangelio. triſtis eſt anima mea vſq; ad mortem. Aliter. hoc dolebat. quia eum ꝓſequentes nolebant pniam agere. ℣ Vel ꝗa compunctio ꝓxle de peccatis eſt de xpi mēbris accipitur. vt Stephano ꝛ paulo ꝛ alijs quos iudei ꝓſecuti ſunt in xpo.

q ℣ Adhuc de perfido ppło dicit. qz dileꝫit maledictōem quan⁹ o ait. ſanguis ei⁹ ſuper nos et ſuper filios noſtros. noluit benedictōem quando illumīato dictum eſt illis. nunquid ꝛ vos vultis diſcipuli eius fieri. ꝛ at illi q̄ ſ maledctō acerrimo ꝓ uocati dicebant. tu ſis diſcipulus ei⁹. nos autem moyſi. Quo dicto ꝓlongata eſt ab eis benedictio. quando illis derelictis venit ad gentiū fidem.

m Fiant nati eius in interitū: in generatōe vna deleatur
n nomē eius. In mēoriā redcat iniq̄tas patrū eius in
cōſpectu dñi: ⁊ pctm̄ mris
o eius nō deleaꝫ. Fiant ꝓtra
dñm ſp. ⁊ diſpereat de terra memoria eoꝝ: ꝑ eo q̄ nō
p ē recordatus facere miam.
Et ꝓſecut⁹ ē hoiem inopē
⁊ mēdicū: ⁊ cōpunctū cor-
q de mortificare. Et dilexit
maledictōem ⁊ veniet ei: ⁊
noluit bñdictōem ⁊ elōga
r bit ab eo. Et induit maledictōem ſicut veſtimētū. ⁊
intrauit ſicut aqua in interiora eius. ⁊ ſicut oleum in
s oſſibus eius. Fiat ei ſicut veſtimentū quo operit
⁊ ſicut zona qua ſemper p̄cingitur.

r ℣ Indūt ſe p̄dictus populus maledictione ſicut veſtimento quando inſtigante diabolo conſenſum p̄buit vt dñm pontio pylato tradere maluiſſet. Jbi enīz indutus eſt quaſi onere veſtis. vbi taliuo luntate ſe inuoluit. Jntrauit xo ſicut aq̄ maledictio quādo deliberauit facere quod ei tu erat iniquiſſima inſpiratōe ſuggeſtum. quādo enim aqua viſceribus infirmis recipit. ſemp ingredit ad nocēdum. Oleum hic ſignificat delectatōem faciorīs. vnde ⁊ tercio influxit iniquitas in oſſa vt oleum. qñ effectū rei in audita puerſitate cōpleuit. vt iam non in interiora ſolū carnis ſed etiam oſſium venerit.

s ℣ Supza dixit induit. qđ ptinet ad tunicam. nunc dicit optur. quod videt pallio cōuenire. Hemiata eñ veſtis ſignificat onera ingentiū peccatoꝝ. Et ſicut zona qua ſp p̄cingitur. qua ſilitudine dicit. ſic peccatis illigantibus fuiſſe iſtum pplm cōſtrictuz. vt nunc̄ a ſuis oneribus obſtinatōis perfidia grauatus exueret. Jſte veſtes ſunt q̄ peccatores ardere faciunt nō calere. q̄e in flamā mittunt. non a frigore defendunt.

t ℣ Hunc versum nō solū ꝓtra iudeos ꝙ t ꝯ oēs pfidos debemus accipe. detrahunt em̄ filio apud p̄em arriani. q̄ eū minorē esse dicunt. loquunt̄ t mala aduersus aiam dñi appollinariste. q̄ dicūt eius deitatē carnē sola homis suscepisse nō aniam. v ℣ Et tu dñe. hoc est. si Judas tradidit. si iudeus crucifirit: tu fac mīam. vt ꝯ illa que facta sunt resurrectio gloriosa ꝓueniat. Siue iō dicit meū. q̄ oīa que facit pater opat̄ t filius. Suauis est em̄ mia: in vasis mle quaz miam in istis vasis simul facit p̄ et filius t spūssanctus. vt suauis: in carnis assūptōne. x ℣ Libera me in passione seuissima iudeoꝝ. Egenuz et paupem se dicit ex būlitate carnis. Coꝛ ꝓturbatū est sicut ipe ꝓfessus est. tristis ē anima mea vsq̄ ad mortem.

y ℣ Hic velocitatez ꝓsecutōis ostendit. qm̄ tanta celeritate de medio discipuloꝝ rapt⁹ ē quanta velocitate solet vmbra noctis discedere veniente solis lumine. Excussus sicut locusta. que manus appbē dentis euitans q̄busdā saltibus euolat.

℣ ℣ Sic xp̄e a ꝑsecutōibus crebris fugiens: loca videbaf diuersa mutare. ne zeluz suū ppls ipleret antequ ipe mort voluisset. z ℣ Genua fortes videnf̄ m⁹bi in eccia. vt fuerūt apli. Ergo. ℣ Infirmata sunt genua: quando apostoli eius in passione sunt dispsi. quid em̄ potuit esse infirmius q̄ vt petr⁹ negaret. t reliq̄ turba fidelīū latuisset. ℣ Oleum hic imago est claritatis dei. ℣ Siue gr̄a diuina que carnis infirmitatē in gloriā imortalitatis ꝓmutauit. ℣ Oleū illud ē plenitudo gratie in xp̄o. q̄ mortuā būanā naturā i gloriā resurrectionis mutauit. a ℣ Fact⁹ ē xp̄c in obꝓbriū iudeoꝝ dicentiū: vah q̄ destruit templū dei ꝛc. que insanis mentib⁹ videbant obꝓbria. ꝙ ipa fuerūt q̄ nobis ꝓbata sunt cōferre medicinā. Mouerūt capita. ad cōsuetudinē ptinet nimis irascētiū. qz illi turbulenta capitis cōmotiōe minantur.

t Hoc opus eoꝝ q̄ detrahūt mihi apud dñm: t qui loquunt mala aduersus aiaz
v meā. Et tu dñe dñe fac me cū ꝓter nomen tuū: q̄ suauis est mia tua. Libera me
x q̄ egenus t paup ego sum t coꝛ meū cōturbatū ē in
y tra me. Sicut vmbra cū declinat ablatus sum: t excussus sum sicut locusta. Genua mea infirmata sūt a ieiunio: t caro mea imutata
a est ꝓpter oleū. Ego factus sum obꝓbriū illis: viderūt me t mouerūt capita sua
b Adiuua me dñe deus me⁹ saluū me fac ꝓm miam tuā
b Et sciant q̄ man⁹ tua hec:
c t tu dñe fecisti eam. Maledicent illi t tu benedices:
q̄ insurgūt in me cōfundāt seruus aūt tuus letabitur.
d Induant̄ q̄ detrahunt mihi pudore: t operiant̄ sicut

b ℣ Adinuari ꝑsepit suscepta infirmitas ℣ ℣ Ipe em̄ miaz petit. qui t auxiliū tribuit. rogat vt bō. ꝓstat vt deus: petit ergo resurrectōem coꝛpis.

b ℣ Et sciant. i. intelligant iudei. q̄m nō ipi ꝓualuerūt in xp̄o. ꝙ sua t ꝓis volūtas erat vt sustineret crucem ꝓ nobis. quia manus tua hec. ℣ id ē potestas tua. t subaudiēdū opta ē hec. ℣ Al̄ manus tua hec ē. s. in passione mea t resurrectōne. ℣ Et hoc sciant postea credētes in me q̄ nunc ꝑsequunt̄ me.

c ℣ Maledicent illi ꝛz q̄ mouentes capita transeūtes blasphemabant eum. Pater filiū benedixit. cuz ait t clarificaui t iterū clarificabo. Insurrexerūt iudei aduersus dñm. vt eum neci traderent. Cōfusi sunt: q̄m resurrectōnis eius miracula cognouerūt. Seruus ꝓm hominē. vt esaias ait. ecce seruus meus. susciꝑiam eū. ℣ Maledicent illi vsq̄ hodie. hoc fit illi. maledicūt in synagoga. xp̄c bñdicit in eccla. d ℣ ℣ Induāt̄ pudore detractores. hoc est vt intelligant errorē t cōfundant̄ pudore. t inde incipiāt venire ad pniam. qui em̄ pudore induitur xp̄e ē saluti. si quis em̄ vere cōfundit: incipit penitere ℣ ℣ Diplois: genus est pallij. s. duplex pallū. ℣ Petit ergo. t vtriusq̄ legis intelligētia vesciant̄. qui nūc vtroq̄ ꝑ

ciẽte pfidiã) nudati sunt: cõfessis ei' iudeoꝝ est. legẽ nõ intelligere: que toctens. saluatorẽ pcinuit aduenire. Siue diploide. i. dupli ci cõfusione. s. ante deũ t boies.

e ℭ Hoc ỏz a pte membroꝝ. qm̃ post resurrectionẽ sancta dei ecclesia toto orbe diffusa deũ depcaf t ore t cõfessiõe. In medio multoꝝ. ipam quoq; ecclesiã designat. q̃ circũpositis adhuc pfidis. no desinit deo cõfiteri. ℜ Nimis dici solet cõsuetudine sermõis latini qõ plus ẽ ẽ dz. Cui cõtrariũ est pauꝝ qõ minꝰ est ẽ dz. Sz nimis grece agan. dr. Iste aũt versus agan nõ hz ß habz atan qõ qñq; valde qñ qz nimis q̃dã nr̃i iterp̃tati sẽ ß nimis. p eo qõ est valde intelligaf. vñ t translatio hebrea nõ hz nimis ß vehemẽter

f ℭ Dicit sibi astitisse patrẽ a dextris. quia pctã nõ habuit. ß t fidelibus assistit. cũ delicta remiserit. Salua facta est a psequẽtibꝰ anima eiꝰ. qñ psecutoꝝ nequicijs nulla prauitate ꝓsensit. Oratio.

Mice miserat̃iõis deꝰ. q̃ maledictiõi subiacere dignus es vt nos a maledicto legis erueres. qm̃s. vt facias nobiscũ mĩam ꝓpter nomen tuũ. t digneris nos a psequentibꝰ vicijs t a malis obtrectat̃ibꝰ liberare. Qui a ℭ Scissim⁹ ꝓpheta in secretũ euectus altissime cõtẽplat̃ionis. in pmo versu naturaz deitatis ostendit. sil't hũanitatis. cũ dicit. dixit dñs. naturã deitatis ondit. dño meo. de coeterno filio dixit. q̃ dñs dauid t filiꝰ dr̃. qz ex semine eiꝰ ortus est. Sede a dextris. victori filio t ꝓ incarnationẽ totiꝰ mundi trũphatori ꝓfessus offerẽ. vt ꝓ hũc sitũ. suscepte humanitatis glĩa declaret. ℜ Ideo aũt dicit dexterã filio datã. ne videaf maior q̃ iubet t dicit sede ẽ ille cui iubet.

b ℭ Scabellũ dictũ est ꝙ scãdaf. i. ascẽdaf. Donec. finitũ est ꝓ infinito positũ. est em̃ vsus scripture. illud verbũ ꝓ breui tpe dicere t pro eternitate depromere. ℜ Pedes aũt dñi eternã eiꝰ stabilitatẽ significat. bis eĩ pedibꝰ inimici illi subijciũf. q̃ derelicti vicioruz pctis ad dñm se cõuertunt. t tanq̃ scabellũ pedibꝰ ita eius p̃ dicationibꝰ se subdũt.

diploide confusione sua.

e Cõfitebor dño nimis i ore meo: t in medio multoruz

f laudabo eum Qui astitit a dextris pauꝑis vt saluã faceret a psequntibꝰ aiaz meã

ℭ Psalmꝰ dauid.

ℭ Psalmus hic de incarnatõe domini. t de eius deitate plenissime breuiterq; decãtat

Psalmus. cx.

a **Dixit dñs do**
mino meo: sede a
b **dextris meis. Do**
nec ponã inimicos tuos:
c **scabellũ pedũ tuoruz. Virgam virtutl tue emittet dominꝰ ex syon: dñare in me-**
d **dio inimicoꝝ tuoruz. Tecũ principiũ in die virtutl tue in splẽdoribꝰ sanctoruz ex**

c ℭ Virga virtutl. ẽ sceptrũ regie ptãtis. q̃ sustentat fideles t affligit incredulos. Tue dixit. qz ptãs illi deitatis sue ꝓpria est et coeterna. hanc emittit dñs ex syon. q̃ est vtiq; opꝰ pr̃ dñs aũt ex syon ỏrt filius. Tũc aũt dñaf qñ ad ipm̃ delinquẽtium turba cõuertiẽ. ℜ Dñare dixit. nõ dixit interfice inimicos. ß dñare. i. fac q̃ inimici t alieni erant tui eẽ incipiãt id ẽ dignare eẽ dñs inimicoꝝ tuoꝝ.

d ℭ Hic ompꝰ pr̃ de oĩpotenti filio dicit. te cũ principiũ. pr̃ eĩ principiũ est. t filiꝰ principiũ. verũ si duo duo ꝓncipia ß sicut vnꝰ deus. ita vnũ est principium In die. eternitatem significat. ibi vitus est dies vbi iam a beatis claritas diuina conspicitur. Splendores aut̃ sunt sanctoruz. quando in resurrectione lucebunt sicut angeli dei. Ex vtero dicit pater filium. i. ex archano substantie mee. t ex ipa scz deitate. ℜ Cum vero dicit ante luciferũ. vnam creaturã nominat. t omnes creaturas indicat eum p̃cedere. Nõ etiã paꝰ potuit se aliter pr̃em esse indicare. nisi hũanis verbis loquereẽ genui te. t ex vtero. Qz aũt dicit ex vtero nulli scandalum faciat pr̃ eẽ vterum non habet sed nõ potest se aliter indicare pr̃em nisi hois verbis locutus fuerit vt contra arriũ non creatura q̃ manu fit xp̃s credatur ß dei naturalis filius q̃ ex vtero nascitur non adoptiuus.

r

e ℣ Cū ei iurauit dñs. nō ei q añ luciferū genit⁹ est. sed ei iurat q̄ post luciferū natus ex virgine ē. Nec penitebit eū. ℭ qñ de tāta ac tali dispēsatiōe. cūcta gauisa sunt Tu es sacerdos. hoc xp̄o veracit aptari decet. q̄ corp⁹ ac sanguinē suū in panis ac vini erogātiōe salubrit nobis p̄secrauit. sacerdos xp̄te ord xp̄us. q̄ semel se p nobis īmolādū obtulit. Sol⁹ etiā de⁹ licite iurat qz sol⁹ p̄t exhibere qđ p̄mittit. hō nō p̄t nisi ḋo adiuuāte f ℭ ℣ Dñs a dextris tuis. ord in p̄cipio sede a dextris meis. si ipse ad dexterā p̄is sedet quō rursuz p̄ sedz ad dexterā filij? ℭ Qđ iō dictū est. vt cuz hec vicissitudo equalis ponit. maiꝰ hic aut minus aliq̄d nullo mō sētiat. ℣ id ē q̄ eq̄lis filio p̄ ostendat

ℭ Reges. illos signi ficat q̄ in vnū cōuenerūt aduersus xp̄m. hos p̄fregit. qñ eoz supbiā p̄strauit g ℭ Judicare natiōes phibet p pter pctā cōia. Implet aūt ruinas. qñ de cordibus hūanis facit pctā corruere. z emēdatiōe saluberrima disperire. Capita quassabit. illorū vtiq̄ q̄ caput nō habēt xp̄m. ꝑ diabolū. cū fuerint correcti. capite suo sine dubitatione quassant. Terra multorū est. q̄ pctōres abundant enutrit. ℣ Vel multorū dicit quo ad vindictā damnationis. nō oīm vt spem nō auferat. ꝑ multorū dixit. si ei oīm diuisset. nemo vitā speraret.

b ℭ Torrēs fuit turbulēta p̄secutio iudeorū. de qua dñs xp̄s bibit in vita. i. in hac vita. dū ea in corpe ptulit. Exaltabit caput. ℣ id ē q̄ se hūiliauerat. ipe nō alī? exaltauit sibi caput q̄ est oīm caput.

Gratio.

Mre luciferū genite. q̄ es p̄incipiū totī? creature, rogamus z qñs, vt sicut scīs tuis inimicos pedib⁹ ad dexterā p̄is residens subiecisti. ita nos tuis officijs dignos habeas ablata dānatione pctī. Qui viuis. ℭ Quāuis boc nomē laudis alta genera le esse videat. tñ ibi maxīe apponit. vbi magna exultatiōe gaudet

vtero añ luciferū genui te.

e Jurauit dñs z nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū ꝑm ordinē melchisedech. Dñs a dextris tuis: cōfregit in die ire sue reges

f Judicabit in natiōib⁹ iplebit ruinas: cōquassabit capita i terra multoꝝ

g De torrente in via bibet: ꝓterea exaltabit caput.

Alla. ℭ Cōgregatio iustoꝝ vndiq̄ collecta cōfiteri ac laudare deū se dicit.

Psalm⁹. cx.

a Confitebor tibi: do mie i toto corde meo in cōsilio iustoꝝ z congregatione. Magna opa dñi: exq̄sita in oēs voluntates ei⁹:

i Confessio z magnificentia op⁹ ei⁹ z iusticia ei⁹ manet

d i seculū seculi: Memoriā

a ℭ Cōfitent z qui pctā deplorant z q̄ xp̄o gras referūt. ꝑ illud in lacrimis. istud in gaudio est. hic aūt p̄fusa letitia exultat pp̄ls fidel quādā imaginē futuri seculi designās vbi laudes dñi. sp devota mēte cōcelebrāt. vbi z verba z iste voces cōtinue sunt. Cosiliū iustorū ē. Q̄ iusti cōsulut. iusti aūt p̄sulunt deū laudare illi seruire p eternis bonis. laudat q̄ et cōfitet in cōsilio iustorū. q̄ nō temere sz ex ratione et deliberatiōe sācta. p eternis laudat sicut oēs iusti faciūt. Cōgregatio vo. est corona btā de diuersis p̄tibus mundi adunata.

b ℣ Magna opera dñi. rectos dicit. q̄ ante pctōres erāt. ℭ Quid ei magnificētiꝰ q̄ deiimpio fact iustuz de hoste filiū. Exquisita. i. singulariť exacta cui sile nihil p̄t repiri. Sinit ei et diabolū seuire. vt ex iniquitate illius. fidelissimos sibi seruos inueniat. ita z i oīb⁹ fit ꝑm oēs volūtates ei⁹ exq̄sitissime vt in singulis vel meli⁹ etiā cogitari aliq̄d nō possit. c ℭ Confessio. i. laus z glia z magnificētia op⁹ ei⁹. Laudabilia ei sūt valde z decora q̄ dñs fecit. Justicia ei⁹ manet i seculū seculi. cū pctōrib⁹ dicit. ite in ignem eternū vel qñ fideles vocauerit. venite bñdicti. sic in vtraq̄ pte. iusticia dei pperua z incōmutabilis p̄seuerat. d ℭ Memoriam ergo fecit mirabiliū. qñ plurima noua mirabilia z inusitata mōstrauit. Misericors. natūrā ei⁹ pietatis oñdit, miserator. cū in ad-

uētu suo hūano generi larga pietate subue-
nit. Dedit escā. cibū vtiq; spiritalē. qs enim
escā cōmunē putat fidelib⁹ ad p̄miū datā. q
z pctōzibus. passim cognoscit attributa.

℣ Escā g̃ dedit. i. panē q̄ de celo descēdit

e ℭ In seculū. eter-
nitatē significat qz ver
ba testamenti sui. soli-
dissima veritate custo-
dit qz sicut in veteri te
stamento xp̄s p̄missus
est. ita in nouo venit.
Virtus opm fuit. quā i
euāgelio dicit ceci vi-
dent. surdi audiūt. le-
prosi mundant. mor-
tui resurgūt. illā virtu
tē annūciauit ppl̄o suo
xp̄iano. vt ex ea intelli
gāt eum esse deū credē
tes. z cā sequitur.

f ℭ Dedit aūt eis. i.
ppl̄o xp̄iano hereditā-
tē gentiū. qñ ecclias de
cūctis nationib⁹ viuis
lapidib⁹ fabricauit.

Opus ei⁹ veritas z iu
diciū. veritas. q̄ fideli
bus p̄missa restituit. iu
diciū. q̄ impijs minat
futura q̄ debent malis
supplicia. g ℭ Fi-
delia ei⁹ mandata sūt.
qm̄ nullo mendacio di
cta variant. sed firmit̄
nos custodiūt. cū ea cu
stodire dei auxilio festi
namus. Cōfirmata: ne
scit em̄ sermo titubare
quē veritas loquit. Fa
cta dixit esse in veritate
qz dicta cōplent. z eq̄-
tate. qm̄ pondere iusti
cie p̄ferunt. būt ei oīa
mandata eius z verita
tē z equitatē iusticie.

b ℭ Misit ei⁹ filiū p̄
ad redimēdū genus hūanū. Mādauit in-
ternū. mandare dicim⁹. absentib⁹ verba per
medias destinare psonas qō factū cōstat. qñ
testamentū nouū p apl̄os transmisit ad gen
tes. vtiq; in eternū a successorib⁹ p̄dicare
nō ei ei succedit aliud testamentū. sicut vete
ri nouū successit, merito ergo eternū dr. qō

fecit mirabiliū suoz miseri
cors z miserator dñs: escā
e dedit timētib⁹ se. ℣Memor
erit in seculū testamēti sui:
virtutē operū suoz annūci
f abit ppl̄o suo. Vt det illis
hereditatē gentiū: opa ma
nuū ei⁹ veritas z iudicium
g Fidelia oīa mādata ei⁹. cōfirmata in seculū seculi: fa-
b cta in veritate z eq̄tate. ℣Redemptionē misit dñs ppl̄o
suo: mādauit in eternū testa-
i mentū suū. Sctū z terribi
le nomen ei⁹: initiū sapien
k tie timor dñi Intellect⁹ bo
nus oībus faciētib⁹ eū lau
datō e⁹ māet i sc̄m̄ sc̄i.

℣Alleluia. conuersionis aggei et zacharie: ℭ Pro-
pheta loquit̄ de beatitudi
ne iusti. z de incarnatione
xp̄i: atq; damnatōe impio-
rum. ℣s̄. cxj.

a Beatus vir qui timet
dominum in manda-
tis eius volet nimis.

nullo alio indigere cognoscit̄. i ℭ San
ctū nomē p̄tinet ad incarnatōnē sicut ait. cu
stodi aiam meā qm̄ sanct⁹ sum. terribile. ad
oīpotentiā deitatis hec duo coniuncta sunt
ne nos aut solus amor. negligentes reddat
aut tant⁹ timor. desperatos efficiat. Quid ve
ro sit timor oñdit. s. ini
tium sapientie.

k ℭ Iste g̃ intellect⁹
bon⁹. i. ver⁹ z salutar⁷
q̄ in timore dñi p̄bat̄ i
tent⁹. vtilis atz fructu
osus est. qm̄ inde nasci
tur. qō ad pennē gl̄iaz
p̄ducere p̄bat̄. Lauda
tio ei⁹ digna ē. qz pctō
res liberat b z i futuro
cozonat. laudatō vo e⁹
nō claudit̄ termino. qz
nec finē hz̄e p̄t būficiū
datū. ℣ ℭ Meri
to g̃ i titl̄o alla scriptā
est. qz z laudē dei fecit
initiū. z i ei⁹ laude finī
tus est ps̄. Oratio

Auctor oīm gl̄io
sa cōfessio. tribue
nobis timorē noīs tui
qō esse initiū sapientie
p̄diristi. vt tuoz admi
xti cōcilijs. miscōie tue
dapib⁹ saginemur. p.

ℭ Jōo huic titl̄o cō
uersionis seu reuersio
nis aggei z zacharie i-
terit̄. qz sicut illi a ba-
bilonica captiuitate re
uersi templū dñi repa-
rare videntes. laudes
dñi magna p̄fudert ex-
ultatione. ita post pctō
rū absolutiōem a capti
uitate diaboli reuersi i
dei gr̄az pfectissima de
beant xp̄iani alacrita-
te cantare. ostendit em̄
nē delictoz̄. ḡra sint
bona fideliū z q̄ retributio pctōrum.

a ℣ Mōdū dicit b̄tūs vir q̄ diligit dñm: z
virorū ei est incipienti timere deū. pfectoz
aūt diligere. In mādatis ei⁹ volet nimis. q̄
em̄ timet dñm. z q̄ b̄tūs est. mādata ipsi⁹ li-
benter custodit z facit, Sz vide qz etiā non

olvit mãdata ei⁹ facit ꝟvolet nimiſ. multi eĩ etiã faciũt mãdata ſed timore pene nõ volũtatis cupiditate. btũs aũt etiã vult ea et cupit ea facere. b ℣ Queram⁹ aũt. in qua terra iuſti potentes dicãt effici. q̃ hic ꝓbant eſſe deriſui. Jn illa. ſ. ĩ q̃ cũ dño regnaturi ſũt ſancti. Semẽ xo opa ſignificat bona. q̃ hic velut ſemina iaciunt. vt fruct⁹ future meſſis adoleſcat. Generatio q̃q; rectoꝝ. nõ ẽ iſta carnis ſed illa q̃ imitatiõe iuſtoꝝ. p ſilitudinẽ opm noſcit eſſe ꝓpagata.

c ℣ Beati domus. eſt mentis ſecretũ vbi diuitias ſctãs ꝛ gl̃iam ꝓpriã reponit q̃ſquis dñi p̃cepta cõpleuerit. Juſticia aũt hois dr. q̃ dño largiente p̃ſtat. et ne aliq̃s ſe exiſtimaret dei p̃cepta ſeruando fieri tpaliẽ btñ. addidit manet in ſeculũ ſeculi. Cãm xo iſti⁹ btitudis ſubdit. Exortũ ẽ ⁊c.

d ℣ Venit enĩ lux. q̃ ſupat oẽm lucẽ ꝛ vt g̃ti or eſſet iſta lux addidit in tenebris. ꝑ intus ſũt ĩ corde iſte tenebre vbi ſol mundan⁹ nõ põt accedere. q̃s illud lumen expulit. qõ mortẽ vicit Miſericors. ſ. bis q̃ cõfitent ei. q̃ xo ꝓtemnũt ipm iuſtũ iudicẽ ſuſtinebũt. e ℣ Jocundus hõ hic dr. nõ tã hominib⁹ accept⁹. q̃ deo gratus. Qui miſeret. i. qui egẽtibus bona ſua tribuit. Cõmodare aũt videt. q̃n dat homo tpaliꝛ receppturus eſt eterna. Diſponet vero dicit. i. trãquillo animo iudicabit quõ talentũ ſibi a domino traditũ duplicet. ipſe ergo diſponit ſermones ſuos. q̃ ſe dona dei geminaſſe ꝓbauerit dicẽs. dñe quinq; talẽta tradidiſti mihi. Nõ cõmouebit. i. a gl̃ia domini nullatenus ſepabit. ℣ Diſponet etiã ſermones ſn iudicio. q̃ diuinas ſcriptras ꝑdicat diſcrete. vt nõ ꝓiciat margaritas añ porcos. nec bonis q̃ capere ꝓſit tacendo ſubtrahat. f ℣ Jn memoria eterna erit iuſtus. qr vocat ad ꝓmiũ. impijs eſt dr. neſcio vos. Ab illo auditu malo nõ timebit quẽ audituri ſunt impij. ite in ignẽ eternũ. malus enĩ illis ille audit⁹ videt. q̃ iuſta ſe ueritate puniẽdi ſunt.

g ℣ Cor ei hic poſitũ eſt ꝓ affectu rectementis Cõfirmatũ ẽ ergo cor iuſti. cũ nulla ſe cli felicitate molleſcit. Donec deſpiciat inimicos. i. in illa futura iudicatiõe deſpecti ſunt oĩmodo aduerſarij qui hic deſpexerũt iuſtos. in hoc ei mundo deus patit iuſtos ſuos videre inimicos ſuos potẽtes eẽ. vt ibi eos poſſit bũliatos aſpicere.

Jn Vel inimicos. i. pctã hereticos. diabolũ ꝛ poteſtates ei⁹ peccatores. ſ. deſpiciet.

h ℣ Diſperſit. ꝑ ſententia ptinet ad illũ p̃ceptum. vade ꝛ vende oĩa ꝛ da paupib⁹. q̃ ꝑ fecerit. iuſticiã opatur qr dñi p̃cepta cõpleuit Jn Et iſta manent ĩ ſeculũ ſeculi. i. opa ipa ꝓmanent. ℣ Vel qr ꝓmiũ eoꝝ eternal⁹ manet. dicũt manere in ſeculũ ſeculi ſeculi Jn Cornu ei⁹. i. regnũ ipius exaltabit in gl̃ia. qr cũ dño ſp regnabit. ℣ Cornu enĩ ꝓ poteſtate ponit ſiue in regno. ſicut dicit daniel. q̃tuor aũt cornua. q̃tuor regna ſt. i ℣ Videbit peccator in die iudicij remunerare dñm electos ſuos. Tunc; iraſcet. q̃n ꝑ ſua malignitate punit. fremet q̃q; et ſe tã mordet ſuis dentib⁹ atq; ſe ꝓpio dolore caſtigat. exigens a ſe cruciat⁹. q̃s hic cogebat ſuſtinere iniurios. Et tabeſcet in pditiõe ſua. ꝛ pctõrũ deſideria ſucciſa marceſcent. Gl̃o.

Amẽ ꝓpetuum rectoꝝ cordiũ deus. cõcede nobis diligere. tua gloria locũda;

b Potens in terra erit ſemẽ eius: generatio rectorũ benedicet. Gloria ꝛ diuitie in domo eius: ꝛ iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi: c Exortũ ẽ in tenebris lumẽ rectis: miſericors ꝛ miſerator ꝛ iuſt⁹. Jocund⁹ hõ q̃ miſeret ꝛ comodat: diſponet ſermones ſuos in iudicio qr in eternũ nõ cõmouebit. f Jn memoria eterna erit iuſtus: ab auditione mala nõ timebit. g Paratũ cor eius ſperare in dño: cõfirmatus eſt cor eius non cõmouebitur donec deſpiciat inimicos ſuos. h Diſperſit dedit paupib⁹: iuſticia ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi: cornu ei⁹ i exaltabit in gl̃ia. Peccator videbit ꝛ iraſcet: dẽtib⁹ ſuis fremet ꝛ tabeſcet: deſideriũ peccatorum peribit.

ri. ⁊ sic dispergē in hoc seculo. vt caueamus auditū asperum in futuro. ℣er.

℣ Ecce verba tituli sui subsequēs ps exponit. nā cū sit alla. laudate dñm. ita⁊ ipe facit initiū. vt suo initio exponat titulū. ℣ Et h ps docet vt deposita veteri malicia tanq̄ mō geniti infantes ī dei laudib⁹ glorieмur a ℣ Pueri dicti sūt oēs fideles innocētes a puritate eī mentis at q̄ a simplicitate cordis nō eī hic etas est electa sz puritas. Laudat no men dñi. q̄ virtutes ei⁹ sctā p̄dicatione cōcelebrat. dñm xp̄o laudat q̄ eū pbabili actōe cōmēdat. b ℣ Sit nomen dñi bñdictū. bñdictuz fuit añ tm̄ in vna gēte iudeoꝝ. qz illi tm̄ bñdicebāt ⁊ credebāt. ℔ mō in omnib⁹ gentibus credit ⁊ bñdicit. Ex hoc. s. tpe q̄ credere ceperūt. Nūc. i. ī p̄ti. In sec̄m. h ē sine fine. c ℣ A solis oꝛtu. p cursum eī solis h declarat⁹ est tot⁹ mundus. ⁊ q̄si p quādā lineā significat⁹ est mundus. q̄ oīgnat eccl̄iaz in qua p totū munduz p̄conia xp̄i psonare mōstrat debere fideles.

d ℣ Excelsus super oēs gētes. i. sup bonos carnales. celos xp̄o spiritales debemus accipere. vt supra oēs creaturas altissimus sentiatur q̄ cunctarū rerum cōditoꝛ esse dinoscit.

e Quis sicut dominꝰ ℣ ℣ ac si dicat nullus talis Qui habitat in celis. ℣ id est in sanctis. Et humilia respicit. vt ipe dixit. sup quē requieseit spiritus meꝰ. nisi sup humilē ℣n celo ⁊ in terra. ℣ Sic in celo ⁊ in terra humilitas deo placita reperitur. sicut superbia pbat exosa. vbi ergo elati credūt loco hīe supbiā. cū celū ⁊ terrā ab hūilitate videant occupatā. f ℣ Hoc bñficiū nō soli sibi inopes ⁊ pauperes vendicent. naz de stercoꝛe ⁊ pauptate erigit. quisq̄s de hac labe corpis p dei gr̄az sb leuat rex deniq̄ mundan⁹ inops est munere dei. ⁊ in stercoꝛe volutur. cui tamis vicia dominant.

g ℣ Principes añt ppli sunt. patriarche ⁊ pphete. apli ⁊ q̄cunq̄ deo pbabili cōuersatione placuerūt. ibi eī collocabit paup ⁊ inops xp̄i. Addit ppli sui qō sigt eccliam. Non autē principatū hic honorē hoīm suffragatiōe concupitum intelligas sb illū q̄ dño largiente p̄statur. q̄ hūilitate alt⁹ est.

h ℣ Fuit eī sterilis sctā eccl̄ia añ aduentū sponsi sui. sb facta ē mr̄ leta filioꝝ. p̄dicatione apl̄oꝝ. aqua ⁊ spūsctō regenerans. quā dñs ī domo sua. ℣ id est seipsa habitare facit.

℣ Letantē de ptu. s. ⁊ numeꝛositate sctoꝝ

Oratio.

Audātes bñdctm̄ nomē tuū oēs deus rogamus vt nos in sinu mr̄is eccl̄ie collocatos. caritatis tue facias stabilitate connecti. ℣per.

℣ Cōmemoꝛat pphe ta que beneficia dominus hebreis p̄stiterit. ⁊ idola gentium vana esse demōstrat. ⁊ exponit cōsequenter quātū sit vitalis ⁊ salubeꝛrima religio domini pro

Alla. ℣ Prophetа monet deuotos vt laudes do iugiter a cunctis mūdi ptibus dicāt. ℣ps. cxij.

a Laudate pueri dñm: laudate nomen domi
b Sit nomē dñi bñdictū: ex hoc nūc ⁊ vsq̄ in seculum.
c A solis oꝛtu vsq̄ ad occasū. laudabile nomē domi.
d Excelsus sup oēs gentes dñs: ⁊ sup celos gl̄ia eius.
e Quis sicut dñs deꝰ nr̄ q̄ i altis habitat: ⁊ humilia re
f spicit in celo ⁊ in terra. Suscitans a terra inopem: et de stercoꝛe erigens paupe
g rem. Vt collocet eum cum principibus: cum principi
h bus populi sui. Qui habitare facit sterilem in domo matrez filioꝝ letantem.

Alleluia. ℣ Memoꝛat pphеta q̄ bñficia dñs hebreis p̄stiterit ⁊ ppl̄o xp̄iano: et idola gentium vana eē demonstrat. ℣ps. cxiij

a In exitu israel de egipto domus iacob de

℣ Dic exitum illum debemus accipere. quando nos a peccatoꝝ vinculis contingit exire. tunc eīs ab egiptiorum. i. tenebris ignoꝛantie ⁊ turba dēmonū

liberamur. Barbarus aũt a barba ꝛ rure dictus est q̃ nunq̃ in vrbe vixerit. ꝫ sp vt fera in agris habitasse noscat. Nom⁹ aũt Iacob efficimur. qñ p̃cepta dei seruam⁹. ℣ Iacob cñi supplantato⁹ interp̃tat. ꝛ nos p̃tio debem⁹ supplãtare vicia ꝛ cõfiteri ea siue fidẽ trinitatis q̃ iudas interp̃tat.

b ℭ Judã dicim⁹ ñ solũ ad hebꝛoꝝ nationẽ sed ad omnes fideles posse respicẽ. Ner⁹ enim iudas saluato⁹ est dñs. in quo ptãs israhelitaꝝ. i. videntiũ deum noscit ꝑpetua esse. itaq̃ q̃ eũ circũciso corde secunt. israhel appellãtur veraciter. israhel enim vir videns deũ interp̃tat. ℣ Vel veri⁹ videns deum.

c ℣ Mare. i. gentilitas vidit sctos supplãtatores viciorũ. i. pdicatores ꝛ fugit. i. non potuit resistere aplis. q̃ de⁹ i illis erat. Jordanis interp̃tat descẽsio eoꝝ. s. baptisatoꝝ q̃ descẽdũt in baptismũ. id est humiliant baptisati. illi cõuersi sunt retrorsum. ℣ Scz ad deum vñ orti erant. ꝛ a q̃ ꝑ petã recesserũt. ℣ Multi ei q̃ crediderũt qñ viderunt martires passos. cõuersi sunt retrorsum. i. a gentilitate ad fidẽ. ꝛ fact⁹ ẽ illis de⁹ ante. quẽ post tergũ posuerunt. ꝛ sic posterioꝝ peccatorum obliti. in ea que sunt ante extenderunt.

d ℭ Montes. aplos dicit q̃ exultauerunt in opibus suis. tanq̃ arietes. i. p̃dicatores. ad caulas dnni fidelẽ gregẽ ducẽtes. Colles dicti sunt a colẽdo. ꝛ sigꝝ mediocres ab aplis cõuersos. colentes dñm inveritate.

e ℣ Prophet̃a semetip̃m interrogat. et ip̃e respondet. ac si dicat. quid tibi fuit gentilitas q̃ fugisti. ꝛ tu iordanis. hoc ẽt vobis christianis quid fuit. q̃ conuersi fuistis retrorsum. scio. qꝝ vidistis sanctos ꝓdicatores ꝛ timuistis.

f ℣ Exultauerunt montes. i. sancti pdicatores. qñ viderunt illos cõuersos qui ãs blasphemi fuerunt. Exultauerũt arietes. id est principes gregũ qui generant greges id sunt apli. quoꝝ vn⁹ ait filioli mei q̃s iterũ parturio. ꝛ iterũ ait. ꝓ euãgeliũ vos genui.

g ℭ Cõmota est terra. audite quersi audite fideles xpiani cõmotionẽ istã. i. permutatiõꝝ que hũane terre felicit̃ euenit. nõ tremore mõtiũ. sed ꝓspera cõuersione ꝓpoꝝ. vt in cultura dei cõuersa. fixa permaneret. Et ista est cõpetens vtriq̃ versib⁹ p̃cedentibus secuta responsio. qꝝ vterq̃ xꝰus quesitiue legendus est sm cassiodoꝝ.

h ℭ Petrã. hic iudeorũ duriciaꝝ dicit. quã in sacra baptismat̃ stagna cõuertit. cum eos ad religionem fecit venire tranquillã. Rupes hoc ẽ arida ꝛ dura corda gentilũ. diuini eloquij manare fecit fontes irriguos.

i ℭ Nõ nobis dñe. nã cũ bona largiat̃ imeritis. ipsius glie ꝓbat̃ esse nõ aliã meriti q̃ cõcedit ꝛ est affectuosa ꝛ nimis vera petitio vt ꝓpter nomẽ suũ p̃staret humano generi vtilia. q̃ nõ poterat i pctõribus inuenire merita vlla. vñ ꝛ subdit Sup ꝛc. ꝓpter miscõiam ꝛ veritatem da gloriam nomini tuo ꝛ fac mirabilia.

k ℭ Miscõia est ei cũ miser̃ ac delinquẽtibus petã dimittit. veritas cũ btitudis promissa restituit. Vbi est de⁹ eoꝝ. ista dicũt persecutores iustoꝝ. nam q̃tiens martires affligunt. ipa est vox tirannoꝝ. vbi est de⁹ eozũ. quasi nõ possit eripere. q̃s vt coronet. tormẽta patiẽt sustinere. ꝛ ꝓpter hoc etiã fecit deus mirabilia in filijs israhel. vt non dicerent gentes vbi est deus eozum.

b populo barbaro. Facta est iudea sanctificatio ei⁹: israhel potestas ei⁹. Mare vidit ꝛ fugit: iordanis cõuersus est retrorsum. Montes exultauer̃t vt arietes: ꝛ colles sicut agni ouiũ. Quid est * tibi: mare q̃ fugisti: ꝛ tu iordanis q̃ cõuersus es retrorsum. * Montes exultastis sic arietes: ꝛ colles sicut agni ouium. A facie domini mota est terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petrã in stagna aquarũ: ꝛ rupẽ in fontes aquaꝝ. Non nobis domine non nobis: sed nomini tuo da gloriam. Super misericordia tua et veritate tua: ne ÷quando: dicant gentes vbi est deus eoꝝ.

l ℣ Cōtra dementiū verba q̄ dicūt vbi est deꝰ tuus. veracissima inferē sn̄ia. deuꝫ nr̄m esse in celo. ꝛ oīa q̄cunq; vult in celo ꝛ in terra ꝑficere posse m ℟ Simulachrū ideo dr. qꝛ ad similitudinē alicuiꝰ hoīs fabricat℞ ℣ Nā licet inueniantur enea ꝛ lignea simulachra tñ illd elegit vtilius. qō gentilitas iudicabat reuerentiꝰ adoranduꝫ. vt erubesceret colere vilioꝛa. quoꝛ et p̄cios̄a pbant̄ irrisa.

n ℣ Os hñt. verissime his versibus notati ꝛ irrisi sunt idolozuꝫ cultozes nā quid rogo opus fuit illi os qui loqui nō poterat. q̄d oculi q̄ nihil valebāt cōspicere. ꝛ alia membꝛa. q̄ bus exercere nullū opꝰ valebat. q̄d pderant.

o ℣ Quid etiā auris ꝑfuit illi. q̄nō erat auditurꝰ. q̄d naris. q̄ nullatenus fragrantia sentiebat. Manes a gnaritate dicte sūt. q̄ nos faciāt odoratꝰ aḡscere

p ℣ Quid q̄s ꝑsūt manus illi. q̄ res palpabiles ignoꝛabat. q̄d pes. q̄ se mouere nō poterat. Addit irrisio. nō clamabunt. qꝛ bestie ꝛ muta aīalia voces hñt sed ꝓfusus clamoꝛ istorū est. ista aūt simulachꝛa. nec humanū ꝛ articulatū clamoꝛez. nec cōfusum vt bestie hñt.

q ℣ Similes illis fiunt. q̄ decreuerūt talia sequi. insensibilia secūtur ꝛ insensibiles facti sunt. q̄s̄ eī sequit̄ p̄uos moꝛes alteriꝰ. in illis ꝓfusus male obligat̄. Cultozes igit̄ ꝛ eoꝝ fabꝛicatoꝛes pari culpa cōstringūt. silis ē eī iniq̄tas. alios suis opibꝰ decipe ꝛ culturis sepissimis obligare. r ℣ Domꝰ isrl. eccliam sigt. q̄ mente videt deū. Adiutoꝛ qꝛ carne laboꝛantes in hoc mundo. inquantū vtile nouit adiuuat. Pꝛotectoꝛ. qñ animas sanctas nulla sinit diabolica frꝰ ude subuerti.

s ℣ Domꝰ quoq; aaron. xp̄i fideles sunt qꝛ fecit nos regnū ꝛ sacerdotes deo ꝛ patri suo. ꝛ iterū. vos aūt genus electū. regale sacerdotiū. qꝛ aaron ī populo iudeoꝝ pꝛimꝰ sacerdos electus est. qō ergo pꝛiori generalr dixit. hoc nūc de sacerdotibus decoꝛa iteratiōe retexuit. vt excelsus oꝛdo pontificū speciali p̄conio laudaret̄.

t ℟ Qui timēt dominū oēs q̄ timēt illū ꝛ amās. ꝛ sperēt ī eū. ℟a ꝓtectiōe ꝓtegit ꝛ defēdit illos ℣ Expōit q̄ qō supꝰ dixit domꝰ israel ꝛ domꝰ aaron. ipi eñ sūt q̄ timēt dñm et sperāt ī eo. duo enī ista sūt q̄ btōs faciūt. q̄s et am cōsequit̄ qō dixit vt eis ꝛ adiutoꝛ sit dñs et ꝓtectoꝛ. v ℣ Cum dicit meoꝝ fuit nr̄i. gratiā diuīe pietatꝫ ondit q̄n filiū suuꝫ incarnari misit q̄ lōvenit. vt errātes pplos doceret ꝛ cōuersos sua bñdictōe saluaret ℟ Memor q̄ fuit nr̄i cū nos liḃauit ꝛ filiū misit. ꝛ bñdixit nos oī bñdictiōe spirali r ℣ Bñdixit domui isrl. de sctā maria ℣gine nasc̄do. Bñdixit domui aarōsacerdocij honoze p̄cict̄ vt de ipo ī alio psalmo dcm̄ ē. tu es sacerdos ieternū fm ozdinē melchisedech. y ℣ Bñdixit oibꝰ ḃ fecit ī pisca-

l Beꝰ aūt noster in celo: oīa q̄cūq; voluit feć Byapſ.
m Simulachꝛa gentiū argentū ꝛ aurū opera manuū hominū. Os habent ꝛ nō loquent: oculos habent ꝛ nō
o videbūt. Aures habent ꝛ nō audiēt: nares hñt ꝛ nō
p odoꝛabunt. Manꝰ habēt et nō palpabunt: pedes habent ꝛ nō ambulabūt. non clamabunt in gutture suo.
q Simules illis fiant qui faciūt ea: ꝛ omnes qui confi
r dūt in eis. ÷ Bomus: ꝛ israhel sperauit in dño: adiutoꝛ eoꝝ ꝛ ꝓtectoꝛ eoꝝ est.
s Domꝰ aaron spauit in domuno: adutoꝛ eoꝝ ꝛ pte-
t ctoꝛ eoꝝ est. Qui timēt dominū spauerūt in dño: adiutoꝛ eoꝝ ꝛ ꝓtectoꝛ eoꝝ est
v Bñs memoꝛ fuit nr̄i ÷ ꝛ: ÷ bñdixit ÷ nobis: ÷ Byapſ.
x Bñdixit domui isrl: bñdi-
y xit domui aaron. Bñdixit ÷ oibus: ÷ qui timent dñm pusillis cum maioꝛibus.

toꝛibꝰ. ḃ ī regibꝰ. nec vllū genꝰ hoīm ei credens pbaꝫ exceptū. qō sit ab eiꝰ munere alienū. post spēales q̄ bñdictōes. ad generales ḃ descēdit. vbi silr oēs bñdicūt. ℟ Pusilli. i. inferiores merito. maioꝛes q̄z merito dñr

z ℣ Adijciat siue bñdictõnẽ. seu adijciat numero nr̃o pp̃los fideles. qõ t in nr̃is tpibus facit t vsq; in finẽ seculi nõ desinit opari. quousq; oẽs fideles ĩ vnũ gregẽ collecti simul gaudeãt. ℣ Vl adijciat alios p̃dicatores suos sup vos qz primit⁹ pauci fuerũt postea multi facti sunt a ℣ ℣ Bñdictvos scz iusti t sẽti dño. ℣ vide gen⁹ bñdictõnis dño posuit. qz ipa ẽ p̃fecta bñdictio nõ sibi p̃parari ꝑ dño vñ futura btitudo ꝓuenire p̃t. ℣ Per celũ t terrã. pusillos t maiores signifi/cat. b ℣ Celũ altius ap̃los sigt. qz ab ipo xp̃o audierũt p̃dicatiõem t illũiationez spũscti acceperũt. celũ iteruz sunt succesſores ap̃lor quos illi p̃dicauerũt. Terra simplices significat q̃ ẽreni erãt lacte nutriti. nõ adhuc solido cibo. ℣ Celũ aũt dictũ est q̃ intra se celet vniuersa.

c ℣ Nõ mortui. hoc sunt pctõres. pctõr eñ cũ venerit ĩ p̃fundum malox ꝓtemnit. Neq; oñs. hoc est habitatores inferni laudabunt nomẽ dñi. d ℣ Vi uox ei est dñs siue de⁹ vt in euangelio legit̃ fi mortuorũ. viuorũ vero accipiendã est non ista vita viuentiũ cõi bonis malisq;. sed illa de q̃ ꝺr placebo dño in regiõe viuorum. ℣ Nos eñ fideles qui viuimus. i. qui fidẽ rectã tenemus t opa habemus. laudanus dñm. Ex hoc. i. quo incepimus intelligere. Nunc. hoc est mõ. Vsq; in seculum. i. sine fine. Oratio.

Neffabile lumen trinitas deus. q̃ fluenta iordanis aspectu luminis terruisti. presta. vt quos ablutos sacro baptismate renouasti. nunq; patiaris avetitis simulachro rum idolis maculari. Qui.

z Adijciat dñs ꝑ vos * sup vos: t sup filios vestros.

a Bñdicti vos dño: qui fecit celũ et terrã.

b Celum celi dño: terraz aũt dedit filijs

c hoim. Non mortui laudabunt te dñe neq; oñs q̃ de

d scendũt in infernũ. Sz nos ÷ qui viuim⁹: bñdicimus domino: ex hoc nunc et vsq; in seculum.

℣ Alla. ℣ Prophet̃a oñdens se ꝺ profunda fouea pctõr̃ esse liberatum: gras agit deo qm̃ exaudituũ esse se ꝓgnoscit. Ps. cxiij.

a Dilexi qm̃ exaudiet dominꝰ vocez orationis

b mee. Quia inclinauit aurẽ suã mihi: t in diebꝰ meis

c inuocabo. Circũdederunt me dolores mortis: t pericula inferni inuenerũt me.

d Tribulationẽ t dolorẽ inueni ÷ t: nomẽ dñi inuoca-

a ℣ Dauid nõ in ãplitudie regni aut mũdi felicitate letꝰ exultat. ꝟ gaudet ozõnẽ suã in angustijs a clemẽtissimo dño fuisse susceptã. qõ sibi ꝓdesse ppetue sentiebat. in eo ꝟ q̃ dicit dilexi. testat se habuisse dilectionez dei in cozde. ℣ sed vide q̃ nõ dicit diligã sed dilexi. nõ x misit se facere sed fecisse. Sz quare dilexit. qm̃ exaudiet me in tribulatiõibus ozantẽ. nec dicit q̃ niã exaudiuit ꝟ qm̃ exaudiet. magꝭ itaq; fuit ista dilectõ. b ℣ Auris dicta est ab auditu quã merito ad nos inclinare dignet audire nulla hũana merita adipm̃ videnꝭ attingere inclinauit aũt aurẽ pietatis. qm̃ incarnat⁹ est. Et q̃ circa se vberẽ sensit pietatẽ. cũ in multꝭ tribulatiõib⁹ esset constitut⁹. in dieb⁹ suis se dicit inuocaturũ. nr̃os ei dies illos dicim⁹ vbi ꝑtia iuictate peccauimus t anxios dolores in p̃auis cogitatiõib⁹ sustinem⁹.

c ℣ Dolores mortis. male cogitationes sunt. pericula inferni. opera p̃aua. que animam circũdantes peccare suadent. in p̃imis enim dolor t partu/rio. hic autem. scilicet. in operibus p̃auis periculum est vicinũ mozti.

d ℣ Sanctus quiq; non requiem. ꝟ tribulatõnẽ querit. nouit enim quoniã tribulatio patientiam operaꝭ. patientia aũt probationem. probatio autẽ spem que non cõfundit. Et nomen domini inuocaui. ℣ Quo p̃stante. t dolor t tribulatio vinceret celeriter ℣ Rem itaq; nouam dicit. non dicit requiem inueni aut saturitatem sed tribulationem. quesiuit ergo tribulatiõem. nõ enim inuenitur nisi quod queritur.

e ℣ Cū dicit ꝓpheta libera aiam meā. cōfitet eā sine dubio esse sp captiuā. Miseri/cors. qz inclinauit illi aurē suaz. iustus. qm̄ corripuit pctōrem aduenā requirendā. Mi/serer. cum recipit filium quem flagellat

f ℣ Paruuli sūt. q̄ certissime sibi vident exigui. sed dñi largita/te grādescūt. q̄s custo/dit eximi⁹ pastor. cum eos a rapaci lupi īcur/sione defendit qō facit qm̄ eos hūiliatos inue/nit. g ℣ Cantet ꝟ ꝑplis deuotus. q̄ ꝑcio/so sanguine est redem/ptus. q̄ ad desideratas requiē puenire dñi lar/gitate ꝓmeruit. tō ani/mā suā hortat ꝓpheta vt ꝑuertat ad dñm. vñ illi t tranquilla venit requies t abolitio pec/catoꝝ. Suā ꝛo requiē dicit ꝑscīe. q̄ illi data ē ꝑ grām. nō meritoꝝ cō/pensatiōe possessa. ideo addit qz dñs hūfecit ti/bi. ℣ Requies eti/am nr̄a xp̄s est. si qm̄ in/angustia fuerim⁹ pctī dicam⁹. cōuertē anima/ mea in requiē tuā

b ℣ Hūc causas po/nit cur dixerit. qz dñs benefecit tibi. Eripuit hūficiū diuine virtutis/ostendit. qz nisi ꝑ ei⁹ po/testatē. nullus valuis/set a morte ꝑpetua libe/rari. oc̄los meos a lacrimis. ℣ id est plo/raui vt rideā. luxi. vt in sempiternū gaudeā/ q̄ ei⁹ in pñti nō plorat. in futuro lacrimabit.

℣ Cū dicit a lapsu. ostendit lubricū t pnū eē/ pctm̄ vñ se credit ereptū. ℣ ℣ Illā aūt/ eriptionē a morte. a lacrimis. a lapsu dicit p/pheta p̄scientie virtute de futuro in regione/ viuoꝝ. hic em̄ non plene ab his eripimur.

i ℣ Placebo. dixit. s. iam secur⁹. cuius ei t hic dño placeant iusti. tñ insecuri: securi ār/ tunc iusti placebūt dño. qm̄ vlteri⁹ de pctōr/ aduersitate nil metuāt. In regione viuoꝝ/ id est in cōgregatiōe sctoꝝ. vbi oīs viuēs re/uera colligit. a sorte morientiū separat

e ni. ℣ dñe libera aiam me/
am. misericors dñs t iust⁹
f t deꝰ nr̄ miserē. Custodi/
ens puulos dñs: humilia/
g tus sum t liberauit me. Cō/
uertere aia mea in requiez
tuā: qz dñs benefecit tibi.
b Quia eripuit aiam meā de
morte: oculos meos a la/
crimis. pedes meos a lap/
i su. Placebo dño in regio/
ne viuorum.

Alla. ℣ Vox martiruz inuictoꝝ. q̄ gl̄iosam mortē ꝓ xp̄i noie sustinuerunt.

Psalm⁹. cxv.

a Credidi ꝓpter qō lo/
c ent⁹ sum: ego ÷ autē:
b hūiliat⁹ sū nimis. Ego di/
xi i excessu meo: oīs homo
c mēdax. Quid retribuā do
mio: ꝓ oīb⁹ q̄ retribuit mi/

Bluto⁹ peccaminū dñe. qz ni/ Dio/
miū te fideliter inuocantē velociter cō/
solari. rogam⁹. vt nos a piculis inferni eru/
tos. in regione viuoꝝ ablata peccati morte/
restituas. Qui.

℣ Alla vox fideliuz. sermo btō⁹. modulatō/ sancta canentiū. vñ et/ auditus delinit t ani/ma fessa recreatur

a ℣ Credidi. quid qz ꝓior psalm⁹ ita fi/niuit placebo dño hoc/ credidi t ō hoc locut⁹/ sum. ego aūt humilia/tus sum nimis. qz cōsi/derabā meipm̄ q̄ terra/ t cinis sum t tñ dei mi/sericordia ero in regio/ne viuoꝝ. tō merito hu/miliat⁹ sū nimis admi/rans dñi mīam ℣ ℣ Vel credidi cōtrā illos/ dicit q̄ diuina loquūt:/ añcīs ope credūt. q̄bus/ deus dixit q̄re tu enar/ras iusticias meas. ꝓt illos dicit. Ego credi/di ꝓpter qō. s. qz credi/di locutus sum diuina/ misteria. ℣ Vel qz ꝑ/fecte credidi locut⁹ sū/ nō ei ꝑfecte credit q̄ ñ/ loquit qō credit. t ozē/ nō cōfitet. Sz qz etiaz/ ozē locut⁹ sū qō credi/di hūiliat⁹ sū nimis. i./ multa passus ꝓter ver/bum dei. ℣ Ideo ꝙ/ se dicit humiliatum. qz/ crescente sctā religione ipi martires q̄ ꝓpter/ fidem locuti sunt videbant̄ penis tpalibus/ nimis subiacere. b ℣ Ego dixi in excess/u meo. i. raptu mentis in diuinā cōtempla/tionē: magna siquidē prudentia est. vt sibi/ aliquis imprudens esse videatur. t qm̄ car/nis fragilitate mēdaces sumus. nostrū eē fa/teamur. qm̄ veraces diuinis muuerib⁹ appli/cemus. qz omnis hō mendax. i. ℣ pctōr./ t ex se mendax. ex deo verax. vt ei⁹ in psecuti/onibus a fide non recedat ex deo eē.

c ℣ Retribuere dicim⁹ qm̄ t bonis bona/ redun⁹. t malis bona p̄stam⁹. dñs ei⁹ nobis/ bonū ꝓ malo retribuit. qm̄ ille alapis cesus.

spem nobis resurrectiōis tribuit. ⁊ celorū regna promisit. ⁊ p pctis nris passionē sustinuit d. ℣ Digna promissio si dei munere promittitur. sed si in humanis viribꝰ ponit. periculosa psumptio. Calicē ei. i. passionē ⁊ martiriū in desiderio accipiam.

ḋs aūt pt cōfessoribꝰ tormentoꝝ patientiā dare nisi xps q̄ calicē passionis p nobis dignatus est accipe. Et nomē domini invocabo. cuiꝰ fretus auxilio se credebat cōplere qđ voluit. Jō ei invocabo nomē dñi q̄: sine eiꝰ auxilio calicē accipere nō valeo.

e ℣ Vota mea q̄ desiderio pcepi patiēdi postea reddā i actu coꝝ oīb⁹ pplo. vt exēplū patiendi capiāt a me. ⁊ hoc iō faciaꝫ q̄ pciosa mors est sctōꝝ in pspectu dñi. ℣ Vota vero. sunt martirū oīones ℣ Bñ ḋz mors sctōꝝ pciosa q̄ sanguīe dñi noscit. eē cōpata: illiꝰ ei passione glificata est. vt in cōspectu esset eximia. ⁊ vt sit pciosa. nō diuitijs efficit obla tis. ꝑ effusione sanguinis cōparat. O mors vitalis. o interitus ambiendus o transitꝰ gloriosus: q̄ membra xpi imitatores sui capitis facis.

f ℣ O dñe. admiratꝰ se talia bñficia suscepisse. qualia ipe dñs p redēptione mundi est dignatus assumere. Adiecit ⁊ filius ancille tue. vt humilitatem triplicatis cōfessionibus bis se seruum ⁊ tercō filiū ancille dicendo indicaret. dicēdo Vo se filiū ancille. filiū se ecclie cōfessus est. q̄ ē ancilla. dñi seruit. sponsa. dñi iungit.

g ℣ Disrupisti. virtutē hic exponit martirij. cuius impetu triumphali. disrupūt oīa vincula pctōꝝ. nulla enim macula in hoīe remanere pōt. quā pius sanguis abluerit. Hic aūt versus tantā virtutē hīe credit⁹ est. vt diceret ab aliquibꝰ. posse oībus pctā dimitti. si eū in fine vite sue. tercia cōgeminēt confessione. Et qz disrupta sunt pctōꝝ vincula. recte se hostiā dicit sacrificare laudis. nimis esm acceptū est deo sacrificiū. grārū actio.

o hi. Calicē salutaris accipiam: ⁊ nomen domini invocabo. ✱ Vota mea domino reddā corā oīm pplo ei⁹: ꝑciosa i ꝓspectu dñi mors sanctoꝝ ei⁹. O dñe ✱ qz: ego seruus tu⁹: ego seruus tu⁹ ÷ ⁊: filius ancille tue. Disrupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis ✱ ⁊ nomen dñi invocabo: ℣ Vota mea dño r̄ddaz in cōspectu oīs pplī eius: i atrijs dom⁹ dñi: in medio tui hierusalem.

¶ Alla ℣ Iste ps̄ ꝑsone martirū ꝓuenit. qui glīosa passione ꝑfuncti: oēs gentes ad dñi laudes excitāt.

Psalm⁹. cxvj.

a Laudate dñm oēs gētes laudate eū oēs populi. Qm̄ ꝓfirmata ē super nos mia ei⁹. ⁊ veritas dñi ÷ manet: ineternum.

b ℣ Confirmata est misc̄dia ei⁹ in pplo xp̄i ano. qñ q̄ ꝓtestitit ipse nos sua misericordia custodit. Hic vitas domini. filius significat. sicut ipe ait. ego sum via ⁊ veritas ⁊ vita. cōuenit ei et saluti nre ⁊ veritati cōfiteri coeternū. ⁊ cōsubstātialeꝫ p oīa p̄i filiū. Oratio.

Omnipotentissime dñator. qui ab omnium gentiū ore laudaris. ꝓcamur. vt dilates veritate tua mentē nr̄am. ⁊ confirmes super nos miam tuā. Per.

b ℣ Cuz dicit. vota mea dño reddā. seipm offerre viez pollicetur. oīm ei fideliū votū est xp̄o se offerre ⁊ in eius eccl̄ia recta credulitate cōsistere. In cōspectū dignū est vt publice debeat laudari q̄ pati p oīm salute dignat⁹ est. In atrijs dom⁹ dñi. i. i eccl̄ia. ⁊ adhuc aptius ipam noīat eccl̄iam dicens. i medio ir̄m. vbi pax ꝓquiescit ⁊ vnitas pplī. cōtemplatōne dei letat. Oratio.

Alis sit qñs dñe vita supplicum. sicut est in cōspectu mors pciosa sāctoꝝ: vt a vinculis pctī liberi. mereamur future ir̄m gaudia ꝓlibare. Per.

a ℣ Clamat chorus ille sctōꝝ. oīes gētes dñm laudare debere. Collaudatio est oīm fideliū in vnum redacta laudatio. cōmonent ei oīes gentes generaliter laudare dominū. ne qs dicat se esse in iudicio dei ꝑtermissum.

130

℣ In principio quippe istius psalmi ꝙtuor versus pari fine cõcludit. vt euangelico numero totũ mũdũ vni dño laudes reddere debere cõmoneret. hoc et in centesimo quinto psalmo p omẽs versus absolute facturus est.

a ℟ Cõfessio hec ñ ad pct̃or remissionẽ. ꝫ ad laudez ptinet deitatis. ℣ñ bon⁹. ℣ Sol⁹ ille ꝓprie ẽt et p se bon⁹. q̃ bonos facit implere q̃ boni sũt In seculũ aũt. ppetuitatez significat futuraz. vbi vnũ est seculũ t vna dies. nec pmutatio vlla succedit. b ℟ Dicat nũc israel. i. vir videns deũ. q̃ prius ceca baꝫ delictis. nũc ãt mẽte serena. dei gl'iam cõtẽplaꝫ.

c ℟ Dicat nũc domus aaron: q̃ ab idolis immolauerat. nũc autẽ altissimi illecta bonitate. sacerdotiũ dignũ gerit animesue.

d ℟ Dicãt nũc qui timent dñm. i. vos q̃ p̃ us simulachra muta t surda metuebat̃ nunc ois potẽtiꝫ dñi miam decantate cũ reuerẽtia timoris. e ℣ Tribulatio p̃tis seculi. finietur. latitudo aũt bt̃itudis. terminũ nescit erit latitudo gaudioꝝ eternoꝝ de tpalib⁹ malis. t q̃s in hac mundi breuitate grauabat tribulationũ angustia. latissima p̃mioꝝ gaudia excipiẽt. f ℣ Dñs mihi adiutor. nã cũ se dicit auxilio dñi. hoiez nõ timere. carnales designat inimicos. q̃ visibilit religiosoꝝ hoim ꝓpositũ psequunt

ꝫ ℟ Dñs mihi adiutor. iõ despiciã hereticos ℣ vel iudeos vt etiã diabolũ cũ ceteris ministris suis.

b ℣ Cõsidere eĩ in solũ deũ debem⁹. nõ ĩ hoiem. illũ. s. q̃ veraciter ꝓmittit. nõ in istuz q̃ fallaci p̃sũptõe se decipit dicens. facio q̃ volo. nec dñm mee volũtat̃ habeo.

Alla. ℣ Vox fidelium dño cõfitentiũ: t in eo solũ mõ cõfidentiũ. q̃ aperiri sibi portas iusticie depcant̃ de angulari lapide. hoc est dño saluatore subiũgentes ꝑs. cxvij.

a Confitemini dño qm̃ bon⁹ qm̃ in seculũ mi
b scõia ei⁹. Dicat÷nũc: israbel qm̃ bon⁹: qm̃ i seculuz
c miscõia ei⁹. Dicat÷nũc: domus aaron: qm̃ in sc̃lm
d mia ei⁹. Dicãt÷nũc: q̃ timent dñm: qm̃ in sec̃lm mi
e sericordia ei⁹. De tribulatione inuocaui dñm: t exaudiuit me me in latitudie
f ✱dñs: Dñs mihi adiutor: non timebo quid faciat
g mihi homo. Dominꝰ mihi adiutor: t ego despiciã ini
h micos meos. Bonũ ẽ cõfidere i dño: q̃ confidere i homine. Bonũ ẽ sperare i domino q̃ sperare i pricipibus
k Oẽs gẽtes circuierũt me t in noie dñi ✱qz: vlt⁹ sũ÷i:
l eos. Circũdãtes circũdederũt me t in noie dñi ✱qz: vl
m tus sum÷in: eos. Circũdederũt me sicut apes t exarserunt sicut ignis in spi-

i ℟ Bonũ ẽ sperare i dño q̃ vitã largit̃ eternã. q̃ ꝫ i pricipib⁹ quoꝝ ptãs cũ hoc mũdo dilabit̃. ℣ Principẽ ẽt hic diabolũ itelligere possum⁹. vt est illũ venit ei pricepes mũdi h⁹ t in me nõ hz quicquã.

k ℣ Vox eccl'e. de p secutione gentiũ. q̃ prius psequebant̃ caput q̃ est x̃ps. deinde ei⁹ coꝝp⁹ q̃ est eccl'ia. ℣ Oz vero dixit gẽtes t subiunxit genus masculinũ vltus sum in eos. si ue ad intellectũ ptinet qz in gentibus ppli significant̃ siue schema est exallage. i. immutatio. qm̃ genus nois immutauit. Ultus vero ĩ eos est. q̃ puersi de se penitentie penas exegerũt. q̃s pridẽ innocẽtibus ingerebant.

l ℣ Circundãtes in dei videlicet in passiõe x̃pi. in quibus tamen est in nomine domini vindicat⁹. quãdo multi ex eis penitẽtes post mala que fecerant meruerunt sumere vocabula x̃pianoꝝ.

m ℣ Ꝑ e eĩ x̃ps a seuientib⁹ iudeis circundat⁹. p totũ mũdũ mella passiõis sue pfudit. Apes dicta. q̃si a pedibus. eo q̃ sine pedib⁹ nascãt̃. ℟ Ꝑi exarserũt in inuidia sua dũ me exuere voluerũt ℣ Spine significant pctã ppli. sed ĩ eis vindicatũ est. quando de illo melle t ipi suauissime repleti sũt. Facti

est iudeis vt apibus. q̄ fauū circūdātes mel in domib⁹ cereis retundūt. ⁊ cū putant sibi victualia reponere facīūt vñ hoīes possint sua desideria satiare: ita iudei amaris conatibus. fecerunt rem cuncto orbi dulcissimā.

n ℣ Impulsus eī ille cadit. cui dñi fortitudo subtrahit. ꝗ corpus fidelīū impulsū vt cadent. nō cecidit nec cadit. q̄ dextera dñi tenetur. dicit se ergo nō cecidisse etiā euersum. q̄ susceptione dñi firmatus est. iō eī fideles tormentis traditi sūt ⁊ eversi a quiete tpalivt caderent a fide. ꝗ dñs suscepit eos. ne a fide caderent o ℣ Nō potest impulsus cadē. cui auxiliū dñi videt fortitudinē p̄stare. ipe em̄ est fortitudo ⁊ laudatō at q̄ eterna brō⁹ salus.

p ℣ Chorus ille fidelīū letus exultat i tabernaculis iustoꝝ. i. in humani pectoris secretis vbi sp sctī leti sunt. q̄uis forinsecus affligant. ibi ꝗ exultabant qñ eoꝝ psecutores putabāt eos meroꝛe cōficī ⁊ tribulatiōe cōsumi Et vt agscceres vñ eis illud gaudium fuerit: subdit dextera ⁊c.

q ℣ Dextera dñi. i. xp̄s. p quē pī virtutem opatus est. in exaltatōne sanctoꝝ. exaltat em̄ xp̄s sctōs. qñ terrenis hoīb⁹. celoꝝ regna cōcedit. ⁊ ita in terrenis hoīb⁹ fecit virtutem. q̄d eī potentius q̄ mortales induere immortalitatē. ⁊ de hoste fortissimo. infirmis dare victoriam. r ℣ Nō moriar. vox fideliū cōtra psecutores. i. nō moriar vt tu putas. ꝗ viuā vita quā nescis. ad quā mente ptumidi puenire nō possunt. Narrabo opa. q̄ tollerantia martrū p totā eccl̄iam vulgata est.

s ℣ Castigat nos dñs ad emendationē multi⁹ verberib⁹. vt ꝓbatos eruat a morte p petua. ℣ Sol⁹ em̄ non morti tradit. cui⁹ hic cōmissa vicia purgant. ille etenim se hic bene castigatū esse cōmemorat. Me ꝗ sibi aliquid psecutorū supbia vendicaret. tormenta ipsoꝝ castigationem domini esse confirmat

t ℣ Quib⁹ ät ōr aperite. nisi ꝓphetis atq; aplis. q̄ celorū claues mīsticis virtutib⁹ acceperunt. p has eī doctrine introducti ianuas ītus iam positi. veracit dño ꝓfitemur. ℣ ℣ Hec porta xp̄s ē. p quā introit ad p̄em vt ipe ait. nemo venit ad patrem nisi p me. ℣ Portas itaq; aplos dixit ⁊ ꝓphetas: ꝗ qz iste aperiunt per ⁊ ad xp̄m vnā portā ꝟbdit p quā oēs ⁊ q̄ porte dicti sē: i troierūt. ℣ Sz nēo in eā īgredit nisi iust⁹ v ℣ Hec ista est letā tis ppli ℣ cui⁹ vulnera pcti xp̄s sanauit ⁊ fcūs ōr ī salutē. vt q̄d⁹ ꝓtra iniquum hostē factus est in salutē. quā do redemptor gentiuꝝ oclis hūanis apparuit

x ℣ Ideo xp̄s ōr lapis angularis. qz duos ad se populos ediuersa venientes. in vnā soliditatis gratiā colligauit. q̄ē iudei reprobabāt. Angulus eī dict⁹ est ex greco sermōe. id est a goni. q̄ latine dicit genu. hoc em̄ inflexum speciē anguli conformi qualitate restitu

nis: ⁊ in noie dñi ✱ qz: vl
n tus sum in eos Impulsus
euersus sū vt caderē: ⁊ do-
o min⁹ suscepit me. Fortitu-
do mea ⁊ laus mea dñs: et
p factus ē mihi ī salutē. Vox
exultationis ⁊ salutis in ta
q bernaculis iustoꝝ. Dextera dñi fecit virtutē. dextera dñi exaltauit me ✱ de-
r xtera dñi fecit virtutē. Non moriar sed viuā: ⁊ narrabo
s opa dñi. Castigans castigauit me dñs: ⁊ morti non
t tradidit me. Aperite mihi portas iusticie: ingressus ī eas cōfitebor dño hec porta domini: iusti intrabūt in
v eā. Cōfitebor tibi quoniaz exaudisti me: ⁊ fact⁹ es mi
x hi in salutem. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: ÷hic: fact⁹ ē in caput āguy li. A dño fāctū ē ✱ istō: ÷et ÷est: mirabile ī oclis nr̄is

it. Iudei edificabāt. ℣ id est lram legis erigebāt. ℣ Vel edificabāt. dū olim soli in verū deū credebāt.

y ℣ Cū eī memorat istud a dño factū. natura būanitatis oñdit. ℣ ℣ mirabilis est iste lapis ī oculis fideliū qui nō solū ex corpal⁹ vident vex etiā illūinati mēte ꝓspiciunt. viderūt ⁊ iudei sed nō mirabilē. qz solā intuebant carnē. nō deitatē intus ꝓspiciebant. ꝓpē qō ⁊ ait nostris. i. fideliū oculis.

3 ℣ Nã ly de⁹ cunctos dies creauerit. singulariter tñ die fecisse dr q̃ xp̃i natiuitate sacrat⁹ est. in q̃ merito exultare cõuenit t letari. qñ in eo diabol⁹ius pdidit. t salutẽ mũd⁹ accepit. a ℟ Odomine saluũ me fac. s. ad te veniẽtẽ. ℣ vt hic eripiar. s. de morte pec cato⁹ t illic collocer in requie sempiẽna. Pro sperari est aliq̃ aspe⁹ tranquillũ facere: dolores q̃s ꝺ amore dñi sustinẽt. ibi sine dubio pspera nt qñ ia ad gaudia eterna pueniũt. Il lũ cõstat eẽ bñdictũ. id est dominuz xp̃m q̃ ad nos venire dignꝰ est. in nomine dñi. sicut i euãgelio ego veni in nomine pris mei t nõ me accepistis. si alĩ⁹. s. añxp̃us venerit i nomine suo nõ dñi ꝺ sui. illum accipietis.

b ℟ Bñdixim⁹ vobis. scti de celesti irlm. quulis ecclesie bñdicũt ℣ Uel apli t ecclie plati dicũt ad pp̃lm fidelẽ bñdixim⁹ vobis de domo dñi. i. ecclia catholica. vñ salutare baptisma venit t sctã cõicatõ pcedit. vñ t omis bñdictõ pcedit. et dñs de⁹ sua resurrectione illũinauit tenebras nras.

c ℣ Cõstituite dicit id est deliberata sentẽtia custodite t prompta voluntate die solẽnem q̃ honore dei t sãctoꝛ cõfessione sacrat⁹ est. In cõdensis hoc ẽ: in frequentatiõib⁹ crebris. quas turba in veneratiõe dei cõdensat. Usq̃ ad cornu altaris. id ẽ vt nõ recedãt ante

3 Hec est dies quã fecit dñs exultem⁹ et letemur in ea.

a ℣ Oh dñe saluũ me fac o dñe bene prosperare bñdictus q̃ venturus es in nomine dñi

b Benedixim⁹ vobis de domo dñi: deus dñs t illuxit

c nobis. Cõstituite diẽ solẽnẽ in cõdensis: vsq̃ ad cor

ꝺ nu altaris. Be⁹ me⁹ ✱ es: tu t cõfitebor tibi: de⁹ meus ✱ es: tu et exaltabo te.

e ÷ Cõfitebor tibi qñ exaudisti me: ÷ t factus es mihi i salutem: Confitemini dño qñ bon⁹: qñ in seculũ misericordia eius.

Alla: ℟ Aleph: doctrina. ℣ Per totũ hũc psalmũ vniuersalis sctoꝛ chorus eloquit q̃ ab inicio mũdi fuerũt: siue sũt siue futuri eẽ credunt. inter q̃s repiunt apli: pphete: martires cõfessores. ecclĩastici ordines. t oẽs q̃ sctã dño integritate famulant est aũt hebreis elementis tali ordie depict⁹: vt ab vnaq̃q̃ lra: octoni ℣ sus incipiãt: quoru pria lĩa aleph interpt⁹ doctrina. ℟ Et prio imaculatis via dñi: eterna bti tudo pmittit. Ps. cxviij

a Eati imaculati in via q̃ ãbulant in lege dñi.

q̃ ad altare dei digni cõicent. p ℟ q̃ phibet (q̃ multis i vsu ẽ) audita euãgelij lectiõe di scedere ꝺ ℣ Rectũ ẽ ei. vt deũ eẽ nr̃m dicamus quẽ pura mẽte nõ cessam⁹ adorare. Qz ãt dicit. pfitebor. ad gr̃az ptinet actionẽ. Exaltabo te. qz exaltaꝛ de⁹ p pdicatiõem sctoꝛ.

e ℟ Cõfitebor tibi dñe qñ audisti me t factus es mihi i salutẽ. s. vt cũ sctis tuis me i celesti irlm sociares.

f ℣ Hic quoq̃ versus i capite psalmi pbatur eẽ ia dict⁹. vt sicut a xp̃o fecit inicium. ita ipsi cõcordare videat t finis ipse ei dixit. ego sũ alpha t o. t ita i oi vita nr̃a pfessionẽ nos oꝛ assumere t in ei⁹ delectatione finire. Dño.

Onsolatio tribulationũ nr̃aꝛ pissime dñe. q̃ iustoꝛ tabernacula letitia t exultatiõe pfundis. exalta ecclesiã tuã virtute potẽtis dextre. qua fiat porta iusticie t ita se angulari stabilitate pnectat vt tua miseratiõe refulgeat. Per.

a ℣ Videam⁹ nũc q̃ i hoc celesti paradiso. poma nascunt spiritalia. Scti ei imaculati fiunt. qñ indulgẽtie munera cõsequunt alit ei t p se ẽ nemo imaculat⁹ nisi sol⁹ de⁹ ille ei sol⁹ naturalr imaculat⁹ est. In via. i. i xp̃o. ibi em ambulare iustoꝛ est. ñ pedib⁹ corporeis ꝺ recta actiõe. In lege dñi i. q̃ aut ñ peccãt an per gr̃am dei se emẽdãt et digna sibi satisfactiõs

pspiciũt. Nec vacat q̃ dicit in lege dñi vt di
stinguereret a lege pcti ī q̃ pctores ãbulant.
b ℣ Beati q̃ scrutant .s. vt intelligãt cũ
peccauerīt cotã testib⁹ deliquisse vt legẽ dei
testẽ suo⁹ pctorũ cognoscãt. Jn toto corde
exquirũt cũ. ℣ id
est nõ leuiẽ vel segniẽ.
℣ Sz q̃ totũ cor suũ
ad scripturas sctas po
nũt. nõ adfalsitatẽ am
bitũ vt heretici. nec mũ
dana gaudia concupi
scũt. iõ pmisit q̃ ambu
lant in lege dñi. deinõ
q̃ scrutant. q⁹ nõ est di
gn⁹ scrutari testimonia
dei nisi q̃ se pbabili co
gnoscit actõe tractare
c ℣ Merito eĩ dicũ
tur in vijs dñi nõ ãbu
lare q̃ opant iniq̃tatẽ.
opatio eĩ iniquitatis ẽ
cõsensus malo⁹. q̃ tñ a
cordib⁹ sanctor⁹. dono
dei pbat alien⁹.
d ℣ Jsta eñ est dñi
ce inssiõis venerãda p
ceptio vt mãdata eius
non solũ sedule ꝟ et ni
mie custodiãt. iskud ãt
nimis significat multũ
atq; infinitũ q̃ pter vi
res nãs excedere diui
na milicia est. q⁹ totus
ibi numer⁹ decẽ. qñ. t il
lud infinitũ est. qõ no
bis tribui postulamus
e ℣ Vltimã. verbũ sp
optantis est. Hic autẽ
actus significãt. q̃s in
hac vita pagim⁹. Sed
dũ dicit dirigant ostẽ
dit q̃tũ ad imbecillita
tẽ hũanã ptinet. uias
vias esse totius. ve
rũeriã dũ addit ad cu
stodiẽdas tẽ. qõ supi⁹
optauit. ꝟ aquit q⁹ ne
mo poterat puenire ad
custodiẽdas iustificati
ones domini. nisi miscõia dñi. pbet attribut
f ℣ Tũc nõ pfundar. s. si mãdata dei per
fpexero vniuersa. Perspicere aũt. ẽ mãdata
dei sp añ oculos hãe vt si q̃d totũ pmittit. p
tin⁹ corrigat. Cũ dicit ī oĩb⁹. in nullo pmo
net eẽ peccãdũ. sicut scriptũ est. si q̃s de lege
minimũ nõ fecerit. re⁹ est toti⁹ legis.
g ℣ Hec cõfessio laudẽ significat. Dire
ctio cordis. est regula sctã fidei. cũ q̃. eũ con
fiteri ñ pt hereticor⁹ di
storta versutia. Cũ di
cit didici. indicat a bea
tis pãib⁹ sibi traditã di
sciplinã. nõ studio per
uersitatis inuentã. Ju
dicia iusticie sũt. q⁹ fa
mulos suos liberauit
diabolica psecutiõe la
borãtes h ℣ Pro
mittit se sctã eccĩa iusti
ficatões dñi custodire.
t qm̃ nouerat tẽptatio
nes diabolicas vndiq;
circuire. petit se statim
a dño custodirt. ne pos
sit locũ nocendi. hostil
attrocitas inuenire.
i Jn q̃ corrigit. ℣
Hic pheta nõ solũ lõ
geuã et atẽ dicit corri
gendã. verũ etiã adole
scentiã edocet erudien
dã. t ita custodire diui
nos ꝟmones. vtetiã si
vet⁹ culpa defleta sit.
caueat nũc ne cogita
tio ad peccãdũ vlla cõ
sentiat. ℣ Custodit
cĩ dei sermones nõ qui
tm̃ eos memoria retiet
sed q̃ actione tenet.
k ℣ Hoc quoq; ma
nus est dñi. q̃ se eũ as
rit toto corde exq̃sis
se. nõ eĩ q̃reret q̃s deũ
nisi inq̃situs ab eo fuis
set. Me repellas me. ro
gat eũ. ne ab intelligẽ
tia legis diuine velut ī
dign⁹ repellat. ℣
Vide igit vt nõ ex par
te ꝟ toto corde deũ req̃
ras. ne a mãdat⁹ eius
repellaris. l ℣ Jn

b Beati q̃ scrutant testimo
nia ei⁹: in toto corde exqui
c rũt eũ. Nõ eñ q̃ opant ini
quitatẽ: in vijs ei⁹ ambula
d uerũt. Tu mãdasti: mãda
e ta tua custodiri nimis Vti
nã dirigant vie mee: ad cu
stodiendas iustificatões
f tuas. Tũc nõ cõfundar: cũ
pspexero in oĩbus mãdatĩ
g tuis Cõfitebor tibi in dire
ctiõe cordis ÷ in eo: q̃ di
b dici iudicia iusticie tue. Ju
stificatiões tuas custodiã
nõ me dereliquas vsq̃q̃q;

Th Beth: dom⁹. ℣ B

Exponit fidelis pp̃s ī fer
monib⁹ dñi: q̃bus dele
ctationib⁹ pfruat oñdẽs se
esse domũ dñi t receptacu
lũ mãdator⁹ ei⁹. cui⁹ miste
riũ scõa lra cõtinet.

i In quo corrigit adole
scentior viã suã: in cu
stodiẽdo sermones tuos.
k Jn toto corde meo exquisi
ui te: ne repelles me a mã
l datis tuis. Jn corde meo
abscõdi eloquia tua: vt nõ

corde meo abscõdi eloq̃a tua. ℣ Mã
sicut decet fidelib⁹ pcepta dei pdicare. sic ñ
credẽtib⁹ o⁹ abscõdi. sicut ī euãgelio. ne de
deritis scti canib⁹. nec margaritas porcis

Est ei pcti gen⁹. obstinatis eloqa dñi p dicare m Bñdict⁹ es dñe. hic bñdicto laudē siggt. nā cū nos bñdicim⁹ deū. ei⁹ facta laudam⁹. cū ille bñdicit nos sanctificat. Doce me. ꝟ ē pśta mihi facere. vñ electos tuos iustificare cōsueuisti. i. da mihi vt nō solū mente sciā t intelligaz iustificatōes tuas. ꝟ doce me facē qđ itelligo.

n Chor⁹ ille sanctoꝝ pnūciasse se dicit iudicia oia oris dñi. q locut⁹ est p ꝓphetas t apl̄os t q oze xp̄s suo p̄dicauit. oia aūt iudicia. sigt q scripta vl dicta dicit. ceteꝝ vniuersaliter nō pt pnunciari qđ nlla noticia p ualet apphendi figuralit ꝟ p pte. totū dixit.

o Via testimoniorū. est dñs xp̄us in q se letatuꝝ chor⁹ sctōrum narrat. hic aūt diuitias spiritales debem⁹ accipere. de qb⁹ apl̄s. qm in oibus diuites facti estis in ipo. in oni verbo tē.

p Exerce bor: exercitatō. assiduitas operis est. Exercet ei in mandatis diuinis q frequenti opatiōe ea implere studuerit. Et sic ad intellect⁹ ei⁹ penetralia puenire meretur: nemo enī tm secretū pspicere meret. nisi cui datū fuerit bona cōuersatione celestib⁹ se bñficijs ꝓmare.

Alias xo dicit pphetas aplicasse doctrinas. q Meditari ei dicit iustificatōes dei. ne possit qđ retineri expedit. vllo mō obliuisci. r Retribue siquidē dicit. nō meritis redde. ꝟ iterū da. vt q pstitisti petitiōis affectū. effectū t opatiōz q̄z postulatōis attribue. Fuus ei xp̄i dici nō pt. nisi q nō suis meritis. ꝟ diuine gr̄e reputat q bonū aliq̄d facit. Diuia aūt mādata custodire. reuera viuentis ē. Sicut ecōtra mortuus dr in euāgelio q mādata nō seruat. dicēte dño. Sine mortuos sepelire mortuos suos.

m peccē tibi. Bñdict⁹ es: dñe: doce me iustificatōes
n tuas. In labijs meis pnūciaui oia iudicia oris tui.
o In via testimonioꝝ tuorū delectatus sum: sicut i oīm
p bus diuitijs. In mandatis tuis exercebor: t cōsidera
q bo vias tuas. In iustificatiōib⁹ tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos

Gimel: tributio vel plenitudo. Postulat pp̄s sctūs q̄ in terra incole sē. retribui gr̄am quaz in prio parēte amiserat sed et pśecutorib⁹ eoꝝ restituē dū dicit esse qđ agunt.

r Etribue seruo tuo: viuifica me t custodiaz
s ꝓmōes tuos. Reuela oculos meos t pśiderabo mi
t rabilia de lege tua. Inco la ego sū in terra: nō abscōdas a me mādata tua. Cōcupiuit aīa mea desiderare
v iustificatōes tuas i oi tpe.
x Increpasti supbos maledicti q̄ dēclināt a mādatis tuis

s Reuelare dictū est remouere velū. q̄dā em̄ opimento ignorantie. interiora aspect⁹ obducit t ntli misceōia ipius fuerit hoc velamē ablatū. scripturas sanctas lūte cordis ñ possum⁹ intueri. mirabilia em̄ legis sunt spūali sē su cōtenta misteria.

In que nisi lr̄e velamen abducat. intelligere non possumus.

t In hac terra iusti sē incole. q ꝓpriā in mūdo nō bñt māsionē mētis. vt ait apl̄s. nr̄a cōuersatio in celis est. mādata ei dixim⁹. dilges dñm deū tuū t filia hec rogat vt ei nullatenus celent. q̄ pctōrib⁹ absconsa ꝓbant.

v Potest ei t insidelis ad aliqđ tps reniri bonā cōcupiscere. ſz ꝟ cōstat tm̄ pfectis cōuenire qđ addidit oi tpe. ꝟ est aūt cōcupiscē qđ desiderare. nemo ei desiderat. nisi q̄ cōcupiscit. qpropē plenissimā volūtatē indicat gemināta pfessio. s. ꝙcupiscentie t desiderij

x In Increpasti supbos. vt eos ad hūilitatē sctāz quā docuisti reduceres. Al⁹ p doctores tuos increpas malos boes. Maledicti sunt q̄ declināt a mandatis dei. ꝟ tūc plenit maledicti erūt quando dicturus erit. ite maledicti in ignē eternum

Increpare aūt dicim⁹ q̄si de taciturnitate crepare t in mendacia dicta pfiltre. qđ deus p scripturas diuinas frequenter facit.

y ℭ Intuendū ē quare petūt martires a se opprobria remoueri. vñ se nouerāt corōnari. ℌ hec oratio ꝓ psecutorib⁹ fundit vt cō uertant. qz dū cōuersi fuerint tollit martiri bus opprobriū. qñ t psecutores ipam religiōē colūt. quā in sctis psequēdā eē putauert.

z ℑ Qđ hic loquitur ꝓpheta de se. futuꝝ in aplis reliqsq̄ martiribus vidit. q̄ multa coram regibus t pſidib⁹ dño nunciāte ppessi sē q̄ exercebant in iustis opibus t dei iustificationibus etiā vsq̄ ad sectionem ceruicū. ℭ Exercebant etiā in tormentis ad puectū suū nō cruciabant ad penā. dū sensum doloris sui. eterni p̄mij cogitationibus molliebāt. et eis tormenta ad gaudia eterna ꝓficerent.

a ℑ Erant sctis testimonia xp̄i meditatō vtiq̄ in his p̄ssuris Et iustificationes ei⁹ fuerūt consiliū eoꝝ. qz eis vitā pollicētur eternam. ℭ Cōsiliū itaq̄ inuētū est cōtra malignāntiū cōsiliū. t cōtra ip̄robos furores t dolores. s. testimonia dñi meditata Eoꝝ q̄ppe cogitatō. q̄s libet mitigat dolores

b ℭ Adhesisse se dicit carni sue. qđ victoſum eē nō dubiū ē. aia em̄ si adhereat corpi. delictis fauet.

c ℑ Ideo ne delictū innaſcat ī me. peto a te vt vnificari. sciens qm̄ cōcupiscētia carnis. mortem opat ℭ Paumentū igit̄ ꝓ corpe ponit̄. est ei pauimentum soli alicuius in lenitatem maxima cōstructa soliditas. t corp⁹ nr̄m̄ simili nitore leuigat.

y Auser a me opprobriuꝝ et cōtemptū: qz testimōia tua
z exquisiui. Etei sederūt pri cipes t aduersū me loquebant: seruus aūt tuus exercebat ī iustificatiōib⁹ tuis
a Mā t testimonia tua meditatio mea est: t cōsiliū meū iustificatões tue.

ℭ ℌ Beleth. paup⁹ta bule vel ianua. ℬ Plebs fidelis pauptate mundana cōstricta: ianuā seueris diuitijs aperit t frequēti meditatiōe quasi tabulas: sua p̄cordia dī mādatī exhibet

b Bhesit pauimēto anima mea viuifica me:
c ſm verbum tuū. Etias meas enunciaui et exaudisti
÷me: doce me iustificatio
d nes tuas. Etiā iustificationū tuarū instrue me: t exercebor in mirabilibus tuis
e Dormitauit aīa mea pre tedio: confirma me in ver-
f bis tuis. Etiā iniquitatis amoue a me t ī lege tna miserere mei.
g Etiā veritatis elegi: iudicia tua nō suz ob
b lit⁹. Adhesi testimōijs tuis dñe: noli me cōfundere.

c ℑ Vias meas. i. opa petī mei. Enunciaui. ꝓ cōfessionē. Et exaudisti me. qz remisisti mihi petā mea. nūc doctrinā indulge quā in iustificationib⁹ tuis edocear. ℭ et doce me iustificatiōes tuas. nō ad audiēdū sed ad faciēdū. Ille ei diuturnaꝝ rerū doctus oñditur. q̄ sibi credita fecisse monstrat.

d ℑ Etiā iustificationū. i. iustificatiōes q̄s legis lr̄a ꝓtulit. spiritaliť capiā. Et exercebor in mirabilib⁹. i. aplicť. ceteriſq̄ doctrinis ecclesiasticis q̄ in ea lege sunt figurate. ℭ ℙrebent ei intellecta miraculū. qñ sic in pſti sunt posita vt longe futura significare videañ

e ℑ Dormitauit aīa in b⁹ habitacli mortalitatione. ℙre tedio im becillitatis corpoꝛee. Cōfirma me. vt ablato somno pcti. instanť in his p̄ceptis inuigilem ℭ Dormire obliuiosi atz socordis est dormitare ꝙ fessi t expectātis. hāc ār dormitationē cassian⁹ accidiaꝝ vocat.

f ℑ Etiā iniq̄tatis. i. desiderū illō p qđ ad peccādū venit amoue a me. Et ī lege tua. apud te ei hec lex ꝓstituta ē. vt sp misereaꝛ.

g ℑ Etā veritatis elegi. i. xp̄m dei filiū quē audiui venturū ī mūdū. Illa iudicia sū oblit⁹. q̄ ī euāgelio pferēs ait. ℬ ē iudiciū vt q̄ credit ī filiū hēat vitā eternā ℭ Eligē ār ē de multi⁹ vnū eligē

b ℑ Quia adhesi testimōijs tuis. qz his adherens. anteriox facinoꝝ ī dulgētiā meruiō pcto adiuua me. ne iterū in ꝓloza petā re-

incidã. ⁊ ita ne me patiaris de iteratiõe peccati cõfundi. ⁊ in iudicio deinde tuo palam verecũdiã patι. i ℣ Cucurri viã qñ mlta patiebar ꝓpter verbũ tuũ ob spem future beatitudinis. Dilatasti cor meũ. s. in latitudine charitatis ⁊ spei ⁊ fidei. ✠ Vel dr dilatatũ scie latitudie. Cũ eñ aĩa lumen veritatis accipit in mltifarias agnitiones apte. ⁊ latior reddit virtutib⁹ cognitis. k ℣ Ꝓpheta in ꝑsona eccie dicit. legẽ. i. xpm põe mihi. lex eñ xpc ẽ: ac si dicat. temetipm pone mihi. hoc ẽ venire digneris: ⁊ exquiraz te sp. vt tua mandata custodiã ✠ Vel qz supius dixit in lege tua miserere mei. qõ dictũ ẽ de veteri testõ qõ nullũ potuit saluare ꝙ se. nunc dicit de lege noui testañ tt quã cupit venire.

l ✠ Dis ei intellect⁹ a deo tribuit. ß tñ nõnũq̃ ad studia ꝓfana deflectit. ℣ sed hic rogat eccia vt intelligat discretiõem inter bonũ ⁊ malũ. inc lram ⁊ sensum. vt custodiat illã in toto corde. i. ex tota dilectõe. ✠ Sz cũ ꝓtus dixit viã mandator cucurri qd est ꝙ iterũ petit q̃ se ꝓtius accipisse memorauit. s. lgẽ. mandator qz viã. qz dona dñi cõtinue sunt petẽda vt cõseruẽt. spi dat q̃ donata ꝓfuat. m ℣ Semita mior est quaz via. hoc ẽ arta ⁊ angusta via. id sẽ mãdata artiora q̃ ducunt advitã qz lata ⁊ spacio sa via ducit ad mortẽ. qz ipam voluit. ac si dicat. nõ ꝑcupiut aliud ntñ tua mãdata ꝑlere ✠ Semita: nouũ testñ ẽ. vlavet⁹. spũales q̃ grãm petit q̃ ad celũ ducit.

t Viã mãdator tuor cucurri: cum dilatasti cor meum.

B ℣ He H B ipa vel suscipiẽs. ✠ B Beata plebs expetit: vt in lege dñi eius debeat munere custodiri.

B Et bẽnẽ suscipiẽs appellat: q̃ dicit da mihi intellectũ. Ipa q̃z iurevocat que in eadẽ sp intẽtõe ꝑsistẽs: a vanitate seculi oculos auertit.

k Egez pone mihi dñe viã iustificationũ tua

l rũ: ⁊ exquirã eã sp. Da mihi intellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: ⁊ custodiã illã in to

m to corde meo. Deduc me i semita mãdator tuor: qa

n ipaz volui. Inclina cor meum in testiona tua: ⁊ nõ in

o auariciam. Auerte oculos meos ne videant vanitatẽ p in via tua viuifica me. Sta tue seruo tuo eloquiũ tuũ: q in timore tuo. Amputa obprobriũ meũ q̃ suspicatus sum: qr: iudicia tua iocũ-

r da. Ecce cõcupiui mãdanari cor suũ petit in testiona dñi. vbi non ꝙ rapacẽ auariciã ß ꝙ laudabilẽ bũlitatẽ ꝑstãte dño ꝓuenit: scienscz eohors illa sanctor: auariciã capacẽ esse vicior. iõ hanc postulat a se amouert. Auaricia ẽ ei flagrãs oio desideriũ rex tempaliũ.

o ✠ Deꝑcat plebs beata. vt oculos cordis auertat a mũdanis delectatõib⁹ qz nos ꝙ oculos peccare nõ dubiũ ẽ dũ in ambitiõe diuersarũ reruz traducimur. ß addit apta petitio. vt in viã sua. i. in xpo viuificare dignetur. Hic notant illi q̃ diuersis spectaculis occupant. q̃ mulierũ fedo amore rapiunt a ꝯbus oculos auertere nolunt.

p ✠ Statue dic stare fac. i. infige. ꝑfolda atqz ꝑfirma. ne scrim eloquiũ possim⁹ fugaci oblitione amittere. qz plurimi eloquia dñi suscipiũt negligẽter. ⁊ tã q̃ fabulas iutiles audire declinant. iõ addidit i timore tuo vbi nũq̃ culpa acdrit nec ad desidie discrimia puenit. q ✠ Iure ꝙ postulat sibi amputari obprobriũ qõ ex suspitõe vẽit. sepe ei aliquẽ iudicam⁹ talẽ ex suspitõe q̃lis nõ ẽ. ⁊ inueniunr mẽdaces. ⁊ incurrim⁹ ita obprobriũ. tale obprobriũ ⁊ cõfusionẽ petit amouert. vnd reus poterat inueniri: suspicio ei sepissime ꝑbat incerta. q̃ xo ꝓpiano nõ ꝓuenit. Et sic exponẽdo opz q̃ poni cõiunctionalr. Iudicia tua iocũda. ꝑ ꝓfessus ẽ ifirmitatẽ suã. nũc dñi laudat iudicia. cui⁹ xp̃i vex ẽ veraqz sñia. iõ amator xpitatis merito sibi iocũdũ dic dñi eloquiũ ꝙ qõ redez ⁊ coronã se nouit adq̃situr.

n ✠ Incli

r ✠ In boc eñ

versu sancta cohors se dicit cōsecutā plenitudinē gratiarū. qz cōcupiuit vera mādata dei que verā prudentiā cōferūt z salutē. Eq̄tas āt ē xp̄ūs p̄is. inq̄ vt viuificari postulat.

B Nota q̄ pulcre q̄nta kf. tria. sexta nūcupet: scz ipe vicz cui dicitur. Tu aūt ide ipe es .i. eternus. Jn cui⁹ fide etiā eccia ipa esse. i. vna eadēq̄ deuotōe sp hic z in futuro cū eo regnare pmeruit.

v Q Precat g sctā cōgregatio vt supza eā dns saluator aduenias q̄ ē mia peccatoz. z vita fideliuz. Salutare: ecce vt xp̄z eē miaz istā eē oñdēt. addidit salutare tuū. q̄ bene salutare dr. p quē salus gēribus venit. q̄ mōo egro tātī: medicinā sue pietatis attribuit. Scōm eloquiū. t. fm pmissionē quā p pphetas pollicitus es. t Q Exprobrāt enī verbo: qui filiū dicūt esse minorē. vel q̄ eū carne passū minime credidert. Atq̄ etiā io dicit rndēdū. qz speravit in sermōibus dei q̄bus dixit. Cū veneritis ante reges z pn̄cipes nolite cogitare q̄ mō aut q̄d loq̄mi dabitur ei vobis q̄d loq̄mi Exprobrāt etiā infideles martirib⁹ in passione z tormētis verbū fidei dicētes vbi ē de⁹ vr̄ v Q Et ne auferas b xp̄ūs fidei. ō q̄ aplūs ait. hoc ē verbū qō pdicam⁹. rogat g vt pfessionē veritatis de ei⁹ ore. nulle pene. nullus terror extorqueat. b ostanter i fide maneat. iniq̄ ei cū molestāt ōsperāt scī aūt viri si affligāt: spem magis sue dilectōis accipiūt. AQ Sz cū dicit vsq̄q̄: significat xp̄us xp̄ianis ad rpōs aliq̄b⁹ fuisse ablatū vt petro ter negāti b nō vsq̄q̄ ablatū sibi fuit qñ culpā fleti bus diluit z sanguis effusione mūdauit.

p Q Custodire se legē dicit dns sp qz i ipa variari: nefandū ē. Jnterdū sp pōit vsq̄ ad finē b⁹ seculi. b hic cū dicit in sec'm sec'i illā pennitatez significat q̄ nō hz finē: nouit ei consuetudinē āgelor z testatum dns sine fine laudare. y Q Latitudo aūt ista ē caritas de qua scriptū ē. charitas dei diffusa ē in cordib⁹ nr̄is quā io meruit. qz mādator̄ itelligētiā q̄siuit. 1 Diligēter ei exq̄siuit z scrutat⁹ ē ad hoc vt crederet z intelligeret.

z Q Loquebar ō testionijs dei. qm̄ petierat z accepat. vt rndēret exprobrātib⁹ sibi xp̄o. q̄ firmitate roborat⁹ inter reges seculi nō se dicit eē cōfusuz b veritatē quā mēte pcepat: intrepidi fmōlb⁹ pferebat. Cōfundit āt ille cui⁹ p rōciatōz dei vincūt. ad verecūdiaz āt venire nō p̄t: q̄ veritatis ip̄i⁹ testionio roborat. a Q Hic ostendit frequētate meditatōnis ardorē. meditari ei mādata nō pōt. nisi q̄ ea assidua lectōe cucurrit. z vt euidentius hāc frequētiā declararet addidit q̄ dilexi. negligere ei nūq̄ pōt bō ea q̄ diligit. b Q Leuare aūt man⁹ significat bonis opib⁹ occupari: ille leuat manus ad mādata q̄ facit eynas q̄s fieri iubēt mandata. Exercet in iustificatōnib⁹ q̄ querit bonis frequētatōe pficere. 1 Vel q̄ in his q̄ p lr̄az indicabāt. spūalē intellectū conat

ta tua: in equitate tua viuifica me. H B Tau: et ipe. Q B Postulat cōgregatio sancta salutarē sibi dñm debere concedi. vt inimicos de tanta remuneratōne cōfundat: z in lege dñi assidua meditatōe pficiat. B Jpe ergo dns z saluator vau lr̄e vocabulo designat: ide z ipe vicz cui dr. tu aūt ide ipe es. i. eter

s T veniat sup nus. me mia tua dne: salutare tuū fm eloquiū tuuz.

t Et rndebo exprobrātibus mihi verbū: qz speraui i ser

v monibus tuis. Et ne auferas de ore meo verbū veri tati vsq̄quaq̄: qz in iudi-

x cijs tuis supsperaui. Et custodiā legē tuā sp: i seculuz

y z in seculū ✠ seculi: Et ambulabā in latitudie: qz māz data tua exquisiui. Et loq̄bar in testionijs tuis in cōspectu regū: z nō cōfundebar. Et meditabar in man

a b datis tuis: que dilexi. Et leuaui man⁹ meas ad mandata tua q̄ dilexi: z exerce-

q̄ p lr̄az indicabāt. spūalē intellectū conat B Et qz septiformis ē spūs scī (inuenire gratia recte septima lr̄a vocitat olim.

e ℣ Exhũana ꝓsue
tudine: memor esto dñe
deo. q̃ nihil pot vllate-
nus obliuiſci. nõ ḡ hoc
dicit. qz dignũ erat i il
la maieſtate ponere in
turiã obliuiõis. ꝑ ꝓcaſ
vt cito ſeruo ſuo cõfe-
rat ꝓmiſſionẽ quam in
euangelio ꝓmiſit. bti q̃
lugẽt. qm̃ ipi ꝓ ſolabũt
Seruo tuo: ſubaudiẽ-
dũ iplere ꝓmiſſum. In
q̃ nihi. i. in illa. ſ. ꝓ-
miſſiõe vbi tui ſpez de
diſti. d ℣ Cũ dicit
hec me cõſolata ẽ. oſtẽ
dit inter erũnas ſeculi
ꝑ ſibi fuiſſe ſolacij: vt i
pñti vita affligẽt. t de
futura ꝓmiſſiõe gaudẽt
In hũilitate. qz ſcã ꝓ-
bat hũilitas oĩa ꝓ xpo
patiẽter ſuſtinẽ. Quia
eloquiũ tuum viuifica
uit. Cãm ꝓſolatõis ſue
ponit: ꝓmiſſio quippe
tanti iudicis firmauit
aĩm ſuſtinentis. t ſpes
ꝓſolatõnis viuificauit
afflictũ. e ℣ Supbi
bos. i. malignos atz ty
rãnos crudeliter egiſſe
cõmemorat. q̃ nõ viuifi
cãdi ſ poti⁹ mortifican
di ſunt. A lege tua nõ
decliaui. ſ. vt illi puta-
bãt q̃ ꝓſequebãt inno-
xtos. ꝑ ſignificat ſe i ve
ritatiſ manſiſſe lugiter
ſnia. f ℣ Memor ẽ
iudicioꝝ: q̃ plectibilia
ñ ꝓſumit ꝓpetraze pcã
qz metu penaꝝ reuoca
tur q̃ dñi iudicij recoꝛ-
dat. A ſeculo: ſignifi-
cat cũ adminiſtrat cept⁹
ẽ mũdus. Cõſolat⁹ ſuz
qz nũq̃ deſerit ſuos fa
mulos diuina virtus.
g ℣ Receſſe ẽ em vt
ſanctũ virũ alter⁹ cul-
pa cõtriſtet t ſe dolore
defeciſſe dicat. dñ ani-

bar in iuſtificatõnib⁹ tuis.
ℬ Zai. oliua vel fornica-
tio. ℣ ℬ Chorus ſctõrũz
ſpez ꝓmiſſionũ dñi: ſenſib⁹
nr̃is cõmẽdãs: aſſerit fide-
les aduerſa mũdi ſuſtinere
q̃bus eterna vita ꝓmittit.
ℬ Iſta ḡ vita q̃ hic in ſpe.
illic in re ꝓcipit: oliue noie
quã zai lr̃a deſignat. exꝑi-
mit: qz t hic ſcõꝝ facies ex
hilarat i oleo. t illic pfecti
us ſpũſſancti eterna viſiõe
pingueſcit. Momẽ aũt for-
nicatõis cõgruit pctõrib⁹
derelinquẽtibus legez do-
mini.

c Memor eſto verbi tui
ſeruo tuo: i quo mihi
d ſpem dediſti. Hec me cõſo
late eſt in hũilitate mea: q̃a
eloquiũ tuũ viuificauit me
e Supbi inique agebant vſ-
q̃quaq̃: a lege ÷ autẽ: tua
f nõ declinaui. Memor fui
iudicioꝝ tuoꝝ a ſeculo dñe
g t cõſolatus ſum. Defectio
tenuit me: ꝓ pctõrib⁹ dere-
b linq̃ntib⁹ legẽ tuã. Cãtabi-
les mihi erãt iuſtificatões
tue: i loco pigrinatõis mee
i Memor fui in nocte noĩs
tui dñe t cuſtodiui legẽ tuã
k Hec fcã ẽ mihi. q̃ iuſtifica
tões tuas exq̃ſiui.

ℌ ℬ Heth: vita.
ℌ ℬ Agnẽ beatuz de-

mus ꝓpſ deſiderat ſal
uos fieri vniuerſos. et
quẽ nõ optat excedere
affligit cũ ei penas co
gnouerit iminere. vnõ
ſcã cohoꝛs martirũ. ſi
tm̃ penis ſuis quãtũ ti
rannicis toꝛquebaſ ex
ceſſibus. I Jõ nõ
vult quẽq̃ peccare ſed
oẽs cupit viã veritatis
agnoſcere. b ℣ Cũ
dicit cantabiles ſignifi
cat ꝑſalmodiã cum ma
gna delectatõe pagen-
dã: cantus em̃ ſp relea
uat laboꝛes t non ſinit
ſurripe tediũ alo. Lo-
cus pegrinatõis ẽ mũ-
dus. vbi pegrinaſ oẽs
q̃ dño xpo deuoti ſunt
i ℣ Per noctem
mũdũ iſtum ſignificari
poſſe: nõ dubiũ eſt in q̃
pctoꝝ regnat obſcuri-
tas. ℣ Sz vtinam
oculos coꝛpoꝛeos clau
deret t nõ coꝛdis lumi
na piculoſius excecaret
in hac ei nocte meinoꝛ
ẽ noĩs dei: q̃ beneficia
ipius nõ ſuis meritis
ſed diuinis mũeribus
applicat. t ꝓ hoc legez
dei cuſtodit. A Sed
in nocte aduerſitatis: t
vbi magis grãs agere
oꝛtet q̃ in die ꝓſpitat⁹
k ℣ Hec. ſ. noꝛ fcã
ẽ mihi. ſubaudi cõſola-
tio. Sequiſ cauſa qua
re illi noꝛ facta ſit ꝓſo-
latio. qz iuſtificatões
tuas exq̃ſiui: tuas di-
cit nõ meas. t ſõ mũdi
tenebꝛis nõ potuit ob-
cecari. qz illi noꝛ tribu
lationũ facta ẽ. i. aduer
litatẽ t pfectũ fcã ẽ. ꝑ
ei alicui fieri dicim⁹ q̃ ſõ
frugi illi eſt.
Heth vita: q̃ in diuinis
ſcripturis repit qui eſt
xp̃c,

l ℣ Portio a pte dicta est. illius em̄ ptis sunius cui⁹ volūtatibus obedimus. vñ merito portio ploꝝ deus dicit. Dixi. i. statui de creui atq; p̄miſi p̄cepta dei seruare. vñ t factus ē in dñi portōe. m ℣ Postulat em̄ plebs fidē debere cōpleri; iam aduēt⁹ xp̄i. q̄ mūdo poterat ſaluta ris appere. Scōm cloquiū. illud. ſ. quo p̄mittit ſanctis ſuā beatā nimis t incōpabilē p oīa viſionē. n ℣ Ordinē hūane cōuerſatiōis exponit. Prius em̄ est vias suas cogitare. id est actus hūanos diſtrictius penſare. t ſic ad dñi mādata pedes ſuos cōuertere: in q̄b⁹ ſi aliq̄s ambulat, p̄t firma hr̄e veſtigia. Dicēdo pedes meos cōuerti oſtendit p̄mittus fuiſſe puerſos.

o ℣ Paratū ſe ad p̄cepta dei cuſtodienda ille teſtat. q̄ nec p̄ſecutores metuit. t illecebras hui⁹ ſeculi a ſuis ſenſibus effugauit. nō sum turbat⁹ ad tribulatōez ſuſtinēdā pp xp̄m im p̄rouiſa ei p turbāt: ſ deliberata ſnīa aīm pturbari non ſinit. Infert etiā ad q̄d paratū ſe eſſe dicebat. i. vt mādata dei cuſtodiret. q̄a ſic integre ſeruant cuz aduerſitat⁹ nlla metuit p ℣ Cū dicit funes pctōr: oſtendit tot laq̄os ē q̄t pctā cōmittimus. t hoc referendū est ad corpis p̄rauitatez. fieri ei potuit vt caro delictoꝝ funibus ligaret. anim⁹ aūt incētiuis vicijs reluctās: legis dei nō fuiſſet obſ⁊⁹. Funes aūt ſunt ſpiritalia et tortuoſa ligamīa. talia etiā ſūt pctā q̄b⁹ ſe delinquētes ſp aſtringūt. q ℣ Media nocte. ſcit em̄ hoc tpe p̄rimogenita egyptioꝝ p cuſſa: ſcit petri t pauli vincula reſoluta. ſcit quoq; ſpōſum media nocte eē venturū. ideo eodē tpe ſurgit ad laudes ne inē fatuas virgines ei tanua clauſa remaneat. nec vacat q̄ dicit ſurgebā. q̄ ſurgit q̄ ſp ad dei p̄conia feſtinat. Ad cōfitēduz. i. ad laudandū iudicia iuſtitie xp̄i. r ℣ Quiſquis em̄ in nouitate vite ambulauerit erit p̄ticeps xp̄i. t q̄ dixit oīm timētiū. ne illos tm̄ ad uertiſſes q̄ dei iudicia ſuiſti timoze formidāt. addit t cuſtodientiuz mādata tua. q̄ deuotiſſimi cōprobant. timore caſtiſſimo t amore reuerēdo. s ℣ Mia dñi cū dicit. plenā eē terrā oñdit vtriq; dilatōnem xp̄iane fidei quā ſic miſericorditer ſpleuit vt vndiq; vaniſſime ſuperſtitiōis nomē euacuaſſe doceat. Juſtificatiōes tuas doce me. ℣ ℟ eſt tua mandata vt illa intelligam t p̄dicem. t ope impleam.

t ℣ Nūc collata ſibi a dño munera p̄fitet. Bonus q̄ppe dñs ſeruis ſuis tribuit bonitatē. Et q̄ ſit illa bonitas ſubē exponit dū dic. Bonū mihi q̄ humiliaſti me. de afflictione em̄ ſalutari. gratias agit. ſi de felicitate mūdana: intellexit em̄ bonitatē illaz debere dici vñ p̄ficit. nō vñ inani exultatōe gaudet. Sic bonitatē facit medicus cū ſecat vulnera. ſic p̄cūcedit filiū. Scōm v̄bū tuū. illud. ſ. q̄ dicit q̄ ſe hūiliat exaltabit. ℣ Vel bonitatē ſe-

l ℣ Decio mea dñe: diri cuſtodire legē tuam.

m ℟ Peccatus ſum facie tuam in toto corde meo: miſerere mei ſm eloquiū tuū. Cogitaui vias meas: t cōuerti pedes meos in teſtimonia tua. ℣ Paratus ſuz t nō ſum turbatus: vt cuſtodiā

p mandata tua. ℣ Funes pctō rū circūplexi ſūt mee: ÷ t:

q legē tuā n̄ ſuz oblit⁹. ℣ Media nocte ſurgebā ad cōfitēdū tibi: ſup iudicia iuſti

r ficationis tue. ℣ Particeps ego ſum oīm timentiū te: t cuſtodientiū mandata tua

s ℣ Mia dñi plena ē terra: iuſtificatōes tuas doce me.

℟ ℟ Teth. bonū. ℣ ℟ Ppls beat⁹ grās agit hūiliatū ſe fuiſſe. vt ad iuſtificatiōes dñi pueniret. ℟ nomenq; l̄re p̄tis exponēs: bonū ſuū dicit verbuz dei hūiliter meditari.

t ℣ Nitatē feciſti cū ſer-

cisti qñ in carne nos redemisti. fm ꝟbū tuuz qō ꝓmisisti abrae. alijsq; ꝑiarchis.

v ℭ Docet aūt deus bonitatē. inspirādo desideriū charitatis. docet disciplinā cū patientiā i tribulatōe donat. ℭ Docet sciaz. vt sciat hō discernē inē bonū ⁊ malū. intervitā ⁊ mortē. Credidi. ℭ .i. ꝓceptis tuis obedi/ui. ℑ vel ope ipleui. ꝓmittit aūt scie disciplinā. vt ꝙs ꝓmitus in se facere debeat disciplinā ⁊ postea docēdo in alijs. ⁊ ℭ Ut de quō in bocversu humana vita describatur ℙrius em peccasse se dicit cū teneret oīgla li vicio obnoxius. post hūiliatū se esse pfessus ē. vt culpa careret quā cōtraxerat i radice peccati. ad postremū custodiuit dei eloquiū. quia meruit hūiliari. sic ait apls hūilibus aūt dat grām. Et vt excedentiū licentiaz cohiberet. ꝓ hūiliatōz suā. eloquiū dñi. i. sanctas scripturas se dicit eius dono custodisse. y ℭ Petit bonū mgrm vt i sua bonitate dignet docere discipulū. vt iustificatōes quas lectōe didicerat ope sciret. tunc em pfecte discunt mādata cū fiunt.

z ℭ Dicit em multiplicatā sup se pſequentiū iniquitatē. ⁊ iō petit ne penis grauib⁹ supboꝝ eius devota hūilitas macularet. ß potius quantū illi ꝓtēderent sanctos seducere: tm isti viderēt mādatis dñicis adherere. et mādatoꝝ scrutatores ampliꝰ effici. ⁊ ita factū ē. vt q̄ penis tpalib⁹ sctōs vincere tētauerūt ⁊ a lege dei diuidē nisi sc̄: tāto illos mādatoꝝ scrutatores ampli⁹ effecerūt.

a ℭ ℙer lac coagulatū vult intelligi cōduratā supboꝝ iniquitatē. q̄ more lactis incrassiorē substantiā fuerat cōtracta. Lac aūt dictū a liquore. qz de interna suba naturali liquore decurrat: a em in i cōuertit: vt amic⁹ inimic⁹ ⁊ his silia. Ego ꝟo legē tuā. i. quātū illi in malo durescebant tm iste a lege dei segregari nō poterat.

b ℭ Bonū sibi dicit q̄ penis seuientiū subdebat. nō pūtia cogitans sed futura desiderans. cepat em de illa dulcedine gustare celesti. q̄ oēs suauitates excedit. talis siq̄dē hūilitas celestis irim tāgit gloriosa fastigia. ℍaz sicut supbia mergit ad tartaꝝ. ita ista hūilitas tollit ad celū. Ut discā iustificatōes tuas. i. vt facerē q̄d docuisti. tūc em pfecte discit: qñ ꝓcepta dei fideli actōne mōstrāt. c ℭ Cum dicit lexoris tui. nō tā ꝓphetarū nec apl'oꝝ ꝙ ꝓcepta euangelica sibi testat ꝑciosissima. que sunt oze xpi plata. Sup milia. q. d. sup oīa milia auri ⁊ argēti q̄d infinitū atq; incōphēsibile ē. sic em dilectio ista tanta meruit indicari: vt nulla res potuiss⁹ ei equari. vt auri argēti/q; oīs copia posset vile ſcere. milia auri ⁊ argēti dixit. quicq̄d em diceris sup sp excedit. iō facta ē cōparatio absq; si militudīe ꝑciū sine mō amoꝝ sine fine.

d ℭ Manꝰ tue opatōis dei virtutē oñdūt Et q̄ addit fecerūt me q̄dā volunt fecerūt ad aīam ptinere. plasmauerūt ad corpus, qō ō limo terre cognoscit

uo tuo dñe: fm verbū tuū.

v Bonitatem ⁊ disciplinā ⁊ scīam doce me: qz mādatis

x tuis credidi. ℙriusq; hūiliarer ego deliqui: ꝓterea

y eloquiū tuū custodiui. Bonus es tu: ⁊ i bonitate tua doce me iustificatōes tuas

z Multiplicata ē sup me iniq̄tas supboꝝ: ego aūt in toto corde scrutabor mādata

a tua. Coagulatū ē sicut lac cor eoꝝ: ego vero legē tuā

b meditatus sum. Bonū mihi qz hūiliasti me: vt discā

c iustificatōes tuas. Bonū mihi lex oris tui: sup milia auri ⁊ argenti. ℍ ℬ Joth scia vel principiū. ℭ ℬ Cohors gloriosa. petit intellectū mandatoꝝ sibimet debere cōcedi. vt vere vite munere pfruat. expetensq; vt dñi mia fiat imaculata. ne possit in illa iudicatōne cōfundi. ℬ Et recte scia vel principiū nūcupat lr̄a in qua fideles ab illo capiē di querūt inellectū: a q̄ viuendi sumpserūt exordiū.

d Manus tue fecerūt me

esse formati. Justa voce clamat factura auctori: da mihi intellectū a quo cognoscor eē plasmata. Sed qualē: nō istū de quo sibi homines eē vident sapientes. sed quo dñi mā data cognoscat. vt quē adam p inobedientiā pdiderat cohors sctā p obedientiā adipiscat. istū ḡ purū ptēplabilē deuotū quē añ peccatū adam possidebat petit intellectū. ℣ q̄ mā data dei intelligunt ⁊ custodiūt.

e ℣ Qui timent te vox eccīe. i. illi q̄ timēt deū ⁊ alios vident dei mādata obseruare magna leticia letabūt. qz in ℣bo tuo spero. ℣ ℭ .i. i xp̄o. ℭ vbi nūq̄ decipit spes. petit ḡ eccīa talia in se fieri. vñ oīm deuotio possit augeri: ad imitatōez eī rez laudabiliū ꝓposita sp exēpla pficiūt. q. d. si illā grām mihi cōtuleris vt diligēter faciā ⁊ pficiā p̄cepta tua. videbūt hoc q̄ timēt tezē

f ℣ Eqtas xp̄i est. vt pctōres arguat p delictis: veritas vt superbos hūiliet a pspēritatib⁹ suis. ḡ qz me hūliasti vt corrigeres fiat nūc mīa tua vt cōsoleē me. ℭ Cognoui ergo dicit. i. exptus sum. scz in meis passionib⁹ ⁊ bñficijs. q̄ oīa equa sunt iudicia tua in puniendo ⁊ pcendo.

g ℭ Cōsolatio ē eīm qñ miseriarū patiaz donat. tormēta suā retemperat. ⁊ afflicti animi merores. pmissiōe beatitudīs cōfortat. Scōm eloquiū subiunge. fiat. i. fm pmissionē. q̄ spopōdit in euāgelio se passuros tormēta minimē relicturū.

b ℭ ℣er miseratōes xp̄i. vitā. s. vult pse qui eternā. qz sola illa bū vī vita quā nulla molestia sollicitat nec mors suspecta ꝓtristat

⁊ plasmauerī me: da mihi intellectū vt discā mandata tua. Qui timent te vide bunt me ⁊ letebunt: qa ti

f verba tua supsperaui. Cognoui dñe qz equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliasti me. Fiat mia tua

g vt cōsolet me: fm eloquiū tuū seruo tuo. Veniant mi

b hi miseratiōes tue ⁊ viuā: quia lex tua meditatio mea

i ÷est:÷. Confundant supbi qz iniuste iniqtatē fecerūt i me: ego āt exercebor i mā

k datis tuis. Cōuertant mihi timētes te: ⁊ q̄ nouerūt

l testionia tua. Fiat cor meū imaculatū in iustificatōib⁹ tuis: vt nō cōfundar.

ℏ ℬ Caph. manus.

ℭ ℬ ℙeregrinus in hac terra ppīs: nimiuz desiderīū suū in aduentu dñi cōfitet. enumerās quāta sup bor insecutōe ptulerit. ℬ cui⁹ mētis deuotio p caphlām designat. que manus

q̄ opibus bonis celor regna cōquirit. nō ḡ p istā solā meditatōem beati efficimur. q̄ lectōis repetitōe tractat ḡ que opibus iplet.

i ℭ Cōfundant: ad emendatiōem ptinet nō ad suppliciū. tūc eīm bene cōfundit ꝑ scia peccātis: qñ mala pristina ꝓpria volūtate dānantur ⁊ incipit odisse qō antea videbāt diligere. Quia iniqtatē fecerūt in me. qđ eīm iniustius q̄ eos velle pse qui. q̄ mādatis dei videbant occupari. Ego aūt exercebor. ponit salutare remediū. s. exercitiū mandator ꝓtra p secutores crudeles. sola eīm patia in tormentis vincit illos.

k ℭ Cōuertant mihi. i. ad te: ad dñm eīm bene intellīr cōuerti: q̄ in ecclīastica cōgregatōe ceperit versari. Et q̄ nouerūt. i. quos lectō diuīa iaz imbuit. ḡ nec dñi opa salutaris instruxit. tales sunt incipientes bene viuere qs petit sic cōuerti.

l ℣ Hic cor p anīa ponitur. ac si dicat. fiat aīa mea sine petō mortali. ⁊ hoc in iustificatōibus. i. vt nō sim re⁹ in iustificatōib⁹ ḡ mundus a trāsgressiōe ea⁹ Uel vt sim imaculatus ⁊ hoc nō ex me ḡ iustificatōib⁹ tuis. Ut nō cōfundar. hoc est. vt non habeā cōfusionē eternā. Cōfundant qđē supbi ad correctōez ⁊ nō confundar ego ad penam eternam.

ℬ Caph aūt ita manus interptat vt eiusdē manus palmā sue volam significet. i. nō cōtractā eā sed aptā. expansisq̄ digitis insinuet. Jō in an⁹ ops vel corporis vel cordis vel ipius amoris interni significat. ℣ertio ℵo eius significat id qō ꝓpheta cōmēdat dicēs reuela dño viā tuam ⁊ spera in eum ⁊c.

manus interptat vt eiusdē manus palmā sue volam significet. i. nō cōtractā eā sed aptā. expansisq̄ digitis insinuet. Jō in an⁹ ops vel corporis vel cordis vel ipius amoris interni significat. ℣ertio ℵo eius significat id qō ꝓpheta cōmēdat dicēs reuela dño viā tuam ⁊ spera in eum ⁊c.

uia lex tua. illa eī meditatio beatos facit

m ℭ Defecit aīa mea. significat lassata ē: atq; fatigata. q; p nimia solet euenire desideria. nos eīm iste hūanitatis ē. vt qō oīno cōcupiscamus: in eo lassari atq; deficere videamur. Sz vt intelligat quo defect⁹ iste pgat: addit. i salutare. qō bona lingua dī iesus. t ne aliquis ita exponēdū t sentiendū dubitaret adiunxit. t i verbū tuū. i. vnigenitū filiuz q; ē dei virtus.

n ℭ Defecerūt oculi cordis. Et vide i eloquiū nō ab eloquio defeciſſe. Deficere eīm ab eloquio dei ē toti⁹ boni priuatio: in eloquiū vo ei⁹ deficere sp augeri ē. Dicētes. cū lingua loqui soleat: dicit oculos locutos. vt ostēdat luminosa cordis desiderta: silentioso q̄dam sermone pclamare. t p clamore ardentissimo deficere. t tā diu se dicit defectū istū ptulisse donec expectata incarnatio dei cordis appareret aspectibus.

o ℭ Cām cur adiuuandū se t cōsolanduz petat hic pōit. Uter ei corpus mortale signifi cat. pruina. celeste beneficiū puersiōis ostendit. p quā euēitvt caro nra lasciuiēs afflictiōe pnie ȳbatur. vter igit in pruina. natiuo calore desertus: glaciali rigore cōtrahit. sic corpus sanctorū inēctiuo vicio⁹ calore vacuatū beneficio cōuersiōis attrahit. t cum sic fuerit feliciter maceratū puenit qō sequit. vt iustificatōes dei nullaten⁹ valeāt obliuisci.

p ℭ Sciēs cet⁹ sctō rū vsq; ad fīnē mūdi se tētatōib⁹ diaboli subiacere. interrogat qīn mōs iste finiat. vt de pse cutoris⁹. i. diabolo cū mīstris ppata vltio cōpleat. nō qz vite sue tps volebat agnoscere. ℣ celeritatē futuri postulabat iudicij. in q̄ tā beatis erit reqes t gaudiū sine fine mānsuz.

q ℵ ℭ Iniq̄ sunt heretici vel iudei vel gētiles pbi. ℭ q̄ rū doctrina manib⁹ fabul' ē cōpata. qz a lege dei oīo discrepat. t catholica veritate discedit. r ℭ Ueritas ei sp verū loquit'. ℣ pfidi eā q̄busdā nebulis obcecare cōtēdūt. Et pse cuti sunt. lubēdo puersa. falsa suadēdo. Adiecit adiuua me. qi ꝑ imanē beluaz t hostem crudelissimū se adiuuari postulat ꝑ sic fabulātes.

s ℭ Duz dicit paulomin⁹ t inimicitatē psecutōis oīndit t se tñ nō defeciſſe dei munere declarauit. In terra in hoc seculo. Ego aūt nō dereliq̄ mādata tua. s. qz suā pstātiā i martirio vsq; in finem vite oīndit t tenuit.

t ℭ Uiuifica me dixit sm̄ miaz. i. in illa vita ē'na pstitue vbi sctō rū vita ē. Ut custo diā. ℵ vel ea q̄ in lege mādasti. vel illa q̄ in euāgelijs ptulisti. ℵ nullo mō martires testimonia dī. i. martiria (martir ei testis dī) custodirēt nisi dīi mīa dei vinificarent' vinificati sē ei. neamādo vitā negarēt vitā. t negādo vitā amitterēt vitaz. ac si q̄ p vita vitatē deserē no luerūt. moriēdo p vita te vixerūt. ℬ Et tō lamech disciplinā sonat qz dei discipline plebs fidel libētissime sbdita ē

a ℭ Permanet tgī xbū dei i ē'cūī celo. i. in vno q̄q; scō. quos de

interptat. p quā opa vl' cordis vel corpis exprimūt.

m Efecit in salutare tuū aīa mea: t in verbum

n tuū supsperaui. Defecerūt oculi mei in eloquiū tuuz: dicētes. qn̄ psolaberis me

o Quia factus suz sicut vter in pruina: iustificatōes tuas nō sum oblit⁹.

p Quot sūt dies serui tui: qn̄ facies de psequētibus me iudiciuz.

q Narrauerūt mihi iniq̄ fabulatōes: sed nō vt lex tua

r Dia mādata tua veritas: iniq̄ psecuti sunt me adiuua me.

s Paulominus pfūmauerunt me in terra: ego aūt nō dereliq̄ mādata tua

c Scōm miam tuaz viuifica me: t custodiaz testimonia oris tui. ℵ ℬ Lamech. disciplina. ℭ ℬ. Plebs fidelis virtutez dñi factaq; describēs. dicit oīa tpalia posse finiri. mādata vo ē⁹ nequaq; fīminū repire. ℬ quoz discipline subdita p clamat: in eternū nō obliui scar iustificatōes tuas.

s Meternum domine: verbum tuuz pmanet

monte faç viuere, i. p monē tpalē vnē ē'nali

ter. est em in illis celū. vel illi sūt celū qui se celesti cōuersatōe tractare noscūt. Vel in celo. i. in angelis in q̄bus deus habitat. Manet igit in illis sp verbū dei. q illi iugiter i dei misterio t laude firmissima deliberatiōe consistunt.

b ℣ Jn generatōe t generatōe. tpa significat q̄bus duo populi domīo crediderūt vnus legis t ꝓphetarū alius euāgelij t apl̄oꝝ ℣ Jn q̄bus ē Xitas. .i. ipe dñs xp̄c. Fundasti terrā. hoc ē cōstituisti sanctos. q̄ sic fundati sunt. vt in xp̄i credulitate pmaneāt. Et hec est cā cur in generatōe veritas est. q̄ fundata ē terra. i. credētes. Si em ipe nō fundasset sic terrā. i. cōfirmasset nec p̄cior generatio nec sequens. vel credere in xp̄m vel pmanere in fide potuisset.

c ℣ Quotiēs singulari numero dies ponitur: vēturus ille significat. q̄ vnus atq̄ eternus est. t nō hz noctez de quo scriptū ē. t erit illis dñs lum̄ eternū. t ne q̄s quō b̄ fieri posset iterrogaret dubitādo adiecit. oīa seruire creatori. q̄ p sūa volūtate t tēpalia t eterna disponit. d ℣ Meditatio q̄ppe legis ē illa. que p̄cepit. vel cogitare vel facerevt interiorē quāsi ꝓfitiario firmatus: formēta possit sentia intrepidus supare. Jn hūilitate. in afflictōib⁹ dicit. quas pia volūtate tolerauit. a q̄bus se gaudet ereptū: q̄s meruit ad sanctū puenire martiriuz. Hūilitas ista a q̄busdā necessitate subit, ab alijs vt a sctis volūtate suscipit. e ℣ Nullus em fideliū debet obliuisci illoꝝ beneficioꝝ dñi. a q̄bus vitale munus noscit accepisse. hec aūt beneficia sunt iustificatōes. que nobis vitaz aīe p̄stiterūt in fide: p̄st em fortasse alia memorie decidere, beneficiū aūt nullus fidelīū obliuiscit in quo vita p̄stat. f ℣ Tuus sum ego: nō p̄t dicere vere q̄ se nouit peccato fuire. Seruus em viciox: nō meret dñm hīe sanctoꝝ. Illud aūt cōsidera. q̄ dū p̄fessus fuerit cohors scā se esse dñi adhuc petit vt salua fiat vtiq̄ in illa iudicatiōe futura cū beati intrant in requiē sempiternā. Sz quare salus ista petatur assidue: subter adiūxit dicens. q̄m iustificatōes tuas exquesiui: alij honores. alij mundi gaudia. alij cōnubia quer̄t ego iustificatōes tuas g ℣ Me expectauerūt. s. mali suasores blādiendo. q̄ agebant vt meā aīam vulnere p̄ua uitatis sauciarēt. Ꝑfidit xp̄o q̄ hoc q̄ ait expectauerūt: penā martirij nō fuisse accelerata t p̄cipitatā. vt grauior fieret pena ꝓtracta: q̄s subitanea. grauior ē em ista p̄secutio q̄ t coronā martirij suspēdit ꝛmortē aīe suadere nō desinit. Sz intelligēs iste testimoniū dei: nō poterat ad vicia nefanda pduci. vñ illi soli a tali p̄iculo liberanē: q̄ dñi illuminatiōe firmātur. Jntelleri aūt exponaē. i. opat⁹ sum. sicut in alio psalmo dī beatus q̄ itelligit sup egenū. i. subuenit egeno.

b in celo. Jn generatōe t generatōe veritas tua: fundasti terra t pmanet. ℣ Dia
c tiōe tua p̄seuerat dies: q̄m
d oīa seruiūt tibi. Nisi q̄ lex tua meditatō mea ÷ ē : : tūc
e forte perissem in hūilitate mea. Jn eternū nō obliui-
scar iustificatiōes tuas: q̄a
f in ipis viuificasti me. Tuꝰ sum ego saluuz me fac: q̄m iustificatōes tuas exq̄sui.
g ℣ Me expectauerūt pctōres vt pderēt me: testionia tua
h intellexi. ℣ Oi cōsumatōi vidi finē: latū mandatū tuuz
H H ℣ Mem. nimis. exquo vel exipis. ℣ H ℣ Ꝑpls beatꝰ. ꝓphetaꝝ atq̄ euāgelij meditatōe p̄ficiens: sup docētes se ac seniores asserit se diuina itel lexisse mandata. H q̄ ille em q̄ opat⁹ sm testimōia nō p̄t ad vicia vt diximus nephanda pduci. h ℣ Consūmatio ē em oīm virtutū p̄fectio: cui ꝓsumatōi xp̄c est finis: quē se vidisse dicit: cum eū illuminata mente credidit eē vēturū. Lata mandatū significat charitatē. quam circa deū hīe iubemur t primū. Nā qd latius eē dici p̄t q̄ vniuersam legē t ꝓphetarū dicta cōcludit. Naz vt saluator docuit. in his duobus mādatis charitatis lex oīs t ꝓphete pendent. ℣ Jdeuidit ergo ꝓpheta in spū xp̄m oīa cōsūmasse que scripta sunt ō eo in lege ꝓphetis t psalmis. ꝓpter q̄ in cru-

ee dixit. Cōsūmatū est. pmittit se dicturū quēadmodū legē dei p̄ci pua intentōe ⁊ volūtate dilexerit. Tota die: cōtinuū tp̄s significat. meditaf eīm totovite tpe legē dei. qui oīa que facit: in laudez dei agit. si quis eīm cum ti more dei cibos tpanter accipit. si somnos conuenienter carpit. legez dei meditaf in oibus. qm̄ se honesta ⁊ pbabili actōe cōmendat.

k ℭ Inimici intelligendi sunt obstinati in dei. heretici et pagani q̄ p̄cepta dei nō opanē supza istos p̄udentem se dicit effectū. qm̄ iussa dei deuotus iplenit. sed vñ factus p̄udens fuerit addidit. tuo mādato. qm̄ dū illi obediunt fideliter. cūctos errantes transcēdit. Addidit. qz ineternū mihi est. s. mandatū tuū scz dilectio dei ⁊ primi.

l ℭ Intendamus ꝟ sup̄ioꝛē versum vbi nō dixit supza p̄es sed super inimicos. hic autē arguit mgros. s. phariēos. qz ad lram se tenētes spiritalē intelligētiā negligebāt. Supza tales igit oēs doctozes: merito cohoꝛs iuncta se melius intellexisse dicit. qz sinceraz dei doctrinā accepit. ꝟ ir melius intellexerit ūm dicit. qz testimonia ia meditatio mea est.

ℭ Sup senes intellexi. Senes dicit hic ꝺ canos mente ꝟ cozꝛe. vult igit dicere melius intellexit ppls iuus q̄ feliciter xp̄m secepit. q̄ senioꝛ ille Daicus q̄ eū ptemnē ꝺz iudicauit. Quare tellexit sup̄ seniozes didit vicz. qz mādata tua exquisiui. nō hoīm puersoꝛ mandata seruaui. n ℭ Ab oī via mala. significat hereticoꝛ p̄auas suasiones. q̄bus illi blandiunt. vel oīm maloꝛ p̄aua opera. Pedes aūt meos. significat assensuz mentis. q̄ nos q̄dā vestigio ducit ad culpaz: nisi pietas dei nos abstraxerit. Atverba tua custodiā. aliter eīm verba dei custodire nō poterat. nisi cū illa pestifera suasio pbatur expulsa. o ℭ A iudicijs tuis dicit. i. ab illo q̄ tua volūtas cōstituit. ⁊ viuēdi regulam dedit: ab eo vtiq; ñ declinaui. Quia tu legez posuisti mihi. ꝟ ē. euāgelīū q̄ totius pientudis donauit effectuz nō ergo lex vetus q̄ officiū pedagogi hz ꝟ accipit. p ℭ Quādulcia. i. plus oīb⁹ dulcia ⁊ maxime dulcia. quia A transito melle. vl alio cibo p palatū: nullū hz vltra sapoꝛē. eloquia xp̄i dei siue in oze siue in faucib⁹ vel i archano abditi pectoꝛis sp̄ dulcia sunt meditātibus ea. ℭ Cū eīm oīs gustus cozpalis sit in palato ⁊ faucib⁹ tm̄ eloquia tm̄ dñi degluti ta in cordis dulcescūt faucibs.

q ℭ Legem eīm dei edoctus intellexit scriptū illō fili noli ambulare cum impijs. itē audierat p̄didisti abs te oēs qui fornicant abs te. talia quippe in mādatis dei dum audisset viam iniquitatis intellexit oīmodis execrandū. que iusto dño placere non poterat.

go mem interptaf exquo: significat ex quo. hoc ē qō dr. Quo dilexi legē tuā domine. i. ex quo affectu dulcedininis ⁊ amoꝛis. vt significet ex intimo. Qō xo dr ex ipis: significat ex ipis dñi mādatis eoꝛūdē cōcipiendū amoꝛē. vñ dicit. a mandatis tuis intellexi.

i Tomodo dilexi legē tuā dñe: tota die meditatio mea ÷ ē:· Sup inimicos meos p̄udentē me fecisti mandato tuo: qz in-
l eternū mihi ē. Sup oīes docētes me intellexi: qz testimōia tua meditatio mea
m ÷ est:·. Sup senes intellexi: qz mandata tua quesiui
n Ab oī via mala phibui pedes meos: vt custodiā verba tua. A iudicijs tuis nō
o declinaui: qz tu legē posui
p sti mihi. Quādulcia faucibus meis eloquia tua: sup
q mel oꝛi meo. A mandatis tuis intellexi: ꝓpterea odi ui omnē viam iniquitatis.

H B Mun. sempiternū vl piscis. ℭ B Cohoꝛs btā pedib⁹ suis dñici verbi lumē radiare cōgaudens.

r ℭ Testat beata cohors pedib⁹ suis ver
bū dei. i. scripturas sctās lucere. ne absentia
veri luminis incidat in ruinā. quā p suā pui
dentiā vitare nō poterat. Et lumen semitis
meis. ℌ vt hoc lumie pēūte dū semitas
vite isti⁹ gradimur. ad
illā que vera via ē pdu
camur. lucerna ḡ. scrip
tura ictā dī ꝓphetarū
⁊ euangelioꝝ lumen.
Vel vtrūq; lumen ⁊ lu
cerna. s ℭ Jurare
est em̄ iure orare. i. eq
tatē dicere. ne velit qs
piā qđ ꝑmisit. in ptē al
terā declinare. Jurare
igit̄ hic ñ signficat sa
cramētū pstare in q in
uocando diuinitatē ve
ritatis testē adducim⁹
ſ iurare est firmiter in
tio cōstituere bonū p
positū implere. Judi
cia xpo iustitie sunt. cū
exaltat hūiles. deijcit
superbos. t ℭ Dum
se dicūt mēbra xp̄i vsq;
quaq; hūiliata. oīdūt
multarū psecutionū se
sustinuisse picula. ⁊ ex
hūilitate sua fm̄ ꝑmis
siones dei viuificari se
petūt. Verbū em̄ illud
dici pōt venite ad me
oēs q laboratis ⁊c.
v ℭ Oris aūt voīū
taria sacrificia seu be
neplacita sunt: deuotō
nē laudis offerre ñ ali
cui⁹ mūdane vtilitatis
ſ ꝓpie voluntatis intui
tu. illa ḡ petit vt reddā
tur accepta deo: qūs
hac oblatōne placatus
iudicia sua eū doceat.
que fidelib⁹ mentibus
dignat aperire.
x ℌ Vīa mea ī ma
nib⁹ meis. ſ ē. qz aīam
meā in bonis opibus.
fm̄ q̄ lex tua iubet pa
rataz sp̄ habeo. vel qa
patus sum martiriū p
pter te sustinere.

ℭ Hoc vbiq; sp̄ ꝑcipiē. hoc spāliter cōmo
nemur. vt sic redeamus ad legē: ne discedā
mus a lege. p manus itaq; vel opatōnes vel
ptās intelligiē vel ꝑmpti tudo ad martiriuz
⁊ passionē. y ℌ Quid sunt isti laquei:
nisi tendicule diaboli
vel suggestōes eius.
ℭ In hac enīz silua
mūdi tot lequeos inue
nis quot vicia ꝓtueris
Sequiē remedium qō
cognoscit̄ cōtra ista ve
nena pugnare. s. ḡa a
mādatis dei mīme de
clinaui. Ab illis em̄ q
nō declinat vlla decep
tōe nō capit̄. qz iuxta
ipa mandata nō ī ipis
insidie sunt. ℌ La
queus em̄ iuxta viā nō
in via ponit̄. ⁊ si egres
sus de via fueris man
datoꝝ: cades ī laqueū
z ℭ Jsta hereditas
lucratiua eterna posses
sio est. Testionia sctis
sima p̄cepta sunt. Me
rito exultatōem sui cor
dis esse dicebat heredi
tatē regni celestis. ipe
em̄ meret̄ ad eā pueni
re q̄ ꝓbat̄ de talt acq̄si
tōe gaudē. ℌ Te
stionia ei ⁊ p̄cepta tua
hec sunt hereditas iu
sti. hic ⁊ in futurum in
eternū. ⁊ ℌ Jncli
naui cor meū. s. ad hūi
litatē. Jnclinaui em̄. i.
hūiliaui cor meuz vt te
intelligere meruissem:
qz supbi non inclinant
cor suū in hūilitatē. Et
addit ad q̄d inclinaue
rit. s. ad facīdas iusti
ficatiōes. hoc ē tua mā
data. que ego ꝑpter re
tributiōem vite eterne
facere ꝓpria voluntate
decreui. a ℌ Jnīcs
odio habui. nō naturā
q̄ hoīes erāt. ſ vicia ⁊
pctā q̄bus legi dei ꝛ̄ñ
fuerāt, quā ego diligo

ℭ Expetit retributōnes
dñi ꝑpetuas. ob q̄s hec lr̄a
sempiterni nomē accepit.
Porro q piscis interp̄tat
oīdit eū q̄ in fluctib⁹ secu
li lumen verbi requirit.
r ℭ Lucerna pedib⁹ meis
verbū tuū: ⁊ lumen se
s mitis meis. Juraui ⁊ sta
tui. custodire iudicia iusti
t cie tue. ℌūiliatus sum vsq;
quaq;: dñe viuifica me fm̄
v verbū tuū. Voluntaria oris
mei beneplacita fac dñe: et
x iudicia tua doce me. Anīa
mea in manib⁹ meis sp: ⁊
legē tuā non sum oblitus.
y Posuerūt pctōres lequeū
mihi: ⁊ de mādatis tuis ñ
z erraui. Hereditate acquisi
ui testionia tua in eternuz:
qz exultatio cordis mei est.
ꝛ Jnclinaui cor meū ad faci
das iustificatōnes tuas in
eternū: ꝑpter retributōez.
ℌ Samech. adiutor
riū. ℭ Catholicū exa
men. iniquos odio sibi fuis
se dicit. legē xpi dñi se dile
xisse. petēsq; ille scūs pp̄s
vt ab eo susceptus: mala se
culi euadat. ℌ Momēq;
lr̄e exponit cū dicit adiuna

Ecut tu ꝓcepisti vt ope impleã. b ℣ Adiutoꝛ in pñti. suscepꝛ in seculo futuro.
℣ Adiutoꝛ ptinet ad iplẽda mãdata. qñ sine eius adiutoꝛio nec inchoari quicq̃ boni possum⁹. nec ꝑfici valem⁹. Del susceptoꝛ qñ nr̃am nãm assũpsit.
Et in verbũ tuũ speraui. ℣ hoc ẽ in xp̃m ℣ qui ẽ ꝓfidiũ sũmũ c ℣ Decliate a me maligni. hoc sũt demones viciaq̃ t pctã. q̃diu em̃ ipi tibi tẽdiculas ꝓparãt t suggestiones pessimas: non potes scrutari mãdata dei tui. ℣ nec ad ea scrutanda idonei inueniri possum⁹: nisi in eis totis aníevirtb⁹ occupemur. ℣ vñ si volueris tu q̃z pfectaz agere pniam: segrega te a cõsortio oĩm malorꝝ. t in aliũ locũ fuge.
d ℣ Petit se scã coꝛs effugatis pfidi a dño suscipi vt possit e⁹ promissiõe saluari. Cũ dicit viuã: futurũ tp̃us ostẽdit: hic em̃ vere nõ viuit. vbi fragilitate carnis peccatur. Expectatio quoq̃ sctoꝝ est: celoꝝ regna. angelorũ cõsortia, pmereri. t qõ supra totũ est: ipm iugiter videre q̃ in beatoꝝ solet sp coꝛde dulcescere. e ℣ Auxilium rogat in aĩa, ꝓpheta sibi venire de xpo. Addit t meditaboꝛ in iustificatõibus tuis.
℣ cãm reddit obsequij. qz q̃diu in hoc seculo sum⁹ t a pctis liberi esse nõ possumus: decet nos in ista sp iustificatõe q̃ fit in cõfessione petoꝝ ꝓsterneret eius voluntatẽ meditari.
f ℣ Merito q̃ spernũt a dño. q̃ ab eius iustificatõe q̃ fit in ꝓfessiõe pctoꝝ discedũt: eoꝝ q̃ppe cogitatio iniusta ẽ. t velle peccare. t iustissimo iudici satisfacere nolle: merito igit̃ supbi spernũt a dño. q̃ remedio pnie sanari despiciũt t iustificari. g ℣ Preuaricãtes fuer⁹ oẽs q̃ ante aduẽtũ xp̃i erãt. qz sub debito tenebãtur ꝑuaricatõis a de primi hoĩs. t oẽs ad infernũ descẽdebãt. Jõ dilexi. ne in his ꝑuaricatoꝛ appream.

me t saluus ero.

a Miquos odio habui
b t legẽ tuã dilexi. Adiutoꝛ t ꝓceptoꝛ meus es tu: t in
c verbũ tuũ supsperaui. Decliate a me maligni: t scru-
d taboꝛ mãdata dei mei. Suscipe me ℞m eloquiũ tuũ t viuã: t nõ cõfundas me ab
e expectatõne mea. Adiuua me t saluꝰ eroꝛ meditaboꝛ in iustificatiõib⁹ tuis semp
f Spreuisti oẽs discedẽtes a iusticijs tuis: qz iniusta co
g gitatõ eoꝝ. Preuaricãtes reputaui oẽs pctoꝛes terre
h iõ dilexi testionia tua. Cõfige timoꝛe tuo carnes meas a iudicijs ÷ ei: tuis timui.
H B Ain. fons siue oculus. ℣ B Hẽbra dñi in eternũ viuentia petũt sacre incarnatõis aduẽtũ. B il le ei scz xp̃c ẽ fons viuus q̃ q̃rit. iste oculꝰ mũdꝰ q̃ q̃rit
i Eci iudiciũ t iusticiã
k nõ tradas me calũniã tib⁹ me. Suscipe ꝑuũ tuũ i bonũ: si calũniẽt me supbi

b ℣ Precaf g sanctus ppls cõfigi se timoꝛe dñi. vt moriendo viuat. q̃ ꝑ us viuẽdo moriebat: felix qui clauo isto cõfigit̃. q̃ tali vulnere sauciaf ipo clauo cõfixus est. q̃ dicebat. mihi viuere xp̃c est. et moꝛi lucrũ. ℣ Timoꝛe itaq̃ iudicij carnẽ deus cõfigit illius. qui oẽs cõcupias carnis crucifigẽs: cũ xp̃o cõmoꝛi t cõsepeliri cupit. vt secũ resurgere et cõuiuere eternaliꝛ possit. i ℣ Facit eĩ iudiciũ q̃sq̃s iudicat cõtra se⁹ prauitatẽ suaq̃ ante examẽ domini iusta exercatõe ꝓdemnat. Sz ne ꝑ iudiciũ adulatoꝛũ magis q̃ veruꝝ putares, addidit t iusticiã. qm̃ ꝑ illã nos iudicamus. q̃ delictoꝛũ nostroꝝ vindices sumus. Ne tradas me. petit ppls sanctus ne tradat̃ psequẽtibus se. i. diabolo t ei⁹ ministris q̃bus iõ irascebant̃ in mũdi spũs. qz videbãt suasiones suas t ĩmissiones damnari.

k ℣ Dñi em̃ mia suscipimur. qñ peccatoꝝ nostroꝝ cõpulsione ꝓcutimur. Seruus em̃ a serando dicitur: q̃ euz captũ dñi sui manus miserata ab iminẽti⁹ interitu seruauerit. t iste a gicolo aĩe xp̃i miseratõe liberat⁹ eius se seruũ dicit. Ne calũniẽtur. i. ĩmũdi spũs. q̃ nobis ipzobe aduersantur t nos calũniãt. qz t cũ ipi nos decipiãt̃ cũ hoc nos sp accusant.

l ℣ Lordis em̄ oculos dicit defecisse p̄ pter aduentū xp̄i. quē tanto desiderio expectabat: vt nullā requiē habere potuisset expectando. Salutare xp̄c est. Et in eloquium iusticie. i. euangelica verba. q̄ dicturus erat pp̄lo credituro.

m ℣ Miam supra sepe fieri petijt. qz iustū ē vt ingiter roget q̄ si non petat offendit. Seruo tuo. qz statim corruit q̄ alterius eē voluerit. et vide q̄ iustificatōes se doceri postulauit quas tā deuotus accepit. t p totū psalmū frequēter petit vno loco q̄ alio se accepisse fatet. vt deus q̄ dedit cōseruet. t qz petendi nūq̄ dz esse fastidiū: hanc em̄ assiduitatē t ozo dñica designat q̄ dicit. panē nostrū quotidianū da nobis hodie.

n ℣ Seru⁹ tu⁹ sum da mihi q̄ solit⁹ es donare que iuste ac fiducialiter peteris. Vt sciam. t. vt accepta retineam. Scire em̄ illud est q̄ in nr̄am noticiā veniens nulla obliuione deleat. Et q̄uis oīa expedientia cōtinuis p̄cibus sint a dño postulāda. maxime tñ diuinaꝝ scripturaꝝ intellectus iugiter petēdus ē. qui quanto plus p̄cipit tāto suauior inuenitur.

o ℣ Clamat pp̄ls fidelis. tp̄s faciēdi. hoc est vt mūdo appareas. petā dissoluas. ip̄m diabolum. pternas. addit cām faciēdi q̄ petiuit qz dissipauerit in dei legē quā ille eis inuolabilit custodire p̄ceptt. dissipare em̄ legē ē aliter vīere q̄ lex p̄cipit. t facere q̄ lex damnat.

p ℣ Sicut em̄ aurū cunctoꝝ metalloꝝ: pcūs p̄cellit. ita topasi⁹ oīm gēmaꝝ ī se hīs puicrudies: oīm vincit honores. iō ꝓphe-

l Oculi mei defecerunt i salutare tuū: t in eloquiū iu-
m sticie tue. Fac cū seruo tuo
ſm miam tuā: t iustificatō-
n nes tuas doce me. Seruꝰ
tuus ÷ sum: ego: da mihi in-
tellectum vt sciam testionia
o tua. Tp̄s faciēdi dñe: dissi-
p pauerī legē tuā. Jō dilexi
mandata tua: sup aurū t to-
q pazion. Propterea ad oīa
mādata tua dirigebar: oēm
viā iniquā odio habui.

ℏ ℬ Phe. os ab ore ſi ab osse. ℬ Sctūs pp̄lus. asserit se apperuisse os suū t attraxisse spm̄: vt eius au-
diat̄ oīo. ℣ t iō lr̄a: vocabulū oris accepit. in q̄ p uulus q̄sq̄ t hūilis: introitū cordis aperit. t spm̄ diuine charitatis et pietatis imbibit.

r Jrabilia testionia tua
÷ dñe: : iō scrutata ē
s ea aia mea. Declaratio ser-
monū tuoꝝ illuminat: t in
t tellectū dat paruulis. Os
meū aperui t attraxi spm̄:
q: mādata tua desiderabā

ta sup oīa hec mandata dei dilexit. qz in his aduētū dñi q̄ mundū redemit nūciatū inuenit. q ℣ Qui legē dei diligebat sup aurū t gēmas necesse fuit. vt ad oīa mandata eius direct⁹ apperet. t cōgruū fuit vt odisset oēm iniquā viā. q̄ meruit amare rectissimā: iniqua em̄ via ē q̄ nos ducit ad vicia. recta: q̄ ad salutē trahit. t virtutes īdulgentiā q̄ tribuit t salutē.

r ℣ Diffinitōem testimonioꝝ vno ꝛbo cōplexus ē dicens mirabilia. mirabilia plane. q̄m p ea celestis virtus hoīb⁹ terrenis innotuit. t nosse dederūt p uulis. vī angeli beata delectatiōe ꝓplēt. Hec sp scrutari lz. t assidua meditatōe pquirt. nō illud timeri q̄ dicit. altiora te ne quesieris. t fortiora te ne scrutat⁹ fueris: altiora em̄ dicti nō p̄nt q̄ vt pquirerentur edicta sunt.

s ℣ Sermones dei sunt. quos iustoꝝ ꝓphetauit auctoritas. vt est ecce virgo cōcipiet. Et alibi. videbit oīs caro salutare dei. istos p̄mones declarauit illūminatōe aduentus sui. qz p ip̄m manifesta fcā sūt q̄ sacris lr̄is tenebant̄ abscōdita. Paruuli sē nō etate dicti ſ de simplicitate t hūilitate cōscie. t ℣ Os ei⁹ dic mētis introitū. q̄ tunc apit̄. q̄n aliq̄d discere curam⁹. Attrahit spm̄. i. xp̄i fidē faciēdi quā p se nō poterat adipisci: attrahitur em̄ spūs q̄n mens salutaris desiderij complet̄ affectu. et incipit firma mente velle q̄ ante appetiuit. Quia mandata tua ardorem siquidem mādatoꝝ habuisse se: ideo enim apperuit os q̄ desiderabat mandata.

v ℣ Frequēter dñs aspicit tratus vt per dat. sicut sodomā. Aspicit etiā ꝓpicius vt in ꝺunerib⁹ fecit abel. ⁊ ido ne in ptē suscipeꝯ aduersam: adiunxit ⁊ miserere mei. Iudiciū quippe dei est. vt nomē suū diligētib⁹ largiatur auxilium mie. sic ⁊ ſm illō iudiciū sibi petit misereri.

x ℣ Gressus significat motus aīe: nā sicut p gressus corpis de loco ad locū trāsferimur ita ⁊ in illis q̄busdam passibus siue ad meliora siue ad peiora pgredimur. Scōm eloquiū petit sese sācta cohors dirigi. i. ſm iussa ⁊ ꝑcepta. q̄bus obseruatis fit vt nulla illi iniustitia dñari potuisset. Et vide q̄caute petat. nō em̄ petit vt a nulla inimitate pulset. qz hoc cōmuni lege hic fieri non pōt. fieri ẋo pōt. vt nō ꝺñet nō solū a iqua ꝑ oīs iniquitas.

y ℣ Calūnie sūt hominū ꝫ bonozē veritatis cōtrouersie vel iurgie requisite q̄s merito cohors sancta ꝓcabat a se auferri. vt amotis aduersitatib⁹ mādata dei possz indagare. Est em̄ calūnia cōmētū aliq̄ piculose falsitatis obiectum. q̄ bonis sp hoibus studio puersitat obtēdit vt recta cōscientia actū ab eis decolorare ꝓates. crimīari valeant. vel breuius

℟ A calūnia est falsa criminis obiectio.

z ℣ Desiderat sancta cohors saluatoris aduētū. cuius facie: illūinata sunt tenebroſa peccata. ⁊ que vitā cōfert mortuis ⁊ certissima remedia desperatis. Vel ita illumīa vt illuminatā faciē tuā nō velatā conspicere possim. legē em̄ moyse ferente. in facie eius iudei cōspicere nō poterant. qz velatis legē cordibus audiebāt. vultus ei moyſi fulgorat legis. quē qz iudei cōspicere nō valebāt velabat vultū ⁊ ita respicere valuerūt: illud velū cordis hic auferri petit. vt claraz legis veritatē agnoscere possit. ⁊ ℣ Exit⁹ aq̄rū: significat lacrimas copiosas: quas tunc ꝓfundimus: q̄ſi pctōz nr̄oz recordatōe mordemur. nam si mādata dñi custodiremus. letitiā vtiq; haberem⁹ nō ardozē ploratōnis. Et vide qz p oculos dicit satisfactiōem venisse. p quos frequenter illecebras h⁹ seculi attrahimus. vt merito p illos culpa mundet. p quos ⁊ excessus admittit.

v Aspice in me ⁊ miserē mei ſm iudiciū diligentiū nomē tuū. x Gressus meos dirige ſm eloquiū tuū: ⁊ non ꝺñet mei omis iniusticia. y Redime me a calūnijs hominū: ⁊ custodiā mandata z tua. Faciē tuā illumīa sup seruū tuū: ⁊ doce me iustificatōes tuas. Exitus aquarū deduxerūt oculi mei: ꝙa nō custodierūt legē tuam.

a ℣ Justus es ꝺñe. q̄ iubes pctōres se affligēt vt eos debeat tua medicina saluare: iustū ē em̄. vt delinquēs p satisfactiōem corrigat. ⁊ iusticia dei hūili cōfessione declaret: suis em̄ meritis putaret datū si pctōr iugit floreret illesus.

b ℣ Madasti. i. ꝑcepisti. s. obſuari nimis. i. valde. testimōia ẋo sunt que sub testificatōe sūt plata. i. ꝓcepta. hec cōtinēt iusticiam ⁊ veritatem. iusticiā q̄m equaliter omīa discernūt. veritatē qz ꝓmissa retribuūt. ℟ Vel oīa que mandāte te patimur: iusta recta ac vera sunt. qz aut ꝑ peccatis nr̄is ingruūt. aut vt ꝓbati manifestemur eueniūt. ℟ Vel ꝺic testimonia dei. esse iusticiā ⁊ veritatē. iustuz em̄ se ꝓbat mandando ⁊ vex. ⁊ ideo vult cu diri nimis. c ℣ Tabes est alicui⁹ morbi contracta necessitas. que nos facit paulatim defluere. ꝺñ corporis soliditatē cōsumit quod sibi accidisse testat. cum nō pariebat fidoz laceratōe violari legez ꝺñi. ⁊ hic zelus est bonus. quandoq; etiam in malo ponitur. vt ibi. zelus ⁊ inuidia comedit domū iacob.

a Estus es -nerari. ꝺñe: ⁊ rectū iudicium b tuū. Mandasti iusticiā testimōia tua: ⁊ veritatē tuā c nimis. Tabescere me fecit zelus meus: qz obliti sunt verba tua inimici mei.

d ℣ Ignitū ē eloḡum dñi. qz purgat mor taliū corda: mūdana fece sordentia. ☙ebemēter ⁊ vt hoc nō ad mortē crederes ꝑ ad salutē addidit. ⁊ seruus tuus dilexit illud. vtiq; diligebat qđ vitā cōferre nouerat ⁊ bonorē nō qđ mortē afferret.

e ℣ Et sicut eloquiū ꝓceptoꝝ pctā cōsumit: ita peccantē si ꝙuertat illuminat.

e ℣ Iste versicul⁹ ad ꝓpm xp̄ianū referē dus ē. q̄ ꝓiusꝓtēptus ⁊ de domo ꝓis electus recolens iustificatiões dei. ꝑimogenita ꝓioris accipiēs: ꝓior esse ctus ē.

f ℭ Dicver sus iusticiā dñi ⁊ legez ab hoīm iusticia ⁊ lege discernit. hoīm em iusticia quātacūq; sit tēporalis est. Justicia ūt dei in eternū manet: qz quisq; eā custodierit: eēna felicitate gaudebit. ita vt ō lege sentiē dū. quicūq; eā intelligere meruerit celestiveritate compleē. veritas ei legis xp̄e est.

g ℭ Tribulatio et angustia: sanctis viris magna sūt munera. dꝫ nouunt se pōdere talīū ꝓpressos erudare pctā ⁊ tēdere ad gaudia eēna. Inuenerūt me. qñ expectantē. quasi fixuz ⁊ ad carū certamina ꝑparatū. Subiungit xo illud additorium vñ fe nouerat ī diversis passionib⁹ curatū dicens mandata tua ⁊ē. qñ sp in diuīs scripturis erat animus occupatus.

d Ignitū eloqutū tuū vehemēter: ⁊ seruus tuus dilexit illud. Adolescētul⁹ suz ego ⁊ cōtēptus: iustificatō
f nes tuas nō suz oblit⁹. Justicia tua iusticia in eternū
g ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me
mādata tua meditatō mea
b est. Eqtas testionia tua in eternū: intellectū da mihi
ℍ ℍ Eoph. vo- -tviuā catio ℭ ℍ Reuerēdissimus chorus. iuxta hui⁹ lr̄e nomē: in toto corde suo clamat ad dñm. iustificatiões eius sedulus exq̄rens.

i Clamaui in toto corde exaudi me dñe: iustificatões tuas req̄rā. Cla
k maui ad te saluū me fac: et
l custodiā mādata tua. Preueni imaturitate ⁊ clamaui
q in v̄ba tua supsperaui.
m Preuenerūt oculi met ad te diluculo: vt meditarer
n eloq̄a tua. Vocē meā audi

i ℣ Hunc clamorē nō cōporee vocis. ꝫ spiritalis mētis ītelligе. ℭ Est ei iste clamor deuote mētis affectus q magna cordis intentōe ꝓferē. Cogitatōes illas em exaudiuit altissimus que pia intentōe volūt. In toto corde dī. ne putares aliud cogitādū qđ clamat ad dñm. In sola em religiosa cogitatōe oz totus spūs occupari. ne mēs diuisa ne queat qđ postulat impetrare. Et intēde qđ clamat. nō diuitias honores. voluptates. sed iustificatōes tuas req̄ram. nō lectōne tm̄ sed ope.

k ℭ Clamaui ad te: ad illū ei clamat q̄ petitōem suaz digne toto cordis affectu effudit. Cū dicit salvum me fac: ī ala vult intelligi nō in corpe. nō em̄ corpis salutem petere poterat q̄ libenter corporeis passionib⁹ subiacebat.

l ℭ Preuenit imaturitate. dꝫ q̄ in annis puerilib⁹ anticipat modestiā senectutis. ⁊ añ facit grauissimā mentē: quā possit annoꝝ nūerositate canescere. Quia i verba tua. i. in filiuz spare nō destiti.

m ℭ Dei i verba ꝓphetarū ⁊ dei. potētis facere qđ ꝓmisit. ꝓmisit enim in verbis suis redemptorē missurū.

n ℭ Preuenerūt oculi mei: significat oculos cordis ante credidisse venturo in carne dño. quā eius irradiaret aduētus. xp̄c ei

h ℣ Equitas testimonia dei sunt. qz eq̄ omnia discernūt. ꝓpterea vivificari se postulat. vt. p eoꝝ intelligentia vitā possit capere sempiternā. ℭ Breuit itaq; definiuit testimonia dei esse equitatē in eternū cōtra tribulatōes ⁊ angustias. que tpalia esse nosc̄ tur vt tali spe tpales angustie ꝓtenerent̄,

est dies. eiusq; aduētus ⁊ incarnatio diluculū est: diluculū em̄ initium dei significat. ☙ meditarer. cām reddidit cur ante diluculuz mens eius surrexerit. nō vt agrū coleret. sed vt dei meditaret eloq̄a. n ℭ Petit suaz vocē exaudiri ꝑm illaz niam que ex miserib⁹ fecit, ex captivis liberos, ex mortuis

vluos. Q aūt addidit viuifica me. cōfitetur se mortuū esse lege peccati. viuificari eū nō pōt: nisi qui in se ꝓpriā nō habz vitā. Q xo dicit ſm iudiciū intellige illō quo supplicātibus parcit. t se damnantes absoluit.

o AO Appropinquant eū psequētes: qñ post oīa vsq; ad laceratōes carnis videt accedere. I Iniq tate aūt appropinquāt .i. cū iniqtate. B ē iniq qñ patiebāt martires mala ꝑ bōis. A lege āt ist. i. psecutores longe tē. q; I AO quāto ad sctōz penas appropinquabāt: tanto a lege dñi recedebāt. Si xo tertus alicui⁹ habeat iniquitatiuel inique idē sensus redit. q eū iustos psequit̄ xpiānt iniqtati t inique agit.

p O Dū dicit ꝓpe es tu dñe. cōfitet eū vbiq; pñtē. t eū nosse si quer sa gerimus. nec declinare eū posse cum fugimus. vna ē ergo salus ad ipm festinare: quez nō possis effugere. Et oēs vie tue. iude⁹ hoc non pōt loqui q noluit credere veritati. pt xo dicere qui xpo credit t mandata eius custodit A Etiā in tormentis q illa nō imerito patiatur. s verū sit dei i hoc iudiciū. Sic hester. sic daniel. sic tres in camino. sic oēs sancti cōfitētur. q O Initio significat a rudimētis sc̄ti. qñ a iusto abel nomen cepit eē sanctoz. q innocēs a nepharto fratre in exēplū saluatoris occisus ē. dicit ecclesia cognoui de testionijs. A scz q̄bus testatus es te daturū redēptorē t regnū eē nū. Quia in eternū fundata sūt. AO ap pe que ad fundamentū xpm ptinebant. ipse em fundamentū est. in quo oīa dicta t scripta legis t ꝓphetarū t euāgelij fundata sunt.

O vñ euidēter cognoscit. ab antiqs mente ꝓspectū xpm. r A Aide hūilitatē meā t eripe me. Quāuis ista vox videat martyrū. tn nemo eā a se putet alienā: q in xpt corpore ē ꝓstitut⁹. Et eripe me. O scz de necessitate penaz t de periculo mortis. ō q̄bus beati martires se liberari petūt. vl de piculo peccatoz. Quia legē tuaz I AO scz qua dixisti. Qui se exaltat humiliabit. t q se hūiliat exaltabit.

s AO Petit chorus sanctoz iudicium suū. i. cām qua se tribulant t psequunt iniuste demones a dño iudicari. t se ab ipis redimi. Addidit ꝓpter eloquiū tuū. O illud. s. vbi ꝑmittit. qui credit i me non morietⁿ.

t I AO Merito ergo a salute facti sūt lōge iudei qui resp uerūt salutis autorē. t iustificatōes legis nō intelligebant. q xpm in eis nō agnouerūt. A vel etiā a quibuslibet pctōribus legē dei spernētibus longe ē salus.

v O Miseratōes domini sunt. p quas afflictis t saucijs diuersis modis subuēire dignatur. Scōm iudiciū tuū viuifica me. I Ne inueniat in me q iudiciū mortis assumat. O q nec sine iudicio miserē. nec sine mia iudicat. iō qñ miserē iudicat t qñ iudicat miserē.

x O Narrat eī iniurias siue psecutōes vnde numerus electoz creuit. verū inter oīa: nullatenus se a testimonijs dei declinasse testat⁹ est. y O Vidi aliquos in psecutōibus fidē quā tenuerāt abnegantes. q̄ cohoz scā aspiciens affligebatur dolens se socios fidei perdidisse. s vnde tabescebat ostēdit. quis preuaricato-

ſm miam tuā dñe: ſm iudi
o cium tuū viuifica me. Appropinquauerūt psequētes me iniqtate: a lege aūt tua
p longe facti sūt. Prope es tu dñe: t oēs vie tue ☧itas
q Initio cognoui de testionijs tuis: q in eternū fun
H B Res. ca -dasti ea. put. O B Ppl's. vicioz victor. se petit viuificari. qm̄ mādata dñi sūmo studio exq̄siuit. pncipiū q̄z ☧boz dñi testat eē ☧itatē: t
B ē caput q̄ dñs lra oñdit
r Vide hūilitatez meā t eripe me: q legē tuaz
s nō sum oblitus. Judica iudiciū meū t redime me: ꝓpter eloq̄um tuum viuifica
t me. Longe a pctōrib⁹ sal? q iustificatōes tuas nō ex
v q̄sierūt. Mie tue mlte dñe ſm iudiciū tuū viuifica me
x Multi q̄ persequunt me t tribulāt me: a testimonijs tuis non declinaui.
y Vidi preuaricantes t ta-

nequaꝯ eloquia euangelica custodiuit. s. q̄ pseuerauerit vsq; in finē saluus erit. ℣ Vel iudei p̄uaricantes sē. q̄ trxerūt ad moysen. oīa quecūq; dixerit dn̄s faciemus ⁊ non fecerūt. Et nos in baptismo dyabolo ⁊ opibus ei⁹ renūciantes. et renūciata faciētes: p̄uaricantes sumus. ō q̄ sanctiveheměter dolēt

3 ℣ Bene dicit dilexi mandata. s. martirij penas. vsq; ad mortē p̄ferendo: dn̄s eī aīoz qualitates gratius respicit q̄z cruciatuz carnis. optet ḡ hilarē martyrē eē. Merito ergo viuificandū se petebat in beata vita a dn̄o. q̄ vitā hui⁹ seculi p̄ vera religione otēpserat.

⁊ ℣ Illud principium mihi videt signific̄are initiū scripturarū diuinarū. s. In principio creauit deus celū ⁊ terrā. Illud eīm principiū verboz dei: p̄bat esse pfectio totius veritatis. ⁊ sicut in principio vera ē scriptura. ita in fine. veritas eīm q̄ a principio vera loquit̄. etiā verba sua vsq; ad finem vera ostendit dicens. celū ⁊ terra trāsibunt verba aūt mea nō transibunt. Judica x̄o iusticiz tpius erūt sine dubitatōne ppetua. q̄n eius sniam nec tps alq̄ mutabit. nec res vlla sb̄uertit. Judicia x̄o illa putat. q̄n dicet. venite benedicti p̄tis mei ⁊c. ⁊ ite maledicti in ignē eternū. hec iudicia in eternū fixa manebūt. Sic in vno versu. inicia nr̄e fidei ⁊ adhuc ventura cōclusit oīa in veritate cōplenda. ℟ Vel verba tua a veritate tua eēna p̄cedunt. ⁊ ita eoz principium est veritas. ⁊ q̄n ab illa veritate p̄cedūt. veracia sūt ⁊ neminē fallunt. ⁊ q̄n neminē fallūt. ⁊ eis p̄nūciant iudicia iusticie tue. s. vita iusto. pena iplo. i eternū erūt ista iudicia iusticie tue ve

ra: ⁊ manebūt in eternū hi invita. isti in pena. a ℣ Principes hic p̄secutores debemus accipe. sic eīm ⁊ diabolū principez dicimus. qui sibi primatū in sceleribus vēdicauit. Gratis: q̄z sancti martires nec eis tributa dari p̄hibuerūt nec obediencia subtraxerūt verūetiā p eis oraueūt Illi quoq; nō timētes eoz p̄secutōem dei formidabant p̄terire p̄cepta. vñ subdit. Et ab verbis tuis formidauit.

℣ Formidauit a v̄bo illo q̄ ait. q̄ me negauerit coram hoibus. negabo ⁊eū coram p̄e meo

b ℣ Jp̄e deniq; populus x̄pianus letat⁹ ē tanq; q̄ inuenit spolia multa: q̄n eloq̄a dei in deis non credētib⁹ ad vtilitatez p̄prie salutis eripuit. Eloquia quoq; sunt dei. ℣ qui bus dixit. Cū vos p̄sequētur ⁊ maledicēt. et dicent oē malū aduersum vos mētientes. p̄pter me gaudete: ⁊ totū euangeliū eloq̄a dei sunt. ℣ ⁊ oēs sacre admonitiones.

c ℣ Dicit se odisse iniquitatē. q̄ fas est. nō hoīem iniquū: atq; eā sic abominatā fuisse vt longe redderet eam a se aliena. q̄ns legem dei pfecta volūtate diligeret. d ℣ Septies laudat deū p̄ diē cuius mens pdurans i pleno splēdore: ad illū septimū diē festinat. qui est sabbatū sabbatoz. i. requies eterna.

℣ Vel ad lr̄am horas ⁊ vices septē q̄bus ecclia deū laudat significat. s. matutinā. tertiā. sextā. nonā lucernariā. cōpletoriā ⁊ nocturnas. ℣ Vel oē tps significat. vt ē dictū alibi: benedicā dn̄m oī tpe. Sup iudicia. ℣ q̄z petit vicz supplicāti. ⁊ sic pi⁹ bus hūlibus ē. vt nō solū culpas dimittat ꝑ etiaz p̄mia eterna eis largiatur.

beſcebā: q̄z eloquia tua nō
3 custodierūt. Elide q̄n mā
data tua dilexi dn̄e: in mia
⁊ tua viuifica me. Principiū
verboz tuoz veritas: i eter
nuz omnia iudicia iusticie
tue. HB Sin dentes.
℣B Sanctoz̄ cetus. p̄
secutōes seuientiū p̄ chari
tate dn̄i sibi dicit eē gratis
simas. BBentes aūt ꝙs
h⁹lre nomen exprimit. vel
sanctoz itelligē q̄ dn̄m laudant. vl p̄secutoz de q̄bus
dī. filij hoīm dētes eoz ar
ma ⁊ sagitta.

a Rincipes p̄secuti sūt
me gratis: ⁊ a verbis
tuis formidauit coꝛ meum
b Letaboꝛ ego sup eloq̄a tua
sicut q̄ inuenit spolia mul
c ta. Jniq̄tatē odio habui et
abominatus sum: legē aūt
d tuā dilexi. Septies in die
laudē dixi tibi: super iudi-

e ℣ Scilicet mentis. ⁊ puritas ⁊ fidei copia ceterū tribulatiōib⁹ in hoc mūdo ſbiacet q̄ legē diligit ⁊ſe famulū dei ꝓfiteť. in q̄b⁹ tranquilla mente manet. ℟ Et nō ē illis ſcādalū. ſ. lex dei. i. nō ſcādaliſanť i legevbi eā nō intelligūt ſz potius venerant ⁊ ſe nō intelligere ⁊ magnū aliq̄d latere ibi affirmāt. Nec etiā eſt diligētib⁹ dei legē ſcādalū q̄cq̄d hoīes agant. i. nō ſcandaliſanť in malis hominū opib⁹ vt cadant. etiā ſi religioſos peccare videāt ipi nō peccāt

f ℣ Expectabā aduentū xp̄i ſancti patres veteris legis. Et mandata eius dilexrūt id eſt deū ⁊ primū diligebāt. Expectant ⁊ iuſti noue legis ſalutarē xp̄i ſcōz aduentū. vt ſe cū in gloria coronent. expectat ergo tota eccleſia (q̄ dei mādata diligit) ieſum dñm ſalutare oim.

g ℣ Cuſtodiuit ad tollerantiā ꝓtinet martirij. ℟ Cuſtodiūť ei dei teſtimonia. dū negant. hoc eſt martirū officiū. ℣ Dilexi vero ad caritatē ꝓtinet tormentis oībus fortiorem. q̄ flāmas vincit gladios ſupat et celeſti virtute. cūcta tranſcendit. Jō aūt vehemēter dicit. q⁹ pfecta dilectio nō bz modū ⁊ toti⁹ animi niſi⁹ explicať. ita vt nec tpe aliquo ceſſet nec aī corpe lenteſcat.

h ℟ Seruat mandata ⁊ teſtimonia q̄vias dei recto curſu incedit. nec q̄cq̄ in actu vl dctō aut cogitatu agit q̄ diuīe ꝓtēplatōe habeat īdignū. q⁹ oīes vie mee. ℣ Ideo ſe

dicit ſeruaſſe mādata. q⁹ oēs vias ei⁹ dignatus eſt dñs intendere. vt nō ſuis viri⁹ ⁊ diuine potētie ſuū poſſe deputaret. fuiſſent eī vie ei⁹ ceca nocte cōfuſe. niſi verū lumē eas dignareť aſpicere. negat ⁊ ei errorē ꝑualere potuiſſe. q̄ ſe. ꝓfiteť reſpicere auctorē lumīs.

i ℣ Cū petit coh̄ortes ſctōz oz̄onē ſuā cōſpectui dñico ꝓpinquare. oñdit multū eſſe longe ab eodē deo pfitā peccatoz. qm̄ illi nulla fiunt prima. niſi q̄ fuerint ſctītate purgata. petit itaq̄ vt ſm eloq̄ium dei ſapiat. ne vanitate ⁊ puerſitate hūane prudentie ſubmergat

℟ Vel ſm eloquiū. i. pmiſſū. pmiſit em̄. intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te ℣ Da mihi igr̄ talē ītellectū vt nihil aliō ⁊ q̄ oz erorē ℣ Nō em̄ intellectū mundanū petit.

k ℣ Gradatim aſcēdit ſctā petitō. nā q̄ aſi dixerat appropinquet nūc dicit intret. pri⁹ ei fuerat vt appropinquaret. deinde vt ad cōſpectū dei ītrare potuiſſet q̄tus oīa p ipius gram cognoſcam⁹ īpleri. Et nihil applicem⁹ hūane virtuti. ⁊ q̄ aſi dixit ſm eloquiū tuū da intellectū ⁊ dic̄ eripe me ēt. ſ. ſm affectū vt ſupna deſiderē.

l ℣ Eructabūt labia hymnum. q̄n ſpū dei repleta ad ſupnū intellectū diſpōit ſmo ſēſus diuini. Cū docuerī me pmittit enim gratiam ſue deuotiōis cum dñi dona ſuſcepit. ℟ Si em̄ per purā ꝓſciaz reſerata fuerint a te labia mea. tunc dignum laudationis ꝓferunt

e cia iuſticie tue. ℟ Pax multa diligentibus legem tuam: ⁊ non eſt illis ſcandalum.

f Expectabam ſalutare tuū dñe: ⁊ mādata tua dilexi.

g Cuſtodiuit aia mea teſtimonia tua. ⁊ dilexit ea vehemēter. Seruaui mandata tua ⁊ teſtimonia tua: q⁹ oīes vie mee in cōſpectu tuo.

Ch B Thau: ſignū. vel cōſūmatio. ℣ B Sctōz chorus. quātū ad finē pſalmi vicin⁹ eſt: tīn ſe xp̄o deſiderat primari: atz iō aduentū dñi ſaluatoris deſiderans: petit vt ouem pdītā reuocare pietatī ſue munere dignet: B Jp̄e eſt ergo nobiſ: oim ꝓſūmatō virtutū q⁹ q̄cūq̄ eū videre meruerit: nil vltra q̄rere habebit. ipſius eſt ſignū. q̄ redēpti canim⁹. Signatū ē ſup nos lumen vultus tui dñe

t ℟ Appropinquet deꝑcatio mea i ꝓſpectu tuo dñe: iuxta eloquiū tuū da

k mihi intellectū. Jntret poſtulatio mea i ꝓſpectu tuo: ſm eloquiū tuum eripe me

l Eructabūt labia mea hymnū: cū docueri me iuſtifica

bimnū. m ℣ Nihil est eñ aliud in elo quijs tuis dñe. nisi pax ⁊ equitas. ⁊ vita. hoc corde credā. hoc labijs loquar. hoc lingua p nunciē. ℭ Nimis eī culpabile est relictē diuinis eloquijs. ad ineptas mūdi fabulas ⁊ ociosa verba trāsire.

q̄ nō solū nō ꝓsunt ꝫ ⁊ obsunt. dño dicente de oī ⁊bo ocioso reddent hoīes rationem.

n ℭ Dum dicit fiat manꝰ tua. designat dominū saluatorē p quez facta sūt ⁊ rēguntur vniuersa. postulat ꝙ venire dīm saluatorez. Qui aūt dicit elegi mandata tua oīa se picula ꝓpe amorē dei postposuisse testat.

o ℭ Salutare patris ꝯps est. q̄ nos saluauit. hūc ⁊ veteres sācti cōcupierūt. ⁊ nūc ecclesia cōcupiscit videre eū nat̄r in dextera patris. Jō eī legē tuā sp meditor. qm̄ i eavideo quē expecto.

p ℭ Promittēs ecclesia aīam suā ineternū viuere quā nouerat salutarit̄ credidisse laudabo inquit te cantico scz nouo qō hō ille salutariter innouat⁹ canere debet. Judicia vero illa dic̄ se adiuuare. q̄ se i famul̄ suis facturū pmisit. s. venite būdicti patris. Tūc ei ꝓfecte credit se adiuuādū. qm̄ erit iustor nūcrus ad dexteram. collocand⁹. q ℭ Vox illa ecclie ē ⁊ oīm electorū sicut ⁊ tot⁹ pñs iste. Dit eī ille hō generāl: q̄ in adam errauerat ⁊ ad caulas dei p se redire nō poterat qm̄ mun⁹ illud sapīcie pdiderat qō habebat. errauī. qsi a via tua discessi. ⁊ vicior inuias solitudines cec⁹ intrauī. Sicut ouis. ouis ista vnica ē cūctor fidelīū ꝓgregatio. Et bñ dictū ē q̄ perierat. vt agīce res illā imiam dei fuisse reparatā. Quere. cri

sto dño or. qm̄ te hūana imbecillitas nō pōt pquirere. Addit quoq; requisitōis cā. q⁹ mādata ⁊c. qm̄ iste iuste requirit. q̄ mādata dei nō ꝓbaf oblitus. Oratio.

Alma totiꝰ btitudinis deus. q̄ fideles tuos vt inlege tua ambulent. testimonia tua scrutent. mandata custodiant. salubris pui sor iformas. cōcede nobis iustificatiōes tuas toto corde querere. eloquia intelligere. mirabilia p̄dicare. vt q̄ hacten⁹ qsi pdite oues errauim⁹. tuis pijs hūeris restituti paradiso gloriemur. Qui.

ℭ Nouī quidē tituli ⁊ mirabiles inchoant Cāticū graduū. cū gradus audim⁹ in psalmis nō corporeis gressibus suspicemur subeūdos. ꝫ mentē accipiam⁹ ascēsum. tō eī pmissū ē cāticū. vt hoc poti⁹ ad aīe puectū applicare debeamus. Et grad⁹ isti hūilitatis sūt ascensus quor primꝰ est relictio ⁊ cōfessio pctōr. Q nihil eī alibi in istis cānticis docemur q̄ ascēdere i corde. i affectu bono. in fide ⁊ spe ⁊ caritate. in desiderio vite eterne a ℭ Primꝰ itaq; gradꝰ ⁊tutū īcipit. in q̄ ꝓba ꝓfessiōe lacrimabili petit se de mundi isti⁹ tribulatiōe liberari. Quapropt ⁊ audit̄ se dicit. qm̄ i tribulatione clamauit. dñs eī nescit differre. quē cōpūcto corde sibi sēserit supplicare. Que vo sit tribulatō a q̄ se liberari petit subdit. dñe libera aīaz meā ⁊c. b ℭ Petit se liberari ꝓba ab iniquis suasiōib⁹ vñ hūanū genus corruit. nā cū venisset serpēs ad euā dixit p labia iniqua. cur ñ māducet⁹ de hoc ligno? Cūq; illa rñdisset a deo fuisse ꝓhibitū. ait p linguā dolosā. māducate et eritis sicut dij.

m tiones tuas. Pronūciabit lingua mea eloquiū tuum qr oia mādata tua equitas

n Fiat manꝰ tua vt saluet me

o qm̄ mādata tua elegi. Cōcupiui salutare tuū dñe: et lex tua meditatio mea est.

p Viuet aīa mea ⁊ laudabit te ⁊ iudicia tua adiuuabūt

q me. Errauī sicut ouis q̄ perijt: quere seruū tuum qr mādata tua no sū oblitus.

ℭ Cāticum graduū ℭ B Cantica graduum: cantica ascensionū sūt quibꝰ ad superna cōscēdit: ꝓpheta clamat ad dñm: vt liberet ab iniqs: vehementq; affligit qō in hac vita diutiꝰ cōmorans: maloꝝ pmixtiōe pregrauat. Ps. cxix.

a B dñm cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit

b me. Bñe libera aīam meā a labijs iniquis ÷ ⁊: a lin-

c gua dolosa. Quid det tibi

c ℣ Reuertiſ̄ ꝓpha ad interrogatiõz ſuã q̃rit ꝓtra facin⁹ tã īmaniſſimũ q̃le remediuz ſibi crederet eẽ p̃ſtãdũ. ſ ne tardaret xp̃ũ auxiliũ. medicĩa ſequit̃ poſtulata. verſu ſeq̃nti d ℣ Ecce illõ remediũ īuenit. qõ labia in ĩqua deſtruat. Sagitte potẽtis acute. verba ſẽ diuine legẽ. q̃b⁹ corda aduerſãtiũ velut q̃buſ dã iaculis trãſfozant̃. Carbones deſolatozij ſ ẽ digne cõpũctiõis q̃ ſolitudinẽ ꝛ deuaſtatiõnẽ ꝛ deſolatiõz in mẽte facit pctõꝝ ꝛ purgat liuozẽ pctõꝝ. A vel carbões iſti ſũt exẽplaris vita ſctõꝝ.

e ℣ Heu. ſermo dolẽtis ẽ. q⁹ b⁹ mũdi pliriꝫtate fatigeẽ. quã q̃relã ſctõs habuiſſe ñ dubiũ eſt. Incolat⁹ ſigt̃ peregrinatiõez. incola ẽ eĩ q̃ ad tp̃s terrã colit̃ ali enã ꝛ a pzia ſua longe diſiũct⁹ ẽ. qõ de illi⁹ merito ỏz q̃ꝫ ꝓuerſatio in celis ẽ. Cedar hebꝛeũ. interp̃tat̃ tenebꝛe ꝛ ſignificat pñtẽ mũduz q̃ malicia regnat. ꝛ ematozes ipi⁹. tenebꝛoſis actib⁹ inuolutoſ. Multũ incola fuit. q̃ ſctõꝝ mens hic incolatũ patit̃. vbi ſub nullo gaudio hĩtare cognoſcit̃. f ℣ Ille eĩ odit pacẽ q̃ nõ amat xp̃m. Erã pacific⁹. cũ pactis. ſ. inimicis. illõ implẽs euãgelicũ. Diligite inimicos vr̃os. Loq̃baſ etiã pacific⁹ nõ iniurĩas. ſ ĩpugnabaſ grat̃. dum cõtẽtiões fallaces pateret ab inflãmata iniquitate. Oratio.

Ribulationũ nĩaꝫ optĩe mitigatoꝛ de⁹ libera aĩas fideliũ a labijs detrabẽtiuz iniq̃ꝫ vt a diutozijs ſpiritalib⁹ p̃munite. nullis impugnatiõib⁹ aggrauẽnt̃. ℘er.

Cãticũ ad ſcĩam ptinet. gdũ ℣o ad actionẽ. Ille eĩ dñ ãbulat. q̃ ꝛ cãtat cũ ſcĩa ꝛ pfectione gdũ. i. eccl̃iaſtica opatione grad̃le. a ℣ Ad ſcõm gradũ iuſt⁹ iſte venit. ĩ quo poſt bũlẽ pctõꝝ ꝓſeſſionẽ ꝛ tribulationẽ auſus eſt leuare oculos ad mõtes. Oculos ſuos ꝓpha leuaſſe ſe dicit hoc ẽ ad ꝓtẽplatiõz aliquã ſe oñdit fuiſſe. p uectũ. Spiritaliꝫ oculos cordis ſeu ad ſctõs viros. ſeu ad libꝛos diuinos vl̃ ad ſublimes angelos credaẽ eleuaſſe. q̃ magnitudine ꝛ firmitate ſua vere mõtes ſũt. vñ etiã cõpetẽs expectaẽ auxiliũ. Sz ne fozſitã ſpẽ nr̃am ſolũ ĩ ſctõs ponerem⁹ conſequẽter. vñ nob veraciꝫ venire poſſit auxiliũ ſequẽs verſus oñdit.

b ℣ Auxiliũ meũ a dño. ꝛ ne putares alterũ dñm. q̃m ẽ equiuocũ nomẽ ẽ. dicit q̃ fecit celũ ꝛ terrã. ſignificãs verbũ p q̃ facta ſcõia ab illo eſt verũ auxiliũ a quo eſt ſctõs vt nobis auxiliẽt̃. c ℣ Pes enĩ ps vltima cozpis q̃ mẽt̃ impio nos pmutatõne locoꝝ trãſponẽs ſigt̃ cogitatiões nr̃as. p q̃s in bonas malasq̃ ptes accedim⁹. hos pedes optat ꝓpheta ne lubꝛicatiõe pctõꝝ vertãt̃ ne ſtante cozpe. ruinaz ſuſtineat ĩ cozde. Dozmitare ỏz deus. q̃ñ nos in eĩ⁹ fide deficim⁹. in q̃ eĩ⁹ fides nõ dozmit. vigilat xp̃s. dũ q̃ nos ĩ fide deũ nõ reſpicim⁹: nobis eĩ⁹ defenſio ſubtrahit̃. d ℣ Si fueris iſrl̃. i. vir deũ vidẽs nõ dozmitat tibi de⁹. Ergo ſupza eos q̃ deũ pura mente vident. de⁹ nõ ỏz dozmitare. q̃a reuera talis in nobis aſpect⁹ eius redditur. q̃lis in ip̃o fuerit noſtre mentis intuit⁹. iſrl̃ eñ interp̃tat̃. vir videns deũ. Igit̃ q̃ in eũ recte credit. erit veraciſſimus iſrl̃. cui de⁹ nõ dozmitabit cuſtodiens eum.

aut q̃d apponaẽ tibi ad lin
d guã doloſã. Sagitte potẽtis acute: cũ carbonib⁹ de
e ſolatozijs. Heu mihi q⁹ in colatus me⁹ ꝓlongat⁹ eſt: habitaui cũ habitãtib⁹ cedar: multũ incola fuit ania
f mea. Cũ his q̃ oderũt pace erã pacific⁹ cũ loquebar illi ĩpugnabãt me ÷ grat̃. ℂ Cãticũ graduũ. ℣ Pzopheta ad ſanctozuz merita oculos eleuãs petit eozuz adiuuari p̃cib⁹ ne mẽs ei⁹ hoſtili impugnatiõe ſuccũbat. indubitãter ſibi ꝓmittens: q̃ ſe itegre poſtulare cognoſcit. Ps. cxx.

a Euaui oculos meos in monies: vñ veniet
b auxiliuz mihi. Auxiliũ meum a dño: q̃ fecit celũ ꝛ terc rã. Nõ det in cõmotionez pedẽ tuuz: neq̃ dormitet q̃
d cuſtodit te. Ecce non dozmitabit neq̃ dormiet: qui cuſtodit iſrahel.

e ℣ Dñs custodit te. ipe qui fecit celũ ⁊ terrã. q; dij q̃ eã nõ fecerũt pereũt ex ea. Dominꝰ ꝓtectio tua sup manũ dexterã tuã. Ille te ꝓtegit. ne opus tuũ dexterũ. i. bonũ. ps impediat inimica. i. diabolꝰ. p dexterã igit hic spiritualia bona ĩtelligũt. q̃ p sinistra. i. tpalia impediunt nisi deus custodiat.

f ℣ Justus nec in psperis vri. i. eleuariva let nec in aduersis deij ei vite pñtis ⁊ vide idẽ qõ in sole ⁊ luna sigt. p die noctẽq; significari. ℟ Al vri scãdalisari intelligit. qui igit nec in bonis nec malis actibꝰ primi scãdalisat. non vrit nec die nec nocte.

g ℣ Dñs custodit te ab oĩbꝰ insidijs inimici. Custodit aiaz. ne ei ps dñe aduerse ptãtis. p malũ igit hic accipe. nõ tpalia corpis ĩcomoda que amatoresꝫ huiꝰ seculi estunãt esse grauissima sed illõ malũ qõ diuinã gratiã tollit. aiam pdit. deꝰ ei pmittit sctissimos etiam viros. doloribꝰ ingentibus cruciari. aiam vero custodit iõ addit. custodiat ⁊c.

h ℟ Dñs custodiat introitũ. hoc est ỏ maritibus dictũ. quozũ introitꝰ a dño custodiendus est. ne aut violentia tormentoꝝ cedant aut blandimentis seducant. Et exitũ. ibi est tota pfectio. qñ vsq; ad finẽ vite pmanet in eis ẋa cõfessio. Ex hoc nunc ⁊c. qm̃ quicunq; pseuerauerit. eterna bñficia possidebit.

℣ id est nõ solum in hac vita custodit sed et post ab eterna pena. Oratio.

Rotege plebẽ tnã ñ dormitãs neq; dormiens dñe deꝰ. israhel ptector. ⁊ nevra murꝫ p diem. tu nos a scandalis huius mundi defende. ℣er.

a ℟ Venit ad terciũ gradũ q̃ iã nõ solum eleuat ad montes oculos. verũ spe cõcepta. letat se iturũ ad montes ⁊ sctozũ societatez ⁊ celestẽ irlm. ℟ Querendũ ẋo est. q̃d ad ꝓpheta hec dixit. quibꝰ se letatũ esse testat. vicz spũsctus. q̃ cordi eiꝰ tacita voce loquebat nõ sermone. sed diuino spiramine. ℣ Al dicta sc ĩ ꝓphetis ⁊ lege ⁊ aplis. ℟ Domus hec iustos tm̃ recipit. angelos cõtinet. q̃ e celestis irlm ĩ q̃ creaturaꝝ oĩm autoꝝ ꝓspicit. b ℟ Dicit sep pheta stare iu illa celesti domo ad quã desiderat sũmo studio puenire. ibi ei stat. vbi sp fizma volũtate cõsistit. Atriũ e introitꝰ domꝰ in q̃ manere nequeũt hitates. Hic aũt atria: p interioribꝰ ponunt ⁊ pars ꝓ toto.

c ℟ Edificat plane celestis irlm q̃tidie viuis lapidibꝰ. i. martiribus. cõfessoribꝰ. ⁊ qui dño sincera mente deseruiunt. Addit ẋo. vt ciuitas. q̃tinꝰ silitudinẽ ciuitatis in illa esse mõstraret. Nã cum sit oĩs ciuitas dicta a ciuibus. illa tñ veriꝰ ciuitas dr q̃ vnanimes ciues cõtinet. Cuiꝰ participatõ ⁊c. ℟ id est ciuitatis ipiꝰ participatõ e ĩ dñm saluatorẽ q̃ e ꝓprie id ipm qõ sigt eternitatẽ. q̃ nunq; desinit eẽ qõ est ꝑ spvno eodẽq; mõ est virtus indefecta. vñ ⁊ supra dixit. Tu aũt idẽ ipe es ⁊ moysi ait ego sũ q̃ sũ. q̃ ꝓpe soli creatozi cõuenit eẽ idipm.

d ℟ Dicẽdo illuc sigt citatẽ irlm ad quã beati sp ascendũt. q̃ iugi exercitatõe pficiunt Tribus. i. sancti. q̃ xpm deũ eẽ cõfessi sũt verũ vt vero ab insidelibꝰ tribꝰ istas segregaret addidit tribꝰ dñi. q̃ eiꝰ nõ dicerẽt nisi pura mente credidissent. alꝫ eĩ tribꝰ. nõ credẽtes. s. ꝓstat esse diaboli. verũ q̃les essent iste tribꝰ dñi breuiter indicat dicẽs testimoniũ

israhel hoc est ipius vl ipi isral vl qō est ipse isral hoc ē q testimoniū pbent scitzati. i. sibi ipis q sint isral. i. videtes deū t scti. testanē ei hoc actib⁹ suis t hoc nō ad laudādū se ꝫ ad cōfitēdū dicit. i. ad laudādū dñm: est em vez testimoniū isral. laudes dñi ouotissima mē te cātare. Illō vero testimoniū post hanc vitā magis erit q̄ hic.

e ℭ Illic sederūt. q̄ ascenderūt t cū dño iudicabūt. Honorabilis sessio. admirāda dignitas. p dei gīam. holes iudices fieriq̄ fuerant petis faciētib⁹ rei. Merito sācriviri sedes dei sunt. qz in ipis sedēdo eos gra sue maiestatis illuminat. Sedes sup domū dauid. i. sup familiā xpi. Sederūt xo ꝓteritū. p futuro posuit. qz de vltimo iudicio loquit.

f ℜ ℭ Rogate. sigt hic nō supplicate sed interrogate vñ rogate. i. iterrogate q̄ ad pacē ptineant hui⁹ ciuitatis. ℜ t sequimini eā. vt p dilectionem pacis. fructū cōsequamini eterne btitudinis Abundātia est illi celestiū bonoz. q̄ relictz caducis deū sup oīa diligit. ℭ vl oīa bona i celesti irlm abundare. manifestū est.

g ℭ Par ei a parcēdo siue a pascēdo dicta ē. taꝛ ei par illic xpi miseratiōe cōferē. quam nlla bella ocuciūt. nec seditio vlla perturbat. Turres aūt hic significat matires. q̄ oppositōe sui corpis. ciuitatē dei pia cōfessione defendūt. t quasi eminentia edificia. ita hostib⁹ fidei. repugnare noscunt. b ℭ Monet ꝙ ꝓpheta vt nō ꝓpē laudes. aut comoda sua. q̄s̄q̄s doceat. ꝙ ꝓpē fratres t ꝓxios laboꝛet. pacez xo intellige

testimoniū isral ad cōfitēdū
c nomini dñi. Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes ÷ sup: ꝺomuz dauid.
f Rogate ÷ q̄ ad: pacē ÷ sit: irlm. t abundantia diligētib⁹ te. Fiat pax in virtute tua ÷ et: abundantia in turb⁹ tuis. Propter fratres meos t ꝓximos meos loquebar pacē de te. Propt domū dñi dei nostri: quesiui bona tibi.

ℭ Cāticū graduū. ℭ Propheta q̄ ꝓius ad sanctos oculos leuauit nūc ad ipm dñm lumina coꝛdis erexit petēs vt ei dñs suū donet suffragiū: qz instigatiōe di abolica. ab insultantibus aduersa patiebaꝝ multa.

Psalm⁹. cxxij.

a Ꝺ te leuaui oculos meos q̄ habitas in celis
b Ecce sicut oculi seruoꝝ: in
c manib⁹ dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille in manib⁹ domine sue: ita ocli nostri ad

ecclie. quā sancti docent. in vinculo caritatz seruandā. Sz de te cū dicit. ad irlm se significat loq̄. in qua sanctoꝝ cetꝰ ē. i. adunatio btōꝝ t summa pax. i ℭ Domus dñi ē ierusalē in qua deꝰ est ad quē bene referē. q̄c quid dilectōis impēditur. A Dei ꝓpē istā domū hic. s. eccliam vt illic pficerēt q̄ sunt ad huc peregrini quesiui t opatus suz docendo

Oratio.

Mbulantib⁹ in atrijs dom⁹ tue omnipotēs deꝰ. pacis abundātiā largire digneꝛe. vt dū te tota auidi tate coꝛdiū confitemur bona tua in celestibus capiamus. Per.

a ℜ Qui in primo dixerat ad dñm cū tribularer clamaui. t i secūdo cātico oculos ad montes leuauit. letatꝰ q̄z fuerat q̄ ingressus in domū dei sibi fuit repromissus. nūc ad maius pficit. vt etiā ad ipsum dñm oculos leuare audeat. ℭ Leuāt ei oculos suos sancti. in q̄cunq̄ tribulatione positi ad dñm. t ad illū respiciūt. a q̄ se vera cle posse saluari ꝓfidūt ℜ Illuc ei oclos leuāt. q̄ tendūt t puenire desiderāt. b ℭ Attendūt serui ad manus dñoꝝ. siue qñ p eos desiderāt enutriri. seu qñ p culpis suis iubēt vapulare. donec audiāt. pce: sic nos cōuenit facere vt oculos nr̄os leuem⁹ sp ad deū. cū aliquā indigētia sustinemus. vel cū p aliqb⁹ verberamur excessib⁹. A Man⁹ q̄ppe ptātem significat.

c ℭ Sic etem attēdit ancilla in manibus dñe siue. sicut serui in manib⁹ dñoꝝ. t ita dū oꝛ oculi nr̄i serū vtrūq̄ ꝓcludit. Donec. hic sp sigt. q̄uis tpaliꝛ dem ei videaē. Sicut et

t iij

in euāgelio dictū est. nō cognouit eā. donec peperit filiū suū primogenitū. quā cōstat virū nullo cognouisse tpe. vbi silr ꝓ oī tpe ponit. Ūūqd ei postea misertus est dñs. occulti nostri ad eū nō erunt. d ℣ Vox martirū gemina peritōe sibi miserēdū deplorat. qz corpora eoz in passionib⁹ ania laborabat opprobrijs. Multū repleti. significat abūdātiā passionū. quā tñ se cupide ac libenter ptulisse testat. despiciūt ei scti a malis t verberib⁹ lacerant. flāmis exurunt. gurgitib⁹ mergunt. altissimis.

e ℣ Dēs q̄ sm xp̄m pie volūt viuere. opprobriū patiunt ab illis q̄ de terrena felicitate atq; abundātia mūdana supbiūt ℣ qz sp diuites paupes. supbi de spiciūt hūiles. Hō dixit aūt diuitib⁹ sed abundātib⁹ vt in malicia abūdātes accipes.

Oratio.

Deus habitator de⁹. ad te leuam⁹ oculos nros p̄cātes. vt cōfutat⁹ opprobrijs supbox. miam nobis solitā clemē idulgeas. p.

℣ Isti ei grad⁹ in illo sunt itinere cōstituti vbi ipe rex patrie. viaz se agnoscit ꝑbuisse. quaz si ipo p̄stante fideliter atq; humiliter gradiamur. ad eius sctā tribunalia puenim⁹.

a ℣ Vox sctoꝝ martirū in btitudine iā in dño exultātiū t dicentiū se nullatenꝰ potuisse inflicta picula superare. nisi q̄ dñs erat in illis. Dicat nūc israel. p̄cipiūt q̄dāmō sctī martires reliquis pñs iustisq; hoibus vt vñ ipi fuerāt saluati gratias secū agant. hec est ei caritatis t vnitatis virtus. vt si q̄d vni ꝓsperū acciderit. oēs sibi puenisse gaudeant. rursū si q̄d cōtrariū ingerit. vniuersi sibi accidisse cōdoleāt. ℣ Quintū igit gradū ascendūt. q̄ in spe fixe cū sctis martirib⁹ iā celo coronatis. se exultāt inuictos tribulationibus coronandos.

b ℣ Cū exurgerēt hoies scelerati. s. Dicit viuos deglutissēt nos hūana cōsuetudo non est. viuos deglutire. s viui deglutimur. cū in hereticas p̄uitates aut in foueā culpax demergimur. viui ei dñr q̄ i fide xp̄i adhuc sūt: mortui q̄ a fide decesserunt qō sctis viris potuisset accidere. nisi eos virtus supna liberasset.

c ℣ Cū irascerē dixit qz cās iustissimas nō habebāt. ira em t inuidia iudicio carent. duxz voluntates suas mente p̄cipiti subsequūt. Aqua hic iniquos populos vel paganos significat. bi seruos dei absorbere cupiebāt. cū in suas deoz suoz culturas eos ꝓducere nitebant. s eos virt⁹ diuina liberauit. Aquaz xo dixerūt antiqui. a q̄ sunt oīa. credentes ex ea omnia ꝓcreata

d ℣ Torrēs ē mors carnis. p quā scti martires trāseūtes. in refrigertū sūt introducti.

℣ Al passio tribulatio t ꝓsecutio maloꝝ

℣ Intolerabilis aq̄ dr. qñ nra infirmitas cogitat sine dei adiutorio. nā pctoꝝ gurgites criminūq; tēpestates. tolerare q̄s nō valet. nisi cū cōfugerit ad deū xp̄i. fiunt ei oīa tolerabilia. cū deꝰ i nobis habitat. tūc em nec error surripit. nec luxuria trahit. nec supbia ventosa ꝓualet. nec hostis maligni suggestio. e ℣ Dentes hic numerositatē sigt viciox a q̄b⁹ ne capiamur. gra dei eruimur. f ℣ Tēdunt nobis laqueū. cupiscētijs ac diuersis astutie

dñm deū nr̄m donec misereat nr̄i. Miserere nr̄i domine miserere nr̄i: qz multū repleti sum⁹ despectiōe

e Quia multū repleta ē aia nostra: opprobriū abūdātibus. t despectio supbis.

Cāticū graduū. ℣ Sancti cōfessores: fatent se de tot erumnis seculi. dei miseratiōe liberatos: agūtq; gras q̄ nō sūt decepti a p̄secutorib⁹ eoz: sz insidijs ꝓtrit erepti. Ps. cxxiij.

a Nisi ÷qz: dñs erat in nobis dicat nunc israel: nisi ÷qz: dñs erat in nobis

b Cū exurgerēt hoies i nos: forte viuos deglutissēt nos

c Cū irascerē furor eoruz in nos forsitā aq̄ absorbuissz

d nos. Torrētē ptrāsiuit anima nr̄a: forsitan ptransisset ania nr̄a aquā intolerabilē

e Bñdict⁹ dñs. q̄ nos in ca

f ptionē dētib⁹ eoz. Ania nostra sicut passer erepta est:

diabolice dolis. Sz cõtrito diabolo sub pedib⁹ nr̃is (q̃ nobis laque⁹ est) sicut passer sapiens t astut⁹. euolam⁹ ab illo g ℣ Adiutoriũ nr̃m in nõie dñi. hoc est nomẽ qõ est sup omne nomẽ. hui⁹ nõis adiutorio. mortẽ vicimur laquei. si in illo maneam⁹ affixi. ℭ Bñ g in quinto gradu dñr. q̃ corporeos ĩ passiõe sensus dño iuuãte supare valuer̃t. Oro.

Onclude dñe hiãtia ora maloꝝ q̃ senis obtrectatõñ dẽti b⁹ vozare nituñ. vt q̃ ꝺ nr̃a virtute diffidim⁹ nõis tui adiutorio muniamur. Per.

ℭ Quãuis scala ista salutaris. cõpetẽti rñe dio videat eẽ ꝑstructa nulla tñ firmitate cõsistim⁹ nisi illic dñi regimine teneamur q̃ tñ ascẽsio fit mẽte nõ corpe nã in vno magis loco sedẽtes t cellule situ retrusi. efficatius istos g dus ascẽdim⁹ q̃ si per boĩm ora volitemus.

a ℵ Sextũ gradum ascẽdit q̃ oĩmodis ĩ domino ꝓfidẽs nec ꝑspe ritate maloꝝ boĩm tũtubat in fide de deo. ß fixis gressib⁹ iter ĩ altũ cõtinuat ℣ Syon .i. speculatõ. sigt sctãz electoꝝ ꝓgregationem in altitudine cõtẽplationis posĩtã. mõs iuxta danielẽ dñs xp̃s. q̃ ĩ eũ totã spẽ põit. nõ cõmouebit ineternũ. qr conformis efficit corpi glorie xp̃i ℭ Hic quoq; irlm celestẽ esse patriã aduertim⁹. que est visio pacis. de qua null⁹ p̃t cõmoueri qui meruit in ea cõstitui.

b ℭ Hic eĩ mõtes viros sctõs designãt. q̃ irlm illã celestẽ inhabitãt. Et dñs in circuitu. ille eĩ circuit auxilio eterne defensionis eos quos sibi fideles eẽ ꝓgnoscit. Ex b̃ nũc istud seculũ significat. Usq; in seclm. illõ dicit seclm. vbi iã sctis in maiestate sui lumĩs apparebit. Sz cur p̃beat̃ ista defensio cõsequenter exponit̃. c ℭ Virga. boni mali q; ptãs significat̃ hic añt in malã partẽ accipi manifestũ est. Soze iustoꝝ ẽ religio xp̃iana. supra quã non sinit xp̃s virgã pctõꝝ. i. iniquã ptãtẽ tirãnoꝝ diutius ĩsurgere. ne ecclesiã ꝺi possint lõgissima ꝑsecutiõe cõterere. Ut nõ extẽdant ad iniquitatẽ manus suas. ℣ i. vt nõ cogitent q̃d mihi ꝓdest q; iustus sum si sp̃ ꝑsequunt̃ me iniq; boc est. vt sustineãt malos t si faciãt mala: nõ em̃ diu relinquit deus talẽ virgã sup iustos. licet diu videat imbecillꝺ ℭ Optat igit̃ ꝓpheta bis fieri bonũ. q̃ nesciũt a dño pzaua volũtate separi. Recti coꝛde sũt q̃ deũ secunt̃. et nõ p̃ire cõtendũt. ℵ Et qui suã volũtatẽ ꝺi uinevolũtati cõformãt nõ diuinã voluntatem ad suã curuare volunt e ℭ Pulcre definita sũt opa iniquitatis: esse obligatio q̃ nos vĩculis pzauitatis inuectit vt esse liberi nequeam⁹ cũ talibus tantisq; laqueis cõstrigimur Declinãtes. i. iussa dei nõ ꝑsequentes. pari cũ sententia pereũt. t qui declinare iussa dñi. i. et opari maliciã velle cõtendũt. ℣ Pax sup isrl. hec pax ipe saluatoꝛ ẽ. q̃ sp defendit se videntes. ℣ Qui etiam auferens macerĩã inimicicie iudeoꝝ t gentium fecit vtraq; in credẽtib⁹ vnũ qꝺ erat añ diuisum. Oratio.

Epelle domine nequicias insurgentiũ a sorte iustoꝝ. vt qui in te toto coꝛde cõfidunt. nullis temptationũ imbribus quacientur. Per.

g de laqueo venãtiũ. Laqueus cõtrit⁹ est: t nos liberati sum⁹. Adiutoriũ nr̃m in nõie dñi q̃ fecit celũ t terrã

ℭ Cãticũ graduũ. ℭ Clamat ꝓpheta nobis in dño cõfitendũ: ne laboꝛem⁹ in cassũ. petens vt rectꝰ ꝑspe ritas. ꝓuis vidicta pueiat

℣salm⁹. cxxiij.

a Qui cõfidũt in dño sicut mons syon: nõ cõ mouebit̃ ieternũ q̃ habitat

b in hierlm. Montes in circuitu eĩ⁹: t dñs in circuitu ꝑpli sui. ex hoc nũc t vsq; ĩ

c seculũ. Quia nõ relinquet dominus virgam peccatorum super sortem iustoruz vt non extendãt iusti ad in

ꝺ iquitatem manꝰ suas. Benefac domine bonis t rectis coꝛde. Declinãtes añt

e in obligatões adducet dominus cum operantib⁹ iniquitatẽ: pax sup isrl. ℭ Canticum graduum.

a ℣ Ꝺ Captiuitas syon fuit. cū eccl̄ia p̄
meret a cultura y dolor. ℟ uersa est liberta
tē. qñ aduentu dñi. inferni vincula disrupta
sunt Ꝺ Vide aūt q̄ nō dicit facti sum⁹ cō
solati. ℟ facti sum⁹ sicut cōsolati. qz illa ca
ptiuitate explosa. non
reddidit nos oīno se
curos donec ī isto cor
pore mortali versamur
sed in btā irlm erit cer
ta z pfecta consolatio.
b Ꝺ Tūc repletū est
os. i. cordis archanuz
gaudio in aduētu dñi
saluatoris. cū cōmuta
uit captiuitatē nr̄az in
gaudiū. Et lingua ī ex
ultatione. cui talia dñi
munere p̄stabant
c Ꝺ Nō aūt dicit gē
tes sed inter gētes. qz
in aduentu dñi gentes
vniuersaliter nō credi
derūt. sed inter gentes
erant. ex gentib⁹ fide
les facti. cū q̄bus dñm
magnalia facere cerne
bant. adhuc gentiles ī
fideles. d Ꝺ Et ne
putares gentiles dicē
tes de fidelib⁹ magnifi
cauit dñs falsuz dixisse
cōfirmant fideles eoz
dictū dicētes. Magni
ficauit dñs. i. decreuit
magnos nos ostēdere
gentib⁹ donatione vir
tutū. Facti sumus uti
q̄ de tanta gr̄a letātes
e Ꝺ Postulant ppli
fideles sua iteruz pctā
dimitti. Sicut torrens
℣ A eteuim flante
austro q̄ ē vent⁹ caliḋ
soluunt glacies. z im
pletū aḋs torrētē facit
currere. sic flāte spūsā
cto accepta remissione
p lamēta soluunt pctā
nr̄a. ℟ Ꝺ Torrens
em dicim⁹ flumina bie
malia. z pctā nr̄a q̄ fri
gidācia corda cōgelāt.
q calore spūssctī soluū
tur in lacrimas. Sz vt nobis sensus possit
p̄stare plenitudo. pnunciādū ē cōuertere. i.
cōuerte (qz deponēs est verbū antiquū con
uertere) captiuitatē nr̄am sicut torrēs in au
stro cōuertit in liquorē. f Ꝺ Spirital se
minatio sp in lacrimis
est aut ei sctī. deplorāt
p̄terita pctā aut crucia
tur timore futuroz aut
psecutionib⁹ agitant.
℟ q̄ tale semen seminat
metēt gaudia future p
missiōis. Ecōtra pctō
res in gaudio seminat
z metunt in lacrimis.
g Ꝺ Euntes sctī bo
na opando. flebant qñ
paupers aspiciebāt fri
gore cōstrictos. inopia
seua maceratos. mittē
tes semina sua. Sua di
cit vt de p̄ris labori
bus nō de rapinis ele
mosinas facere debere
cog̃scas. Mittētes ℣o
intellige p̄mittētes in
celū. quo aī nr̄a acta p
uenīūt q̄ nos. illa em
sunt thesaur⁹ nr̄ in ce
lo cōdend⁹. ℣ Vel
euntes p̄dicādo verbū
dei. flebāt sup duricia
cordis nō credentium.
b Ꝺ Venientes. illive
niūt l exultatōe. q̄b⁹ tā
mia diuīa p̄stat. q̄ hic
taliter egerūt. q̄lit̄ dei
iussa p̄ciplūt. z fecerūt
manipulos. i. fructuo
sissimas actōes. Et fe
lix ille q̄ triticeis p̄de
rib⁹ inḡuat ne leuitas
stipularū. vota messor
eludat z tūc attēdat in
anitatē laboris sui. qñ
tā ſi p̄ualz opari. ℣io

Ꝺ Consolare dñe p o
pulū tuū z libera
nos a captiuitate pessi
moz vicioz. vt q̄b ī
lacrimis serim⁹. te ītri
bucte cū gaudio meta
mus. Per.

Ꝺ Sāctissimi viri dñi mi
seratione liberati. gratias
agūt q̄ de obnoxietate se
uissima pctoz. in tātā gr̄az
sunt recepti: vt inter gētes
p̄barent eē laudabiles: de
precantes vt captiuitas eo
rū conuerteretur in gaudi-
um. Ps. cxxv.

a ℣ In conuertēdo dñs ca
ptiuitatē syon: facti su
b mus sicut cōsolati. Tūc re
pletū est gaudio os nr̄m: z
lingua nr̄a in exultatione.
c Tūc dicēt inter gētes ma-
gnificauit dñs facere cum
d eis. Magnificauit dñs fa-
cere nobiscū: facti sum⁹ le-
e tantes. Conuertere domie
captiuitatē nr̄am: sicut tor
f rens in austro. Qui semi-
nāt in lacrimis: in exultati
g one metēt. Euntes ibāt et
flebant: mittentes semina
b sua. Venientes aūt veniēt
in exultatione: portantes
manipulos suos

¶ Cāticū graduū salomōis

Ꝺ Prouidens ꝓpheta no
ui testamenti gr̄am: docet
ne quis p̄ris viris⁹ ali-
q̄d boni applicz: sz dño lar

Ꝺ Spiritual se-
minatio sp in lacrimis
est aut ei sctī. deplorāt
p̄terita pctā aut crucia
tur timore futuroz aut
psecutionib⁹ agitant.
℟ q̄ tale semen seminat
metēt gaudia future p
missiōis. Ecōtra pctō-
res in gaudio seminat
z metunt in lacrimis.
g Ꝺ Euntes sctī bo-
na opando. flebant qñ
paupers aspiciebāt fri
gore cōstrictos. inopia
seua maceratos. mittē
tes semina sua. Sua di-
cit vt de p̄ris labori-
bus nō de rapinis ele-
mosinas facere debere
cog̃scas. Mittētes ℣o
intellige p̄mittētes in
celū. quo aī nr̄a acta p
uenīūt q̄ nos. illa em
sunt thesaur⁹ nr̄ in ce-
lo cōdend⁹. ℣ Vel
euntes p̄dicādo verbū
dei. flebāt sup duricia
cordis nō credentium.
b Ꝺ Venientes. illive-
niūt l exultatōe. q̄b⁹ tā
mia diuīa p̄stat. q̄ hic
taliter egerūt. q̄lit̄ dei
iussa p̄ciplūt. z fecerūt
manipulos. i. fructuo-
sissimas actōes. Et fe-
lix ille q̄ triticeis p̄de-
rib⁹ inḡuat ne leuitas
stipularū. vota messor
eludat z tūc attēdat in
anitatē laboris sui. qñ
tā ſi p̄ualz opari. ℣io

Ꝺ Consolare dñe p o-
pulū tuū z libera
nos a captiuitate pessi-
moz vicioz. vt q̄b ī
lacrimis serim⁹. te ītri-
bucte cū gaudio meta-
mus. Per.

Ꝺ Salomon interp-

lē pacific⁹. ⁊ signi ficat dñm de ō aplos ait ipe est pax nra. Domus hui⁹ salomonis. xpi eccl̄ia. q̄ ⁊ ciuitas est ei⁹. a ℭ Edificant domū. q̄ in vnūquēq; xp̄ianū. veritatē fidei fabricare cōtendūt. ipi eī fūt dom⁹ q̄b⁹ dicit aplūs vos eī estis tēplū dei. Sz istos si suis viribꝰ edificare se putāt laborare vident in vanuz. nisi gr̄a dei donet verissime credulitatis effectū. b ℭ Ciuitas eī dñi ierūm intelligit̄ celestis cui⁹ ps ad huc pegrinat in terris in qua epi vigilare supgregē suū cōtendūt vt puigili cura eā custodiant. q̄b⁹ idē dr q̄ edificātib⁹. ne credāt solas būanas vigilias p̄ualere. cū sola diuinitas. incursiōis picula possit arcere.

c ℭ Adhuc ipos doctores alloquit̄. vt edificati⁹ corrigat̄ pplꝰ. dūvidet etiā magistros p̄monitos. Illi aūt aī lucē surgere q̄rūt. q̄ ne glecta būilitate xp̄i prius volūt exaltari q̄ humiliari. Surgite. i. prius būiliationē sustinete. ⁊ post ascensū. p̄mia q̄rite gaudiorū. Panē dolorꝫ. pfecti comedūt xp̄iani. cū se lacrimis fidelibus castigāt. de q̄bus ali⁹ pō dicit. fuerūt mihi lacrime mee panes. illis enī dolor panis est. q̄ se de afflictione reficiūt. ⁊ de mūdana trūticia. cōsolāt. et sequit̄ qñ debeāt surgere. q̄ iussi fūt aī sedere. Tūc eī surgēt. cuz dederit dilectis tē. i. cū mortui fuerint nō aī mortē. d ℭ Dilecti sē dei. q̄ eū nimia caritate pquirūt. ℣ cū illi accepto q̄etē sōno ab ō seclo discedūt. tūc fiūt hēditas dñi. qz tā subiacēt tēptatōib⁹. tūc nō. Et merces fructꝰ v̄tris. ℭ id ē vteri⁹ginal̄ pt⁹ merces illi⁹ fructꝰ. ē oīs bō q̄ cū dō gennit̄ gaudit. ⁊ ista merces dicta est hereditas. non aūt deitatis sed būanitatis merces dr. vt in scō psalmo dr postula a me tē. e ℭ Sagitte scti apli vl ceteri p̄dicatores. Jn manu potētis. i. in ptāte xp̄i trāsmissi. ad p̄dicādū. Sicut eī telū vl sagitta missa a potēte. rectissima ⁊ cito venit ad destinatū locū. ita apli i omnē terrā missi. cito q̄ mittebāt̄ puenerūt ⁊ iussa ipleuerūt. ita ⁊ filij excussor i loco s. p̄phetar̄ succedētes. et eor̄ p̄phetiā interp̄tando ⁊ explanādo discutiētes. discutere ē tectū aliq̄ palā facē p̄phete ꝗ excussores dñr qñ se creta celestia mūdo p̄palarūt. Illor̄ filij. apostoli sē. qz eor̄ dictꝫ credētes. q̄dāmō fide generatiꝫ sē. f ℭ Hos ꝗ aplos. btōs dicit. cuz eor̄ labor ad gl̄iosa vota puenerit ℣ Ar il le bō pplus btūs ē. q̄ i pleuit suū desideriū ex ipis apl̄is. i. ex p̄dicatōne eor̄ p̄uers⁹ ea q̄ p̄dicata sē. s. ecl̄na ōsiderat ⁊ ipleuit iā b ōsideriū ope. vel desideriū ex ipsis iplet q̄ qō ipi desiderabāt. s. eē i btitudine eterna ⁊ ipe desiderat ℭ Porta citatꝫ trūm. xp̄s ē. in ipa eī loquit̄ q̄ recta p̄dicat de dño. Tali ꝗ loco p̄ius pctōres ⁊ infideles erire faē ⁊ deuotos ītroire. fideles eī p̄dicatores nō p̄fūdent̄ i porta. qz eis apl̄ malis ꝛo clau dit̄. ideo cōfundent̄.

gitor̄ loq̄t etiā de ipo dño ⁊ aplis vl q̄cūq; ipi⁹ mandata pſiciūt. ℣s. cxxvj

a Jsi dñs edificauerit domū: i vanū laborauerūt q̄ edificāt eā. Nisi dominꝰ custodierit ciuitatem frustra vigilat q̄ custodit eā

c Vanū ē vobis aī lucē surgere ÷ surgite: postq̄ sederitis q̄ māducatl panē doloris. Cū dederit dilectis suis somnū ecce hereditas dñi: filij merces fructꝰ ventris. Sicut sagitte i manu potētl: ita filij excussorum

f Btūs vir q̄ ipleuit desideriū suū ex ipis: nō p̄fundet cū loq̄t inimicl suis i porta ℭ Cāticū graduū. ℭ Propheta bona timētiū deum enumerās: eos bñdicit. vt eterna gaudia cōsequant.

℣salm⁹. cxxvij.

a Eati oēs q̄ timēt dñz q̄ ābulant in vijs ei⁹.

℣moz spiritalīū edificator de⁹. vt nos custodias depcamur. Iple i te desideriū nr̄m. ⁊ electl tuis nos adiūge p meritl. per. ℭ Quā sit magnific⁹ non⁹ gd⁹. ipe numerus declarat. q̄ trina p̄tent⁹ triplicatiōe. sāctū nob trinitatl culmē ostēdit a ℭ Primo timoze dñi ab hui⁹ seculi terroze diuisi

Dicendo eĩ btĩ oẽs q̃ timent dñm oñdit nõ esse btõs. q̃ hui⁹ mũdi picula ĩ amissiõe tpaliũ rerũ sollicita mẽte formidãt. Cũ vijs pluraliter dicit. aplos ꝛ ꝓphas sigt. p q̃s venit ad vnã vĩã. i. xpm. Soli igit isti sancto illo dei tmore. dñm timẽt. q̃ ambulant in vijs ei⁹ i. pceptis ꝛ in bis q̃ p phete apli ꝛ enãgeliste pdicauerũt. Jn sequẽtib⁹ versib⁹ trib⁹ enumerat vtilitates timoris dñi. b ℭ Labores manuũ. remuneratio ẽ bonoꝝ opm. ꝛ ne istõ pabulũ carneũ putares. addidit. btũs es nemo ei de carnali cõmestione btũs efficit. nisi q̃ spiritali dono saginat. Bñ tibi erit cuz acceperis qđ oculus ñ vidit. nec auris audiuit nec ĩ coz hois ascẽdit. qđ de⁹ se diligẽtibus pparauit.

c ℭ Uxor dicta ẽ q̃i vt sozor. q̃propt vxorẽ hic sapiã debem⁹ aduerti. vitl xo mr ẽ vnarũ. q̃ dulcia vina ꝓfundens cozda nra recreat sic ꝛ sapia fruct⁹ inferẽs iocũdos. suaui nos delectatione letificat. Latera duo testamẽta sunt. dom⁹ ꝓpria cogitatio. Mens ei in cogitatione sua q̃si in edem defigit. Cui⁹ cogitatiõis duo latera legẽ ꝛ enãgeliũ accipe. in quibus mens sctã q̃si ĩ duob⁹ edis lateribus firmata solidat. d Filij tui ni assistentes in circuitu scripture ꝛ doctrine celestis. cũ pinguedine pacis et obũbratione virtutis. ℭ Uel filij vtrũq; serũ sigt spũales. celesti xbo genitũ. ꝛ mensã dñi altare vbi celesti pane saginant. e ℭ Cũ dicit ecce sic. sigt sicut supi⁹ expositũ est. sic eĩ meret bñdici. q̃ suũ timet autorẽ f ℭ Dicit ei bñdicat te dñs ex syon. i. xps q̃ in hoc mõte hoib⁹ apparere dignat⁹ ẽ. ꝛ ꝓ nois sui q̃litate tanq̃ pastori optimo sp ascribit. Syon ei speculatio interptat. Hirlm indicat visio pacis. Optat q̃ vt in hirlm videat cũcta q̃ bona sũt. Sz ne crederes in celesti hirlm tpalia ista bona videri addidit oĩb⁹ dieb⁹ vite tue. i. vite eterne.

b Labores manuuz tuarum
*qz:·mãducabis:beat⁹es
c ꝛ bñ tibi erit. Uxor tua sic
vitis abũdans:in lateribz
d dom⁹tue. Filij tui sicut no
uelle oliuaꝝ in circuitu mẽ
e se tue. Ecce sic bñdicet hõ
f q̃ timet dñm Bñdicat tibi
dñs ex syon:ꝛ videas bona hirlm oĩb⁹dieb⁹ vite tue
g Et videas filios filiozũ tuorum:pacem sup israel

℣ Canticũ graduũz. ℭ Bꝛ Prophetа monet eccliam vt dicat. quot certamina a suis ptulerit hostib⁹ ne q̃s fidelũ de ꝓpijs tribulationib⁹ desperet pdicẽsq; eis dẽ inimicis qđ eis ĩ iudicio futuro nouerat esse venturũ. Psalm⁹. cxxviij.

a Epe expugnauerũt me a iuuẽtute mea dicat nũc israel
b Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea:etei ñ potue

℣ id est act⁹ bonitatis assistentes in circuitu scripture ꝛ doctrine celestis. cũ pinguedine pacis et obũbratione virtutis. ℭ Filij ei filioꝝ sigt nepotes. qđ vtiq; btũs viris cõtingere pt q̃ pdicatiõib⁹ sctis populos multos generãt. Pax ẽ dñs saluator. q̃ insidet illã btãm irlm: ꝛ cuncta bona facit et btã. quecunq; maiestatis sue virtute cõplectitur: illã pacẽ videas. ñ solũ filios filioꝝ. ℭ Jmentib⁹ nomen tuũ dñe btĩtudinẽ largire ppetuã vt talis nobis actio. talisq; sit vita. q̃ celsũ de bonis fructib⁹ meritũ ꝓportet ad sidera. Per.

ℭ Docet hic ꝓpheta tolerantẽ nos seculi molestias sustinere. qñ ecclesie crebraꝫ fuisse passiones comprobat.

a ℭ Admonet ꝓphetã israel. i. ecclziaz vt dicat bella sua. Sepe hic sigt frequẽtiã passionũ. A iuuẽtute. significat qñ a fratre puerso iustus abel occisus est ꝛ ceteri deinceps q̃ plurimi. ipius quoq; passione xpi expugnata ẽ ecclesia. Dicat nũc israel. i. in hoc seculo qñ tps est penitẽtie vt instruãtur reliqui fideles patienter hic ferre psecutiões. qz in futura vita nõ expugnat sctus. Jstud q̃z. dicat nũc israel. p tres versus sequentes subaudiẽdũ ẽ.

b ℭ Bñ dicit ecclia expugnatã se a iuuẽtute sua. vt intelligas. nunq; finitã eccliam esse psecutiõe ipzobor q̃ ita sepe ẽ expugnata. crescit ei psecutiõib⁹. suaq; cõtritiõe grãdescit. nã si hic sctos viros amittit. future patrie adquirit. Nõ pt igit finiri. q̃ suis detrimẽtis augeꝫ. vñ nõ potuisse tñ sibi ꝓuale

re dicit eos ꝙs supius se expugnasse cõmo-
mozat. qz nunꝯ eis cõsensit ad malũ.
c ℭ Fabricatũ ℣o supra dozsũ suũ eccl'ia
testat a pctõzib⁹. q̃ dolos facere festinãt. et
occultas suasiões ꝯsi in dozsũ eccl'ie vbi vi-
deri nõ possunt agũt q̃
sic occl'te auertere a sã-
cta fide aliꝙs molũnt
vt vel paucos decipiãt
q̃ eccl'iam totã subuer-
tere nõ potuerũt. ℣ro
ōgatas ꝙs dicit ipas i
sidias. ꝯs assidue bo-
tes ingerebãt fidelib⁹
plongata ẽ ei hec iniq
tas ab abelvsq; huc. ꝛ
in finẽ vsq; secul'i plõ-
zabit. d ℭ Cerui-
ces ꝑ superbia posuit.
quã cõcidit dñs in illis
sic expugnãtib⁹. cũ eos
ad miam ꝑ hũilitatẽ et
satisfactionẽ redire p-
mittit. Cõfundant̃ i ex
tremo iudicõ. q̃ iã ꝑ pe
nitentiã nolũt cõfundi
ꝛ cõuertãt̃ retro ad pe
nã eternã. ipi eĩ. i. obsti
nati ipi oderũt syon. i.
eccl'iam e ℭ Fenũ
in tectis antiquis cre-
scens. afi tps collectio
nis aresc'it ꝛ perit quia
nulla firma radice vi-
guit. itaq; cõpant̃ pctõ
res illi caduco feno. q̃
ntã ꝛ hic frequẽter dis
pereũt. afiꝙ de hac lu-
ce tollant̃: nascũnt̃ eĩ
in cacuminib⁹ supbie.
vbi nulla soliditate cõ
sistũt. ℣ nec vllũ ḡ
nũ bonitatis ꝓferunt.
f ℭ Metẽtes ãgeli sẽ
q̃ vltimo die iudicij fru
mentũ electozũ in hoz
reo celestis pie recon
dũt. ß de istis. hoc ẽ su
pbis manũ nõ iplẽt qz
eos a societate sctõz repzobatos segregant
De istis eĩ sup dcñi ẽ. veniẽt in exultatiõe fe
rẽtes manipulos suos. de iustis hic ōz. q
nec manũ plenã fruct⁹ cõportẽt. Man⁹ ad
opatõz. Sin⁹ ad cõsciaz ptinet. in maloz eĩ
actib⁹. neutrũ frugi aliq̃d p̃t̃ inuenirĩ.
g ℭ Pretereũtes sẽ sctĩ dei q̃ hũc mũdũ
pterei̇ũt. qz ꝑ nihilo bñt ꝛ ad illa celestia to
to amore transeũt. a q̃b⁹ sceleratis inaniter
opãtib⁹ nulla bñdictio ꝓstat̃. Sz ne ista bñ
dictio putaret̃ bũanis
viris applicãda addit
bñdixim⁹ vobis ꝛc. ip
sa est eĩ firmat vera bñ
dictio. q̃ sub dñi cõmo-
mozatione agit̃. a q̃ve
nit oẽ qõ expedit.

℟atio.

B oĩm ipugnãtiũ
neq;cijs eccl'iaz tu
am dñe dextera tue po
tẽtie defende: vt inimi
cis retrozsũ cõuersis:
sacris a te bñdictiõib⁹
repleat̃. ℣er.

a ℭ Profundũ ẽ q̃
sꝑ zozo fundũ. c⁹ ima
oĩa ōmersa sẽ. de isto
pfundo gl'iosas effu-
dit lacrimas petr⁹. pu
blican⁹ pectora tutu-
dit. ionas. tacit⁹ voci-
ferauit ℣ñe exaudi sic
cũ de pfundo ozauit.
ad altissimi redẽptozis
celerit̃ dona pueĩt. Est
ergo illud pfundũ. p-
funda hũilitas pnĩe.
b ℣ Mõ ß carnalẽ
aurẽ ꝓba postulat sci
ens deũ ĩcozpozeũ eẽ.
ß ℟tutẽ q̃ suos exaudi
re dignat̃ exposcit.
c ℭ Iniq̃tatẽ. vult
ĩtelligi oẽ pctũ qõ p̃t
aliq̃ ꝑ ultate ꝓmitti. in
iquũ ei ẽ qõ iustũ nõ ẽ.
vidẽs ḡ ꝓba nullũ eẽ
q̃ nõ aut cogitatiõib⁹
ercedat. aut vacuo ser
mone deliquat. aut in
ani actu occupet̃. dicit
iusticie ipi⁹ bũanũ ge-
n⁹ ñ sufficẽ. nisi mĩe ꝑ-
stet auxiliũ nẽo eĩ solã ōi iusticiã sustinẽ pos
set. d ℭ Territ⁹ igit̃ iusticia dei. ad pa-
tronã miam ꝙolat. Mõ ẽ enĩ ĩ nris actibus
vt mereamur absolui. sed ipius ꝓiciatiõis
est vt cõfitentẽ reũ liberari dignet̃. Nec est

c rũt mihi. Supra dozsũ me
um fabricauerũt pctõzes ꝑ
lõgauerũt iniquitatẽ suam
d Bñs iust⁹ ꝯcidet ceruices
pctõz: cõfundant̃ ꝛ cõuer-
tant̃ retrozsũ oẽs q̃ oderũt
e syon. Fiãt sicut fenũ tecto-
rũ: qõ priusq; euellat̃ exa-
f ruit. Be q̃ nõ implebit ma
nũ suã q̃ metet: ꝛ sinũ suuz
g q̃ manipulos colligit. Et
nõ dixerũt q̃ ꝑteribãt bñdi
ctio dñi sup vos: bñdixi-
mus vobis in noie dñi.

℣ Cãticũ graduũ. ℭ Clam
mat ꝓpheta ad dñm: vt a
pctõz pfundo liberet̃. be-
niuolentiã boni iudicis q̃-
rens: de calamitatib⁹ indi
catis. ℣s. cxxix.

a E profundis clamaui
ad te dñe: dñe exaudi
b vocẽ meã. Fiant aures tue
intendentes in vocẽ dep-
c catiõis mee. Si iniq̃tates
obseruaueris dñe: dñe q̃s
d sustinebit. Quia apud te p
piciatio est: et propter le-

gem tuã sustinui te domie
e Sustinuit aĩa mea in ver-
bo ei⁹: sperauit aĩa mea in
f dño. A custodia matutina
vsq; ad noctẽ speret isrl'in
g dño. Quia apud dñm mi-
sericordia: ⁊ copiosa apud
b eũ redẽptõ. Et ipe redimet
isrl': ex oĩbus iniq;tatib⁹ ei⁹
¶ Cãticũ graduũ. ℚ Exẽ-
plo suo. ꝓpheta humilita-
tẽ xp̃ianũ ppl'm docẽs. pe-
nam ei grauissimã ponit. si
mãdata dñi si cũ sũma hu-
militate susceperit: hortat
q; israhelẽ iugiter sperare
in dño qtũs seculi aduersa
valeat tolerare. ℣s̃. cxxx.

a Domine nõ est exalta-
tũ cor meũ: neq; elati
b sũt oculi mei. Neq; ambu
laui in magnis: neq; i mira
c bilib⁹ sup me. Si nõ hũili
ter sentiebam: sed exaltaui
d aĩmã meam. Sicut ablac-
tat⁹ ẽ supra matre sua: ita

aũt lex. i. euangelica iussio. ꝓ qnã se iure cre-
debat esse saluãdũ. Sustinui. indicat carita
tẽ. que totã sustlet. ⁊ pfectos efficit xp̃ianos
vel le. tu. lex est miserendi penitentibus.
e ℚ Sustinuit aĩa mea in verbo ei⁹. q; in
carnatiõz dñi credebat
esse venturã. Christus
ei verbũ istud ẽ. qõ su
stinẽdo iterim. patienẽ
expectauit. ⁊ qõ nõ di-
xit trãsitoriũ aliq; ver
bũ. exponit sequenẽ. di
cens ille xp̃ũ dominũ
Sperauit aĩa mea i do
mino. s. q; ẽ verbũ p̃ris
spauit ei aĩa mea q; fu
turis tpibus de maria
virgine ꝓpter interitu;
generis humani aufe-
rendũ nasci dignaret.
f ℚ A custodia ma-
tutina. Custodia matu
tina ẽ resurrectio xp̃i. q;
custodiẽtib⁹ sepulchrũ
militib⁹ matutino tpe
surrexit. exq; eĩ xp̃s re
surrexit a mortuis. spes
ecclie ꝓfirmata ẽ in do
mino vsq; ad noctẽ. i.
vsq; in finem mundi
g ℚ Reddita ẽ cau-
sa mirabil' q̃re isrl' debu
isset in dño sperare. q;
in ei⁹ manu misericor
dia ẽ. q; ꝓt ex puerso fa
cere iustũ. ex imbecillo
imortalẽ. ex carneo. an
gelis silem. Addidit ẽt
⁊ copiosa redemptio.
Non q; nõ auro nec ar
gento. s̃ pcioso sanguine nos redemit. ℚ Ut
copiosa dicit ne q;s q; desperaret de venia arbi-
trãs nõ vsq; ad ipm redemptiõis pciũ posse p
uenire. b ℚ Redemit itaq; isrl' sanguiẽ
pcioso q; purificat. nõ cruẽtat. q; nõ maculat
sed emundat ab omnib⁹ maculis. Sz cũ di-
cit ipse. oñdit ꝓter ipm euadẽdi ipossibilita
tẽ ⁊ aliũ nullũ potuisse nos redimẽ. ℣io.

Attendant qñs dñe pietatis tue aures
in oronẽ supplicũ. q; apud te ꝓpiciatio
est petiõ;. vt nõ obserues iniquitates nras.
s̃ imptias nob miserõlas tuas. ℣per.

ℚ Tot⁹ hic ps̃ de mãsuetudine atq; humi
litate cãtat. eoq; fit vt quos labor premisse
ꝓfessionis afflixerat. dulcedo gloriose deuo
tiõis reficiat. a ℚ Taliter hic ypocriteticus sillogism⁹ enascit
Est ei sensus. si nõ ẽ ex altatũ cor meum. neq;
elati sunt oculi mei. a supbia vicz reddor alie
nus. attñ nõ ẽ exaltatũ cor meũ neq; oculi ela
ti sũt. a supbia igr̃ red-
dor alienus. Et cũ ꝓ-
pheta negat de sevicio-
sa. cõfitet' oĩno laudã-
da. b ℚ Ambula-
uit pilatus in magnis
qui dixit xp̃o. nescis q;
potestatẽ habeo dimit
tendi te. s̃bulant in mi
rabilib⁹ qui de virtuti
bus quas a deo acce-
perũt glianẽ. aut mira
cula querunt. non vitã
miraculosam.
c ℚ Dicit se nõ sup-
be scripturas medita-
tus. menet ꝓpheta di
uinas scripturas sim-
plici ac puro corde ab
vnoquoq; esse meditã
das. nõ vt arrianis ma
nichei iste ergo se dicit
humiliẽ sensisse. vt apo
stolus ait. Noli altũ sa
pere s̃ time. Negat ite
rũ exaltatã aĩaz ad cul
men supbie. s̃ nõ negat
eleuatã ad pdicatiões
diuinas. in illis enĩ re
bus aĩaz leuare fas est
vñ celesti pane pascat
in illis supbis exquisi-
tionibus non licet. vbi
mors reperit.

d ℚ Ablactati dicunt q; sunt a lacte. phi-
biti. Et merito talis est facta cõpatio. quia
sicut infantes vbera materna sugũt. tta fide
les paruuli simplicitate scripture diuine nu
triunt. donec ꝓparent ad solidũ cibu;. Est
ordo aũt verbo;. talis. si nõ humiliter senti
ebam sicut ablactat⁹ sub matre sua. sed exal
taui aĩaz meã. tũc ita retribues. id est si ego

te p̄sumpsi cōtemnere. tunc merito videaris me abijcere. e ℣ Docet ꝓpheta vnūquē q̄ fidelīū. vt cōfidentiā suā sp in dñm ponat dicit eī ex hoc nunc. i. a p̄senti tpe vsq; ad eternitatē futurā. cū vnū seculū erit t vicissitudo tpm in vnitatē ppetuā mutabit̄. ℟ario

℣ permittas nos exaltare i supbijs seculi omps p̄. ꝙ mitis es t humilis corde p̄. doce nos hūilib⁹ tibi placitis ꝓsentire. q̄. ℣ Cum ꝓphetā oia cātica graduū. ad puerū spei celsitudis euexerint. istud tñ eū oīmodis cleuauit. q̄ incarnatiōis dñice sacramēta describit.

a ℣ Memēto eī illi ō̄ ex humano more. q̄ nihil aliq̄n poruit obliuisci. cui oē p̄teritum t futurū p̄s est. Ille āt dauid manu fortī t desiderabil̄ē dñs xp̄s Et oīs mansuetudis eius p q̄ō virt⁹ immense patientie ei⁹ ostendit̄.

b ℣ Jurauit dñs. s. xp̄us. i. iure ō̄auit ꝑm ethimologiā. hoc ē veraciter. firmeq; ꝓmisit ꝓmisit vero se redemptorū humanū genus M̄ō oñdit q̄n petro ait mitte gladiū tuū in locū suū. Calicē quē dedit mihi pater nō bibā illū. Et hoc idē q̄ō promisit. ō̄ vouisse. votū itaq; filij fuit. vt p aduentū incarnatiōis ei⁹ recōciliaret p̄ genus humanū. hoc tñ votū ñ est a patre sp̄ūsctō diuisum. q̄ eoꝝ hoc vnū est votum. c ℣ Tabernaculū. dicit celestē habitationem vbi post resurrectionē assūpta carne videntibus apostolis ascendit. lectus ipsius. est requies intelligenda. beatissime. s. passionis consūmatio. q̄ consūmata passione. requies erat. ꝓmittit eī se xp̄s non ascēsurū in celū. nec carni sue requiē illā daturū. donec q̄ patri ꝓmisit impleuerit.

d ℣ Somn⁹ iste intelligend⁹ est. requies mortis: q̄ triduana tantū pausatione suscep tus est. t nullā corpori corruptionē intulit ꝑ quietē. ℣ Palpebre. a palpādo dicte sūt. q̄ nisi tremula quadaꝝ remissione quieuerint. somn⁹ oculos nō p̄t introire. Et idē alijs verbis repetitū sequit̄. q̄. niā reuera tpa capitis nr̄i requiē hr̄e nō p̄sit. q̄n oculi crebris motib⁹ agitati vigilare nosc̄unt. e ℣ Nec requiē se tpibus dedisse p̄fitet̄ p̄tuscp in homine dignū dño patri locū vel eccl'ie cō gregatiōem cōstrueret sua resurrectione. ℣ q̄ locus ei⁹ est tabernaculū pectoris xp̄iani t atria eccl'ie catholice q̄ ille tanq; celū sp inhabitat Et ipse inuenit q̄ quesiuit quem perditam. ipe reperit. qui cō struxit tabernaculum tibi ex nobis t in nob.

f ℣ Audiuim⁹ eam sc̄z ꝓmissionē implendā. Effrata ipa est bethleem. vñ euidenē apparet auditū fuisse nasciturū dñm in bethleē michea ꝓpheta dicēte. Et tu bethleem effrata nequaq; es minima. ex te eī exiet dux xp̄s. Cāpi silue. cōzda sunt gētiū. que ex peccatis prius siluestrib⁹ t dumosis cubilia fuer̄t demonū. nunc campi vocitātur domino colente et extirpāte. Cāpi a capacitate t spacio diffuso dicti sunt g ℣ Nos introibimus in tabernaculum dei. qui in adunatione eccl'ie. p dñm cōgregamur ℣ Pedes significant euangelicas iussiones. ibi enim steterūt pedes eius. vbi fidei veritas dinoscit̄ esse fundata. stant enim domini pedes eterna soliditate veritatis fixi. ℣ Ibi ergo ado-

e retributio in aia mea. Spe ret isr̄l in dño: ex ꝑ nunc t vsq; in seculum.

℣ Canticū graduū. ℣ Hic p̄s icarnatōis dñice sacramenta describit: cui⁹ aduētus eccl'iam bñdicat. sacerdotes glorificet: inimicos confundat: t sup ipm dñm floreat sanctificatio eterna iusticie. ℣ Ps̄ cxxxj.

a ℣ Emēto dñe dauid: et oīs mansuetudis ei⁹

b Sicut iurauit dño votū vo

c uit deo iacob Si introiero in tabernacl'm dom⁹ mee: si ascendero in lectū stra

d mei Si dedero somnū oculis meis t palpebris meis

e dormitationē ÷ Et requiē tpibus meis ÷ donec inueniā locū domino tabernā-

f culū deo iacob. Ecce audiuim⁹ eā i effrata: inuenim⁹

g eā in cāpis silue. Introibimus i tabernacl'm ei⁹: ado-

rabimus vbi apostolice ꝓdicatiões audiuntur. q̄ sustentant totū corp⁹ ecclie. loc⁹ itaq; iste. eccl'ia est. b ℣ Surge dñe. id est ab inferis. reuertere in deitatis tue beatitudinē sempiternā. ℭ Tuā dico. quaz tibi tua maiestas attribuit Tu ⁊ archa. hoc est ecclesia. quā sanctificare dignatus es. Jō vero ꝓpheta ad xp̄m dic̄ surge. qz iā spiritu ꝓuidit oīa impleta in ꝓdestiatione q̄ suꝑius xp̄s ꝓmisit. q̄si ℣ diceret iā explesti iuramentuz reddidisti votū. inueni sti locū deo. iā ꝓduristi ecclesiaz exurge nūc reuertere i tabernaculū ⁊ requiez tuā. i ℣ Sacerdotes dei induant iusticia. vt lozica iusticie muniti. nō sauciēt a taculis inimici. ℭ Et sancti tui exultēt q̄ xp̄m in baptismo induerūt. A Vel oēs sācti. sacerdotes dicti sc̄. regali illo sacerdotō fi deiz caritatis decozati k ℣ Propter illū q̄ ex semine dauid formā seruilē suscepit. ſi auertat claritas imaginis tue a sctis in q̄bus ihabitat xp̄s. ⁊ illūiet eos ℭ Vel petit ꝓphet vt a gente iudeoꝝ ū auertat faciē suā ꝓter mozrē xp̄i. exaudita est ozatio. qz multi de gente illa salui facti sunt. vt apli ⁊ alij multi.

l ℭ Quid est firmi⁹ p̄t dici q̄ ꝙ illē iurat per quē iurat. ille ꝓmittit q̄ non p̄t fallī. frustrare est ī irritū ꝓmissa deducere. qō hic merito denegat posse euenire vbi locus esse deceptioni nō potuit. Fructus est ventris doctrina xp̄i celestis. de q̄ ppl's xp̄ianus est generatus. Sedens sup sedē eius. q̄ similia mandata illius docere ꝓbant. Successozes itaq; xp̄i apli ⁊ alij. positi sunt sup sedez xp̄i q̄ fuerūt fructus ꝓdicatiōis xp̄i. ℣bo illi⁹ geniti. p dauid igit' xp̄s intelligit'. cui p̄ b̄ iurauit. i. firmiter ꝓmisit ꝑm humanitatē

m ℭ Dicit' etiā ⁊ hoc de apl'is ⁊ xp̄ianis q̄ filij dei dici meruerunt integritate fidei. si testamentū dei omnē q̄ doctrinā pura deuotione custodiāt. sedere sp in celestib⁹ ⁊ eternaliter. hoc est vsq; in seculū. s. futurū in celo. cuius nō erit finis.

n ℣ Sedebūt ⁊ filij nostri. hoc est rememozabunt opa bona. q̄ob amoꝛē illi⁹ opati sumus in cōspectu ei⁹.

o ℣ Syon. sctā ecclesia. in ipa em requieseit dñs. i. in cordib⁹ electoꝝ suoꝝ. i. in sanctis aīabus. sacramentis celestib⁹ sāctificat' p ℭ Jpa est ei requies. dñm ip̄m speciale tabernaculū in religiosis hoīm pectoꝛib⁹ insidere ⁊ ficvbiq; essevt in his dicat' imm ēsus ⁊ icōp̄hēsibil' habitare q A Vox p̄is de filio suo viduā ei⁹ ꝛc̄.

AO Vidua xp̄i ōz ecclia. q̄ oī auxilio mūdano destituta. solam spem suā ponit in dño quā b̄dicens benedicit. qui iugi eā b̄dictione sāctificat. Reuera paupes xp̄i celesti pane saginant' qm̄ in mūdanis copijs sp esurīūt de quib⁹ ōz. Beati paupes spū.

r ℭ Sacerdotes dei induant' salutari. quā do dñm saluatoꝛē sūma fidei integritate receptūt ⁊ ip̄ius misc̄dia vesciunt'. Exultatiōe exultabūt ꝓpetuā letic'iā vult significare sāctoꝝ. s ℭ Illic cū ōz illa beatitudīs requies designat' de qua suꝑius dixit. hec req̄es mea ꝛc̄. Cornu dauid fortitudo ptāt' xp̄i in illa iudicatiōe monstranda est vbi ab ip̄o sanctis eterna ꝑmia cōcedunt'. Parant lu-

rabim⁹ in loco vbi steterūt
b pedes eius. Surge dñe in
requiē tuā: tu ⁊ archa san-
i ctificatiōis tue. Sacerdo-
tes tui induant iusticia: et
k sancti tui exultent. Propt
dauid seruum tuū: nō auer
l tas faciem xp̄i tui. Jurauit
dñs dauid veritatē ⁊ ñ fru
strabit eū: de fructu ventr̄
m tui ponā sup sedē tuaz. Si
custodierint filij tui testam̄
tū meuz: ⁊ testimonia mea
n hec que docebo eos. Et ſi
lij eoꝝ: vsq; in seculū sede-
o būt sup sedez tuā. Qm̄ ele
git dñs syon: elegit eam in
p habitationē sibi. Hec req̄-
es mea in seculū ÷ seculi :·
hic habitabo qm̄ elegi eaz
q Viduā eius benedicēs be
nedicā: pauperes eius sa-
r turabo panib⁹. Sacerdo-
tes eius induā salutari: et
sancti eius exultatiōe exulta-
s būt. Illuc producā cornu

cernã. ℣ AC id est iohannẽ baptistaz vel ei⁹ lumen ꝓdicationis.s. iohannis baptiste q̃ fuit vera lucerna xp̃i.

t ℭ Sic̃ sacerdotes dei induũt salutari. ita inimici eius hoc est heretici vl̃ pagani vl̃ quicũq; cõtra ei⁹ instituta virerũt cõfulõis velamine vesciunt. qñ illi audiũt venite bñdicti. Jsti. ite ī ignẽ eternũ. Efflorebit aũt dixit ad exprimẽdã sanctitatẽ glorioſe incarnationis. florzuit eñ ī xp̃o paterna sp sanctificatio. q̃cq̃d egit vl̃ quicq̃d p tulit. ℣ Oratio.

A omni ingressu nro. mẽoz esto nostri omnipotens deus: indue nos sacerdotali iusticia. vt induci mereamur in tabernacula sẽpiterna. ℣ Per.

a ℣ Hic duo posuit bonũ. s. ꝛ iocundũ. ꝛ qđ sibi videbaũ esse cõtrariũ vno sermone cõiunxit. cuz martiriũ sit bonũ nõ iocundũ: voluptas iocunda nõ bona. ℭ Dicendo aũt fratres in vnũ. significat nõ carnales fratres sed eos q̃ fidei societate sub vno pr̃e sunt cõstituti. q̃b⁹ est coz vnũ ꝛ aſa vna.

b ℭ Unguentũ in capite est spũsctũs. q̃ descẽdit supza xp̃m in baptismo ī specie colũbe. q̃ est caput cozpis ecclesie q̃ descẽdit in barbã. i. idẽ ipe spũs. ī apostolos q̃ barba bñdicti sũt. qñ virilit fixi sub cristo suo capite velut barba pseuerant. Addidit aaron. q̃ xp̃i speciẽ gestabat in suo sacerdotio. vt nõ cuiuscũ q; hominis barbã s̃ xp̃i intelligeres.

c ℭ Per oram vestimẽti dei significaũ ecclesia in cui⁹ oza descendit vnctio ista qz vl̃ q; in finẽ seculi descẽdit spũsctũs sup eã in baptismo. suaq; miseratiõe sanctificat. ℣ Hermon hebreũ nomẽ est mõtis vltra iordanẽ fluuiũ cõstituti. ꝛ interp̃taũ anathema. ſ gnificatq; pplm iudeorũ a do reprobatũ Ros hermon. diuia scriptura. q̃ prius iudeis creditа est ꝛ postea ad mõtẽ syon. id ẽ xp̃i ecclias transcẽdit. A Uel fides et gratia dei. Ros iste ẽ. a iudea in gẽtes descẽdens. q̃ nunc speculanẽ fide deũ ꝛ ideo syon sunt. d ℭ Illic. s. in syon. i. in ecclesia q̃ fratrũ aduuatiõz cõsistit. Mandauit bñdictionẽ. hoc est misit saluatoz̃. q̃ credẽtiũ ẽ vita ꝛ btitudo ꝑpetua Nulla eñ discordãtibus bñdictio p̃staũ. illic q̃ vbi ꝓcordia ẽ. bñdictio dñi mãdaũ ℣ Oro

Afunde dñe in ecclesiã tuã. caritatem nostre fraternitat̃ et pacis. vt rozevnguẽti spiritalis asperſi. bñdictionis tue gratia iocundemur. ℣ Per.

a ℭ Ecce. dcm̃ ẽ vt reb⁹ certẽ atq; ꝑfectis ñ solũ ꝓmo. s̃ ẽt articlis p̃staret oñsio. Sed nũc dcm̃ ẽ. i. ī eẽna patria q̃ tot gdib⁹ ascẽs sol⁹ ille laudari debuit mirabilr̃ q̃ tãta cõcessit Tũc eĩ maiori studio p̃dicãd⁹ ẽ dñs. qñ facit sua largitate securos. vl̃ nũc. i. ī pñti vita vbi exercẽd⁹ ẽ aĩm⁹. vt ī futuro eẽnis laudib⁹ occupet. Bñdicite. i. laudate. q̃ nos illũ bñdicẽdo laudam⁹. ille nos bñdicẽdo scificat. ℣

dauid: parauĩ lucernã xp̃o t meo. Jnimicos eius induam ꝓfusiõe: sup ip̃m aũt efflorebit sanctificatio mea.

ℭ Cãticũ graduũ. ℭ Post p̃cedẽtẽ ps̃. gloſissimã p̃dicationẽ. ꝓpheta beatã p̃dicat vnitatẽ. vt q̃ se xp̃iana religionẽ cõstringũt in vna caritatis cõuenientia ꝑseuerent. ℣ Ps̃. cxxxij.

a Cce q̃ bonũ ꝛ q̃ iocũ dũ habitare fratres ī b vnũ. Sicut vnguentũ in capite: q̃ descendit in barc bã barbã aaron q̃ descẽdit in oza vestimenti ei⁹: sicut ros hermon q̃ descend dit in montẽ syon. q̃m illic mãdauit dñs bñdictõz ÷ꝛ:· vitam vsq; in seculũ.

ℭ Canticum graduum. ℭ Post mutue dilectõis monita. nunc cõsequẽter suadet. vt felix adunatõ in laudes dñi flagrantiſſimo caritatis studio concitetur.

℣ Psalm⁹. cxxxiij.

a Cce ÷nunc:· bñdicite dño oĩes serui dñi.

Serui dñi sũt. q̃b⁹ ira nõ imperat. q̃bus peccata nõ regnant. quib⁹ nõ dominanẽ vicia,

b ℣ Illi stant in domo dñi. quoꝝ animꝰ in religiõe dei firmo vestigio pseuerat Atriũ est ingressus mansionis. significãs eos qui meruerũt esse vł in penetralibꝰ iã sũt vł in gressu sancte dei ecclie. Dei nostri. i. nõ quẽ gentilitas colit sꝫ quẽ vera religio cõfitet.

c ℣ In noctibꝰ. sigt terminũ istiꝰ mundi tẽpus. qõ sp tribulatiõibus obscurat. ibi eĩ leuande sunt manꝰ. vbi mereť bona opatio auxiliũ dñi. Cum dicit extollite. hoc ẽ vberiꝰ elemosinã ꝛ bona opa facite addidit ℟o in sctã ꝫ ecclia vel in sctõ. s. xp̃o vt in hebreo est. vł in sctã opa. q̃ solũ in ecclesia sctã sunt. illã em̃ solã elemosinã xp̃s accipit quã eiꝰ notic. i. in sctã ecclia fidelis xp̃ianus obtulerit. Sed ne ꝙs sibi aliꝙd arroget: dñm dicit eẽ bñdicẽdũ qz ipse dat ꝛ animã mi sericordẽ ꝛ substãtiam largiorẽ ℣ Istũ versiculũ spũsctũs loquit̃ siue ꝓpheta ad illũ q̃ p quindecim gradꝰ ascendit ad bñdictiõez vt recipiat mercedem. Bñdicat te dñs ex sy/on q̃ fecit celũ ꝛ terraꝫ ad distinctõz eoꝝ dicit q̃ sũt duj salsi. Ozo.

Enedicẽtes te domiñe deꝑcamur. vt nos mundi huiꝰ noctẽ cõtectos. illũmare digneris. qtũs dũ manus nras in bonis opibus eleuam⁹. bñdictõem a te largissimã consequamur. Per.

℣ Per ascẽsis gradibꝰ vsqꝫ ad illã sũmitatẽ que securos efficit xp̃ianos. cõgrue/nimis ponit alla. vt laudibus dñi pfruat sctã ecclia cui tale munus nosciť esse ꝓparatũ. q̃ ꝓpter sinceris mentibus alla dicamus. vt illi sctõ pplo. p diuinã gratiã misceamur.

℟ Laudate nomen dñi. q̃ p fidẽ ꝙgnouistis esse sup omne nomen. Laudate serui. ℣ id est q̃ serui ipsius. estis prona volũtate deuoti. ꝛ dimisistis seruire diabolo.

b ℣ Qui statis. hoc est q̃ pseueranti volũtate in eiꝰ credulitate cõsistitis. Atriũ õr. ãplissime domiꝰ pcipꝰ ingressus vbi habitantes focos facere solebant. Et ab atro fumo appellata sunt. Atria: q̃st atra: illos eĩ deũ benedicere in his verbis debere dicit. q̃ i pcipũ mẽbrũ domiꝰ dñice videnť ingressi.

c ℣ Considerate q̃ laudate tercõ posuit vt p laudis silem qualitatẽ. sctẽ trinitatis indiuisibilẽ vnitatẽ nobis ostenderet. Qñ bonꝰ q̃ nõ solũ bonꝰ sed optimꝰ. ꝓsallere ℟o ad bonas opatiões corporis referť. vt in hac cõuersatiõe. dñm videamur õ nra ꝓbitate laudare ℣ Elegit ita q̃ iacob dñs. dũ pplm ecclie diuersaꝝ gentiũ adunauit. ꝓsidet israbel. q̃ in illa resurrectiõe btoꝝ. tpe in omnibꝰ habitare ꝓbatur.

e ℣ Videbat eĩ vir sctissimꝰ maiestatẽ illã mirabilẽ virtutibus celoꝝ imperantẽ. et illiꝰ magnitudinẽ reuelante spiritu ꝙgnouit. merito p omnibꝰ dijs magnum dñm dixit a quo cũcta creata sunt. Nõ aũt deos dixit. q̃ eos deos crederet quos stulta gentilitas adorabat sed qz ipsi eos deos dicebant quos suggillando eoꝝ vocabulo cõmemorat.

f ℣ Celũ positũ est p cunctis celestibꝰ terra. p oibus q̃ in humo gignunť: mare. pro istis sinibꝰ. quos cõmeantiũ discursus inuisitat. Abissus. occeanũ sigt q̃ ꝓpter altitudinẽ suã nobis ignotꝰ est. in his oibus voluntas dei sine dubitatione completur.

b Qui statis ĩ domo dñi÷in
c atrijs domus dei nr̃i:· In
noctib⁹ extollite man⁹ ve
stras in sancta: ꝛ bñdicite
d dño. Bñdicat te dñs ex sy
on: q̃ fecit celũ ꝛ terrã.

℣ Alla ℣ ꝓpheta laudes dño dicit esse soluendas: magnalia ipius diuersa cõmemorãs. destruẽsq̃ falsitatẽ: idoloꝝ cultoꝝ esse redarguit. ꝓs. cxxxiij

a Laudate nomẽ domi:
laudate ꝑui dominũ.
b Qui statis in domo dñi in
c atriis dom⁹ dei nr̃i. Lau
date dñm qz bon⁹ domin⁹
psallite nomini ei⁹ qm̃ sua
d ue÷est:· Qm̃ iacob elegit
sibi domin⁹: isrl̃ in possessi
e onem sibi. Qm̃ ego cogno
ui q̃ magn⁹ est dñs: ꝛ de⁹
noster pre omnibus dijs.
f Omnia quecũq̃ voluit do
min⁹ fecit in celo ꝛ ĩ fra: in
mari ꝛ in oĩbus abissis.

g ¶ Si sequētia ad lr̃am accipis: vera sē Sz qz de hebreo ppʰo dicit inferius: conuenit hec quoq; hoibus applicare. ¶ ¶ Educēs nubes. i. eleuās ꝓphetas ab hūli ꝓposito ⁊ fecit puenire ad fastigiū ꝑdicatōis Fulgura sunt ꝓphetaꝝ ꝑdicatōes cū terrendo pcitiūt pctōres. ⁊ pluuie fiūt: cū diluūt deli quētes a pctis. ⁊ imbrē salutarē infundūt vnō spūales fructus germinent. h ¶ Ventos aplos dicit. quoꝝ ꝑdicatio totū mundū tanq; ventus celerrim⁹ pcurrit. De thesauris. ¶ .i. de archanis celestib⁹. ¶ Primogenita mūdi pcutit deus quasi egypti. qñ natos hoies ozigiali peccato. sua potētie inspiratiōe cozrexit. Ab homine. i. ꝓuidentioꝝ ib⁹ hui⁹ seculi. vsq; ad mā suetos ac simplices viros: oēs em̄ ni ꝑ grām dñi liberēt a diabolo: velut pharaonis impia dñatōe deprimunt.

i ¶ Misit signa: qñ in passiōe xp̄i terra tremuit. saxa disrupta sūt Dictū ē siguū ab eo q̄ significet sicut vestigio viso: trāsisse aīal cuius vestigiū est cogitamus. ꝑdigia q̄i pozro dicta. i. longe ꝑdicentia: q̄ tūc facit cū anīas fideles ꝑ aliqua signa ꝑmissa cōuertit. Pharāo dissipatio interꝑtat ⁊ diabolū significat In oēs seruos eius. i. in illos q̄ illi seruiūt: illius em̄ serui sumus cui spontanea mente seruim⁹. Submergit em̄ cū seruis suis diabolus qñ saltari fonte baptismi. populus a diaboli erroze liberat. k ¶ Hētes. dicit cateruas viciox. has pcutimus qñ satisfactōe ꝑ pniam vulneramus. qō em̄ est illis vuinus nobis salus est. Reges fortes. spiritus imundos dicit. quos occidit dñs: cum nos mundat a delictis. ⁊ illos facit a nobis extraneos. l ¶ Seon interꝑtat tentatō oculoꝝ. amoꝛrei: amaricātes: vere amara sē vicia que nobis ab illa beatitudine locūdissima deducūt. hec habent regē diabolū. qui est tentatio oculoꝝ q̄ sē transformat in angelū lucis. vt ꝑ speciem boni deuotos decipiat. ista deus occidit qñ nos a taliū seruitute liberauerit. ¶ Og cōclusio. basan cōfusio interpretat. merito ergo cōfusionis rex ꝓclusio ꝓhibef. Diabolus em̄ nobis conclusit regnū celeste ⁊ in cōfusionez deiecit. ¶ Chanaā cōmotio interꝑtat. qa diaboli illa regna cōmouēt nos a deo. ¶ Que ille occidit q̄ crucem ꝑ oīm salute suscepit.

m ¶ Terra illa est: quam sine dubio xp̄iani eterna pace possidebunt hereditatē. iō addit hereditatez israhel ppʰo suo. ista ergo beditas beatitudinis est ipa ppetuitas. ¶ quā nos sua gratia asciuit.

n ¶ Precatur ergo vt hūano generi nomē eius semp debeat pmanere. quatinus ab aduentu xp̄i vsq; ad finē seculi semp dici ⁊ eē debeāt xp̄iani.

¶ Sel illo noīe in eternū ꝑmanente. ꝟ nobis sit hereditas sempiternū. vbi em̄ nos habemus generatōe et generatōe casliodozi translatio hz in seculū seculi. ¶ vel generatōe ⁊ generatōe. scz iudeoꝝ ⁊ xp̄ianoꝝ. vt qō legis vmbra ꝑfugurauit in euangelio agnoscat. A Sel in hoc seculo ⁊ futuro. o ¶ Judicabit id ē damnabit dñs iudeos non credentes. quia noluerūt esse ipius, quos de cunctis elegit natōibus ad possidendū. Et in seruis suis. id ē fidelibus q̄bus dictū est qui credit i me nō iudicabitur: sed transit de morte ad vitā in illis deprecabitur. id est, ꝓficiabitur quibus eterna promissa dat. ab illis deꝑcatur quos ⁊ exaudit.

p ℣ Designant aũt hic simulacra p illud vñ sunt. i. aurũ ⁊ argentũ. metalloꝝ. i. qualitate formata ad irrisionẽ gentiũ. bñ em̃ gẽtiles irridẽt vt putent hoĩ pstare qđ caplũt ab hoĩe. s. aurũ argentũ ⁊c. melio⁹. u. cõsulerent sibi hoĩes ea frangẽtes. tũc ei aliqđ pstit si ad pecunias trãslata descendũt. vñ de⁹ eoꝝ nõ exaudit integer sed pstat potius imunitus

q ℣ Quid pdest os qđ nõ loquit? qđ oculus q̃ nõ videt. vocabula em̃ sunt vana. nõ officia pfutura.

r ℣ Quid pdest auris que nõ audit? quid nares que nõ odorant noĩa vana sine rebus. psumptio caduca que vtilitas manus que nõ palpit. quid pes q̃ non mouet. qđ guttur qđ nõ sonat. noxia sunt delramẽta nõ veritas firma. abunde em̃ gentiũ simulacra derisa sunt.

s ℣ Dignũ ẽ em̃ vt careant collatis sensibus q̃ deos insensatos sibimet effecerũt. Et intuere. qm̃ fabricatores ⁊ cultores oĩs idoloꝝ vna cõplectit dãnatio dñi dicit q̃ faciũt ⁊ qui cõfidunt in eis.

t ℣ Amonet hic vt vero dño debeant psonare laudes fidelium. Per isrl. oĩs iustus significat. q̃ diuĩa ꝓtemplatõe gradulat. In aaron: sacerdotes sancti significant.

v ℣ In leui etiã scĩ mĩstri. i. dyaconi significant. ad postremũ qui dño in qualibet cõuersatõe famulant. sic oĩs ppls deo deuotꝰ p diuersas ptes deũ laudare ꝯcipitur.

x ℣ Benedictꝰ dñs. i. xp̃c q̃ est ex syon. i. suã ecclam̃ sancta incarnatõe vlsitault. ipe ẽ q̃ habitat in irlm. q̃ diuersoꝝ sctoꝝ ꝯgregatõe cõstruit. ⁊ regis sui pñtia felicitate letatur eterna. Oratio.

Sanitas eximie deus (quẽ oĩs terra p dulcedis benignitate collaudat) rogamus vt abluto a nob vane suspitiõis erroꝛe: tuis voluntatib⁹ cõnectamur. Per.

℣ Mirabilis psal. et numia ⁊tute. pfundus. cuius em̃ virtutis sit̃ paralipomenõ oñdit. vbi alt. cũ cepissent deum laudare ⁊ dicẽ. Cõfitemini dño ⁊c. ipleb tur domus nube ⁊ caligine. its q̃ nec sacerdotes poterãt stare ⁊ ministrare ꝓpter caliginẽ cõpleuerat em̃ gl̃a dñi domũ dei. Mã lz in oĩbus psalmis si pure cã tanẽ certũ sit adesse diuinã pñtiã. hoc tñ magis credit qđ legis autoꝛitate firmat.

a ℣ Cõfitemini tam ꝓfessio pctoꝝ q̃ laudis intelligit. Oꝛ ꝯo mia in singulis versibus repetit hoc indicat. quia oĩa que dicunt ex mia dei. pcedunt. sine qua nec esse nec valere possumus. quapꝛopter nec ab oꝛe nꝛo oꝛ nec a coꝛde discedẽ. qtũs ⁊ ipa dignetur nos iugi tuitõe seruare. Bonꝰ ꝯo dicit: qm̃ laudes suas clementer audit. ⁊ supplicantib⁹ miserat⁹ indulget. Addit in eternũ mia eius. qꝛ hic pstat vt creet. pcit vt coꝛrigat. ⁊ in futuro miaꝫ tribuit vt coꝛonet.

b ℣ Deus ille deorũ ẽ cui null⁹ filis inuenit. ⁊ ñ pōt de⁹ deoꝝ: nisi sola trinitas scã nũcupari. c ℣ Dñs dñoꝝ ille solus est: cui cũcta deseruũt. ipse est etiã sanctus sanctoꝝ. ipe rex reguꝫ ⁊ oĩm potestatũ. d ℣ Per istos oĩs versus vsq̃ in finẽ subaudiendũ ẽ cõfitemini. vt nobis plena possit cõstare inia. dicit itaq̃ solũ illã fecisse mirabilia quasi ⁊ non g angelos

p Simulachra gentiũ argentũ ⁊ auꝝ: opa manuũ hoim
q Os habent ⁊ nõ loquent: oculos habẽt ⁊ nõ videbũt
r Aures habẽt ⁊ nõ audiẽt: neq̃ em̃ est spũs in oꝛe ipoꝝ.
s Siles illis fiãt q̃ faciũt ea: ÷ ⁊ · oĩs qui cõfidũt in
t eis. Domus isrl benedicite dño: domus aaron bñdicite dño. Domus leui bñdicite dño: q̃ timetis dñm
x benedicite dño. Bñdictꝰ dñs ex syon q̃ habitat in irlm
Alla. ℣ Magnificẽtiã dñi ꝓpheta declarans. miracula refert q̃ fecerit i egypto ⁊ gẽte iudeoꝝ. mia ei⁹ sepius nobis incultãs: qa ullius est mia: oẽ qđ possumus. ⁊ clemẽtia: oẽ qđ viuimus. Ps. cxxxv.
a Confitemi dño qm̃ bonus: qm̃ ineternũ mia
b eius. Cõfitemini deo deo-
c rũ: Qm̃. Confitemini dño
d dñoꝝ: Qm̃. Qui facit mi-

rabilia magna solus: qñ
e Qui fecit celos in intelle-
f ctu: qñ. Qui firmauit ter
g ram sup aquas: qñ. Qui
fecit luminaria magna: qñ
b Solem in ptātē diei: qñ.
t Lunam ꝛ stellas in ptātez
k noctis: qñ. Qui percussit
egyptū cum primogenitis
l eoꝝ: qñ. Qui eduxit israel
m de medio eoꝝ. qñ. In ma
nu potenti ꝛ brachio excel
n so: qñ. Qui diuisit mare
rubꝝ in diuisiones: qñ in
o eternum mia eius. ÷Et:
eduxit israel p mediū eius
p qñ. Et excussit pharaonē:
ꝛ virtutez eius in mari ru-
bro: qñ i eternū misericor
q eius. Et transduxit popu-
lum suum per desertū: qñ
in eternū misericordia ei⁹.
r Qui percussit reges magnos
qñ in eternum mia eius.
s Et occidit reges fortes: q-
nia in eternū mia eius.

e ℣ aplos fecerit mirabilia. ℟ hie mēorat ista mirabilia fecisse solū. qñ verbo suo cōditiones rerū fabricasse monstrat. quas sine ministerio fecit creature. vnde sequit. Qui fecit cē.

e ℣ In intellectu ergo celos fecit qz nulla cōfusione. nulla inordinatōne. nulla informitate creati sunt sed distincti atq; cōpositi. in sapientia creatoris sui pacti sunt.

f ℣ Firmauit terrā super aquas. i. sacri baptismatis. terra nostra hoc est corpus nostruz reficitur. dū stabilitate religionis firmat. Siue ad lram sup aquas. id est iuxta aquas. Vel etiam supiorem aquis vna parte sui.

g ℣ Etsi ad lram de astris verū sit. spūaliter tñ magna luminaria fecit cū angelos ac potestates thronos dñationes creauit. q̄ pietate sanctissima celesti lumine irradiant.

b ℣ Potestas diei. est aduentus solis. qa p eum oibus declarat visibilis creatura. potest ꝛ de xpo dici q̄ illuminat mētū tenebras

t ℣ Lunam eccīam debem⁹ accipe. stellas: eius diuersos ordines vt sunt epi. pbri. dyaconi. q̄ velut stelle celesti nosc̄ cōuersatōe radiare. qui in potestate noctis. i. istius seculi dari sunt. vt p eos caliginosa reluceant coꝛda mortalium.

k ℣ Qñ historia nota est. videamus q̄d hic possit spūaliter intelligi. Percussit xpc primitiua egypti. qñ istius seculi damnauit gloriā que putabat esse pcipua. nam luxus ꝛ superbia ac auaricia quasi primitiua sē mundi. ipa em̄ primo generat pessimus venter. ꝛ velut caros filios amplectit. dū rerū istarū cupiditate gratulat: hec percussit dū dānauit

l ℣ Per mediū em̄ egyptioꝝ eduxit isrl. quando sanctos suos a conuersatōe liberauit pessimoꝝ. ꝛ a mundi istius teterrima habitatione in lucem sue veritatis adduxit.

m ℣ Manus fortis. ad inuincibilē pertinet actōem. Brachium excelsum. ad omnipotentiā dñi singularē. q̄ semp demonstrat oīm rerū auctorē.

n ℣ Rubrum mare. est istius seculi phīxta pfunditas quam multis diuisionibus trāsimus. qñ cōuersi ad terram viuentiuz sustinemus: alter em̄ p elemosinas. alter p assiduas oꝛōnes. alter p virginitatē. alter p charitatez transit ad deum.

o ℣ Et eduxit israel qñ iste versiculus repetitus ē. expositio superius dicta sufficiat.

p ℣ Et excussit pharaonē. i. diabolū cū ministris suis in fonte salutis. i. baptismi. vbi eos sue potentie virtute remouet. Excussit ãt dixit hoc est quasi pulueꝛē. ptecit. vt de celeritate ꝛ virtutē diuinitatis oñderet. ꝛ illos terrenas soꝛdes eē monstraret.

q ℣ Desertus enim dicit mundus. qui diuina electiōe priuatus fuit. ꝛ merito sicvocat qt ad se venientē non recepit auctorē. Illi ḡ a xpo p eū trāsducunt q̄ illesi a malis eius ptranseunt.

r ℣ Percussit reges magnos qñ i coꝛde nro celestis medicus ipia desideria extinxit tūc eī nos viuim⁹ dū illa moꝛiūt. Ecōtrario necesse ē nos succūbere si ptigat illa superare

s ℣ Reges fortes occidit: qñ a nobis expellit demonia. imissione varia grassantia. quoꝝ voluntas mala tunc extinguit: si fideliū aīe ab eoꝝ potestate tollant.

t ℣ Seon quidē interp̄tat tentatio oculoꝝ. siue arboꝝ infructuosa: amaroꝝ exacerbatio: que oīa videnē ad diaboluꝝ ptinere: ipe ē em arboꝝ infructuosa. ipe est exacerbatio. sed hec in nobis dñs occidit. qñ nos ad instituta sua. moꝝ sanctitate pduxerit.

v ℣ Og: pclusio seu coaceruās interp̄tatuꝝ dī. basan: cōfusio ꝛ diabolū significat. qui recte confusio dicit. qñ suos sequaces cōfūdit ꝛ ipe in iudicio dei de beatitudie discedit cōfusus. ipe quoq; peccata nra coaceruat vt accuset ꝛ uiā ad deū pcludit ne videat.

x ℣ Data ē terra illa eterne beatitudinis pp̄lo xp̄iano. q̄ fuerat pollicita iudeis. illis em in sua iniquitate p lectis sanctis ac fidelibus pmisse hereditatis p̄mia cōferunē.

y ℣ Cuꝝ dicit seruo suo. i. xp̄iano pp̄lo. illos em sequestrat: qui tussionibꝰ eius restiterūt siue iudeos siue xp̄ianos. a ℣ Ipe em xp̄c mōstrauit nobis et hūilitatis uiā. ꝛ patiētie disciplinā. quapꝛopter in hūilitate positoꝝ memoꝛ fuit: qñ in aduentu suo eos ꝑpꝛio cruoꝛe liberauit. tunc quoq; latus cepit desiderari hūilitas qñ eaꝝ in se dñs saluatoꝛ ostēdit. b ℣ Redemit em nos a diuersis iniurijs. de ptāte diaboli: qñ alapis cesus: flagellatus. verberatus est ꝛ sanguinē in p̄cū dedit

c ℣ Dat escam carni. cū suos fideles coꝛpe ꝛ sanguine suo saginare ꝛ sattare dignat. Si etiā ad lr̄am intelligas sua mia oīa tenet ꝛ cibat.

d ℣ Cōfitemini deo celi. i. debitas ei redite laudes. q̄ nos a terrenis ad celestia cōmutauit. e ℣ Memoꝛat iterū in fine p̄lm versum quē in capite posuit eē cōstendū. nequid p̄eter eius laudē ꝛ miaꝝ agi posse crederet.

t Seon regē amoꝛreoꝝ: qñ
v in eternū mia eius. Et og
regē basan: qñ in eternum
x mia eius. ÷Et dedit terrā
eoꝝ hereditatē:.:Qñ.
y Hereditatē isr̄l seruo suo:
a Qñ. Quia i hūilitate nra
memoꝛ fuit nostri: Qñ.
b Et redemit nos ab inimi-
c cis nostris. Qñ. Qui dat
d escam oi carni: Qñ. Cōfi-
e temini deo celi: Qñ ÷Cō
fitemini dño dñoꝝ Qñ:.
℣÷Dauid psalmus. ℟ Tripliciter hic pō. intelligi pōt. ō captiuitate iudaica in babylone. ꝛ de pctōribus ab eccia electis. ꝛ de ea electōe q̄ primi nr̄i parētes de paradiso expulsi sr̄.

Psalmus. cxxxvj.

a Per flumina baby-
lonis illic sedimus et
fleuim⁹: dū recoꝛdaremur
b syon. In salicibus in me-
dio eius: suspēdim⁹ oꝛga-
c na nra. Quia illic interro-
gauerūt nos q̄ captiuos duxerūt nos: verba cantionū

uos duxerūt: nūc q̄ dicūt nobis reddite verbū de fidelia. ꝛ quē admodū qñ eratis i r̄l̄m. i. paradiso himnū dicebatis deo. ita nunc canite. ℣ Tenet

Emoꝛ humilitatis nre miserere oīpotens deus. vt q̄ quondā patribꝰ nris terram aduersarioꝝ in hereditatē donasti: nos a pec catis liberos cū tua hereditate ꝓstitue. Per. a ℟ Babilon cōfusio interp̄tat ꝛ significat p̄tē mundū. Flumē significat vnūquēq; pulchꝝ ad hoꝛā. cuius flor sicut flumē trā sit. ℣ Supra flumina sedent fideles. q̄ captiuitatē in hoc mūdo patiunē. ꝛ suspirantes desiderio patrie celestr̄l̄m: amaras lachrias fundūt. b ℟ Salix est lignū infructuosum. ꝛ dicit q̄ si quis ex illa accipiat potēm aut māducet filios nō facit. Oꝛganū aūt bominis coꝛpus ē. Sicut em oꝛganuꝝ ex multis fistolis cōpositū est. ita coꝛpus nr̄m ex multis oꝛganis ꝛ mēbris: per ipm quoq; tactū manibus hoc est p opa melos ꝛ cātica ꝛ himnos referimus deo. Dī iterū salix radicē nō habere tñ si abscindit ꝛ secus aquā plantaē. statim vireſcit. sic pctōr ls peccauerit ꝛ ceciderit. tñ si sit secus aquā. i. si legit sacras scripturas viret aīa eius.

c ℟ Demones qui deceperūt nos ꝛ captiuos duxerūt: nūc q̄ gloriātes ꝛ deridentes

quippe nos lex peti in membris nris captiuos fni mentē. vt nō qđ volum⁹ faciamus ſ qđ nolumus. d Ⓒ Et qui abduxerſt nos .i. pcupie carnales que nos iure captiuitatis illaqueāt frequēter ſuadēt vt verba pſal modie in locis īmūdis canere debeamus.

e Ⓒ Quō cātabim⁹ (illis rndendū ē) nos ī pctīs pſtituti. In terra aliena. i. inter actus vicioſos qui fūt a deo alieni. canticū domīo. ℣ Peccatōr eterñ nō dz cantare ſ lugere pctā ſua. Nō pōt eñ niſi ſanctus vere deū laudare. f Ⓒ Aſtrīgit tragꝫ ſe ꝑpba duris cōditiōib⁹ ⁊ vinculis nō ab eius mente diſcedē celeſtē irlm que ē regio beatoꝝ quā q̄ ſ obliui ſcīt: in regnū dei mūnime collocaſ. ℣ Dextera dꝑpe bonoꝝ ſunt opa recta. Si vis ſp in memoria dei eſſe opera facdextere.

g Ⓒ Hūc ꝓponit ſecunda penalis ꝓditio. Quid eñ ꝓdeſt vt eterñus eſſecꝫ. illud nō poſſe loq: vñ cōſueuit medicina preſtari. pſalmodia eſt eñ cōſolatio flētū. cura dolentū. ſanitas egrotoꝝ. hoc aīe remedium. hoc miſeroꝝ oīm cognoſcīt eē ſuffugiū: recordari igitur ſp xpi debeſ. ne tali munere priueris.

b Ⓒ Pncipiū leticie ē ſp validū. ſp amplīſſimū: qm̄ in ipis inicijs volūtas accēdit gaudioꝝ. oīa eñ ſubita violenta ſunt. ⁊ qđ diuturnū in hoc ſeculo fuerit intepeſcit. Ut pncipiū leticie filius natus eſt dei.

i Ⓒ Edom alij ſanguineū alij terrenū intp̄tant. ℣ Quis ergo eſt niſi diabolus. diabolus ē eñ q̄ decipit genus hūanuz. cui petit ꝓpeta retribuit ſentiat penā quā ipe ſua malicia boi adduxit trahens ⁊ adducēs

d Et q̄ abduxerūt nos: himnū cantate nobis de cantice cis ſyon. Quō cantabim⁹ canticū dñi: in terra aliena f Si oblitus fuero tui irlm: obliuioni det dextera mea g Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi nō memineb ro tui. * Si nō ꝓpoſuero: irlm: in principio leticie mee i Mēor eſto dñe filioꝝ edō k in die irlm. Qui dicūt exinanite exinanite: vſq ad l fundamētū in ea. Filia babylonis miſera: btūs q̄ retribuet tibi retributiōz tuā m quā retribuiſti nobis. Beatus q̄ tenebit: ⁊ allidet puulos ſuos ad petram.

℣ Ipi: dauid. Ⓒ Vniuerſalis eccia. dñi bñficia ſibi attributa collaudans: monet vt reges terre deuz cōfiteanť excelſum: oratqꝫ ne peccatores ꝙuerſos deſpiciat q̄s creare dignat⁹ ē

in babylonē. k Ⓒ Verba iſta filioꝝ ſunt edom ꝙſequentiū ꝑpīm xpianū q̄ ꝙſequebātur vſq ad fundamētū. i. vſq ad mortē martyrij. Dicere aūt exinanite: ē dicere lucē tpalē eripite: a ſilitudine ciſterne tracta ſunt verba. que quantoplus exhauriť tāto magis exinaniť. verū quid ꝓdeſt malis vſq ad fundamētā qđ xpc eſt exinanire xpianoꝝ tpulta. dū fundamentū xpm eripe nō poſſint. neq; eterna bona minuere.

l Ⓒ Filia babilonis caro nra eſt. q̄ cōfuſionē nobis ingerit pctoꝝ que miſera eſt dicta. qz illicitis cōcupiſcentijs ſp ſauciat aīam vulnere pctoꝝ cui retribuere ē eā ieiunijs ⁊ diuerſis tribulatōibus ſubditā facere xtumb⁹ q̄ noſ cōcupiſcētijs ſuis cōcitauit ad vicia. vt que traxit ad culpā adiutorio dei ꝓducat ad gloriā.

m Ⓒ Adhuc loquit ad ipam carnē. beatuz eē ꝓmemorās. q̄ filios eius. i. vicia nocentia tenet ⁊ cohibet ⁊ nō ꝓmittit ſibi nocē. Et alliđet ad petrā. i. ad xpm vt nō mozeť tenens. ne voluptas blanda ſurripiat. ſed vt ſtatim ꝓfracta diſpereāt. que nos teterrimis motib⁹ inſtigabant. Oratio.

Aptuitatū nrarū potentiſſime abſolutor. ꝓcede nobis laudes tuas: ſpiritali canere cōcentu: vt quos onus noxe ante fecit erules: alleuatio potentis dextere: celeſtes reſtituat ciues. ℣per.

Ⓒ Quānis dauid xpm ſignificet. tñ addē do ipi plus indicat: ipi eñ reuerentius pnūciandū eſt. quaſi altiſſimo. q̄i oīpotēti. quaſi celeſti regi. ⁊ tūc dauid iungendū eſt. qđ vocabulū nō ex deitate ſumiť ſ p aſſumpte carnis ozdinē venire monſtratur.

a ℣ Si quis ꝓ ꝺoꝛbus vicijs ⁊ passiõib⁹ aĩe sue agit pniam. iste cõfitet ex toto coꝛde Si ds xo ꝓ vno vicio ꝓfitet. puta qꝛ auar⁹ est hoc cõfitet. nõ autẽ cõfitet qꝛ foꝛnicatoꝛ aut detractoꝛ ẽ. qꝛ nõ in toto coꝛde confitet nõ auditꝫ a deo. ℭ Cõsidera aũt meritum oꝛõnis. vt omia verba sua ꝓfiteaĩ audita.

b ℣ Aide pfectõez penitẽtis. qꝛ post ꝓfessionẽ ⁊ pniam cũ angelis mereꝫ psallẽ ⁊ gratias agere deo. ℭ Templũ oꝛõnis ẽ beate incarnatõnis aduentus. quẽ quotidie adorat eccia duz coꝛpus ⁊ sanguinẽ ipius in sacramento veneratur. ꝙ illa adoratio pfecta est quã cõfessio beata coꝛnitatur.

c ℭ Mia est: ꝙ sine cuiusꝗ meritis ad liberandos nos venire dignatus est: veritas. ꝺa ꝓphetarũ suoꝝ ꝓmissa cõpleuit. Magnificatũ est nomẽ cuz nobis in culture ipius virt⁹ innotuit. ℣ Pctõꝛ: audiat miam: iust⁹ aũt ⁊ supbus audiat veritatem. ꝺ ℭ Dies hic lucida petitio sincera ꝗ est. quã non cupiditas nec vlla auaricia nubilat. ꝙ de illo sole lucet: qui oẽs caligies moꝛtalitatis emundat Jn talib⁹ petitiõib⁹ deuotus ppℓs se audiri p catur. ℣ Multiplicabis. i. multis sollicitudinib⁹ subiacẽ aĩam facis. ℭ Per ꝺ ẽm oĩa ꝺit se innumera passurũ. cõtra que tãmultiplicia virtutũ petit auxilia. e ℭ Reges terre sunt ꝙ coꝛpibus suis diuinitatis munere ꝺñant. nam ille vere rex non ꝺicit: qui vicijs seruire monstrat. Quia audierũt, audire ẽm ad illos ptinet ꝙ obediẽtes eĩ noscuntur. illos ẽm nõ ꝺicimus audisse quos cõtumaces sacris iussionib⁹ esse scimus.

f ℭ Vie ꝺñi. sunt mia ⁊ veritas. quas cãtare ⁊ laudare regib⁹ ⁊ religiosis ⁊ vere xpianis. passionũ aĩe ⁊ cõcupiarũ rectoꝛib⁹ ꝑcipiẽ. Gloria quippe ꝺñi ẽ. vt seculũ respuentes: eius laudes cantare non desinant.

g ℭ Cuz ẽm sit ꝺñs excelsus. tñ ꝺ humilia respicit ne quis subiecto rũ putaret nõ se ab excelso ꝺño respici. cũ se cognosceret magna deuotõe psterni. Alta: supba significat. que tõo lõge cognoscit. qñ eiꝰ gre minime ꝓmanẽt: ⁊ ne putarent supbi. qꝛ alti sunt se deũ videre ait cognoscit.

h ℭ Viuificaĩ ergo pp̃ls. i. letificat. ꝺñs ẽm in diuersis ãgustijs fuerit cõstitutus. eterno ruz gaudioꝝ suauitate recoꝛdãs reficiẽ. Sciens ẽm aurũ igne ꝓbari. ⁊ ꝓmiũ maximum post laboꝛes dari ⁊ tribulatões ꝺñi virtute superandas. letaĩ in tribulatõibus ⁊ in mente viuificaĩ. Extendit manũ sup iram. qñ illi inimici cõuersi hic graui⁹ tribulanẽ ꝗ cõtristauerant subiectos hũiles. ⁊ incipiunt se tuste pse qui. qui ꝓius innocẽtibus ꝑcere noluerunt Dextera xo virtus ꝺi. ⁊ xp̃i est. i ℭ Ds retribuet. ꝓfecta nimis ⁊ qualẽ fundere mone mur oꝛo est. cãm suam ꝺño cõmendare qui nouit vniuerꝗ digna rependere. ⁊ vt nõ irato aĩo dictũ putares. addit: ꝺñe mia tua ⁊c. quã facis etiã in nros p secutoꝛes. ꝺũ eos cõuersos ꝓ fide tua multa pati facis. ptinet ergo qꝺ ꝺicit mia ad illos ꝗ nos psequũt. Opa manuũ. i. inimicos nostros. qꝛ ⁊ ipi sunt opa manuũ tuaꝝ. Jõ ꝙ togat pius ppℓs ꝓ inimicis suis. vt eis misera

Psalmus. cxxxvij.

a Onfitebor tibi ꝺñe i toto coꝛde meo: ÷ qñ
b audisti ỽba oꝛis mei: ·. Jn cõspectu angelorꝝ psallã tibi: adoꝛabo ad tẽplũ sãctũ
c tuũ ⁊ ꝓfitebor noĩ tuo. Super mia tua ⁊ veritate tua: qñ magnificasti sup ✱ oẽ: ·
d nomẽ sanctũ suũ. Jn quacũꝗ ꝺie inuocauero te exaudi me: multiplicabis in
e aĩa mea virtutẽ. Cõfiteanꝫ tibi ꝺñe oẽs reges terre: qꝛ audierꝫ oĩa verba oꝛis tui.
f Et cantent in vijs ꝺñi: qñ
g magna est gloria ꝺñi. Qñ excelsus ꝺñs ⁊ hũilia respicit: ⁊ alta a longe cognoscit
h Si ambulauero in medio tribulatõis viuificabis me ÷ ⁊: · sup irã inimicorꝝ meo
i rũ extendisti manũ tuaz: et saluũ me fecit dextera tua.
Dñs retribuet ꝓ me: ꝺñe mia tua in seculũ: opa manuũ tuaꝝ ne despicias.

tus indulgeat q̄ in se peccauerūt pſequēdo. vt indulgentia pcepta ꝙuertant. ℣io.

Multiplica dñe virtutē tuā in aīab⁹ ſupplicū vt dñi in templo ſctō iugiter adoramus: in cōſpectu tuo cū ſctis angelis glorietmur. ℣per.

℣ Totus hic pſalm⁹ ad xp̄i dñi pſonā referēdus ē t ad pīem. qm̄ ō pauſatiōe ſua t reſurrectōe loquit. ℣ Poteſt ℣o t de penitēte exponi. a ℣ Probauit p̄ filiū. qm̄ manifeſtā fecit hūilitatē ip̄ius cū a iohanne baptizari voluit. Cognouit eum .i. oñdit: qm̄ dixit: hic ē filius meus dilectus in quo mihi ꝓplacui. ip̄m audite. Bñ aūt appellata ſeſſio mors ē ſalutis in qua nō pena ſ requies fuit. ℣ Vel ꝓbaſti me in paſſione. t cognouiſti. i. cognitū feciſti in reſurrectōe. repetit eñ in q̄ cognitus eū fecerit. in ſeſſione. ſ. id ē paſſione. qz ſedēs ſe hūliat. t xp̄c hūliauit ſe vſq; ad mortē crucis. t in reſurrectōe notū oīb⁹ fecit ita ꝓbauit .i. ꝓbatū oñdit t cognitū filiū ſuū p̄ eternus.

b ℣ Alonge hic nō locū ſ tps ſignificat qz nō ſolū fcā nr̄a p̄uidet. verū cogitatōes nr̄as: anteq; noſtri exiſtimamus agnoſcit. Semite ꝓtinēt ad tacitas cogitatōes. funicul⁹ ad iuſta iudicia. c ℣ Vie ad act⁹ ꝓtinēt hūanos ℣reuiſe ℣o adeo ſunt vie eius .i. opa vt t ꝓpheta lōge ante noſcātur xp̄i opa ſicut de xp̄i māſuetudīe Eſaias dixit. Sicut ouis ad occiſionē ductus eſt t̄c Non eſt ſermo. vtiq; falſitatis. qz nunq; ſub aliqua falſitate locutus ē xp̄c, d ℣ Qz dicit cognouiſti oīa nouiſſima: hoc ꝓtinet ad incarnatōem ip̄ius. que facta eſt nouiſſimis tpibus. vt paulus ait. Et iohānes ait filioli nouiſſima hora eſt. Antiqua. i. eterna. q̄ nec initio nec fine claudūt. Formaſti me: ſignificat genuiſti. ℣poſuit pater manū ſup eū: cuz in ipo virtutē ſue maieſtatis oſtendit.

e ℣ Scientia p̄is ē que ꝓ xp̄m vbiq; terrarū ꝓdicata eſt. q̄ ē fctā mirabilis ꝓ xp̄m: dum terrigenis ſacra ſacre legis narrata ſunt. nec poſſo ad eā. ex hūanitate t infirmitate carnis loquit. vt in alio loco ℣pater maior me ē. vt ſit ſenſus: hūanā naturā quā aſſumpſi: diuīe ſubſtātie adequare nō poſſum. ℣ Vel penitens peccatis ſuis a diuina cōtēplatiōe deiectus. illā dicit ſupra ſuam fragilitatē cōfortatā mirabiliterq; excelſam.

f ℣ Dicendo. quo ibo: ſignificat naturaz hūanitatis nō ſe habere quo fugiat. cū ſpūs ſanctus vbiq; ſit tot⁹. Facies aūt ſubam deitatiſ ſignificat. que oīa complectit oīa cōtuet oīa penetrat. ℣ Vt penitens querit locuz quo fugiat ab ira dei.

g ℣ Ait aūt ꝓ id qđ hō eſt ſi aſcēdero in celū tu illic es. ſ. vbi erat ad dexterā patris collocandus. Deſcendit q̄z in infernū: cum diſrupit infernoz loca t pijſſimus redēptor hūano generi ſubuenit. Ades q̄n triduana celeritate ſurrexit.

℣ Vel penitēs ait. ſi ſupbiero me extollēs ibi me punis. t ſi in pfundū peccatoz deſcēdero t ibi vindicas.

℣In finē pſalmus dauid.

℣ Xp̄c ad pīem de pauſatōe t reſurrectōe ſua loquitur. potentiā paterne diuinitatis exponens: qz in eo qđ hō eſt nuſq; ab ei⁹ noticia ſe poſſit abſcondere: ac ſup oēm aſſerens ſctōz cō fortatū eſſe principatū.

℣Pſalmus. cxxxviij.

a ℣Omie pbaſti me t cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā t reſurb rectōem meā. Intellexiſti cogitatōes meas delonge: ſemitā meā t funiculū meuz c inueſtigaſti. Et omēs vias meas p̄uidiſti: qz nō eſt ſermo in ligua mea. Ecce dñe ÷tu:· cognouiſti oīa nouiſ ſima t antiq̄: ÷tu:· formaſti me t poſuiſti ſup me mae nū tuuz. Mirabilis facta ē ſcia tua ex me: ꝓfortata eſt f t nō potero ad eam. Quo ibo a ſpū tuo: t quo a facie g tua fugiā. Si aſcēdero i celū tu illic es: ſi deſcendero in infernum ades.

b ℭ Penas suas: dicit celeritatē diuīe maiestatis. qm̄ sanctū corpus ad supna eleuauit. dū quoq; dicit meas. intelligē gloriā ꝓprie ptātis. q; ꝓria ptāte deitas. nō angelico adiutorio hūanitatē ad dextrā pris collocauit. bas pēnas cū sumpserat diluculo resurrectōis. ⁊ habitauit in extremis maris hoc est supra isti⁹ seculi amplissimū finē: man⁹ paterna deduxit. ℜ Vel penne: duo p̄cepta sūt charitatis q̄bus mane a pctis surgēs penitēs habitat in extremis seculi. i. in gaudio celesti qđ post finē huius vite daf ⁊ tñ iā in eo spe habitaf. i ℭ Deduxit xp̄m paterna man⁹. qui ē dextera pris. qui assumptā hūanitatē et sibi vnitā p eterna secula cōtinebit.

k ℭ Isteversus sub yronia pnūciandus est qūo em̄ eū tenebre cōculcare poterant qui ē lux mundi. sed ille potius tenebras cōculcauit: cū cecitatem primi hois luce sue mīe repauit. Nox significat inferni claustrū qđ certe illuminauit. cū ptātem diaboli cōtriuit. Delicie paradisū significat ad quē aīe sanctoꝝ prestante dño reuerse sunt ℜ Vel penitentis x̄ba sunt a tenebrosis actib⁹ male suadētium seduci timentis. l ℭ Causa reddit. Cur nox sit illuminatio in delicijs. Tenebras dicit misticaꝝ pfunda queq; diuinaꝝ scripturaꝝ. que nō obscurabunt ⁊ illūinanē a dño ⁊ que fuerant quasi nox. sub mistica complexione, ꝓphetarū tenebrosa dicta: in aduentu dñi patuerūt. Sicut tenebre eius ita ⁊ lumē eius. q; in vtroq; veritas fuit. seu cū obscura. siue cū illuminata viderēt. ℜ Vel penitens ait tenebre pctoꝝ nō reddūt a te magis obscure sed a me dū pctm̄ excusare volo tu x̄o si cōfessus fuero illuminas noctē ⁊ tenebras. m ℭ Renes significāt fortitudinē corpalē. vñ merito dicit renes suos esse a patre possessos. qm̄ celestis iusticie firmitate cōsistēs: peccatū fragilis corpis ignorauit. de vtero x̄o mīs: de sinagoge sinu dicit se susceptū a deitate patris. que in eo cū patre vna est. Nam si de virginali vtero velis accipere. nō solū qñ ē de castissimo vtero egressus sed ⁊ qñ spūsancto cōceptus est: a dño ꝓbaf assumptus. ℜ Vel verba penitentis sunt n ℭ Terribiliter ei magnificatus ē p̄: qñ in passiōe x̄pi terra tremuit. saxa disrupta sūt sepulcra patuerūt. Me cesseq; fuit illū mirabilē cognoscere. quē tantoꝝ bñficioꝝ pissimuꝫ largitorē cernebat x̄pi hūanitas. vel penitēs dicit in cōuersione peccatoꝝ deuꝫ terribiliter magnificari ⁊ mirabiliter. ⁊ sequētes versus ō penitēte exponēvales. o ℭ Per os enim signific sacra diuina q̄ que ante aduentū dñi. occulta fuerunt. vt baptismū sacrū. ⁊ corpus ⁊ sanguis dñi. q̄ eo veniente claruerūt. Infernoza terre fuerunt gētiū culture. sed ipis facta est nota suba salutoris dei qñ in ipo itel

b Si sumpsero pēnas ÷ meas: ÷ diluculo: ÷ ⁊: habitauero in extremis maris.

i Etenī illic manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi: forsitan

k tenebre cōculcabūt me: et nox illuminatio mea in de

l licijs meis. ÷ Quia: ÷ tenebre nō obscurabunt a te: et nox sicut dies illuminabit sicut tenebre eius ita ⁊ lu-

m men eius. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti

n me de vtero mīs mee. Cōfitebor tibi q; terribiliter magnificat⁹ es: mirabilia opa tua: ⁊ ania mea cognoscet

o nimis. Nō ē occultatū os meū a te qđ fecisti in occulto: ⁊ suba mea in inferioribus terre. Imperfectū meuꝫ

p viderūt oculi tui: ⁊ in libro

ligentes diuinitatē eū deuotis mentib⁹ per aplicā doctrinā deū eē credidēt. Terra itaq; hūanū genus est. cuius ptes supiores iudei fuerūt recte credēdo aute x̄pi natiuitatē ⁊ ptes eius inferiores gentes. terrā adorantes ⁊ lapides. que nūc fide facte sūt supiores p ℭ Dicit ex psona eccie suū impfectum p̄iem vidisse. q; illa vsq; ad finē seculi ogregabit ⁊ pficiet: sed deitas ista iaꝫ vidit que adhuc futura post longis tpibus seruant. et in libro scribent: q̄ eterna felicitate gaudebunt. Dies formabant. i. sancti i ꝓpetua felicitate. Nemo in eis. subaudiendū ē infor-

mabiť .i. infirmis ꝛ defectuosus erit in celesti patria. qz oīs infirmitas carnis ꝓsumpta diliperibit. q ℭ Amicos dicit scīos apostolos. Nimis valde significat. Cōfortatus est principatus eoꝝ. quē pstanre dño ꝓcepe

petenti ꝛ religiosa execratiōe damnanť. qñ cū ab ipo creati sint. ipiq debeant oīe qđ viuāt: suo tñ cōtumaces redduntť autori. iō iuste tales horrendi sunt đ ꝛ suoꝝ beneficiorū memores nō fuerūt. Tabescere. hoc verbū iudiciū ē magni doloris. tabescere eñ illos dicimus đ curis in gibus affliguntť. ꝛ pene vsq ad interitū vite corpe deficiēte puenūt. ℭ Perfectū ē odiū hoīes diligere ꝛ eoꝝ vicia sp odire. odiū ꝺ ꝺppe dictū est quasi oīs repudiū. Inimicos scōs etiā sibi dicit đ cōtrarij paternis iussionib⁹ exterūt. vt oīderet vnitatē siue diuinitatis cū patre. ℣ ℭ Proba me. istud nemo pōt dicere. nisi ille solus qui peccata non fecit xp̄c. Scito cor. qz te dereliquere in psecutōe non noui. Interroga. ad inq̄sitōem ptinet minutissimā: premisit eñ scito cor meum. Sciens xo acute interrogat ꝛ falli nō pōt. qz nemo sciēti interrogatus. pt negare que gessit. Semite ad opatōes ptiet bonas. quas ille iugiter gessit ꝛ celesti sanctitate trāsegit. ℨ ℭ Merito ergo hūana in xpo suba petit se deduci in eternā via. que declinauit a via iniq̄tatis. i. ab actibus diabolicis. q xo dicit. vide si ē intellige nō dubitatōne platū sed scientie securitate. q. d. vide si est .i. videbis q non est. Oratio.

Eli terreq pspector deus (quo mortem: illuminata sunt tartara. quo resurgente: sanctoꝝ est multitudo gauisa. quo ascendente angeloꝝ exultauit caterua) pcamur: tante glorie excellentē virtutē. vt directi in via eterna: illo tueamur brachio quo honorabiles amici tui tecū gloriāť in celo. Qui. ℭ In finē. dñm significat saluatorē qui ē finis legis ad iustitiā oī credēti. đ nobis in

tuo oēs scribenť: dies formabūť ꝛ nemo in eis. Q Mihi āt nimis honorificati sť amici tui deus: nimis ꝓfortatus est principatus eoꝝ. r Dinumerabo eos ꝛ super arenā multiplicabunť: exurrexi ꝛ adhuc sum tecum s Si occideris deus pctōres: viri sanguinū declinate a me. Qui dicitis in cogitatōe: accipiēt in vanitate ciuitates suas. Nōne đ oderūt te dñe oderā: ꝛ sup inimicos tuos tabescebā. x Perfecto odio oderā illos ꝙ inimici facti sūt mihi. Proba me deꝰ ꝛ scito cor meum interroga me ꝛ cognosce semitas meas. Et vide si via iniq̄tatis in me ē: ꝛ deduc me in via eterna.

℣ In finē psalmus dauid.

q

r

s

t

v

x

ꝙ

ℨ

hoc psalmo quasi pconis voce iudex terribilis oipotens. pius quoq; t nimiū desiderabilis aduenire pdicit. a ℣ Sciens mr ecclia quanta in mēbris suis ab insidijs diaboli pateret clamat ad dñm ꝙ solus pōt eiꝰ supare nequitias vt ab ipius multiplici tentatōe liberet. Noiez mallū. appellat diabolum. Vir iniquꝰ ē hō sequax diaboli. duo em sūt epitheta: vni psone nō poterant cōuenire q̄ eloquētie lege, phibitū sit. b ℣ Srauiora sē sp picula que habent occulta. significat p hoc ẋo hereticos. qui pauis dogmatibus in sacrilega certamina pruperūt. Tota die ait. vt eoꝝ nequiciā cōtinuaz mōstraret. vt nulla eos lassitudo. nulla temporis longinquitas mitigaret. c ℣ Perlinguas significat ẋba bēnicoꝝ. quibus vulnera re ꝓtendūt corda fidelū. Venenū aspidū.

Cōtra hoc psalmum dicit ecclia dñm deprecari vt ab iniquo diabolo liberet. vindictā dicēs in futuro iudicio sup eos venturā: qui paupes eius insanis motibus psequūt. Ps̄. cxxxix.

a Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniq̄tates in corde: tota die cōstituebāt prelia

c Acuerūt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Custodi me dñe de manu pctōris:

d ab hoibus iniq̄s eripe me

e Qui cogitauerūt supplāta re gressus meos: absc̄ōderūt supbi laqueū mihi. Et funes extēderūt in laqueū iuxta iter scandalū posuerunt mihi. Byapsalma.

f Dixi dño deus meꝰ es tu: exaudi dñe vocē deprecationis mee. Dñe dñe virtꝰ salutis mee: obumbrasti sup caput meū i die belli. Nō

g Ne tradas dñe desiderio meo peccatori. cogitauerunt contra me: ne derelinquas me ne forte exaltent se.

h Caput circuitus eoꝝ: labor labiorum ipoꝝ operiet eos.

i Cadent super eos carbones: in ignem deicies eos: in miserijs non subsistent.

Eccia dñm deprecat vt ab iniquo diabolo liberet. vindictā dicēs in futuro iudicio sup eos venturā: qui paupes eius insanis motibus psequūt. Ps̄. cxxxix.

a Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniq̄tates in corde: tota die cōstituebāt prelia

c Acuerūt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Custodi me dñe de manu pctōris:

d ab hoibus iniq̄s eripe me

e Qui cogitauerūt supplāta re gressus meos: absc̄ōderūt supbi laqueū mihi. Et funes extēderūt in laqueū iuxta iter scandalū posuerunt mihi. Byapsalma.

f Dixi dño deus meꝰ es tu: exaudi dñe vocē deprecationis mee. Dñe dñe virtꝰ salutis mee: obumbrasti sup caput meū i die belli. Nō

g Ne tradas dñe desiderio meo peccatori. cogitauerunt contra me: ne derelinquas me ne forte exaltent se.

h Caput circuitus eoꝝ: labor labiorum ipoꝝ operiet eos.

i Cadent super eos carbones: in ignem deicies eos: in miserijs non subsistent.

Ecce vident ami ticie verba hñe. t plena sunt veneno mortifero. d ℣ Pctōr iterū diabolum significat. qui multis dolis. multis fallit insidijs. Sequūt etiā eiꝰ ministri. qm̄ qō nō pūt p se occulte inspirando mētibus nr̄is p suos seq̄ces publicesconat implere. e ℣ Supplātari ꝓie dicimur. qñ plantis nr̄is terra subducit. vt in tenebrosis cauernis grauiter incidamus. qō nobis facit diabolus cū pctōrū foueas parat. Supbi. heretici sunt. qui pauis dogmatibꝰ pplos decipe potius q̄ docere festināt. t laqueos ponūt sancte plebi. qñ eos vanis enigmatibꝰ obligare cōtendunt. f ℣ Extēdēt ipi funes. i. tortuosas t dolosas obiectōes. q̄bus capiant sensus hūanos, vt q̄ pedibus laqueū ita mentibꝰ tendere ꝓhent scandalū. Juxta iter dicit: qm̄ nō capiūt nisi illos q̄ a recto virtutū calle discedūt. Laqueus aūt funis tō positus ē. q̄a vincula sua grauius sp astringit. nec amplexus eius aliqua lenitate dilabit cū nodosis quibusdā sintibus illaqueata cōcludit.

g ℣ Srat eccia ne pessimis tradatur insidijs. dicit em eccia resplendens purissima fide de gētibus aduocata. que sanctā trinitatē veracissima fide ꝓfitet dixi dño tē. Sequit ex audi dñe vocē tē. sufficisset dicē exaudi deprecatōem meā. ꝙ altius quid innotescere volēs dixit vocē deprecatōnis mee. vox em deprecationis: est puritas orōnis t clamor ille tacitus q̄ ascēdit ad dñm. Sctē em opatōis vox ē rerū ipārū loquacissimi clamor. nō hoibus notus sed soli deo cognitus. vñ t tacēti moysi dicit quid clamas ad me. t cayn dī. vox sanguinis fris tui clamat ad me de terra. h ℣ Repetitio ista dñe dñe pie pcatōis affectū ostendit. Cū aūt dicit ẋtus salutis mee: patiam pseuerantiāq̄ in certamine demonstrat dñi esse donū. virtus em a viriditate dicta q̄ nescit aliq̄ laboze marcescere. Caput aūt suū obūbratū: cū dic eccla. significat beatā dñi passionē. qui sic obumbratus ē i ea: hoc ē defensus. vt nec animꝰ eiꝰ ꝓfusionē. nec caro ipi corruptōis iniuriā sustineret. In die aūt belli bñ dictus ē in die passionis eiꝰ t mortis. qz diabolo victo. inferno fracto captiui liberati sūt t triūphās de morte rediit. i ℣ Tradit enim pctōri. i. diabolo desiderū istius ꝙ ocupias carnis pficit. talis em non nisi qō diabolus vult desiderat, t iō in desiderijs suis diabo-

lo tradit ad possidendū. Et qz inimici cogitauerūt cōsiliū. s. faciēdo ꝫ me: iuste peto dñe ne derelinquas me. ⁊ subinferēt cā instissima petitōis ⁊ exauditōnis. ne exaltent impij in pditōe iustoꝝ. k ℣ Deus obumbrat: sup caput iustoꝝ ꝫ maloꝝ caput opit laboꝝ labioꝝ. Ordo verboꝝ talis ē. caput eoꝝ: circuitus. s. est. i. caput ipiorū ē diabolus. q̄ sp circuit querēs quē deuoret. Laboꝝ ℞o labiorū est platū ore mendaciū qō sp laborioſe fingit qm̄ exquisita machinatiōe formāt. veritas ei sine laboꝛe dī. qz sine difficultate pferē. ℟ Vel ipius circuitus eorū caput ē supbia q̄ p̄uenit ex laboꝛe labioꝝ. i. mendacio.

l ℣ Carbones ignis sunt pnie cruciatus qō tñ incendiuꝝ nascit ex imbꝛe lacrimarum. In ignē deijciūt: qñ iam flama charitatis accēsi feruere sctis opib⁹ inciplūt: bis euenit vt in pctoꝝ miserijs nō subsistant. qm̄ iam in bonā ptē transferuntur.

m ℣ Vir linguosus est q̄ multa inutiliter ꝛ̄ba pfert. qui nō dirigitur. qz multiloquio nō effugiet pctm̄. Iniust⁹ vir est q̄ diuinas regulas ꝓtēnēs. ꝓprie volūtatis feruoꝛe traducit illū mala capient. quia sp sibi noxia cogitat. q̄ pcepta dñi declinat.

n ℣ Faciet ḡ iudicium iniquū: qñ in illa iudicatōe pnuſſa illis retribuit: ⁊ tūc vindicat paupes cū eoꝝ pſecutoꝛes a suo sancto sepabit regno. o ℣ Quid em̄ vult⁹ dei. nisi ꝓpc filius eius: nisi cogitatio diuitatis ipī? ℣ Cū ipo etiā dei vultu iusti in eternū habitabūt. cū (vt ait apls) nō p speculū ꝫ facie ad faciē cōtuebunt eū. Vide aūt q̄ iusti cuꝝ pſecutōem patiunt⁹ ꝓfitent laudes deo. tūc em̄ magna virtus ē: laudare deū: ⁊ facilius discedit inimicus ⁊ tribulatio. ⁊ videbūt faciē dei post vitā istā tales eternaliter.

154

tradas dñe desiderīū ÷ meum: ꝓpctōri: cogitauerūt ꝫ me ne derelinquas me: ne forte exaltent. Psalm.

k Caput circuitus eoꝝ: labor laborioꝝ. ipoꝝ operiet eos

l Cadent sup eos carbones in ignē deijcies eos: in miserijs nō subsistēt. Vir linguosus nō diriget in terra virū iniustū mala capient in

m interitū. Cognoui qz faciet dñs iudiciū inopis: ÷ ⁊: vindictā pauperū. Verūtm̄ iusti cōfitebūt nomini tuo: ⁊ habitabūt recti cū vultu tuo. Ps̄. dauid. ℣ Prophe ta supplicat. vt inf mūdanos actus a diuersis liberet erroꝛib⁹ ne in pctoꝝ retiacula cadat. Ps̄. cxl.

a Domie clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee dū clamauero ad te

b Dirigat oratio mea sic incensum in ꝓspectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ sacrificium vespertinum. Pone domine custodiam ori

Oratio.

Irtus salutis nre deus: defende ecclesiā tuā a dissidētiꝝ veneno mortifero. vt a te obumbrati nūq̄ obligemur a laqueis inimici. Per.

a ℣ Dñe clamaui: lens ꝓpha affectū oīs cōtinue hūano genert infundere. duo tē poꝛa videt discrepātia posuisse. clamaui de p̄terito dicit. qō pfectaꝝ significat oꝛōnē. ⁊ iteꝝ clamauero. qō vtiq̄ de futuro cōstat positū. vt sic nullū tps a culpis ē vacuū. ita a deuotis p̄cib⁹ nunq̄ ē cessandū

b ℣ Dirigat ad te oꝛo mea sicut incensuꝝ hoc est vt recta veniat ad te oꝛō mea in odoꝛe virtutū. nō hūs sordes aut vicia. ℣ Incensum ē odoꝛifert pigmēti suauis adustio. ⁊ spiritualiter hic. ℣ Incēsum oꝛōes sctoꝝ sc̄. ℣ Sacrificiū vespertinū. forꝛasse significat illā oblatiōem quā in fine vite dño solet offerre religiosa deuotio. et iō nullus desperet si vltimo sua pctā lacrimarū fonte detergat. Eleuatio ℞o manuū opera pia significat. sic emissio earundē. cessatōem a bono ope. Vespa q̄z nostra: tēpus prope finem vite huius significat.

c ℣ Petit ꝓpha ne q̄d tale dicat qō puenire debeat ad reatū. ostū q̄ppe ab obstādo dictū ē. Illud ergo vidit ꝓpheta magnis p̄cibus esse muniendū, vnde tam facile noue-

rat venire peccatū. q̄ si fragilitate peccauerit saltem hoc p̄cauē ne illud excuset. vñ seq̄t
d ℣ Verba malicie sunt. vt q̄s post peccatū suū falso ad excusatōes cōfugiat. qz piue tudo est peccantiū. qñ deꝑhensi fuerint. primuz se aliqua falsitate excusare: ⁊ cuz fuerint inde cōuicti alias assumunt excusatiōes cum peccato falsitatis. neqñ veritati acquiescat inuerecūda ꝓteruitas. mō eñ tpi. mō necessitati. mō alijs imputando q̄ peccant. hoc aūt maximū viciuz est quo homines laborant.
e ℣ Petit ⁊ hic. pheta a collegio liberari eoꝝ qui opant̄ iniq̄tatē. Sicut eñ dñs hz electos suos scōs: ita ⁊ diabol⁹ hz electos suos sicut principes hereticoꝝ. qz apud reprobos electi putant̄. ⁊ oēs erecti in scelere. electi diaboli dicunt̄.
℣ Et cōcabo: referēt tam ad opantes hoses iniq̄tatē q̄ ad electos eoꝝ. ℣ Vel primus huius versiculi cōbināda est cū ꝓcedenti versu. vt sit sensus. nō declines ⁊c. ad excusandas ⁊c. cum hoib⁹ operantibus iniquitatem.
f ℣ Preeligit vir sanctus iustoꝝ increpatiōes: peccantiū blandimentis. Que autez sit correptio iusti: intimauit dicens in mia: qñ vir sanctus non in ira corripit sed q̄ dilectōem increpat: melius est eñ corripi a iusto q̄ laudari a pctōre. Oleū eñ peccatoris adulatio ē deceptoris ⁊ ficti amatoris. piculosa est adulatio. que excludere potest hoīem a regno dei.
g ℣ Qñ adhuc ⁊c. tpi in beneplacitis suis manēt. Ego aūt p ipis orabam vt cōuerterent̄.
℣ Et se adhuc imꝑfectū oñdit: qñ orando talia sibi puenire cupiebat que malis erant bñplacita. Et sm primū intellectū xp̄c p inimicis suis vt cōuerterent̄ p̄em orabat. Absorpti sunt. i. cōuicti iudices in eoꝝ. s. vel gentiliū vt plato. aristotles. siue hereticoꝝ qñ sunt p fidē iuncti petre. i. xp̄o. ⁊ segregati a dyabolo.
℣ Siue iuncti. i. compati. videtur eñ p̄bi aliquid dicere: sed scripta eoꝝ compata diuine scripture absorbent. nihil sunt ⁊ velut stulta tacent.
h ℣ Verba sua ab hereticis ⁊ tyrannis dicit audita que p̄tis libri textus eloquit quātis eñ in eis locis increpant̄ vt debeāt corrigi. potuerūt ergo tot tiens admoniti cognoscere dei voluntatem. Crassitudo aūt terre ē supbia tyrannoꝝ. que grassabat in scōs martires.
i ℣ Martires: ossa fideliū dicit esse ꝓpheta. qz constat eos xp̄iane fidei eē validissima firmamenta. Secus infernū dicit. vide ꝓpietatē verboꝝ. non ait in infernū. qz hz mozi cōsorte videant̄. tñ vita illis cōceditur eterna.
℣ Non auferas aiaz meam. s. a bonis tuis. sed spes mea i te sit. ⁊ oculi mei sp te intendant.
k ℣ Per laqueos ⁊ scandala: toti⁹ mundi mala breuit ꝓpheta cōplerus ē. a qbus se supplicat custodiri. ne per insidias eoꝝ possit decipi.
℣ Semp etiam nobis laqueos ponunt demones. vicia eñ vicina sunt virtutibus. In elemosina: laqueū ponūt sivt videar facio. Cerui ponūt retia. ⁊ sancti cerui sunt spinas trāsiliētes ⁊ alti cozniboꝝ ⁊ serpētes interficiunt.
l ℣ Retiacula dicta q̄si retinentia: in diaboli retiacula cadit: q̄ pctōr suoꝝ abscisionē nō facit: singularis est: qui cum pessimis hominibus non ambulat cōbinatus. i. ligatus. qui trinitatē sanctā vnū deū confitetur

meo: ⁊ ostiū circūstātie labijs meis. Non declines cor meū in verba malicie: ad excusandas excusatōes
e in pctis. Cū hoibus opantib⁹ iniq̄tatē: ⁊ nō cōcabo
f cum electis eoꝝ. Corripiet me iustus in mia ⁊ increpabit me: oleū ✠ aūt: pctōris nō impinguet caput meū.
g Qñ adhuc ✠ ⁊: oꝛo mea i bñplacitis eoꝝ: absorpti sūt iūcti petre iudices eorum.
h Audiēt verba mea qñ potuerūt: sicut crassitudo terre erupta est sup terrā. Dissipata sunt ossa nr̄a sec⁹ infernū: qz ad te dñe dñe oculi mei. in te speraui nō aufe
k ras aiaz meā. Custodi me a laqueo quē statuerūt mihi: ⁊ a scandalis opantiuz
l iniq̄tatē. Cadēt in retiaculo eius pctōres: singularē

qui spem suā in solo deo ponit. Donec trās/ eam. i. q̄diu in hoc mūdo fuero cōmoratus hoc erit seculū beati velut viantes trāsire di cunt. qz in ipo nō tenent aliqua mūdi dele ctatōe. ℣ Vel xp̄c dicit singularis. i. sol⁹ sum donec transeam. i. moriar. tūc em cū gra nū frumēti in era mor tuū fuerit nō manet so lū sed multū fructū af/ fert. qz multi postea cre/ dident ⁊ ois terra xp̄o.

Oratio.

One dñe custodiā ori nro. ne inanta pferamus: vt mia tua correpti ab oībus iniq̄ tatū scandalis ptega/ mur. ℣er.

℣ Psalmi causa: p/ senti titulo cōtinet. da uid em filius yesse saul ē principē fugit. ⁊ cuz in spelunca lateret: ora uit: qđ dñm xp̄m in cor pe ante passionē suā si gnificabat eē facturū. ℣ Cm em in titu lo ponit intellect⁹ da uid. spūaliter oīdit da uid intelligendū ⁊ psal mū. Saul igit spūalit diabolus. Spelunca mūdus ē iste in q̄ dia bolus nō imittit aliq̄d boni ꝑ solum stercus ⁊ put tridū. est em spelun ca tenebrosa. ⁊ mūdus iste tenebrosus pctis ē nec in eo sancti pfectū lumen hūt quod erit i alio mōd. xp̄c tū lumē venit in hunc mūdū. et ex pte illuminauit. ⁊ si cut dauid absc̄sus est in spelunca sauli. ita dñs iesus diabolo in hoc mūdo. ⁊ psecutōz passus ē sicut dauid. a ℣ Voce mea ad dñm. oīa verba hec in hūilitate corpali loq̄/ tur. vt se verū hoiez manifestat. ℭ Et ne clamor intelligeret trāsitorius addidit dep̄ catus suz. qđ frequētata supplicatōe pagit est em dep̄cari frequenter supplicare.

b ℭ Cm pura. c̄ suauis ozo que in ꝑspe ctu patris velut pspicui fontis copia funde bat. fundebat certe non vt ad ima deflueret sed vt ueniret eius oratio ad altitudinē su perne pietatis. ℣ Pronūciat tribulatōes an te patrē. vt indulgentiā p nris possit obtine re peccatis. Et nota q̄ in his duobus versi/ bus q̄tuor modis ora/ tū est sm hortatōz apli vbi iubet primo fieri p̄ catōes. orōnes. postu/ latōes. grārūactōes.

sum ego donec transeam.

℣ Intellectus dauid cum eēt in spelunca oratio. ℭ Xp̄c ad patrē clamat. do los iudaice psecutiōis ex/ ponēs: liberariq̄ se de in/ferno dep̄cat. qm̄ oim sctō rū fides: in ei⁹ resurrectōe pendebat. ℣s. cxlj.

a Voce mea ad dñm cla mau voce mea ad do
b minū dep̄catus sum. Effū do in cōspectu ei⁹ orōnem meā: ÷ ⁊ ÷ tribulatōz meaz
c ante ipm pnūcio. Indefici endo ex me spm meuz: ⁊ tu cognouisti semitas meas.
d In via hac qua ambulabā absconderūt laqueū mihi.
e Cōsiderabaz ad dexterā ⁊ videbā: ⁊ nō erat q̄ cogno
f scēt me. ℣erijt fuga a me: ÷ ⁊ ÷ nō ē q̄ requirat aniam
g meam. Clamau ad te dñe dixi tu es spes mea: porcio

c ℭ Qz dicit indefi ciēdo spm: hoc a parte mēbroz debem⁹ accipe vel ita. Indeficiēdo tē hoc ex supioribꝰ pēdet ac si diceret. Tribulati onē meā ante ipm pro nuncio. cum defecit ex me spūs meus. ℣ Cognouit pī semitas. .i. doctrinas quas do/ cuit. d ℭ Dyabo/ lus iuxta viā absc̄dit laqueū. vt eos decipi/ at q̄ rectas semitas de clinare p̄sumūt. xp̄c vo qz nunq̄ a sua sanctita te dicessit: necesse fuit vt in ipa via rectitudi/ nis tentamenta patere tur inualida. vt in euā gelio legit.

e ℭ Cōsiderabā ad dextrā. illud tēpus fa/ cit intelligi qñ ibat ad crucem. qz nullum illic fideliū potuit intueri: iō xo non sunt visi ad dexterā stare. qz carna li metu dispsi sūt. ⁊ nō erat q̄ cognosceret illā vicz deitatem. que hec oīa in assumpta carne voluntarie sustinebat.

f ℭ Perijt fuga a xp̄o: cuz se impioz ma nibus pmisit occidi. Et nemo quesiuit aiaz eius: dum illi nulla cōsolatio p̄beret. sed so lus ad passionē relictus ē qui erat ꝑ omniū salute moriturus. g ℭ Clamauit spem/ q̄ suā posuit in dñm cum dixit. pater in ma/ nus tuas cōmendo spm meū. ℣ Porcio mea. ꝑbat hoc spāliter locus: ille qñ latroni dixit Amen dico tibi: hodie mecū eris in paradi/ so. hoc est in terra fluentiū. paradisus em ē

terra viuentiū quā soli beati introibunt.
b ℭ Merito dicit hūiliat⁹ sum nimis. qz semetipm exinaniuit formā serui accipiens. z adhuc ampli⁹ hūiliatus ē factus obediēs vsqz ad mortē crucis. nam quēadmodū crucifigi potuisset. nisi se hūiliasset naturā nr̄az assumendo q̄ celū terrāqz creauit.
i ℭ Erat vt reuerētiā patri exhiberet q̄ se liberare poterat. Erat ergo. vt a psequētibus iudeis diuīa virtute liberet: q̄ adeo corpal'r fortiores fuerant. vt z manus inijcerēt in eū. z de eius morte gauderent. ſ hoc miseri fecerūt nō cōsiderantes virtutē diuine ptātis i eo
k ℑ ℭ Dicēs educ de custodia. ſ. inferni aīam meā petit pīem a pte qua motuus ē qua z postea de imis penetrabilibus ad supna ē translatus vt de carcere inferni aīam celeriter educat ad corporis resurrectōnem. Et hoc ad cōfitenduz noī suo: ista eīn cōfessio laudis patri exhibita a fidelibus ofidit. qñ eum resurrectiōis miraculo ō inferni carcere constat eductū. Expectāt iusti.
ℑ .i. apli. vel reliq̄ sancti. Donec retribuas mihi. claritatē illā quā habuit priusqz mūdus fieret. ℭ Vel donec retribuas p passiōe resurrectiōem: expectant illo triduo apli z alij.

Oratio.

Ēpeantes dñe vocē humilit⁹ pietatē tuā expoſcim⁹. vt adiuti a te spes nr̄a portōez cū electis tuis in terra viuētiū sortiamur. p.

ℭ Dauid significat xpm: psequēs ei⁹ filī⁹ pplī iudeoz. vel iudam. p ditorē ſ gnificat.

b mea in terra viuentiū. Intende ad depcatōem meā: qz humiliatus sum nimis.
i Libera me a psequētibus ÷me: :qz cōfortati sūt super me.
k Educ de custodia aiaz meā ad cōfitendū noī tuo: me expectat iusti donec retribuas mihi.
ℭ ℘salmus dauid. ÷qñ filius suus eū psequebat: .
ℭ ℘ropheta ex persona vniuscuiusqz fidelis suppliceans sibi dñi miam subuenire: rogat dñm xpm ne cū suo suo velit inire iudiciū velociterqz se petit puenire ad veniā: ne inimicoruz tradēt insidijs. ℘s. cxlij.
a Domine exaudi oīonē meā: aurib⁹ pcipe obsecratōem meā in veritate tua: exaudi me in tua iustib cia. Et nō intres i iudiciuz cū seruo tuo: qz nō iustificabit in cōspectu tuo oīs vic uens. ÷Quia: psecutus ē inimicus aīam meā: hūiliauit in terra vitā meā. Collocauit me i obscuris sicut

s ℑ Dñe exaudi xba hūiliat plena hūilitatis z mīe. q̄ ad aures dñi puenire merēt
ℭ Veritas eīn z iustitia ipius ē: ne cū rogante discepter. nec ad iudiciū illū trahat. q̄ se hic puus ipe cōdēnat. supbos eīn dñs ad examen adducit qui se bona putant hīe negocia.
b ℭ Nec moueat qō iudici dī nō intres in iudiciū cum seruo tuo. ℑ quātuis eīn ds sit iust⁹ quālibet pfectus nō pōt intrare in iudiciū dñi. nisi sit cū mia cōditū. stelle eīn nō sunt mūde in conspectu eius.
ℭ Dis viuens. oēm hominē significat. ēt quēlibet infantē nōdū baptizatū. vt Job xxv. nemo mund⁹ ante te. nec infans vnius diei. i. nemo liber eē pōt nisi per diuinam grām. Jō nec abraā nec ysaac nec iacob iustificabunt in cōspectu dei.
c ℑ ℭ Inimicus: diabol⁹ qui psequitur humanū genus.
ℭ Hūiliat autē in terra: cuius vita carnalibus delectatōibus polluit nō hūilitate pbabili. ſ declinatōe viciosa.
d ℑ Collocant in tenebrosis factis pctōres. z sunt mortui i seculi. ſ sunt sicut mortui: dū penitere incipiunt: nōdū eīn mortuus est: qz in pnia stat. Siquis aūt peccans nō egit penitentiā: hic mortu⁹ est seculi. z nō sicut mortuus ſ pfectus mortu⁹ vsqz dū nō egerit pniaz Impiatus est spūs. dā scriptū est. si solū suspiraueris de pctis tuis: saluus eris. Turbatū est coz. i. pscia mea. qz peccauit.
ℭ Vel anxiatus spūs: vicinitatē piculi indicat. z turbatū coz: hūanā sapiē

tiã testatur cõfusam. vt spem suã decetero in dño poneret cũ virtiũ suarũ cõfidẽtiã nõ bñet

e ℣ Juste cor eius fuerat turbatũ qñ memor erat ingentiũ pctõr̃ p̃ior̃. Jp̃i em̃ dies antiqui sunt. veteris illius hois antiquitate fuscati. Opa dñi dicit q̃bus celum terram q̃ fundauit. p̃tiarchis bona fecit̃ pplm̃ p mare transtulit hebreoꝝ: que se dicit frequenter iterasse memorat̃ lectione. vt excluderet amaritudinẽ mũdi: suauitas lectõis. Q̃ exemplũ p maximo remedio positũ credam⁹. vt nos quoq̃ silis possit medicina saluare.

f ℣ Dic extensione manuũ: xp̃m i cruce designauit. vñ t q̃ expansis manibus orat: illaz crucẽ redẽptoris imitatur. q̃ lz a pfidis iudeis data est xpo ad penam tñ p̃cessa est credẽtib⁹ ad salutẽ. Sequit cõpatio in qua dicit. sic illam suam desiderare deũ. quẽadmodũ sicca terra coptosaf pluuias Dicit em̃ tibi. s. nõ alteri talis ẽ aĩa mea. i. soli deo sitiens inheret.

g ℣ Petit sibi penitens iste imbrẽ mie celerrime subuenire. t vt velocius potuisset audiri defecisse dicit in se spm̃ suũ. q̃ bis contingit: qui passionũ diuersarũ pondere p̃grauantur.

mortuos seculi: t anxiat⁹ ẽ in me spũs me⁹: in me turbatũ est cor meũ. ℣emor fui dierũ antiq̃rũ: meditatus sum in oibus opibus tuis. in factis manũ tuar̃

f meditabar. Expandi manus meas ad te: aĩa mea sicut terra sine aq̃ tibi. Bya

g psal. Velociter exaudi me dñe: defecit spirit⁹ meus.

b Nõ auertas faciẽ tuã a me t silis ero descẽdẽtibus in

i lacũ. Auditã fac mihi mane miam tuã: q̃ in te speraui. Notã fac mihi viã in q̃

k ãbulẽ: q̃ ad te leuaui aĩaz

l meã. Eripe me ỏ inimicis meis dñe ad te cõfugi: doce me facere volũtatẽ tuaz

m q̃ de⁹ me⁹ ÷ es :· tu. Spũs tu⁹ bon⁹ deducet me i recta: pp nomẽ tuũ dño vi

uificabis me in eq̃tate tua.

n Educes ỏ tribulatiõe aĩaz

b ℣ Cõuenit em̃ mie dei vt hũiles respiciat: q̃ superbor̃ cervicula ptemnit. Lacus hic infernũ significat. petit ergo ne supbis similis fiat qui hic peccata sua deplorat. qñ si illis similis fiat: pariter quoq̃ cũ eis descẽdet in lacũ. i ℣ Auditã miam: clementiã dicit dei toto orbe notissimã. qua supplicãtib⁹ p̃stat t indulget afflictis. Mane: tp̃us venie designat. nã p⁹ noctẽ pctõr̃ merito mane dr̃ qñ culpa laxat̃. Cãm quoq̃ exauditiõis ad-

dit. qr̃ i te (q̃ sperantẽ decipẽ nõ potes) speraui. Vel mane: tp̃s resurrectõis xp̃i ostẽdit

k ℣ Cum a deo petit sibi viam notam fieri: ostendit q̃ hec via hoibus habeb̃ incognita. Illius em̃ lucernar̃ lumen hoc iter ostẽdit: q̃ illuminat omnez hoiem. sicut supius dixit. Intellectũ tibi dabo t̃ instruaz te in via hac qua gradieris. Rogat ergo p̃pba vt ei viã salutis ostendat. t sic notam sp habeat. ne ỏ ei⁹ corde aliq̃n discedat. t subdit̃ solẽnis p̃fessio qr̃ ad te tẽ. illud enim nos postulata facit meri. si aĩaz nr̃am nõ inclinemus ad mundũ sp leuemus ad deum.

l ℣ Inimici nr̃i sunt demones. q̃ iugiter etr cumdant fideles vt eis possint spem diuinitatis auferre. Ad eũ p̃fugit q̃ eius iussionibus obedit. Doce me. nolebat p̃orsus errare qui tanti magr̃i cupiebat eẽ discipulus t eius volũtati obedire. Et cãm et rõnẽ addit qñ de⁹ meus es. tõ iuste a clemẽtissimo te peto.

m ℣ Spũs bonus: designat p hoc nomẽ deũ eẽ: spũscm̃ scriptum est em̃. Nemo bonus nisi solus deus. igitur si spiritussanct⁹ bonus dicitur. de⁹ necessario est.

℣ Qui nos deducit in terra recta: qñ corpus nostrũ suis regulis subdit. Vel terra recta est in futuro seculo vbi recti ambulabũt ℣ropter nomẽ tuũ t̃. nã q̃uis oĩa gratis xp̃c donet. iusticie ip̃ius est: supplicãtes iustificare t viuificare. Jõ nõ dicit in equitate mea sed tua. quia non meritis meis sed nominis xp̃i gratia.

n ℣ Educunt̃ de tribulatiõe tanq̃ de carceribus sancte aĩe: quando cõcessa venia de

ista seculo vbi tribulant ꝑciplunt exire. In mia aũt dispdunt inimici. qñ studio cõpunctõis: de sceleratis cogitatõib⁹ abstrahunt. qõ ad illos ptiet: ꝙ penas debitas remedio supplicatõis euadũt.

o ℭ Hic dicit esse pdendos diabolum et oẽs ipios in futuro iudicio. qui in sua obstinatiõe moriunt. illi tribulabant prius iustos viros. qz eos famulos dei esse nosebãt. t necesse est illos in iudicõ pire. ꝙ innocẽtes viros lõ plequũt. qz dei esse famulos cognoscunt.

Oro.

Eus qui matutinã sacre resurrectionis tue auditã fecisti locũditatẽ. cũ ex inferno rediens: replesti terrã gaudijs quam reliq̃as in obscuris. rogamus potentie tue inefabilẽ maiestatẽ: vt sicut tũc caterua aplicaz gaudere sacra fecisti i anastasi. ita hãc eccliaz tuã. miam expans manibus flagitantẽ. splẽdore celestis tubaris illustrare dignetis. Qui cum pre.

a ℭ Bellũ vticz dicit spirituale nõ carnale quo aĩa iusti aduersus demones t passiones carnales inuisibiliter dimicat. ℭ Manus: opatiõem significãt: digiti: salutaria cõsilia. que de corde nro velut quidã radij psiliunt: dũ aliqua subtilitate cãs necessarias obtinere ptendũt. Qñq̃ etiã digiti trinitatẽ indicant. vt ibi. Qui appendit tribus digitis molẽ terre: qñq̃ spũ sanctũ vt ibi accepit moyses duas tabulas scriptas digito dei. b ℭ Miaz fecit dñs cũ dauid. qñ eum de fribus suis vltimũ p samuelẽ ad regale culmen elegit. Refugiũ. qñ ei cõsiliũ dedit. vt hostẽ suũ petra deijceret. quẽ gladio nõ poterat suscepto. qñ fecit eũ a saule suscipi in generũ. liberato. cũ eum a piculo regie indignatõis eripuit.

c ℭ Protector: qñ in spelunca latens in saulẽ regẽ tus vltõnis accepit. Et i ipo speraui. a tali spe scitur sanctus nõ esse censendũ. Subdis pplos. qz miltis pplis ipatur⁹ erat.

d ℭ Sub interrogatõe t despectu pnũciãdũ est. qd est hõz quasi puluis: qui vento flante nullã hz firmitatem. Quia innotuisti ei. i. iestimabile deitatis archanũ p assumptã carnẽ: rectis fide oñdisti. Siti mõ interrogandũ ẽ: aut fili⁹ hois: t item rñdeat qñ reputas eũ vticz in ouib⁹ tuis. in numero õdestinatorũ.

e ℭ Exponit breuiꝰ qõ supius dixit. quid ẽ hõ. Adam ei qñ creat⁹ ẽ simplex pur⁹ t verax t imortal fuit. ꝑ postcz peccauit factus ẽ vanitati sĩlis. qñ t mutabilis t mortalis effect⁹ ẽ vanũ em illud dicim⁹. qõ de sua suba cadẽs: in auras tenues euanescit. vt vmbra. vt fum⁹ vñ addidit. dies ei⁹ sicut vmbra ptereũt: sicut vmbra ptrit: sic hominũ vita post peccatũ ade. nisi fuerit cõfessione repata.

f ℭ Inclinatio celoz fuit. qñ ad hoiem virtus t bonoz supnoz descẽdit. s. dei filiꝰ. Montes hic supbos dicit. quos dñs tetigit: qñ eis compunctõem tribuit. Fumigabũt: cũ crebris suspirijs sua pctã plorabũt: crassus ei fumus ore vomit: cũ se in planctũ bõ cõmouerit.

g ℭ Fulgura chorusciatõis dedit. qñ tenebrosis pctoribus ꝓdicatõe lumẽ sue

meã: t in mia tua dispdes inimicos meos. Et pdes oẽs ꝙ tribulant aiam meã: qñ ego seruus tuus sum.

ℭ Dauid ÷ ad goliam: ℭ Belluz istud dauiticũ. ad designãdũ certamẽ dñi saluatoris ẽ ꝓmissum: vt sicut iste goliã saxei teli dimicatõe ꝓstrauit: ita ꝙ petrã q̃ ẽ xp̃c: fortitudo diabolica vicerek. ℣s. cxliij.

a Benedictus de⁹ meus q̃ docet manus meas ad ꝓliũ: ÷ t: digitos meos b ad bellũ. Mia mea t refugiũ meũ: susceptor me⁹ t liberator meus. c Protector meus t in ipo speraui: qui subdis ppl̃m meũ sub me.

d Dñe quid ẽ hõ qz innotuisti ei ÷ aut: filius hois ꝙa e reputas eũ. Hõ vanitati similis fact⁹ ẽ: dies ei⁹ sicut f vmbra ptereũt. Dñe inclina celos tuos t descende: tãge mõtes t fumigabunt g Fulgura chorusca tiõem et

ritatē infudit. Dissipauit aūt. dispsit sīgt: vt q̄ añ fuerāt cultores idoloꝝ. subinde ad ecclesie septa cōfugerēt. Sagittas aplos dicit q̄ p̄dicationū veritate q̄si iacula pēnata hoīm pectora transfoderūt. ꝛ cōturbabis. s.

bona cōtritiōis turbatiōe. qz sic prius turbati. postea leti erūt. Eos aūt. ad mōtes referendū est. b ℭ Hic ad pīem verba conuertit. manū dicit dñm saluatorē. quē venire depcatur. vt liberaret mūdū de alto. i. de ptātis excelso vbi cū pre regnat paritate ẋtutis ꝛ vnitate substātie. De aqs aūt. i. de pplis vndosis ꝛ q̄si pcella seuissima cōcitatis. De manu filioꝝ. de his q̄ fidelib⁹ pcere nesciūt. qz de diabolo generanē q̄ filijs dei aduersāt. recte igr diaboli filij alieni dñr. a filijs dei. qz heredita tē cū ipsis in celo nulla hñt i ℭ Os eoꝝ vana loquit. qm̄ a diuinis regulis discrepare p̄sumunt vanū ē em̄ oē q̄cq̄d veritati cōtrariū est. Dextera repzoborū. psperitas ipoꝝ. vñ eleuati licentiā sibi peccādi assumunt

k ℭ Nouū merito dr xp̄i canticū. qz dū a iudeis nō sit recept⁹ (q̄ bus fuerat vt veniret pmissus) transiuit ad gentes. nouū ē etiā q̄ nos corpe ꝛ sanguine suo saguare dignat. Decē cordaꝝ psalteriū. decalogus est dat⁹ tribub⁹ hebreoꝝ.

l ℭ Reges. boies iustos sīgt veraces. q̄ regūt corpa sua. istis dat salutē. cū eos liberos a vicijs facit. Redemit de pugna golie. vl spiritaliter de vicijs. De gladio maligno qz gladius diaboli malign⁹ est. qm̄ diuidit a bonis: benign⁹ aūt xp̄i. qm̄ sepat a malis.

m ℭ Hunc versum iā dixim⁹ quē tō repetit. vt detestabiliores iniquos boies reddat

dissipabis eos emitte sagittas tuas ꝛ cōturbabis eos

b Emitte manū tuā de alto: eripe me ꝛ libera me de aquis mltis: ꝛ de manu filiorū alienoꝝ. Quoꝝ os locutū est vanitatē ꝛ dextera

k eoꝝ dextera iniq̄tatis. Deꝰ cāticū nouū cātabo tibi: in psalterio decacordo psallā

l tibi. Qui das salutē regibus: q̄ redemisti dauid seruū tuū: de gladio maligno

m eripe me. Et erue me ō manu filiorū alienoꝝ. quoꝝ os locutū ē vanitatē: ꝛ dextera eoꝝ dextera iniq̄tatis

n Quoꝝ filij sic nouelle plātatiōes: a iuuentute sua.

o Filie eoꝝ composite: circū ornate vt similitudo tēpli.

p Promptuaria eoꝝ plena: eructantia ex hoc in illō

q Oues eoꝝ fetose abūdantes in egressibus suis: bo-

ipa geminatio. ꝛ maxime nunc de hereticis verba intelligēda sunt. lz ei sequentia sicut ꝛ pcedētia ad lram vera sint intellecta. qz tñ lralis sensus aptꝰ ē. mistice aliq̄ carpēda sē.

n ℭ Filios ei dicit q̄ generanē p̄dicatōe prauī dogmatū. isti nouellis plātatiōib⁹ cōparanē. qz nulla veteri et a pīb⁹ tradita p̄dicatione viguerūt. sed nouis erroꝝib⁹ a pīb⁹ ipoꝝ traditis pullularūt. ℣ plātatio em̄ hereticorū nō est vetus sed nouella. Mō ē ei ō veteri lege. nō de ꝓphetis. nō ō apl'is. ꝑ de nouis magistris suborta

o ℣ Filie eoꝝ. hoc est xp̄a hereticoꝝ. composite. i. ornata a sapiētia seculari ꝑ q̄ filie sē nō filij. vires nō hñt. Circūornate vt filitudo tēpli. ꝛ pulchre dixit silitudo tēpli. nō ei hñr verā eccl'iaz aut tēplū. ꝑ silitudinez eccle sie. ℭ quippe. silitudo nō hz veritatē. ꝑ alicui⁹ rei subsistentē portat imaginem.

p ℭ Promptuaria sūt q̄ cellaria vulg⁹ appellat. ꝛ hereticoꝝ corda sīgt. vbi diuersaz rerū spēs vl doctrinaꝝ epule reposite sē. ꝛ inde emittunt diuersas eructatiōes pessimas: quos si auctoritate cō uincas. ad interptationū nequicias transferunt. cum inde quoq̄

fuerint dño iuuante supati. ad sophistarum se versutias calūniasq̄ cōuertūt ꝛ ita erupte vertunt se in aliā. sp vagit instabiles. qz radicē nequeant habere veritatis.

q ℭ Scōm lram bi fetosa dr habere pecora. dū ipi fide steriles esse doceanē. abundans quippe dictus est. ab vnda. q̄si redundans. Ipsa quoq̄ pecora que habere cernūtur. nō dixit eos in ingressib⁹: sed in egressibus possidere. qz totū ab eis egrediē. qñ ipi

quoq; perituri esse monstrant. ℣ Pulcre quoq; dixit boues eoꝝ crassi. quoꝝ deus venter est et gloria eoꝝ in confusione.

r ℣ Mō est ruina. difficile eī hereticū in uenis imperitū. oēs eī magistri sūt ꝛ scia secularī īstructi. ꝛ īmuniti doctrinis aplōꝝ. Si tecū disputāt. verba eorū breuia sūt sic artificioso sermone cōclusa vt euadere inde difficile sit. Cū enī te ligauerint ꝛ clauserint silogismis suis. ꝛ quasi materiā silogismū texerint. teneris īclusus. nō potes exire. non est ruina neq; trāsit⁹. Cūq; eis ꝓsēseris ꝛ ibi cōclusus fueris. eris in plateis eoꝝ ꝛ in lata via q̄ ad īfernū ducit. ꝛ nō in angusta via q̄ ducit ad vitā. q̄ est transit⁹ sancto rū. Neq; clamor iesu q̄ ad se oēs vocat in plateis hereticoꝝ est: ꝥ in angusta via est

s ℣ Multi nesciētes btōs tales putāt et dicūt btm̄ pplm̄ cui hec sunt. Nos aūt dicam⁹ btūs pp̄s cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹. q̄ ille est btūs. q̄ ꝓ oībus diuitijs hz xp̄m. ꝛ illuz diligit ꝛ ei dñat. Oratio.

Oce nos dñe. spiritalib⁹ armis. noxialib⁹ culpis resistere ne vanitati mūdane sb iecti. a tui iuris dñatione pellamur. Per.

a ℭ Exaltabo te dictū est. notū facia te ꝓdicādo. qō. eos. nā quēadmodū puteī aliqua laude de⁹ altior fieri. cū diuina pfectio ñ possit augeri. ℣ Sed equalē p̄i credo te ℭ rex me⁹. pfessio fidei ē qm̄ ab ipso se dicebat regi. cui se nouerat pura mente famulari. Bñdicere vo noī. est ꝑ psalmodie gratiā supplicare. qō q̄ fecerit. et in eternitate eū laudare merebit. iō subdit ꝛ in seculū seculi. vbi nullus est finis.

b ℭ Qui hic ꝑ singulos dies bñdicit deum. ibi i illo ec̄no vno die q̄ventur⁹ est cū beatis cōtinua exultatōne laudabit.

c ℣ Magn⁹ dñs qz sine fine ma gn⁹. sine fine laudabilis ℭ cuius virt⁹ inexplicabil. cui⁹ pietas incōp̄hēsibilis. cui⁹ sapiētia ineffabilis. cui⁹ vera difficultō est. finē i sctis laudibus nō habere.

d ℭ Generatio ꝛ generatio ad duos populos dz applicari. vnus bebreoꝝ est. alter ex gētib⁹. ipi sūt eī q̄ dñi bficia suscepērūt. ꝛ merito eius potētiā laudādo pnunciant.

e ℣ Ipi eī duo populi ei⁹ magnificētiaz ac mirabilia q̄ quotidie xp̄s in ecclia opat̄ pio ore pnunciāt

f ℣ Virt⁹ xp̄i ē terribilis. cū in impijs vltiscet. vt in pharaone magnitudo ē cum iusti eruūt. vt frequent isr̄l ab aduersarijs erut⁹ ē.

g ℣ Eructabūt ipsi suauitatē xp̄i. qua eos fouere dignat⁹ est. Et iusticia exultabūt. qua in impijs vltiscet

h ℭ Qz misericors dz. nature ip̄i⁹ virt⁹ est q̄ miserator. cā salutis est nr̄e fragilitati. Pacientes. cū excess⁹ hūanos ꝓpe ꝗs debuim⁹ puniri ꝑ pacientiā sustinet. Multū misericors. vt ip̄e ait. Molomortem pctōris.

i ℭ Quid eī magnificem⁹ quā suauē esse vniuersis. q̄ tñ deuotꝫ

r ues eoꝝ crassi. Mō est ruina macerie neq; transit⁹ neq; clamor in plateis eoruz

s Beatuz ÷ dixerunt: ꝓpl̄m cui hec sunt beat⁹ ppl̄s cuius dñs deus eius.

Laudatio dauid. ℭ Laudationez dñi ꝓpheta varijs narrationib⁹ explicat. ꝑs. cxliij.

a Xaltabo te de⁹ meus rex: ꝛ bñdicā noī tuo in seculū ꝛ i seculū ÷ seculi: ꝛ

b Per singlos dies bñdicaz tibi: ꝛ laudabo nomē tuuz i seculū ꝛ i seculū ÷ seculi: ꝛ

c Magn⁹ dñs ꝛ laudabilis nimis ꝛ magnitudis ei⁹ nō

d est finis. Generatio ꝛ generatio laudabit opa tua: et potentiā tuā ꝓnunciabūt.

e Magnificētiā gl̄ie sctitat̄ tue loquentur: ꝛ mirabilia

f tua narrabūt. Et virtutem terribiliū tuoꝝ dicēt ꝛ magnitudinē tuā narrabunt.

g Memoriā abūdātie suauitatis tue eructabūt ꝛ iusti-

b cia tua exultabūt. Miserator ꝛ misericors dñs: paciens ꝛ multū misericors.

i Suauis dñs vniuersis et miserationes ei⁹ sup oia opa

mētib⁹ munera ipius gustauerūt. Sz dicis cur ergo petōres dānat. Qui opa sua nō fe/cerūt. Miscōia eī sua dī esse sup oīa opa ei⁹ sczdei. Illō eī p miam cozonat. qō in nobis gra sua opat. Illud xo dānat. qō diabolo machināte pstruit. vñ opa dñi sp eligunt. no stra xo vl diaboli sine dubitatione dānant.

k ℣ Cōfiteant tibi dñe. i. vt p sctōs q te iugit bñdicūt t laudāt intelligaris oīm eē rū pditoz t creator. ℚ vl oīa opa etiā lapides t insensata sua admirabili dispositōe deū eoz factoze pdicāt.

l ℣ Glia⁹ regni tui dicēt. i. pdicāt. vt ab oī/bus ameris t clarificeris: t potētiā tuā loqn/tur. vt ab oīb⁹ timeaꝛ

AQ Oīa igit creata indicant ꝯta glia ei debeaꝛ q incogitabili t incōpbensibili sapia ea creauit. t potētiam ei⁹ infinitā ostendunt

m ℚ Sctīs eī pdicatiōib⁹ nota ē facta potētia di. t glia regni e⁹ ne igrat⁹ min⁹ fozsitā qreret. Nota facta est potētia. dū diuersa fvir tutes. apli iuocato ei⁹ noīe pfecerūt.

n ℣ Regnū tuū. re gnū oīm. oīa eī secula. dñatōe tui regni volnū tur. ℚ vl nō sicut alia mundi reg aliq tpe du rat ꝑ toto mōi tpe. Et nō solū toto tpe verū etiā post eternal'r. vnō t idē clari⁹ repetit. Et dñatio tua. i. ppetui tas eterna q pmanet ī oī generatōe t gene/ratiōe. A vel regnū oīm seculoꝝ t in oīni generatōe t generatōe. est regnū celeste. vbi de oī generatiōe t secło. vna generatio erit eterna t vnū solū eternal'r gliosum regnum

o ℣ Fidelis dñs ī oīb⁹ verbis suis. cū oīa q p pphetas locut⁹ est adimpleuit San ct⁹. vt sicut ille sctūs ē. ita t nos q opa eius sum⁹ scti efficiamur ī illo, p ℚ Jpe ei al

k ei⁹. Cōfiteant tibi dñe oīa opa tua: t sancti tui bñdi/
l cant tibi. Glīam regni tui dicēt: t potētiā tuā loquēt
m Vt notā faciāt filijs hoīm potētiā tuā t glīam magni
n ficentie regni tui. Regnuz tuū regnū oīm seculoꝝ: et dñatio tua in oī generatōe
o t generatōne÷ Fidelis do min⁹ in oībus vijs suis:· t sctūs in oīb⁹ opib⁹ suis.
p Alleuat dñs omnes q̄ cor ruūt t erigit omnes elisos
q Oculi oīm in te sperāt: et tu das escā illoꝝ ī tpe opoꝛ
r tuno. Aperis÷ tu:· manuz tuā: t iples aē aīal bñdicti
s one. Justus dñs in oībus vijs suis: t sanct⁹ in oīb⁹
t operib⁹ suis. Jprope ē do minus omnib⁹ inuocanti/bus eum *omnibus inuo cantibus eum:· in veritate

leuat ruentes q̄ adhuc minime corruerunt. Jpe erigit elisos. q̄ tā ruinam sustinuisse no scunt. t merito ipe hec facere ōz. qm̄ ne ca/dam⁹. ipo custode defendimur. vt xo pstra ti surgere valeam⁹. virtute ipius nihiloni/nus subleuamur.

q ℣ Oculi oīm. i. sā ctoꝝ interioꝝ aspect⁹ ī illo futuro tpe retribu tiōes q̄s expectat susci pit. ℚ vel etiā de oī bus reb⁹ accipi pt. sed tūc esca. vniuscuiusq; rei cōtinētia dz intelli/gi. alia eī cozpalia alia spūalia expetūt. sz his oībus vna esca est. lar/gitas dispēsata.

r ℣ Aperit manū t implet oē aīal. i. oēm aīam sua bñdictiōe. q̄ maledictiones t oppzo bria mūdi p noīe ei⁹ su stinuit. ℚ vl qz ī ma nū ei⁹ ē dis escā. intel/ligun⁹ p manū ei⁹ ptā tē. in q̄ oīm creaturarū vita cōstituta est t esse Sz meli⁹ ē vt solū rōa le aīal itelligam⁹ qō re uera ꝑstat posse bñdici

s ℚ Just⁹ vere dñs est. qz cū nos verberat eq̄tatē fac qz pctis dig/ꝛstituit. Hic ptinēt t dispositiōez opatē. ad effectū apud nos. apō illū xo. hoc ē velle qō facē hoc disponē qō in bere. Sctūs xo. t pū significat t pacientē et bonoꝝ oīm largitoꝛēt qm̄ dcq̄d ab illo effici/

t tur. virtutum laude completur.

t ℣ Jprope est dñs his qui eū fideꝛ ope ratōne inuocāt vt ipe ait. Ego sū deus de ꝑ pe t nō deus de longe. ℚ Jpe aūt ōz. i. p ximus. qm̄ est ꝑpicius. Jratus vero longin/quus. Hā pūtia eius sp et vbiq; est. Si enī ascēdero in celū illic es tū. Sz qm̄ t illi in/uocant q̄ sua cupiūt vana t nociua deside/ria impleri. additū est in veritate. qz sol⁹ ve raciter inuocat. q̄ ab eo petit q̄ ipse postulā/da docuit t ꝑfutura nouit.

v ℣ Volũtatẽ timentiũ se facit dñs. duz eos eripit vel ab instigatiõe diaboli q̃ eũ pro corde depcant. vl' ab ardore pctĩ.

x ℣ Custodit dñs eos q̃ eũ diligũt. t q̃ dilectiõz ei⁹ mundanis dilectiõib⁹ ptulerũt

Illos vero dispdet. q̃ ei⁹ amozi. amorẽ seculi ppositi. ℭ Omnes xo dicẽs dispdendos pctores. eos dicit q̃ in sua obstinatõe psistũt. y ℣ Loq̃t os meũ laudẽ dñi nũc t ĩ futuro retributiõis tẽpore. et bñdicat ois caro hoc est oẽ corp⁹ ecclesie. qõ nos sum⁹. q̃ dñm laudare: bñdicere: extollere t p̃dicare debem⁹. Dicit aũt os suũ cordis archanũ. vñ se ꝓpheta nouerat libẽ ter audiri. Carnẽ q̃z p sinodochen dixit totũ hoiem. Oratio.

Egnator oim sanctoz dñe. q̃ spiritalẽ cibũ oĩ anie oportuno mĩstras in tpe. cõcede nobis te ꝓpetualiẽ bñdicere. tuãq̃ potentiã cũ electis tuis fiducialr exaltare. Per.

a ℭ Hortat psalmista suauiter aiaz laudare dñm. vt explosis cogitatiõib⁹ supuacuis. ĩ ipo tm̃ negocio totẽ virib⁹ occupet. Laudabo dixit. vt futurũ tps ostenderet qñ angel⁹ iustisq̃ hoib⁹: sors ista cõis est. Psallã q̃diu fuero. s. in pñti. qõ ad bona opa ptinet. ℣ Vide etiã qñ iuste aliq̃d agim⁹ sum⁹. qñ peccam⁹ esse desistim⁹. vñ dicẽ laudabo q̃diu ero q̃ nõ est laus ĩ ore peccatoris. b ℭ Nolite cõfidere. i. nec in demonib⁹. q̃ pncipes dicũt. nec ĩ hoib⁹ ẽ psumẽdũ. sol⁹ ei ẽ fili⁹ hois. q̃ tribuit vnicuiq̃ salutẽ. ℣ Intellige nihilomin⁹ etiã de seculi ptãtib⁹. noli cõfidere in impatore. nõ in pfectis. nõ in iudicib⁹ seculi. q̃ sũt filij hominũ t in eis nõ est sal⁹. c ℭ Cãm ponit cur in istis nõ sit cõfidendũ. Hic spm̃. aiam debem⁹ accipe. egressa itaq̃ illa ō claustro corporis. reuertit̃ caro in terrã vñ sumpsit initiũ lõ ei addidit suã. q̃ in de fuit ꝓcreata. Illo die pibunt tpe. s. mort̃ hũane cogitatões: q̃ se in diuersos ambit⁹ prius extẽdebãt. ℣ Tũc q̃z pibit ois pncipũ t hoim cõfidẽtia t cogitatões illoz qui in eis sperabant.

v ℭ Israel. i. virides deũ. qõ vocabulũ ad oes electos cõpetẽter aptaf̃ adiutor est illis q̃ ipo donãte grad⁹ virtutũ ascẽdere nituf̃ Qui fecit celũ t terrã. q̃d pt eẽ magnificẽti⁹ q̃ celũ t terrã fecisse et oia q̃ in eis sunt. ℣ Qui q̃ fecit celũ t terrã (in quoz cõpatione hõ est m̃ cõditõnẽ carnis quasi formica) hominẽ pt liberare quem fecit. Jõ bñ spes nr̃a ĩ eo. e ℭ Qui custodit veritatẽ. ipe ẽ. s. domin⁹ ihs xp̃us. q̃ facit iudiciũ qm̃ ver⁹ est iudex t gubernator eternus. t vindicat iniuriã pacientis. t dat escam esurientib⁹. i. q̃ esuriũt audire verbũ dei. ℣ Dat q̃z si ad lr̃az intelligas cibũ corpm̃. dat et cibũ corp⁹ suũ in sacramẽto. dat denicq̃ cibum doctrinã celestem sed solum esurientib⁹ talis etiam soluit compeditos.

v Volũtatẽ timẽtiũ se faciet t depcationẽ eoz exaudiet x t saluos faciet eos. Custodit dñs oẽs diligentes se: t oĩs pctores disperdet. y Laudatõez dñi loquet os meũ t bñdicat ois caro nomini sctõ ei⁹ in seculũ t in seculum ÷ seculi:·

℣ Alla. ℭ Propheta dicit in hoib⁹ mimẽ cõfitendũ. sed totã spẽ in dño esse ponẽdã: ne aliq̃d ab eo peteret tepide: si t ali⁹ credere posse pstare. Ps. cxlv

a Auda aia mea dñm: laudabo dñm in vita mea: psallã deo meo q̃diu b fuero. Nolite pfidere ĩ pncipib⁹: in filijs hoim in q̃bus nõ ẽ salus. Exibit spirit⁹ ei⁹ t reuertet in terraz suã: in illa die peribũt omnes cogitationes eorum. b Beat⁹ cui⁹ deus iacob adiutor ei⁹: spes eius in domino deo ipius: q̃ fecit celũ t terrã mare t oia q̃ ĩ eis c sunt. Qui custodit veritatem in seculum: facit iudicium iniuriã pacientib⁹: dat escam esurientibus.

f ℣ Ds̄ soluit. q̄ prius ligati erant ī pctis suis. postea ad xp̄m uersi p ip̄m soluti sūt. Ds̄ illūiat cecos. Ꝯ uiciosi eī omnes ceci sunt. qz pctōrū obscuritatib⁹ iplicā tur. hos illūiat ille sol⁹ q̄ illūiat oēm hoīem

g Ꝯ Ds̄ erigit. nec hoc q̄z dubiū est qz elisos xp̄us erigit. Nam cū diabol⁹ elidat: ds̄ subleuat. Cui⁹ etiā est iustos diligere nisi qui eos p̄ualet ī eterna beatitudine collocare.

b Ꝯ Ds̄ custodit aduenas. i. q̄ de babilonia diaboli ciuitate ad irl̄m ciuitatē dei cōfugerint. Pupillos ꝛ uiduas dicit q̄ ds̄ pura mēte respiciūt. hūanis solacijs destituti. hos recipit xp̄s ad uindictā dos. ꝛ exterminabit diabolū (q̄ est uia pctōꝝ sicut xp̄s ē uia iustoꝝ) ꝛ oēs in ea uia eū imitantes ī Ꝯ Erit tūc regnatur⁹ pfecte in sctis qñ erit sicut scriptū est de⁹ oīa in oībus hic ei q̄uis in sctis regnet. ñ tñ pfecte qz cozda eoꝝ interdū inanibus cogitationib⁹ occupant. Jn syon. i. ecclesia in futura beatitudine. regnabit eī ip̄e et cū ea. ꝛ in eadē. q̄ ē bñ dict⁹ in secula. ℣ uel regnabit in generatiōe iudeoꝝ ꝛ generatione xp̄ianoꝝ. uel in generatiōe ista ecclie ꝛ generatiōe uentura in celo. Oratio.

Loziose oēs deus in quē btōꝝ aīe totā spei cōfidentiā ponunt cōcede nobis. ut aduitorio tuo illūiati. valeam⁹ te iugit mente pura diligere. ℣er.

a ℣ Laudate dn̄m. nō dixit bon⁹ ps̄ sed absolute bonū. i. bonū est psallere ꝛ laudare dn̄m. ß noueris hic hieronimū non nr̄am trāslationē secutū ß gallicanā q̄ hz. qñ bonū ps̄: psallere ℣o nō uoce sed cozde dicit.

f Ds̄ soluit ꝓpeditos dns̄
g illūinat cecos. Ds̄ erigit elisos dns̄ diligit iustos
b Ds̄ custodit aduenas pupillū ꝛ uiduā suscipiet: ꝛ uiam pctōꝝ disp̄det. ℣Regnabit dns̄ i secula de⁹ tu⁹ syon: in ḡnatiōe ꝛ generatiōe ℣Alla. Ꝯ Hortat ꝙphet⁹ pplm deuotum laudare dn̄m. q̄ supplicātib⁹ bñficia ꝓfutura cōcedit: qñ q̄ de suis viri⁹ cōfidunt: ei placē nō p̄nt. ℣ps̄. cxlvj.

a Laudate dn̄m qñ bonus est psalmus: deo nostro sit iocūda* decora
b cp̄: laudatio. Edificās ierusalē dom̄in⁹: dispsiōes
c israhel ꝓgregabit. Qui sanat cōtritos cozde: ꝛ alligat cōtritōes eoꝝ. Qui numerat multitudiez stellarū ꝛ oībus eis noia vocans.
d Magn⁹ dom̄in⁹ nr̄ ꝛ magna virtus eius: ꝛ sapien

Quāti eī bonā uocē nō bñt. ß qñ pctōres sē male psallūt. Ꝯ Tūc est em̄ dño iocunda laudatio. qñ in unā societatē uox ꝛ uita cōueuenerint. Nā qle ē ut p̄s castitatē dicat ꝛ eā tor se ab obscenitate nō retrahat. uñ nō p̄t a dño bñ ꝓcipi. qđ cōtraria inter se noscit̄ aduersitate luctari. ℣ Bñ ḡ psallit q̄ cantat ī cozde ꝛ cōscia. fitq̄ đo iocunda nō uoce sed cōscientia laudatio.

b Ꝯ Edificat dns̄ ciuitatē irl̄m. qñ dispsiones israhel cōgregans q̄ in toto mundo habitare noscunt. de uiuis lapidib⁹ celestē cōstruit ciuitatē. sicut scriptū est. ꝛ mittet angelos suos cū tuba ꝛ uoce magna. ꝛ cōgregabit electos a quatuoꝝ ăguls terre. ℣ Et etiam tā edificat dū sanat cōtritos cozde ꝛ alia facit q̄ sequunt.

c Ꝯ Qñ enī celestis medicus penitentium cozda inuenerit grauī afflictione contrita ꝛ ea quasi quadā fascia sua pietate superducta cōstrīgit atq̄ cōsolidat ꝛ ad firmissimā spē sanitatis adducit.

d Ꝯ Qui numerat stellas. i. sanctos uiros illi eī lucent uelut astra in nocte huius seculi. q̄ meruerūt in numero sctoꝝ cōgregari. Scimus etiā a deo posse sā ctoꝝ nomia uocari. qñ eos legim⁹ in celo esse ꝓscriptos. uel etiā ad literā de stellis materialibus firmamēti accipi potest. e Ꝯ Magnus dns̄ noster. utq̄ cuius nec facta numerari nec laus p̄ualet app̄hendi. uirtus etiā magna. qz singularis. qz oēs. qz rerū oīm gubernatoꝝ ꝛ conditoꝝ. cuius sapientie numerus nō prevalet ullo modo comprehēdi. Numerus enim h̄ ꝓ fine ponit̄. qđ em̄ numerat finit̄.

f ℣ Mānsueti sūt pacientes afflicti p̄ multas tribulatiões. rectū ꝙz est vt hi suscipiāt in celū. supbi deiciētur terrā. vt ꝑmutatione vicaria vñ hūilis leuat⁹ est. inde supb⁹ coꝛruat. g ℣ Illis ꝺꝛ p̄cinite q̄ adhuc tacere nosc̄unt ⁊ quō cui cauendū sit ostendit duꝝ subdit dño in cōfessiõe Cithara aūt sīgt virtutes cōsona opatione p̄cinentes q̄ tūc verā citharā reddūt qñ nulla ruptā est coꝛda. i. virt⁹ Quō.n. integra esset citharā vna coꝛda rupta necsonus pfect⁹ reddit̄. dū rupta nō sonat.

b ℣ Celū. sc̄tām pphetiā ꝓgruent aduertim⁹. Hāc diuina puisiõe obscuritat̄ silis nubib⁹ tegit. vt sensus incitet nr̄os ad querēdū dū grati⁹ accipiāt ad qō fatigato desiderio pueniāt. ꝙd iste nubes pturiūt. s. copiā pluuiaꝝ hoc est fontes diuinep̄ dicatōis irriguos. Duis ⁊ ista ad lr̄am sunt vera ⁊ salubꝛiter intelligēda.

i ℣ Et hoc quoq; spiritualit̄ accipi recte pt Hā mōtes. viros signific̄at sc̄tos. in ꝙbus dom⁹ fenū ꝓducit. i. p̄dicatōꝝ robustā. herbā ꝙz. i. monita mollioꝛa vñ simplicia iumenta pascant.

k ℣ Jumēta eccl̄ia sticos signāt greges q̄ cōpetēti refectōe pascūtur. alij lacte. alij cibo solido. Coꝛui sunt irreligiosi viri ⁊ pagani q̄ pctōꝝ nigredie vesciū tur. pulli ꝛo coꝛuoꝝ filij paganoꝝ vel alioꝝ hoīm maloꝝ pascunt a deo. dū deū inuocāt quē p̄ces eoꝝ cōtēpserāt. vñ addit nō olb⁹ eoꝝ pullis ⁊ filijs dat fidei escā ꝙ inuocātib⁹ eū. qñ soli tp̄i eū inuocant. q̄ regulas scripturarū. nulla bereticа prauitate subuertunt. l ℣ Equus fugbum hoīem atq; tumidū significat. cui diuinitas nō pōt eē placabilis. qñ mansuetos eligit. m Tibie hic sicut ⁊ femoꝛa. libidinē significant. que vllo mō in viro aut i femina deo placere nō pt. Potest aūt ⁊ p eq̄ foꝛtitudinē ⁊ tibias. p̄sūptio de viꝝ⁹ suis itelligi. nō ei placet vir ꝺo in ꝛtute sua. ꝙ in timore dei. vt seqnens versus indicat.

℣ m Bñplacitū est itaq; dño in eis q̄ eum foꝛmidāt ꝙ nō degeneri timoꝛe. multi exi timent. sed qz desperant de misc̄oꝛdia ei⁹. minime diligunt. sicut iudas. Jlle timoꝛ deo ꝓbatur accept⁹ q̄ cū amoꝛe maximo ⁊ pia spe cōiungitur. timeat ergo vnusquisq; ne peccet. amet vt supplicz ne th̄ desperet. Gratio.

Dificatoꝛ celestis ir̄m de⁹. q̄ multitudinē stellarū ⁊ cōclusis numeꝛo. ⁊ nominatim singula vocas. sana qñs cōtritos coꝛde dispsos congrega. atq; nos innumerabili sapientia tua locupleta. p.

℣ Ad cōsuetū quidē alta reuertimur. ꝙ nullaten⁹ repetisse fastidium sit. cui⁹ verbi tant⁹ honoꝛ est vt cū sit in hebꝛea lingua reconditū nullo th̄ cōstet alio sermone translatū. ꝙ grecus. hoc latin⁹ hoc caldeus hoc syr⁹. hoc ꝑsa hoc arabs. ꝙ tenet natio cuncta terraꝝ ⁊ pia deuotiõe veneraī. hoc

f tie eius nō est numer⁹ Suscipiens mansuetos dñs: humilians ÷ aūt ·: pctōꝛes
g vsq; ad t̄raz. ℣ Precinite domino in cōfessione psallite
h deo nr̄o i cithara Qui operit celū nubib⁹ :: ⁊ parat terre pluuiā Qui ꝓducit i mōti
i tib⁹ fenū ÷ ⁊ herbā seruitu
k ti hoīm: · Qui dat iumentis escā ipsoꝝ ÷ ⁊ :· pullis coꝛ
l uoꝝ inuocantib⁹ eū. Non in foꝛtitudine equi volūtatē habebit neq; in tibijs vi
m ri bñplacitū erit ei Bñplacitū est dño sup timentes eū: et ÷ in eis: · qui sperant super misericoꝛdia eius.

℣ ÷ Alla: · ℣ Prophetaliter. i. supernā alloquit ciuitatem: vt secura iam redita in ciuib⁹ suis: dñm iugi exultatione collaudet: enumere atq; quāta populo suo pi⁹ miseratoꝛ indulserit. ℣ ℟s. cxlvij.

a Auda bieruſalem dominū: lauda deū tuum

ꝙ ⁊ nos pura mente canam⁹ a ℣ Ditim sic̄ sepe dc̄m est interp̄tat̄ visio pac̄: q̄ ꝓprie ad illā ciuitē tē ptinet. q̄ vicioꝝ ⁊ scandaloꝝ ꝓsortia nō hēbit. syon ꝙz speculatio interp̄tat̄ in illa ei ꝺi ciuitate videbim⁹ cū sicuti ē, vñ

merito hec duo noīa future ciuitati ꝓuenīūt
b ℣ Cū ei seras cōfortatas dicit esse portarū. clausas ianuas btē ciuitatis oñdit. qō
tūc accidit qñ sponsus intrauit. & q parate sc̄
cū eo ad nuptias vt in euangelio de virginibus ōr. nec quisq̄ vltri? sctūs exibit. nec aliquis postea nou? intrabit. Magna ē quidem ibi benedictio filiorū ℣ Dī aūt in te qz nūq̄ ab illa exire potert qz eterno munere cōsecrant.
c ℣ Sicut aūt beata trīm pacē possidet. sic īfelix babilon dolox pugnā pculdubio sustinebit. Adipē quippe frumenti dicit tpam cōtubilē deitatē. vñ sic iustox sensus reficit. vt oēm sacietatem supare noscat. d ℣ Eloq̄um dñi. xbum pīis est qō ad terras misit. qñ būilitatē pte incarnationis assumpsit. tūc sic cucurrit sermo ei? velociter. vt sancte trinitatis agnitio. mirabilive locitate mundū cōpleuerit. idolox cultores veritatis ipsius manifestatione cōuertens.
e ℣ Qui dat niuē sicut lanā. dat dicit. i. facit. qō sitvticq̄. qñ frigiditatis pctis corda mortaliū. ad ardorē satisfactōis adduxerit. nix est bō cū recedit a dño. lana. cū ad e? venerit medicinā. Nebula sigt oēm pctm qō sp caliginosa obscuritate pagit. sed velut cinis dispgit. dū pura cōfessione. xpi ex gra dissipat.
f ℣ Cristallū ē i modū vitri glacies p multas hiemes cōdurata. & in duriciā lapi perducta subā. ℣ ℣ cui cōpanē ꝺ frigore pfidie cōstricti p singulos dies cōgelascunt. dos emittit dñs sicut buccellas. qñ cōuersos ꝑdicare sua facit magnalia. vñ pp̄s esurīes celesti pane vescat. Ante faciē. i. pñtiā frigoris ei? ōr. nō q ab ipso frigus illud veniat. sed fieri forte pmittit. vt est. indurauit deus cor pharaonis. Ante illud frigus. qō ipe de? nō remouet. nemo pōt subsistere. nemo illō pt sustinere.

b lyon. Qm̄ ꝓfortauit seras portax tuax: bñdixit filijs
c tuis in te Qui posuit fines tuos pacē ÷ & adipe frumē
d ti satiat te. Quit emittit eloquiū suū terre: velociter
e currit sermo ei?. Qui dat niuē sicut lanā nebulam sicut cinerē spargit. Mittit
f cristallū suū sicut buccellas ante faciē frigoris ei? quis
g sustinebit. Emitit verbum suū & liqfaciet ea flabit spi
h rit? ei? & fluent aque. Qui annūciat verbū suū iacob iusticias & iudicia sua isrl.
i Nō fecit taliter oñi nationi: & iudicia sua nō manifestabit ÷ eis:.

Alla. ℣ Prophetа per paucax ꝓmemorationē creaturarū. oēs creaturas ad dñi laude hortat rōales et itellectuales p se: itellectu aūt vl sensu carētes p illas vticq̄ q opa dñi: sapiētissima cōsideratiōe collaudāt

Psalm?. cxlviij.

a Laudate dñm de celis laudate eum i excelsis

℣ Genitēteverbo. i. ꝑdicatione dei. li quefacit ea vt cōpuncti incipiant agere penitētiaz. Flabit spūs. i. dei calor amoris. Fluent aque. i. pfundū fluenta spiritalis bñficij. sic factuz est de pfecutore saulo. Sic fit hodie de plurimis.
b ℣ Per iacob & israhel significat ecclīa nā & modo israhelita ē quicūq̄ est fidelis & añ iacob fuit. q dño pura deuotione cōplacuit. illi ei xbum suū. illi noscit pnūciasse suas iusticias. i ℣ Nō fecit talit. qz lz oēs gentes religio xpiana complexa sit. tñ nulli facie ad faciē locut? est. aut mar diuisit nisi tm̄ isrlitico pplo. A vl natiōni iacob q ex abraaz descēdit. in c? fide omnes xpiani sunt. illi natiōi soli maiestauit iudicia sua. Oratio.

Onforta dñe portas ecclie tuet pone terminis eius pacē eiq̄ adipē spiritalē tritici dignanē attribue. p.
a ℣ Quia dignū est vt creatura suū laudet creatorē. ait. Laudate dñm. & ad laudē ōi sola boūn nā nō sufficit: iūganē & celi. nō ātdixit laudate celi. & vos q estis in celis. hoc est troni dñatiōes. pncipat? ptātes & cetera i excelsis. i. excelsi digne laudate excelsuz

b ℣ Laudate eũ oẽs angeli ei⁹ qđ̃ angelus greca lingua. latie nunci⁹ interptat. angelus eĩ officij noĩe đr nđ̃ nature. ℣mẽs virtutes ei⁹. hoc generale nomẽ est. ibi ei concludunt oĩa q̃ dignitate celestis milicie grãdescunt c ℣ Jđo sol t luna t stelle laudant eũ q̃ a suo officio t seruicio nđ̃ recedunt seruiciũ ipo⁊. laus dei est. Addit lumẽ vt quđ̃ de ĩuisibilib⁹ dixit laudate oẽs ⁊tutes. sic de visibilib⁹ dicit. laudate eum omne qđ̃ lucet.

b Laudate eũ oẽs angeli ei⁹ laudate eũ oẽs ⁊tutes ei⁹

c Laudate eũ sol t luna: laudate eũ oẽs stelle t lumen

d ℣ Quãuis in genesi vnũ celũ factũ esse legerim⁹. tñ in paulo t hic plurali nuncupãt numero. Aque vero q̃ sup celos sũt. istas esse q̃ depluunt nđ̃ dubiũ ẽ nã đr in genesi cataracte celi apte sunt. dicit vero laudẽt nomẽ dñi. t ꝓcipit ex opibus suis dñm debere laudari. et qđ digni⁹ q̃ q̃ cõditio rerũ ꝓriũ laudet auctorẽ. e ℣ Dicẽdo ipm. dñm significat saluatorẽ. ipe ei est verbũ caro factũ. cui⁹ iussiõe cuncta creata sunt. Di stant ſaũt facere t creare. facere ei possum⁹ et nos q̃ creare nđ̃ possumus. t iđ̃ qr dixit facta sunt quod est generale verbũ. addidit qđ̃ erat diuinitatis ꝓriũ. s. creata sũt. Mandauit. significat ꝓstituit atz fore mauit.

d Quãuis in genesi vnũ celũ factũ esse legerim⁹. tñ in paulo t hic plurali nuncupãt numero. Aque vero q̃ sup celos sũt. istas esse q̃ depluunt nđ̃ dubiũ ẽ nã đr in genesi cataracte celi apte sunt. dicit vero laudẽt nomẽ dñi. t ꝓcipit ex opibus suis dñm debere laudari. et qđ dignis q̃ q̃ cõditio rerũ ꝓriũ laudet auctorẽ.

e ℣ Dicẽdo ipm. dñm significat saluatorẽ. ipe ei est verbũ caro factũ. cui⁹ iussiõe cuncta creata sunt. Di stant ſaũt facere t creare. facere ei possum⁹ et nos q̃ creare nđ̃ possumus. t iđ̃ qr dixit facta sunt quod est generale verbũ. addidit qđ̃ erat diuinitatis ꝓriũ. s. creata sũt. Mandauit. significat ꝓstituit atz fore mauit.

f ℣ Statuit ea declarat potentiã dñi virtutẽq̃ ei⁹. vt dubiũ nđ̃ sit oĩpotentẽ esse dominũ. qñ q̃ ille constituit nulla mutabilitate vertunt. ℙreceptũ legem dicit siue cõditionẽ. vt oĩa sub ipĩ⁹ ptãte eẽ noscant. iđ̃ addidit. t nđ̃ ꝑteribit. ꝑterire ei nđ̃ ꝑt. qđ̃ oꝑs statuit t veritas ꝓmisit.

f Statuit ea declarat potentiã dñi virtutẽq̃ ei⁹. vt dubiũ nđ̃ sit oĩpotentẽ esse dominũ. qñ q̃ ille constituit nulla mutabilitate vertunt. ℙreceptũ legem dicit siue cõditionẽ. vt oĩa sub ipĩ⁹ ptãte eẽ noscant. iđ̃ addidit. t nđ̃ ꝑteribit. ꝑterire ei nđ̃ ꝑt. qđ̃ oꝑs statuit t veritas ꝓmisit.

g ℣ Draconeſ t abissos mistice. ꝓsonas truculentas t validas debem⁹ accipe. q̃ ꝺ in bonũ conuerse. in illa ꝑta dñicis laudibus

g Draconeſ t abissos mistice. ꝓsonas truculentas t validas debem⁹ accipe. q̃ ꝺ in bonũ conuerse. in illa ꝑta dñicis laudibus

h ℣ Jgnis grando nix glacies. mistice signãt hoĩes q̃ in hoc seculo ex turbulẽtis sũt t pessimis studijs ꝓuersi ad dñm. t spũs ꝓcellaꝛ sũt. q̃ ex tẽpestuosis t imꝓbis opib⁹ ad cõfessionis gratiam venire meruerunt.

h Jgnis grando nix glacies spiritus ꝓcellaꝛ: q̃ faciũt verbũ ei⁹

i ℣ Montes hoĩes significat ꝓtumida potestate sublimes. colles mediocres. ligna fructifera eos qui ex duricia peccatoꝝ conuersi. fructus moꝝ faciũt. Cedri. absolute superbos significat.

i Montes oĩs colles: ligna fructifera t oẽs cedri.

k ℣ Bestie crudeles significat t indomitos vniuersa pecora cõmunem plebẽ Serpentes venenosos t callidos: volucres ꝑuos qui cogitatiõnũ velocitate naturas discurrũt significat. de q̃bus omnibus sibi christus parat electos. qui in illa resurrectione t laude. angelorũ possint coetib⁹ cõ gregari.

k Bestie t vniuersa pecora: serpẽtes t volucres pẽnate.

l ℣ Reges. sanctos viros significat. qui se met regunt. omnes populi turbas que ad deum cõueniunt. ꝓncipes ꝓtes excelsas auertim⁹. iudices: nobiles t potentes. hi em̃. (vt frequẽter euenit) subito mundi potestate derelicta. diligũt domini seruicis subire.

l Reges t ꝓncipes t oẽs iudices terre. Juuenes t virgines senes cũ iunioꝝib⁹ laudent nomen dñi. quia exaltatũ est nomen eius solius

m ℣ Juuenes qui etatis natura feruentes ad modestie tpamenta se cõuertunt. senioꝝ cũ iunioꝝibus. ꝓmixtã sigt etatẽ. qr de oĩ seru. t de oñi etate potens dñs est euocare quos vult. Cã hic laudis iustissima ponitur. qr exaltatum tẽ. exaltatũ est ei dũ illi (sicut dicit apls) omne genu flectit celestium: terrestrium t infernoꝝ.

n ℭ Cōfessio eiꝰ sup celū ⁊ terrā. hec ꝓfessio laudē illā significat. q̄ illi post finē seculi istius ab oīb⁹ in ꝑfectione creaturis absolute rōnabilib⁹. ℭ Nō aūt dicit sup celū ⁊ terrā sigt q̄ nec celestia nec terrestria laudib⁹ dei ꝑfecte eḡlia repiri. Exaltauit cornu. i. ptātem. q̄ pp̄s fidelis ibi exaltabit. vbi oīs glia ꝑfect.

o ℭ Himnꝰ oībꝰ sctis eiꝰ: filijs isrl̄ ꝑpulo appropinquanti sibi.

¶ Alla. ℭ Cāticū nouū ꝓpheta dñoxpo dicit eē cāndū q̄ de toto orbe terrarū: vniuersalē irlm cōstruxit sua pietate ⁊ gaudia: sanctoꝝ virtutesq̄ describēs. vindictā peccātiū: gliaz dicit eē iustoꝝ. ℣s. cxlix

n Cantate dño cāticum nouū: laus eiꝰ ecclia

b sctoꝝ. Letet israel in eo q̄ fecit eū ÷ ⁊: filie syon exul-

c tēt in rege suo. Laudēt nomen eiꝰ in choro. in timpano ⁊ psalterio psallant ei.

d Quia bñplacitū est dño in pplo suo: ⁊ exaltabit mansuetos i salutē. Exultabūt

e sctī i glia: letabunt i cubilibus

f suis. Exultatōes dei i gutture eoꝝ. ⁊ gladij anci-

g pites i manib⁹ eoꝝ. Ad faciendā vindictā i natiōib⁹ i-

b crepatōes in pplis. Ad alligādos reges eoꝝ i cōpe-

significat q̄ ad diuina munera referunt. qñ actus isti hic illis reb⁹ significati ⁊ hic exercitati. faciūt nos alibi deū eternaliꝝ laudare.

d ℭ Tūc bñplacitū est dño i suo pplo. qñ illū fecerit ꝓfecta suauitate gaudere. Mansueti sūt pacientes qui diuersas hic nequicias ꝓ dei regno ꝓtulerūt. q̄s exaltabit in salutez id est in vitā eternam.

e ℭ Ibi ei est exultatio ⁊ leticia sanctoꝝ vbi sic bonū dñm se habere cognoscūt vt reis donet veniā. peccātib⁹ gr̄am. nō meritis glo-

riam sempiternam. In cubilib⁹ aūt. i. in secreto cordis vbi sol⁹ ille cognoscit q̄ donare dignat⁹ est. ¶ Vel i cubilib⁹ in celesti patria. qz hi in cubili sancti plorāt. ⁊ rigāt lectū lacrīs.

f ℭ Hñt exultatiōes i gutture sctī quomā siue cogitatione siue lingua laudare nō desinūt. a quo eterna dona ꝓcipiūt. Anceps gladi⁹ sermo dñi saluatorīs. iō anceps q̄ duo continet testamenta. In manib⁹. i. in potestate sctoꝝ. sicut legitur sact⁹ est sermo dñi in manu aggel ꝓphete

g ℭ Ad faciēdū vindictā. ista ei tūc vere fiunt. qñ cū dño iudicabunt sedentes sup sedes duodecim iudicātes duodecī trib⁹ isrl̄.

h ℭ Exponit iste versus q̄d ille gladi⁹ faciat bis acutus: alligat reges terre in cōpedibus vñ nō sit liberū ex trevincula q̄z ferrea supra mundi nobiles ponit. vt ⁊ grania sint cū portant. ⁊ nexus eoꝝ rumpere nulla virtute ꝓualeant in eterna damnatione.

n ℭ Cōfessio eiꝰ sup celū ⁊ terrā. hec ꝓfessio laudē illā significat. q̄ illi post finē seculi istius ab oīb⁹ in ꝑfectione creaturis absolute rōnabilib⁹. ℭ Nō aūt dicit sup celū ⁊ terrā sigt q̄ nec celestia nec terrestria laudib⁹ dei ꝑfecte eḡlia repiri. Exaltauit cornu. i. ptātem. q̄ pp̄s fidelis ibi exaltabit. vbi oīs glia ꝑfect.

o ℭ Himnꝰ oībꝰ sctis eiꝰ: filijs isrl̄ ꝑpulo appropinquanti sibi.

¶ Alla. ℭ Cāticū nouū ꝓpheta dñoxpo dicit eē cāndū q̄ de toto orbe terrarū: vniuersalē irlm cōstruxit sua pietate ⁊ gaudia: sanctoꝝ virtutesq̄ describēs. vindictā peccātiū: gliaz dicit eē iustoꝝ. ℣s. cxlix

n Cantate dño cāticum nouū: laus eiꝰ ecclia

b sctoꝝ. Letet israel in eo q̄ fecit eū ÷ ⁊: filie syon exul-

c tēt in rege suo. Laudēt nomen eiꝰ in choro. in timpano ⁊ psalterio psallant ei.

d Quia bñplacitū est dño in pplo suo: ⁊ exaltabit mansuetos i salutē. Exultabūt

e sctī i glia: letabunt i cubilibus

f suis. Exultatōes dei i gutture eoꝝ. ⁊ gladij anci-

g pites i manib⁹ eoꝝ. Ad faciendā vindictā i natiōib⁹ i-

b crepatōes in pplis. Ad alligādos reges eoꝝ i cōpe-

a ℭ Mā ꝓpha i hoc mūdo tñi corpe cōstitutus. intellectū ⁊ fide illa ꝓia cū angelica mīritudie miscebaē i quā ꝓmonet dtm̄ pplm̄ cāticū nouū cantare. cāticū aūt nouū est sancte incarnatiōis archanū. natiuitas mirabilis et cetera. Laus eiꝰ siue i ista ecclia siue i illa celesti irlm.

b ℭ Israel ⁊ syon diuersa vocabula ꝙ virtꝰ vna sanctoꝝ est. Mā israel interꝑtaē vir videns deū. Syon speculatio. qōvtrunq̄ ad beatū pplm̄ ptinet. q̄ letari ⁊ exultare i rege suo xpo dño cōmonent.

c ℭ Qualis sit iste chorus. aliꝰ ꝑs expōit A solis ortus vsq̄ ad occasum laudate nomen dñi. Chorus est igit. q̄ a mundi initio. de nūre sitate hoīm ꝓgregaē in fide. ⁊ nisi in illa beata ꝓia nō ꝓt eē totꝰ collectꝰ. Timpanū ⁊ psalterū ꝓbabiles act⁹

i ℭ Ut faciāt i eis iudiciū conscriptū. vtiq; qđ dicet aplūs. qm angelos iudicabim⁹. Et ne solos aplos iudicaturos putares adiecit Hlia hec est oib⁹ sctis ei⁹. oēs enī sctī cū xpo iudicāt. q ei⁹ regulis si repugnāt ℑ cōscriptū iudiciū. hoc est. vt sic eos iudicent quō in scripturis sanctis digestū est. Oratio.

Uctor toti⁹ bonitatis de⁹. q omnē mansuetudinē te hūiliter cōfitentē exaltas. p̄sta. vt sicut sanctos exultare facis in glia. ita p̄tē ecclām custodire digneris. ab hui⁹ seculi delectatiōib⁹. Per.

a ℑ Laudate dñm in sanctis. q eos post celebratū iudiciū. in eternitatis glia collocabit Laudate eū in firmamento eo q oī infirmitate sublata. firmamentū sctis eterne virtutis inuexerit. ℭ Docet ãt qliter sctōs laudare oz scz vt nō ipī sed dñs debeat de eor⁹ pdicatōne glorificari.

b ℑ Laudate eū i virtutib⁹. p eo q mortē potentialiter īmortalitate p̄sumens. incō murabilis vite bis cōtribuerit gloriā. Laudate eū p̄m multitudinē. qz suis tribuit tantā gloriā qlē nec oculus vidit. nec auris audiuit nec i cor hois ascēdit. ℭ vl p̄m multitudinē magtudis c⁹ ei⁹ vt alius p̄s dixit nō est finis ḡdo eternalr. t sine fine laudand⁹ p̄cipit. q p̄m multitudinē magnitudinis laudari iubet.

c ℭ Hinc instrumēbus: t nobiles eor⁹ in manicis ferreis. Ut faciāt in eis iudiciū cōscriptū: gloria ÷ hec: est oib⁹ sctis ei⁹ ℭ Alla. B Admonet ciuitas dei vt de mōi ābitu cōgregata: dño laudes t ore cantet t aio. O B Quinq̄gesim⁹ ps est de pnia. Cēteſimus: de mia t iudicio. Cēteſim⁹ quinq̄gesim⁹: de dei laude in sctis ei⁹. Sic em ad eternā tēdim⁹ vitā. primit⁹ nra pcta dānando deinde bn viuēdo: vt post cōdēnatā malā vitā t gestā bonā mereamur eternā vocati ei renunciam⁹ diabolo p pniam ne sub iugo ei⁹ remaneam⁹ Justificati sanamur p miam: ne iudiciū timeam⁹: glificati trāsim⁹ in vitā eternā: vbi dñm sine fine laudem⁹. Ps. cl.

a Laudate dñm in sctis ei⁹: laudate eū in firb mamēto virtutis ei⁹. Laudate eū in virtutib⁹ ei⁹. laudate eū p̄m multitudinē magnitudis ei⁹. Laudate eū c in sono tube: laudate eū in d psalterio t cithara. Laudate eū in timpano t choro: laudate eū i cordis t organo. e Laudate eum in cimbalis ÷ bn: sonantibus laudate eū in cibalis iubilationis: oīs spūs laudet dñm.

ta ponunt musica aliqua significabili mō in ordine. vt tuba cōcrepet regi. psalterium canat deo. cithara cū reliquis sponso que oīa figuraliter dñr laudes dñi psonare. ℑ in psalterio em t cithara vl decalogus ope seruatus vl mortificatio carnis q cithare noie intelligit designat qz em mortificatā carnez in se viuificauerit iure laudat in cithara: t in psalterio. qm decalogi obseruatione coronaz eternā assecutus est.

d ℑ Laudate eum in timpano. i. in mortificatiōe carnis. t cōcordia caritatis t in spiritalibus p̄ceptis.

e ℑ Implet b laus in cimbalis. qm corruptiōe carnis sanguinisq; depulsa. conformati ad imaginē creatoris oī plenitudine spei cōpleta resplendent i regno p̄is. Dis spūs. in illo igit regno nō caro nec sanguis. nō corruptio. B hō iā spiritalr totus effect⁹ deus in spū (q spūs est) laudare iā nō desinat ℵ Jubet de⁹ se laudari in sctis in firmamento virtutis t̄. t q sūt illa oīa. vos sctī ei⁹. virtus ei⁹ estis B quā fec in vobis vos firmamentū xtutis et multitudo magnitudinis ei⁹. quā fecit t ostēdit in vobis: vos estis tuba psalterū cithara t timpanū. corde t organū t cimbala iubilationis bn sonantia. dū cōsonātia vos estis b oīa. Nihil hic vile nihil transitoriū, nihil in

dicre cogitet. Et qz ꝓpere fm carnē mozs ē. ois spūs laudet dñm.

Oratio.

Amonte nře sauissimū melos. qui nři pectozis modulamina. nūc flatib⁹ nūc fidib⁹ p̄cipis exerceri. pśta. vt dū illa spiritali cōcinnūs affectu. ꝓpetualibus chozis inserti. tecū sāctis oībus collaudemus. ꝑ.

a Hoc est q̄ pei⁹ ex egipto p siccū mare pgentes in solitudine dixistis. Cātemus dño ⁊ reliqua. nūc iterū p̄cusso egipto qui a blasphemauit dñm ⁊ flumine illi⁹ arefacto atq; cōciso ⁊ hūiliato. glificate deū ⁊ dicite. confitebor tibi dñe qz. nato et dño. qñ in exbe romano primo facta est descriptio. August⁹ cesar romano⁹ regnū egipti destruxit. ⁊ ois egipt⁹ in riuis septez pcussus est. ⁊ nilus aquaz multarū. q̄ prius vno fluens alueo intrāsmeabilis erat. in septez ptes cōcisus est. vt calceati pedib⁹ transiret. ideo glificate dñm q̄ in egiptū vīdicauit pctā sua ⁊ dicite. Confitebor tibi dñe. i. laudabo te. vl pniam agā qñ irat⁹ es mihi ꝓpter pctū meum. Cōuersus est furor tuus. i. indignatio tua cōsolatus es me. p absolutionē pctoꝝ.

b Vox fideliū iudeoꝝ Ecce de⁹ saluator me⁹ qui nobis ꝓmissus est in ꝓphetis. qui nobis salutē dedit. Fiducialiter agam ⁊ nō timebo id est fidē habeo i illum q̄ me liberet. ⁊ fiducialiter p̄dicabo illum. id est sine timore.

c Quia fortitudo mea dñs. qz fortez me facit aduersus insidias inimici ipm laudabo filū dei. Et fact⁹ est mihi in salutem. i. fm diuinitatē nē est fact⁹ sed genitus a pre: in fine vero tpm. factus est in salutem eternam.

d Vox ꝓphaꝝ ad ppl'm iudaicū haurietis aqs in gaudio. i. doctrinaz euāgelij et apl'oꝝ. i letitia accipietis. De fontib⁹ saluatoris. fontes iesu. fuerūt apl'i ⁊ euāgeliste. Et dicetis in illa die. ovos apl'i. s. gentib⁹ vīs sequacib⁹ in illo tpe. vt laudent dominū. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomen ei⁹ subaudit. vt ab ipo sal uemini.

e Vox apl'oꝝ ad gentiles q̄ iam crediderunt. notas facite i ꝓplis ad huc nō credentib⁹ adinuentiones eius. Ad inuentōes xpi superbos hūiliare. hūiles exaltare. vl pctōres iustificare. ⁊ obstinatos dānare. Mementote qñ excelsuz est nomen ei⁹ sicut scriptū est xp̄s factus est p nobis obediens vsq; ad mortē. ꝓpē qō de⁹ exaltauit eū ⁊c.

f Cantate domino. id est laudate dominum. Qñ magnifice fecit. i. hominem assumendo. a mortuis resurgendo in celos ascendendo. Annunciate hoc ⁊ vniuersa terra. id est in oīb⁹ gentibus q̄ assūm pserit hominem.

¶ Finit liber psalmoꝝ. numero centū quinquaginta.

¶ Hic ps̄ ꝓprie scribit dauid extra nūerū psalmorū cū pugnauit cū goliath.

Iste erā inclītes me ostr adolescētioꝝ i domo p̄ris mei. Pascebā oues p̄ris mei: manꝰ mee fecerūt organū: digiti mei aptauerūt psalteriū: ⁊ q̄s ānūciauit dño meo. Ipse dñs ipe oim exauditoꝝ ipe misit angelū suū. ⁊ tulit me de ouibus p̄ris mei: ⁊ vnxit me i mia vnctōis sue. Frēs mei boni ⁊ magni ⁊ ñ fuit bñplacitū i eis dño. Exiui alienigene obuiā ⁊ maledixit mihi i siłacris suis. Ego āt euagiato ab eo gladio ipi⁹ amputaui caput ei⁹: ⁊ abstuli opprobriū a filijs isr̄l.

¶ Cāticū Esa. ꝓphe. xij. c.

a Confitebor tibi dñe qñ irat⁹ es mihi quiesc⁹ est furor tu⁹ ⁊ ꝓsolat⁹ es me.

b Ecce de⁹ saluator me⁹: fiducialr agam ⁊ ñ timebo.

c Qr fortitudo mea et laus mea dñs: ⁊ fct⁹ ē mihi in

d salutē. Hauriet aqs i gaudio ō fōtib⁹ saluatoris: ⁊ dicet in illa die ꝓfitemi dño

e ⁊ inuocate nomē ei⁹. Notas facite i ppl⁹ adiuētōes ei⁹ memīntote. qñ excelsū ē nō-

g mē ei⁹. Cātate dño qñ ma

g ℣ Exalta ⁊ lauda hītatio ſyon. qz magn⁹ ī medio tui ſctūs. O habitatoz ſyon exulta ⁊ lauda deū tuū. qz magn⁹ et ſctūs iſrael. i. ieſus xp̄s de⁹ tu⁹ q̄ tu⁹ añ videbat de⁹ ⁊ modicī iudee terre claudebat ā gustijs nūc impleuit oēm terrā ⁊ ī uocat in vniuerſis gētib⁹. Aliter. ſyon. i. ecclesia lauda. qz ſctūs iſrael in medio tui habitat xp̄s dūs.

℣ Me eleuaret coz ezechie. poſt incredibiles triumphos infirmatur ⁊ vidit ſe eſſe moriturū. ⁊ cōuertit faciē ſuam ad parietē templi. ne lacrimas ſuas oſtenderet alijs. ⁊ fleuit fletu magno. ꝓpter pmiſſionē dei ad dauid quā videbat ī ſua morte periturā: qz tunc nō habebat filios ⁊ deſperabat xp̄m de ſuo ſemine naſciturū: q̄ poſt redditā ſibi ſanitatē ita cōſcripſit. Ego dixi in dimidio ⁊c. q̄ ſcriptura non dz ꝓprie oīo. ſ gratiarūactio ꝓ bñficio quod ſuſcepit.

a ℣ Ego dixi narrat. q̄d tpe languoz taceitus cogitaret. dixi inquit deſperatiōe in coz de meo. Vadā ad portas inferi. i. vel mortis vel tartari. de quib⁹ dī q̄ exaltas me de portis mortis. ⁊ reliqua. ad q̄s in dimidio curſu vite ⁊ eroz tenebris ducenē viri ſanguinū ⁊ doloſi. q̄ nō dimidiabūt dieſ ſuos. nō ei iplent opa virtutū nec perītēt de lictoz ſuoz. Aliter. Ego dixi in di. di. m. i. in medio curſu vite mee. i. in iuuentute. vadā ad portas inferi. i. deſcendā ad infernuz ſic ceteri ſancti. Queſiui reſiduū annoz meoz. i. nō me putans vltra victurū poſtulaui vt cōcederet mihi tēp⁹ vite q̄ reſiduū erat Dixi. nō v. d. d. in. t. vi. ſubaudit. ſi deſcēdero in infernū nō videbo deū ī ſocietate ſctoz

b Jn terra viuentiū. ℣ ergo regio ſanctoz ipſa eſt. q̄ vocat terra viuentiū. Hoc eſt aūt oē q̄ metuit. ne ſalutare dei ducti⁹ ad iferos nō mereat aſpicere. Nō aſpiciā hoīez vltra. ⁊ habitatoz ē quietis. q̄ nos olim ꝓpter verbi ambiguitatē. ſequēti verſiculo ūximꝰ. ſermo eī hebraicus ſi legit edel. requiem ſigt. ſi vero eled. occidentē ſigt. Timet ergo ne cū ſctis dei hoībus nō habitet in regne generatō illi⁹ inſtar tabernaculi diſſoluat. ne in tele ſimilitudinē in ipo lucis exordio p̄cidat. ⁊ neq̄ de ſemine eius xp̄s oriat

c Generatio mea. i. p creatio filioz meoz a uulſa ⁊ remota eſt. q̄. i. ſicut amouet taberna culū paſtoz. Trib⁹ modis dolebat iſte vir ſanctus vl qz ſciebat ſe deſcenſurū ad infernū ꝓpter pctm. vel qz ſciebat ſe nō viſurū ibi dominū. vl certe qz ſine filijs adhuc erat nō naſciturū dñm de ſemīe ſuo q̄ erat illi⁹ pmiſſ⁹ time

d bat d Precisa ē vita i. curſus vite mee. Dū adhuc ordirer. i. dū eſſē iuuenis ſuccidit me De manevſq; adveſperā finies me aut eī leuius habebo aut finē vite accipiā e ℣ Sperabaz vſq; mane. ſicut iob in die noctē. ⁊ in tenebris lucē expectabat mutatōne tpm putans

e mutari poſſe ſupplicia. Hoc verū eſſe nouit: q̄ magnis febrib⁹ eſtuat cui⁹ ignis internus vt leo oſa oſſa cōſumit. nec ſe putat ꝑ dolorē magnitudīe vltra ſe victurū. q̄ſi leo ſic cōtriuit oſa oſſa mea. i. omnē fortitudinē meam.

f Sicut pullus birundinis ſic clamabo. i. ſicut birundo ſic gemo. Aliter. Sicut pullus birundis moꝛs īminēs ⁊ languoz incūbens ⁊ doloz vt leo oſſa mea frangebat. ſed ego vt birundo ⁊ colūba. fletibus ⁊ gemitibus dies nocteſq; iungebā. ⁊ a deo ſolo qui

gnifice fecit: ānūciate hoc
g in vniuerſa terra. Exulta ⁊ lauda hitatio ſyon: qz magn⁹ ī medio tui ſctūs iſrl.
¶ Cāticum Ezechie regis Eſaie. xxxviij. ca.
a Go dixi: in dimidio dierū meoz vadā a portas iferi: queſiui rſiduū an
b noz meoz. Dixi nō videbo dñm deū in terra viuentiū: nō aſpiciā hominē ultra habitatorē quietī. Generatio mea ablata eſt ⁊ cō uoluta ē a me: quaſi tabernaculū paſtoz. ℣ Precisa ē velut a texente vita mea: dū adhuc ordirer ſuccidit me: de mane vſq; ad veſpe
e rā finies me. Sperabā vſq; ad mane q̄ſi leo ſic cōtri
f uit oſa oſſa mea. De mane vſq; ad veſperam finies: me: ſicut pull⁹ hirūdis ſic

subuenire potuit pstolabar auxiliū. cui dicebā plus pacior q̄ mea poscunt merita sed si q̄d erraui. cōuertar ad meli⁹. Clamat pullꝰ hirūdinis ad matrē p cibo. gemit columba. ita ego ad deū meū faciā ꝓpter pctā mea do nec misereat mei.

g Attenuati sūt oculi mei. i. defecerūt lacrimarū effusione. Suspicientes in excelso. i. ventā postulantes.

h Dñe vim patior. i. infirmitas mea maior ē q̄ fragilitas mea possit ferre. Spōde p me. i. tu es sponsor. vt sanitate recepta ad priora vicia nō redeā. q̄d dicā. aut q̄d respondebit mihi. subintellige ipe dñs. ℣ cū ipse fecerit vl̄ iposuerit ipsam infirmitatē. Alit Tu sponde p me. ſnō ē ei volentis. ⁊ reliqua. ⁊ rursum in se reuertit q̄d dicam. q̄due causa bor cōtra te factorē meum. aut q̄d respondebit mihi. qr ipse fec qđ voluit. oīa igit sustinēda sūt q̄cunq; decreuerit. Vel cū ipse fecerit mecū mīam ⁊ veniam spoponderit.

i ℣ Recogitabo omnes annos meos. i. prosperitat̄ latz letitie mee recordabor in amaritudine anime mee. i. cum essem in amaritudīe infirmitat̄. Nulla res ei lōga mortaliū ē. oīsq; felicitas seculi. dū tenetur amittit̄. cum em tps tribulatiōis aduenerit. oīs ꝓterita seculi felicitas nihil adiuuat sustinentē. g Ezechias reputare se dicit oēs annos regni sui ⁊ ꝓterite vt putabat beatitudinis in pnti amaritudine. Et qr iā securus est nec patit̄ q̄ refert. de hūano statu philosophat̄ ⁊ dicit. Dñe. k ℣ Dñe sic viuit. i. si sic est vita hoīs vt infirmet̄. et in talib⁹ subintellige varietatib⁹ infirmitatū vita spūs mei. i. vita anime mee est. corripies me subintellige infirmitatē dādo. ⁊ viuificabis me iterū sanādo. ecce in pace amaritudo ⁊c. i. ecce in pace ppli mei ⁊ ciuitatis mee est mihi amaritudo amarissima. illis. s. populis de liberatiōe gaudentib⁹. ⁊ me per mortē recedente. qr ip si liberati sūt a senna / cherib ego sol⁹ limina mortis intraui.

l ℣ Tu aūt eruisti aiam meā subintellige de inferno. vt nō periret. ⁊ ꝓiecisti post tergū tuū oīa pcta mea ne videres illa ad dānandū me sed ad indulgēdū. Vel etiā i pnti eruisti vitam meam.

m ℣ Quia nō infernus ꝓfitebit tibi. i. q̄ in inferno sūt nō laudabūt te. i. diabol⁹ neq; mors liberabit te. Nō expectabunt q̄ descēdūt in lacū veritatē tuā. i. nō expectabūt veritatē iudicij. s misericordiā liberatiōis. maxime cū xp̄s ad inferna descēdit vt vinctos liberaret. n Viuēs viuēs ipe ꝓfitebit. Quis q̄s viuendo viuit i celesti patria. ipe laudabit te. Sicut et ego hodie. subintellige laudo. Pater filijs notā faciet veritatē tuā. ℣ patrē se vocat ⁊ subiectos sibi. filios vl̄ oēm etatē post se futurā ⁊ ñ a se generatos. qr manassen pessimū genuit q̄ nō legit dñm bñdixisset veritatē dñi cōfessus esse. sed maledixisse deo. sanctos ei⁹ psequēdo. Veritatē tuaz id est veritatē misericordie tue. Cōfessio q̄ b nō ꝓ pnīa. sed p glīa ⁊ laude accipit. Et ita pater filijs notā faciet veritatē tuā. vt p singulas successiones. dei veritas ⁊ iustitia poster⁹ p̄dicet. o ℣ Ñe saluū me fac ab oībus aduersis. Et psalmos nr̄os. i. psalmodiam laudis cātabim⁹ cunctis diebꝰ vite nr̄e id est q̄diu vixerim⁹ oēs q̄ in te credim⁹ tuo

clāmabo: meditabor vt columba Attenuati sūt oculi mei: suspicientes i excelso. Dñe vim patior sponde p me: q̄d dicā aut q̄d respondebit mihi: cū ipse fecerit. Recogitabo tibi oīes annos meos: in amaritudine anīe mee. Domine si sic viuit ⁊ in talibus vita spiritus mei corripies me vt viuificab̄ me: ecce i pace amaritudo mea amarissia. Tu aūt eruisti aiam meā vt nō periret: piecisti post tergū tuū oīa pcta mea Quia nō infern⁹ cōfitebit tibi. nec mors laudabit te: nō expectabūt q̄ descēdūt i lacū veritatez tuā. Viuens viuēs ipe ꝓfitebit tibi sicut ⁊ ego hodie: pater filijs notā faciet veritatē tuā. Dñe saluū me fac ⁊ psalmos nr̄os cātabim⁹ cūctis diebꝰ vite

ꝙ auxilio liberati sum⁹ a xp̄i. ciuitas regis magni. gra plena⁹ ple fecū da dicat. qō tāto añ de se ꝓphetatū p os h⁹ pie matris agnoscit. Exultault cor meū. Addidit ī dño qz ñ ī se ß in dño exultauit. Et exaltatuz ē cornu meū in deo meo. Xe exaltatuz cornu meū. qz ñ ī se. ß ī dño suo exaltatū ē. et ī alio loco dicit. exaltabunt cornua iusti qz ō erucis xp̄i apicib⁹ iust⁹ oferunt hec cornua. ī his vētilabim⁹ atq; destruemus aduersarias ptātes. aīe nre insidiātes Aliter. Exultauit cor meū ī dño. i. mens mea. Et exaltatū ē cornu meū. i. fili⁹ me⁹ ī deo meo. b Dilatatū est os meuz sup inimicos meos. subintellige īdeos et hereticos. qz super illos dilatatū ē os eccl'ie. qz corā iudeis et infidelib⁹ sine ꝓbibitione loquit' fm euāgelium. Aliter. A Dilatatū est os meū. qz et in āgustijs p̄sura ser mo dei nō est alligat⁹. nec ī pconib⁹ alligat⁹. Et letata suz ī salutari tuo. xp̄s ihc ē ihesus.

c Nō ē sctūs subintelligē alios sicut de⁹ p̄. Neq; enī est ali⁹ extra te. s. de⁹ ver⁹. Et nō est fortis subaudi ali⁹ de⁹ īmutabilis sicut tu cū filio et spūsctō. A vl nō ē sctūs vt ē dñs et īstus et ē. tanq; sctūs et sāctificās. iust⁹ et iustificās. Nō ē sctūs extra et ꝑter te qz nemo fit nisi

A Dicat ecclīa xp̄i. ciuitas regis magni. gra plena⁹ ple fecū da dicat. qō tāto añ de se ꝓphetatū p os h⁹ pie matris agnoscit. Exultault cor meū. Addidit ī dño qz ñ ī se ß in dño exultauit. Et exaltatuz ē cornu meū in deo meo. Xe exaltatuz cornu meū. qz ñ ī se. ß ī dño suo exaltatū ē. et ī alio loco dicit. exaltabunt cornua iusti qz ō erucis xp̄i apicib⁹ iust⁹ oferunt hec cornua. ī his vētilabim⁹ atq; destruemus aduersarias ptātes. aīe nre insidiātes Aliter. Exultauit cor meū ī dño. i. mens mea. Et exaltatū ē cornu meū. i. fili⁹ me⁹ ī deo meo. b Dilatatū est os meuz sup inimicos meos. subintellige īdeos et hereticos. qz super illos dilatatū ē os eccl'ie. qz corā iudeis et infidelib⁹ sine ꝓbibitione loquit' fm euāgelium. Aliter. A Dilatatū est os meū. qz et in āgustijs p̄sura ser mo dei nō est alligat⁹. nec ī pconib⁹ alligat⁹. Et letata suz ī salutari tuo. xp̄s ihc ē ihesus.

c Nō ē sctūs subintelligē alios sicut de⁹ p̄. Neq; enī est ali⁹ extra te. s. de⁹ ver⁹. Et nō est fortis subaudi ali⁹ de⁹ īmutabilis sicut tu cū filio et spūsctō. A vl nō ē sctūs vt ē dñs et īstus et ē. tanq; sctūs et sāctificās. iust⁹ et iustificās. Nō ē sctūs extra et ꝑter te qz nemo fit nisi

tur cogitōes. i. māifeste sē. Alit'. A Recedāt vetera ꝑ ē magniloquiū. nō exeat de ore vro. Quia de⁹ sciaz dñs ē. hec dñr de se ꝑsumentib⁹ q̄ se iustos putāt et ī stricie dei nō sē subiecti qz de suo putāt nō deo posse se placere. at q; iō arbitr' cōsciaz dñs et ipe vidēs cogitationes hoīm qm vane sē sī hoīm sūt et ab illo nō sūt. s. q̄ ipi hoīes sūt. sinit supbos caderet humiles exaltare.

f Arcus fortiū supat⁹ est. i. potēta egiptioz in signis mouīi vl potestas iudeoz. et infirmi accincti robore sūt. i. iudei liberati a seruitute egipti vl gētiles fortitudine fidei.

g A Repleti p̄i⁹ ꝑ panib⁹ se locauerūt. i. gentiles nō habētes ꝑ ius doctrinā. Judei ēt repleti sūt p̄ius panibus. i. doctrina veteris testamenti. et ꝑ panib⁹ se locauerūt. i. ꝑ doctrina xp̄i se sepauerūt a cōsortio fidelīū. Alit'. se locauert. i. diabolo tradiderūt se ꝑ doctrinis suis. nolentes cōiecare cor xp̄i xp̄i.

h Donec sterilis peperit plīmos. i. gentilitas peperit plīmos filios. et iudea infirmata ē in pariendo filios dei.

i Dñs mortificat et viuificat. p̄ mortificauit filiū ꝑmittēs illū tradi quē viuificauit resurgēdo A deducit ad inferos et reducit. i. deduxit aīam filij cū locū

noſtre in domo domini.

¶ Canticū Anne primi regum ſecundo capꝫo.

a Xultauit cor meuz in domio et exaltatuz eſt

b cornu meū ī deo meo. Dilatatū eſt os meū ſup inimicos meos qz letata ſum

c in ſalutari tuo. Nō eſt ſanctūs vt ē dñs: neq; ei ē alius extra te. et nō eſt fortis

d cut de⁹ nr̄. Nolite multiplicare loq̄ ſublimia gl'iantes

e Recedāt vetera de ore veſtro: qz de⁹ ſciētiaz dñs: et

f ipi ꝑparāt cogitatōes. Arcus fortiū ſupat⁹ eſt: et infirmi accincti ſt̄ robore. Repleti p̄i⁹ ꝑ panib⁹ ſe locauerūt: famelici faturati ſūt

g Donec ſterilis peperit plurimos: et q̄ mltos habebat

h filioſ infirmata ē. Dñs mortificat et viuificat: deducit

k ad inferos et reducit. Dñs paupem facit et ditat: hūliat ſublimat. Suſcitās de

ditate ad inferos et repuxit. k Dñs paupe rē facit cū dicit. ſi vis pfectus eē vēde omnia q̄ habes. Et ditat generādo in illo virtutes et reddēdo cētuplū. Humiliat ſctos ī p̄ſenti. et ſubleuat ī futuro l A Suſcitās de puluere egenū. i. de corruptiōe xp̄m. qz caro ei⁹ nō vidit corruptionē. Et de ſtercore ei⁹ eri-

gens paupem.i.aplos. Aliter. Suscitãs a terra paupem.i.xpm q̃ ꝓpter nos paup factus est cũ diues esset.vt ei⁹ paupertate vel morte ditaremur. egen⁹ ꝺppe idẽ q̃ pauperare⁹ aũt vñ erect⁹ est rectissime intelligũt pſecutores iudei.

m Et sedeat cum ꝓncipib⁹.i.cũ aplis in iudicõ. Et soliũ glie teneat.i.vt ad dexteram pris sedeat xps. vel teneãt apli sedẽ glie quã dns eis tribuit.

n Dñi sũt ei cardines terre.i.fines q̃ sũt apli qꝝ ĩ omnẽ terrã eruit ſon⁹ eoꝝ. Et posuit super eos orbẽ.i.scãm ecclesiã sup doctrinã apostoloꝝ. o Pedes sctoꝝ suoꝝ.i.sensus vt opa seruabit ne peccẽt Impij ĩ te.cõ.iudei .s. heretici t falsi xpiani. q̃ vagane offendẽdo. discurrũtq; simul cũ ꝺmonib⁹ Quia nõ ĩ fortitudine sua roborabitur vir.i.nemo fortis ĩ ꝓpria fortitudine cõualescit. Aliter. Pedes sanctoꝝ hoc est electorũ suoꝝ opa.in viã iusticie dirigit. Et impij in tenebris cõticescẽt. qꝝ mittent ĩ tenebras exteriores vbi ꝓticescẽt .i.ab arrogãtia supbie sue cessabũt. Quia nõ in fortitudie sua roborabit vir. ꝺ ẽ nõ in fortitudine ꝓpria. ß in virtute diuina ꝓt eẽ vir id est ppls credẽtiũ. p Dñm formidabũt aduersarij ei⁹.i.demones vl hoies impij. Et sup ipsos subaudi impios tonat in pñti i libris cõminans eis eterna supplicia. vl in futuro. grãdines t cozuscatiões. q Dominꝰ iudicabit fines terre in die iudicij omnes habitantes in terra. Vel vnũquẽq; ſm opa sua. qñ de hac luce migrauerit in regnũ patrie celestis. Et dabit imperiũ regi.i. cozpori suo qꝺ est eccl'ia. que ꝓpter vnctionem baptismi rex appellatur sicut appellabantur in veteri testamento qui vnguebantur reges

puluere egenũ: t de sterco re erigẽs paupem. Vt sedeat cũ ꝓncipib⁹: t soliũ glie teneat. Dñi ei sũt cardies terre: t posuit sup eos orbem. Pedes sctoꝝ suoꝝ ꝺuabit: impij i tenebris cõticescẽt: qꝝ nõ i fortitudine sua roborabitur vir. Dñm formidabũt aduersarij ei⁹ t sup ipos in celis tonabit

q Dñs iudicabit fines terre t dabit imperiũ regi suo: et sublimabit cornu xpi sui.

¶ Cãticũ Moisi exodi.xv. capitulo.

a Antem⁹ dño gliose ei magnificat⁹ ẽ:equũ t ascẽsorẽ ꝓiecit in mare. Fortitudo mea t laus mea dominus t factus est mihi in

b salutez. Iste deus meus t glorificabo eum:deus pa-

Et sublimabit cornu' christi sui. id est' potentiam sancte ecclesie. que vnctionem sanctispiritus accepit in baptismo manus impositione. Aliter Domin⁹ iudicabit fines id est extrema opera hominis. in quibus inuentus fuerit non solũ prioza. Et dabit imperiuz regi suo boc est populo xpiano qꝝ dat eis virtutem qua carnem sicut reges regãt. Et sublimabit cornu christi. omnes quippe vnctos eius crismate recte xpos dicere possumus. quod tamen totũ cum suo capite corpus vnus est xps

a Cantem⁹.id est laudemus. quia magnificatus est in signis egipti. sed gloriose magnificatus est. equites et ascensores eoꝝ in mare deiecienno. pharaonem videlicet et exercitum eius. Spiritualiter illa laus. laudes significat que nũc agitur in ecclesia. laudauerunt illi dominuz laudemus t nos. dicit ecclesia quia. O magnificatus est christus in carnis assumptione et nascendo de maria virginet diaboluz per mortem crucis vincendo. equum t ascensorem deiectẽdo in mare.

b Fortitudo mea dominus dicit moises. quia fortes nos secit aduersus insidias inimicorum nostrozũ. Laus nostra est ipsum laudare qui factus est nobis in salutem .s. redimendo. liberans nos de seruitute pharaonis. Spiritualiter fortitudo est dominus sancte ecclie qꝝ ipsam fortẽ facit ad toleranda aduersa huiuo mundi.

c Iste est de⁹.i.xps t glorificabo ß est laudabo eum. Deus patris mei abraham scilz

et exaltabo eum. i. magnū ꝓdicabo. Fuerūt heretici q̄ dixerūt duos esse deos. vnū veteris testamenti. alterū noui deū veteris testamenti dicebāt eē iustū ⁊ crudelē eo q̄ iuste ꝑcipet. ⁊ eos q̄ peccabāt interimi ꝑcipet dicēs si q̄s ꝑ vel illud fecerit morte moriat. deū x̄o noui testamenti dicebant iustū ⁊ misericordē. eo q̄ peccātes ad pniam nō uocaret dicens. Penitētiā agite. Sz oms isti mentiti sunt. ostendēte moise ipm deū eē veteris testamēti quez ⁊ noui

d Dñs q̄si vir. Tunc pharaonē. nūc diabolū debellādo. Ops q̄ sol⁹ oīa ꝑt. Curr⁹ pharaonis ⁊c. Oia quidē q̄ hic dr̄ ⁊ facta sūt in pharaone tūc etiā post ea p xp̄m in antiq̄ pfecta sūt hoste. que etiaz xphetico spū hic ꝓdicunt futura q̄si ꝑterita

e Electi principes. i. principalia vicia pariter cum minimis subruūt

Abissi operuert eos. i. geenna. i quā quasi lapis descēderūt. Quia ⁊ ille ⁊ iste pharao. s. ⁊ diabolus grauati duricia pctoꝝ lapides viui nō erant.

f Dextera tua dñe magnificata est. ꝑ est. Dextrā tuā ostendit. filiū tuum xp̄m magnificem⁹ in fortitudine victorie q̄ peussit inimicū libertatis nostre. deponēo eū de dñis deceptoꝝ.

g Misisti irā tuā. Irā i. vindictā. nō tū ira deiratz turbat. Que deuorauit eos sicut stipulā qz stipulā ꝓsumit. sic facile erat deo eos sūmergere. Et in spū furoris tui. qz pactētib⁹ furor

d trī mei ⁊ exaltabo eū. Domin⁹ q̄si vir pugnator: oipotēs nomē ei⁹: curr⁹ pharaonis ⁊ exercitū ei⁹ piecit

o in marc. Electi principes ei⁹ submersi sunt i mari rubro: abissi operuerūt eos: descēderūt in pfundū q̄si lapis. Dextera tua dñe magnificata ē i fortitudie: dextera tua dñe pcussit inimicū: ⁊ in multitudie gl̄ie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti irā tuā q̄ deuorauit eos sicut stipulā: ⁊ in spiritu furoris tui ꝯgregate sūt aque Stetit vnda fluens: ꝯgregati sunt abissi in

i medio mari Dixit inimic⁹ psequar ⁊ cōp̄hendā: diuidā spolia iplebit anīa mea

k Euaginabo gladiū meum interficiet eos manus mea

l Flauit spūs tu⁹ ⁊ operuit eos mare: submersi sūt q̄si plūbū in aquis vehementi

m bus. Quis silis tui in fortibus dñe q̄s simil tui: magnificus in sctitate: terribilis atq̄ laudabilis ⁊ faciēs

n mirabilia. Extēdisti manū tuā: ⁊ deuorauit eos terra

o Dux fuisti i mia tua: pplo

p quē redemisti. Et portasti eū i fortitudie tua: ad hita

q culū sctm̄ tuū. Ascēderunt videt. cū sit equū iudiciū h Stetit vnda fluens. i. vl marz diuisi vl iordanis vt legit Congregate sē abissi. ne nocerēt iustos ⁊ necarēt iniustos.

i Dixit inimic⁹. i. pharao. psequar ⁊c. ista ei sūt verba pharaōis vl diaboli. q̄b⁹ tñ fortior supueniens. spolia abstulit k Euaginabo gladiū meū. i. gladios ⁊ man⁹. i. potētia mea vel multitudo exercit⁹ interficiet eos. Ita dicit ⁊ diabol⁹. Euaginabo gladiū. i. aperiā omnes fallēdi modos. et interficiet eos spūalit manus mea.

l Flauit spūs tu⁹. spiritu eni fortitudis tue submersi sunt. q̄si plūbū. flexibiles ad malū. ⁊ grauati a malicia ne possint ad bonū aiam eleuare. m Quis similis tui. magna faciens q̄ sctūs es. scribit. iudicādo. atz laudabil dimittēdo pctā penitētib⁹? ⁊ faciēs mirabilia ī cruce ⁊ ī pctōꝝ quersione. n Extēdisti manū. i. xrute tuā. ⁊ deuorauit eos terra. i. arena vl pctā terrena. O vl terra deuorāt q̄ sp terrena faciūt de terra loquūt. litigāt terrā desiderāt ⁊ luxurie dediti. voluptatē q̄rūt torpis

o Ibi dux fuisti ad terrā pmissā. ꝑ ad celestē irlm redēptis. p Et portasti eum tūc. i. sine ei⁹ labore eū aduexisti vbi tabernaculū. ⁊ postea tēplū videret. sicut scōs in paradisum nūc introducis. vbi habita

culū sanctū tuū eternū vident in eternum.

q Ascenderūt pplī isrl. Et irati sunt. i. aduersarij ꝯ eos irati sunt. hec aūt de futuro intel

liguñt. Philistim inẽ ptant cadentes poculo: ydumei: rubei vel terreni. r Moab: ex pĩe interptat. t significat pcõres iustoꝝ psecutores q̃ inebriati sũt pcis et noxa effusiõis sanguinis xpi. vel qui sunt homicidij inꝯnati ex pĩe diabolo sunt. q̃bus hec salus iustoꝝ: ẽ inuidia quos tñ dñs exuperat. s Fiãt imobiles. optat vel pnunciat qõ resistere nõ valeant dei pplo illi superbi tam noiati populi. O Vel mystice iudei facti sunt imobiles ad xpi fidẽ. donec pertranseat t veniat ad fidẽ oĩs ppls gẽtiũ quẽ dñs possidet. t Introduces eos in terraz pmissam. t introducet etiã dñs sanctos suos celestẽ irlm t plantabit ineternũ. i. feliciter viuere faciet. In mõte. i. syon. t firmissimo habitaculo. hoc ẽ irlm. Spiritualiter aũt syon ptẽ platõz celestẽ. firmissimũ hũtaculũ irlm celestẽ (cui⁹ fines dñs pacẽ eternalit firmã posuit) significat vbi nulla infirmitas eẽ põt.

v O Sãctuariũ tuũ hoc ẽ sanctimoniũ assumpte carnis. qõ non manu hoĩm factũ est. ß manib⁹ dei paratũ. Domin⁹ regnauit. regnat t regnabit in seculũ et fine termiali fine. Aliter. Et regnabit i eternũ. t vltra: si q̃a in eno vlterius est.

x O Ingressus ei: spiritualiter accipiendo. Qui egyptius ẽ t seq̃tur pharaonẽ. i. diabo

ppli t irati sĩt: dolores obtinuerũt hitatores philistim.

r Tũc cõturbati sunt principes edom: robustos moab obtinuit tremor obriguerũt oẽs hitatores chanaã. Jrruat sup eos formido t pauor: i magnitudie brachij

s tui. Fiãt imobiles q̃i lapis donec ptranseat ppls tuus dñe: donec ptranseat populus tuus iste quẽ possedisti

t Introduces eos t plãtabis in mõte hereditatis tue firmissimo habitaculo tuo

v qõ opatus es dñe. Sãctuariũ tuũ dñe qõ firmauerũt manꝰtue: dñs regnauit in

x eternuz t vltra. Jngressus ẽ eĩ pharao cuz currib⁹ et eq̃tibus eius in mare: t reduxit sup eos dñs aq̃s maris. Filij aũt isrl ambulauerũt p siccũ: i medio maris.

℣ Oro Abacuc pphete p ignorantijs. iij. ca.

a Omine audiui auditõz tuã: t timui. Dñe

b opus tuũ: in medio annoꝝ

c viuifica illũ. In medio annoꝝ notũ facies: cũ iratꝰ fueris mie recordaberis.

d Deus ab austro veniet: t scũs de mõte pharã. Dyapsalt.

e Operuit celos gl̃ia eiꝰ: t laus ei⁹ plena ẽ terra. Splẽdor eiꝰ vt lux erit: cornua i

lũ. ille vicioꝝ mergitur fluctib⁹. y O Filij aũt isrl mystice. i. q̃ sequit xpm. t sicut ille ambulabat. ita t ipe ambulat. aque ei murus fiũt dextera leuaq̃. Ipe aũt media via incedit per siccũ vsq̃quo ereat ad libertatem. t himnũ victorie canat dicẽs. Cãtemus dño. gloriose eĩ magnificatꝰ ẽ. equuz t ascensorẽ deiecit in mare. qõ erit cũ pꝰ mortez aia celos gloriosa ingredit. a Dñe audiui. oĩa discipul inquit saluator q̃ audiui a pĩe annũciauit vobis. i. probrosa aduersaq̃ carne assumpta p hũane generi patior. t pꝰ victa morte intrabo i gloriã meã. Hanc auditõez p pheta audiuit in spũ t timuit. b Dñe opus tuuz. Vit & depcor dñe vt qõ pmisisti explices finito q̃z tẽpe reddas xpm tuũ. t opꝰ qõ pollicitus es viuifica. hoc ẽ. tuũ iple pmissum.

c In medio ãnoꝝ. Cũ venerit inq̃t plenitudo tpis. t ope pmissa ipleueris: mõstrabis vera esse q̃ es pollicitꝰ. t cũ peccãtib⁹ nobis iratus fueris. pniam tñ agẽtibus: mie tue recordaberis. d Deꝰ ab austro pharan locus ẽ vicinꝰ syna. in q̃ ipe dñs legẽ dedit. q̃ de xgine nasci dignatꝰ ẽ in bethleẽ. et inde ab austro veniẽs: hierosolymã a parẽtibꝰ ductus ẽ vt p eo hostia fm legẽ daret.

e Operuit celos. i adueñtu eĩ saluatoris cũcta repleta sunt gloria vt in euãgelio. Gloria

in excelsis deo. Et alibi. Die dis nr̄ q̄ admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra. Et rursum. In oēm terrā exiuit sonus eor̄.

f Splēdor ei⁹. q̄i sol: sic sol iusticie clara luce radiabit. coznua. i. vexilla ac trophea crucis in manibus eius.

g Ibi abscōdita ē fortitudo. In cruce abscōdita ē fortitudo eius. qm̄ dicebat. tristis est aīa mea vsq; ad mortē Et in manus tuas cōmendo spīm meū. ibi eī latuit virtus diuinitatis t apparuit infirmitas hūanitatis.

h Egredief. exēute eī dño de aq̄s baptismatis: occurrit mors. i. diabolus. t añ pedes ei⁹ veniebat coluber antiquus. qm̄ tentauit eū in deserto. i Asperit t dissoluit. Stans saluator t oculo suo cuncta. pspiciēs. t intuitu suo vniuersum mundū metiens: gentiū infidelitatē dissipauit. a glacieq; sua resoluit eor̄ corda. t demones t supbos q̄ montes dicūt seculi cōtriuit. k Incuruati sūt colles. i. supbi p pniam hūiliati sē incuruati sunt q̄ añ aduentū saluatoris supbi erāt. t a nullo flecti poterāt: ab itinerib⁹ eternitatis eius: p carnē eī assumptā t pdicatōem suā t discipulor̄. t interiorē inspiratōem (q̄ bus vis diuinitas ad nos venire dignata ē) hūiliati sunt t cōuersi supbi. l Pro iniqtate. i. pter iniquitatem Qui tēplū dei eē debuerāt. pp iniqtatē quarit cie. luxurie. t oīs malicie: fūt tabernaculuz ethiopū. i. demonū. Tabernacula aūt terre madian atq; ethiopū eosdem intellige. bi in nouissimo cōscij pctor̄ suor̄ pauebūt iudicō t turbabunt̄, m Nūq̄d in fluminib⁹, flumi

g manibus eius. Ibi abscōdita est fortitudo ei⁹: ante
b faciē eius ibit mors. Egredief diabol⁹ añ pedes ei⁹.
stetit t mensus est terram.
i Aspexit t dissoluit gentes
t cōtriti sunt mōtes seculi
k Incuruati sunt colles mūdi: ab itinerib⁹ eternitatis
l eius. Pro iniqtate vidi tēdoza ethiopie: turbabunt
m pelles terre madian. Nunq̄d in fluminib⁹ iratus es
dñe: aut in flumibus furor tuus: vel in mari indigna-
n tio tua. Qui ascēdes super eq̄s tuos: t quadrige tue
o salvatio. Suscitās suscitabis arcū tuū: iuramēta tribubus q̄ locut⁹es. Bya-
p psalma. Fluuios scides terre: viderūt te aque t doluerūt mōtes: gurges aq̄r
q transijt. Dedit abissus vocē suā: altitudo man⁹ suas
r leuauit. Sol t luna steterūt in habitaculo suo: i luce sagittarū tuarū ibunt: in splē
dore fulgurantis haste tue

nū t maris vocabulo cozda exp̄mūt infideliū. q̄ toto intētōis ipetu ad inferioza rapiūtur. Sunt aūt flumia bona. sunt t mala. vñ lra ista pōt t ista interrogatio affirmatiue et negatiue intelligi. nō eñ bonis flumīb⁹ ira scit deus. ira scit autē malis: t mare silr̄ i bono t malo accipi pōt. Mūdana vel heretica eloquētia t Xba malū flumen. de verba t pdicatio t sacra bonū flumen in q̄bus pctōr abluit. n Qui ascēdes sup equos nō in illoz̄ corda q̄bus iratus dr̄. supius. s in corda electoz̄ tuor̄ ascēdes p illuminatōes gre tue. vt aplor̄: in his curribus equitās: totū illustrauit mundū t saluauit. Vel quatuor euāgelia quadriga sunt salutis. o Suscitans suscitabis. Arcū dicit iprouisum aduētū. in quo regna mūdi examinanda p̄uidit. Vel arcū sacraz scripturā dicit. quā suscitauit. dū p eā in peccatis mortuus excitauit t impleuit q̄ p misit tribubus patr̄ antiq̄r p Fluuios scindes. i. reges t re aduersus tuū pplm dimicantes diuides atz dispges. Te viderūt excelsa regna. et sublimes h⁹ seculi ptātes tremuerūt. Gurges. i. psecutio eor̄ q̄ vexabāt pplm tuū trāsijt.

q Dedit abyssus. hoc ē post̄q gurges aquar̄. i. psecutōnū transijt. i. cessauit. i. post passionē tuā xp̄e. inferi. i. sctī in limbo patrū laudauerūt te. t altitudo. i. angeli te resonabant eē victorē. t quasi plausu manuū eleuatar̄ te victorē triumphatorē q̄ mōstrarūt. r Sol t luna. post passionē suā t resurrectōr eleuat⁹ ē dñs sol vicz iusticie i celū, t emisso spū illustrauit eccīam, que dū

luna: q̄ tūc ita stetit robore ſpūs accepto vt nec mortē timeret. Sagitte tue. i. plage tue ⁊ eruditio: ppl̄o tuo lumē p̄buerūt. In ſole eñ xp̄c. in luna eccl̄a deſignat. s In fremitu ꝯculcabis. qñ ininriā ppl̄i tui vidicab̄.

terrena regna cōculcabis. ⁊ oēs gētes admirari facies. t Egreſſus es. hoc p̄ſi dictū intelligit̄ quia exierit ad ſaluādū ppl̄m ſuū p ieſum xp̄m filiū ſuū. de⁹ eñ erat in xp̄o: mūdus recōciliās ſibi. Al̄ egreſſus a ſinagoga iudeoꝝ ad gētes. v Percuſſiſti caput. Uenīte āt filio tuo. pcuſiſti antixp̄m de domo īpi .i. in hoc ſeculo. q̄ in maligno mūdus poſitū eſt. Et abſcondita ei⁹ aperta feciſti. vſq; i ſempit̄nū fundamēta eñ ſiue abſcōdita ei⁹: ſunt cogitatōes q̄ nundāt vel i indicio oībus vel hic per cōfeſſionē. vſq; ad collū. i. vſq; ad xp̄a ⁊ opa Uel p caput diabol⁹ intelligit̄. x Maledixiſti. Nō ſolū ſceptris. i. regno diaboli maledixiſti. verūetiam capiti bellatoꝝ qō pcuſſeras. q̄ veneruntvt turbo vt verterēt ppl̄m tuū dñe Scōm lr̄am aūt intelligimus impiū nabuchodonoſoꝝ. vl̄ oēs aduerſarios q̄ venerūt vt turbovt diſpgerēt me. i. vt euerterēt ul̄r ⁊ captiuarent. y Exultatio eorū. Exultabūt paupem deuozantes ⁊ ſubiectū ſibi ppl̄m. ⁊ hoc quaſi in abſcondito faciēt. i. quaſi tu deus neſcires. Uenīſti igit̄ ad p̄lium p ppl̄o tuo ⁊ quadrigas mittēs in aquas. i. in gentes mltas: feciſti eis viā ⁊c. z Uiaz feciſti. Equi ſunt ſcī p̄dicatores. q̄bus feciſti viā in ppl̄is nationū. ⁊ in quoꝝ p̄dicatōe turbate ſūt aque: hoc ē gētiū cordā. Mare eñ ſpūaliter mōs ē: lutū pctā ⁊ cure vane. aq̄ multe: ppl̄i mlti

s Jn fremitu cōculcabis terrā: in furore obſtupefacies
t gētes. Egreſſus es i ſalutē ppl̄i tui: i ſalutē cū xp̄o tuo
v Perfeciſti caput de domo impij: denudaſti fundamētū vſq; ad collū.
x Maledixiſti ſceptris eius: capita bellatoꝝ ei⁹: venientib⁹ vt turbo ad diſpgēdū me. Exultatio eoꝝ ſicut e⁹ qui deuorat paupem in abſcondito
z Uiam feciſti in mari equiſtuis: in luto aquarū multa
a rū. Audiui ⁊ pturbat⁹ ē vēter meus: a voce cōtremue
b rūt labia mea. Jngrediat putredo i oſſib⁹ meis: ⁊ ſb
c ter me ſtateat. Ut reqeſcā in die tribulatōis: vt aſcēdā ad pp̄lm accinctū nr̄m.
d Ficus eñ nō florebit: ⁊ nō
e erit germē in vineis. Mēdacietur opus oliue: et arua non afferent cibum.
f Abſcidet de ouili pecus:

a Audiui ⁊ cōturbat⁹ ē vēter meus. Ad cōminatōz iniqt̄ ppha tuā toto vētre. i. aīo ⁊tre miſco. labioꝝ eñ tremoꝝ deſignat pauorem trepide mētis. Audiui igit̄ vindictā tuā in pctōres quā feciſti hic. ⁊ quā āplius facies in extremo iudicio ⁊ cōtremiſco ne ⁊ ego xp̄o bus inueniar. b Jngrediat putredo. i. nō ſolū hūc tremoꝝ libenter patioꝝ. verū etiā qō paſſus ē Job libēter ſuſtiebo. i. putredinē coꝝ pis. ita vt inumeris ſcateat vermib⁹ caro mea ⁊ oēs angustias ⁊ tribulatōes hic in hac vita. c Ut reqeſcā. i. vt hic a meis mūder ⁊ eriar pctīs ⁊ in die tribulatōis hoc ē p̄ſūmatōis ſeculi ⁊ iudicijs. i die. ſ. ire. calamitatis ⁊ miſerie reqeſcā atz aſcēdā ad p̄ſortiū eoꝝ q̄ in xp̄o p̄ceſſerūt ⁊ accinxerūt ſe ad pugnandū ꝑ aereas ptātes ⁊ oīa vicia. armis vtutū vndiq; cincti ⁊ expediti: cū illis aſcēdā in gaudia beatoꝝ ⁊ in hac vita ꝑ xtute in xtutē: ficꝰ eſt nō florebit. ego āt floreā. d Ficus eñ nō florebit. ficus: vinea et oliua: erat ſinagoga iudeoꝝ. qñ dulcedinem bone opatōis p̄ferebat ſ dño veniente xtutis frūctū ferre neglexit. ſimilit̄ exponit̄ de malis xp̄ianis iſtē ſequētes duo xp̄us. e Mētiet̄ opuſ oliue. aliud p̄mittēs ⁊ aliud faciētis. dicentis ad Moyſen. Dīa quecūq; dixerit dñs faciem⁹. ⁊ nolētis in eū credere q̄ a moyſe p̄dicat⁹ eſt. Arua q̄z .i. agri. i. iudea q̄ olim in mōtib⁹ ſctis nūc in plano ſita depſſionis ericcata pctīs: nō ferent cibū nec pecoꝝ. i. ſimplicib⁹. nec armētis. i. p̄latis. ⁊ iō abſcidet.

f Abſcidet de ouili. apud iudeos ſunt p̄ſe pis lr̄aꝝ celeſtiū. ſ qz pabulū celeſtis intelle

ctus in his nō sapiunt: q̄ iugū euangelij ba
tulent absunt. Armentū eīm quasi aramētuz
dī. qz aratri iugo cr̄a aret. vel ab armis cor
nuū dicīt armentū. r p̄latū vel quēlibet xp̄i
iugū ferentē significat.
.i. nō in mea iusticia. ß
in fide diuine ꝓtectōis
gaudebo. Illi eīm hec
patienť. ego aūt gau
debo. ego ꝓpassus hic
iesu meo: gaudebo ali
bi cū eo: illi hic in ꝓ
phanis gauisi: alibi pa
tienť eternalit̄. ego āt
ꝑ tribulat? ꝑ iesu meo
post hanc vitā in re si
cut nunc in spe gaude
bo r exultabo in deo ie
su meo. Exultēt alij in
idolis suis. alij in diui
tijs. in honorib? alij et
libidine ego exultabo
in redemptōne mea. in
saluatore r iesu meo.
h Deus dñs fortitu
do. In illo quippe me
virtutē facere confido.
Et sicut cerui spinosa
trāseūt. ita ego pericu
la delictoꝝ: dñi auxilio
transcendā oīa.
i Et sup excelsa. i. oēz
mūdanā sublimitatem
cōtēplatōe celestiū trā
scēdere facit me. victo
riā eius atq; triūphum
cantēt. a Audite ce
li. Maxima elemēta in
testimoniū vocat. vt in
tentū faciat auditorē.
et significet se de ma
gnis locuturū.
b Cōcrescat in pluuia
doctrina mea rē. sicut
innumerabiles sē plu
uiaꝝ gutte r rozis. sic i
hoc carmīe de inscruta
bilib? iudicijs dei dis
putabo. Uel sicut pluuia r ros terrā faciunt
fructificare. sic doctrīa
mea in vobis virtutū re
uiuiscere fruct? faciat.
c Quasi imber, iste v
sus supioris sensum hz. qz nomē dñi inuoca
bo. i. de dño mihi sermo ē. d Date magni
ficentiā. i. digne eū honorate fide r opibus.
Dei pfecta sunt opa. qz sūme pfectus ē. Et
oēs vie eius. i. opa eius iudicia. i. cū discre
tōne rōnis. i. puiden
tissima rone r discretō
ne dispositā r facta.
e Deus fidelis. In oī
bus pmissis: i iudicijs
iustus r rectus. Mō fi
lij. qz degenerati erāt a
vero p̄ze sequētes ido
la: sic r nunc q̄ pctā se
quūť. quasi degeneres
sunt q̄ p̄emi bonū non
imitanť. f Generatō
praua r puersa ē. s. sen
su r ope. Heccine red
dis. i. hec ne. scz mala
tua vel nōne hec. Stul
tus dicīt r insipiēs. qz
beneficijs dñi ingrat?
exīstit r extitit. vel pra
ua affectu. puersa intel
lectu. Uplus stultus:
putans vtile q̄ē no
ciuū. r insipiens. nō in
telligens ei eē vtile q̄
est vtile. g Nunquid
nō ipe ē pater tu?. oēs
eīm hoīes deū patrē ha
bēt naturaliter. qz de?
generare aliquid dicīt
cū nouiter vel de nouo
p̄ducit. vñ dī. Iste ge
nerationes celi r terre fi
q̄ ea genuerit ex sua ꝑ
stantia ß q̄ noua ꝓdu
xerit. Qui possedit r fe
cit. r creauit te. Ecōtra
rio legendū ē. s. ita. vt
q̄ primo creauerit dis
ponēdo vt faceret: fece
rit formādo: in quo ei
posset ideret nisi pri? crea
ret. h Memēto diez
Memēto quō electus
sis in p̄iarchis. r cogi
ta quō abzaā ysaac r ia
cob et plurimos alios
elegerit.
i Interroga p̄em. in
terroga spūalē doctorē

g Ego aūt in dño.
r nō erit armentū in p̄sepi
g bus. Ego aūt in dño gau
debo r exultabo i deo iesu
h meo. Bñs deus fortitudo
mea: r pone pedes meos
i quasi ceruoꝝ. Et sup excel
sa mea deducet me victor:
in psalmis canentem.

¶ Canticū moysi deutero
nomij. xxxij. ca.

a Audite celi q̄ loquar:
audiat terra ꝓba oris
b mei. Cōcrescat i pluuia do
ctrina mea: fluat vt ros elo
c quiū meū. Quasi imber su
p herbā: r q̄si stille sup gra
mina. qz nomē dñi inuoca
d bo. Date magnificētiā deo
nr̄o: dei pfecta sunt opa: et
e oēs vie eius iudicia. Deꝰ
fidelis r absq; vlla iniq̄ta
te iustus r rectus: peccaue
rūt ei nō filij eꝰ in sordib?.
f Generatō praua atq; puer
sa: beccine reddis dño po
g pule stulte r insipiēs. Nūquid nō ipe ē pater tuus: q̄
possedit r fecit r creauit te
h Memēto dierū antiquorū
cogita generatōes singl̄as
i Interroga p̄em tuū r an
nūciabit tibi: maiores tuos

et eos q̄ malores sunt scia. k Q̄n diuide-
bat. s. in cōstructione turris babilonice. q̄n
p diuisionē linguaꝝ diuisit gentes. vel diui
sione maris rubri q̄n diuisit eos ab egiptijs
l Constituit. iperbolice loquit̄ qz tot dicit
cōstituit terminos po-
puloꝝ. i. singulas gen-
tes quot erant singule
psone in pplo isrl. Vel
dicit tot eē singlas gē
tes cōstitutas. q̄t hoies
ingressi sunt de pplo is
rael i egiptū. i. lxx. Oz
aūt alia translatio di-
cit. statuit terminos gē
tiū iuxta numerū ange
loꝝ dei. sic intelligit̄ q̄
sicut vnicuiq; hoīm cu
stodē angelū legimus
deputatū. sic t angelos
principes gentiū cre-
damus cōstitutos. naz
in daniele legim⁹ mi-
chaelē principē pplo t
angelū plaꝝ vt grecoꝝ
m Pars aūt dñi quā
elegit de oībus istis po
pulis t natiōib⁹. t mi-
rabilia sua oñdit. t sin
gularia bñficia exhibu
it. fuit pplis ei⁹. s. iude-
oz̄ b̄ dicit validi⁹ eis
bñficia dei cōmēdaret
q̄ tanta de multitudie
gentiū. sibi eos elegis-
set, q̄ de iacob stirpe de
scenderāt. vt eēnt funi
culus hereditat̄ ei⁹. i.
q̄si hereditaria possess-
sio ei⁹.

n Jnuenit eū in terra
deserta. i. in monte sy-
na vbi illū legib⁹ suis
cōstrinxit. Jn loco hoz
roris t vaste solitudi-
nis. i. arabie q̄ circa deserū est. o Circūdu
xit. i. pyiā montis seir duxit eū. Et docuit. s.
paciētia vel leges ei⁹. Et sicut pupillā oculi
ita diligenti cura seruauit eū. Pupilla eīn
omnibus membris cauti⁹ custodit̄.

p Sicut aq̄la ,puocās ad volādū pullos su
os t reliq̄ ferūt phisici aquilā pullos contra
solē ponere t q̄nē viderit aciē in radio solis
fortit̄ figere illū nutrit. quē xo to;pentē. vi-

k et dicēt tibi Q̄n diuidebat
altissim⁹ gentes: q̄n separa
l bat filios adam. Constitu
it termios pplox: iuxta nu
m merū filioꝝ isrl. Pars aūt
dñi pplis ei⁹: iacob funicu
n lus hereditatis ei⁹. Jnue
nit eū in terra deserta in lo
co horroris t vaste solitu
o dinis. Circūduxit eū t do
cuit: t custoduit quasi pu
p pillā oculi sui. Sicut aqui
la ,puocās ad volādū pul-
los suos: t super eos voli
q tans. Expādit alas suas t
assumpsit eū: atq; portauit
r in humeris suis. Dñs so-
lus dux ei⁹ fuit: t nō erat
s cū eo de⁹ alien⁹. Cōstituit
eū sup excelsā terrā: vt co-
t mederet fructꝰ agroꝝ. Et
sugeret mel de petra: t ole
v um de saxo durissimo. Bu
tirum de armento: t lac de
ouib⁹: cum adipe agnoꝝ t

derit, dimittit, sic t dñs docet nos sp̄ oculo
intelligētie solē diuine maiestatis intēdere.
Que etiā sup eos volitās ,puocat pullos ad
volandū. Jta diuīa pietas vult nos ,pficere
de virtute i virtutē. q Expādit alas. Que
etiā aq̄la de⁹. s. bñ lace
scētes i se subleuat. q̄a
vbi nos min⁹ sufficim⁹
diuinū speram⁹ auxiliū
ipe ei portat nos sicut
aq̄la ōz portare pullos
suos in humer̄. vt si sa
gittet ad ea. ipa ante-
q̄ pulli excipiat sagit-
tas. ita xp̄s ,p nob vul-
nerat⁹ est t būeris sue
,ptectōis nos defendit
t iudeos olim ita poz-
tauit. Aptat aūt se ita
dñs firmis. vt itelliga
m⁹ ei⁹ ,p nob ,passiōez
q̄ etiā in euāgelio galli
ne se assimulauit.

r Dñs sol⁹. Quia so-
lū ei⁹ solū ei⁹ virtutis
erat. sic glifice pplm su
um educere. q̄ nullus
alioꝝ deoꝝ facē valuit
s Cōstituit. terra eī re
promissiōis vertex mū
di eē ōz. vñ t irām vni-
bilic⁹ terre eē vr: ferūt
aūt sapiētes mūdi. ter
rā globo sil̄em vndiq;
cōuexā nra aūt terra. i.
ecclia. oībus mūdivir-
tutibus excelsior est.

t Ut sugeret. ,p̄ē af-
fluentiā oīm bonoꝝ ōz
qz q̄uis rupib⁹ aspera
terra. melle t oleo abū
dabat. Ceterū de petra
melle. i. de xp̄o. dulce
do doctrine añ passiōz
fidelib⁹ i ista terra mi-
nistrata est. Oleū aūt de saxo durissimo. i. p⁹
resurrectionē. q̄n iam ,mortalis effect⁹ est.
Oleū spūssancti xp̄s effudit in eadem terra.
v Butirū t lac abūdātiā rerū demōstrat. nā
t terra basan fertilissima ad alēdos greges
erat. vñ rubentis t gaddit̄is. q̄ pluzima pec
coza hēbant illa terra tradita ē. Jlobis aūt
butyrū de armēto. i. fort̄ doctrīa nob de pa
triarchis t ,pphetis mīstrat̄, t lac de ouib⁹

leniōr doctrina simpliciū: eū adipe agnoꝝ et arietū. i. per exēpla magistroꝝ t subditoꝝ desideriū spiritale qđ in adipe p̄stat. Basan interp̄tat pinguedo. ḋa sancti pinguedinē caritatis ostendūt.

x Et hircos. p hircos peniten tiaꝝ exempla intelligim⁹. sancti eni sic viuūt in mundo q̄si spetā defleant. Qualis est heremitarū t veroꝝ monachoꝝ vita. Medulla tritici t sanguis vue. corp⁹ t sanguinē x̄pi significat. meracissimū. i. purissimū.

y Incrassatus est dilectus p̄ter rerū oīm abundātiā. Et recalcitrauit. sequendo deos alienos. dilatat⁹. i. in generatiōis p̄pagine. Et incrassat⁹ delicijs. impinguatus diuitijs. dilatat⁹ honorib⁹ t potentia. t ideo dereliq̄t deū. quasi eius auxilio nō indigeret amplius.

a Prouocauerūt eum in idolatriā t vindictā talib⁹ ausis irritauerūt. Ille q̄z q̄ post baptismū ad idolatriā cōuertit. vel vicijs: vl malignis spiritib⁹ sese mancipat. dīs vindictā in se ītat.

b Immolauerūt hoc manifestū ē

c Noui recentes id ē qz stabiles nō erant in cultura dei quam a patribus didicerant. noniter accedebāt ad deos colendos. q̄s nō coluerunt patres eoꝝ.

d Deum q̄ te genuit. id est q̄ te formauit vt esses. Sz et nos aliter generat p baptismū in remissionē pctoꝝ.

e Vidit dom⁹ quez

x arietū filioꝝ basan. Et hircos cū medulla tritici: t sāguinē vue biberet meracissimū. Incrassatus est dilect⁹ t recalcitrauit: incrassatus impinguat⁹ dilatatus

y Dereliquit deū factorē suum: t recessit a deo salutari suo. Prouocauerūt eum in dijs alienis: t in abominatiōib⁹ ad iracūdiā cōcitauerūt. Immolauerūt demonijs t nō deo: dijs q̄s

a ignorabāt. Noui recentes q̄z venerūt: quos nō coluerūt patres eoꝝ. Deum q̄ te genuit dereliquisti: t obliti es dñi creatoris tui Vidit dñs t ad iracūdiā cōcitat⁹ ē: qz prouocauerūt eū filij sui t filie. Et ait abscondā faciē meā ab eis: t considerabo nouissima eorum

b Generatio eñ puersa est t infideles filij. Ipsi me prouocauerūt in eo q̄ non erat deus: t irritauerūt in vanitatib⁹ suis. Et ego prouocabo eos in eo q̄ nō est populus: t i gente stulta irritabo illos. Ignis succēsus ē in furore meo: t ardebit vsq̄z ad īferni nouissima. Deuorabitq̄z terrā cū germine suo: t montiū fundamenta

c cōburet. Congregabo sup eos mala: t sagittas meas

nihil latere potest t eripuit eos p̄ter pctm̄ qz eum prouocauerunt i cultura deoꝝ. quos ad optauerat in filios et in filias.

f Et ait abscōdā. hoc est subtrahā auxilium: t ꝓsiderabo nouissima eoꝝ. id est ad qualē finem pueniant.

g Ipi me puocauerūt Sicut ei illi mevnū. in multis dijs puocauerūt. ita t ego assumam multas gentes. t hanc respuam.

h Et ego eos puocabo. in eo q̄ nō est ppl's. p quez pplm significat omnes gentes. q̄ ad cō paratiōem isr' q̄i non essent. reputabant. vel qz gentes idola colentes nō dicebāt dei populus

i Ignis succēsus est. vindicta mea in hoc tē pore icipiet. t ardebit vsq̄z ad inferni nouissima. i. vsq̄z ad eternā dānationē. Malos eni t impios. dīs nōnunq̄z hic icipit flagellare vt de tpali pena ad eēnā transeāt. Sic in herode t antiocho factū legimus.

k Deuorabitq̄z terraz id est peccatores cum operibus suis deuorabit: et montiū. id est superborum cogitatiōes t ꝓfidentiā destruet.

l Cōgregabo Mala sē pene que sufferentib⁹ mala videntur. sed iusta apud inferētem. Et sagittas. id est vindictas exercebo.

m Cōsument qđ illis factū legim⁹ q̄rū cadauera volucres t bestie comedēt quos fames gladi⁹ cōsumpserūt

Consumunt etiã nunc pctores fame verbi dei ⁊ deuorant ab auibus id est a malignis spiritib⁹ lacerant.

n Dentes bestiaꝝ. seuicia diaboli inmittet eis. q̃ eos in furore dei trahat sup terram. i. in mãdatis desiderijs sẽ ruat. o Fouis vastabit eos. Quia penas sustinentes. conscientia ꝓpria torquent. vñ ꝛ. ignis eoꝝ nõ extinguet. ⁊ vermis eoꝝ nõ morietur.

p Juuenẽ simul ac v. l. c. h. s. id est nulli vindicãdo parcet etati Allegorice aũt in iuuene. libidinosũ. in virgine. a bonis opibus sterilẽ in lactente. habetẽ. in sene. inutilẽ diu perꝑ pigriciã accipe possum⁹ quos oẽs vindicta dei cõsumet.

q Et dixi vbi nã. Mõ p ignorantiã interrogãs sed alios discere faciã Cessare faciã ex hoib⁹ eoꝝ memoriã. s. tũc cũ iudei in terra repromissionis nõ apparent. vt cũ iniqui de cõione sanctoꝝ discernent ⁊ ꝓ nihilo reputant: cui⁹ rei multa exempla sunt.

r Sed ꝓter. Isti duo versiculi sunt iungẽdi ideo ei sepe priorẽ populũ sustinuit ne gẽtes circũpositi. ei⁹ nomen blasphemarent. sic et nos sustinet peccatores nec statim peccãtes dãnat. ne gliẽt maligni spũs in pditõe nostra. ⁊ sevictoriã iactẽt ꝓcepisse. s Hens absq̃. Hens indeoꝝ ⁊ oĩm impioꝝ sine cõsilio salutis est. q̃ in futurum sibi ꝓuidere nesciũt.

m cõplebo in eis. Cõsument fame: ⁊ deuorabunt eos a-
n ues morsu amarissimo Bẽ tes bestiarũ immittã i eos cũ furore trahentiũ sup ter
o rã atq̃ serpentiũ. Foris vastabit eos gladi⁹: ⁊ int⁹ pa
p uor. Juuenẽ simul ac virgi nẽ lactẽtem cũ homine se-
q ne. Et dixi vbi nã sunt. cessare fatiã ex hoib⁹ memo-
r riã eoꝝ. Sz ꝓter irã inimi coꝝ distuli: ne forte supbirẽt hostes eoꝝ. Et dicerẽt man⁹ nostra excelsa: ⁊ non
s dñs fecit hec oĩa. Gens absq̃ cõsilio est ⁊ sine prudentia: vtinã saperẽt ⁊ intelligerẽt ac nouissima pui
t derẽt. Quomõ ꝓsequebat vn⁹ mille: ⁊ duo fugarent decem milia. Nonne iõ qꝛ de⁹ suus vendidit eos: et
v dñs cõclusit illos. Mõ eñ est de⁹ noster vt dij eoꝝ: ⁊ inimici nostri sunt iudices
x Be vinea sodomoꝝ vinuz coꝝ: ⁊ de suburbanis go-
y morre. Uua eorũ vua fellis: ⁊ botrus amarissimus
z Fel draconũ vinũ eorũ: et venenũ aspidũ insanabile
a Mõne hec ꝓdita sũt apud me: ⁊ signata in thesauris
b meis. Mea est vltio ⁊ ego retribuam eis in tempore vt labatur pes eorum.

t Quõ ꝓsequebat Non potuisset fieri. vt vnus hostiũ. mille iudeoꝝ ꝓsequeret. nisi dñs su⁹ vendidisset eos id ẽ a se proiecisset. ⁊ exosos haberet ⁊ concluderet eos in man⁹ inimicoꝝ v Mõ eñ est deus nr̃. Dñs ei⁹ de⁹ nr̃. verax ⁊ iustus. Jdola aũt gentiũ falsa et inutilia. Et inimici nr̃i sũt iudices .i. approbatores. Oẽs ei gẽtes q̃uis varia colant idola. vni⁹ dei potentia. mundũ rei cõtinent. x Devinea sodomoꝝ. Sepe in scriptur̃ synagoga vel ir̃lm sodome cõpar̃. qꝛ sicut illi male abusi sunt donis dei. sic et isti bñficijs dei sp ingrati extiterũt. Doctm ꝓto ẽ in corde ꝓ cõsensũ. scõo ẽ interiori machinatiõe ad opus ꝓperãdũ. tercio in actu exteriori ꝓpetrato. primũ hic vinea. scõm vua. tercium vinũ oꝛ. y Qua ea⁊ vinea q̃ est dom⁹ isr̃l cõuersa ẽ amaritudinẽ. i. in morte xpi cõspirans ⁊ pendẽti ẽ cruce acetũ felle mixtũ porexerũt. ⁊ botrũ malicie sue ꝓtulert amarissimũ.

z Fel draconũ. Sicut fel draconeꝝ ⁊ aspides venena occultãt. ita cõscientia eoꝝ plena ẽ malicia. a Mõne b̃ ꝓdita sũt. i. b̃ sẽ reseruata apud me nec obliuiõi tradita. hec. s. pctã vra nõ ei qꝛ vidicare distuli oblit⁹ sũ b̃ recondita sũt vsq̃ in diẽ vltiõis. b Mea ẽ vltio. i. retribuã illis ĩ tpe vindicte q̃ merẽt. Ut labaꝛ pes eoꝝ. i. q̃ videbãt stare ꝑeant.

c Juxta est dies pditiõis:et
d adesse festinant tpa. Judi-
cabit dñs pplm suũ z in ser
e uis suis miserebit. Videbit q infirmata sit manus:
z clausi quoq defecerunt:
f residuiq cõsumpti sũt. Et
dicẽt. vbi sunt dij eor. i q-
g bus habent fiduciã. Be q
rum victimis comedebãt
adipes:z bibebãt vinũ li-
b baminũ. Surgant z opitu-
lent vobis:z in necessitate
t vos protegant. Videte q
ego sim sol9 z ñ sit ali9 de9
k pf me. Ego occidaz z ego
viuere faciã percutiãz ego
sanabo z nõ est q de manu
l mea possit eruere Leuabo
ad celũ manũ meã:z dicaz
m viuo ego ineternũ. Si acu
ero vt fulgur gladiũ meũz
arripuerit iudiciũ manus
n mea. Reddã vltionẽ hosti
bus meis z his qui oderũt
o me retribuam. Inebriabo
sagittas meas sanguine:z
gladi9 me9 deuorabit car-
p nes. De cruore occisorũ:z
de captiuitate nudati ĩimi
q cor capitis. Laudate gen
tes populum eius:qz san-
guinẽ seruor suor vlciscẽ
r tur. Et vidictã rtribuet in
hostes eor.z pcius erit
Himn9 tri- tre ppli sui.
um puerorũ:daniel.iij.ca.

c Juxta est dies pditiõis. Vel qz certũ est. vel qz tuis milia mlta annor hic habeant ad cõpationẽ tũ eternitatis modicũ est. appropinquant igit vltiõis dies z qñ nõ putam9 assunt

d Judicabit dñs. i. discernet sctõs suos ab ipijs. Hã iudiciũ in discretione vl dãnatione accipi põt. Et in seruis suis miserebit. i. miam ostendet in die vltiõis q eni ei fideliter seruierũt nõ ex opibus ꝑ gratiaz mia recipient eterna ꝑmia. quid enim habes qđ nõ accepisti.

e Videbit q infirmata sit man9. i. videri faciet q opera maloz infirma fuerint. Et clausi quoq defecerũt. id ẽ q ab inimicis capti p prijs viribus defecerũt Residui. i. qz ab hac vita exeuntes. nõ hñt postea aliquid faciẽdi facultatem.

f Et dicent aduersarij eor q eos captiuarũt. z demones malis xpianis quor deꝰ venter et honor z diuitie erat dicent post mortẽ ĩ morte. vbi zc. vel etiã iusti z boni vindictaz z dei irã vidẽtes dicẽt vbi zc

g De quor victimis. in his verbis. qẽs vanitates qs secunt hoies cõphendit. idolatre vl pctor. exprobant enĩ malis vana in quib9 viuebant.

h Sentiant idola q colebatis z eruant vos.

i Videte. i. intelligite q ego sũ solus deus.

k Ego occidã. duob9 modis occidit. z duobus modis viuificat. qz alios in infernũ dãnatz advitã. alios eternã subleuat. Aliter occidit veterẽ hoiem. vt viuificet nouũ. Et non est q de manu mea possit eruere. i. q potentie mee possit relistere.

l Leuabo ad celũ. i. oñdã eternitatẽ potentie mee.

m Si acuero vt fulgur id est dũ velociter venerit iudiciũ meũ: z arripuerit iudiciũ manus mea. i. ceperit iudicare potentia mea.

n Reddã vltionẽ. hoc est in pctores reddã vltionẽ. o Inebriabo sagittas. i. ĩ pctorib9 oñdam vindictas meas. z gladius me9 deuorabit carnes. i. carnales iudiciũ meũ cõsumet.

p De cruore occisorũ subaudit inebriabo sagittas meas. i. in pditione dãnator. Et de captiuitate nudati inimicor capitis. scõm lfaz captiuati tondebant. z vendebant qđ est ꝑ cozona vendere. spũaliter aũt antixps impiorũ caput p xpipotentiã destruet vindicantis. Aliter exercet dñs vindictã. de captiuita inimicor capitis cum arrogãtiã mentis maloz. z maliciã destruxerit. q Laudate gentes pplm e9. i. sctõs ei9 qz sanguinẽ martirum suor vlciscet.

r Et vindictã retribuet in hostes eor. s. ĩ hereticos atq infideles z psecutores. Atq ꝑpicius erit terre ppli sui. id est ecclesie. cum misericordiã suaz illi oñdit.

Hymn⁹ triū pueroꝝ

a Benedicite oīa opera domini dño: laudate ⁊ superexaltate eū in secula. Benedicite angeli dñi dño: bñdicite celi dño. Benedicite aque oīes que sup celos sunt dño: benedicite omnes virtutes dñi dño. Benedicite sol ⁊ luna dño: benedicite stelle celi domino. Benedicite omnis imber ⁊ ros dño: benedicite omnis spūs dei dño. Benedicite ignis ⁊ estus dño: bñdicite frigus ⁊ estas dño. Benedicite rores ⁊ pruina dño: benedicite gelu ⁊ frigus dño. Benedicite glacies ⁊ nues dño: benedicite noctes ⁊ dies domio. Benedicite lux ⁊ tenebre dño: bñdicite fulgura ⁊ nubes domino. Benedicat terra dño laudet ⁊ superexaltet eum in secula. Benedicite montes ⁊ colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino. Benedicite fontes domio: benedicite maria ⁊ flumina dño. Benedicite cete ⁊ omnia que mouētur in aquis dño: benedicite oīes volucres celi dño. Benedicite omnes bestie ⁊ pecora domino: benedicite filij hoim dño. Benedicat israel dño: laudet ⁊ superexaltet eum in secula. Benedicite sacerdotes dñi domio: benedicite serui dñi dño. Benedicite spir⁹ et anime iustoꝝ dño: benedicite sancti ⁊ humiles corde domio. Benedicite anania azaria misael dño: laudate ⁊ superexaltate eum in secula. Benedicamus patrē ⁊ filiū cum sancto spū: laudemus ⁊ superexaltemus eū in secula. Benedictus es dñe in firmamēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus et superexaltatus in secula.

Canticum zacharie Luce. j. capitulo.

a Benedictus dominus deus israel. qz visitauit ⁊ feeit redemptōnem plebis sue.

a Bñdicite oīa opera dñi dño ⁊c. genāli laudatōe p̄missa q̄ omnis creatura debeat laudare deū. in cōsequētib⁹ p̄ gtes: singula cohortat. angelos et celos. aquas ⁊ virtutes. solē ⁊ lunā. imbrē ⁊ rorem. spūm ignē ⁊ estū. frig⁹ ⁊ estatē ⁊c. que longuz ē texere. ita vt fontes q̄z ⁊ maria ⁊ cetum. volucres. bestiasq̄ ⁊ pecora: ad laudem dñi ꝓuocet ⁊ filios hoim. Et p⁹ oē hoim genus israelē ⁊ ꝺ ipo israele sacerdotes ⁊ seruos dñi spūs aiasq̄ iustoꝝ. sanctos ⁊ hūiles corde. Et ad extremū ananiā azariā ⁊ misaelē. q̄ p̄ñti bñficio ad laudē dñi ꝓuocant. Dis aūt creatura nonvoce ſ ope laudat dñm. Quia ex creaturis creatoꝝ frequenē intelligit. ⁊ singul⁹ opibus atq̄ effectibus dei magnificentia demonſtratur.

a Bñdictus. duo ēſt dicit visitare ⁊ redimere. Visitare nāq̄ infirmoꝝ. redimere ꝺo captiuoꝝ ē. q̄ duo hūano generi cōgruūt. qm̄ genus humanū infirmuz erat pctīs. captiuuz q̄z fraude diabolica detinebaf. veniēs ꝺo dñs infirmū visitauit. qz a pctīs liberauit. ⁊ captiuum redemit. qz a ptāte diabolica abstraxit. ⁊ redimēdo feē eā suū.

Notādū ꝺo circa iſtū versum ē q̄ beatus zacharias ꝓphetico more q̄ adhuc in spū futurū ⁊ ꝓpie factēdū p̄uiderat narrat q̄i factū dicēs. qz visitauit. i. in

Canticum zacharie

carnatus est. b ℟ Et erexit cornu salutis: firmã celsitudinẽ salutis dicit. ℣ia enĩz ossa carne inuoluta sunt. Cornu aũt excedit carnẽ. ⁊ iõ cornu salutis regnum saluatoris xp̃i vocat. q̃ vocabulo spiritalis ⁊ q̃ carnis gaudia superet. altitudo nunciat ⁊ quo regno. mundus ⁊ carnis gaudia supant. c Sicut locut⁹ est. A seculo inquit, pterea q̃ tota veteris instrumti scriptura pphetia de xp̃o p̃cessit. nõ soli enĩ hieremias ⁊ esaias ceteriq̃ pphete de eius aduẽtu manifeste locuti sunt. verũ ipe p̃ adam. abel ⁊ enoch: eius dispensatõi testionũ reddũt.

d Salutẽ iungendũ ẽ supiori versiculo. erexit nobis. s. salutem ex inimicis nr̃is. ℣ẽs aũt q̃ oderũt nos. vel hoĩes puersos. vel imundos spũs significat.

e Ad faciendũ miam dixerat enĩ dñs in̾ta eloquia pphetar̃ in domo dauid nasciturũ. et ita miam factã cũz eis cũ impletũ eẽt, promissuz

f Jusiurãdũ. dicit eũdẽ xp̃m. in̾ta iusiurandũ q̃ de⁹ iurauit nos eẽ liberaturũ ad explẽdũ restũ q̃ abrae disposuit. Quia vicz his pcipue p̃iarchis ō suo semine. vel cõgregatio gentiũ. vel incarnatio est repromissa. g ℣t sine timore. nã q̃ vl̃ aĩ mortẽ a dñi seruitio discedit. vel corã hoĩbus tm̃ ⁊ nõ corã deo sctũs pdurare cõtendit: nec dũ de manu spiritaliuz inimicor̃ pfecte liberatus dño seruit ℔ exemplo samaritanor̃ dijs gentiũ piter ⁊ dño seruire conat. b Jn sanctitate. apte ⁊ breuiter: quõ sit dño seruiẽdũ designat. vicz in sctitate ⁊ iusticia. ⁊ corã ipo ⁊ oĩbus dieb⁹ nr̃is. i Et tu puer. Pulchre cũ de dño loquereť: ad pphetã repente sua ẽba puertit, vt hoc q̃z bñficiũ eẽ dñi designaret. ℣ Sz quõ alloqui puerũ poterat cũ eũ vel audire vel intelligere nõ potuerit. ℔ poterat eũ intelligere. q̃z spũsctõ plen⁹ erat. si enĩ adhuc vtero matris clausus aduentuz dñi cognouit. taz nat⁹ intelligere valebat.

k Ad dandã sciam cũ dandã cõmemorat. ne carnalẽ tpal eẽq̃ promitti salutẽ putares. i remissionẽ inq̃t pctor̃ eor̃.

l Perviscera: viscera nõ solũ vitalia dicunť interioris corpis verũ etiã oẽ q̃ cõtio ⁊ pelle tegit: ⁊ p viscera: occulta ei⁹ miseratio designat. Jn q̃b⁹. s. occultis miseratiõib⁹ visitauit nos oriens ex alto. Qui iõ recte oriens vocať. q̃ nobis ortũ vere lucis aperiẽs. filios noctis ⁊ tenebrar̃: lucis effecit filios. m Jllu minare. dñi illũstare est bis q̃ in pctis ⁊ ignorantie cecitate vixerint agnitiõis amorisq̃ sui radios infigere. Pedes aũt nr̃i i vi㊂ pacis dirigunť. cũ actionuz nr̃ar̃ iter: p oĩa cuz rẽptor̃ illũinatori sp̃i nr̃i gr̃a cõcordat.

a Magnificat aĩa mea tãto inquit me dñs tãq̃ inaudito munere ſb limauit. q̃ nullo lingue officio explicari. ℔ intimo pectoris affectu vix valeat cõprehendi Et iõ totas aĩe vires i agẽdis gr̃ar̃ laudib⁹ offero, b Et exulta-

b Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri
c sui. Sicut locutus ẽ p os
sctõr̃: q̃ a seculo sunt pphe
d tarũ ei⁹. Salutẽ ex inimicis nr̃is: ⁊ de manu oĩm q̃
e oderunt nos. Ad faciẽdaz miaz cũ p̃ibus nr̃is: ⁊ memorari testamẽti sui sancti
f Jusiurandũ q̃ iurauit ad
g abrãã p̃rem nr̃m: daturũ se nobis. Et sine timore de
manu inimicor̃ nr̃or̃ liberati: seruiamus illi. In sanctitate ⁊ iusticia corã ipso:
i oĩbus diebus nr̃is. Et tu
puer, pphetа altissimi vocaberis: p̃ibis ei añ faciẽ dñi
k parare vias eius. Ad dandã sciam salutis plebi ei⁹:
in remissionez pctor̃ eor̃.
l Per viscera mie dei nr̃i: in
q̃bus visitauit nos oriens
m ex alto. Jlluminare his q̃ i tenebris et vmbra mortis
sedẽt: ad dirigẽdos pedes
nr̃os in viam pacis.

℣ Canticũ sancte marie ad vespam. Luce. j. ca.

a Magnificat anima mea
b dñm. Et exultauit spiritus meus: in deo saluta-

nit spūs meus. qz t eiusdez iesu. i. salutaris eterna diuinitate spūs meus letat: ei⁹ mea caro tpali cōceptōe fecundat. Cui sīle ē psalmiste. Ala aūt mea exultabit in dño t delectabit sup salutare eius. c Quia respexit

Cui⁹ hūilitas respicit recte beata omibus cognominada gratulat. Decebat em vt sicut p supbiā prime parentis nre eue mors intrauit in mundū. ita denuo p hūilitatē marie. vite introitus pderet.

d Quia fecit. sola qp pe illa aīa cui dns magna facere dignat. dignis eum pconijs magnificare pōt. Sanctū aūt nomē eius vocat: q singlaris culmie potentie. trāscendit oēm creaturam. atq ab vniuersis que fecit longe segregat. e Et mia. q. d. sicut supra me timentē venit mia eius. ita t supra oēs timentes. A specialib⁹ enim se dans ad generalia dei iudicia cōuertens. totius hūani generis statū describit. t qd superbi. quid hūiles mereant. Quid filij abrahe p liberum arbitriū. qd filij dei sint p grām alternis versibus explicat. Mō ergo inquit soli mihi fecit magna q potēs ē. & t in oi gente t pgenie q timet deum t operatur iusticiā: acceptus ē illi. f Fecit

c ri meo. Quia respexit hūilitatē ancille sue: ecce ei ex
d hoc beatā me dicēt oēs ge
d neratōes. Quia fecit mihi
magna q potēs ē: t sanctū
e nomē eius. Et mia eius a
pgenie in pgenies: timēti
f bus eum. Fecit potētiā in
brachio suo dispsit supbos
g mēte cordis sui. Deposuit
potētes ō sede: t exaltauit
h hūiles. Esurientes ipleuit
bōis: t diuites dimisit in
i anes. Suscepit israel pue
rū suū; recordatus mie sue
k Sicut locutus est ad pres
nros: abraā t semini ei⁹ in
¶ Canticū Syme ſecula.
onis. Luce. ij. ca.
a Nunc dimittis seruuz
tuū dñe: ſm ẏbū tuū
b in pace. Quia viderūt ocu
c li mei: salutare tuū. Qō pa
parasti ante faciē oim po
d pulox. Lumē ad reuelatio

potētiā: nūc de deo pīe loquit. q fecit potētiā in brachio suo. i. in ipo suo filio. sicut em tuū brachiū ē p qō oparis: sic dei brachium dictū ē ei⁹ verbū. qz p verbū opatus ē mōm

B Vel brachiū suū ptās t dicto eius xtus dicit. qz nō alieno ad opandū auxilio indiget. g Deposuit. potētes em appellant elati. siue tudei. q depositi sūt de sede regni seu intelligētia scīax scripturarū. B Eos dēq potentes qs an supbos dixerat appellat: potentes igit nō qz vere sint potētes dicunt. ſ qz cōfidētes in xtute sua cōditoris sui auxiliū querere detrectāt. Illi aut vere potentes sunt q cā aplo dicere pōt. Oia posſum in eo q me cōfortat iesu xpo.

b B Esurientes celestia iplent hic xtutib⁹ celestib⁹. t p⁹ mortem eterna btitudīe. t q terrenis diuitijs vel honorib⁹ gloriant. qbus refertos se nozūtvacui relinquūt virtutibus. t post hanc vitā eterna laborabunt inopia.

i B Suscepit isrl. Israel. i. oīs vidēs p fidē deū suscipit a deo. dux puer. i. hūilis t obediens fuerit. suscepit igit tur deus: isrl puerū suū qñ carnē ex israel surſum cepit t eleuauitvſq ad vnionē verbi: suscepit dux sibi in vtero marie virginis in psona vniuit. Et hoc ñ meritis nris aut tpi⁹ isrl pueri sui ſ mia sua indicibili cui⁹ recordat⁹ ē

k Sicut locutus ē ad pres nros. hoc em ad pres t pphetas loquebat. q factur⁹ eet hāc mīaz abrae t semini e⁹. i. oī fidē suā imitanti.

a Nunc dimittis. vides nō solū noui sed t veteris testamti iustos spe future vite desideriū habuisse dissoluendi a corpore. imo pacis viā deputasse: sarcinaz deponere terrestrē. vt

pura q se in sinu abrae requiē nō dubitarēt habitaturos eē ppetuā. b Quia viderūt. Beati oculi q vident: q symeon vidit. Beati q nō viderūt t crediderūt. c Qō parasti Illud inqt tpm qō postmodū oībus gētib⁹ t pplis t linguis mēte ac fide cōspiciēdū parasti t spe ac dilectōe querēdū puidisti. ipse diu desideratū. nūc t carnis t cordis oculis tuū salutare cōtemplor. d Lumen. lumē q dē vtriq pplo salutare dei. i. xpc a deo para

tus est. q̄ tñ gloria magis dicit isrl. cui diu sperat & ex quo pnūciatus aduenit. Sentiū vo reuelatio quas vlsitare & illustrare pariē dignatus ē. a Discipulus. In orōne dñica quot petitōes habent. Magister. septez.

nē gentiū: & gloriā plebis tue isrl.

¶ Oratio dñica

Math. vj. & Luce. xj.

a Pater noster qui es in
b celis. Sanctificet no
c men tuū. Adueniat regnū
d tuū. Fiat volūtas tua sicut
e in celo & in terra. Panem
nr̄m quotidianū da nobis
f hodie. Et dimitte nob debita nr̄a: sicut & nos dimit
g timus debitorib⁹ nr̄is. Et
ne nos inducas in tētatiōz
b Sz libera nos a malo amē

¶ Simbolū apl̄oz.

a Credo in deum pr̄em
oipotentē: creatorez
b celi et tre. Et in iesum xp̄m
filiū eius vnicū: dñm nr̄m.
c Qui conceptus est de spū
sctō: natus ex maria virgine

Y que est prima. M sanctificet nomē tuum. Y hoc qō in capite ē Pater nr̄ q̄ es in celis quō intelligitur. M Ibi ēn̄ inuocatio dignitatis est dum p̄iem nos hīe, fitemur deū. quia omnes fratres sumus. & deū p̄em habemus in celis.

b Y In prima petitōe quā dixisti quid intelligendū est. M Axp̄o em̄ xp̄ianus deriuat. & iō dū xp̄ianivocamur: xp̄i nomē tenemus. & supplicamus. vt opa xp̄i facere valeamus. & nomē suū p opera bona nr̄a: in nobis sanctificet.

c Y Que secūda petitio. M Adueniat regnū tuū. Y Quid ibi intelligēdū ē. M Oramus em̄ vt xp̄c regnet in nobis. & nō diabolus. i. eccia xp̄i semper crescat. in q̄ regnat deus. & dies iudicij adueniat. qz tūc diabol⁹ regnare in mūdo desistit. & xp̄c cum sanctis suis in eternū regnabit. d Y Que est tercia. M Fiat volūtas tua sicut in celo & in terra. Y Quō ē intelligenda. M Sicut angeli in celo tue obediunt volutati. ita & iusti in terra faciāt. & sicut in sanctis. ita & in pctōrib⁹ tua volūtas impleat. e Y Que est quarta. M Panē nostrū quotidianū da nobis hodie. Y Quid in ea intelligitur. M hoc loco panis p oībus cibis accipit. de q̄bus viuere debeamus: p̄amur etiā p assumptiōe corporis xp̄i. petimus deniq; vt nobis seipsum tribuat q̄ ē panis vitus. f Y Que ē q̄rta. M Et dimitte nobis debita nostra sicut & nos dimittimus debitorib⁹ nostris. Y Quid in illa sentiendū est. M Preca mur etiā vt sic dimittat nobis pcā nostra. sicut & nos dimittimus debitorib⁹ nr̄is.

g Y Que est sexta. M Et ne nos inducas in tentatōem. Y Quō hoc intelligit M Non petimus vt non tentemur. quia q̄ non est tentatus nō est pbatus. sed p̄amur ne nos inducat in tentatiōz quā sufferre nō possumus. i. nō sinat nos in tentatōne peccare. In ducere em̄ dicit deus: cū auxiliū subtrahit.

h Y Que ē septima M Sed libera nos a malo. Y quō est intelligēdū. M id ē a diabolo. a pctō & ab oī malo tentamento. Y Amen qō in fine ē quō intelligit vel cui⁹ lingue dicit. M Amen hebraice dicit qō in latinū versum vere & fideliter intelligitur.

a Y Ista suscipio. ꝑ q̄m sicut nosti oēs nos per fidem saluari credimus. rogo vt dicas mihi. quō fidē tuā intelligas: vel etiā in quē credas. M Ego credo in deum patrem omnipotentem. creatorē celi & terre.

Y Quare dicit omnipotens: & quare creator. M Omnipotens dicit. quia omnia potest quecunq; vult. creator eo q̄ oīa creauit: celū & terram & mare & omnia.

b Y Credis in iesum xp̄m. M Oino credo in iesum xp̄m filiū ei⁹ vnicū dñm nr̄m qui est verus deus & verus homo.

Y Quō deus. & quō verus hō. M De⁹ verus est. qz de spūsancto ꝯceptus ē. hō verus. quia ex maria virgine natus est.

c Y Ecce illum natū. q̄d postea factum ē. M Post sanctā em̄ eius natiuitatē etatem sapia crescens triginta annos impleuit. In qua etiā etate a iohanne baptista dignatus ē baptizari. & post baptismum tribus annis & dimidio docuit. Et predicauit omnia que

ad vitā eternā ptinent ℣ Post hāc pdicatiōnē qd factū est. ℳ in ipa pdicatiōe cōphē sus est a iudeis iniqs t pfidis a qb⁹ ꝓpter inuidiā illoz t ꝓpter pctā nra multa blasphemia: multasq passiones sub pontio pilato (q iudex erat illo tpe in iudea) sustinuit. ℣ vñ dicit ponti⁹. d ℳ a loco vbi natus fuit hoc nomē accepit ℣ Quid post hec. ℳ sub illo ei crucifixus est t in eadē cruce moztu⁹. dein de sepult⁹ est. t manēte corpe in sepulchro. aiā ei⁹ ad inferna descēdit. de quo inferno sanctos priarchas. s. abraam y saac t iacob t sanctos ꝓphetas esaiaz hieremiā. t reliquos t ceteros oēs qs elegit misericorditer liberauit. t tercia die victoz resurrexit. e ℣ Postq resurrexit qd fecit. ℳ post nobilissimā t sanctissimā eius resurrectionē cōuersat⁹ est quadraginta dieb⁹ t qdraginta noctib⁹ cū discipulis suis. t manducauit cū illis. multa docēs t loquēs d reg̃ dei f ℣ Quid postea. ℳ Post hec xo videntibus illis. Ascendit i celū. vbi quō vult t q̄liter vult sedet ad dexterā pīs oipotentis. g ℣ Quid post hec factur⁹ erit ℳ finito mūdi termino. cū ipso corpe cū q ascēdit i celū venturus est iudicare viuos t moztuos. ℣ qd sūt viui t qd sc moztui. ℳ viui iusti. moztui pctōres.

d Passus sub pontio pilato
crucifixus. moztuus t sepult⁹ Descēdit ad inferna
c tercia die resurrexit a moz
f tuis. Ascendit ad celos sedet ad dexteraz dei patris
g oipotentis. Inde ventur⁹ est iudicare viuos t moztu
b os. Credo in spiritū sanctū
i sanctā ecclesiā catholicam
k Sctōz cōionē. Remissiō-
l nē peccatoz. Carnis resur
m rectōnē. Et vitā eternā amē.

Laudes p⁹ noctur. himnus quē sctūs ambrosius. t sctūs aug. iuicē pdidert.

E deū laudam⁹ te dominū confitemur. Te eternū prem: ois terra veneraf. Tibi oēs angeli: tibi celi t vniuerse ptātes. Tibi cherubin t seraphin incessabili voce ꝓclamāt. Sctūs sctūs sctūs dñs deus sabaoth. Pleni sunt celi t terra. maiestatis glie tue Te gliosus: apl'oz chorus Te ꝓphetaz laudabil'numerus. Te martirū candidatus laudat exercit⁹. Te p oztē terrarū sctā cōfitet ecclia. Patrē imēse maiestatis. Venerandū tuū verū t vnicū filiū. Sctū quo q paclitū spū. Tu rex glorie xpe. Tu pīs sempiternus es filius. Tu ad liberandū suscepturus hoīem: non horruisti virginis vterū. Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentib⁹ regna celoz. Tu ad dexteram dei sedes: in gloria patris. Iudex crederis esse venturus. Te ergo quesumus tuis famulis subuen: quos pcioso sanguine redemisti. Eterna fac cū sanctis tuis in gloria numerari. Saluum fac populum tuum dñe: t benedic hereditati tue. Et rege eos: t extolle illos vsq in eternū. Per singulos dies benedicimus te. Et laudamus nomen tuum in seculū: t in seculum seculi. Dignare dñe die isto sine pcto nos custodire. Miserere nr̄i dñe miserere nr̄i. Fiat misericordia tua dñe sup nos: quemadmodū sperauimus in te. In te dñe sperauim⁹: non confundar in eternū.

h ℣ Credis i spm̄ sctm̄. ℳ credo sine dubio in spm̄ sctm̄. ℣ qd est. ℳ de⁹ est t in trinitate tercia ꝓsona: qz alia est ꝓsona pīs. alij filij alia spūssancti in qua trinitate vnū deum oīno esse credo t cōfiteoz. ℣ Credis in sanctā eccliam catholicā. i t sctōz cōionem ℳ Credo sanctā ecclesiā. s nō i illā credo qz nō de⁹. s cōuocatio vel cōgregatio xpianoꝝ t dom⁹ dei est. ℣ Eccl'ia qua lingua dr. ℳ greca. ℣ Quid interptat latine. ℳ cōuocatio seu cōgregatio xpianoz sicut supius dixi. ℣ Quid est catholica ℳ vniuersalis. i. p totū orbē diffusa. Sctōrū q̄z cōionem. i. cū sanctis societatē t cōionē me habere credo. si fidē firmit̄ tenuero t opibus seruauero.

k ℣ Credis i remissionē pctōrū. ℳ Nō s esse remissionē pctōz credo. qz ꝓpter hoc dignatus est dei filiꝰ carnē assumere. vt nos (q̄ ꝓpter pctā nra salui eē nō poteram⁹) ei⁹ misericordia saluaremur.

l ℣ Credis i carnis resurrectionē. ℳ nō credo in illā. s carnem quā i hac vita sub moztali cōditōne portam⁹ resurrecturā eē immoztalē credo. t pro cōsoztio eius aniam. rōnem redditurā. m Vitam eternā xo sine dubio nos cōsecuturos credam⁹. si ista q hucusq expo suim⁹. firmit̄ teneam⁹ t opib⁹ impleamus.

a Hic beat⁹ Athanasius. liberū arbitrium posuit sicut dicit in psalmo. Quis ē hō qui vult vitā. ⁊ iterū in euāgelio ipa veritas dicit. Qui vult post me venire. Simil⁹ ⁊ hic. Quicunq; vult salu⁹ eē. Hō dicit. velis aut nō saluus eris. ℔ quicūq; vult. qz deus omps nullū hoiez inuitū aut coactū trahit ad fidez. Sz quicunq; vult saluus eternal⁹ eē in corpore vel in anima. necessitas illi ē vt teneat catholicā fidē. Qz ante omne op⁹. necesse ē vt fides p̄cedat. añ omnē operatōnē. ante omnē inchoationē. añ oē p̄ncipiū. vnicuiq; op⁹ est vt teneat catholicā fidē dicente ap̄lo. sine fide impossibile est placere deo. vñ abacuc pheta ait. Justus autē ex fide viuit. Catholica grecus sermo est. latine interp̄tat⁹ general⁹ siue vniuersal⁹. general⁹ ptinet ad oñes hoies Uniuersalis qz p vniuersum orbem est diffusa. Fides credulitas ē qua. s. veraciter credimus. id qō nequaq; videre valem⁹. vñ aplus ait. fides est sperandarū substantia rerū. argumentū nō apparentiū Dicit namq; fides eo q̄ fit inter deū ⁊ homines. Istā fidē istam credulitatē. ante oñia opus est habere nobis qz fides fundamentū ē oīm virtutū. ⁊ iō p̄ius edificam⁹ fidē q̄ est fūdamentū. ⁊ sup eā cetera ℟trutes. qz sine fide. null⁹ saluus eē potest. Dicit igit fides. credulitas. siue credentia. Catholica vniuersal⁹ ℟z. i. recta. quā vniuersa eccl̄ia tenere debet. Eccl̄ia vero cōgregatio x̄pianoꝝ siue cōuentus ppl⁹oꝝ dicit⁹.

b Nam. i. quam fidem. quisq; .i. vnusquisq;. Integram. i. plenā ⁊ pfectā. vt eam non scindat per heresum. neq; vllo scismate corrumpat. Inuiolatā: i. eam nō violet maledicendo atq; p̄dicādo. et si eā nō custodierit integrā ⁊ inuiolatā. absq; dubio in eterna dānatiōe peribit.

rādū susceptur⁹ hoiem nō horruisti ℟gis vterū. Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credētib⁹ regna celorū Tu ad dextera dei sedes. i gl̄ia p̄ris. Judex crederis eē vēturꝰ. Te ḡ qm̄s. tuis famulis subueni: q̄s p̄cioso sāguie redemisti. Etna fac cū sctis tuis gl̄ia munerari Saluū fac pp̄lm tuū ⁊ bñdic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsq; in eternū. Per singulos dies bñdicim⁹ te. Et laudam⁹ nomē tuū i seculū: ⁊ i seculū seculi. Dignare dñe die isto sine pctō noscustodire. Miserere nr̄i dñe: miserere nr̄i Fiat mia tua dñe sup nos. quēadmodū speraui⁹ in te. In te dñe speraui. ñ cōfundar ineternum

Fides catholica scti atha

a Uicūq; vl̄t nasij eṕi salu⁹ eē: añ oia op⁹ est vt teneat catholicā fidem.

b Quā nisi q̄sq; integrā mūiolatāq; p̄seuerit. absq; dubio ineternū pibit.

c Fides āt catholica hec ē: vt vnuꝝ deū in trinitate. ⁊ trinitatē

d in vnitate veneremur. Neq;

c Nunc manifestat q̄d est fides. vt q̄liter vnusq̄sq; ea credere debeat vt vnū deū in trinitate ⁊ trinitatē in vnitate veneremur. i. debem⁹ credere trinū ⁊ vnū. vnuꝝ in substantia. trinūq; in psonis. nec p̄pter trinitatē debemus dimittere vnitatem. nec p̄pter vnitatem debemus dimittere trinitatem. Ut ip̄m quē colimus vnū veneremur ⁊ trinū vnū p̄pter vnitatē substātie trinū p̄pter psonaꝝ vocabula veneremur. id est adorem⁹ atq; colimus.

d Confundere est cōmiscere. qz nō debem⁹ tantū vnā psonā credere. sicut sabelli⁹ hereticus asserebat. sed tres id est patrē ⁊ filiū ⁊ spiritū sctm. nec substātiā separare. vt arrius hereticus asserebat. dicebat eē q̄ sicut erāt tres psone. ita fuissent tres substantie. Patrem asserebat maiorē filio: filiū minorē patre. spm̄ sctm̄ ministrū eoꝝ dicebat. Substantia dicit⁹ eo q̄ ex semetip̄a subsistit. substantia vero cōmune est nomē omniū rerum que sunt. celum sol luna terra arbores homines. etiam substātie dicunt⁹. Deus igit⁹ substātia est. ⁊ summa

substantia. ⁊ prima ⁊ omniū substantiarum causa qz omniū rerū creator est. Essentia igitur. ꝓprie de deo dicitur. qui semp est quod est. qz incōmutabilis est.

e Hic cōtra sabelliū sunt persone diuise. qs asserit esse vnā. qz pat in sua psona nō est filius. sed tātū pater. nec filius in sua psona est pater ꝫ tm filius. ⁊ spiritussanctus in sua psona nō est pater nec filius sed tm spiritussanctus ex vtroqꝫ ꝓcedens. psona dicta est eo qꝫ p se sonat.

f Sed patris ⁊ filij et spūssancti vna est diuinitas. hoc est vna substantia. Equalis gloria coeterna maiestas. id est coequalis sine initio ⁊ fine gloria ⁊ potestas.

g Quia sic̄ pater et nus est vl omps seu inuisibilis. simlr est et filius. ⁊ spūssanctus.

h Increat⁹ pater. in ꝓpositio est ꝛ hoc loco ꝓ cōpositā: increat⁹ pater. id est non creatus. quia ipse est oīm creator. ⁊ a nullo creatus. ipe est oīm factor. ⁊ a nullo factus. Increatus filius: increatus ⁊ spiritussanctus. Increatus filius. nō creatura. sicut arri⁹ dicebat. qz oīa simul creauit cū patre simil'r ⁊ spūsctūs

i Immensus pater. qz eius magnitudinem vel quantitatem nullus mensurare potest. q̄ celo est excelsior. terra ꝓfundior ⁊ latior mari. ⁊ est incircumscriptus. incorporeus. inlocabilis. vbiqꝫ tot⁹. ⁊ non est locus vbi non sit sicut dicit in psalmo. si ascendero in celū tu illic es. si descendero ad infernū ades. et si tero ad extrema maris. ibi me dextera tua tenebit. ipe est intra omnia ⁊ nō conclusus. extra omnia. ⁊ non exclusus: similiter ⁊ filius qui attingit a fine vsqꝫ ad finem fortiter. de quo scriptum est. Verbo domini celi firmati sunt. Pari modo ⁊ spūssantus. vñ dicitur. spiritus domini repleuit orbem terrarum.

k Hic eternus ꝓ sempiterno debemus intelligere. Eternus dicit deus pater qz sine initio ⁊ sine fine cōstat. similiter ⁊ filius ⁊ spūssanctus qz sicut nunqꝫ non pater ita nunqꝫ nō filius ac spūssanctus.

l Et tamē nō tres eterni. sed vn⁹ eternus .s. in substantia.

m Quia vnus est de⁹ in sua substantia.

n Omnipotens dicit pater. qz omnia potest non a paciendo quod non vult. sed a faciendo oīa quecunqꝫ vult ⁊ nihil illi impossibile est. Omnipotens ⁊ filius. qz quicqd potest pater. pt ⁊ filius. nihil ominus ⁊ spūssanctus Ergo si omnia potest quid est qō nō potest: hoc nō potest quod nō conuenit omnipotenti posse. Falli non pōt qz veritas et sapientia est: egrotare aut infirmari nō pt. qz sanitas est. Mori nō potest. qz immortalis est. Finiri non potest qz infinitus et perennis est.

n Non tres tamen oī potentes qz omnipotentia est in substantia sed eorum vna est substantia. paternitas vero in relatione ad alterum est: vnde ⁊ nomina patris ⁊ filij ⁊ spūssancti relatiua sunt. qz alia ad alia referunt sicut verbi gratia seruus ad dominum. dis ad seruum. Magister ad discipulum. discipulus ad magistrū. pater ad filiū. filius ad patrem. qz nullus pater dicitur nisi habeat filium cui⁹ sit pater. ⁊ nullus filius nisi habeat patrē cuius filius sit. qz si nō habuisset filium nunqꝫ habuisset nomen patris. similiter ⁊ spūssanctus nō a se. sed alicuius spūs est. Est et aliud vocabulum vbi spiritussanctus

ꝓfundentes psonas: neqꝫ
e substātiā sepantes. Alia ē
ei psona pris. alia filij. alia
f spūssctī. Sed pris ⁊ filij et
spūsseti vna est diuinitas:
equalis glia. coeterna ma-
g iestas. Qualis pater talis
h filius. talis ⁊ spūssanct⁹. In
creatus pater: increat⁹ filius: increatus spūssauctus
i Immēsus pater immēsus filius immensus spūssctūs.
k Eternus pater: eternus filius
l eternus spūssctūs. Et tñ nō
tres eterni: sed vn⁹ eternus
m Sicut nō tres increati nec
tres immēsi. sed vn⁹ increa-
n atus ⁊ vn⁹ immensus. Si
militer omnipotens pater
omnipotēs filius omnipo-
o tens ⁊ spirituss anct⁹. Et ta
men non tres omnipoten-
tes. sed vn⁹ omnipotens.

relatiue dr. ſ. donū: dr est donū donatoris. et donatoꝛ doni. donatorē dico eē pīem. donū xo ſpūſctm. donū xo referr ad donatoꝛem ⁊ donatoꝛ ad donū. Ecce qua rone ſpūſctūs relatiue dr. p Deus ꝓpriū nomen est trinitatis. ptinēs ad pīem ⁊ filiū ⁊ ſpm̄ ſcm̄ trāſlatū ex greca appellatione. Mā deus grece theos dr. i. timoꝛ. vñ tractum est deus. q eū colētib⁹ sit timoꝛ. Proprīū xo nomē est pīis qz solus est pī. ⁊ ꝓpriū nomen ē filij. qz sol⁹ filiꝰ est a solo patre: ⁊ ꝓpriū nomē est ſpūſcti. qz ab vtroq; ꝓcedit. Deus est pī qz ipe est fons ⁊ origo deitatis. siliter ⁊ filius de⁹ ē. ⁊ hoc nō a semet ipo qz nō est a se ſz a solo patre est genit⁹. patri modo ⁊ ſpūſctūs. nō a se est de⁹. ſed a patre ⁊ filio ꝓcedens est.

p Ita de⁹ pr̄: de⁹ filiꝰ. de⁹ ⁊ ſpūſctūs Et tñ nō tres dij ſz vn⁹ est de⁹. Ita dñs pater dñs filiꝰ dñs ſpūſctūs
q Et tñ nō tres dñi. ſed vn⁹
r ē dñs. Quia sicut singillatim vnāquāq; ꝑſonā: deuz ⁊ dñm cōfiteri xp̄iana veri
s tate cōpellimur. Ita tres deos aut dños dicere: catholica religiōe ꝓhibemur
t Pater a nullo est factꝰ nec
v creatus nec genitꝰ. Filius a patre solo est. nō factus.
x nec creatꝰ sed genitꝰ. Spiritusſctūs a patre ⁊ filio: ñ factus nec creatus nec ge
a nitus ſed ꝓcedens. Vnus ergo pater non tres pr̄es. vnus filiꝰ nō tres filij. vn⁹ ſpūſctūs nō tres ſpūſſancti.
b Et i hac trinitate nihil pri⁹ aut posteri⁹. nihil maius aut min⁹ ſz tote tres ꝑ

q Sicut scriptum est. audi iſrahel. dñs deus tuꝰ vn⁹ est. Dñs dr pī a dñatione. eo q creatura suā regat atq; gubernet. ⁊ ſimiliter ⁊ filius ⁊ ſpūſctūs.

r Quia sicut singillatim. sicut distincte vel ſeparatim vnāquāq; ꝑſonā dico deū ⁊ dñm. ꝺa ſi me interrogauerīs q̄d est pater. Ego respondeo. de⁹ ⁊ dñs. Silr ſi interrogaueris q̄d est filiꝰ Ego dico de⁹ ⁊ dñs Et ſi dicis quid est ſpūſctūs. Ego respō deo de⁹ ⁊ dñs. ⁊ tñ in his trib⁹ ꝑſonis nō tres deos nec tres dños. ſ in tribus (sicut iā supra dictū est) vnū deū ⁊ vnū dñm confiteor.

s Prohibemur. i. vetamur. t Pater a nullo est factꝰ. qz ipe est oīm factoꝛ. nec creatus sed creatoꝛ. nec genitus sed genitoꝛ. pater eñ grece latine genitoꝛ dr. v Filius a patre solo est nō factus. qz ipe est oīm factoꝛ ſimul cū patre. nec creatꝰ. qz ipe est oīm creatoꝛ. sed genitus solꝰ a solo patre. Et vna quecq; ꝑſona hz ꝓpriū qđ nō hz alia. ꝓprium habet in ꝑſona pater q solꝰ est pater: ⁊ ꝓpriū hz in ꝑſona filius qz solus a solo pīe genitus est. Sz ⁊ hz aliud ꝓpriū filius qđ non hz pī nec ſpūſſanctus. habet eternitatem cuz patre ⁊ ſpūſancto. ⁊ habet in tempore natiuitatez de matre. quā nō hz ſpūſſctūs nec pī. qz nō ſuſcepit pī carnē in ſua persona nec ſpūſſāctus ſed tñ filiꝰ. vt nobis in ſe ostenderet deus habere naturaſ vnā ante oīa secula quā genitus est ex patre. ⁊ de qua dixit ysaias generationē eiꝰ dis enarrabit. Alterā in tpe. de q dicit paulꝰ apls. Cū ãt venit plenitudo tēpis. misit deꝰ filiū ſuū natū ex muliere. factū ſub lege. in quo ꝓplacuit plenitudinē diuinitaſ habitare coꝛpaliter. de patre ſine initio ⁊ ſine fine. de matre initiū habens ⁊ nullo cōcludiſ fine. x Proprīū habet ſpūſſctūs qz nō est pī ⁊ filiꝰ. ſed ſpūs ꝓcedēs a patre ⁊ filio. Audis qz iſte ab ambob⁹. filius ab vno. pī a nullo ac p hoc aperte monſtranſ ꝓprietates eoꝛ. Ideo aūt ſpūs dei ſanctus vocaſ. qz patris ⁊ filij ſanctitas est. nā cū ſit ⁊ pater ſpūs ⁊ filiꝰ ſpūs. ⁊ pater ſanctus ⁊ filiꝰ ſanctus. ꝓprie tamen ipſe vocaſ ſpūſſanctus.

a Vnus pater quia ſolus ſibi vnicum genuit filium: ⁊ vnus filius: qz ſingulariſ ab vno patre genitus est. vnus ſpūſſanctus qz a patre ⁊ filio vnicus ꝓcedit.

b Nihil pri⁹ aut posterius. qz nullus anterioꝛ. ⁊ nullus posterioꝛ. nullꝰ inferioꝛ ⁊ nullus ſuperioꝛ: ſed coeterne ſibi ſunt ⁊ coequales. iō nihil ibi vl̄ maius vel minus.

c Debemus colere ⁊ adorare trinitatem in vnitate ⁊ vnitatē in trinitate. d Hic rogat ⁊ admonet vt vnusquisq; doctor memoriter eā teneat. ⁊ firmiter credat. ⁊ alios p̄dicādo doceat. e Necesse ē eīm nobis. vt sicut superius diximus. ita credamus. Si vo eternaz salutē volumus habere. i. cū xp̄o sine fine regnare. necesse est vt incarnatōem dñi nr̄i iesu xp̄i fideliter credamus Nūo fideliter. Nō ad optiuū sed p̄priū dei filiū. sicut dixit ap̄ls. p̄prio filio suo nō pepercit deus ꝫ p nobis oībus tradidit illū.

f Nō inchoat enarrare fm hūanitatē christi q̄d sit fides recta. Est ei fides recta vt hūanitatē ipam credam⁹ i corde. ⁊ cōfiteamur ore. sicut dicit ap̄lus. Corde creditᵉ ad iusticiaz. ore aūt cōfessio fit ad salutē. Deus ⁊ hō vnus ē verus dei filius. q̄ fm diuinitatē nihil maius vel minus ꝫ deus pater: fm hūanitatē nihil hominus extra peccatū ꝫ hō. g Ex substātia patris .i. ex equalitate nature. Ante secula genitus. i. ante oēm creaturā. sicut dicit in psalmo. Ex vtero ante luciferū genui te. Ex vtero .i. ex mea substātia. Añ luciferū. i. añ oēm creaturā. Et hō ē ex substātia mr̄is in seculo natꝰ .i. totus hō cū corpore ⁊ aīa. in oīa sil̄is nobis absq; pctō. Ex substantia mr̄is .i. de equalitate nature matr̄. In seculo natus. i. in his tēporibus. nō aliunde. nisi ō semine mulieris sine coitu viri carnē suscepit. Añ salomō dicit. edificauit sibi domū. hoc ē xp̄c edificauit sibi carnē de beata maria. Et alibi legit. qui factus est ex semine dauid fm carnem.

h Perfectus dicit. i. plenus. q̄ nihil indiguit: pfectus hō q̄ nihil minus habuit extra pctm ꝫ hō. Ex aīa rōnali. xp̄c verā aīam habuit, vbi sapia crescere potuisset. sicut dicit i euangelio. Jesus p̄ficiebat sapia ⁊ etate. sapientia in aīa. etate in corpe. Et hūana carne subsistens. q⁹ hum⁹ terra dicit. de hūanitate carnē assumpsit.

i Equalis. fm illud. ego ⁊ pater vnū sum⁹. Minor iuxta q̄ dicit. pater maior me est ⁊ in quo hō est: minor est a diuinitate. k Jō sic cōiungi voluit dei filius cū hūana natura vt ex his duab⁹ substātijs fieret vna psona.

l Nō q̄ illa diuinitas qua ē fili⁹ dei se cōuertisset in hūanitatē. vt ꝫ q̄ erat diuinū fier̄ humanū. sed assumendo nr̄am naturā. sic ē vn⁹ effectus vt nō amitteret q̄ erat: sed assumeret q̄ nō erat. Assumpsit ei hūanitatē. ⁊ nō amisit diuinitatē.

m Nō in eo naturarū cōmixtio ē. vt vel diuinitas mutaret in naturā hūanitatis. vel hūanitas cōuerteret in naturā diuinitatis. ꝫ vtriq; nature sua manet. p̄prietas impetuū. tanta tñ cōiunctio ē naturarū. vt idē q̄ eternalit̄ ex deo p̄genitus est: hō sit verus. ⁊ ille q̄ natus est. tpaliter ex virgine. deus sit verus: p̄pter suscipientē deum. deus verus deus dei filius: ꝓpter susceptū hominē. hō verus: psonā quippe filij dei. nō ex duabus psonis vnitam sed ex duabus naturis existere credimus. dicere aūt duab⁹ psonis cōpositā vt nephas vitamus.

sone: coeterne sibi sit ⁊ coequales. Jta ⁊ p oia sicut iā supradictū ē. ⁊ vnitas i trinitate ⁊ trinitas in vnitate veneranda sit. Qui vult ergo saluus ee: ita de trinitate sentiat. Sz necessariuz ē ad eternā salutē. vt incarnatōem quoq; dñi nr̄i iesu xp̄i fideliter credat. Est ergo fides recta. vt credam⁹ ⁊ cōfiteamur. q⁹ dñs nr̄ ie sus xp̄c dei fili⁹: deus pariter ⁊ hō est. Deus ē ex substātia p̄tis ante secula genitus. ⁊ hō ex substātia mr̄is in seculo natus. Perfect⁹ deus pfect⁹ hō. ex aīa rōnali ⁊ hūana carne ꝑsistēs Equalis p̄tri fm diuinitatē minor p̄tre fm hūanitatem Qui tz deus sit ⁊ hō. non duo tñ: sed vnus est xp̄c. Vnus aūt nō q̄uersiōe diuinitatis in carnē: ꝫ assumptione hūanitatis in deo. Vnus oino nō cōfusione substantie: sed vnitate persone.

n Sicut enī ex carne ⁊ aīa vnū dicimus hominē. ⁊ vnuſq̄ſq̄ habet duos homīes in ſe. vnū carnalē aliū ſpiritalē. vnū viſibilē aliū īuiſibilē. vnū mortalē aliū īmortalē. ita deꝰ ⁊ hō vnus ē xp̄c. o Jn quo paſſus. in q̄ vi debaſ. in quo hō erat. in quo crucifixus. in q̄ mortuꝰ. in q̄ ſepultus. in quo reſurrexit. qz diuinitas īpaſſibilis eſt. ß in cōiunctōe p̄ſone filius dei dicit paſſus. ⁊ in vera natura filiꝰ hominis ē paſſus. Deſcēdit ad inferos. ſ. aīa cū verbo. qz poſtq̄ hūanitas aſſumpta ē a diuinitate. nō ē ſepata a v̄bo. ſed īpa aīa a corpe ſepata ē. qz ſi nō eēt ſeparata corpus nō potuiſſz mori. ⁊ iſte deſcēſus ad ſolā aīaz ptinet Reſurrexit a mortuis. vt nobis exēplū reſurrectōis oſtenderet ſicut p pheta ait. pꝰ duoſ dies ſuſcitabit nos. ⁊ tercia die reſurgemꝰ. ⁊ in cōſpectu eius viuemus. p Aſcēdit ad celos. ſ. tp̄a hūanitaſ q̄ fuit paſſa. ſicut angeli dixerūt viri galylei quid ſtatis aſpicientes in celuz. hic teſus q̄ aſſumptuſ eſt a vobis i celū ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū euntē in celū. qz ſm diuinitatē ad nullu p̄t aſcendere locū ß vbiq̄ totus eſt. Sedet ad dexterā dei pīs oīpotētis. dextera autez dei nō carnalē nō corpalē ſicut hūana bz natura. ß in hoc loco gloziā dei cōuenit accipe ac ſi apte dicat. regnat in gloria dei. ⁊ ſedere. p regnare dicit. q Venturus ē in eadē forma in qua crucifixus. in qua mortuus. in qua ſepultus eſt ⁊ in qua reſurrexit. nō in ea tñ būilitate in qua antea fuit. ß in gloria ⁊ maieſtate. Et iō in ipa forma. vt videat herodes ⁊ pilatus quē iudicauerūt. vt videāt iudei quem tradiderunt. vt videant milites quē crucifixerūt. vt videant impij quē negauerūt. Alios: quos eꝰ aduentus inuenerit in corpe viuētes. Mortuos. q̄ mortui erant ab initio vſq̄ in illū diez. Vel aliter. viuos. i. ſanctos. mortuos. i. pctōres.

n Nam ſicut aīa rōnalis ⁊ caro vnus eſt hō: ita deus et o hō vnus eſt xp̄c. Qui paſſus eſt p ſalute nr̄a: deſcendit ad inferos: reſurrexit a p mortuis. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexterā dei patris q oīpotētis. Jnde vēturus ē iudicare viuos ⁊ mortuos r Ad cuiꝰ aduentū: oēs homies reſurgere hñt cū corpib⁹ ſuis. Et reddituri ſt de factis ꝓp̄ris rōnez. Et q̄ bona egerūt: ibunt in vitā eternā. qui v̄o mala: in v ignē eternū. Hec eſt fides catholica. quā niſi quiſq̄ fideliter firmiterq̄ crediderit ſaluus eſſe non poterit.

Finis.

r Jn aduētu dñi vnuſq̄ſq̄ ſiue iuſti ſiue peccatores reſurgere hñt cum corpibus ſuis.

s Reddere aūt rōnem non fabula verboꝝ ſed recordatiōe oīm que fecit. ſiue bonā ſiue malum. ⁊ ſm hoc vnuſq̄ſq̄ recipe debet: bōi bona. malꝰ v̄o mala.

t Jn vitā eternā. quia ſemp erunt boni ſine fine in gloria regnaturi Jn ignem eternū. quia ſemper erit malis ſine fine pena inferni. ⁊ ſine vlla miseratiōe cum corpe ⁊ aīa nō cōſumē di. ſed ſp arſuri. et nunq̄ deficient in eternis penis manſuri.

v Hec eſt fides catholica. ſicut ſupius dixi mus. iſta ē fides catholica. Per hoc hic rogat ⁊ admonet. vt vnuſquiſq̄ ſacerdos hoc ſciat ⁊ p̄dicet. Quā. i. quā fidē. quiſq̄. i. aliquis. Fideliter. vt de ea nō dubitet. Firmiſ vt nullus a tua fide te remouere poſſit nullo ſciſmate vel hereſi. Et ſi ita nō crediderīs ſaluus eſſe non poteris.

Beati Brunonis pſalterīū ex doctoꝝ dictis collectum p Antoniū Koberger impreſſum: Anno incarnate deitatis milleſimo quadringenteſimo nonageſimoquarto finit feliciter.

BIBLIOTH. VNIVERSIT. VINDOBONENSIS

UB WIEN
+AM411101605